

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40001

VOL. Nr. 83

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Anchetă

SENTINTA
(copie)
J. MANIU

Data

1959922

P 000213, Vol. 83

Urmează volum nr.

ROMÂNIA

D. M. Nr. 117/924.
Cap. I. art. 4.

Sentința 1988
1947

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

- 1) *Tribunalul Militar București*
2) *Secția 1^a*

1988

Amexă la

DOSARUL Nr. 5262

PE EXERCITIUL 19 | 19

1947

OBIECTUL SUMAR:

Sentința al 1^{lea} exemplar în
procesul fostului P.S.T. primar pe Julie
Maniu și alții. N° 1988/1947

OBSERVAȚIUNI

anchetă
40000 val. 83

1) Se va completa cu corpul sau serviciul.

SENTEINTA

Nr. 1938

M I H A I I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională

R E C E A L R O M A N I E I

La toți de față și viitori sănătate

Astăzi 29 Octombrie 1947 (anul Ima mie nouă sute patruzeci și șapte, luna Octombrie ziua douăzeci și nouă).

Tribunalul Militar al Regiunii II-a Militară București Secția I-a, compus conform art. 9, 10, 14 și 624 C.J.M. din D-nii :

Colonel Magistrat Dr. PETRESCU I. ALEXANDRU - Prim. Președintele Tribunalului ca președinte

Colonel Magistrat VASILESCU MIHAI } Membrii judecătorești
Colonel IRIMITA ALEXANDRU }

Colonel Magistrat GEORGEȘCU ALEXANDRU - Prim. Procuror Militar

Colonel ALEXANDRESCU VICTOR - Procuror Militar

Colonel STANCIU CONSTANTIN - Procuror Militar

Grefier de gedință - fiind dl. TUDOR PETRESCU-JOITEANU
Primul Grefier al Tribunalului Militar București

S'a întrunit în ședință publică cu respectarea dispozițiilor art. 19, 20 și 21 C.J.M. și având toți prestat jurământ conform art. 22 din C.J.M. în scop de a proceda la judecarea și privitoare pe următorii :

1/. IULIU BABIU, din București Str. Sfinților Nr. 10 mie în judecată pentru crime de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răsvrătire, înșurcătoare armată, instigare la înaltă trădare prin necredință și participare la tentative de trecere frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p., comb. cu art. 184 al. 1 c.p., cu art. 185, 207, 210, 211 c.p.; de art. 184, 186 al. 2 c.p., de art. 210 al. 1 c.p. de art. 211 c.p., de art. 190 pct. 1 c.p. comb. cu art. 120 c.p. și art. 207 c.p. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 c.p.; de art. 579 C.J.M. comb. cu art. 120 c.p., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 c.p.; cu I.D. Nr. 856/1938, 1104/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

2/. ION MIHAILĂ, din Com. Dobroești-Mareșel, trimis în judecată pentru crime de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răsvrătire, înșurcătoare armată,

încercare de trecere frauduloasă a frontierei și port ilegal de armă, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p., comb. cu art. 184, 186, 207, 210 și 211 c.p.; de art. 184 al. 1 c.p., de art. 207 c.p. comb. cu art. 96 al. 1 c.p., de art. 210 al. 1 c.p., de art. 211 c.p., de art. 579 C.J.M., art. 32 comb. cu art. 35 pct. 1 din legea 190 publicată în Monitorul Oficial Nr. 134 din 16 iunie 1947, toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. - ;

3/. NICOLAE PENEȘCU, din București Str. Andrei Mureșanu 16, trimis în judecată pentru crima de complot, și încercare de trecere frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p. și art. 207 c.p.; de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 c.p. și cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

4/. NICOLAE CARANDINO, din București Str. Spiru Haret Nr. 16, trimis în judecată pentru crima de complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 și art. 207 c.p.; de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 c.p. cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

5/. ILIE LAZAR, din București Str. Poștei Nr. 2, trimis în judecată pentru crima de complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p. și art. 207 c.p.; de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 c.p., cu I. D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

6/. GRIGORE NICOLASCO-BUZĂȚI, cu ultimul domiciliu în București Calea Victoriei 107, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răsturnare, insurecție armată și trecere frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1, art. 186, 207, 210 și 211 c.p.; de art. 184 al. 1 c.p., de art. 186 al. 2 c.p., de art. 207 c.p. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 c.p., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

7/. GRIGORE CĂPĂȘCU, cu ultimul domiciliu în București, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răsturnare și insurecție armată prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p., art. 186, 207, 210 și 211 c.p., de art. 184 al. 1 c.p., de art. 207 c.p. comb. cu art. 96 și 97 pct. 1 c.p. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

8/. ALEXANDRU CRETZBANU, cu ultimul domiciliu în București trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răsvrătire și insurecție armată prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p. comb. cu art. 184 al. 1, art. 186, 207, 210 și 211 c.p., de art. 184 al. 1 c.p.; de art. 207 c.p. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 c.p. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C. J.M. ;

9/. CONSTANTIN VISOIANU, cu ultimul domiciliu în București, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răsvrătire, insurecție armată și trecere frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p., comb. cu art. 184 al. 1, art. 186, 207, 210 și 211 c.p.; de art. 184 al. 1 c.p. de art. 207 c.p. comb. cu art. 96 și 97 c.p. al. 1; de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C. J.M. ;

10/. VICTOR RADULESCU-POGONIANU, din București Str. Arhitect Louis Blank Nr. 19 A., trimis în judecată pentru crima de complot și instigare la crima de înaltă trădare prin necredință, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p., cu art. 186, 207, 210 și 211 c.p.; de art. 190 pct. 1 c.p. comb. cu art. 120 c.p. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și cu art. 103 c.p.; cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și art. 482 C.J.M. ;

11/. EMIL OPREISANU din București Str. Argentina Nr. 38, trimis în judecată pentru crima de complot și trădare prin necredință prev. și pen. de art. 227 al. 1 și 2 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p. de art. 190 c.p. comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

12/. FLORIN BOIU, din București Str. Intrarea V. Păun Nr. 3 trimis în judecată pentru crima de complot și înaltă trădare prin necredință, prev. și pen. de art. 227 al. 1 și 2 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p.; art. 190 pct. 1 c.p. comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 c.p. cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

13/. EMIL LAZARESCU, din București Str. V.A. Ureche Nr. 5, trimis în judecată pentru crima de complot prev. și pen. de art. 227 al. 1 și 2, comb. cu art. 184 pct. 1 c.p., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M. ;

14/. CAMIL DEMBULESCU, din București Str. Zece Mese Nr. 5, trimis în judecată pentru crima de complot, instigare la înaltă trădare prin necredință prev și pen. de art. 227 al. 1 și 2 c.p. comb. cu art. 184 al. 1 c.p., de art. 190 c.p. comb. cu art. 121 pct. 1 c.p. și cu art. 230 al. 2 c.p., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103

c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M. ;

15/. VASILE SERADICI, din București Str. Cristian Tell, Nr.10, trimis în judecată pentru crima de complot, surparea ordinii constituționale și instigare la înaltă trădare prin necredință, prev. și pen. de art.227 al. 1 și 2 c.p. comb. cu art.184 al.1 și art.207 c.p., de art.190 pct.1 c.p. comb. cu art.120 c.p., toate com. cu art.101 pct.1 și art.103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M. ;

16/. RADU NICULESCU BUZESTI, din București Str. Sft. Constantin Nr.24, trimis în judecată pentru crima de complot, prev. și pen. de art.227 al.1,2 și 3 c.p. comb. cu art.184 al.1,186,207, 210 și 211 c.p. și cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M. ;

17/. ION DE MOGSONY-STYRCEA, din Com.Bulci Jud.Severin, trimis în judecată pentru delictul de nedreptățire de complot prev. și pen. de art.228 c.p. comb. cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M.-

18/. COLONEL ÎN REZERVĂ STOIKA STEFAN, din București Str. Cornul Caprei Nr.69, trimis în judecată pentru crima de complot, prev. și pen. de art.227 c.p. comb. cu art.210 și 211 c.p. comb. cu I.D. Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M. ;

19/. Lt.Colonel în retragere STATESCU DUMITRU, din București Str. Moise Nicoară Nr.37, trimis în judecată pentru crima de complot prev. și pen. de art.227 c.p. comb. cu art.210, 211 c.p. și cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M.-

Sedința publică fiind deschisă, președintele a ordonat introducerea acuzațiilor.-

S'au prezentat înaintea instanței, sub pază și fără fiare următorii acuzați : IULIU MANIU, ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, ILIE LAZAR, NICOLAE CARANDINO, VICTOR RADULESCU-POGONEANU, EMIL OPRISAN, FLORIN ROIU, EMIL LAZARESCU, CAMIL DEMETRESCU, VASILE SERADICI, RADU NICULESCU-BUZESTI, ION DE MOGSONY-STYRCEA, Col. în rezervă STOIKA STEFAN și Lt.Colonel în retragere STATESCU DUMITRU, asistați fiind de apărătorii lor aleși și din oficiu după cum urmează: Acuzatul Iuliu Maniu asistat de Dl. Avocat Constantin Paraschivescu Bălăceanu din București apărător numit din Oficiu ; acuzatul Ion Mihalache asistat de D-nii Avocați Grigore Dobrovici și Iancu Vasiliu din București apărători numiți din oficiu ; acuzatul Nicolae Penescu asistat de Dl. Avocat Vlad Dimitriu și D-na Avocat Lucia Vasiliu, din București, apărători aleși ; acuzatul Ilie Lazăr asistat de Dl. Avocat Dr. Nicolae Ursu, apărător ales ; Nicolae Carandino asistat de Dl. Avocat Prof. Mircea Manolescu din București, apărător numit din Oficiu ; acuzatul Victor Radulescu-Pogoneanu

asistat de Dl. Avocat N.N. Vasilin din București apărător numit din Oficiu ; acuzatul Emil Oprisan asistat de Dl. Avocat Ionel Teodoreanu din București apărător numit din Oficiu ; acuzatul Florin Roiu asistat de Dl. Avocat Paul N. Roșu din București apărător numit din Oficiu ; acuzatul Emil Lăzărescu asistat de Dl. Avocat Sandu Lăzărescu, apărător ales ; acuzatul Camil Demetrescu asistat de D-na Avocat Lucretia Timofte apărător ales și de Dl. Avocat George Dumitrescu din București apărător numit din Oficiu ; acuzatul Vasile Serdici asistat de Dl. Avocat Gh. Serdici din București, apărător ales și de Dl. Avocat Radu Matei apărător numit din Oficiu ; acuzatul Radu Niculescu-Buzești asistat de Dl. Avocat Dăreban din București apărător numit din Oficiu ; acuzatul Ion de Mocsony-Styrcea asistat de Dl. Avocat Mișu Nicolau, apărător ales ; acuzatul Colonel în rezervă Stoika Stefan asistat de Dl. Avocat I. Birnberg din București apărător ales și Dl. Avocat C. Lucaci din București apărător numit din Oficiu, iar acuzatul Lt. Colonel în retragere Stătescu Dumitru asistat de Dl. Avocat Vlad Dimitriu din București apărător ales și D-na Avocat Ana Ciobanu și Dl. Avocat George Dumitrescu, din București apărători numiți din Oficiu.-

Președintele conformându-se dispozițiilor prevăzute de art. 287 C.J.M. a stabilit identitatea acuzăților, care au declarat că se numesc :

1/. IULIU MANIU, în vârstă de 75 ani, născut la 8 Ianuarie 1873 în Comuna Simleul Sivaniei Jud. Sălaj, fiul lui Ioan și Clara, de profesie agricultor, cu domiciliul în București Str. Sfinților Nr. 10, condamnat înainte nu a fost.-

2/. ION MIHALACHE, în vârstă de 65 ani, născut la 18 Februarie 1882 în comuna Topoloveni Jud. Muscel, fiul lui Iancu și Ana de profesie agricultor, cu domiciliul în Comuna Dobrești-Muscel, condamnat înainte nu a fost.-

3/. NICOLAE PENESCU, în vârstă de 50 ani, născut la 20 Februarie 1897 în comuna Pitești-Argeș, fiul lui Nicolae și Maria, de profesie avocat, domiciliat în București Str. Andrei Mureșanu Nr. 16, condamnat înainte nu a fost.-

4/. NICOLAE VARANDINO, în vârstă de 42 ani, născut la 20 Iulie 1905 în Brăila, fiul lui Gherasim și Elena, de profesie ziarist, cu domiciliul în București Str. Spiru Haret Nr. 16, condamnat înainte nu a fost.-

5/. ILIE LAZAR, în vârstă de 52 ani, născut la 12 Decembrie 1895 în comuna Giulești Jud. Maramureș, fiul lui Andrei și Ana, de profesie avocat cu domiciliul în București Str. Poștei Nr. 2, condamnat înainte a fost la 7 luni închisoare, în procesul

" Sumenelor Negre " și se află în recurs.-

6/. VICTOR RADULESCU-POGONEANU, în vârstă de 37 ani, născut la 21 Septembrie 1910 în București, fiul lui Ioan și Elena, fără profesiune, fost Consilier de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliu în București Str. Arhitect Louis Blang Nr.19 A., condamnat înainte nu a fost.-

7/. EMIL OPRISAN, de 41 ani, născut la 8 Septembrie 1906, în Buzău, fiul lui Emil și Maria, de profesiune funcționar public, Secretar de Legație în Ministerul Afacerilor Străine cu domiciliul în București Str. Argentina Nr.38, condamnat înainte nu a fost.-

8/. FLORIN ROIU, în vârstă de 33 ani, născut la 2 Aprilie 1914 în Iași, fiul lui Lucian și Maria, de profesiune funcționar public, Secretar de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. Intrarea V.Păun Nr.3, condamnat înainte nu a fost.-

9/. EMIL LAZARESCU, în vârstă de 34 ani, născut la 24 Iunie 1913 în Constanța, fiul lui Constantin și Emilia, de profesiune funcționar public în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. V.A.Ureche Nr.5, condamnat înainte nu a fost.

10/. CAMIL DEMETRESCU, în vârstă de 34 ani, născut la 5 Iulie 1913 în Brăila, fiul lui Camil și Ecaterina, fără profesiune fost secretar de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. Zece Mese Nr.5, condamnat înainte nu a fost.-

11/. VASILE SERDICI, în vârstă de 57 ani, născut la 30 Aprilie 1890, în București, fiul lui Vasile și Carolina de profesiune inginer agronom, cu domiciliul în București Str. Cristian Tell Nr.10, condamnat înainte nu a fost.-

12/. RADU NICULESCU-BUZESCI în vârstă de 36 ani, născut la 23 Februarie 1911 în Buzău, fiul lui Constantin și Valeria, de profesiune inginer, cu domiciliul în București, Str. Sft. Constantin Nr.24, condamnat înainte nu a fost.-

13/. Ion de MCGSONY-STYRCEA, în vârstă de 38 ani, născut la 16 Mai 1909 în Cernăuți, fiul lui Ioan și Berta, fără profesiune, proprietar cu domiciliul în Comuna Bulci Jud.Soverin, condamnat înainte nu a fost.-

14/. STOICA STEFAN, Colonel în rezervă, în vârstă de 62 ani, născut la 19 Ianuarie 1885 în București, fiul lui Victor și Erofila, de profesiune pensionar militar cu domiciliul în București Str.Cornul Caprei Nr.69, condamnat înainte nu a fost.-

15/. STANESCU DUMITRU, Lt. Colonel în retragere, în vârstă de 51 ani, născut la 26 Martie 1896 în București, fiul lui Gheorghe și Ecaterina, de profesie pensioner militar, cu domiciliul în București Str. Moise Nicoară Nr. 37, condamnat înainte a fost la 2.000 lei amendă pentru duel și amnistiat.-

Au lipsit acuzații : GRIGORE NICULESCU-BOZESTI, GRIGORE GAFENCU, ALEXANDRU CRISTEANU și CONSTANTIN VISOIANU.-

Procedura îndeplinită conform art. 364 C.J.M.

DL. Prim Procuror Militar având cuvântul solicită judecarea în contumacie a acuzaților absenți, față de care s'a îndeplinit procedura în conformitate cu dispozițiunile art. 364 C.J.M.-

Apărarea din partea acuzaților prezenți nu au avut nimic de obiectat.-

Tribunalul deliberând în secret și având în vedere că procedura față de acuzații absenți ; GRIGORE NICULESCU-BOZESTI, GRIGORE GAFENCU, ALEXANDRU CRISTEANU și CONSTANTIN VISOIANU s'a îndeplinit prin chemarea dela ultimul domiciliu, publicarea în Monitorul Oficial Nr. 247 din 25.1.1947 a ordonanțelor de contumacie potrivit dispozițiunilor art. 364 C.J.M. cu unanimitate de voturi hotărâște judecarea lor în contumacie conform art. 364 C.J.M. și dispune continuarea debaterilor.-

Data și citită în ședință publică astăzi 29 Octombrie 1947.-

După aceasta Președintele a ordonat grefierului să facă apelul nominal al martorilor propuși în cauză.-

Martorii în cauză au fost propuși de acuzare și apărare și anume :

Martori propuși de acuzare : General Negrei Gabriel din București Str. Brezoianu 17, General Zorzor Vasile din București Str. Călugări Nr. 33, General Gheorghies Alexandru Str. Mântuleasa Nr. 5, General Stoika Grigore din București Str. Adrian Nr. 4, General Gheorghiu Emil din București, Colonel Demetrescu Constantin din București Str. Dr. Manoleanu Nr. 2, Colonel Panou Gheorghe, București Str. Viitor Nr. 33, Lt. Comandor Mircea Cioroiu, din București Aleia Matei Corbescu Nr. 8, Căpitan Comandor Bocanu Gheorghe din București Lt. Colonel Mihăilescu Ticuță din București, Maior Petocău Ioan din București Str. Castei Nr. 77, Căpitan Zaharia Marin din București Splaiul Independenței Nr. 31, Sbl. Valter Paul din București Str. Ciresului Nr. 23, Plotanier Albu Gheorghe Str. Rașul Dala Afumați Nr. 17, Maestru electrician Cazan I. Teodor, din București Str. Preot Bidoianu Nr. 4, Ghiță Pop din București, Nestor Badea din București Str. Berna Nr. 3, Mihăilescu Stefan din București Str.

Aleia Zoe Nr.9, Zaharia Boila din Cluj Str. 8411 Nr.1, Lt. Colonel Ion Valceanu din Botoșani Str. Regina Maria Nr.26, Pitipnic Gheorghe din Bărlad Str. Mihai Viteazul Nr.31, Rusanu Vasile avocat din Tulcea Str. Elizeu Nr.4, Gheorghe Ionescu, avocat din Ploești Str. Ulieru Nr.2, Ionescu Vasile avocat din Sinaia Str. Regele Mihai Nr.10, Nicolae T. Popescu-Zorica din București Str. Dr. Stălcovici Nr.21, Bunesu Alexandru inginer din București Str. Arcului Nr.26, Popescu-Mehedinți din București Str. Mitropolita Filaret Nr.33, Emil Hațieganu din Cluj Str. Sinaia Nr.9, Leucușia Aurel din București Str. Schitu Măgureanu Nr.19, Rântu Mihail din București Str. Gogu Cantacuzino Nr.59, Iovipale Nica din Craiova, Popescu Atanasie din Constanța Str. Romană Nr.6, Paliaeu Nicolae deținut în închisoarea Aiud, Steanță Dumitru deținut în închisoarea Aiud, Fedorciuc Octavian deținut în închisoarea Aiud, Lt. Colonel Flesnilă deținut în închisoarea Aiud, Chintescu Gheorghe deținut în închisoarea Aiud, Tanta Mihail deținut în închisoarea Aiud, Nevea Victor din Blaj Str. Regele Ferdinand Nr.43, Sergent Major Istrate Alexandru din Legiunea de Jandarmi Someș, Sergent Major Mocanu Gheorghe, din Legiunea de Jandarmi Someș, Popovici Marcel din Sibiu Str. Oituz Nr.20, Ioanițoiu Cicerone din Penitenciarul Văcărești, Avramescu Aurel, Inginer din București Str. Sfântul Constantin Nr.24, Dr. Gafencu Constantin din București Str. Hatanul Arbore Nr.25, Adjutant aviator Lustig Romulus din București Str. Sibiu Nr.36, Adjutant aviator Preda Gheorghe din Corpul Aero-Transport-Giulești, Vlad Hațieganu Str. Intrarea Armagului Nr.3 București, Subinginer Popescu Gheorghe din București Str. Vasile Gherghel Nr.21, Cecilia Rădulescu Pogoneanu din București, Popescu Nicolae din București Str. Medic Locotenent Slătescu Nr.39, Neanța Octavian Str. Dr. Drăghicescu Nr.9 București, Constantin Tincu din București Str. Aviator Mircea Zorileanu Nr.86, Mihail Rădulescu atașat de Legatie București, Spirescu Florica din București Str. Banu Manta Nr.24, Cârje Nicolae București Str. Alexandru Dobrescu Nr.2, Senti Ioan din București piața Rosetti Nr.3, Tancu Gheorghe București Str. Romană Nr.77 A. și Chitulescu Dumitru din București Str. Amiral Murgescu Nr.14.-

Martori propuși de către apărare :

Propuși de acuzații Iuliu Maniu, General Zorvor Vasile din București Str. Călugări Nr.33, General Gheorghiescu Alexandru din București Str. Mântuleasa Nr.5, General Stoika Grigore București Str. Adrian Nr.4, Lt. Comandor Mircea Cioroiu din București Aleia Matei Corbescu Nr.8, Lt. Comandor Mocanu Gheorghe din București,

Nicolae T. Petrescu Zorica din București Str. Stăncovici Nr. 21, Emil Hațieganu din Cluj Str. Sincal Nr. 9, Vlad Hațieganu din Cluj Str. Sincal Nr. 9, Zaharia Boile din Cluj Str. Băii Nr. 1, Constantin I.C. Brătianu din București Calea Dorobanți, Constantin Titel Petrescu din București Str. Bresolana Nr. 29, Constantin Goroneanu din București Președinția Consiliului de Miniștri, Aurel Leacăția din București Str. Schitu Măgureanu Nr. 19.-

Martori propuși de către acuzatul Nicolae Penescu :
Ion Vinea ziarist din București Str. Băterilor Nr. 4, D-na Mireșanu asistentă Sanatoriul Dr. Jovin București București Bdl. Dacia Nr. 19, Virgil Veniamin, profesor universitar din București Bdl. Dacia Nr. 1, doctorand Jenna din București, avocat Dumitru Ionescu din București, Tiberiu Ștefănescu din București Bdl. Calinderu Nr. 1, Brătianu Constantin Bebe din București Str. Visarion Nr. 6, Aristița Cazimir Str. Mezinăscu Nr. 2 București, Mihail Romniceanu din București Bdl. Dumbrava Roșie Nr. 3, Căpitan Senchea arestat la Interne sau la Văcărești, Ion Bărbuș arestat la Ministerul de Interne sau la Văcărești, Mihail Popovici din București Str. Sofia Nr. 22, Coposu Corneliu din București Bdl. Generalissimul Stalin Nr. 72, Maior Magistrat Popescu Iorgu, procuror Tribunalul Militar București, Avocat Ion Popescu București Str. Finlanda Nr. 12, D-na Cernăușeanu din București Str. Clemenceau Nr. 9 și D-na Tamara Darie din București Str. Drance.-

Martori propuși de către acuzatul Nicolae Carandino :
Stefan Voitec din București Str. Dr. Obădenaru Nr. 8, Emil Hațieganu din Cluj Str. Sincal Nr. 9, Radu Benopol din București Str. Dimitrie Racoviță Nr. 14, N.D. Căcea din București Str. N. Iorga Nr. 40, Emil Socu din București Str. Vișniilor Nr. 15, Dr. Grigore Graur Str. Vasile Lascăr Nr. 23 București, Colonel inginer Al. Ghimuz din București Str. Chipinău Nr. 12, Corneliu Coposu din București Str. Generalissimul Stalin Nr. 72, Zaharia Stancu din București Aleia Alexandru Nr. 41, Sergiu Dan din București Bdl. Lascăr Catargiu Nr. 28, Lucia Demetrius București Str. Stefan cel Mare Nr. 54, Oscar Lemnaru Str. Flevnei Nr. 10 din București la " Dreptatea Nouă", A.L. Zissu din București Str. Aurel Vlaicu Nr. 34, Teodorescu N.I. Arghesie din București Prolungirea Mărtisor Nr. 37, Gh. Millian București Str. G. Cantacuzino Nr. 38, N. Deleanu București Str. Oteteleșanu Nr. 3 la ziarul " Ultima Oră ", H.K. Zambacian din București Str. Inginer Al. Davidescu Nr. 21, Răutu Mihail din București Str. G. Cantacuzino Nr. 59, G. Ivășcu din București Str. Wilson la Ministerul, Propagandei Direcția Presii, Lt. Colonel Mihăilescu Ticuță din București, Locot. Comandor Mircea Cioroiu din București Aleia Matei Corbescu Nr. 8, Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe din București Sos. Panduri Școala Superioară de

Războiu, Aurel Leucuția din București Str. Schitu Măgureanu Nr. 19
și Andrei Cerbulescu Zilber din București Str. Dionisie Nr. 2.-

Martori propuși de acuzatul Ilie Lazăr : Aurel Leucu-
ția din București Str. Schitu Măgureanu Nr. 19, Ghiță Pop din Bucu-
rești, Virgil Solomon din București Bdl. Dacia, Avocat Ion Lăpu-
din București, Inspector General Mihalcea din Ministerul de Inter-
ne, Comisar Stanciu din Ministerul de Interne, Comisar Alexandrescu
din Ministerul de Interne, Victor Sârbu deținut Penitenciarul
Văcărești, Valer Moldovanu avocat București, Dr. Romul Pop avocat
București Splaiul Unirii Nr. 5, George Fotino Profesor Universitar
București, Emil Serghie ziarist București Str. Vatra Luminoasă,
Dr. Jovin Ioan București Bdl. Dacia Nr. 19, Cpt. Dumitrescu Coman-
dantul Legiunii de Jandarmi Bistrița, Aurel Măldărescu București
arestat la Siguranță, Dr. Anton Ionel Mureșanu, arestat la Sigu-
ranță, Vasile Nettea ziarist București, ziarul " Ardealul ", Mihail
Răutu București Str. Gogu Cantacuzino 59, Nicolae Calea arestat
Penitenciarul Aiud, Groșeanu Ion ziarist arestat Penitenciarul
Aiud, Ion Domocoș Garajul Mihăilescu București, Ion Lambru arestat
la Penitenciarul Văcărești, Victor Isaac arestat la Penitenciarul
Văcărești sau Aiud, Cornel Pop arestat la Penitenciarul Văcărești
sau Aiud, Profesor Marius Pop arestat la Văcărești sau Siguranță,
Maior Ioan Lupoaia București Aleia Jianu 24, baron Francisc Neu-
man din Industria Textilă Arad, Maior Iorgu Popescu Tribunalul
Militar București Dr. Vale Roman avocat din Brașov, Marek Skoda din
București Palatul Mica, Adonis Popov avocat București Str. Frumoasă
Alice Sturdza din București Aleia Jianu 18, General Aldea Aurel
arestat la Penitenciarul Aiud sau Siguranță, Dr. Zeno Bianu din
București Palatul Generala, Colonel Petrescu Ion București Str.
Poștei Nr. 2, Cpt. Preot Toma Victor deținut Penitenciarul Aiud,
Donatt director General la C.A.S.B.I.-

Martori propuși de acuzatul Victor Rădulescu-Pogoneanu:
Gheorghe Davidescu ministru plenipotențiar, fost secretar General,
Brașov, Eugen Filotti ministru plenipotențiar, fost secretar gene-
ral din București, Emil Bodnăraș subsecretar de Stat la Președin-
ția Consiliului de Miniștri, Lucrețiu Pătrășcanu Ministrul Justi-
ției și Dimitrie Iurașcu Ministru Plenipotențiar din Ministerul
Afacerilor Străine București.-

Martori propuși de acuzatul Emil Oprigan : Pamfil
Ripoșanu Consilier de Legatie din București Str. Cometa Nr. 12,
Stoika Vasile Ambasador, Ministrul României la Haga, Botez Stroe
Director la Sovromtransport București Str. Atena Nr. 1, Călin
Botez Consul din București Str. Vasile Alexandri Nr. 16, Marcov
Henri din București Str. Gogu Cantacuzino Nr. 40, Mercuț Tănase

cartograf ministerul de Externe și Brebeșanu Victor Ministru Plenipotențiar Str. Episcopiei Nr.1 București.-

Martori propuși de acuzatul Florin Roiu : Eugen Filotti Bd. Carol Nr.35 București, Gamber Ruper secretar de Legație Ministerul de Externe Comisia Păcii, Romulus Cordescu secretar de Legație Ministerul de Externe Cabinet, Secretariatul General, D'Albon Ion secretar de Legație din Ministerul Afacerilor Străine Direcția Cifrului, Prof. Dr. Tănăsescu Ioan București Str. Stirbey Vodă Nr.37, Traian Ionăscu profesor Universitar din București Str. Vasile Conta Nr.3, Victor Cădere Profesor Universitar, București Str. Basarabiei, Radu Cruțescu Ministru Plenipotențiar București Str. Aurel Vlaicu Nr.22, George Nedelschi, judecător Ministerul Justiției Cabinet, Alexandru Bărlădeanu secretar general la Ministerul Economiei Naționale, Victor Brăbeșanu Ministru Plenipotențiar Ministerul Afacerilor Străine Cabinet, Petre Vișoianu avocat din București Ministerul Afacerilor Străine Contencios, Alexandru Voitinovici Judecător la Ministerul de Justiție, Buzdugan Dumitru Ministru Plenipotențiar din București Str. Laterană Nr.7, Mircea Pavelescu funcționar din București la Președinția Consiliului de Miniștri, Sanda Racoviță funcționară la Ministerul Afacerilor Străine, Mihai Pencovici Ministru Plenipotențiar la Ministerul Afacerilor Străine, Radu Flondor Ministru Plenipotențiar la Ministerul Afacerilor Străine, George Elefterescu Ministru Plenipotențiar la Ministerul Afacerilor Străine, George Macovei Profesor Universitar București Str. Stirbey Vodă Nr.85, Cecilia Rădulescu-Pogoneanu, București Str. Arhitect Louis Blank Nr.19, Spirescu Florica funcționară la Ministerul Afacerilor Străine, București Str. Banu Manta Nr.24, Neamțu Octavian București Str. Dr. Drăghiescu Nr.9 și Tincu Constantin Consul în Ministerul Afacerilor Străine.-

Martori propuși de acuzatul Emil Lăzărescu : D'Albon Ion Prim Secretar de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, Cernăvodeanu Paul Consul la Ministerul Afacerilor Străine, Cordescu Romulus Secretar de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, Teianu Nicolae Secretar de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, Scheleț Vlad, secretar de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, Seinescu Constantin director Cabinetul Cifrului la Ministerul Afacerilor Străine, Atanasescu Mircea atașat de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, Cosmescu Nicolae secretar de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, Neamțu Octavian din București Str. Drăghiescu Nr.9, Spirescu Florica din București Str. Banu Manta Nr.24, Cecilia Rădulescu-Pogoneanu Str. Arhitect Louis Blank 19 București.-

Martori propuși de acuzatul Camil Demetrescu : Constantin Titel Petrescu din București Str. Brezoianu Nr.9 și C.I. C. Brătianu din București Str. Dorobanți Nr.16.-

Martori propuși de acuzatul Vasile Sordici : Colleta Bruteanu din București Str. Visarion Nr.8, Vasile Pinteș avocat din Sighișoara, Ionel Borcoman notar public din Rupea Jud. Târnava Mare, Nicolae Anghel avocat din București, Tudor Stoica din Sighișoara Str. Libertății Nr.20 și Cezar Spineanu din București Str. Cobălcescu.-

Martori propuși de acuzatul Ion de Mocsony-Styrcea : Gheorghe Ionescu Bălăceanu din București Calea Moșilor 103, Ferry F. Proimescu avocat din București Str. Luterană Nr.24, D-na Virgil Madgearu din București și Vișa Augustin funcționar la C.E.C. București.-

Martori propuși de acuzatul Colonel în rezervă Stoika Stefan : General Negrei Gabriel București Str. Brezoianu Nr.7, General Zorzor Vasile Str. Călușei Nr.33 București, General Stoika Grigore București Str. Adrian Nr.4.- Colonel Dumitrescu Constantin București Str. Manoleanu Nr.2, Col. Pancu Gheorghe București Str. Viitor Nr.31, Maior Feteacă Ioan București Str. Oastei Nr.77, Cpt. Zaharia Marin din București Splaiul Independenței Nr.21 și Plot. Major Sanitar Congearăc.-

Martori propuși de acuzatul Locot. Colonel în retragere Stătescu Dumitru : General Negrei Gabriel București Str. Brezoianu Nr.7, General Zorzor Vasile București Str. Călușei Nr.33, General Gheorghies Alexandru București Str. Mântuleasa Nr.5, General Stoika Grigore din București Str. Adrian Nr.4, Lt. Colonel Mihăilescu Ticuță din București, Maior Feteacă Ioan din București Str. Oastei Nr.77, Căpitan Zaharia Marin București Splaiul Independenței Nr.21, General Burnea Ioan din București Str. Dr. Coch Nr.2, General Lupescu C. din Ministerul de Război Direcția Materialelor, Colonel Ionescu Aristide din București Str. Dr. Pasteur Nr.69, Colonel Spiridonescu Ernest Aleia General Sococ Nr.7, Cezar Spineanu Avocat București Str. Mântuleasa Nr.23, Dumitru Ionescu Str. Turturele Nr.40 București, V. Siolovan București Bdl. Dr. Calinderu Nr.12, N. Stoika din București Str. Frumoasă Nr.54, Locot. Colonel Firea Victor București Intrarea Colentina, Maior Boncescu Ioan București Str. Turturele Nr.15 bis, Sandu Docteur din București Str. Daniel Barceanu Nr.6, B. Alcalay din București Str. Valeriu Braniște Nr.48, Popescu Ioan Str. Valeriu Braniște Nr.56, Colonel Leonescu G.C. din București Str. Popa Petre Nr.9, B. Martin din București Str. Popa Nan Nr.128, Constantin Nicolae din București Str. Valeriu Braniște Nr.56.-

Acuzații Ion Mihalache și Radu Niculescu-Buzești nu au propus martori.-

La apelul nominal făcut de către primul grefier al instanței au răspuns prezenți următorii martori : General Negrei Gabriel, General Zorzor Vasile, General Gheorghies Alexandru, General Stoica Grigore, General Ghiorgheu Emil, Colonel Dumitrescu Constantin, Colonel Pancu Gheorghe, Locot. Comandor Mircea Cioroiu, Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe, Locot. Colonel Mihăilescu-Ticuță Maior Petecău Ioan, Căpitan Zaharia Marin, Sublocotenent Valter Paul, Polotonier Albu Gheorghe, Maistru Cazan Teodor, Pop Ghiță, Nestor Badea, Mihăilescu Stefan, Zaharia Boilă, Locot. Colonel Ion Vâlceanu, Pitpinic Gheorghe, Russu Vasile, N.T. Popescu-Zorica, Bunescu Alexandru, Popescu-Mehedinți, Emil Hațieganu, Leucuția Aurel, Răutu Mihail, Iovipali Nicu, Locot. Colonel Plesnilă, Tanțu Mihail, Novac Victor, Sergent Major Istrate Alexandru, Sergent Major Mocanu Gheorghe, Ioanițoiu Cicerone, Avramescu Aurel, Dr. Gafencu Constantin Adjutant Aviator Lustig Romulus, Adjutant Aviator Preda Gheorghe, Subinginer Popescu Gheorghe, Căcielia Rădulescu-Pogoneanu, Popescu Nicolae, Neamțu Octavian, Mihail Rădulescu, Spirescu Florica, Cărje Nicolae, Senti Ioan, Tancu Gheorghe și Ghițulescu Dumitru, propuși de acuzare și General Zorzor Vasile, General Gheorghies Alexandru General Stoica Grigore, Locot. Comandor Mircea Cioroiu, Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe, N. Popescu-Zorica, Emil Hațieganu, Zaharia Boilă, Titel Petrescu, Aurel Leucuția, Ion Vinea, D-na Mureșanu, Coposu Corneliu, Ion Popescu, Radu Xenopol, Dr. Grigore Graur, A.L. Zissu, Răutu Mihail, Gheorghe Ivașcu, Locot. Colonel Mihăilescu Ticuță Pop Ghiță, Inspector General Mihalcea, Anton Ionel Mureșanu, Nicolae Caleia, Marius Pop, Macek Skoda, Dr. Zenobian, General Aldea Aurel, Stoica Vasile, Stroe Botez, Călin Botez, Marcov Henri, D'Albon Ioan, Trăian Ionăscu, Buzdugan Dumitru, Neamțu Octavian, Tincu Constantin, Teianu Nicolae, Ionel Borcoman, Cezar Spineanu, Ferry Proimescu, Colonel Dumitrescu Constantin, Maior Petecău Ioan, Căpitan Zaharia Marin, General Burnea Ioan, V. Siclovan, Colonel Leonescu C. propuși de apărare lipsind ceilalți martori propuși de acuzare și apărare.

Dl. Prim Procuror Militar având cuvântul declară că nu renunță la martorii acuzării lipsă și că nu își însușește martorii ai apărării absenți și cere să fie chemați în timpul dezbaterilor.-

Apărarea prin Dl. Avocat Paraschivescu Bălăceanu din partea acuzatului Iuliu Maniu declară că nu renunță la martorii apărării absenți.-

Dl. Avocat Mișu Nicolau pentru acuzatul Styrcea declară că nu renunță la martorii lipsă și în special are nevoie de

martorul Gheorghe Ionescu-Bălăceanu.-

Dl. Avocat N.N.Vasiliu din partea acuzatului Pogoneanu declară că nu renunță la martorii lipsă și că are nevoie în special de martorul Eugen Filotti.-

Dl. Avocat Radu Matei pentru acuzatul Vasile Serdici, declară că are nevoie de martora Coletta Bruteanu, renunțând la ceilalți martori.-

Dl. Avocat Dr. Nicolae Ursu, din partea acuzatului Ilie Lazăr declară că nu renunță la martorii absenți și în special la martorii Paliacu și Groșianu, cerând a fi aduși martorii din București.-

D-na Avocat Ana Ciobanu din partea acuzatului Stătescu Dumitru declară că nu renunță la martorii absenți și în special arată că are nevoie de martorii B. Alcalay, Major Boncescu, Ionescu Dumitru, Cezar Spineanu și General Lupescu.-

Dl. Avocat Lăzărescu pentru acuzatul Lăzărescu Emil declară că nu renunță la martorii apărării absenți.-

Dl. Avocat Ionel Teodoreanu din partea acuzatului Emil Opreșan și pentru acuzatul Florin Roiu declară că nu renunță la martorii apărării absenți.-

Dl. Avocat Paul N. Roșu pentru acuzatul Roiu Florin nu renunță la martorul Eugen Filotti.-

Dl. Avocat Birnberg pentru acuzatul Stoika Stefan nu renunță la martorii lipsă și cere a se admite noi martori.-

Dl. Avocat Mircea Manolescu pentru acuzatul Carandino declară că nu renunță la martorii apărării absenți.-

Acuzatul Ilie Lazăr cere a fi aduși martorii absenți arătând că majoritatea sunt în închisori.-

Acuzatul Ion Mihalache, aduce la cunoștința instanței că renunță la martori și la orice apărare.-

Acuzatul Nicolae Penescu declară că nu renunță la martorii apărării absenți și cere a fi aduși, renunțând numai la martora Cernăuțeanu.-

Acuzatul Stoika Stefan, declară că nu renunță la martorul Plotonier Major Congearăc.-

Acuzatul Florin Roiu cere a fi aduși martorii : Rupert Gamber, Mihail Pencovici, Romulus Cordescu, Petre Vișoianu și Eugen Filotti.-

Dl. Prim Procuror Militar având cuvântul arată că nu s'a ridicat un incident referitor la martorul absent, astfel că în această situație nu a fost un incident de amânare.-

Acuzatul Iuliu Maniu, cere a fi adus martorul Vlad Hațieganu și cere totodată amânarea procesului sau/suspendare de 3-4 zile pentru a putea studia întreg dosarul cauzei arătând că nu

a avut timpul suficient pentru studierea tuturor volumelor dosarului.-

Dl. Avocat Paraschivescu Bălăceanu apărătorul acuzatului Iuliu Maniu arată că, acuzatul dorește să vadă toate volumele dosarului, dar că procesul va dura mai multe zile, astfel că va fi timp suficient pentru studiere, însă arată că acuzatul a făcut prin aceasta o cerere de amânare.-

Dl. Prim Procuror Militar luând cuvântul arată că acum s'a ridicat incident de amânare format pe două laturi : una din lipsa martorilor și alta din lipsa de timp pentru studierea dosarului.- D-sa arată că nu s'a cerut o amânare propriu zisă ci numai educerea martorilor absenți, deci în acest caz se cere unirea incidentului cu fondul ; în ceea ce privește latura pentru nestudierea dosarelor termenul de fond pentru judecată a fost pus în vedere acuzaților cu patru zile înainte, deși ne găsim cu stare de asediu, când termenul poate fi redus la 24 de ore, în speță s'a îndeplinit procedura prevăzută de art. 254 la 24 Octombrie 1944 și dela 25 Octombrie 1947 dosarul cauzei a fost pus la dispoziția acuzaților în fiecare zi între orele 8-16, uneori și noaptea, deci a fost suficient timp pentru ca acuzații cât și apărarea să poată lua cunoștință de dosar și apoi în cursul debaterilor în timpul liber când ședința e suspendată, dosarul va fi pus din nou la dispoziția apărării și acuzaților și în concluziuni cere respingerea incidentului.-

Dl. Avocat Dr. Nicolae Ursu pentru acuzatul Ilie Lazăr arată că nu au sosit până în prezent dosarele procesului " Sumanelor Negre " și cere a se repeta adresa iar în ce privește nestudierea dosarelor arată că va fi timp suficient să fie văzute în timpul liber așa cum a spus Dl. Prim Procuror Militar.-

Dl. Avocat Mireea Manolescu pentru acuzatul Carandino de acord, dar solicită de a fi aduse dela Academia Română colecția ziarelor " Dreptatea " pe anul 1946-1947.-

Acuzatul Stoika Stefan arată că nu a putut lua contact cu apărătorii săi și nu a avut timp să studieze dosarele.-

Acuzatul Iuliu Maniu declară că nu a cerut o amânare a procesului ci numai o suspendare de 3-4 zile pentru studierea dosarelor.-

Acuzații Florin Roiu și Victor Rădulescu-Pogoneanu declară că nu au avut timpul material pentru a studia toate dosarele.-

Tribunalul deliberând în secret asupra incidentului referitor la lipsa martorilor propuși de acuzare și apărare.-

Având în vedere că majoritatea martorilor propuși

de părți în cauză au răspuns prezent la apelul nominal.-

Având în vedere că procesul prin natura lui, prin numărul acuzațiilor și al martorilor, face ca debaterile să se prelungească un timp astfel că se pot face toate diligențele necesare pentru ca martorii absenți și care vor fi găsiți necesari să fie chemați și audiați în cursul debaterilor pe măsură ce se vor prezenta ;

Având în vedere că în faza actuală a procesului instanța nu se poate pronunța asupra oportunității audierii sau neaudierii martorilor absenți sau a vre-unui probatoriu cerut ;

Că astfel fiind incidentul referitor la martorii absenți câtă a fi unit cu fondul.-

În ceea ce privește cererea acuzaților de a se suspenda debaterile pentru câteva zile necesar pentru studierea dosarelor, instanța apreciază că cererea este neîntemeiată întrucât potrivit dispozițiilor art.429 C.J.M., termenul de judecată se fixează în timpul stării de asediu cu 24 ore înainte, ori în speță Tribunalul a avut în vedere toate acestea și a fixat termenul cu 4 zile libere înainte punând la dispoziția acuzaților și a apărării dosarele cauzei în fiecare zi de la orele 8 la orele 16, ba chiar uneori și noaptea și în plus s'a pus la dispoziția acuzaților la fiecare în parte copie de pe referat (actul de acuzare) astfel că acuzații au avut timpul necesar pentru a lua cunoștință de toate actele dosarului și de cuprinsul referatului, au putut lua cunoștință de toate faptele ce li se impută ;

Că astfel fiind cererea de suspendarea debaterilor pentru nestudiarea dosarelor este neîntemeiată și urmează a fi respinsă ca atare ;

Pentru aceste motive Tribunalul cu unanimitate de voturi unește incidentul cu fondul privitor la lipsa martorilor, chemarea lor în cursul procesului, acelor ce se vor găsi necesari audierea lor pe măsură ce se vor prezenta și respinge cererea acuzaților de suspendarea debaterilor pentru nestudiarea dosarelor ca nefondată și în consecință dispune continuarea debaterilor.-

Data și citită în ședință publică astăzi 29 Octombrie 1947.-

Președintele în virtutea art.309 C.J.M. dispune să se aducă dosarele procesului " Sumanelor Negre " și colecția ziarului " Dreptatea " pe anul 1946-1947.-

După aceasta s'a dat citire de către greșierul instanței a actului de acuzare conform art.291 C.J.M.-

La orele 14,25 președintele suspendă ședința pentru repausul judecătorilor și a acuzaților până la orele 14,30 astăzi 29 Octombrie 1947 când se va relua desbaterile în continuare.-

Sedința publică dela 29 Octombrie 1947 orele 16,30.

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceeași compunere președintele a ordonat introducerea acuzaților pentru a fi interogați separat conform art.292 C.J.M., prezenți fiind toți apărătorii acuzaților.-

Apărarea prin D-na Avocat Timofte și Dl. Avocat Lăzărescu depune în scris la dosar cerere menționând excepțiunea prevăzută de art.293 C.J.M. în sensul că Tribunalul nu este compus conform art.14 din C.J.M., arătând că unul din acuzați are gradul de Colonel în rezervă și anume Stoika Stefan, în care caz Tribunalul trebuie să fie prezidat de un general și de doi ofițeri cu gradul de colonel, ori în speță Tribunalul este prezidat de un colonel contrar dispozițiilor art.14 din C.J.M. combinat cu legea 1004/1946

În conformitate cu dispozițiunile art. 293 C.J.M. președintele a ordonat depunerea acestor cereri la dosarul cauzei întrucât potrivit acestui text nici o excepțiune asupra compunerii Tribunalului și nici o recuzațiune nu pot fi ridicate de acuzat, apărător sau Ministerul public.-

S'a introdus apoi în sala de ședințe acuzatul Florin Roiu cărui președintele în prezența apărării și acuzării s'a pus în vedere faptele și dovezile ce i se aduc în sarcină și a procedat la luarea interogatoriului său, separat conform art.292 C.J.M. iar răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței semnată de către acuzat vizată de președinte și contra semnată de primul grefier, care au fost atașate la dosarul cauzei, prin proces verbal separat, conform art.291 C. J.M.-

S'a introdus după aceasta, acuzatul Emil Lăzărescu cărui președintele în prezența apărării și a acuzării i-a pus în vedere dovezile faptelor imputate și a procedat la luarea interogatoriului său separat în baza art.292 C.J.M., iar răspunsurile acuzatului reproduse în rezumat conform art.291 C.J.M. de către grefierul instanței prin proces verbal separat, semnat de acuzat, vizat de președinte și contra semnat de primul grefier au fost atașate la dosarul cauzei.-

S'a introdus apoi acuzatul Camil Demetrescu cărui președintele de asemenea în prezența apărării și a acuzării i-a pus în vedere dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină, cerându-i totodată să spună cece este util apărării sale și a procedat la luarea interogatoriului său separat conform art.292 C.J.M.

răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței prin proces verbal separat conform art.291 C.J.M.,semnat de acuzat,vizat de primul președinte și contra semnat de primul grefier au fost atașate la dosarul cauzei.-

După aceasta a fost introdus acuzatul Emil Opreșan, cărui în prezența acuzării și a apărării primul președinte i-a pus în vedere dovezile faptelor imputate și a procedat la luarea interogatoriului său,cerându-i totodată să spună ceea ce este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței prin proces verbal separat potrivit art.291 C.J.M.,semnat de acuzat vizat de primul președinte și contra semnat de primul grefier care a fost atașat la dosarul cauzei ; interogarea făcându-se separat conform art.292 C.J.M.-

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților suspendă ședința la orele 22,15 până mâine 30 Octombrie 1947 orele 8 dim.când se vor relua debaterile în continuare.-

Ședința dela 30 Octombrie 1947 ora 8 dimineața

După deschiderea ședinței publice,Tribunalul fiind în aceeași compunere,președintele a procedat în continuare la luarea interogatoriului acuzaților,separat conform art.292 C.J.M.,apărarea fiind reprezentată prin aceeași apărători aleși sau din oficiu.-

S'a introdus în sala de ședințe Victor Rădulescu Pogoneanu cărui președintele în prezența apărării și a acuzării i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecății și dovezile faptelor imputate și a procedat la luarea interogatoriului său,cerându-i să spună tot ceea ce este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanței prin proces verbal separat conform art.291 C.J.M. care au fost semnate de acuzat,vizate de prim președinte și contra semnate de primul grefier atașându-se dosarului cauzei.-

După aceasta a fost introdus în sala de ședințe acuzatul Radu Niculescu Buzeghi,cărui,în prezența apărării și acuzării prim președintele i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecății și a procedat la luarea interogatoriului său separat conform art.292 C.J.M.,punându-i în vedere dovezile faptelor imputate și cerându-i să spună tot ceea ce este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței prin proces verbal separat conform art.291 C.J.M.semnat de către acuzat,vizat de prim președinte și contra semnat de primul grefier,au fost atașate la dosarul cauzei.-

S'a introdus apoi în sala de şedină inculpatul Ion De Bocsony-Styrcea, căruia deasemenea prim preşedintele în prezenţa apărării şi acuzării, i-a pus în vedere infracţiunea pentru care este dat în judecată şi dovezile faptelor imputate şi a procedat la luarea interogatoriului său, separat conf. art. 292 C.J.M., cerându-i tot odată să spună cece este util apărării sale.

Răspunsurile inculpatului au fost reproduse în rezumat de către primul grefier al instanţei, prin proces verbal separat conf. art. 291 C.J.M., semnat de inculpat, vizat de primul preşedinte şi contra semnat de primul grefier, care a fost ataşat la dosarul în cauză.

Orele fiind înaintate preşedintele pentru repausul judecătorilor suspendă şedinţa la orele 15 până la orele 17, astăzi 30 Octombrie 1947 când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedinţa dela 30 Octombrie 1947 orele 17:

După deschiderea şedinţei publice, Tribunalul fiind în aceeaşi compunere, preşedintele a procedat în continuare la luarea interogatoriilor acuzărilor separat conform art. 292 C.J.M., apărarea fiind reprezentată prin aceeaşi apărători aleşi şi din oficiu.

S'a introdus în sala de şedinţă acuzatul Nicolae Penescu căruia în prezenţa apărării şi a acuzării preşedintele i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecăţii şi dovezile faptelor imputate, procedând la luarea interogatoriului său separat, conform art. 292 C.J.M., cerându-i tot odată să spună cece este util apărării sale. - Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei prin proces separat conform art. 291 C.J.M. semnat de acuzat, vizat de primul preşedinte şi contra semnate de primul grefier, ataşându-se la dosarul cauzei.

După aceasta a fost introdus în sala de şedinţă acuzatul Nicolae Carandino, căruia prim preşedintele în prezenţa apărării şi a acuzării, i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecăţii şi dovezile faptelor imputate procedând la luarea interogatoriului său separat conform art. 292 C.J.M. cerându-i tot odată să spună cece este util apărării sale. - Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanţei semnate de către acuzat vizat de prim preşedinte şi contra semnate de primul grefier ataşându-se la dosarul cauzei conform art. 291 C.J.M.

A fost introdus apoi în sala de şedinţă acuzatul Ilie Lazăr, căruia prim preşedintele în prezenţa apărării şi acuzării

i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este trimis în judecată și dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină și a procedat la luarea interogatoriului său, cerându-i totodată să spună cece este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței, semnată de către acuzat, vizată de prim președinte și contra semnată de prim grefier, atașându-se dosarului cauzei conform art. 291 C.J.M.

După aceasta s'a introdus în sala de ședințe acuzatul Ion Mihalache, căruia de asemenea în prezența apărării și acuzării, prim președintele i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecării și dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină, procedând la luarea interogatoriului acuzatului cerându-i tot odată să spună tot cece este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanței, semnate de către acuzat, vizată de primul președinte și contra semnate de primul grefier, atașându-se la dosarul cauzei conform art. 291 C.J.M.

Orele fiind înaintate, președintele pentru repausul judecătorilor suspendă ședința la orele 23,30 până mâine 31 Octombrie 1947 orele 8,30 când se va relua desbaterile în continuare.

Sedința publică dela 31 Octombrie 1947 orele 8,30.

După deschiderea ședinței publice Tribunalul fiind în aceeași compunere și apărarea fiind reprezentată de aceeași apărători, președintele a ordonat introducerea acuzatului Iuliu Măniu în sala de ședințe, căruia în prezența apărării și acuzării, i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este trimis în judecată și dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină, procedând la luarea interogatoriului acuzatului separat, conform art. 292 C.J.M., cerându-i tot odată să spună cece este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de primul grefier al instanței, semnată de acuzat, vizată de primul președinte și contra semnată de primul grefier, atașându-se la dosarul cauzei conform art. 291 C.J.M.

După aceasta a fost introdus în sala de ședințe acuzatul Vasile Serdici căruia de asemenea prim președintele în prezența apărării și acuzării, i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat în judecată și dovezile faptelor imputate, procedând la luarea interogatoriului acuzatului, cerându-i tot odată să spună cece este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanței, semnată de acuzat, vizată de primul președinte și contra semnată de primul grefier, ata-

sându-se la dosarul cauzei conform art.291 C.J.M.

La ora 13,30,președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților suspendă ședința până la orele 17 astăzi 31 Octombrie 1947 când se vor relua desbaterile în continuare..

Sedința dela 31 Octombrie 1947 orele 17:

După deschiderea ședinței publice Tribunalul fiind în aceeași compunere și apărarea reprezentată prin aceeași apărători președintele a procedat la continuare la luarea interogatoriului acuzaților separat,conform art.292 C.J.M.și s'a introdus în sala de ședințe Locotenentul Colonel în retragere Stănescu Dumitru, căruia prim președintele în prezența apărării și acuzării,i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecării și dovezile faptelor imputate,procedând la luarea interogatoriului său,cerându-i tot odată să spună ceace este util apărării sale. Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către greșierul instanței,semnată de acuzat,vizată de prim președinte și contra semnată de primul greșier,atașându-se la dosarul cauzei,conform art.291 C.J.M.

După aceasta a fost introdus în sala de ședințe acuzatul Colonel în rezervă Stoika Stefan,căruia deasemenea prim președintele în prezența apărării și acuzării,i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecării și a procedat la luarea interogatoriului său,punându-i în vedere dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină și cerându-i tot odată ceace este util apărării sale. Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către greșierul instanței,semnată de către acuzat,vizată de primul președinte și contra semnată de primul greșier,atașându-se la dosarul cauzei,conform art.291 C.J.M.

La orele 20,15 președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzării suspendă ședința până la orele 22 astăzi 31 Octombrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 31 Octombrie 1947 orele 22.

Sedința publică fiind deschisă,Tribunalul fiind în aceeași compunere,președintele a ordonat introducerea acuzaților cari s'au prezentat în fața instanței asistați de apărătorii lor aleși din oficiu ca și în ședințele precedente.--

În conformitate cu dispozițiunile art.292 C.J.M.primele președinte a dispus să se citească de primul greșier al instanței toate răspunsurile acuzaților la interogatoriu,repoduse în rezumat conform art.292 C.J.M.-- S'a dat citire de primul greșier al instanței în ședința publică și în prezența acuzaților tuturor răspunsurilor la interogatoriu ale acuzaților luate în rezu-
./.

mat conform art.291 C-J.M.după care președintele a procedat conform art.292 C.J.M.la confruntarea acuzărilor: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Vasile Serdici, Colonel în rezervă Stoika Stefan, Victor Rădulescu Pogonesanu și Ion De Mocsony-Styrcea, ale căror răspunsuri au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței, ca o continuare a interogatoriului precedent, semnat de către acuzăți, fiecare în parte, vizat de prim președinte și contra semnat de primul grefier care a fost atașat la dosarul cauzei.

Orele fiind înaintate, președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzărilor suspendă ședința la orele 2, la noaptea azi 1 Noembrie 1947 până la orele 9 dimineața astăzi 1 Noembrie 1947, când se vor relua debaterile în continuare.

Sedința dela 1 Noembrie 1947 orele 9 dimineața.

Sedința publică fiind deschisă, Tribunalul fiind în aceeași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzărilor, cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși din oficiu ca și în ședința precedentă.

S'a procedat la audierea martorilor acuzării în ședință publică și în prezența acuzărilor, după cum urmează:

General în rezervă Stoika Grigore în vârstă de 60 ani, de profesie pensionar, cu domiciliu în Bucuresti str. Adrian nr. 4;

General Gheorghiu Ermil, în vârstă de 51 ani, de profesie agricultor, cu domiciliul în Bucuresti B-dul Dacia;

Locotenent comandor rezervă Giorău Mircea în vârstă de 33 ani, de profesie ofiter în rezervă domiciliat în Bucuresti Aleia Matei Corbescu 8;

Căpitan comandor rezervă Mocanu Gheorghe, în vârstă de 43 ani, de profesie ofiter în rezervă, domiciliat în Bucuresti Soseaua Panduri nr.63;

Plutonier în rezervă Albu Gheorghe în vârstă de 36 ani, de profesie pensionar, domiciliat în Bucuresti str. Rada dela Afumați 17;

Cazan I. Teodor în vârstă de 30 ani, de profesie radio-telegrafist, domiciliat în Bucuresti str. Preot Bidoianu nr.4;

General în rezervă Gheorghieș Alexandru în vârstă de 62 ani, de profesie pensionar, domiciliat în Bucuresti str. Mântuleasa 5;

Martorii de mai sus au fost introduși în sala de șe-

dință pe rând și separat și audiați conform art.298 C.J.M.și 302 C.J.M,după ce mei întâiu au prestat jurământul conform art, 191 C.J.M.și după ce s'a îndeplinit în prezența lor dispoziunile art.194 C.J.M.

Depozițiile martorilor reproduse în rezumat de grefierul instanței semnat de martori,contra semnat de primul grefier și vizat de primul președinte conform art.301 C.J.M.prin procese verbale separate au fost atașate la dosarul cauzei.

La orele 15 președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților suspendă ședința până la orele 17,când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 1 Noembrie 1947 orele 17:

După deschiderea ședinței publice,Tribunalul fiind în aceeași compunere,președintele a ordonat introducerea acuzaților care s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși din oficiu ca și în ședința precedentă.

S'a procedat apoi la audierea martorilor în continuare conform art.297,298 și 300 C.J.M.după cum urmează;

locotenent colonel în rezervă Mihăilescu Constantin zis Ticuță,în vârstă de 47 ani de profesiune pensionar,domiciliat în Bucuresti str.Gramont 7;

Maior în rezervă Fetecău Ioan în vârstă de 42 ani,de profesiune ofiter în rezervă,domiciliat în Bucuresti str.Oastei nr.77;

Paliacu D.Nicolae în vârstă de 30 ani fără profesiune fost student,domiciliat în Penitenciarul Aiud,în executarea unei condamnățiuni la muncă silnică pe viață.

Steanță Dumitru în vârstă de 25 ani,fără profesiune fost student,domiciliat în Penitenciarul Aiud,în executarea unei condamnățiuni.

Chintescu Gheorghe în vârstă de 47 ani,de profesiune fost funcționar,domiciliat în Penitenciarul Aiud,în executarea unei condamnățiuni.

Tanțu Mihail căpitan în rezervă parașutist,în vârstă de 33 ani,domiciliat în Penitenciarul Văcărești;

Victor Novac în vârstă de 21 ani,de profesiune student cu domiciliul în Blaj str.Regele Ferdinand nr.3;

Istrate Alexandru,în vârstă de 28 ani,de profesiune subofiter activ,domiciliat în comuna Clinești jud.Someș.

Mocanu Gheorghe în vârstă de 27 ani,de profesiune sergent major,domiciliat în comuna Valea Lungă - Bacău;

Spirescu Florica, în vârstă de 38 ani, de profesie steno-dactilografă în Ministerul Afacerilor Străine, domiciliată în București str. Banu Manta nr. 24;

Cârje Nicolae în vârstă de 34 ani, de profesie funcționar particular, domiciliat în București str. T. Mășaryk nr. 18;

Tanțu Gheorghe în vârstă de 42 ani de profesie funcționar, domiciliat în București str. Romană nr. 77 A.;

Ghițulescu Dumitru în vârstă de 49 ani, de profesie funcționar public, domiciliat în București str. Amiral Murgescu 14;

Neamțu Octavian în vârstă de 36 ani, domiciliat în București str. Dr. Drăghiescu de profesie profesor secundar.

Tincu Constantin, în vârstă de 39 ani, de profesie consul în Ministerul Afacerilor Străine, domiciliat în București str. Aviator Zorileanu nr. 6;

Gafencu Constantin, în vârstă de 29 ani, de profesie medic, domiciliat în București str. Hatmanul Arbore nr. 25;

Iustig Romulus în vârstă de 29 ani, de profesie subofiter activ, adjutant aviator, domiciliat în Penitenciarul Văcărești.

Prede Gheorghe, în vârstă de 28 ani, de profesie adjutant aviator, subofiter activ, domiciliat în comuna Tulucești jud. Covurlui;

Dr. Vlad Hatieganu, în vârstă de 41 ani, de profesie medic, domiciliat în București str. Intrarea Armelor nr. 3;

Popescu Gheorghe, în vârstă de 36 ani, de profesie subinginer constructor, domiciliat în București str. Vasile Gherghel 21;

Popescu-Mehedinți, în vârstă de 38 ani, de profesie funcționar, domiciliat în București str. Pălaret nr. 33;

Nestor Badea, în vârstă de 49 ani, de profesie funcționar particular, domiciliat în București str. Berna nr. 3;

Martorii de mai sus au fost audiați pe rând și separat după ce mai întâi au depus jurământul, conform art. 191 C.J.M. în afara de Paliacu Nicolae, Steanță Dumitru, Chintescu Gheorghe și Tanțu Mihail, cari n'au depus jurământul întrucât sunt condamnați definitiv pentru crimă, îndeplinindu-se în privința lor dispozițiunile art. 194 C.J.M. - Depozițiile martorilor și informatorilor au fost reproduse în rezumat de greșierul instanței, rezumat și semnat de către martor sau infractor contra semnat de primul greșier și vizat de primul președinte conform art. 301 C.J.M. prin procese verbale separate s'au atașat la dosarul cauzei.

La orele 21 președintele pentru repausul judecătorilor și acuzaților suspendă ședința până la orele 22 astăzi 1 Noembrie 1947,

când se vor lua desbaterile în continuare.

Sedința dela 1 Noembrie 1947 orele 22;

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceeași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzațiilor care s'au prezentat asistați ~~mar~~ de aceeași apărători ca și în ședința precedentă.

S'a procedat la audierea în continuare a martorilor conform art. 297, 298, 300 și 302 C.J.M. după cum urmează:

Zaharia Boilă în vârstă de 55 ani, de profesie avocat și publicist, domiciliat în Cluj str. Băii nr. 1;

Popescu Nicolae în vârstă de 41 ani, de profesie funcționar domiciliat în București str. Lt. Medic Zlătescu 39,

Vâlceanu Ion, în vârstă de 60 ani, de profesie pensionar domiciliat în Botoșani str. Regina Maria 26;

Popescu T. Nicolae Zorica în vârstă de 66 ani, de profesie avocat domiciliat în București str. Dr. Staocovici nr. 21;

Pitpinic Gheorghe în vârstă de 22 ani, de profesie contabil, domiciliat în Barlad str. Mihai Viteazul;

Ion B. Georgescu în vârstă de 65 ani, de profesie avocat, domiciliat în Craiova str. Jules Michelet;

Martorii de mai sus au fost audiați pe rând și separat după ce mai întâi au depus jurământul conform art. 191 C.J.M. și după ce s'a îndeplinit în privința lor și dispozițiunile art.

194 C.J.M. - Depozițiile martorilor au fost reproduse în rezumat de greșierul instanței, rezumat semnat de către martorul respectiv, contra semnat de primul greșier și vizat de primul președinte conform art. 301 C.J.M. prin procese verbale separate care s'au atasat dosarului cauzei.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților, suspendă ședința la orele 23,30, până mâine 2 Noembrie 1947 orele 9 dimineața, când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 2 Noembrie 1947 orele 9 dimineața

Sedința publică fiind deschisă și Tribunalul fiind în aceeași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzațiilor cari s'au prezentat în fața instanței asistați de apărători lor ca și în ședința precedentă.

S'a procedat în continuare la audierea martorilor conform art. 297, 298, 300 și 302 C.J.M., după cum urmează:

Aristița Cazimir, în vârstă de 40 ani, de profesie funcționară, domiciliată în București str. Muzicescu nr. 2;

Popescu Ioan, în vârstă de 53 ani, de profesie funcționar, domiciliat în București str. Vasile Braniște;

Grigore Graur, în vârstă de 63 ani, de profesie medic și ziarist domiciliat în București str. Vasile Iescăr 23;

Sergiu Dan, în vârstă de 43 ani, de profesie ziarist, domiciliat în București B-dul Iescăr Catargiu nr. 28;

Vasile Nettes, în vârstă de 35 ani, de profesie ziarist, domiciliat în București str. Medic Col. Ionescu nr. 9;

Wilhelm Mašek Skoda, în vârstă de 47 ani, de profesie funcționar particular, delegatul uzinelor Skoda din România, domiciliat în București str. Dr. Capșa 3;

Alice Sturdza în vârstă de 40 ani, de profesie casnică, domiciliată în București Sos. Jianu nr. 24;

Mihail Romniceanu în vârstă de 55 ani, de profesie avocat, domiciliat în București str. Dumbrava Roșie 3;

Constantin Titel Petrescu, în vârstă de 59 ani, de profesie avocat, domiciliat în București str. Brezoianu 29;

Ion Borcoman în vârstă de 41 ani, de profesie notar public, domiciliat în comuna Rupea jud. Târnava Mare.

Ion Gheorghe Ionescu - Bălăceanu, în vârstă de 37 ani, de profesie funcționar particular, domiciliat în București Calea Moșilor nr. 103.

Eugen Filotti în vârstă de 51 ani, de profesie diplomat, domiciliat în București B-dul Carol 55;

D' Albon Ioan în vârstă de 32 ani, de profesie prim secretar de legatie, domiciliat în București str. Intrarea 11 Iunie 5;

Teodorescu Arghezie, în vârstă de 67 ani, de profesie scriitor, domiciliat în București str. Mărtișor nr. 26.

Romulus Cordescu în vârstă de 30 ani, de profesie secretar de legatie, domiciliat în București str. Smârdan nr. 18;

Zambacian Grigore, în vârstă de 59 ani, de profesie publicist, domiciliat în București str. Davidescu 21 B.;

Botez Călin în vârstă de 38 ani, de profesie consul, domiciliat în București str. Vasile Alexandri nr. 16;

Mercuț Tănase, în vârstă de 37 ani, de profesie funcționar, domiciliat în București Sos. Gherase;

Dumitru Buzdugan, în vârstă de 48 ani, de profesie diplomat, domiciliat în București str. Luterană nr. 7;

General în rezervă Burnea Ion, în vârstă de 56 ani, de profesie pensionar, domiciliat în București str. Dr. Eoh nr. 2;

Colonel în rezervă Spiridoneanu Ernest, în vârstă de 57 ani, de profesie pensionar, domiciliat în București Intra-

ree Socac Nr.1;

Major în rezervă Benceanu Ioan, în vârstă de 51 ani, de profesie pensionar, domiciliat în București, Str. Turturele Nr.15 bis.-

Dr. Ioan Tănăsescu, în vârstă de 73 ani, de profesie pensionar, domiciliat în București, Strada Stirbei Vodă Nr.87.-

Simon Docteur, în vârstă de 52 ani, de profesie comerciant, domiciliat în București, Strada Daniel Bărcianu Nr.---

Lt.Colonel în rezervă Pirea Victor, în vârstă de 42 ani, de profesie pensionar, domiciliat în București, Intrarea Colentina Nr.2 A.-

Mureșeanu Maria, în vârstă de 50 ani, de profesie infirmieră, domiciliată în București, B-dul Dacia Nr.19.-

Dumitru Ionescu, în vârstă de 62 ani, de profesie pensionar, domiciliat în București, Strada Turturele Nr.10;

Popovici Marcel, în vârstă de 26 ani, de profesie fără, fost student, domiciliat în Sibiu, Strada Oituz Nr.24.-

Valter Paul, în vârstă de 27 ani, de profesie ofițer de rezervă, domiciliat în București, Strada Cireșului Nr.23.-

Lt.Colonel rezervă Plesniță Eugen, în vârstă de 46 ani, de profesie ofițer de rezervă, domiciliat în Penitenciarul Aiud.-

Iovipali Nicu, în vârstă de 57 ani, de profesie avocat, domiciliat în Craiova, Strada Cazarmilor Nr.24.-

Martorii de mai sus au fost audiați pe rând și separat în ședință publică, după ce mai întâi au depus jurământul, conform art.191 C.J.M., și după ce mai întâi s'au îndeplinit în privința lor și dispozițiunile art.194 C.J.M.-

Depozițiile martorilor au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței, conform art.301 C.J.M., prin procese verbale separate, rezumat semnat de către martorii respectivi contra semnată de către primul grefier și vizată de prim președinte au fost atașat dosarului cauzei.-

Orele fiind înaintate, Președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților suspendă ședința la orele 16,30 până mâine 3 Noiembrie 1947, orele 17, când se vor relua dezbaterile în continuare.-

Sedința publică dela 3 Noiembrie 1947, orele 17;

Sedința publică fiind deschisă și Tribunalul Militar fiind în aceeași compunere, Președintele a ordonat introducerea acuzațiilor, cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și

ară fiare, fiind asistați de apărătorii lor, aleși din oficiu ca și în ședința precedentă.-

Nemai fiind martori prezenți președintele a dat cuvântul reprezentanților Ministerului Public, pentru susținerea rechizitoriului.-

Pl. Procuror Militar Colonel Alexandrescu Victor, având cuvântul, a fost ascultat în dezvoltarea mijloacelor sprijinitoare acuzațiunii, care în fapt a susținut că acest proces depășește cu mult procesele mari, nu pentru că în boxa acuzaților, sunt acuzați a căror nume și situații politice se cunosc, nu pentru faptul că aceste nume se leagă în proces prin crimele lor de unii foști ofițeri activi sau funcționari publici superiori, cunoscuți în anumite cercuri și de amestecul direct al reprezentanților diplomatiei străine, ci pentru că acuzații au comis cele mai odioase crime împotriva poporului.-

În acest proces se oglindește în primul rând trădarea prin organizarea de acord cu agenții unor puteri străine a unui complot cu scopul de a răsturna prin forță guvernul constituit în conformitate cu constituția țării. Că din actele dosarului și din debaterile orale s'a constatat că Partidul lui Iuliu Maniu sub masca de Național Tărănesc, a fost totdeauna un dușman al poporului și un aservit al intereselor capitaliste internaționale.

Că actul dela 23 August 1944, prin care a fost doborât reșimul dictaturii antonesciene, a răsturnat socotelile reacțiunii internaționale și odată cu aceasta și pe ale Partidului Național Tărănesc și Maniu n'a știut nimic de cele petrecute la 23 August 1944, pentru că singur a declarat la 11 Mai 1946, când a fost ascultat ca martor în procesul lui Antonescu, că n'a avut nici o cunoștință asupra desfășurării evenimentelor până a doua zi în zori când a venit și i-a comunicat Aurel Leocăția ceea ce s'a întâmplat. În această privință citează declarația acuzatului Florin Roșu dela fila 491, dosar volumul III, în care arată că din moment ce actul dela 23 August 1944, a fost înfăptuit, reprezentanții reacțiunii au căutat mijloace cu care să combată efectele pe cari le prevăzuseră și să creeze instrumentul cu care să răstoarne situația politică care nu putuse fi evitată.

Că Iuliu Maniu nu voise actul dela 23 August 1944, așa cum dorea țara, susține că proba evidentă o arată faptul că el minea la curent pe fascistul Antonescu cu tot ceea ce forțele de-

mocratice se trudeau să înfăptuiască. Citează actul dela fila 228 dosarul documente și anume: scrisoarea lui Mihai Antonescu, în care spune că cele trimise, au fost comunicate lui Iuliu Maniu, care i-a încunostiințat că Blocul Partidelor Democratice s'a constituit din Partidul Național Țărănesc, Partidul Național Liberal, Partidul Social Democrat și Partidul Comunist Român, condus de președinții acestor partide. Astfel aceasta este proba evidentă că Iuliu Maniu divulga în același timp un secret al neamului.

Că acuzatul Pogoneanu la interogator a recunoscut nota de la fila 228 din dosar, care a fost găsită la el. Susține că tot acuzatul Florin Roșu, în declarația dela fila 491 volumul III, afirmă că mișcarea organizată în Țară și în străinătate, urmărirea ca scop final creșterea în Țară și în străinătate a unei mișcări, cu care la momentul oportun să poată răsturna prin violență regimul democratic, instaurat la 6 Martie 1945, și ideea acestei rezistențe a încolțit chiar la 23 August 1944, deoarece toate negocierile duse în străinătate în numele lui Maniu și cari căpătaseră un aspect personal, altul decât cel necesar pentru cauza Țării, eguaseră prin surpriza actului, dela 23 August 1944. Reținând faptul că ideea activității subversive a încolțit încă dela 23 August 1944, în mintea acuzaților, examinează acțiunile întreprinse de Partidul Național Țărănesc, prin exponenții săi, acuzații Iuliu Maniu, președintele acestui partid, Ion Mihalache, vice președintele partidului, Nicolae Penescu, secretarul general al partidului, Grigore Niculescu Buzzești, membru de partid, fost ministru al Afacerilor Străine, actualmente fugărit în străinătate, în complicitate cu restul acuzaților din proces și al lui Alexandru Ghețeanu și Constantin Vigoiu fugiți în străinătate, cum și Grigore Gafencu rămas în străinătate și astfel Dl. Procuror Militar arată că; Pe plan extern Grigore Niculescu Buzzești, în calitatea sa de Ministru al Afacerilor Străine, în înțelegere cu intimul său colaborator Victor Rădulescu Pogoneanu, consilier de legăție, în chiar dimineața zilei de 24 August 1944, trimite în străinătate după cum declară acuzatul Florin Roșu, pe Ciurea la Ankara și Djuvara la Stockholm, doi colaboratori foarte intimi ai lui Pogoneanu cari puteau fi utilizați pentru legăturile necesare cu anglo-americanii. De asemenea menține în posturile cheie din străinătate diplomați prieteni devotați ai lui Pogoneanu; la Lisabona pe Coste, la Berlin pe Anastasiu și pe Titu Pogoneanu, la Ankara pe Ghețeanu și pe

Dumitrie Popescu iar la Stockholm pe duca. Ca toate acestea s'au făcut cu deplinul consimțământ al acuzatului Iuliu Maniu, cu scopul de a frâna și combate efectele evidente ale dezvoltării democratice și a promova interesele capitalisto-burgheze, că acuzatul Popescu Nicolae, în declarația dela fila 535 volumul I descrie pe Grigore Niculescu Buzeghi, că el se bucură de încrederea și aprecierea superlativă a acuzatului Maniu, care vedea în el un om de mare viitor și că intrarea lui Buzeghi la Maniu era oricând liberă și în sfârșit crede că Maniu îl consul- ta în toate problemele externe. Că tot în ideea acestei mișcări și pentru eventualitatea pierderii acestor posturi cheie, Parti- dul Național Țărănesc, prin semnătura fostului Ministru de Ex- terne Vișoianu, creiază fondul organizației în valoare de milioane franci elvețieni, prin trecerea acestei sume care se găsește depusă de Statul Român la Berna, pe numele personal al lui Cret- zianu Alexandru, Ministru la Ankara.--

Instaurarea la cârma țării la 6 Martie 1945, a guvernului Dr. Petru Gроза, aduce după sine înfăptuirea reprezentanților diplomați români, cari formau rețeaua Grigore Niculescu Buzeghi - Victor Rădulescu Pogoneanu, cari rămânând în străinătate ca simbriași ai fondului de 6 milioane franci elvețieni, formau așa zisul grup subversiv pe țări. Citează extrase din declarațiile acuzatului Florin Roșu, care ilustrează organizarea acestei re- țele între 6 Martie 1945, și Septembrie 1946, și acțiunea ei. Astfel în declarația dela 27 August 1947, arată că organizarea grupărilor pe țări este următoarea: În Franța un secretariat compus din Burlăescu, Ciurea și Pleșea, în plus Nicolae Vianu, Maior Rațiu și Mihail Romniceanu; În Elveția Gafencu, Cretzianu, Anas- tasiu, Caramfil, Coste și Titu Pogoneanu; În Anglia Tilea, Cornel Bianu, Lt.Colonel Iliescu; În Italia Dumitru Popescu și Augustin Popa iar în America Davilla. Grupările acestea din străinătate duceau o acțiune de uzură împotriva prestigiului guvernului prin articole tendențioase și informațiuni eronate, publicate în presa străină cu tendințe de dreapta. În declarația dela 9 Septembrie 1947, arată că grupul subversiv pe țări, a fost ajutat și de fog- tii reprezentanți ai regimului antonescian rămași în străinătate, în declarația dela 5 Septembrie 1947, arată că conducerea între- gii organizații subversive o avea Iuliu Maniu, acesta transmi- tea ordinele sale fie direct lui Pogoneanu, fie prin emisarii de încredere, recte, Camil Demetrescu și Radu Niculescu Buzeghi, după plecarea lui

./.

Grigore Niculescu Buzesti, din Tara; in declaratia dela 9 Septembrie 1947, arata ca din modul de lucru al acestui grup si in special din faptul ca orice hotarare care se lua nu era o initiativa a acestora, ci o consecinta a unor instructiuni primite dela Maniu, a dedus ca acest grup avea un rol de executie, rol pe care si l-a pastrat ba chiar accentuat, dupa plecarea lui Constantin Vigoianu si Grigore Niculescu Buzesti; in declaratia din 28 August 1947, arata ca scrisorile si instructiunile se predau lui Radu Niculescu Buzesti si lui Camil Demetrescu cari le transmiteau prin intermediul unor militari americani al caror nume era pastrat in cel mai mare secret; in declaratia din 26 August 1947, vorbind de propaganda in strainatate, arata ca in aceasta privinta Grigore Niculescu Buzesti si Constantin Vigoiu ii cerea sa le dea informatii rezultate din telegramele cifrate ce interesau conferinta dela Londra, dela Moscova, asupra procesului de 6 milioane franci elvetieni dela Berna, intrevederile lui Franasovici dela Paris.etc.-

Citeaza scrisoarea originala din 2 Septembrie 1946, aflata in dosar de documente pagina 105, adresata de Cretzianu lui Maniu, din care se desprinde ca Alexandru Cretzianu a primit la Londra in ajunul plecarii textul instructiunilor lui Iuliu Maniu, din 1 August 1946, si ca va utiliza aceste instructiuni si documente in actiunea ce va incepe in Statele unite.-

Ca a luat masurile necesare pentru ca aceste texte sa parvina prietenilor cari continua actiunea in Europa. Arata ca acuzatul Florin Roiu la interogatoriul in instanta a confirmat ca a cunoscut pe Melbourne, Porter, Marjoriebanks si Hulick in imprejurari dictate de cariera sa si in afara de aceasta ca trimis de Pogoneanu, pentru ca din ordinul lui sa le predea scrisori pentru Cretzianu, recunoscand ca din ordinul lui Pogoneanu a predat trei-patru scrisori al caror continut nu-l stia, dar ca din acestea deschizand din curiozitate plicul, nefiind lipit, a vazut o scrisoare a lui Maniu catre Cretzianu in care i se spunea ca plecand in Apus sa organizeze lupta conform intereselor Partidului. In acel timp Cretzianu se afla la Ankara, iar scrisorile trebuiau duse de Burton Berry. Ca pe plan intern, in intervalul dela 23 August 1944, la Septembrie 1946, acuzatul Iuliu Maniu si complicii sai organizeaza in interiorul Tarii grupuri de teroristi, pe cari le subventionasea si ii indusese sa comita acte de sabotaj si asasinat. In toamna anului 1944, cand armata romana cot la cot cu

Armata Sovietică pătrunsese adânc în Ardeal și lupta pentru desrobirea Ardealului de Nord, Partidul Național Tărănesc, organizează "Gărzile Iuliu Maniu", încadrându-le cu elemente național-tărăniste, cu legionari și criminali de războiu, pe care le trimite în Ardeal, unde săvârșesc jafuri și crime contra naționalităților conlocuitoare. De reținut că ziarul "Dreptatea" oficiosul Partidului Național Tărănesc, publică un apel către "Camarazii Gărzilor Naționale" în care le mulțumește pentru patriotismul cu care s'au devotat acțiunii și le urează deplină mulțumire sufletească în rezultatul final. Printre comandanții acestor gărzii se găsea și Horațiu Comaniciu, căruia acuzatul Iuliu Maniu, i-a răspuns la cererea de înscriere în Partidul Național Tărănesc, următoarele: "Aceste declarații ale fruntașilor conducerii erau de altfel în deplină concordanță cu declarația categorică pe care a făcut-o întemeietorul acțiunii Dvs. Corneliu Codreanu, cu ocazia pen-ultimei întâlniri ce a avut-o cu el". Că în anul 1945, după instalarea la cârma țării a regimului de libertăți democratice, acuzatul Iuliu Maniu și complicitii săi continuă cu organizarea grupărilor clandestine, pe care le atâță să treacă la acțiune. Astfel, în procesele ce s'au judecat în fața curților marțiale după descoperirea organizațiilor "Haiducii lui Avram Iancu", "Sumanele Negre", "Graul Sângelui", "Tineretul liber", "Vlad Tepeș" și "Sarmisegetuza", s'a evidențiat legătura pe care aceste organizații o aveau cu acuzatul Iuliu Maniu și cu diferiți membrii ai Partidului Național Tărănesc. Gavrilă Olteanu unul din șefii organizației "Sumanele Negre", a declarat că a prezentat acuzatului Maniu raportul de activitate al organizației și planul de luptă Nr.1 și Nr.2, iar Steanță Dumitru dela "Haiducii lui Avram Iancu", a declarat că a avut două intervederi cu acuzatul Maniu, dela care a primit îndrumări în legătură cu viitoarea sa activitate clandestină și că a avut legături permanente cu Ilie Lazăr, Boșca Mălin și Horațiu Comaniciu. În toamna anului 1945, conducătorii Partidului Național Tărănesc și ai Partidului Național Liberal, hotărâse să-și unească forțele și astfel ia naștere organizația "M.N.R.", pusă sub comanda generalului Aldea, care pregătea în țară asasinatelor politice, acte de sabotaj și a elaborat planul de activitate în vederea unui nou războiu imperialist, pe care Partidul Național Tărănesc îl dorea și pentru care milita pe toate căile. Maniu și complicitii săi poartă răspunderea asasinatelor politice din Comuna Apărătorii Patriei dela 29 Noembrie 1944, a asasinatelor din Piața Palatului dela 26 Februarie 1945 și dela 8 Noembrie 1945. Citează declarațiile

Steantă Dumitru dosar fila 670 - 673; Paliacu Nicolae fila 660 - 662, 664, lt. colonel Pleșnilă Eugen fila 679 și Tanțu Mihail fila 685, dosar volum 4. În legătură cu evenimentele dela 8 Noembrie 1945 citează declarațiile lui Ilie Iazăr, Vasile Serdici și Nicol Penescu și anume arată că Ilie Iazăr la pagina 82 volumul II. declară că, la fel s'a petrecut și la 8 Noembrie 1945 "când am luat contact mai întâi cu unii prieteni și i-am sfătuit să ia parte la manifestația pentru Rege ca cetățeni liberi, cum aflasem că hotărâse conducerea partidului. După aceste evenimente este drept că mulți se lăudau că au avut un rol important, eu consider însă că înainte de aceste organizații pe Capitală, partidul era anemic ca dinamism". Vasile Serdici arată la fila 139 volumul II: "În legătură cu cele petrecute la 8 Noembrie 1945 știu dela Virgil Solomon și Banu Ghika, că manifestația a fost pregătită până la detali de Banu Ghika, Dr. Virgil Solomon, Tarteș, Ilie Iazăr și Barbuș", iar Nicolae Penescu la fila 559 volumul I. arată că după audiența dela 8 Noembrie 1945 ora 9 dimineața când ministrul de Interne a cerut ca cele două partide să ia măsuri pentru împiedicarea manifestațiilor deoarece elemente irresponsible ar putea provoca incidente arătându-i și adresa Comisiei Aliate de Control, s'a dus la locuința acuzatului Maniu pentru a-i raporta și precizează: "am stat acolo cam până la orele 11. Am văzut împreună cu cei prezenți un grup cam de 100 studenți în frunte cu studentul Iudoșanu, trecând pe Str. Schitu Măgureșu și strigând "Regele și Patria". Maniu s'a bucurat evident la vederea manifestanților. De față era și Mihaleche și alți frunțeși ai partidului". Lipsa de succes a acțiunilor subversive descoperite la timp de organele Siguranței de Stat cum și faptul că intervențiile diplomatice adresate Guvernului Român nu-și găsise rezultatul scontat de Partidul Național Țărănesc, determină pe Iuliu Maniu șeful Partidului Național Țărănesc, să întreru- sifice acțiunea sa și asistăm astfel din prima jumătate a lunii Septembrie 1946 până la 14 Iulie 1947 (fuga dela Tamașău), la o febrilă activitate a Partidului Național Țărănesc. Din documentele dela dosar se vede că reprezentanții Serviciului de Spionaj a Statelor Unite ale Americii Thomas R. Hall și adjutantul generalului Cortland Schuyler, șeful Misiunii Militare Americane din România James Hamilton, intră în legătură cu șeful Partidului Național Țărănesc acuzatul Iuliu Maniu, prin imputernicitul său pentru probleme externe fostul ministru al Afacerilor Străine Grigore Niculescu Buzesci și prin consilierul intim al acestuia, Victor Rădulescu Pogoneanu, consilier de legăție și fost director de cabinet al

Ministrului Afacerilor Străine. În şedinţă Nicolae Penescu a precizat că Maniu rezerva lui Grigore Niculescu Buzescu, cele mai mari roluri în partid şi-l considera ca un om excepţional, foarte pregătit, pătrunzător, energic şi hotărât, de aceea nimeni în partid nu încerca cel puţin să micşoreze trecerea pe care-o avea Buzescu pe lângă Maniu, iar acuzatul Maniu la interogator a răspuns că Buzescu avea în partid rolul de sfătuitor eminent, era foarte priceput în chestiuni de politică externă, era un om de încredere al său şi când erau chestiuni mai importante de politică externă, îi cerea părerea pentru a fi edificat. Folosind prilejul unei misiuni neoficiale în casa colonelului din Armata Americană Henry Wilcox din str. Jilava 12 Bucureşti, Hall şi Hamilton au cerut inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, prieten comun al lui Grigore Niculescu Buzescu şi Victor Rădulescu Pogoneanu, să le prilejuiască o convorbire cu aceştia, ceea ce Ion De Mocsony-Styrcea a şi făcut. Identitatea de vederi între reprezentanţii cercurilor imperialiste străine şi reacţiunea românească era atât de perfectă încât nu a fost nevoie decât de două şedinţe pentru a se pune la punct în detalii planul criminal al unei puternice activităţi subterane de răsturnarea prin violenţă a regimului democrat şi de provocare la războiu civil. Prima consfătuire a avut loc la 18 Septembrie 1946, în casa suşorii inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea din str. Sofia 12 Bucureşti şi a doua la Palatul Stirbei Bucureşti la locuinţa acuzatului Grigore Niculescu Buzescu. La aceste şedinţe în afară de acuzaţii Grigore Niculescu Buzescu, Victor Rădulescu Pogoneanu şi Ion De Mocsony-Styrcea a mai participat: Radu Niculescu Buzescu şi steno-dactilografa Ioana Bujoiu, fugită ulterior în străinătate. Convorbirile din 18 Septembrie 1946 au fost stenografiate de Ioana Bujoiu; un exemplar a fost luat de reprezentanţii americani iar un exemplar a fost găsit în caseta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, ascunsă de prietenul său Nicolae Popescu, sub dărămăturile unui garaj la Ploesti şi care se află la dosar. Tot Ioana Bujoiu a scris la maşină şi textul documentului întocmit de Grigore Niculescu Buzescu, sub titlul "Memorandum" cu data de 30 Septembrie 1946. Copia acestui document al cărui original a fost trimis la Washington de spionii americani, a fost găsită tot în caseta lui Pogoneanu şi se află la dosar. În legătură cu cele expuse cităm declaraţiile acuzatilor Radu Niculescu Buzescu, Ion De Mocsony-Styrcea şi Victor Rădulescu Pogoneanu, care reliefează perfect conspirativitatea tratativelor duse de Partidul Naţional Ţărănesc, cu agenţii organelor de spio-

nej dela Washington și hotărârile luate. Astfel Radu Niculescu Buzesti în declarația dela fila 218 dosar vol. III. afirmă asupra în prejurărilor în care a avut loc întrevederea din Palatul Stirbei între fratele său și Hall și Hamilton în jumătatea lunii Septembrie 1946 orele 11 - 11,30 noaptea, că a participat fratele său Grigore, Hall, Hamilton, Ion De Mocsony-Styrcea și în parte și el. Spune în parte fiindcă el nu a fost prezent dela început și nici în timpul convorbirilor nu a fost tot timpul prezent, întrucât trebuia să vegheze ca în jurul camerei în care avea loc întrevederea să nu se apropie vre'o ureche indiscretă. Pentru păstrarea secretului între dânsii s'au luat precauțiuni speciale: ora a fost aleasă în așa fel încât servitorii să fie toți culcați și intrarea oaspeților s'a produs prin ușa din dos, prin grădină dinspre str. Banului, iar convorbirea a avut loc în camera se care era mai puțin expusă riscului ca în ea să se afle vre'un dispozitiv de ascultare. Aranjarea întrevederilor a fost anunțată de fratele său chiar în seara în care a avut loc. Această păstrare a secretului inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a confirmat-o mai precis la interogator anume că Grigore Niculescu Buzesti l-a rugat să aranjeze această întâlnire la el sau în altă parte, să nu fie în Palatul Stirbei. Americanii țineau să nu se facă la părinții steno-dactilografei Ioana Bujoiu, unde aceasta locuia. Americanii n'au venit în uniformă ci în civilă cu pantaloni de tenis și cu rachete în mână. Grigore Niculescu Buzesti a venit cu mașina deschisă și cu niște bețe de golf. La a doua întâlnire s'au luat măsuri mai severe, nu se putea ști dacă nu se făcuse o indiscreție cu privire la prima întâlnire. Americanii au dorit ca întâlnirea să aibe loc noaptea. Intrarea s'a făcut prin grădină, servitorii au fost lăsați liberi, iar Radu Niculescu Buzesti a îndeplinit funcția de portar supraveghetor tot timpul. Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu în declarația dela fila 91 dosar vol. III. declară că se mai întâlnise ocazional cu Hall și Hamilton și că-i cunoștea. Recunoaște că a participat la consfătuirea din seara de 18 Septembrie 1946 la locuința surorii lui Ion De Mocsony-Styrcea precizând că, convorbirea a decurs în general potrivit consemnării din documentul în limba engleză ce se află vizat de el la dosar și care a fost redactat după notele stenografice ale steno-dactilografei Ioana Bujoiu. Lt. Hamilton se înapoiase din concediu dela Washington și în exprimarea sa a afirmat că cercurile competente din Statele Unite ale Americii, arătau oarecare supprindere față de pasivitatea opoziției române, precizând că nu se putea aștepta la o intervenție

din partea Statelor Unite în chestiunea schimbării regi-
ii din România, atâta timp cât o tensiune vizibilă nu apărea
în viața noastră internă. Pentru a justifica această intervenție
cei doi ofiteri americani preconizau organizarea unei acțiuni în
condițiunile arătate în minuta sus amintită. Agenții americani
sunt desemnați în minută prin litera R. din analiza declarațiilor
lor și a minutei se constată că Hall și Hamilton reprezentau ve-
derile cercurilor conducătoare ale Americii. Ion De Mocsony-Styr-
cea a declarat că americanul Hall a spus că reprezintă servicii
foarte sus plasate și că are surotitate independentă față de re-
prezentanții diplomatici și de Misiunea Militară Americană din
București. Grigore Niculescu Buzești, era imputernicitul acuzatu-
lui Maniu și el reprezenta Partidul Național Tărănesc. În aceas-
tă privință Ion De Mocsony-Styrcea a confirmat la interogatoriu
că Grigore Niculescu Buzești urma să se consulte cu șefii săi
și în orice caz cu Iuliu Maniu, desigur, pentru că nu crede că Bu-
zești lua ordine dela altcineva în partidul în care era membru,
decât direct dela Maniu și el prezenta "Memorandumul" în numele
Partidului Național Tărănesc. Deasemenea tot la interogator acuzat
Victor Rădulescu Pogoneanu a precizat că în epoca aceea,
l-a văzut pe Maniu de două-trei ori. Consfătuirile între acești
reprezentanți au avut un caracter strict secret și conspirativ,
luându-se cele mai severe măsuri de siguranță, pentru ca aceste
ședințe să nu se cunoască și ca discuțiunile să nu fie câtuși
de puțin divulgate, mergând până la faptul plecării din Tară a
tuturor acelor care cunoșteau această conspirație. Faptul că
Vișoianu și Ioana Bujoiu sunt recunoscuți, aduce sancțiuni severe
prin înlăturarea ofiterilor americani cari nu știuse să ia toate
măsurile de camuflare. Deasemenea după cum ~~a~~ declarat Ion De Moc-
sony-Styrce la interogator, atunci când a fost chemat la București
din cauza acestei indiscreții, agentul american i-a vorbit de
suplimentare, spunându-i: "În caz că vorbești suntem obligați dacă nu
te suprimi să te suprimăm noi, contra voinței Dumitale", propunându-
i-se să-i trimită și otravă. Că Statele Unite ale Americii a găsit
astfel în Partidul Național Tărănesc, complicități acțiunilor subver-
sive. În aceste convorbiri s'a stabilit înființarea unui comitet
Național în străinătate, care să devină guvern, precizându-se ple-
carea în străinătate a acuzatilor Ion Mihalache, Grigore Niculescu
Buzești, Constantin Vișoianu, restul urmând să fie desemnați ulterio-
r de conducerea Partidului Național Tărănesc. Organizarea și înar-
marea organizațiilor subterane și modul lor de camuflare și de
lucru. Instrucția în străinătate a comandanților care urmau să con-

după aceste organizații. Fondurile necesare în moneda jubiliară
aur se urmau să fie felseficate în străinătate și aduse în Tară.
Organele de conducere erau reprezentate prin: un comitet politic
secret format din Partidul Național Țărănesc în contact perma-
nent cu guvernul american; un alt comitet politic compus din re-
prezentanții celor trei partide de opoziție, acesta al doilea
comitet nu trebuia să știe nimic de scopurile finale, natural
exceptând pe membrii care fac parte din ambele comitete politice
un comitet restrâns militar, care nu trebuia să cunoască scopul
final și care să aibă dreptul să aibă aparența culegerii informa-
țiilor militare pentru aliați. Aminteste declarația inculpatu-
lui Ion De Mocsony-Styrcea, în care acesta arată că Grigore Nicu-
lescu Buzzești la sfârșitul conversației a arătat că a înțeles
probleme și că se va consulta și gândi, urmând a prezenta memo-
riul cerut de agenții americani. Citește acest memoriu operă de
desăvârșită concepție a conducătorilor Partidului Național Țără-
nesc, prezentat la câteva zile după constituirea din casa Stir-
bei și care poartă titlul de: "Memorandum", datat 30 Septembrie
1946. Deținătorul actului, acuzatul Victor Mădulescu Pogoneanu
și a ei care au fost partași la această conspirație îi recunosc
autenticitatea. Acest "Memorandum" după cum au declarat acuzații
Victor Mădulescu Pogoneanu și Radu Niculescu Buzzești, a fost
transmis de Grigore Niculescu Buzzești prin Ioana Bujoiu lui Hall
și Hamilton, pentru a fi depus la Washington și de unde după
cum s'a văzut în minuta din 18 Septembrie 1946, se aștepta o
hotărâre. În continuare Dl. Procuror Militar examinează modul
cum Partidul Național Țărănesc condus de acuzatul Iuliu Maniu, a
executat acest adevărat contract pentru ca organizațiile olandes-
tine unite cu forțele para-militare să fie gata la ora H., așa
cum s'a afirmat în discuțiile cu Hall și Hamilton, pentru a da
lovitura de stat. Alcatuirea comitetului așa cum s'a văzut din
declarația dela 14 Septembrie 1947, a acuzatului Ion De Mocsony-
Styrcea se compunea: dintr'un comitet secret în străinătate for-
mat din Grigore Niculescu Buzzești Președinte, Alexandru Cretzia-
nu și Constantin Vigoiu și în cazul când Constantin Vigoiu n'ar
fi acceptat, Grigore Șafencu; comitetul central executiv din
Tară trebuia să cuprindă trei sau cel mult patru membrii din
care unul observator american; comitetul politic urma să aibă
reprezentanții celor trei partide de opoziție. Deoarece unul din
membrii acestui comitet trebuia să facă parte și din comitetul
central executiv, acesta trebuia să fie neapărat național-țără-

At, intruost Partidul Național Țărănesc avea inițiativa și conducerea întregii acțiuni; Ce titlu militar trebuia să fie alestuit dintr'unul sau mai mulți ofițeri specialiști, un civil român priceput în chestiuni de informații și observatorul american care urma să facă legătura cu comitetul central executiv. Acuzatul Victor Radulescu Pogoneanu confirmă cele arătate de Ion de Hocsany-Styrcea în declarația din 11 Septembrie 1947, atestând că, comitetul din străinătate ar fi urmat să cuprindă între alții pe Grigore Niculescu Buzeghi, Constantin Vigoianu și Alexandru Cretianu. În țară ar fi urmat să se constituie un comitet restrâns din care ar fi făcut parte și el împreună cu Grigore Niculescu Buzeghi, dacă aceasta s'ar fi decis să nu mai plece în străinătate. Un comitet lărgit cuprinzând și pe reprezentanții partidelor de opoziție și a cărui legătură cu comitetul restrâns ar fi fost asigurată prin persoana unuia din membrii acestuia din urmă și un eventual comitet militar în privința cărui nu s'a discutat însă numele participanților. Că din citirea declarației inculpatului Ion de Hocsany-Styrcea se vede precis cum conform înțelegerii încheiate în Septembrie 1946, cu reprezentanții americani s'a executat de către acuzatul Iuliu Geniu un prim punct al angajamentului și anume trimiteră în străinătate întâi a inculpatului său Grigore Niculescu Buzeghi însoțit de Ioana Bugeiu și apoi a lui Constantin Vigoianu și că din lectura aceleiași declarații s'a văzut secretul acestei călătorii și efectuarea lui cu ajutorul celor doi reprezentanți ai serviciului de spionaj american Hall și Hamilton. Acuzatul Victor Radulescu Pogoneanu referitor la aceasta spune în declarația din 11 Septembrie 1947, că în ce privește plecarea din țară a lui Grigore Niculescu Buzeghi și Constantin Vigoianu, știe că aceștia au plecat pe rând în condițiuni asemănătoare cu câte un avion american și grație mijlocirii maiorului Hall și Lt. Hamilton; că plecarea lui Constantin Vigoianu s'a produs în locul său care condiționase propria sa plecare de aceea prealabilă a lui Vigoianu, el având de altfel intenținea de a nu părăsi țara. Pe de altă parte arată că este exact cu sugerare ideea și acuzatului Florin Boiu să plece în străinătate spre a îndeplini funcțiunea de secretar al lui Grigore Niculescu Buzeghi și Constantin Vigoianu, al căror șef de cabinet fusese pe vremea minist. rîtelor respective..

Că odată ce se executase acest prim punct din "Memorandum" și fuga în străinătate a acuzatului Grigore Niculescu Buzeghi devenise fapt împlinit, sub comitetul secret avea de acum un șef. Se

trece deci la execuția punctului 2, acela de a ²⁰întări pe acest fugar printr'un mandat scris sub semnătura acuzatului Iuliu Maniu și a celor doi șefi de opoziție, așa cum se hotărâse tot în consfătuirile secrete dirijate de șeful Partidului Național Tărănesc. Înțelegerea pentru trimiterea acestui mandat era stabilită între Grigore Niculescu Buzești și Iuliu Maniu odată cu stabilirea plecării în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzești. Mandatul a fost inițiat de Iuliu Maniu așa cum se vede în scrisoarea lui Grigore Niculescu Buzești, adresată lui Victor Rădulescu Pogoneanu și aflată la dosarul de documente pagina 189. Mandatul a fost redactat și scris la mașină de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și dus lui Maniu de către Radu Niculescu Buzești, pe care Iuliu Maniu l-a semnat imediat. Apoi mandatul a fost semnat de asemenea și de Constantin I.C. Brătianu și de Constantin Titel Petrescu, care au mai adăugat "De acord cu dl. Maniu". Cu tratativele pentru semnarea acestui mandat de către cei doi șefi ai opoziției a fost însărcinat acuzatul Camil Demetrescu. Martorul Constantin Titel Petrescu a confirmat în instanță că a semnat mandatul și că la data semnării actul purta semnăturile lui Maniu și Brătianu. După ce au obținut aceste trei semnături Radu Niculescu Buzești a înmănat mandatul agentului serviciului de spionaj american lt. Hamilton pentru a fi trimis în mod clandestin fratelui său Grigore Niculescu Buzești, care se afla la sfârșitul anului 1946 în Elveția. În declarația dela pagina 146 vol. 3 acuzatul Radu Niculescu Buzești afirmă: textul mesajului a fost compus de Victor Rădulescu Pogoneanu în baza indicațiilor fratelui său care discutase în prealabil chestiunea cu Maniu. Că Maniu a depus imediat semnătura sa pe scrisoarea gata alcătuită. Textul scrisorii din câte își aminteste era o atestare a faptului că fratele său i-a fost un colaborator foarte apropiat și că în consecință este calificat a cunoaște opinia lui Maniu în chestiuni interesând politica Tării. Că în temeiul acestui fapt roagă pe fratele său să grupeze pe românii din străinătate într'un mănunchiu care să colaboreze armonios. Pe textul de mai sus Brătianu a mai adăugat: "De acord cu Maniu" și a semnat, iar Titel Petrescu a adăugat că: roagă pe Buzești să ia contact cu personalitățile mișcării socialiste din străinătate. Aceste două ultime semnături au fost obținute de Camil Demetrescu. Obținerea acestui mesaj și transmiterea lui s'a petrecut în adoua jumătate a lunii Octombrie 1946. Textul mesajului a fost redactat de Pogoneanu în prezența sa

Jasa fratelui său care plecase. Textul a fost scris la mașină de Pogoneanu, iar a doua zi a mers personal la Maniu care se găsea suferind în casa lui Serdici și acolo a obținut semnătura fără a fi prezent cineva din anturajul lui Maniu. Acuzatul Camil Demetrescu în declarația dela fila 282 volumul 3, spune că a primit scrisoarea semnată de Maniu și pe care a adus-o consecutiv spre examinare și eventuală semnare lui Brătianu și Titel Petrescu, care au fost de acord cu scrisoarea semnând-o. "În legătură cu acest mandat acuzatul Iuliu Maniu în declarația dela fila 24 vol. 1 arată: "Cu ocazia acestei plecări despre care am știut, i-am pregătit o scrisoare prin care am constatat că este membru al partidului nostru și că este un influent prieten politic al nostru. Scopul pentru care i-am dat acea scrisoare a fost ca cei în drept, adică ceilalți prieteni politici ai mei și care se găseau în străinătate să fie încredințați că Niculescu Buzesti este persoana egreiată și de încredere a mea. Dl. Buzesti mi-a spus că va cere o similară declarație și dela dnii Brătianu și Titel Petrescu, pentru a dovedi față de prietenii acestora că posedă și încrederea acestor șefi de partide cu care eu m'am declarat de acord". Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a afirmat că dese vizite făcute de Grigore Niculescu Buzesti lui Iuliu Maniu în timp ce se duceau tratativele cu reprezentanții organizațiilor de spionaj american și faptul că Iuliu Maniu a dat lui Grigore Niculescu Buzesti împuterniciri largi în vederea desfășurării activității sale în străinătate, dovedesc că Iuliu Maniu era la curent și dirija înțelegerea secretă încheiată cu reprezentanții acestor organe de spionaj americane. Acest acuzat în declarația dela fila 101 vol. 3. arată: "Îmi întemeiez convingerea că Iuliu Maniu a fost pus în curent de dl. Grigore Niculescu Buzesti cu conversațiile dintre acesta și maior Hall și lt. Hamilton, pe următoarele: 1/. Faptul că în cursul conversației la care am asistat, dl. Grigore Niculescu Buzesti a invocat calitatea sa de reprezentant al Partidului Național Tărănesc; 2/. Faptul că la timpul când au avut loc conversațiile ca și după aceasta dl. Grigore Niculescu Buzesti a vizitat în câteva rânduri pe dl. Maniu; 3/. Faptul că dl. Maniu a acordat dlui Buzesti mandatul pe care acesta îl arătase în cursul conversațiilor la care am asistat, că este în măsură să obțină dovada calităților sale și 4/. Faptele relatate în declarațiile ce mi s'au comunicat ale lor: Ion De Mocsony-Styrces și Radu Niculescu Buzesti, au fost de asemenea de natură, a-mi confirma această convingere." În continuare dl. procuror militar arată că faptele care definesc cu toată preciziunea

7. că acuzațul Iuliu Maniu este conducătorul și inspiratorul întregii activități subversive nu se termină aci. În adevăr în tot timpul tratativelor Grigore Niculescu Buzescu a invocat autoritatea lui Iuliu Maniu și a declarat că-l reprezintă pe el și pe partidul său. La confruntarea din 22 Septembrie 1947 între Ion De Mocsony-Styrcea și Iuliu Maniu s'a stabilit că ultima dată când Grigore Niculescu Buzescu a afirmat cu tărie că reprezintă Partidul Național Tărănesc și pe Iuliu Maniu, a fost în cursul tratativelor duse de Grigore Niculescu Buzescu cu agenții puterilor străine; agenții puterilor străine se adresa prin Grigore Niculescu Buzescu lui Iuliu Maniu. Acuzatul Ion De Mocsony-Styrcea în declarația dela 22 Septembrie 1947, spune: "Agenții străini au răspuns că dl. Maniu trebuie înfățișat să înțeleagă, că dacă nu se organizează în sensul discutat va fi depășit de alții". Iuliu Maniu însuși a confirmat în scris poziția lui Grigore Niculescu Buzescu în tratativele și asentimentul său la hotărârile luate. Ion De Mocsony-Styrcea a declarat la 18 Septembrie 1947: "Stiu de asemenea că agentul străin nu și-a putut ascunde satisfacția primind mandatul de mai sus, întrucât în acest fapt avea nu numai asigurările lui Grigore Niculescu Buzescu ci și dovada formală a asentimentului celor trei șefi ai partidului de opoziție. Grigore Niculescu Buzescu s'a consultat cu Iuliu Maniu în cursul și după terminarea tratativelor asupra aplicării planului complotului. În această privință tot Ion De Mocsony-Styrcea arată în declarația dela 13 Septembrie 1947: "În zilele următoare am mai avut prilejul să-l vedem de mai multe ori pe Grigore Niculescu Buzescu, am putut stabili din convorbirile noastre că el avea consultări cu dl. Maniu în legătură cu aplicarea planului". De altfel în discuțiile pe care le-a avut cu ofiterii americani, Grigore Niculescu Buzescu, așa cum arată Ion De Mocsony-Styrcea în declarația dela 12 și 13 Septembrie 1947, a precizat: "Gheștiunea în întregimea ei nu va fi cunoscută decât de dl. Maniu, ceace este inevitabil pentru obținerea mandatului scris de mai sus. Ultima dată când l-am văzut mi-a spus că nu are posibilitatea să mențină contactul. Atunci dl. Maniu va fi acela care va trebui să desemneze persoanele corespunzătoare". Iuliu Maniu s'a comportat în relațiile cu cei ce erau la curent cu tratativele, ca un cunoscător al acestora și în această privință Radu Niculescu Buzescu la 17 Septembrie a declarat: "Îmi dau seama că e natural că

1. Maniu nu a găsit util să-mi pună nici o întrebare cu
vite la conținutul tratativelor". În afară de aceasta el
a semnat mandatul prevăzut în plan, aceasta fiind o condi-
țiune expresă din "Memorandum". Iuliu Maniu a organizat și
ajutat la plecarea unor personalități politice în vederea
constituirii în străinătate a unui guvern și aceste plecări
erau prevăzute în planul complotului. Inculpatul Ion
De Meesony-Styrcsa afirmă în declarațiile dela 13 Septem-
brie 1947: " Dl. Buzzești a arătat apoi că este absolut ne-
cesar ca oamenii politici români să poată părăsi Țara în
timp util pentru a se putea constitui în străinătate un
comitet național care în momentul oportun să poată deve-
ni guvernul recunoscut de puterile Occidentale. Persoanele
vizate erau pe lângă D-sa și dnii: Vișoianu, Mihălache și
alte personalități din partidele de opoziție care urmau
să fie desemnate ulterior. Chiar acuzatul Iuliu Maniu în
declarația sa dela 2 Septembrie 1947, recunoaște că în au-
diența pe care a avut-o la Legatia Americană, a mulțumit pen-
tru ajutorul dat spre a putea trimite câțiva prieteni în
străinătate. Acțiunea dela Tămădău întreprinsă cu plecarea
în străinătate a acuzaților Ion Mihălache, Nicolae Penescu,
Nicolae Carandino și Ilie Iezăr, a fost recunoscută de acu-
zatul Iuliu Maniu în declarația dela 5 August 1947, unde
arată: " Prefer și astăzi că a fost făcută decât să nu fi
fost inițiată și pentru care îmi iau toată răspunderea mora-
lă și politică". Această acțiune este prevăzută tot în "Memo-
randum". Apoi în legătură cu tot ceace știa Maniu din obli-
gațiile "Memorandumului" s'a văzut că face continu interven-
ții și față de reprezentanții oficiali americani. Astfel vor-
bind cu reprezentantul diplomatic al Statelor Unite ale Ame-
ricii, așa cum se constată din minute întrevederii aflată la
dosarul de documente fila 42, acuzatul Iuliu Maniu își expri-
ma părerea că ar fi bine dacă s'ar putea proteja în străină-
tate un guvern al rezistenței. Acuzatul Iuliu Maniu a inițiat
și participat potrivit planului complotului, la constituirea
comitetului pentru apărarea libertății alegerilor, care este
precizat în "Memorandum". Acest comitet urma să fie compus
din: reprezentanții celor trei partide opoziționiste. În aceas-
tă privință martorul Titel Petrescu a declarat: " În ziua de
21 Octombrie 1946 am încheiat cu Iuliu Maniu și Constantin I.
C. Brătianu un acord în vederea apărării în comun a libertății
alegerilor, conducerea acestei acțiuni urmând a fi încredințată

unui comitet. Acest acord a fost inițiat de Dl. Maniu care mi-a propus inițial un cartel electoral".

Acuzatul Iuliu Maniu a condus activitatea centrului profesional militar și a inițiat și organizat informarea Legației Americane tot conform planului completului și sub acest raport Vasile Serdici a declarat: "Tot cece am predat la misiuni, fie ca studii, fie ca răspuns la informațiile cerute, fie ca informații care nu au fost cerute, nu am predat fără să fi avut aprobarea sau îndrumarea Dlui Maniu.

Am făcut aceste servicii în calitate de național țărănist și mai ales de însărcinat al Dlui Maniu, cu aceste lucrări".-

mintind declarațiile lui Steanță Dumitru și Nicolae Paliacu citite la începutul rechizitoriului Dl. Procuror Militar precizează că în cursul cercetărilor s'a stabilit că Iuliu Maniu prin apropiatul său acuzatul Ilie Lazăr a fost în legătură cu organizația clandestină teroristă "Gumanele Negre" și după cum au spus acești martori condamnați în acel proces, au avut și ei o întâlnire cu acelaș reprezentant al serviciului de spionaj american Hamilton, care după ce a ascultat raportul acestora privitor la activitatea organizației "Gumanele Negre" i-a aprobat și le-a promis tot sprijinul din partea reprezentanților americani.

În legătură cu această întâlnire martorul Steanță Dumitru a declarat: "În ziua de 1 Mai 1946, m'am întâlnit în casa avocatului Teodorciuc Octavian vice-președintele organizației național țărăniste din Județul Câmpulung - Bucovina și președintele organizației național țărăniste din Vatra Dornei, cu Hamilton și traducătorul acestuia Teodor Manicatlăde..-

Discuțiile au fost duse de mine și colegul meu Paliacu cu Nicolae..-

Am făcut un scurt istoric al organizației "Gumanele Negre", locotenentului Hamilton. Acesta și-a comunicat că știe de prezența organizației pe teritoriul țării și mai departe martorul arată: "Hamilton ne-a promis tot sprijinul material ca postul de emisie, armament, munițiuni, bani, aceasta în cazul unui conflict armat. Hamilton mi-a spus că am găsit cu adevărat persoana pe care o căutam, deoarece ne-a se ocupa în sud-estul european cu organizații

versive care au acelaș caracter ca organizația noastră și ca
re legătura cu Washington". Tot în legătură cu această întâlnire
martorul Paliacu Nicolae a declarat în fața instanței și aceea-
și declarație se află în dosarul cauzei, care a afirmat: "Lt.
Hamilton prin translatorul Manicaticide mi-a comunicat că se bucu-
ră foarte mult de această întrevvedere, întrucât scopul vizitei
sale era tocmai de a se întâlni și de a lua contact cu conducă-
torii organizației "Sumașele Negre", despre care aflase dela con-
gresul Partidului Național Țărănesc, ținut la Mășud cu două zi-
le înainte".

Acuzatul Ilie Lazăr ascunde acest adevăr al participării
la congres al Lt. Hamilton, căutând cu prin de oziția sa la in-
terogator să eludene realitatea prin cuvintele: "Mica eșit înain-
te Lt. Hamilton". Martorii Steață și Paliacu mai declară că
urma să aibă loc nouă întâlniri cu Hamilton, însă din cauza are-
stării lor nu s'a mai realizat acest fapt..

În ce privește organizarea complotului din străinătate
dl. Procuror Militar arată că încă dela 23 august 1944, încol-
țise ideea unei organizații subversive și susține că împuter-
nicitul acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Grigore Niculescu Bu-
zești urmat de acuzatul Constantin Vigoianu, luase în calitate
lor de miniștri toate măsurile, culminând întrevederea lor prin
sustragerea din avutul Statului, a sumei de 6 milioane franci
elvețieni, apoi că dela 6 Martie 1945, punându-li-se în față dorința
poporului, li s'a răsturnat toate planurile criminale.. În fața
acestei situații Partidul Național Țărănesc își creiază în străin-
tate un centru format din toți acești vinovați trădători cari
nu au voit să se întoarcă în țară. Trădătorilor Grigore Gafencu
și Alexandru Cretzianu cari au stat în fruntea rezistenței în
străinătate, li se alătură la finele anului 1946, fugarii Gri-
gore Niculescu Buzzești și Constantin Vigoianu..

Grigore Niculescu Buzzești vine de astă dată bine inițiat
prin agenturile de spionaj permise și investit cu împuternici-
ri speciale nu numai din partea acuzatului Iuliu Maniu, dar și
din partea celor doi șefi ale celor două partide din apa zisa
opozitie.. Printr-un contact permanent cu acuzatul Iuliu Maniu
și după instrucțiunile acestuia, a desfășurat în străinătate
o activitate subversivă încercând să surpe s verunitate și in-
dependența națională a Statului nostru..

Puși în slujba intereselor imperialismului american și
ale aliatului său englez, joacă rolul de anelte ale politice

imperialiste sub v şnică mască afişată de atâtea ori de Iuliu Maniu, pe care o numea democraţie. Din probele adunate se constată că centrul complotist din străinătate reprezentat prin Grigore Niculescu Buzeghi, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu dirijat de Iuliu Maniu şi Ion Mihailescu, a desfăşurat o criminală şi asiduă activitate în vederea răsturnării prin violenţă a regimului existent din Tară. În acest scop centrul complotist din străinătate a desfăşurat o propagandă ostilă regimului existent din România, pentru răsturnarea guvernului democrat cum şi o propagandă criminală pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României. A participat direct şi activ în campania plină de minciuni şi calomnii împotriva României, după de Presa reacţionară Engleză şi Americană şi a altor ţări a desfăşurat campania de nerecunoaştere a guvernului legal al României şi mai târziu când acest fapt nu a fost posibil, a colaborat cu imperialiştii capitalişti, pentru ca România să nu intre în organizaţia naţiunilor unite, iar în timpul conferinţei de pace dela Paris a desfăşurat o acţiune trădătoare şi dăunătoare intereselor ţării adresând memorii în calitate de grup ilegal în opoziţie cu delegaţia oficială română care reprezenta punctul de vedere al guvernului şi al poporului român. Acăzatul Victor Radulescu Pogoneanu care a luat parte la tratativele duse de Grigore Niculescu Buzeghi cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton şi care dădea consultaţii în chestiuni de politică externă şefului Partidului Naţional Tărănesc, a recunoscut că a organizat şi a întreţinut legătura ilegală cu centrul complotist din străinătate şi că a fost ţinut întotdeauna la curent cu activitatea criminală a acestui centru. Astfel în declaraţia dela pagina 53 vol.3 descrie modul cum s'a format centrul complotist din străinătate, în modul "următor". Plecând din Turcia la începutul verii 1946, Alexandru Cretzianu s'a oprit mai întâiu, în drum spre Statele Unite, în Elveţia. Aci s'a întâlnit cu Gafencu cu care luase în acelaş timp dar oarecum necoordonat iniţiativa de a grupa în vederea unei acţiuni de propagandă politică pe oameni politici şi pe foştii diplomaţi români aflaţi în străinătate. Intrunirea a avut loc la Geneva la Dl. Grigore Gafencu acasă. Au aderat în persoană sau prin corespondenţă la această iniţiativă D-nii: Caramfil, Cornel Bianu, Răutu Paul, Petrescu Comnen, V. Tilea, Augustin Popa, etc. Aceste adesiuni s'au produs după consfătuirea dela Geneva. În această consfătuire s'a decis constituirea grupului fără o

...ie formală. S'a hotărât în special întocmirea unui memoriu care a și fost apoi prezentat conferinței de pace dela Paris și pentru redactarea căreia Alexandru Cretzianu a putut pune la dispoziție în ceea ce privește sectorul economic și situația politică a țării materialul pe care-l primise dela Dl. Grigore Niculescu Buzeghi, în special memoriul întocmit de acesta și predat în numele partidului Național Țărănesc, Dlui Etheridge, precum, și unele date pe care D-sa le obținute din sursa Grigore Niculescu Buzeghi. Ulterior după publicarea textului proiectului tratatului de pace cu România, s'a întocmit al doilea memoriu sub conducerea Dlui Gafencu și înaintat deasemenea conferinței de pace dela Paris. Continuându-și drumul spre Statele Unite, Dl. Cretzeanu s'a oprește și la Londra, unde împreună cu Dl. V.V. Tilea, a avut o serie întrevederi cu diferiți oameni politici britanici în special miniștri și parlamentari laburiști. Aci e locul să amintesc că în primăvara anului 1946, Dl. Gafencu facuse o vizită la Londra, unde văzuse între alți pe Churchill și Eden precum și mai multe personalități din partidul laburist cu care fusese pus în legătură tot cu V.V. Tilea. Aceste declarații sunt confirmate și de acuzatul Florin Roșu, legat direct de Victor Rădulescu Pogoneanu în activitatea subversivă ce a desfășurat cum și prin contactul personal pe care-l ținea cu acuzatul Iuliu Maniu. În declarația dela dosar fila 321 arată: " În ceea ce privește organizarea acțiunii din străinătate, începutul organizării s'a făcut prin venirea lui Cretzianu dela Ankara la Berna. Organizarea a devenit posibilă după ajungerea lui Cretzianu la Berna și s'a definitivat în timpul conferinței dela Paris, ajungând la perfecțiune după a ungerea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeghi" și mai departe " După plecarea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeghi, Vișoianu a început lucrul organizat între conducerea mișcării din București și reprezentanții grupului din străinătate.

Dela centru se trimiteau instrucțiuni reprezentând punctul de vedere al conducerii și se primeau scrisori informative și rapoarte.- Pentru susținerea acestei afirmațiuni citează următoarele fapte concrete: Radu Niculescu Buzeghi și Camil Demetrescu erau oamenii cari făceau legătura între Maniu și Pogoneanu; afirma cu certitudine că aceștia aduceau lui Pogoneanu instrucțiuni despre activitatea de partid, diverse informațiuni pentru presa din străinătate, care erau apoi trimise de Pogoneanu în străinătate". Acești trădători aflați peste graniță erau desemnați să joace rolul de membri ai guvernului care trebuiau

la momentul oportun să se instaureze în opoziții cu guvernul legal instaurat la 6 Martie 1945. Acuzatul Florin Roiu în declarația dela fila 372 vol.3 arată că acest guvern ar fi venit în Tară în momentul izbucnirii insurecției.-

Tot acuzatul Florin Roiu mai declară că într'o discuțiune cu Pogoneanu, acesta ia arătat că grupul din străinătate nu trebuie organizat erarhic pentru că nu era încă momentul să apară ca un guvern aflat în Exil. De aci a tras concluzia că erarhizarea și distribuirea precisă de roluri avea să se producă la acel moment oportun care trebuie totodată ținute în secret, organizarea guvernului care cu siguranță avea să ia forma concretă la sosirea în străinătate a grupului Mihalache. Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a participat la consfătuirile secrete care au avut loc la sora sa și în casa Stirbey, cunoaște perfect de bine conținutul planului de acțiune numit "Memorandum" și se pregătea pentru a da lovitura de stat și mărturisește că în străinătate urma să se constituie un comitet secret așa cum se hotărâse în "Memorandum". În declarația dela fila 687 vol.3 se citește "Comitetul secret din străinătate s'ar fi compus din Niculescu Buzescu președinte, apoi în ordinea importanței Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu". Această mărturisire este confirmată și de alți acuzați astfel Radu Niculescu Buzescu fratele fugarului Grigore Niculescu Buzescu, acela care supraveghea în timpul consfătuirii casa Stirbei arată: "În preajma plecării fratelui meu în cursul unei convorbiri în care veneau sporadic în discuții și chestiuni legate de conținutul negocierilor duse cu americanii, am auzit pronunțându-se numele Dlor Cretzianu, Gafencu, ca acela al unor persoane ce ar fi trebuit să ocupe un loc de frunte în cadrul grupului din afară". Acuzatul Emil Opreșan complice în complot care a fost la Paris ca membru în delegația română la conferința de pace, unde după cum singur declară a avut misiunea dată de Pogoneanu ca să ia contact cu membrii centrului complotist din străinătate, precizează în declarația dela fila 584 vol.3 următoarele: "Organizația care s'a încheat în străinătate, are în frunte și un comitete de conducere compus din Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu, Grigore Niculescu Buzescu și Constantin Vișoianu". Deasemenea în declarația aceasta se vede că acest comitet lucrează după ordinele și instrucțiunile date de acuzatul Iuliu Maniu. Constatările acuzatului Opreșanu sunt întemeiate prin faptul că plecând la Paris cunoștea din Tară toate vederile acestui partid după cum reiese din următoarele: "Din discuțiile acute la Paris cu membrii grupului Gafencu-Cretzianu, am putut

stata în primul rând existența unei desăvârșite unități de vedere între Partidul Național Tărănesc și grupul Cretzianu, - atât cei din Tară cât și cei din străinătate urmăreau același obiectiv comun: răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945, cu ajutorul elementelor din Tară grupate în jurul Partidului Național Tărănesc și a intervenției americane din afară".

În acest sens acuzatul Opreșan mai preciază că, coordonarea acțiunii dusă în Tară cu cea din străinătate se făcea tot după directivele acuzatului Iuliu Maniu și anume: "Din discuțiile avute cu Dl. Costa, care avea în acel timp calitatea de secretar general al grupului Gafencu - Cretzianu, prezent în conferința păcii, am înțeles că acțiunea lor se găsește pe linia atitudinii luată în materie de politică externă de Partidul Național Tărănesc, iar ei acționau ca mandatarii acestui partid, după cum dovedește și mesajul ce-l primisem pentru Dl. Buzescu și Pogoneanu, spre a fi trimis Dlui Maniu. Tot în timpul șederii mele la Paris Dl. Costa m'a înștiințat că Dl. Gafencu a pregătit pentru Dl. Maniu un raport asupra conferinței de pace și asupra situației politice internaționale, raport care urma să fie transmis la București prin mijloacele de care dispunea grupul. Acțiunea domnului Pogoneanu cât și a grupului din străinătate nu erau acte de inițiativă proprii ci rezultatul unor directive pornite dela Domnul Maniu cu care Dl. Victor Pogoneanu se găsea într'un contact permanent". Dar, proba concludentă a activității acestui comitet și legăturile cu Partidul Național Tărănesc se face nu numai cu declarațiile precise ale martorilor sau prin cunoașterea acuzațiilor ci și cu actele originale formate din scrisori și dări de seamă pe care membrii acestui comitet secret din străinătate le-a trimis președintelui Partidului Național Tărănesc acuzatului Iuliu Maniu. Astfel declarația acuzatului Opreșan în care arată că Grigore Gafencu a trimis lui Iuliu Maniu un raport despre activitatea sa la conferința de pace dela Paris, este confirmată de chiar scrisoarea lui Gafencu din 8 Septembrie 1946, și de raportul său din 15 Octombrie 1946. În caseta lui Pogoneanu ascunsă după cum am arătat în ruinile unui garaj din Ploiești, s'au găsit și aceste scrisori împreună cu o serie de acte cari se găsesc astăzi în dosarul cu documente din acest proces. Dl. Procuror Militar citește apoi câteva extra-se din aceste scrisori. Scrisoarea din 8 Septembrie 1946, adresată acuzatului Iuliu Maniu de către acuzatul Gafencu fila 72, în care spune: "am lucrat ca o delegație oficială trimițând adrese și primind răspunsuri", deci astfel descrie activitatea sa dela conferin-

ta de pace dela Paris. Scrisoarea dela pagina 68 a lui Gafencu trimisa lui Maniu, prin care-l informeaza despre intalnirea ce a avut loc la Paris cu tradatorul poporului jugoslav Macek care sosise din America. In aceasta scrisoare Gafencu arata lui Maniu ca Macek i-a comunicat urmatoarele: "Oamenii politici americani ar fi aratat mai mult interes, in deosebi pentru mișcarea taranească și pentru partidele cari o reprezinta. Ei ar privi cu ochi buni strânsa apropiere di tre partidele țărănești din Jugoslavia, România, Ungaria și Polonia. Dl. Macek a avut în această privință converbiri cu Dl. Gh. Dimitrov șeful partidului agrarian bulgar aflat actualmente la Washington, precum și cu Dl. Eckhardt fostul președinte al partidului micilor agricultori din Ungaria. Deoarece este cu neputință să aibă relațiuni cu partidul sau din Croația, Dl. Macek și-a exprimat dorința ca fruntașii Partidului Țărănesc Român să caute pe o altă cale directă să stabilească un contact cu locuitorul său din Zagreb A. Chasutici, care a fost eliberat acum doi ani din închisoare și mai departe proiectul pentru federalizarea Europei nu este încă pus la punct. Despre proiectul de federalizare al Europei, aprinsit cu căldură de Winston Churchill și Mareșalul Smutsh ap să arăt interesul și speranțele pe care aceste proiecte le trezesc în România într-o serie de articole pe care le voi publica". Aceasta permanentă legătură a centrului complotist din străinătate și cuzețului Maniu este confirmată nu numai de scrisorile acuzatului Gafencu ci și ale acuzatului Alexandru Cretzianu. Astfel scrisoarea dela pagina 105 datată 2 Septembrie 1946, adresată de Cretzianu lui Maniu, scrisă depe vaporul "Aquitania" în drum spre America, se arată urmatoarele: "Am primit dela Londra în ajunul plecării textul instrucțiunilor Dvs. din 1 August. Dela Londra v'am trimis prin Dl. Pogoneanu schimbul de scrisori ce l-am avut cu Dl. Cornel Bocu, cu privire la adăziunea D-sale la grupul de organizare al acțiunii din străinătate; textul memoriului suplimental depus după publicarea proiectului de tratat de pace cu România; interviurile date de Dl. Gafencu ziarelor etc. Voi am să vă raportez în mod precis, dacă am putut îndeplini mandatul și ați binevoit a-mi da prin scrisoarea "vs. din 27 Mai 1946, și de aceea nu v'am mai scris dela plecarea mea din Istanbul". Si mai departe Cretzianu înștiințează pe Maniu că, în ceea ce privește activitatea desfășurată la Paris va primi o dare de seamă amănunțită din partea lui Gafencu.-

Dl. Procuror Militar în continuare arată că, după cum

prevăzută în acel rechizitoriu. Partidul Național Țărănesc
și formase încă din anul 1946, un fond de 6 milioane franci
elvețieni și cercetările au stabilit că acuzatul Constantin
Vișoianu succesorul lui Grigore Niculescu Buzesti, în guvernul
Rădescu la Ministerul Afacerilor Străine, a dispus în mod ile-
gal transferarea pe numele și la dispoziția acuzatului Cretzianu
a acestei sume. Suma a fost depusă pe numele lui Cretzianu
la banca "Unica din Banque Suisse", la procesul lui Cretzianu
s'a stabilit că el și-a însușit peste 1 milioane franci elve-
țieni, iar restul sumei transferate pe numele lui, s'a mai putut
ridica, deoarece în urma procesului intentat de Statul Român,
suma a fost blocată. Acești bani ai Statului, însușiți de Cret-
zianu cu complicitatea lui Vișoianu, au constituit după cum
s'a arătat primul fond de finanțare a activității criminale a
centrului complotist din străinătate. Acuzatul Oprigan care a
fost însărcinat de Pogoneanu să ia contact la Paris cu membrii
centrului complotist din străinătate și să se informeze despre
activitatea subversivă ce duc, arată în declarația sa dosarul 3
fila 630 următoarele: "referitor la fondurile din care se alimen-
tează trădătorii din străinătate, știu că o bună parte din fon-
dul de 6 milioane franci elvețieni, transferați de Vișoianu,
la ordinul lui Cretzianu a fost deblocată și este utilizată de
d-aa pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a acestora
cari colaborează cu D-aa și cu Dl. Gafencu". Asupra aceleiași
chestiuni și inculpatul Ion De Mocsany-Styrcea declară următoarele:
" l-am auzit pe Domnul Grigore Niculescu Buzesti, vorbind de
afectarea acestui fond, cu prilejul întrevederii cu ofițerii ame-
ricani la Palatul Stirbey, când D-aa a arătat că toți acei cari
lucrează în străinătate după dispozițiunile Dlui Maniu, sunt sub-
venționați din fondul submenționat". Din actele dosarului și din
declarațiile acuzatilor în instanță se stabilește că Victor Rădu-
lescu Pogoneanu a sustras dela Ministerul Afacerilor Străine o se-
rie de documente în legătură cu procesul referitor la aceste 6 mi-
lioane franci elvețieni, pe care bani i-a trimis în străinătate. Ceva
mai mult a căutat și a obținut chiar o consultație din partea Dlui
Avocat Emil Otulescu. Această împrejurare este confirmată prin de-
clarația acuzatului Pogoneanu precum și de scrisoarea din 21 Mai
1947, primită de el din Berna dela Gheorghe Anastasiu, cel mai apro-
piat colaborator al lui Cretzianu, acesta îi mulțumește lui Pogonea-
nu pentru materialul documentat trimis. După aceea îi povestește mer-
sul procesului, Dl. Procuror Militar cotează din acea scrisoare ce
se găsește la pagina 167 dosar documente, următoarele: "Tribunalul

Berna având în vedere importanța litigiului a admis blocarea până la pronunțarea acțiunii însuși. Azi suma este așa dar blocată de Curtea de Apel. În ziua în care se va pronunța asupra acțiunii civile prin acceptarea sau respingerea excepțiilor de incompetență invocate de noi, implicit va avea să se pronunțe și asupra blocării. Îți mulțumesc pentru materialul documentar trimis. Îți mulțumesc am și expediat lui Radu cele ce-i erau destinate la fila 114 din acel dosar se găsește scrisoarea lui Cretzianu din 16 Octombrie 1945, prin care cere sfaturi lui Grigore Niculescu Buzeghi tot asupra acestei chestiuni și se plânge că primește invitațiuni de la Ministerul Afacerilor Străine pentru a depune această sumă. În această scrisoare se mai vede că între acei ce se aflau în străinătate și cei aflați în Tară se întrebuințează cuvinte convenționale. De altfel asemenea expresii se găsesc și în scrisorile lui Buzeghi, Vișoiu, Cretzianu, Anastasch unde se întrebuințează expresii ca: "nepotul plecat în America", "burlacul vânat" și altele. Din lămuririle date de acuzatul Pogoneanu în declarația de la fila 26, se lămurște că în adevăr se întrebuințau în acțiunea conspirativă cuvinte convenționale, explicând că: "burlacul vânat" este Constantin Vișoiu, "nepotul plecat în America", este V.V. Pella; "Dumitru sau președintele" este acuzatul Iuliu Maniu; "B." este Grigore Niculescu Buzeghi; "B.P.", este Burton Berry; "Cei în drept sau cei trei șefi ai opoziției" sunt: Maniu, Brătianu și Titel Petrescu, etc. De asemenea că prin cod abreviat se arătau și anumite fapte. Astfel în scrisoarea lui Vișoiu din 20 Mai 1947, fraza privitoare la primirea scrisorii de neîncredere însemna că Gafencu a primit instrucțiuni importante din partea lui Maniu.-

În anumite cazuri cari prezentau urgență, în cauze privitoare răspunsul se foloseau telefonic tot expresii convenționale pe care le stabileau ad-hoc prin scrisorile ce se expediau fie din Tară, fie din străinătate. În scrisoarea secretă a lui Cretzianu, expediată din Berna la 26 Octombrie 1946, s'a stabilit cifrul viitoarei convorbiri telefonice în care trebuia să se comunice dacă Maniu va semna împreună cu Macek, Gavrilovici și Dimitrov, declarația blocului partidelor agrare. Fraza convențională trebuia să cuprindă răspunsul lui Maniu la această întrebare prin cuvintele: "Sănătate excelentă, sănătate destul de bună, sănătate proastă". Aceasta în funcție de admitere totală de refuz, etc.-

În continuare dl. Procuror Militar susține că acuzatul

...ster vădulescu Pogoneanu prin mijlocirea acuzaților Florin Roiu, Emil Oprigan și Emil Lazărescu, a sustras în mod sistematic acte și documente constituind secrete de stat din Ministerul Afacerilor Străine. Ca pentru aceasta a folosit și pe prietenul lor comun acuzatul Camil Bentrascu funcționar la Ministerul Afacerilor Străine și a sustras astfel arhiva fostului Rege Carol II, arhiva lui Mihai Antonescu, cum și o serie de alte documente referitoare la activitatea diplomaților reacționari înainte de instaurarea în Țară a regimului democrat. După ce aceste arhive și acte au fost cercetate de Pogoneanu acasă, o parte au fost reținute, după altele s'au scos afară, o altă parte au fost arse, înapoindându-se Ministerului numai acele documente pe care le-a hotărât Pogoneanu. Tot acuzații Emil Oprigan, Florin Roiu și Emil Lazărescu, au informat permanent pe Pogoneanu asupra textelor secrete ce se primeau dela diplomații din străinătate, cum și asupra textelor telegramelor cifrate, punând la dispoziția acestuia și textele complete ale convențiilor economice încheiate de România cu alte State. Toate aceste informațiuni și documente erau trimise grupului din străinătate. Asupra acestei chestiuni acuzatul Oprigan în declarațiile dela fila 643 vol.3 declară: "le-am dat regulat pe măsură ce primeau telegrama cifrate, privind convenția încheiată între România și țările prietene, comunicări ale ambasadelor și legațiilor române din străinătate, precum și alte informațiuni sau telegrama ce ar fi putut interesa pe dl. Pogoneanu.

La început am făcut aceste transmiteri din proprie inițiativă, iar apoi la solicitarea repetată făcută de "dl. Pogoneanu și Roiu". Si mai departe: "știu că toate cele menționate mai sus erau trimise domnilor Gafencu și Cretzianu, iar o serie de informațiuni și domnului Anastasiu la Berna". În acest sens este și declarația inculpatului Emil Lazărescu fila 652 vol.3, în care arată: "am fost solicitat în m. i multe rânduri de domnul Roiu să-i dau voie să se uite în telegramele dela cifru pentru domnul Pogoneanu". Mai departe în declarația dela fila 665 spune: "erau documente, diferite scrisori, rapoartele miniștrilor noștri în străinătate, cereri, adrese, etc. Știu că din materialul care a fost reținut de Pogoneanu în momentul trierii D-nea spune: "aceasta privește pe Camil, de aceasta se ocupă Roiu". După cum se vede acuzatul Pogoneanu își avea organizat lucrul pe compartiment. Pentru dovedirea cailor pe care erau trimise aceste documente în străinătate, citează câteva declarațiuni din dosar. Declarația acuza-

tului Florin Roșu dela fila 331 vol.3 în care spune: "Îmi reamintesc cu precizie că am fost chemat de Pogoneanu, mi s'a dat un plic voluminos și dispozițiunea să-l duc lui Hulick.

El-a comunicat că plicul va fi luat de Berry și dus lui Cretzianu, pe care trebuia să-l prindă înainte de plecare. În acest plic al cărui conținut eu mi l-a divulgat și care era deschis, erau câteva scrisori adresate lui Cretzianu din partea lui Niculescu Buzesti, Pogoneanu și a familiei Stirbey, precum și o scrisoare batută la mașină și semnată de Maniu adresată lui Cretzianu. În scrisoarea sa Maniu, șeful lui Cretzianu să plece în Apus ca să organizeze forțele în vederea luptei din străinătate.

Pe Berry, Hulick și Melbourne, îi găseau la "Misiunea Americană". Acuzatul Pogoneanu declara: "aceste scrisori precum și materialul arătat în ele, ca și restul materialului documentar aflat în caseta mea, după ce M. N. Popescu, le-am primit prin D-ii Berry și Hulick, precum și prin generalul Schuylen", iar la confruntarea dintre Pogoneanu și Roșu, acuzatul Pogoneanu a confirmat: "este exact, mai adaug că am trimis în străinătate corespondența prin M. Melbourne". Citirea acestor declarații este edificatoare asupra legăturii ce se făcea cu străinătatea și indică perfect de bine rețeaua de transmisiuni.

Legătura continuă și tutelarea se încheie grupului complet din străinătate cu acuzatul Iuliu Maniu se adâncește și mai mult dacă se cunoaște conversațiile pe care acuzatul Iuliu Maniu le-a avut cu șeful Misiunii Americane din România Burton Berry. La fila 40 din dosarul cu documente se găsește o dare de seamă asupra convorbirii ce a avut loc între Maniu și Burton Berry, care se interesează dela Washington, în Octombrie 1946. Această dare de seamă a fost găsită în casa de fier a acuzatului Gardici, omul de încredere al acuzatului Maniu, care servea de interpret pentru limba engleză. Citește din această urmatoare: "Activitatea grupului Gafencu la Paris a fost cu totul satisfăcătoare.

Atât Gafencu cât și Cretzianu au făcut o muncă foarte utilă. Delegația americană a apreciat foarte mult munca grupului Gafencu". Acestea au fost spusele lui Burton Berry. Acuzatul Iuliu Maniu a răspuns: "Mulțumesc Dlui Berry pentru această comunicare și îmi exprim mulțumirea că a putut din vreme să înlesnească plecarea unora din acești domni în străinătate, pentru reprezentarea intereselor noastre". În legătura cu această chestiune acuzatul Vasile Gardici a declarat: "Pela sfârșitul lui Septembrie sau începutul lui Octombrie 1946, am fixat Dlui Maniu o audiență la M. Berry, imediat la întoarcerea acestuia

in America. In aceasta intrevvedere Dl. Perry a mulțumit Dlui Maniu pentru activitatea dusă la Paris in timpul conferinței de pace de către echipa Basile forusă din Gafencu, Tillea, Cretzianu". La aceste tratative au fost discutate și alte probleme despre care tot acuzatul scrie: "Dl. Maniu exprimă apoi Dlui Berry părerea că ar fi fost foarte avantajos dacă s-ar putea proteja în străinătate un guvern al rezistenței.

Dl. Maniu socotește că un succes relativ în alegeri nu este de nici un folos și pentru acest motiv crede mai util în circumstanțele imediatului viitor, existența unui guvern al său în străinătate". Aceasta este o nouă dovadă care aduce o completă edificare că acuzatul Iuliu Maniu încă din toamna anului 1946, când se ducea tratativele cu reprezentanții serviciului de spionaj american, inițiază și dirija crearea în străinătate a unui guvern compus din trădătorii care au refuzat să se întoarcă în Tară completată cu emisarii Partidului Național Țărănesc trimiși clandestin în străinătate, să submineze ordinea legitimă din Tară și să împingă acțiunea lor până la răsturnarea prin violență a acestei ordini constituționale. In continuarea executării planului complotului "Memorandum" pe care l-a citit, Dl. Procuror Militar arată că Partidul Național Țărănesc trece în succesiunea firească, concomitent cu organizarea comitetului secret în străinătate și la organizațiunile de ordin militar, pe care trebuia să le folosească la momentul oportun aci în Tară. Aceasta organizație trebuia să fie completamente camuflată, așa cum se stabilise în "Memorandum", nimeni în afară de asumiți în uternici și nu trebuia să cunoască scopul final care trebuia să iasă în evidență numai la momentul oportun la acea oră "H". Pentru a se asigura de succesul acțiunii se influențază la 7 Noiembrie 1946, cercul profesional militar prin transferarea secției militare a Partidului Național Țărănesc. Astăzi când se cunoaște toate tratativele ce s'au dus între Partidul Național Țărănesc și agentura de spionaj americană, se înțelege ușor transformarea aceasta și accentul de profesional ce se dă acestei organizații, este prima etapă de camuflaj. Procesul verbal al primei constituirii de constituire și raportul Președintelui Adunării Generalei Negrei adresat acuzatului Iuliu Maniu aflat la dosar, dovedesc cu prisosință că ceea ce s'a creiat nu a fost un cerc profesional pentru apărarea militarilor din rezervă cum ar fi fost firesc să fie, ci o organizație mili-

teră politică cu ramificații în întreaga Tară. Din procesul verbal de constituire și raportul sus citat cum și din răspunsul la interogatoriul al acuzatului Penescu se vede clar că organizația militară a Partidului Național Tărănesc, depindea direct de Iuliu Maniu, președintele partidului și era sub conducerea lui Ion Mihălache. Aceștia cu scopul de a adăra vigilența organelor de Stat au hotărât să camufleze organizația militară sub firmă profesională, dar prin misiunile, prin activitatea desfășurată, prin modul de recrutare se stabilește că niciodată nu s'a ocupat cu problemele profesionale, ci numai cu agitații în rândurile militarilor și pregătiri de acțiuni militare împotriva regimului democrat. Denumirea profesională a acestei organizații, așa cum pretinde Ion Mihălache, a fost de fapt un mijloc de a camufla adevărata activitate subversivă, anti-națională, teroristă și de spionaj a membrilor ei. Modul de recrutare al nouilor membrii, prin informarea despre trecutului lor, stragerea și convingerea lor de a fi soldați disciplinați ai organizației și partidului, primind misiuni de a recrute la rândul lor în mod discret alți membrii, precum și obligația de a recrute la rândul lor ofiteri activi sau de a se lega cu ofiterii activi pentru a cunoaște starea de spirit a ofiterilor, subofiterilor și trupeii și pentru a se ști orientarea politică a comandantilor și a ofiterilor în general, ne arată că această organizație nu urmărea apărarea intereselor profesionale a membrilor ei, ci cu totul alte scopuri. De altfel pentru cel care era atras membru al organizației militare, nu era necesar să fie și membru al Partidului Național Tărănesc. Era suficient ca noul membru să manifeste atitudini anti-democratice pentru a deveni membru al organizației, chiar șef de organizație județeană, după cum se vede din declarațiile lui Ion Mihălache, colonel Stoika, general Stoika, colonel Stătescu, colonel Ticuță Mihăilescu. Această organizație militară a Partidului Național Tărănesc avea ca scop: stragerea și pregătirea elementelor militare din cadrul disponibil și din armata activă, ca să activeze în vederea răsturnării prin forță a regimului democratic din România și întocmirea de planuri militare cu privire la organizarea unei a doua armate și de transformarea armatei active într'un instrument sigur în mâna reacțiunii în România, atât împotriva regimului democrat, cât și în vederea așteptatului celui de al doilea războiu. Conducerea acestei organizații militare dela constituirea din 7 Noiembrie 1946 a fost generalul Negrei, prin vice președinte fiind colonelul Stefan Stoika și în fapt adevăratul ei conducător.

Activitatea așezării cerc militar este împărțită în patru comisii: 1/. comisia de organizare tehnică militară sub președinția generalului Stoika Grigore. 2/. comisia juridică sub președinția generalului Zorzer Vasile. 3/. comisia de informații și documentare sub președinția colonelului Demetrescu și 4/. comisia de organizare în legătură cu armata. Această împărțire pe comisii s'a făcut numai cu intenția de a camufla adevărata activitate practică, subversivă a organizației. În stingeres scopurilor finale ale complotului, organizația militară a Partidului Național Tărănesc prin colonelul Stoika Stefan, dă instrucțiuni membrilor ei să recruteze cât mai mulți ofiteri și-subofiteri activi, constituind în fiecare unitate cuiburi ale organizației, care la un moment dat trebuiau să aresteze pe ceilalți ofiteri cari nu făceau parte din organizație și în special pe ofiterii cu convingere democratică, pentru ca apoi repede să ocupe cu ușurință instituțiile publice, coordonând această acțiune cu a civililor din Partidul Național Tărănesc, după cum rezultă din declarațiile marturilor Albu Gheorghe, Cazan Teodor și Walter Paul. Se urmărea deci o cât mai largă legătură între partid și armată pentru ca partidul să-și apropie armata și să poată conta pe ea la un moment prielnic. Fiecare din ofiterii de rezervă și deblecați care aveau cunoscuți printre ofiterii din activitate sau ale căror unități erau în garnizoana respectivă, trebuiau să țină legătură cu aceștia. Legătura se ținea prin manifeste cu conținut subversiv adresate ofiterilor, subofiterilor și trupei, care se dădeau dela ea la ea, se puneau pe birouri, pe mese, în sertare sau dulapuri, după cum rezultă din declarația martorului sublt. Walter Paul. Se conta mai mult pe sprijinul ofiterilor din cadrul disponibil, pe cari colonelul Stoika Stefan îi asigură în numele șefului partidului Iuliu Maniu, că vor fi reintegrați în armată, odată cu venirea la putere a Partidului Național Tărănesc. Militarilor activi li se promitea avansarea. Se făcea de către membrii organizației militare a Partidului Național Tărănesc, o continuă propagandă în unități de defăimare a regimului democratic din România și a realizărilor sale întrebuițându-se toate mijloacele de denaturare adevărului și a realităților pentru a se crea o stare de spirit favorabilă insurecției. Acțiunea de propagandă subversivă era metodică și persistent susținută, cu scopul de a recruta membrii pentru Partidul Național Tărănesc și de dezagregare a unității armatei, pentru ca armata să nu fie un spărat capabil de a susține regimul democratic. Această acțiune criminală era susținută în special prin manifeste imprimate de tipăritul

militar din Partidul Național Țărănesc, care erau aduse la ședințele cercului militar profesional și răspândite agenților din unități. Membrii organizației militare a Partidului Național Țărănesc și agenți de ei lor în unitățile militare erau instigați în primul rând de colonelul Stoika Stefan să fure documente militare secrete dela Ministerul de Războiu, Marele Stat Major, Comandamente și unități și să le predea oamenilor de legătură sau direct colonelului Stoika. Se urmărea prin aceasta să se cunoască organizarea instrucția și dotarea armatei și predarea acestor documente secrete serviciului de spionaj al unor puteri străine. Prin informații speciale activitatea publică și particulară a membrilor armatei era spionată. Astfel la 1 Septembrie 1946 plutonierul Constantinescu a adus copii unor instrucțiuni dela Ministerul de Războiu iar la o ședință a organizației militare martorul Cazan Teodor a suzit pe colonelul-Stoika Stefan, discutând despre copii unui ordin secret ce îi fusese adus dela o unitate militară, în legătură cu supravegherea militarilor ce urmau să fie puși în cedrul disponibil. Autorii morali și îndrumătorii principali ai acestei activități criminale sunt Iuliu Maniu și Ion Mihalsche. În acest sens colonelul Stoika Stefan declară: "Afirm că tările că toate instrucțiunile referitoare la activitatea organizației militare atât în comisiile cât și pe teren, le primeam dela dl. Ion Mihalsche, fie direct fie prin intermediul altora". Aceasta rezultă și din declarațiile generalului Negrei, maior Feteașu, colonel Stoicescu, Gh. Stoicescu, opescu ~~Nebeduți~~, Burescu. Tot colonelul Stoika Stefan mai declară că într-o ședință plenară a organizației militare Ion Mihalsche, a expus atribuțiunile cercului militar în cadrul general al partidului, caracterizându-l drept "Cercul Militar al Partidului". Deasemenea colonel Stoika Stefan a declarat că prin legăturile sale cu diferite personalități ale partidului, era informat asupra punctului de vedere al partidului în toate chestiunile politice anti-guvernamentale, putând deci încadra lucrările organizației militare în aceste vederi. Generalul Negrei și lt. colonel Stătescu, confirmă că organizația militară a Partidului Național Țărănesc era sub conducerea și ordinele lui Ion Mihalsche, din a căror declarații rezultă că rapoartele de activitate ale cercului militar profesional însoțite de colonelul Stoika Stefan cât și cele ale avocatului Mituș Ionescu erau duse aproape totdeauna lui Ion Mihalsche de către plutonierul major sanitar Congarac, care era secretar adjunct al acestei unități, fapt rezultat și din declarația martorului Gheorghe Albu dela cercetări și menținută și în instanță. Din ordinele aceluiași acuzat Iuliu Maniu a

Mihalsche și după directivele acestora, cercul militar profesional trece la realizarea celui de al doilea plan criminal, organizarea unei armate camuflate în țară și străinătate, armată care să servească Partidul Național Țărănesc ca instrument pentru preluarea puterii prin violență în vederea așteptatului războiu alături de puterile imperialiste. În acest scop în primăvara anului 1947 colonelul Stoika Stefan ține în prezența lui Ion Mihalsche o conferință intitulată: "Armata de Măine". După conferință a luat cuvântul Ion Mihalsche, care a expus telurile politice ale Partidului Național Țărănesc și a insistat asupra celor ce reveneau organizației militare, arătând că rostul fiecărui membru al cercului profesional militar nu este de a lucra în birouri ci pe teren. Aceasta rezultă și din declarația colonelului Stoika, general Stoika și comandor Gioroiu dela cercetări și în instanță. Cu această ocazie Ion Mihalsche a mai adăugat că dorește ca națiunea să fie înarmată, adică fiecare cetățean să aibă în casa sa arma și ranita pentru a fi complet echipat în caz de nevoie. Aceasta este confirmată în ședință de inculpatul lt. colonel Stătescu, colonel Stoika Stefan și martorul general Stoika Grigore. Acuzatul colonel Stoika Stefan precizează: "Ca urmare a conferinței dlui Mihalsche și pe baza sugestiilor date de D-sa, organizația militară prin comisia de organizare prezidată de generalul Stoika Grigore, a alcătuit planul de organizare al armatei". Din declarațiile acuzatilor Vasile Serdici și colonel Stoika, rezultă că planul de organizare al armatei, textul conferinței "Armata de Măine" și statutele cercului profesional militar, au fost preluate de către colonelul Stoika Stefan lui Vasile Serdici, care, la rândul său, le-a înmănat acuzatului Iuliu Maniu, iar acesta transmitându-le prin Vasile Serdici pentru studiere și aprobare unei legăți străine. Dl. procuror militar citește apoi planul de organizare al armatei aflat la dosar care conține următoarele: organizarea armatei și a maselor înarmate ce se va face după felul cum germanii s'au organizat și înarmat după 1918. Întregul sistem de organizare, instruire și dotare, trebuie să grije și în mod ingenios camuflat. Instruirea infanteriei neputând fi ușor camuflată, nu se va face, întrucât oamenii dela vatră au deja instrucția bine făcută; în schimb se poate face ușor camuflarea instruirii unităților de blindate, aviație și specialități, în cadrul unităților de grăniceri, jandarmi și poliție. Dacă pentru unitățile blindate, sau aviație, nu se va putea dispune de suficiente care de luptă, sau avioane, în schimb pot fi instruiți mulți șoferi și piloți care se formează și se instruiesc mult mai ușor ca infanteriștii, artileriștii și

și cavaleriștii ei se pot instrui în mai multe serii. Instruirea acestor specialiști se va face în societățile civile de transport terestre și aeriene. Pentru practica tragerii se vor face concentrări de primăvară și de toamnă de câte 15 zile, centre de instrucții ale infanteriei, cavaleriei și artileriei, vor fi mai reduse, pentru a putea camufla pe cele ale aviației și tancurilor. În ce privește camuflarea materialelor cu care armata trebuie dotată, ea se va face prin amenajarea anumitor fabrici în așa fel încât la trebuință să poată fi ușor transformată pentru fabricații de războiu. La aceste fabrici se vor afla în permanență ingineri și meștri, cari să poată fi trimiși în străinătate la fabrici recrutate unde se învață fabricarea tancurilor și a aviaanelor moderne perfecționate. Paralel să se fabrice cele necesare armatei și în țară la fabrici și ateliere noi aici. De asemenea să se asigure în străinătate stocuri de tancuri și avioane, de unde să fie aduse în țară pe calea aerului, în timpul tensiunii diplomatice. Pregătirea ofițerilor, subofițerilor, cari vor conduce această armată se va camufla astfel după planul de organizare al armatei: a subofițerilor se va face odată cu contingentele de trupă iar a ofițerilor în cursul de instrucție la școala superioară de războiu, în număr cât mai mare permie de trupele de ocupație și chiar în număr mărit prin generali și coloneli în rezervă. Acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihaleșcu vedeam în cercul profesional o adevărată parte de rezană pentru acțiunile lor. Într-una din ședințele acestei organizații la care a participat acuzatul Ion Mihaleșcu, acesta a caracterizat în calitate de șef al organizației cercului profesional militar în drept "Oficerul Militar al Partidului". Această caracterizare explică în întregime cauze pentru care acelaș acuzat Ion Mihaleșcu a spus generalul Gheorghiu Brail și comandorul Ciocoiu următoarele: "nu mă interesează omul de prestigiu sau de competență, acum este epoca omului de acțiune, a omului de bătălie. Actualul regim trebuie răsturnat". Reliefează apoi în aceeaș idee declarația colonelului Mihăilescu Flouță din instanță, care eretă că i s'a cerut să întocmească un plan informativ sprijinit pe mijloacele actuale pe care le are Partidul Național Țărănesc. Acest plan a fost elaborat și prevădă în el organizarea de birouri informative pe lângă fiecare cerc profesional militar județean, din informații urmând să fie centralizate la biroul respectiv care făcea parte din secția de documentare, și informații a cercului profesional militar pe țară. Din această deponiție se stabilește cu exactitate că organizația militară își avea întinse ramificații în toate județele. Remarcă că însăși

dl. Penescu fostul secretar general al Partidului Național Tărănesc, a confirmat în instanță că a existat un plan militar conspirativ. În interogatoriul acuzatului Penescu a declarat: "Am fost surprins de modul cum se lucra. Când odată m'am sesizat de o dispută între generalul Gheorghies și Generalul Negrei, pentru funcția de președinte a cercului profesional militar pe Tară și am cerut relațiuni, generalul Negrei îmi spunea: "Întreabă pe Maniu, eu știu că sunt președintele organizației militare a Capitalei și vreau să fiu președintele organizației pe Tară" și mai departe "am auzit pe dl. Mihalache odată când mă găseam la dl. Maniu spunându-mi "am să vă spun dl. Maniu ce se organizează cu generalii, deși eram numai noi trei, era probabil un secret". Apoi altă dată arată: "primesc vizite unui colonel de la Tulcea și îmi spune că este președintele secției militare. Am întrebat pe generalul Negrei cum se poate organiza militară la Tulcea și am primit răspunsul: "întreabă pe Maniu". Tot acuzatul Penescu în continuare la interogator arată că într-o zi a fost cu Maniu și a vorbit la legatia Americană cu Berry când Maniu a întrebat care ar fi oponenții guvernului american în cazul când Partidul Național Tărănesc ar întreprinde în Tară agitații pentru răsturnarea guvernului. Dl. Berry a răspuns că va cere relații guvernului american. Aceaste erau la începutul lunii Martie. În luna Aprilie eram la dl. Mihalache acasă, dl. Maniu a scos o bucată de hârtie care era o adresă către reprezentanții americani în care se spunea: sfătuiți pe dl. Maniu să nu întreprindă agitații în acest sens, adică în sensul răsturnării guvernului, nefiind momentul oportun pentru aceste agitațiuni". Tot în vederea pregătirii elementelor ce trebuiau să participe la acțiunea de violență preconizată prin planul complotului, acuzatul Iuliu Maniu a sprijinit elemente legionare din Tineretul Universitar, stăruiind în antrenarea și împiedicarea lor pe linia violenței buligenice, iar acuzatul Ion Mihalache le-a întărit prin discursurile ținute ideologia fascistă. A căutat ca să sperge unitatea muncitorească, organizând foștii muncitori îndepărtați din serviciu ca elemente rele și anti-democratice, pe care le-a pus să lucreze conspirativ. Desemenea Partidul Național Tărănesc a constituit grupuri teroriste înarmate și ascunse în diferite localități și în munți, a conceput planul de atac ale orașelor, arestarea și chiar exterminarea adversarilor politici. Citează câteva răspunsuri din interogatoriul acuzatului Penescu: "dl. Maniu a dus la conducere în Partidul Național Tărănesc elemente legionare. Mai întâi pe profesorul Gerota și după aceea l-a numit pe Vișe Augustin la conducerea tineretului național tărănesc, care n'a putut rămâne multă vreme și m'am pomenit înocetul

cu încetul la conducerea tineretului cu elemente foste legionare. Incepuseră să practice organizarea pe cercuri asemănătoare cuiburilor cum și creșterea unei școli de cadre condusă de foștii legionari în frunte cu ing. Vetelesanu. Am convocat o ședință de birou și am arătat dlui Maniu că nu pot tolera această situație. dl. Maniu era foarte ocupat și până la orele 1,30 am rămas fără decizii. Peste două trei zile am primit o adresă de la dl. Barbuș președintele tineretului universitar, în sensul că are încredere în dl. Vetelesanu și în ceilalți și nu îi schimbă. Maniu favorizează aluviunea aceasta de tineret fost legionar, fiindcă găsea în el elemente dinamice pentru luptă de opoziție pe care o ducem. La un moment dat apare la club la biroul de presă condus de Serdici, ca angajați Boșca Mălin și Nicolae Beldeanu. În acel timp am fost informat că în cele două camere care au fost atribuite acestui birou de presă, au loc întâlniri de elemente din afara partidului. Am convocat comisia de presă și am cerut înlăturarea lui Boșca Mălin. Dnii Serdici, Ghiță Pop, Mihăilescu și Aurel Dobrescu care conduceau biroul de presă s'au opus. În acel timp după aceea apare într'un proces "Sarmisegetuza" un oarecare domn Sârbu, care sunt informat că frecventa clubul. Am luat măsuri să se facă percheziție în birou și înșpre surprinderea mea găsesc în biroul presei blanchete cu antetul "Sarmisegetuza" și alte notițe din care rezeșă activitatea comună a lui Boșca Mălin, Beldeanu și Sârbu. Am aflat în urmă că acesta a dispărut. Eu am înțeles că organizația muncitorească era făcută pentru ca să atragă muncitorimea ca să încerce în felul acesta să spargă unitatea clasei muncitoare, care era grupată în sânul partidelor muncitorești. Incontestabil că activitatea membrilor clubului era clandestină". Dl. procuror militar mai citează în această privință declarațiile martorilor Istrate Alexandru și Mocanu Gheorghe, în legătură cu organizațiile teroriste și concretizând toate cele spuse până aci, susține că din aceasta se vede că toată acțiunea dirijată de acuzatul Iuliu Maniu și complicității săi era prevăzută în planul complotului în acel "Memorandum" ajuns la Washington. Că în acest "Memorandum" s'a prevăzut: trimiterea în străinătate a unor reacționari cari să formeze centrul complotist din străinătate și acest punct a fost executat prin plecarea trădătorilor Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vișoianu, după care urma să plece Ion Mihalache și ceilalți prinși la Târnăveni; mandatul de imputernicire prevăzut în act a fost executat; comitetele de alegeri s'a realizat, iar cartelul electoral a fost propus și s'a făcut numai cu Partidul Național Liberal după cum se știe; grupul de

legătură între Maniu și străinătate s'a realizat prin Pogoneanu și complicii din boxă foști funcționari ai Ministerului Afacerilor Străine, organizarea militară s'a constituit după cum s'a văzut sub spectul cercurilor profesionale militare, unite cu organizațiile buliganice de tineret și muncitori care aveau o ramificație în toată Țara; rețeaua de spionaj despre care se va vorbi în continuare s'a organizat și a funcționat pe trei căi: Pogoneanu, Serdici și organizația militară; sporirea tensiunii politice s'a realizat identic ca în plan, începând prin campania electorală, pr. se de învrăjbire, colportări tendențioase și înfine s'au creiat și grupări înarmate pe care avea să le brodeze unități para-militare. Dl. procuror militar concretizând faptele fiefărui acuzat susține că ele sunt următoarele:

Iuliu Maniu a condus și organizat complotul îndreptat împotriva Statului, a condus activitatea subversivă a reacțiunii române sprijinindu-se pe cercurile imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei. A pregătit coborârea prin forță a guvernului democrat din România ales prin voința poporului.

Ion Mihaleache în calitatea sa de vice președinte și de locțiitor al lui Maniu era la curent cu întreaga activitate a acestuia, a condus alături de el organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, pregătind răsturnarea prin forță și cu sprijinul cercurilor imperialiste a guvernului democrat. El este initiatorul planului general de organizarea armatei, el este acela care dirijează serviciul de informații și întreține activitatea centrului complotist din străinătate.

Nicolae Penescu în calitatea sa de secretar general al Partidului Național Țărănesc, a avut un rol de frunte în organizarea complotului organizat de Maniu și Mihaleache. A alcătuit memorii calomnioase și a recrutat prin măsurile speciale pe care le-a luat oameni care aveau misiunea de a realiza prin forță lovitură de Stat.

Nicolae Carandino, fost director al ziarului "Dreptatea" și membru în delegația permanentă, a avut un rol de frunte în organizarea complotului iar prin plecarea sa în străinătate urma să completeze centrul complotist din străinătate prin însărcinările ce a primit de la Iuliu Maniu.

Ilie Iazăr, membru al delegației permanente, secretar general al organizației național țărănești din Ardeal, fiind per-

-șansa de încredere și apropietă a lui Maniu, a avut un rol important în organizarea complotului. A recrutat și organizat în bande-
le cunoscută sub denumirea de "Gărzile Iuliu Maniu", pe toți reac-
ționarii, menținând legătura cu toate organizațiile teroriste, iar
la 14 Iulie a încercat să fugă în străinătate cu scopul de a in-
tensifica activitatea centrului complotist.

Grigore Niculescu Buzesti, este împuternicitul lui
Iuliu Maniu care duce tratativele secrete cu agenții organelor
de spionaj american și dirijorul "Memorandumului". Prin fuga lui
în străinătate se pune în fruntea centrului complotist din străi-
nătate.

Grigore Gafencu, aflat în străinătate, a refuzat să se
întoarcă în Tară fiind numit membru al centrului complotist din
străinătate, împreună cu Alexandru-Cretzianu alt trădător și Cons-
tantin Vigoișanu trădător și fuger.

Victor Rădulescu Pogoneanu, stă în fruntea trădători-
lor prin actele ce- incheie și punerea la dispoziție atât străi-
nilor cât și complotiștilor din străinătate. El este ajutat de
Emil Opreșanu, Florin Roșu, Emil Iăzărescu și Camil Demetrescu, des-
pre care se va vorbi în continuare în rechizitoriu.

Vasile Serdici, complice la complot a asigurat legă-
tura între Maniu și misiunile străine, punându-le la dispoziție
toste informațiile.

Radu Niculescu Buzesti, complice la complot, ajută pe
Maniu ca să desăvârșească legătura cu grupul complotiștilor din
străinătate.

Ion De Mocsany-Styrcsa, deși la curent cu toată urzeala
la acestui complot, nu a denunțat aceasta în scris autorităților.

Colonel Stoika Stefan și lt.colonel Stătescu Dumitru,
au un rol, ca oameni de încredere și scuzaților Iuliu Maniu și
Ion Mihaleache în complotul contra Statului, organizat de aceștia.

Ei au condus efectiv activitatea organizației milita-
re, au recrutat ofiteri pentru organizația Partidului Național Tără-
nesc. Au elaborat planul de organizare al armatei pe care l-a ară-
tat, organizând în același timp plângeri de informații și de docu-
mente pe care le trimitea lui Iuliu Maniu și Ion Mihaleache.

Astfel Partidul Național Tărănesc prin conducătorii
și exponenții săi scuzați din boxă și ceilalți scuzați fugiți
peste graniță au săvârșit două din acțiunile lor criminale:

1. Utilizând căile complotului au încercat prin agen-
ții lor din străinătate să defăimeze România și guvernul ei, să
dusă la ruperea legăturilor diplomatice dintre Tară noastră și
unele din puterile străine, să contracareze activitatea guvernului

în slujba intereselor României cu ocazia tratativelor de Pace, să împiedice intrarea Statului nostru în Organizația Națiunilor Unite și făcându-se la rândul lor instrumentul cercurilor imperialiste din afară, să provoace războiul civil, antrenând poporul nostru pe drumul pierzării.

II. Ei au încercat folosindu-se de complicitatea unor agenți străini și strângând în jurul lor rămășițele legionare, buligenice și fasciste, să pregătească o ruptură de Stat, menită să reinstaureze o dictatură de tip fascist, care să răpăsească popoului nostru drepturile și libertățile câștigate cu stătea lupte și stătea jertfe.

În concluziuni dl. procuror militar colonel Alexandrescu Victor, cere pentru cei vinovați de aceste crime și fără de legi, să li se aplice o pedeapsă, pe care Tribunalul Militar să o dea în numele poporului român și în apărarea sfintelor sale drepturi.

În continuare dl. procuror militar colonel Stanciu Constantin, având cuvântul susține tot în fapt că unul din capitolele cele mai condamnabile ale activității acuzaților este spionajul. Că acuzații mânați de o ură neîmpăcată împotriva popoului nostru și a regimului său, au trecut dela o crimă la alta, dela minciuni la falsificări grosolane, dela insultă și calomnie împotriva regimului, la pusecarea țării peste hotare și dela complot împotriva Statului, la înaltă trădare, fără a-și alege metodele de lucru și arme de luptă. Dela tratativele între acuzatul Iuliu Maniu și reprezentanții misiunilor americane și engleze din Țară, șeful fostului Partid Național Țărănesc, merge până la acțiuni calificate spionaj, la organizarea unei rețele de spionaj în instituțiile de Stat, la încercarea de a împânzi armata cu agenții săi informatori și la redactarea unor buletine confidentiale regulate, pentru informarea misiunilor anglo-americane din România. Susține că acuzatul Iuliu Maniu a inițiat și condus această acțiune de spionaj, încadrată cu oameni de încredere din conducerea fostului Partid Național Țărănesc și că această activitate a fost organizată de Iuliu Maniu prin trei agenturi, având fiecare un șef și anume: prima agentură era condusă de acuzatul Vasile Serdici, care personal colecta și și predă documente de Stat agenților spionajului american și englez. Că acuzatul Serdici recunoaște în depozitia sa că la cererea lui Key din misiunea engleză de a-i prezenta material documentar într-o formă mai completă, acesta a fost nesatisfăcut și la o a doua întâlnire cu Serdici i-a reproșat: "Cece nu mi-ai dat Dumneata mi-a dat dl. Maniu"; așa încât se constată că însăși acuzatul Iuliu Maniu se îndeletnicea cu oficii directe de spionaj. Aceasta reiese și dintr-o altă declarație a

lui Serdici, mâna dreaptă a lui Iuliu Maniu în materie de spionaj care a spus: "Maniu înșuși îmi preda note informative primite direct de dânsul, pentru a le transmite misiunilor". Acuzatul Serdici a recunoscut de asemenea că de îndată ce obține informațiuni mai prețioase le prezenta șefului său Maniu care îi spunea: „sunt foarte interesante și vor interesa foarte mult misiunile. Dă-le că sunt interesante”. Principala preocupare a lui Maniu în această direcție era de a fi cât mai mult pe plac a agenților serviciului de spionaj anglo-american. Nici un moment el nu a trecut, nu s'a preocupat de gravitatea faptelor sale. El mult eș era acela care încuraja pe ceilalți să meargă până la capăt. Când materialul documentat nu i se părea lui Maniu destul de bine întocmit, el ordona acuzatului Serdici să lucreze mai atent și să-l predea fără întârziere misiunilor anglo-americane. Astfel, acuzatul Serdici prins în celele unor probe **soboritoare** a fost silit să mărturisească că atunci când a prezentat un material documentar acuzatului Iuliu Maniu, material cerut de Melbourne din Misiunea Americană, Maniu l-a sfătuit să facă o lucrare cât mai atentă și să-i-o dea rapid lui Melbourne.

A doua agentură de spionaj organizată de acuzatul Iuliu Maniu era condusă de acuzatul Victor Pogonceanu, ajutat de acuzatul Florin Roiu, funcționar superior în Ministerul Afacerilor Străine. Acesta se îndeltnicea cu castragerea unor documente secrete de Stat, care erau apoi preluate reprezentanților misiunilor americane și engleze. În afară de declarațiile acuzatilor Pogonceanu și Roiu dela dosar și în actul de acuzare, acuzatul Roiu a mărturisit că din ordinul lui Pogonceanu a predat lui Melbourne scrisori adresate grupului din străinătate: Gheorghiu, Ruzesti și Cretzianu. Acuzatul Roiu areta că a deschis una din aceste scrisori confidențiale precizând: "Era o scrisoare a lui Maniu către Cretzianu, în epoca când Cretzianu se afla la Ankara. Îi spunea că dacă pleacă în Apus să-l reprezinte, să organizeze acolo o acțiune politică". De asemenea acuzatul Florin Roiu areta că aceste scrisori ajungeau în mâna destinatarilor și că în afară de corespondența între Iuliu Maniu și grupul din străinătate, a mai predat lui Melbourne și o serie de documente secrete de Stat, a căror listă de afliș le are la dosar. Astfel acuzatul Maniu nu a avut nici un moment de a preda documente cu caracter diplomatic reprezentanților misiunilor anglo-americane, folosindu-se în acest scop chiar de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Străine. Au fost preluate lui Melbourne și Porter chiar copii după telegramele cifrate ale Ministerului nostru de

prin intermediul acuzatului Florin Roju. Confirmând cele arătate de martorul Tincu Constantin și Florica Spirescu, ambii funcționari la Ministerul Afacerilor Străine, acuzatul Opreașanu a declarat: "Referitor la scopul și frecvența vizitelor lui Roju la Misiunea Britanică și Americană, declar că din cele ce mi spusese Roju, el se ducea la cele două misiuni sus menționate de câte trei ori pe săptămână cel puțin", deci se vede cu ce regularitate funcționa serviciul de spionaj al lui Iuliu Maniu.

A treia agentură de spionaj, organizată de către acuzatul Iuliu Maniu se ocupa cu strângerea informațiilor cu caracter militar sau privind aparatul de Stat. În acest scop acuzatul Ion Mihaleache care era capul acestei agenturi, se servea de agentul său Nicolae Cârje și de așa zisele cercuri profesionale militare ale fostului Partid Național Țărănesc. În depoziția sa martorul Cârje a declarat: "dl. Mihaleache mi-a cerut anumite informații politice, militare și economice. În deosebi a insistat asupra informațiilor-militare, depozite de muniții, aeroporturi militare, construcții militare pe malul Mării Negre". Martorul Cârje a mai adăugat că acuzatul Mihaleache dispunea de o echipă de informatori și că informațiile strânse de el erau preluate prin Serviciul misiunilor anglo-americane. În depoziția sa el a mai precizat: "Nu numai că am dat acest material, dar dl. Serdici mi-a cerut să-l dau în două exemplare englezești, unul pentru misiunea americană, unul pentru misiunea engleză și un exemplar în limba română pentru dl. Maniu". Pentru serviciile sale Cârje a fost angajat de misiunea americană ca 'portar la "lido", în baza recomandății acuzatului Serdici. De asemenea așa zisele cercuri profesionale militare furnizau acuzatului Mihaleache informații cu caracter militar și martorul Mihăilescu Tincu în depoziția sa a arătat că i s'a cerut să întocmească planul de organizare al unui serviciu de informații militare, care a fost pus în aplicare. Era vorba de informații asupra stării de spirit în armată și asupra dispozitivului din unitățile militare. În afară de aceste trei canale de scurgere, a informațiilor secrete de Stat, spre misiunile americane și engleze, acuzatul Maniu a ordonat acuzatului Serdici să redacteze un buletin de informații zilnic pentru uzul misiunilor anglo-americane. Acest buletin cuprindea articole tendențioase despre armata română, despre flota noastră și o serie de articole calomnioase la adresa regimului democratic, pentru a nu mai vorbi de falsurile grosolane privind situația vitelor din România și în genere a evenimentelor din Tară. Acest buletin a constituit o importanță

sursă de informare gresită și calomnii, îndreptate împotrivaării noastre, pentru presa trusturilor din America și Anglia. Multe din datele cuprinse în acest buletin pot fi regăsite în notele de protest ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei.

Acuzatul Vasile Serdici care se bucura de încrederea nelimitată a acuzatului Maniu și a serviciilor de spionaj anglo-american de o potrivă, pentru calitățile sale de spion încercat, avea și rolul de interpret al acuzatului Maniu în convorbirile acestuia cu reprezentanții misiunilor anglo-americanes. Aceste convorbiri erau ele înșile un prilej de informare asupra unor secrete de Stat aleării noastre. De data aceasta acuzatul Maniu intra direct în scenă ca spion anglo-american. De altfel însuși acuzatul Iuliu Maniu, pus față în față cu probele nimicitoare și cu declarațiile agentilor săi principali, a fost silit să mărturisească în cursul interogatoriului său următoarele: "într'adevăr în mai multe chestiuni l-am rugat pe Serdici să comunice anumite lucruri sefilor de misiuni anglo-americanes". Casa lui Maniu era deschisă agentilor de spionaj anglo-americani sau reprezentanților misiunilor americane și engleze, în România și la interogatoriul luat acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut, aceasta, spunând: "adesea domnii acestia veneau neanunțați la mine și prin urmare nu puteam să pregătesc interpretul di'nsinte. Când veneau la mine, eu trebuia să îngrijesc de un interpret și de obicei acesta era la mine în casă, pentru că el este un englez, Porter, care stie românește și care venea cu acești oameni". Ori acest englez Porter care se găsea în casă la Maniu, nu era altul decât reprezentantul serviciului de spionaj englez în România.

Mulți dintre acuzații din acest proces au îndrăzneala de a face caz de calitatea lor de români și fac monedă cu ultra naționalismul lor. Acestea sunt vorbele lor; faptele lor însă îi exclud dintre români. Ei nu sunt decât niște spioni calificați ai unor puteri străine și orice român cinstit încearcă un sentiment de profund desgust atunci când acestia încearcă, ca niște impostori de rând, să uzurpe calitatea de român cu care de mult nu mai au nimic comun.

Despre faptul că fostul partid își aroga calitatea de Partid Național, faptele demonstrează cu o forță zdrobitoare că avem de a face cu o simplă agentură a unor cercuri imperialiste străine cu o succursală a serviciilor de spionaj anglo-american. Nimic din cece a făcut nu a fost inspirat și nici nu putea fi inspirat de interesele naționale ale României. Nimic din cece este scump oricărui român, acuzații n'er fi sovăit să le pună la dispoziție în tranzacțiile lor cu spiunea anglo-americană. Este o concluzie categorică

./.

care se desprinde nu numai de faptele lor dar și din însă declarațiile lor făcute în cursul acestor debateri în ședință. Un alt aspect al activității trădătoare a scuzaților este acela al cererii continue către unele țări străine, de a interveni în treburile interne ale României. Istoria poporului român cunoaște în perioadele sale cele mai întunecate apeluri ale amatorilor de domnie la intervenție străină, aducătoare de nenorociri asupra poporului nostru. Cunoaște de asemenea în timpurile mai apropiate, apelurile guvernărilor istorice la intervenția capitalismului străin, aducătoare de jaf și exploatare sporită a poporului. Totuși greu s'ar putea găsi însă o asemenea în trecut, criminale acțiuni întreprinsă de acuzatul Iuliu Maniu în calitate de șef al Partidului Național Tărănesc și de conducător al reacțiunii din România, care, cu bună știință, a făcut repetate apeluri la intervenție străină, căutând și dorind prin producerea acestei intervenții, războiul civil și chiar izbucnirea unui nou război mondial. Incepând cu diferite apeluri și proteste către reprezentanții misiunilor militare și diplomatice americane și engleze din România, prin care cerea acestor țări să nu recunoască guvernul legal al României, acuzatul Iuliu Maniu a trecut la cereri repetate făcute în convorbiri confidentiale cu acești reprezentanți străini, de a grăbi intervenția străină pentru răsturnarea regimului nostru democrat și a ajuns la oferta rușinoasă, de a provoca condițiunile favorabile unei astfel de intervenții, prin creșterea unei tensiuni politice și a unei activități subterane, în vederea declansării războiului civil. Mergând pe linia trădării intereselor naționale, acuzatul Iuliu Maniu într'un efort de convingere pentru grăbirea acestei intervenții, joacă rolul de simbol al cercurilor străine imperialiste, oferind Tara și poporul român marilor financiari și provocatori la un nou război.

La o convorbire a lui Maniu cu șeful Misiunii Engleze în România dl. Holman, la care a asistat și acuzatul Serdici ca interpret, la cererea acuzatului Maniu ca Anglia și America să intervină în mod hotărât pentru schimbarea guvernului din România, dl. Holman a răspuns: "Toate vin la vremea lor. Actualmente Anglia are nenumărate interese răspândite pe tot globul, ca de altfel și Statele Unite. Nici Anglia nici Statele Unite ale Americii, nu pot face presiuni în mod simlutan în mai multe părți. În acest moment îi interesează în primul rând apărarea Mediteranei, iar apoi după Grecia și Turcia vine rândul Coreei, apoi al Germaniei, al Austriei și apoi al României!" Există conchidea dl. Holman un fel de listă de prioritate privitoare la eforturile pe care le face Anglia și Statele Unite ale Americii

./.

Aceasta după cum rezultă din depoziția acuzatului Vasile Serdici. Tot acuzatul Serdici declară mai departe: "La sfârșitul lui Martie sau începutul lui Aprilie 1947, dl. Maniu a vizitat pe dl. Holman, fiind asistat de dl. Porter, iar eu am fost ca interpret. La această întrevedere dl. Maniu a cerut dlui Holman să-i faciliteze dlui Mihălache plecarea în Anglia. Dl. Holman a ripostat acoperindu-și urechile spunând: "Nici nu am auzit ce ați spus dl. Maniu" și a repetat această frază. Dl. Maniu a insistat și a arătat că echipa D-sale din străinătate este slabă și ca atare plecarea dlui Mihălache se impune. Dl. Holman a răspuns că nici nu poate fi vorba de așa ceva și dacă însă dl. Mihălache plecând va ajunge în vre'o zonă engleză atunci va interveni să i se dea drumul mai departe".

Fondul criminal al apelurilor lui Maniu la intervenția străină apare cu deosebită precizie în interview-ul acordat de el lui Lawrence pentru New-York-Times în Iunie 1947. Maniu dorea și pregătea României soarta Greciei. El a declarat ziaristului american că simplele note diplomatice nu sunt suficiente pentru răsturnarea regimului Groza. Această latură a activității criminale a acuzatului Maniu ar fi rămas poate mult timp, numai în parte cunoscută, dacă nu s'ar fi descoperit arhiva secretă a acuzatului în care se găsit printre alte, multe documente despre convorbirile sale secrete cu șefii misiunilor diplomatice ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei, convorbiri în care acuzatul Maniu apare în adevărata sa înfățișare de trădător al intereselor poporului român. Cea mai mare parte din aceste documente au fost citite pentru a demonstra și dovedi o parte din activitatea acuzatilor chemați a fi judecați pentru crimele lor.

Apelul acuzatului Maniu la intervenția unor țări străine în treburile interne ale României aveau două obiective:

I. De a obține cât mai repede această intervenție pentru răsturnarea chiar prin violență a regimului democratic din România și

II. Pentru a servi cercurilor imperialiste străine ca argumente în campania lor de stățare împotriva țărilor cu regimuri democratice noi.

De mai multe ori acuzatul Iuliu Maniu se plângea șefilor misiunilor diplomatice americane și engleze de întârzierea acestor intervenții în treburile interne ale României. Șefii acestor misiuni îi răspundeau în mod invariabil că rândul României nu a sosit, că Anglia și America au o listă de prioritate a statelor în care trebuie să se producă intervenția lor și că acestea

sunt Grecia, Turcia, Coreia, Germania, Austria și după aceea România. Dar, pentru că această intervenție să se producă trebuie ca opinia publică din țările imperialiste respective Anglia și America să fi fost impresionate de acțiuni de violență ce urmau să se producă și în Țara noastră. În tratativele duse de Iuliu Maniu prin Grigore Niculescu Buzesti cu agentii serviciului de informații american Hall și Hamilton, se arată că pentru a justifica intervenția străină era necesară creșterea unei organizații subterane, care să provoace acțiuni de violență în vederea răsturnării regimului democratic. În scopul justificării și grăbirii intervenției străine în treburile interne ale României, încă din toamna anului 1946 s'a creiat această organizație clandestină, care a început să-și desfășoare activitatea de subminare a guvernului atât în Țară cât și în străinătate. În primăvara anului 1947 această activitate a fost conspirată de către conducătorii complotului, ca suficient de dezvoltată, pentru a permite realizarea planului loviturii de Stat. De aceea la sfârșitul lunii Martie sau începutul lunii Aprilie 1947, acuzatul Iuliu Maniu la o întrevvedere cu șeful Misiunii Statelor Unite ale Americii în România dl. Berry, a cerut acestuia să intervină pe lângă guvernul Statelor Unite ale Americii, pentru a trimite guvernului român o notă de protest în termenă aspri cu privire la situația din România. Acuzatul Serdici care a servit ca interpret la aceste tratative declară: "Dl. Maniu a susținut că are destule forțe de care dispune Partidul Național Țărănesc și cari sunt mai numeroase decât cele ale guvernului, că el poartă să bată în loc de a fi bătut și că, cu aceste forțe poate să răstoarne guvernul ; el însă nu vrea să recurgă la violență fără a cunoaște părerea americanilor. La aceasta dl. Berry i-a răspuns dlui Maniu că aceasta este o întrebare esențială și că-i va răspunde în câteva zile. Dl. Maniu a repetat cu această ocazie că el nu luptă numai pentru România și că nu trebuie să se uite că el luptă și pentru America și pentru Anglia". Răspunsul acestei intervenții a acuzatului Iuliu Maniu, a fost dat foarte repede, în câteva zile. Acuzatul Serdici fiind invitat la consilierul Misiunii Americane în România Melbourne, acesta i-a înmănat o scrisoare ce cuprindea nota răspuns a Subsecretariatului de Stat al Statelor Unite ale Americii, dl. Acheson. Acuzatul Serdici a predat acest răspuns acuzatului Maniu și care traducându-i declară că secretarul de stat adjunct Acheson, comunica lui Maniu că guver-

nul Statelor Unite ale Americii sfătuiește pe Maniu să nu întreprindă încă violența, nefiind momentul oportun pentru aceasta. Acest răspuns acuzatului Maniu îl comunică și acuzaților Mihalache și Penescu la o consfătuire ținută în casa lui Nestor Bădea. Acuzatul Penescu a declarat că Maniu i-a transmis acest răspuns, al cărui conținut era identic cu acel relatat de acuzatul Serdici. Neoportunitatea declansării acțiunii de violență pentru răsturnarea regimului democrat din România, este lămurită și justificată de acuzatul Grigore Niculescu Buzesti prin scrisoarea către acuzatul Maniu din 3 Aprilie 1947 în care comunică, că răsturnarea guvernului prin violență la acea dată, este considerată prematură. Astfel în scrisoare se prevede: "Nu vreau ca acest raport să ne descurajeze. Nu vreau să afirm în el că nu vom primi nici un ajutor pentru cauza noastră pe care o continuăm, dar că acest ajutor nu este decât o chestiune de timp. Sunt convins că-l vom avea în momentul oportun. Recunoscut, ca atare, de acei care sunt chemați să decidă. Discursul lui Truman este foarte edificator în această privință. Adevărat deocamdată Statele Unite sunt preocupate numai de Grecia și Turcia... Nu cred totuși că această politică în general și în mod principal va fi limitată din punct de vedere teritorial. Desigur că va fi aplicată la fiecare caz în parte corespunzător momentului respectiv. Se socotește că rândul României nu a sosit încă" și mai departe: "Nu vreau ca raportul meu să fie înțeles în sensul că sunt pentru încetarea sau pentru încetarea activității partidului. Am vrut să spun numai că nu e nevoie să se spună anglo-saxonilor despre necesitatea unei schimbări imediate a regimului dela noi, ceace ei o consideră prematură. E clar firește, că deocamdată partidul va continua să se organizeze. Altă chestiune pe care am vrut să o subliniez privește colaborarea partidelor agrare din Europa Răsăriteană. Imi dau perfect de bine seama de importanța acestui lucru. Cred că propunerea lui Macek de a se produce imediat la afirmarea publică a solidarității agrare în Europa Răsăriteană și la sesizarea neîntârziată a organizației Națiunilor Unite despre problemele regimurilor politice actuale în țările Europei Orientale este însă prematură. Așa fi vrut să fiu înțeles. În ceace mă privește nu fac rezerve față de esența însăși a ideii ci numai față de alegerea momentului oportun. Același raționament vreau să-l fac și în legătură cu chestiunea apelului comun la Națiunile Unite, tocmai în momentul actual. În încheiere voi spune că noi trăim unul din cele mai delicate și hotărâtoare momente". Astfel acuzatul Grigore Niculescu Buzesti,

șef al centrului complotist din străinătate, în scrisoarea de mai sus către acuzatul Iuliu Maniu șef al organizației de complotiști din Tară îi dă se înțelegea de ce deocamdată este prematur de mersul făcut de Maniu pe lângă șeful Misiunii Americane în România dl. Burton Berry și raportat de acesta la Washington, în care conducerea Partidului Național Tărănesc arăta că socoteste necesar de a proceda imediat la acțiuni violente, în vederea răsturnării puterii legale din Tară. După cum reiese din conținutul celor de mai sus, Grigore Niculescu Buzești consideră de asemenea în Aprilie 1947 prematur apelul așa zisului bloc al partidelor agrare către organizația Națiunilor Unite. Pe la sfârșitul lunii Septembrie 1947 însă Grigore Niculescu Buzești recunoaște de acum că momentul a sosit și împreună cu C.M. Dimitrov, Naghy Ferentz, Macek și alți trădători, redactează documentul provocator și calomnios, raportul adresat adunării generale a organizației Națiunilor Unite, reprezentând o încercare de a submina suveranitatea și independența națională a țărilor noii democrații, cari după cum de știe s'a soldat cu un eșec.

Acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihaleche ajungând la convingerea că toate eforturile lor în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al Țării n'au dat rezultatele așteptate și că au dus la o izolare și mai mare a Partidului Național Tărănesc de popor, au luat hotărârea nu numai de a miza activitatea centrului complotist din străinătate, dar să-și creieze în emigrație un așa zis "guvern propriu" cu ajutorul cercurilor imperialiste din Statele Unite ale Americii și din Anglia și în vederea realizării acestor scopuri în Iulie 1947 acuzatul Iuliu Maniu a organizat plecarea clandestină din Tară a acuzaților Ion Mihaleche, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr.

În ziua de 14 Iulie 1947 în apropierea comunei Tămădău la 45 km. de București, autoritățile au arestat în momentul imbarcării în două avioane I.A.R. pe următorii: Ion Mihaleche, Nicolae Penescu cu soția sa, Nicolae Carandino cu soția sa, Ilie Iazăr, Constantin Gafencu, Gheorghe Popescu, frații Eugen și Dumitru Borcea și piloții Preda Gheorghe și Romulus Iustig. În cursul cercetărilor piloții Preda și Iustig au declarat că ei au fost convinși de a lua parte la această fugă de subinginerul Popescu Gheorghe și de către doctorul Constantin Gafencu. Conform interviului stabilit, avioanele trebuiau să aterizeze la San-Stefano în Turcia. Pentru executarea fugii Preda și Iustig au hotărât să utilizeze ocazia ce li s'a ivit, când au primit ordin de serviciu pen-

tru executarea unui zbor de lungă durată, într-o misiune specială. Gheorghe Popescu și Constantin Gafencu, au confirmat cele declarate de piloții Preda și Iustig. Dr. Constantin Gafencu a declarat că el a comunicat dr. Vlad Hatieganu, fiul fruntașului național țărănist Emil Hatieganu, despre intenția sa de a fugi în străinătate. Dr. Vlad Hatieganu a transmis conținutul acestei convorbiri acuzatului Maniu, despre care știa de la nepotul acestuia Romulus Boilă, că vrea să trimită câțiva fruntași ai partidului în străinătate. La cererea lui Maniu, Vlad Hatieganu a invitat pe Gafencu să-l viziteze la 13 Iulie 1947. Primind vizita lui Constantin Gafencu, acuzatul Maniu s'a informat în mod amănunțit asupra caracteristicilor tehnice ale avioanelor, asupra itinerariului de și l-au propus și despre piloții pe care a reușit să-i câștige pentru fugă. Maniu i-a cerut apoi lui Gafencu să-l mai viziteze seara ca să-i prezinte pe oamenii cu care trebuia să plece. În seara de 13 Iulie 1947 Iuliu Maniu l-a primit pe Constantin Gafencu și pe Gheorghe Popescu, prezentându-i pe amândoi acuzaților Mihalache și Carandino. Dr. Constantin Gafencu a recunoscut în timpul dezbaterilor că Iuliu Maniu adresându-se lui și lui Popescu, a vorbit în felul următor, despre cei patru naționali țărăniști care urmau să fie trimiși de el în străinătate: "Aceștia sunt inima și mintea partidului". Acuzații Mihalache, Penescu, Carandino și Ilie Iezăr, au confirmat rolul conducător al acuzatului Maniu în organizarea fugii. Acuzatul Ion Mihalache a declarat la cercetări și în instanță următoarele: "Maniu mi-a spus, ~~am~~ ocazia plecării s'a ivit. Să vii seara la ora 9 la D-se în casele drului Jovin, ca să cunosc pe cei cu care plec. Am sosit seara la 9 când mi-a comunicat că vor veni la ora 11, că e vorba să mai meargă Carandino, Ilie Iezăr și Penescu. Dl. Maniu mi-a arătat o schiță cu locul de întâlnire Sos. Iencului - rond. Întâlnirea trebuia să aibă loc acolo, înainte de plecării de la București la Tămădău a persoanelor ce trebuia să plece". Acuzatul Nicolae Penescu a declarat: "În seara de 13 Iulie 1947 am luat hotărârea de a părăsi Țara cu avionul la ordinul dlui Maniu. Destinația era spre Turcia. Am fost chemat de președintele Partidului Național Țărănesc în ziua de 12 Iulie pe la orele 20, pentru a-mi comunica plecarea, împreună cu alte trei persoane, Dl. Mihalache, Ilie Iezăr și Penescu". Iar acuzatul Ilie Iezăr a declarat: "În după amiaza zilei de 13 Iulie 1947 am fost vizitat de secretarul dlui Maniu inginerul Romulus Boilă, care mi-a comunicat că dl. președinte ar dori să ne vedem la orele 9 seara la verșoara D-sale, unde probabil va lua masa la d-nu. Ionescu din

c. Tokio nr. 10. Aci m'am întâlnit cu dl. președinte Maniu la orele 9,30. Dl. președinte mi-a comunicat dacă doresc a pleca în noaptea aceasta cu un avion, s'ar putea să plec. La întrebarea cu cine ar urma să plec, el mi-a comunicat cu Mihălache, Penescu și Carandino. M'a întrebat dacă am ceva bani, i-am răspuns că voi face rost. S'a stabilit tot atunci ca să mă întâlnesc la dl. Maniu în casa lui Romulus Boilă, cu Carandino care urma să mă conducă la locul plecării. În legătură cu cele de mai sus, acuzatul Iuliu Maniu a confirmat în fața instanței declarațiile acuzărilor Mihălache, Penescu, Carandino și Ilie Lazăr, privitor la rolul său conducător în pregătirea plecării peste graniță. Dacă acuzații sunt unanimi în a recunoaște condițiunile materiale ale încercării lor de plecare peste graniță, ei ascuns însă scopul adevărat al acestei încercări de a fugi din Tară. Acuzatul Maniu a declarat la cercetări și în instanță că le-a dat însărcinări, iar la confruntarea din sedință, a stăruit în a desminți pe Ilie Lazăr, care a încercat să-și repete povestea lui despre lipsa vre'unei misiuni. De altfel și scrisorile găsite asupra acuzărilor purtau mențiunea că ei merg într'o misiune importantă, iar martorul dr. Constantin Gafencu auzit în instanță a declarat că în momentul plecării în convorbirile dela Maniu a auzit că toate frazele aveau în dosul lor un sub înțeles și că lăseau să se întrevadă că lucrurile sunt puse la punct și acum erau niște cuvinte de despărțire formale și probabil că din prudență nu erau prea amănunțite în prezența sa, care nu făcea parte din grupul politic și era și mai tăbăr.

Adevărul așa cum reiese toate probele dosarului, este că misiunea celor patru acuzați era de a participa la activitatea comitetului secret din străinătate. Prin acțiunea lor, a acestui comitet ca și prin ulterioara lui transformare într'un așa zis, guvern al rezistenței, sub dependență străină, se aducea cea mai gravă știrbire independenței Statului, iar minuta vorbete de contactul permanent cu cercurile imperialiste. Cunoșcând doctrina și mai ales practica Statelor imperialiste asupra independenței și suveranității statelor mici, apare clar că prin criminala lor participare la un asemenea comitet, cei patru fugari au participat la complot în sectorul referitor la știrbirea independenței naționale și fără îndoială că acesta era sensul plecării dela Tămădău. Apoi membrii numiți încă din Septembrie 1946 al comitetului secret, se găsesc în Statele Unite. Cretzianu era stabilit acolo din Septembrie 1946. Grigore Niculescu Buzeghi și Constantin Vișoianu trebuiau să plece și ei acolo. Notărea aceasta era

cunoscută tuturor complotiștilor cel puțin de prin luna Mai a acestui an. Gheorghe Anastasiu unul din colaboratorii grupului de trădători îi scrie la 21 Mai 1947 acuzatului Pogoneanu, că e convins că prezenta lui Vivi (Vișoianu) și Buzel (Buzescu) acolo, (în America la Cretzianu) va avea repercursiuni sensibile. Ziarele din zilele acestea au adus vestea că ei au și sosit în America! Ori unde i-a trimis acuzatul Maniu pe cei patru dela Tămădău? în America, și acuzatul Mihalache a declarat în fața instanței: "Dl. Maniu mi-a spus căutați să ajungeți în America". Pentru a înlătura orice îndoială asupra faptului că activitatea ce aveau să aibă desfășurare în străinătate era legată de aceea a membrilor anterior numiți al comitetului secret, Mihalache a adăugat cu adelaș prilej: "În Elveția știam că voi găsi pe Grigore Niculescu Buzescu și pe Vișoianu". Pentru a pleca împreună în America, Buzescu și Vișoianu i-au tot așteptat pe Mihalache, Penescu, Carandino și Ilie Iezăr în Elveția, până când procesul de față a pus capăt așteptărilor lor. Că scopul plecării lor dela Tămădău era participarea la comitetul secret din străinătate în cadrul planului complotului rezultă de atfel cu prosoșință și din următoarele declarații ale acuzatilor Maniu și Mihalache, făcute în fața Tribunalului la întrebătoriu când Maniu a spus: "Ideia de a pleca dl. Mihalache și câțiva prieteni în străinătate era mai veche". Cât era de veche o spune Mihalache: "Programul îl făcusem de astă toamnă". Ori astă toamnă anume la 18 și la 30 Septembrie 1946 se consemnau hotărârile criminale ale acuzatilor, se închea complotul pentru care au răspundere astăzi. Atunci se hotărâse ca alături de Grigore Niculescu Buzescu și de Constantin Vișoianu să plece în străinătate, în aceleași scopuri criminale, atât Mihalache cât și alte personalități politice din opoziție. Întrebat aici dacă se hotărâse cu prilejul tratativelor dintre Grigore Niculescu Buzescu și agenții americani să plece anumite personalități din Tară, inculpatul Ion De Mocsony-Styrcse a declarat: "Buzescu a fost rugat să dea o listă precisă a personalităților care urmau să plece. Buzescu a spus că singurile personalități ar fi Vișoianu și Mihalache. A spus că va prezenta pentru ceilalți o listă ulterior". Se înțelege deci foarte ușor de ce declară Maniu că ideea plecării, materializată la 14 Iulie 1947 era mai veche și de ce declară Mihalache că programul era făcut de astă toamnă. Se înțelege însă tot atât de ușor că plecarea dela Tămădău era un element al complotului și se dovedeste astfel cu participarea criminală a celor patru la complot.

Acțiunea trădătoare și criminală a acuzatului Iuliu Maniu, a acuzatului Ion Mihalache și a celorlalți acuzați, nu este

ecât o înclonare a trădării naționale, care caracterizează întreaga activitate politică a Partidului Național Tărănesc. Adus la putere în anul 1928, datorită celei mai deșantate demagogii, Partidul Național Tărănesc în cei patru ani de guvernare și-a desvăluit întregul caracter anti-popular și anti-democrat. Bilanțul guvernării național țărăniște este edificator: țărani sugrumați de bir și de datorii și deposedați de pământ. Inchisori ce gem de muncitori, luptători pentru libertate și o viață mai bună. Asasinarea muncitorilor dela Lupeni și dela Grivița. Afaceri scandaloase ca, Skoda, Regiile Autonome, Chibriturile, Telefoanele etc. Desvoltarea și încurajarea presei fasciste, sprijinirea Gărzii de Fier. O țară săracă, slăbită și pradă ușoară în mâinile coloanei a 5-a germane pe care conducătorii Partidului Național Tărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu, o înființase și o înarmase. Partidul Național Tărănesc condus de vârful reacțiunii moșierești și nacherești, n'are nimic comun cu interesele țărănimii. Venind la putere votează: legea circulației bunurilor rurale, prin care se dă posibilitatea chieburimii să cumpere loturile cu care fuseseră improprietăriti țărani săraci. Pe această pătură de chieburi intenționează să se sprijine Partidul Național Tărănesc, pentru acestia acuzatul Mihaelache a pregătit "Statul Tărănesc". Ce are comun acuzatul Mihaelache cu țărani, el însuși moșier, o spune chiar el în declarația citită în senat în legătură cu legea circulației bunurilor agricole: "Nu se deposedează nimeni cu forța, se auto-deposedează cine vrea să vândă, cumpără cine poate cumpăra, cu o anumită limită. Este procesul de selecțiune naturală în fața căruia oricâte piedici artificiale vei impune, ele tot vor fi biruite". Aceasta se vede în monitoul oficial nr. 27 din 1 Februarie 1930 la pagina 56. Pentru economia națională rezultatele în sectorul agricol au fost dezastruoase. Documentele oficiale stau la îndemână oricui pentru a putea constata scăderea catastrofală a producției agricole. În 1928 s'a produs 314.000 vagoane de grâu, pentru ca în 1932 producția să ajungă la 151.000 vagoane, la fel ca și cu porumbul și cu celelalte culturi alimentare. Politica economică și financiară a Partidului Național Tărănesc, deschide poarta mare pentru invazia capitalului străin și transformă România într-o țară complet dependentă de monopolurile internaționale. În timp ce muncitorii se sbătesu în mizerie și foame guvernul manist repartiza comenzi uriașe uzinelor din străinătate, pentru care se încasau comisioane grase de oameni apropiați ai lui Maniu. Porțile fabricilor din Tară se închidesu, iar somajul apă-

rea pentru prima oară în Țara noastră. După recensăminte cari pot fi verificate numărul somerilor se ridică la 50.000, ceace reprezintă un procent de 20% din numărul total al muncitorilor din industrie, procent neastins până atunci nici în țările industriale. Industria națională a fost salarizată prin cumpărarea masivă de produse industriale din străinătate de circa 15 miliarde lei. În mai multe consilii de administrație ale societăților petrolifere, metalurgice și miniere, controlate de monopolurile străine, s'au încușit frunțașii naționali țărăniști ca: Mihai Popovici, Ghiță Pop, Emil Hatieganu, Ionel Popp, Romulus Boilă, Nicola e Penescu și alții. Sub guvernarea național țărănistă, România a devenit o colonie a intereselor bancherilor străini, cari controleau și administrau prin reprezentanții lor viața economică a Țării ca de exemplu: Prin Charles Rist, Avenol, Auboin și alții. Această politică de subjugare și înrobire a Țării pe plan economic și spoii politic, este datorită legăturii strânse ce există între capitalul monopolist străin și interesele capitalului monopolist român, reprezentat de vârfurile reacțiunii din Partidul Național Țărănesc, marii moșieri, bancheri și mari industriași. Pentru a putea să-și realizeze acest program de guvernare, Partidul Național Țărănesc ia toate măsurile pentru a împiedica orice ripostă a acelor asurpriți. Cenzura și Starea de Asediu, o întăresc când vin la putere, desfășurând teroarea din plin. Când invalizii, văduvele și orfanii de războiu încearcă prin demonstrații să atrage atențiunea guvernărilor asupra nevoilor lor, sunt schilodiți pe Călea Victoriei și improșcați cu apă și nisip. În scopul de a înăbuși orice protest al muncitorimei, Partidul Național Țărănesc suprimă presa democratică și trece în ilegalitate organizațiile muncitorești. Acuzații din boxă sunt autorii morali ai masacrării în masă a sute de muncitori, cari n'au făcut altceva decât să ceară ameliorarea situației lor, care devenise insuportabilă. Pe aceeași linie de asasinat în masă se situează Lupeni, Pașcani și Galați. Prigoana împotriva forțelor democratice din Țară, frânge orice rezistență din calea fascismului, sprijinit de Partidul Național Țărănesc. Garda de Fier a fost constant și permanent ocrotită și apărută de Partidul Național Țărănesc, "Fratele Alexandru" i-ar fi fost naș. Legăturile cu Garda de Fier datează dela primele începuturi și la dosar se găsesc scrisori trimise acuzatului Ion Mihaleche de către șefii legionari Vasile Marin și Cantacuzino Grănicerul, cu care acesta era prieten. În sferă de sprijinul moral, Partidul

dl. Tărănesc a acordat sprijin material și a înarmat aceas-
tă din fondurile Statului. Într'un articol din broșura na-
țională țărănistului Sever Bocu, președintele organizației națio-
nal țărăniste din Timișoara, se scrie: "Cine poate da Țării regi-
mul de autoritate? fără îndoială Partidul Național Tărănesc. Dar
nu în forma lui actuală ci lăsând ca apele lui majestuoase să
între în pâraie de apă într'un munte cristalin vii ale domnilor
A.C. Cuza și Codreanu". Maniu și Partidul Național Tărănesc a pro-
testat în contra dizolvării Gărzii de Fier de către guvernul
liberal al lui Gh. Duca. Acuzatul de estăzi Ion Mihalache, după
înapoierea sa din Italia face următoarea declarație în ziarul
"Dreptatea" din 11 Noembrie 1934: "Am făcut în Italia un voiaj
de studii politice. Am văzut pe dl. Musolini și o serie de perso-
nalități. Mi-am propus să văd ce învățăminte se pot trage pentru
noi... Sunt foarte mulțumit de rezultatele călătoriei... Am ple-
cat cu cea mai plăcută impresie... Am admirat opera de moderni-
zare a lui Musolini. Nu începe îndoiala că Italia de astăzi este
opera lui Musolini care într'adevăr este o personalitate excep-
țională". Vizitele lui Mihalache în Italia fascistă și în Germa-
nia hitleristă, unde asistă la o recepție dată de Hitler și duce
tratative cu Gobbels, au loc în același timp în care în Țară Par-
tidul Național Tărănesc masacrează muncitorii dela Grivița, umplea
închisorile cu democrați și înscena procese împotriva elemente-
lor anti-fasciste. Pe aceeași linie de apropiere de Germania hit-
leristă, ziarul "România Nouă" din Cluj sub semnătura lui Zaharia
Boilă, scrie în 1934: "Dl. Maniu a socotit necesar să-și exprime în
mod public simpatiile, stima și solidaritatea cu idealurile pro-
gramate de Musolini". Iar într'o convorbire ținută la 26 Iulie
1936 în Vințul de Jos și publicată în forma unui supliment la
ziarul "Cuvântul Țărănimii", acuzatul Maniu a declarat: "Bine mi-a
părut când am citit că sancțiunile contra Italiei trebuiesc șter-
se, căci eu am fost cel dintâi om politic, care am spus că trebuie
să fim alături de Italia". În același an acuzatul Mihalache decla-
ră în cuvântarea ținută la C. Lung-Muscel, că este un admirator al
lui Hitler. Consecvent politicii de fascizare a vieții politice
românești, acuzatul Iuliu Maniu încheie cunoscutul pact electoral
cu Garda de Fier a lui Codreanu. La 2 Decembrie 1937 ziarul "Ade-
vărul" publică următoarea declarație făcută de acuzatul Maniu la
Cluj: "Avem ca exemplu pe Musolini în Italia și pe Hitler în Germa-
nia, cari prin voințele lor nestrămutate, au reușit să trezească
conștiințele națiunilor respective, ajungând azi la realizări in-
vidiate de întreaga lume". În ziarul "Dreptatea" din 3 Decembrie
1937 se publică și cuvântarea ținută de acuzatul Iuliu Maniu în

ședința comitetului executiv al Partidului Național Tărănesc, în care a declarat între altele: "Sunt de părere că și noi poporul român trebuie să facem la fel"; aceasta după ce a făcut aprecieri elogioase la adresa dictatorilor fasciști și după ce a devenit politica pe care trebuie să o urmeze Partidul Național Tărănesc. Apropierea politică a acuzatului Iuliu Maniu de fascism s'a manifestat și cu ocazia depunerii sale ca martor în procesul lui Codreanu la 25 Mai 1938, când a declarat: "Am făcut pactul de neagresiune în alegeri pentru că m'am convins de sinceritatea și loialitatea acuzatului Codreanu. Acuzatul este și el pentru demnitatea națiunii ea și mine și țin la menținerea acestei demnități de Stat". Acuzatul Maniu știa că legionarii reprezentau agentura fascismului german în România, că ei formau coloana 5-a hitleristă și că apărând pe legionari, Partidul Național Tărănesc se pronunța deschis pentru aderarea la ideologia fascistă și la întreaga politică criminală a lui Hitler și Musolini. Astfel de explică dispoziția dată de Codreanu, dispoziție cuprinsă în scrisoarea semnată de Ciorogaru, șeful organizației legionare Oltenia și de Dumitru Zăpădă, fostul aghiotant personal al lui Codreanu, care are următorul cuprins: "Onorate dle Președinte, în ziua de 14 Iulie 1937 a doua zi după întrevăderea pe care mi-ați făcut onoarea a mi-o acorda, stăpânul nostru Corneliu Codreanu, în urma celor povestite de noi, s'a rostit astfel: "Când noi mai fi eu cu voi, să ascultați de sfaturile acestui om, indiferent ce vă deosebește ca ideologie, acest om este cel mai luminat și cel mai corect, poate singurul corect. Ar fi groasnic să rămâneți cadou în bratele unor oameni artificiali apropiati de ideologia noastră, dar necinstiți sufleteste și incorecți. Această hotărâre rămâne pentru voi cu putere de testament".

Poziția Partidului Național Tărănesc față de dictatura Regelui Carol II se definește în deajuns prin aceea că acuzatul Ion Mihalache ocupă demnitatea de consilier regal, participând astfel la actele de guvernare ale fostului rege Carol II. În același timp acuzatul Mihalache adâncește legăturile sale cu personalități proeminente ale celui de al 3-lea Reich, printre cari Klodius, Schacht și Fabricius în timpul când se încheiau celebrele acorduri comerciale cari transformă Țara românească într-o colonie germană. Tot în acel timp acuzatul Ion Mihalache primește vizite și întreține corespondență cu personalități oficiale hitleriste venite în Țară pentru a organiza și întări coloana 5-a în vederea scapării bogățiilor Țării și pregătirii ocupațiunii hitleriste. Citează dintre aceste persoane cu care conducătorii Partidului Național Tărănesc erau în legătură: Neubacher, care după declarația acuzatului

Mihalache a avut întrevederi cu Virgil Madgearu, pe spioana von Koller și Lissedot Bressner, cari l-au vizitat pe acuzatul Mihalache și cu acesta s-a corelat, scrisorile găsindu-se la dosarul cauzei.

După instaurarea regimului Antonescu, în ziua de 8 Octombrie 1940, acuzatul Ion Mihalache are o întrevedere cu generalul Antonescu, cu care ocazie se stabilește o înțelegere așa cum rezultă și din declarația lui Mihalache dela cercetări. Pe baza acestei înțelegeri generalul Antonescu lasă Partidului Național Tărănesc libertatea de a ține ședințe în mod liber. În urma unei audiențe a acuzatului Iuliu Maniu la generalul Antonescu, acceptă să sprijine guvernul Antonescu prin tehnicieni pe care îi pune la dispoziție și anume: D.D. Geroța, secretar general la Ministerul Justiției, Gr. Popescu, secretar general la Ministerul Economiei Naționale, acuzatul colonel Stoika Stefan, secretar general la Ministerul Inzestrării, profesor I.N. Petrescu subsecretar de Stat la Instrucția Publică, general Sichitiu, ministru la Agricultură, inginer Mihăilescu Stefan, președinte la C.A.M. și A.G.I.R.; I.V. Popescu-Mehedinți la Cooperatie, profesor Hudiță la Filmul Românesc și Emil Ghilezan, comisar la Banca Ardeleană. În procesul Antonescu, acuzatul Iuliu Maniu a declarat următoarele: "Eu am avut mandatul să mă pun în contact cu dl. mareșal Antonescu și să analizez cu D-sa o înțelegere conform acestui mandat. Ne-am înțeles să ne întâlnim la Ploesti, unde ne-am și întâlnit. Am stat de vorbă cu dl. mareșal Antonescu, am văzut care sunt planurile D-sale și i-am arătat cari sunt planurile mele. Am stabilit prin urmare că nu vom primi mandat din partea Regelui Carol și am stabilit că, în cazul când Regele va abdica, vom participa cu toții la guvern, neprecizând cine va fi președintele". Această declarație a acuzatului Maniu dovedește că legăturile cu Antonescu erau mai vechi. Privitor la a doua întâlnire cu Antonescu, acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Dl. mareșal mi-a oferit să întrecătiva oameni de ai noștri ca tehnicieni în guvern. În urma acestei audiențe am admis ca doi distinși tehnicieni ai Partidului Național Tărănesc să ia parte în guvernul D-sale". În realitate cei doi tehnicieni, au fost 9 așa cum s'a arătat mai sus. În același timp presa Partidului Național Tărănesc este dirijată pentru a susține pe stăpânii lui Antonescu în toate ocaziunile. Astfel, "România Nouă" anul VII. nr. 10 scrie: "Destinul a venit în ajutorul poporului german, trimițând în fruntea lui pe Adolf Hitler, despre care nu numai germanul, nu numai prietenii

ci chiar și adversarii recunosc că este un geniu militar și politic". Ziarul "Vestul" din 9 Noembrie 1940, scria: "Generalul Antonescu este tot un trimis al Providenței în treburile românești". Iar, "România" din 9 Octombrie 1940, scria: "Azi tot românul dorește ca noul regim să răușesească și să-și realizeze programul său principal. Drept consecință nici un bun român nu va face nici cel mai mic neajuns guvernului, cu atât mai puțin nu va fi îngăduit cuiva să torpileze bunele intenții ale guvernului, sau să saboteze opera de regenerare a acestuia". Complectarea o face Hohbeanu Boilă în ziarul "România Nouă" nr. 10 care scria: "Dar recunoașterea Germaniei nu se datorește unei diplomații geniale și succeselor militare ale armatei germane, ci politicii interne pe care a făcut-o Hitler. Felul cum a procedat Hitler și cum au acționat germanii, poate fi dat ca exemplu pentru toate popoarele și în primul rând pentru poporul român". La 28 Mai 1941 Sever Bocu declara: "Doi oameni concentrează astăzi în ei speranțele națiunii: Iuliu Maniu și generalul Antonescu. Să avem încredere în ei și să ne rugăm zi și noapte ca Dumnezeu să le ajute". Înainte de atacul criminal al lui Antonescu împotriva popoarelor iubitoare de pace ale Uniunii Sovietice, Ion Antonescu a ținut la curent Partidul Național Tărănesc cu declansarea acestui atac. În scrisoarea adresată de acuzatul Mihalache vice președintele Partidului Național Tărănesc, Tribunalului Poporului, cu ocazia procesului Antonescu publicată în ziarul "Dreptatea", el declara următoarele: "Cu câteva zile înainte de declararea războiului am fost chemat de dl. Ion și Mihai Antonescu, spre a mi propune să intru în guvern, ca vice președinte sau chiar președinte de consiliu. Cu acest prilej am aflat că Germania va declara războiu sovieticilor și că România va merge alături de Germania. După începerea războiului criminal, acuzatul Iuliu Maniu în calitate de președinte al Partidului Național Tărănesc, cu depline puteri, trimite tuturor organizațiilor Partidului, cunoscuta circulară în care spune: "Partidul Național Tărănesc împreună cu întreaga opinie publică, aprobă acțiunea militară întreprinsă și aclamă cu însufletire rezultatele obținute. Nu trebuie să facem nici un fel de greutate conducătorilor Statului, în orientarea căruia în treburile interne și externe se observă hotărârea de a ține seama de interesele Țării, independent de orice împrejurări politice". Aprobarea acestei agresiuni criminale împotriva U.R.S.S. și susținerea războiului de cotropire al lui Antonescu, este continuitatea politicii acuzatului Iuliu Maniu, care încă din anul 1940 într'un interview acordat ziarului "Neue Free Presse" declara: "România este o spadă gata oricând și capabilă să servească vechiul continent".

...iași linie a sprijinirii războiului antonescian, acuza-
...n Mihaleche cere să fie primit ~~va~~ voluntar pe frontul
...răsărit, unde se consideră că este locul său. Colaborarea
național-tărăniștilor cu elica criminală a lui Hitler, pentru
sustinerea războiului și pentru jefuirea băgătiilorării, re-
zultă din faptul că la posturile importante de conducere din
Industria Metalurgică și Chimică, producătoare de armament și
munițiuni pentru armatele lui Hitler și Antonescu, - apar frun-
tașii național-tărăniști ca: Mihai Popovici la uzinele "Titan
Nadreg Calan" și "Petroșani"; Sever Bocu la uzinele "Reșița",
Herman Goering Werke", Nestor Badea la "Astra Vagoane"; Ghiță
Popp la "Societatea Mărășești" și "Valenberg România"; Ion
Răducanu la "Solvay" și "Schenker"; Romulus Boilă la "Nitro-
gen"; Ion Hudiță la "Garajele Mihăescu"; Ilie Iazăr la "Coope-
rativa Ardeleană" și alții și înfine acuzatul Ion Mihaleche
își procură prizonieri de războiu sovietici pe care îi exploa-
tează la moștile sale până la venirea armatelor sovietice în Tară.

Pentru calcule politice meschine, acuzatul Iuliu Maniu,
a căutat să întârzie încheierea armistițiului, deși încă din Apri-
lie 1944, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. adresase un
apel României de a rupe cărdășia cu Hitler, oferind condițiuni
favorabile de armistițiu. În această privință Mihai Antonescu la
proces a declarat: "Trebuie să vorbesc deschis, pentru că acum es-
te momentul să vorbesc deschis. Eu am avut impresia întotdeauna
că, dl. Maniu preferă să facă negocieri cu alții și nu cu U.R.S.S.
Adevărul este că, în condițiunile venite dela Cairo prin dl. Stir-
bey, nu se prevedea clauza privitoare la Transilvania, în timp ce
condițiunile trimise de Inaltul Comandament Sovietic prin Sto-
holm, cuprindea clauza retrocedării Transilvaniei". Acuzatul Ma-
niu s'a opus încheerii armistițiului, dar cu toată opunerea sa și
fără participarea lui efectivă, armistițiul s'a încheiat.

Desamăgit că armistițiul nu s'a încheiat așa cum a
dorit el, după 23 August 1944 folosind prezența în guvernele Să-
nătescu și Rădescu, a unei majorități reacționare compusă din
naționali-tărăniști și liberali brătienști, acuzatul Iuliu Maniu
și complicii săi sabotează mobilizarea resurselor naționale în
vederea ducerii războiului anti-hitlerist. Importante forțe ale
Armatei nu iau drumul frontului rămânând în inactivitate în Tară
și în special în București, pentru a fi folosite la înăbușirea de-
monstrațiilor populare, care cereau venirea la putere a unui gu-
vern democrat. Calomniile împotriva regimului democrat încep să
apară din ce în ce mai susținute, din primele zile a venirii la
conducereaăriiării a guvernului popular de sub președinția dr. Petru

Groza. În fruntea tuturor forțelor reacționare din Tară, se situează Partidul Național Tărănesc și desfășoară o campanie de ură și atătare împotriva regimului democratic din România. În acest scop speculează demagogic situația grea creată în urma războiului și a secolor doi ani de secetă și încearcă să arunce răspunderea pentru toate greutățile ivite asupra guvernului. Se pun în mișcare toate mijloacele, inclusiv difuzarea de știri și zvonuri false. Partidul Național Tărănesc, devine centrul de concentrare a tuturor elementelor legionare, antonesciene și colaborationiste, precum și a celor ce se temeau de reformele populare anunțate prin programul de guvernare al guvernului dr. Petru Groza. Prin propaganda pe față și pe sub ascuns Partidul Național Tărănesc încearcă să întretină o atmosferă de ură și discordie între națiunile conlocuitoare, căutând să ridice etacurile politice la un potențial cât mai înalt. Acțiuni violente și teroriste au loc în București și în restul Tării căzând victime omenești din rândurile luptătorilor pentru democrație. Dezordinele dela Malaxa sunt conduse de acuzatul Ilie Iazăr, care se servește de elemente legionare, intrate în organizația muncitorească a Capitalei, ca: Iambru, Berbaru și alții. Cu ajutorul acestor elemente Partidul Național Tărănesc, încearcă să spargă unitatea clasei muncitoare din Frontul Unic Muncitoresc. La 8 Noiembrie 1945 acuzatul Iuliu Maniu a organizat acte de violență și huliganism, cari se soldează cu asasinarea mișelească a 9 muncitori și cu demonstrații anti-semite și sovine. Alegererile parlamentare dela 19 Noiembrie 1946, au fost folosite de acuzatul Iuliu Maniu pentru scopurile sale complotiste. În toate județele și comunele au fost create așa zisele "Comitete de apărare a Alegerilor", sub conducerea cărora s'au săvârșit 96 de atacuri, asupra secțiilor de vot; au fost distruse urmele electorale; au fost devastate localurile de vot de grupuri de soc special organizate. Atacuri ale acestor grupuri de soc au avut loc în județele: Arad, Arges, Baia, Bihor, Brăila, Brasov, Caraș, Covurlui, Dâmbovița, Dolj, Făgăraș, Hunedoara, Mureș, Muscel, Năsăud, Putna, Rădăuți, Râmnicu Sărat, Roman, Romanăți, Sibiu, Someș, Tecuci, Teleorman, Târnavă Mică, Timiș Torontal, Turda, Tutova, Vâlcea și Vlașca. Prin propaganda scrisă și orală Partidul Național Tărănesc folosește metodele sale obișnuite de calomnie, minciună și falsificarea faptelor, cu scopul de a induce în eroare opinia publică a Tării. Împreună cu celelalte partide din opoziție, creează în timpul campaniei electorale și în ziua alegerilor, o stare de tensiune politică în Tară, pe care acuzatul Iuliu Maniu și Ion Mihailescu și complicii lor încearcă, să o folosească în scopurile lor criminale, pentru a da o lovitură forțelor democratice ale Tării.

documentele, actele și declarațiile făcute în cursul
tărilor, precum și din interogatoriile acuzaților și
în depozițiile martorilor făcute în instanță, s'a stabilit
în mod clar și îndubitabil că așa zisa activitate legală
a Partidului Național Tărănesc, precum și întreaga lui pro-
pagandă scrisă și orală, avea de scop nu numai subminarea
autorității guvernului și împiedicarea realizării măsurii-
lor sale luate în vederea învingerii greutăților și redre-
sării economice, dar și încercarea de a pregăti opinia pu-
blică în vederea realizării, în condițiuni mai ușoare, a
planurilor criminale ale complotului împotriva Statului.
Ziarele editate de Partidul Național Tărănesc "Curierul",
"Ardealul", "Patria", "Dreptatea" și altele sunt pline de
insinuări perfide și calomnii la adresa guvernului demo-
cratic. Astfel ziarul "Patria" din 27 Februarie 1946 profe-
ră amenințări la adresa forțelor democratice din țară: "Ne
vom face socotelile și încă foarte curând", ziarul "Drep-
tatea", care, după cum declară acuzatul Carandino, martorul
comandor Cioroiu, era un instrument de luptă de linia I-a de
stradă, chiamă direct la răsccoală. În nr. 36 din 10 Aprilie
1946 scrie următoarele: "Cei mulți și buni au ajuns la limi-
ta răbădării, paharul s'a umplut și revolta începe să nu mai
poată fiestăpănită". Iar la 20 Aprilie 1947 același ziar "Drep-
tatea" în numărul său 65 scrie: "Protestând cu toată vehemen-
ța și dăm un ultim avertisment". Linia de conduită a acestui
ziar precum și a întregii prese de partid, era trasată și im-
primată de acuzatul Iuliu Maniu, așa cum a reeșit și din des-
baterile procesului. Acuzatul Carandino a declarat în timpul
cercetărilor și în instanță următoarele: "Tonul de critică
vehementă al ziarului și linia de atac împotriva guvernului
și a regimului dela 6 Martie 1945, era imprimat de conducerea
partidului și anume personal de dl. Maniu". Ziarul "Dreptatea"
oficiosul Partidului Național Tărănesc, avea un rol deosebit
de activ în realizarea planurilor conspirative ale acuzaților
Maniu, Mihalache și complicilor lor, reflectând în coloanele sa-
le planurile partidului în vederea creării tensiunii necesare.
În nr. 28 din 29 Ianuarie 1947 ia stitudine împotriva reformei
agrare în numărul său din 14 Februarie 1947 împotriva producy-
ției de tractoare în țară, în numărul său din 2 Martie 1947
pentru încheeri de împrumuturi străine, în loc de a desvolta
industria proprie din țară. În numărul său din 27 Mai 1947, zia-
rul "Dreptatea" publică un articol sub titlul "Cântecul de lebe-
dă", în care scrie: "Ce interese generale sunt promovate, când

toate interesele regimului gravitează spre o încurajare și o întărire permanentă a industriei grele, împotriva intereselor generale ale Țării, care cer o respingere de plan a politicii de industrializare agricolă, potrivnică caracterului specific țărănesc. Acest articol oblindește politica de infeodare a Țării românești capitalului străin, ale cărui interese le-a reprezentat întotdeauna Partidul Național Țărănesc, prin menținerea României în situația ei de Țară agricolă înapoiată, lipsită de industrie grea. În scopul de a slăbi unitatea, disciplina și capacitatea de luptă a armatei, ziarul "Dreptatea" publică o caricatură ofensatoare la adresa celei mai eroice unități a armatei române, care s'a evidențiat în cursul războiului anti-hitlerist, Divizia Tudor Vladimirescu. Caracterul tendențios și violent al ziarului "Dreptatea" a fost subliniat prin declarațiile fostului director al ziarului Nestor Badea și a fostului redactor Popescu Mehedinți, care au fost audiați ca martori în proces. Martorul Popescu Mehedinți a mai adăugat că faptul că acest ziar nu publică probleme în legătură cu evreii și cu ungurii din România, manifestările mai importante din U.R.S.S., de notă poziția antisemită, șovină și anti-sovietică a Partidului Național Țărănesc, imprimată acestui ziar, officios al Partidului. La o conferință de presă ținută în 1946, acuzatul Iuliu Maniu a declarat următoarele: "Am ascultat cu interes expunerea luminosă a bătrânului Tory și mă declar de acord cu Statele Unite ale Europei". Această declarație a acuzatului Iuliu Maniu, se situează perfect pe linia de conduită a Partidului Național Țărănesc, aderent al politicii reacțiunii internaționale într'un front împotriva Uniunii Sovietice. Necesitatea pentru România de a se alătura Statelor Imperialiste, în cazul unui nou război, s'a întreținut de acuzatul Iuliu Maniu și complicii săi, printr'o campanie de intimidare, în care se vân-tura pericolul bombei atomice și a altor mijloace de distrugere în masă. În același timp se ducea o propagandă intensă pentru un nou război mondial. Urmărind drumul parcurs de acuzatii Iuliu Maniu, Ion Mihaleache și ceilalți acuzati, se desprinde clar din succesiunea activității lor politice, că a fost un drum al trădării intereselor legitime ale poporului român, drum ce s'a încheiat cu un complot criminal cu colaborarea cercurilor imperialiste ale unor state străine. Procesul ce s'a desfășurat în fața instanței,

...ge masca depe figure "omului dela Bădăcin", care în toată cariera lui politică a dus o politică de duplicitate de trădare a intereselor poporului, împingând pe colaboratorii săi politici în acțiuni trădătoare, pentru a fugi de riscuri și răspunderi, se retrage în umbră și răspunde împăturbabil "n'am fost eu la guvern", "e fost frațele Alexandru Vaida sau Mironescu".

Procesul de față încheie un capitol trist în istoria politică aării românești, urmând ca prin sentința ce se va pronunța, să se pună capăt pentru totdeauna oricăror încercări criminale împotriva intereselor poporului. Acuzatul Iuliu Maniu și complicii săi - Statul Major al Trădării și Crimei - trebuie să răspundă în fața poporului pentru faptele lor. Îi acuză asasinatii dela Lupeni și Gri-vița, îi acuză cei îngropați cu lanțuri în țărâna dela Dof-tana, îi acuză cei masacrați la Iași și la stânce Rosnovenului, îi acuză cei căzuți pe câmpiile Uniunii Sovietice, împinși într'un războiu nedrept, îi acuză cei asasinați în comuna Apărătorii Patriei, în Piața Palatului la 8 Noembrie 1945, îi acuză cei masacrați în lagăre și în închisori, îi acuză mamele, văduvele și copii orfani, îi acuză milioanele de oameni ai muncii cărora le pregătea moarte, lanșuri și robie. Pentru lanțul de crime și asasinate pe care le-au comis nu există pedeapsă destul de gravă prevăzută de legi. Pedeapsa cea mai grea este mult prea ușoară, pentru toate crimele și nelegiurile ce le-au comis. În concluziuni dl. procuror militar colonel Stanciu Constantin, cere Tribunalului Militar, să aplice maximum de pedeapsă, arătând ca această pedeapsă o dorește întregul popor român, care luptă să-și asigure o viață mai bună și fericită.

Orele fiind înaintate, președintele pentru re-pausul judecătorilor și al acuzaților, suspendă ședința la orele 1,15 noaptea, astăzi 4 Noembrie 1947, până la orele 9 dimineața, azi 4 Noembrie 1947, când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 4 Noembrie 1947 orele 9 dimineața: Sedința publică fiind deschisă și Tribunalul Militar, fiind în aceeași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzaților cari s'au prezentat în fața instanței asistați de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședința precedentă. După identificarea acuzaților președintele a dat cuvântul în continuare reprezentanților Ministerului Public.

Dl. prim procuror militar colonel magistrat Georgescu Alexandru, având cuvântul, în ce privește chestiunea de drept, arată că Tribunalul a ascultat ampla și documentata expunere a actului de acuzare, că a auzit depozițiile acuzaților, cari recunosc faptele ce le-au comis și pentru cari au fost deferiți Justiției; că Tribunalul a verificat cu toată atențiunea vastul material documental, material care după părerea D-sale constituie tot pe poate fi mai complet și mai convingător ce a servit vre'odată în Justiție, ca probe în dovedirea unei infracțiuni și cari cu toată strădania depusă de acuzați de de banca apărării, nu a putut fi înlăturat, căci în acest caz ar fi trebuit să se nege adevărul reeșit din el, adevăr ce nu poate fi răsturnat prin nici un argument de logică și mai puțin de un argument juridic. Că activitatea nefastă și criminală a acuzaților este așa de nezdruincinabil dovedită, încât sarcina acuzării apare numai ca o recapitulare a celor desbătute aci. Ea vine să sistematizeze toate faptele săvârșite, cari punesau în pericol Siguranta Statului, suveranitatea și independența lui și se poate spune chiar existența Statului. În lumina acestor fapte, așa cum ele rees din voluminoasele dosare ale acestui epocal proces, precum și din desbaterile ce au avut loc în fața instanței și cari nu au făcut decât să completeze cercetările preliminare, analizează textele de lege ce trebuiesc aplicate și sancțiunile hotărâte de legiuitor pentru asemenea fapte.

Astfel dl. prim procuror militar susține că toți acuzații, cu excepția unuia singur, sunt trimiși în judecată pentru complot și codul penal prin art. 227 consideră complot faptul când două sau mai multe persoane, de comun acord, au luat hotărârea de a săvârși vre'una din crimele prevăzute în art. 184 - trădare - 186 - războiul (civil) contra Statului - 207 - suprarea ordinii constituționale - 210 - răsvrătire - 211 - insurecție armată. Că această infracțiune este considerată ca o crimă contra Sigurantei interioare a Statului în legătură cu crima contra Sigurantei exterioare a lui. Complotul este caracterizat prin aceea că el pedepsete și simpla hotărâre luată de două sau mai multe persoane, fără existența unui început de executare, fără acte preparatorii și de execuție. Susține că organizarea și conducerea acestui complot, îndreptată împotriva Statului, revine acuzetului Iuliu Maniu, care: 1/. intră în legătură cu agentii organelor de spionaj american Hall și Hamil-

prin acuzatul Grigore Niculescu Buzesti, imputernicitul sau, cu scopul creerii de organizatiuni conspirative pentru o lăvitură de Stat violentă, completate cu armament, echipament, fonduri din afară. S'au creiat în Tară organizatiunile clandestine enumerate în actul de acuzare și expuse în rechizitoriu, cercul profesional militar, planul de organizare al armatei, trecerea membrilor la activitate pe teren, înarmarea, fiecare om să aibă acasă arma și ranită, oameni de baricade așa cum s'a arătat în depozitiile acuzatilor Ion Mihalache, colonel Stefan Stoika, lt. colonel Stătescu Dumitru și martorul, general Stoika Grigore. În străinătate avea scopul creerii unui guvern opus celui legal din Tară, trimiterea lui Grigore Niculescu Buzesti, legăturile cu Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu; completarea grupului cu cei ce urma să plece și anume Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr; o armată cu legionari și criminali de războiu. Sub ordonarea acestui comitet secret care urma să devină guvern, puterilor străine conform înțelegerii acuzatului Maniu cu Burton Berry în toamna anului 1946. Probe: "Minute", depozitiile acuzatilor și martorilor, scrisorile primite din străinătate. Elementele componente ale art. 227 C.P.: 1/. o hotărâre luată. 2/. de comun acord de două sau mai multe persoane. 3/. în scopul de a comite vre'una din infracțiunile enumerate în text, cele trei aliniate. 4/. cu intenții, adică urmărind în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii acestei infracțiuni. Analizând spre a se vedea dacă aceste elemente sunt îndeplinite prin activitatea dusă de acuzatul Iuliu Maniu, susține că așa cum a expus activitatea acestuia se poate spune că: 1/. hotărârea a fost luată atunci când a trimis pe imputernicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzesti să ia contact și să trateze în numele său cu agentii străini în scopul arătat. 2/. hotărârea a fost luată în comun de mai multe persoane și s'a constatat că între toți cei trimiși în judecată a existat un perfect acord. 3/. scopul a fost bine și sistematic expus cu ocazia relatării faptelor. Legătura cu reprezentanții unor puteri străine, creiarea de organizatiuni clandestine de soc, tentativa de creiarea a unui guvern fantomă în străinătate și a unei armate peste frontieră. 4/. intenția delictuoasă reese

45
din voința cu care au lucrat, conștienți de scopul propus, au activat în vederea acestui scop urmărind și prevăzând finalitatea., criminală propusă. Așa dar toate elementele componente necesare existenței crimei de complot sunt îndeplinite și de această gravă faptă se fac vinovați 18 din acuzații trimiși în judecată.

II. Acuzatul Iuliu Maniu mai este trimis în judecată pentru infracțiunea de trădare prev. pen. de art. 184 punctul 1. partea finală din C.P. Această infracțiune face parte din capitolul crimei contra Siguranței exterioare a Statului și diferă fundamental de cele contra Siguranței interioare, atât din punct de vedere obiectiv cât și din punct de vedere subiectiv. Obiectiv crimele contra Siguranței exterioare a Statului, sunt mult mai grave decât celelalte, pentru că cele din'ntâi tind să distrugă independența sau siguranța națiunii, cele de al doilea sunt datorită acelor care în dorința de răsturnare a unor instituțiuni sociale sau guvernamentale, întrebuintează mijloace violente. Subiectiv, infracțiunile contra Siguranței exterioare a Statului, implică desconsiderarea celei mai esențiale datorii de fidelitate, care leagă orice național de țara sa, ceace corespunde unei profunde imoralități. În speța noastră, acuzatul a căutat să stirbească și să suprimă independența națională. Căci sunt aceste fapte, s'a vorbit aci și instanța a putut constata din următoarele acțiuni: la consfățuirile avute de Grigore Niculescu Buzzești, imputernicitul lui Iuliu Maniu cu reprezentanții americani, s'a hotărât înființarea în străinătate a unui organ de conducere al organizațiilor subversive, conspirative, puse sub control american. Acesta trebuia să aibă caracterul unui guvern, opus celui legal din Țară. El constituia una din cele mai importante etape, în realizarea acțiunii ce se plănuia. Pentru scopul urmărit a intrat în legătură cu Gafencu la Berna, cu Bianu la Londra, Augustin Popa la Roma și Cretzianu, echipă pe care după perfectarea înțelegerii cu reprezentanții serviciului de spionaj Hall și Hamilton, o completează cu Grigore Niculescu Buzzești și Constantin Vișoianu, pe care îi trimete clandestin în străinătate. Tot conform acestei înțelegeri, Iuliu Maniu organizează fuga din Țară a altor membrii importanți din partid și anume a acuzaților: Ion Mihelache, vice președinte, Nicolae Penescu secretar general, Nicolae Carandino directorul ziarului "Dreptatea", oficiosul partidului și Ilie Lazăr, membru marcant al partidului, în vederea completării a acestui așa zis guvern. În Septembrie 1946 concomitent cu tratativele duse prin Grigore Niculescu Buzzești cu Hall și Hamilton, Iuliu Maniu personal tratează cu Burton Berry șeful Misiunii Americane în România, creiarea acestui guvern

fantomă în străinătate. Cu ocazia acestor tratative s'a hotărât înființarea unei armate în străinătate, care la momentul oportun să acționeze concomitent cu acei din Tară și să înlesnească trecerea trupelor străine în Tară. Activitatea trădătoare a sa, se completează prin trimiteres peste frontieră a celui memoriu confectionat de secretarul partidului și întocmit ca o consecință a înțelegerii din casa Stirbey și care a servit lui Grigore Gafencu la acțiunea dusă de acesta la conferința de pace de la Paris și grație cărei acțiuni s'a impus României condițiunile extrem de grele în tratatul de pace. Examinând elementele componente ale acestei infracțiuni, arată că sunt: 1/. Orice faptă săvârșită de un român. 2/. Cu intențiune frauduloasă, adică urmărind în mod voluntar și conștient, scopul final delictuos. 3/. De a stirbi independența Statului. Ori, din cele expuse Iuliu Maniu, cu voință și intențiune frauduloasă a hotărât creșterea unui guvern și a unei armate ~~subterane~~ în străinătate, activitate completată prin acțiunea de la conferința de pace. Că probele sunt: "Minuta", "Memorandum", "Aide Memoire", și depozitiile acuzaților Ion de Mocsony-Styrcea, Radu Niculescu Buzesti, Victor Rădulescu Pogoneanu, Vasile Serdici, Ion Mihalache și Nicolae Penescu din dosar.

III. In ceace priveste crime de trădare prevăzută în art. 186 al. 2 din C.P., dl. prim procuror militar arată că este suficient să amintească legătura directă a acuzatului Iuliu Maniu cu Burton Berry și indirectă cu Hall și Hamilton prin Grigore Niculescu Buzesti, în vederea creșterii unei armate clandestine în străinătate, care la momentul oportun să activeze alături de trupele străine, înlesnind pătrunderea lor pe teritoriul național. Ca probe arată declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, care a spus că trupele străine vor fi ajutate să pătrundă pe teritoriul Tării.

IV. Privitor la tentativa de suprare a ordinii constituționale prevăzută în art. 207 C.P. comb. cu art. 96 - 99 C.P. arată ca elemente că: 1/. Hotărârea de a comite acte de violență. 2/. Cu scopul de a schimba forma constituțională a Statului sau de a instiga pe locuitori să se ridice în contra puterii constituționale a Statului. 3/. Cu intențiune frauduloasă, adică să urmărească în mod voluntar

și conștient scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii. Că în speță toate aceste elemente sunt îndeplinite în acțiunile întreprinse de către acuzatul Iuliu Maniu.

V. Cu privire la crima de răsvrătire prevăzută în art. 210 C.P., arată că în speță a fost o instigare după cum se vede din cele ce urmează: conform hotărârii luate în consfătuirile avute în casa Stârbeș, cu reprezentanții serviciului de informații american Hall și Hamilton, cercul profesional militar era transformat în organizație militară conspirativă, după directivele date de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache. În acest scop în toamna anului 1946 membrii acestui cerc, cari până atunci erau înscrși și activau numai la centru, primesc dispozițiuni să se înscrie pe circumscripții. Se intenționa prin aceasta începerea unei activități pe teren cu propagandă printre militarilor din cadrul disponibil și pătrunderea acestei propagande chiar în cazărmi printre cei activi, cu scopul creerii de unități de soc, spre a fi folosite drept forță armată în realizarea loviturii de Stat preconizate. Sfaturile lui Ion Mihalache cu ocazia conferinței dela centru a cercului profesional militar, ca fiecare om să aibă arma și ranite pregătite acasă și să fie format ca om de baricadă, învederează scopul final adică al războiului civil, deci răsturnarea regimului democratic prin violență. În plus întocmirea planului de organizare al armatei subterane, la ordinul lui Iuliu Maniu, de generalul Stoika Grigore, predat de acesta prin acuzatul Serdici, după ce este studiat îi este restituit acestuia cu dispozițiunea să fie predat consilierului Melbourne dela Misiunea Americană. Studiarea și predarea planului fără adnotări și modificări din partea acuzatului Maniu, echivalează cu aprobarea categorică, a conținutului și cu o totală edificare a sa cu caracterul lui în vederea scopului urmărit. Caracterul de clandestinism imprimat de conducerea cercului profesional militar, a fost sesizat de o parte din membrii cercului, unii din ei părăsind organizația. În plus s'au dat dispozițiuni de acuzatul Penescu, pentru creerea de nuclee favorabile Partidului Național Țărănesc, prin tineretul militar sub conducerea lui Mituș Ionescu. Elementele componente sunt: 1/. Instigarea locuitorilor. 2/. În scopul de a provoca războiu civil și 3/. Cu intenții frauduloase. Toate aceste elemente cerute de lege sunt îndeplinite și susține că ele rees din următoarele probe: planul de organizare al armatei, declarațiile acuzaților colonel Stoika Ștefan, lt. colonel Stătescu Dumitru, Vasile Serdici, Nicolae Penescu

ii

./.

și depozitiile marterilor general Negrei Gabriel, general Stoika Grigore și slt. Walter Paul.

VI. Insurecția armată prevăzută în art. 211 C.P., arată că această infracțiune, înrudită cu cea din art. precedent, răzvrătirea, poate fi examinată odată cu aceasta, ținând seama de următoarele fapte completectoare: acuzatul Ion Mihalsche confirmându-se planului general conceput de acuzatul Iuliu Maniu, organizează secțiile militare din Tară, numind șefi de organizații ofiteri membrii și membrii de partid, toți elemente anti-democratice și foști în mișcări de dreapta. Propaganda în unități prin manifeste și agenți pentru a întreține o permanentă stare de insurecție. La aceste organizații s'au găsit un vast material adunat în scopul urmărit, adică scela de creeri de trupe înarmate în contra puterii Statului. Elementele componente sunt: 1/. Organizarea sau punerea la cale a altora să organizeze trupe înarmate. 2/. Cu intențiune frauduloasă de a provoca insurecția contra puterii Statului. Susține că toate aceste elemente sunt întrunite în cazul în speță.

VII. Instigarea la trădare prin necredință prevăzută de art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P., arată că această infracțiune este deasemenea complet dovedită și reaminteste legătura directă a acuzatului Iuliu Maniu cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, urmasul acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, omul ce fusese lăsat să-l înlocuiască pe acesta, după fuga lui în străinătate. Arată că este suficient analizarea declarațiilor acuzatilor Florin Roiu, Emil Opreșanu, Camil Demetrescu, Emil Iăzărescu și Vasile Serdici, pentru a se vedea vastul material secret, scos din arhiva Ministerului de Externe, material ce a fost predat, parte din el acuzatului Maniu, parte trimis acuzatului Grigore Niculescu Buzesti și altor componente ai grupului din străinătate, iar parte predat unei misiuni străine, pentru a se vedea gradul de corupție la care ajunsese acești funcționari ai unei instituții de Stat, în care nu s'au pătruns încă spiritul adevăratei democrații. Că elementele componente le va examina la grupul privind infracțiunile acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu.

VIII. Instigarea la încercarea de trecere frauduloasă a frontierei prevăzută de art. 120 C.P. comb. cu art. 579 C.J.M. la această infracțiune arată că s'a văzut felul cum

s'a organizat această încercare de fugă dela Tămădău și cum a fost dejucată. Deasemenea s'a auzit scopul pentru care a fost plămuită această fugă; crede că nu mai este necesar să insiste asupra ei. Faptele sunt prea evidente pentru a putea fi răsturnate. Serviciul de informații și vigilența autorităților au funcționat perfect, ajungându-se la descoperirea acestei tentative și aceasta nu poate fi tradusă cu o stragere în cursă așa cum se încearcă a se spune de către acuzați.

Acuzatul Ion Mihalache vice președintele partidului și înlocuitorul șefului, a participat în calitate de a avut-o, la complotul conceput și organizat de șef al cărui colaborator direct era. Nu a fost străin de nici o activitate a partidului și aceasta se constată din tot ce s'a desbătut aici. Maniu nu avea secrete față de el, o spune acuzatul Radu Niculescu Buzesti, ca deținând aceasta dela fratele său Grigore. Activitatea sa se suprapune și de identifică cu toată activitatea acuzatului Maniu. Legătura cu agenți străini, cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și oamenii acestuia, cu grupul de peste frontieră, cu organizarea unui serviciu de informații economic, politic și militar, participarea la realizarea planului de răsturnarea prin violență a regimului actual, organizarea de centre de rezistență, creșterea așa zisului corp profesional militar cu aparență legală, dar cu activitate practică clandestină - subversivă, îndemn la trecere pe teren și la înarmarea fiecărui om, arma și ranita acasă, oameni de baricadă, unități de soc, organizații militare pe județe cu șefi militari, întocmirea planului general de organizarea armatei, întocmit de către generalul Grigore Stoika la îndemnul și instrucțiunile lui, constituirea de guvern fantomă în străinătate, culminând cu încercarea de fugă din Tară, pentru complectarea acestui guvern ^{de guvernare} în afară, în scopul colaborării cu mișcarea ^{subversivă} din interior; toate acestea coruborate cu activitatea acuzatului Maniu și a celorlalți co-acuzați, sunt suficiente pentru a trage concluzia că toate învinuirile ce i se aduc sunt pe deplin dovedite așa cum s'a arătat în analiza faptelor și textelor privitoare pe acuzatul Iuliu Maniu. Textele ce urmează a fi aplicate sunt: art. 227 al. 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186, 207, 210 și 211 C.P., pentru complot, art. 184 al. 1 C.P. pentru trădare, art. 207 comb. cu art. 96 al. 1 C.P. pentru tentative la surparea ordinii constituționale, art. 210 și 221 C.P. pentru răsvrătire și insurecție armată; art. 579 C.J.M. pentru încercarea de trecere frauduloasă a frontierei.

Acuzatul Nicolae Penescu, trimis în judecată pentru crime de complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei

este fostul secretar general al partidului, deci s'ar putea spune seful de stat major, organul prin care porneau toate dispozițiunile șefilor, la cari se canalizau toate activitățile partidului și care era în curent cu tot ce se plănuia în forurile statutare ale partidului. După cum s'a văzut în planul complotului, s'au avut însărcinarea să recruteze elemente pentru organizațiile subversive în curs de pregătire, mărinind numărul membrilor organizațiilor militare cu ofiteri din cadrul disponibil și activ. Organizarea tineretului militar era dirijată de el personal, prin Mituș Ionescu. Memoriile calomniatoare și inexacte asupra situației din Tară, erau întocmite de el din ordinul acuzatului Maniu și predate misiunilor străine americană și engleză din România, prin acuzatul Serdici Vasile. În calitate pe care a avut-o a adunat date care erau comunicate apoi lui Grigore Gafencu și grupului din străinătate, în scopul creerii așa zisului guvern din străinătate și acceptă ordinul acuzatului Maniu, de a fugi din Tară, pentru a completa grupul complotiștilor din afară, în vederea răsturnării prin violență a regimului actual, acțiune ce este întreruptă de arestarea de la Tămădău. Elementele componente ale infracțiunilor au fost analizate, iar probe sunt următoarele: recunoașterea acuzatului Penescu, declarațiunile acuzatilor Vasile Serdici, Iuliu Maniu, Colonel Stoika Stefan, Ion Mihalache și martorul sublt. Walter Paul, cum și procesul verbal de confruntare cu Penescu.

Acuzatul Nicolae Carandino, fostul șef al presei și director al ziarului "Dreptatea" oficiosul Partidului Național Tărănesc, membru în delegația permanentă, în calitate sa și urmând directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, a dus prin ziar o campanie vehementă împotriva guvernului, caracterizată printr'o critică subiectivă plină de ură și de adevăruri calomnioase. Dovadă toate articolele din ziarul "Dreptatea" ce au fost menționate aici. Următor planului acuzatului Maniu pentru creierea complotului, acuzatul Carandino este acela care ține cuvântări atârțătoare, cu lozincă "Rezistați", tocmai scopul urmărit de complotiști. Participarea sa la complot se evidențiază prin încercarea de fugă din Tară, cu scopul completării grupului complotist Grigore Niculescu Buzestî, Constantin Vișoianu, Alexandru Gretzianu, Grigore Gafencu etc. și încadrării sale în lupta partidului dusă în străinătate contra regimului democrat din România, împreună cu acuzatii Ion Mihalache, Nico-

" Inima și Mintea Partidului", așa cum acuzatul Iuliu Maniu a spus martorului Constantin Gafencu.

Probe sunt mărturiile lui declarațiile acuzatului Maniu, ale acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, declarația martorului Constantin Gafencu și colecția ziarului. Texte art.227 C.P. comb. cu art.184 al.1 C.P. și art.207 C.P. pentru complot, art. 579 C.J.M. pentru încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Acuzatul Ilie Lazăr, prin însăși participarea sa la încercarea de fugă din Tară, curmată la Tămădău, se situează în cadrul complotului. A executat fără sovăire dispozițiile acuzatului Maniu, care împreună cu agenții străini Hall și Hamilton, trebuia să trimită oameni de frunte în străinătate, spre a primi însărcinări în vederea scopului propus de complotiști: guvern de sarcină de răsturnare prin violență a regimului democrat din Tară. Activitatea complotistă a acuzatului mai este caracterizată prin organizarea și conducerea grupului de muncitori ai partidului în masă de manevră cum a fost cazul dela Malaxa. Participarea sa la organizația teroristă: "Sumanele Negre", proces în care a fost condamnat. Organizarea gărzilor "Iuliu Maniu", este opera sa ca și caracterul sovini și anti-democratic imprimat acestei organizațiuni. Probe sunt: recunoașterea sa, declarațiile acuzaților Iuliu Maniu, Nicolae Penescu și arestarea dela Tămădău. Texte: art.227 al.1, 2 și 3 C.P., art.184 al.1 C.P., 207 C.P. și art.579 C.J.M.-

Acuzatul Grigore Niculescu Buzești, persoana de încredere a acuzatului Iuliu Maniu, la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, ducea tratativele cu organele de spionaj străin Hall și Hamilton, întocmind planul complotului contra Statului "Memorandum", pe care din ordinul acuzatului Maniu îl predă acestuia. Fugit în străinătate Grigore Niculescu Buzești, la conducerea grupului de complotiști de acolo, în vederea creerii guvernului fantomă, continuând a avea legături cu agenții străini în vederea scopului propus. Probe sunt: declarațiile acuzatului Maniu și ale acuzaților Ion De Mocsony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzești, apoi "Minuta", "Memorandum" și scrisorile sale din dosarul cu documente. Texte: art.227, 184, 186, 207, 210, 211 C.P., art.207 comb. cu art.96 C.P., art.186 al.2 C.P. și art.579 C.J.M.-

Acuzatul Grigore Gafencu, membru al complotului din străinătate, împreună cu acuzații Grigore Niculescu Buzești, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu, activitatea lor tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste americane și Engleze. Următor di

pozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu, a zădărnicit permanent și asidu încercările guvernului legal al Țării, de însănătoșire și progresare a politicii interne. Prin presă, prin legăturile cu agenți străini, a calomniat permanent regimul democrat actual și a căutat să obțină amestecul guvernelor străine în afacerile interne ale Statului român. Cu ocazia conferinței de pace dela Paris, a prezentat din partea acuzatului Maniu, acel memorandum care a avut ca rezultat impunerea pentru România de condițiuni extrem de grele prin tratatul de pace. Probele și textele sunt aceleași ca și la acuzatul Grigore Niculescu Buzescu și arătate mai sus.-

Acuzații Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu, au aceleași capete de acuzare ca și acuzatul Grigore Gafencu. În plus transferarea de către acuzatul Constantin Vișoianu, pe timpul când era ministru de externe, a sumei de 6 milioane franci elvețieni, banii Statului Român dela Ankara la Berna și punerea lor la dispoziția acuzatului Alexandru Cretzianu.-

Din acești bani peste 3 milioane franci elvețieni au fost cheltuiți de către Alexandru Cretzianu și ceilalți din grupul din străinătate, în scopul și pentru realizarea complotului hotărât.

Probe și texte sunt la fel cu ceilalți în plus pentru Vișoianu Constantin și art. 579 C.J.M.-

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, intim colaborator al acuzatului Grigore Niculescu Buzescu, lăsat în țară pentru continuarea activității acestuia și om de legătură cu acuzatul Iuliu Maniu, în timpul când Grigore Niculescu Buzescu, se afla în țară, a dat directive grupului de complotiști din străinătate, din ordinul acestuia, iar după fuga sa a organizat legăturile lui Maniu cu acest grup, prin personalul misiunilor americane și engleze din România. În Septembrie 1946, a participat cu acuzatul Grigore Niculescu Buzescu la tratativele duse cu reprezentanții serviciului de spionaj american. După plecarea lui Grigore Niculescu Buzescu, a organizat un sistem permanent de sustragerea documentelor secrete din arhiva și camera de cifru a Ministerului Afacerilor Străine, personal și prin instigarea acuzaților Florin Roșu, Camil Demetrescu, Emil Opreșan, și Emil Lăzărescu, funcționari ai acestui departament, documente ce au fost preluate grupului complotist din străinătate și reprezentanților misiunilor americane și engleze din România. Probe sunt: recunoașterea sa și declarațiile acuzaților Emil Opreșan, Camil Demetrescu, Radu Niculescu Buzescu, Ion De

Mocsony-Styrcea, Emil Iăzărescu și Florin Roiu. Texte: art. 227 C.P. comb. cu art. 184, 186, 207, 210 și 211 C.P., art. 190 C.P. comb. cu art. 120 C.P., elementele constitutive fiind pe deplin întrunite.

Acuzatul Emil Oprișanu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, a acceptat sugestia acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu și a sustras și transmis acestuia și acuzatului Florin Roiu, documente și informațiuni secrete, telegrame cifrate etc. care au fost date reprezentanților misiunilor americane și engleze din România. O parte din documente au fost transmise de el acuzatului Alexandru Cretzianu, pentru a servi acestuia la desfășurarea complotului. Participarea sa la complot se completează cu stabilirea (lui) la Paris, a unei legături cu acuzatul Alexandru Cretzianu, transmitându-i acestuia informațiuni secrete de Stat, iar pentru a comunica cu complotiștii din Tară a întocmit un supra cifru, transmitându-l acuzatului Emil Iăzărescu. A ajutat pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă o cantitate apreciabilă de documente, în cinci valize, cari nu s'au mai înapoiat toate la Minister și o parte din ele au fost distruse, iar altă parte a fost trimisă peste frontieră. Probe sunt: mărturisirea lui și declarațiile acuzatilor Florin Roiu, Emil Iăzărescu și Camil Demetrescu. Texte art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. și art. 190 C.P. Elemente constitutive: 1/. funcționari publici; 2/. care cu intenții 3/. transmite sau divulgă în total sau în parte pe orice cale, unul sau mai multe documente, 4/. unui guvern străin, agenților săi sau oricărei alte persoane, fără calitate de a lua cunoștință de ele; în speță sunt întrunite.

Acuzatul Florin Roiu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine în Direcția Cifrului, a fost colaboratorul acuzatului Grigore Niculescu Buzesti și după fuga acestuia din Tară, a continuat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu. Această colaborare și conlucrare nu trebuie privită ca o activitate cu caracter inofensiv, colegial, ci sub acela criminal în înțelesul textului de lege și în contra intereselor Statului. El cunoștea existența complotului, penta clandestinismului și subversivității pe care pornise Partidul Național Tărănesc, precum și drumul ce-l luau documentele secrete sustrase din Ministerul Af. Străine. Activitatea sa nu se limita numai de a procura acuzatului Pogoneanu documente secrete, ci el le și preda din ordinul acestuia agenților străini. Acuzatul recunoaște și enumără aceste documente. Memoriul lui Grigore Gafencu prezentat la conferința de pace de la Paris, o analiză a situației interne făcută de Grigore Niculescu Buzesti, studiul asupra situației economice și textul complet al acordului economic de la Moscova, cu anexele secrete, studiul asupra stabilizării și protocolul încheiat la Belgrad. Probe

sunt: mărturisirile sale, declarațiile acuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Oprisanu și ale martorei Cecilia Pogoneanu. Texte: art. 227 al. 1 și 2 C.P., comb. cu art. 184 C.P. și art. 190 C.P. Elemente constitutive fiind de asemenea întrunite.

Acuzatul Emil Iăzărescu, funcționar la Ministerul de Externe cu gradul de consul în Direcția Cifrului, acceptând să lucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, deși cunoștea caracterul subversiv al acțiunii acestuia și al prietenilor săi din Tară și străinătate, însemnează că a aderat în totul la această acțiune, care în fond nu era decât complotul care se plănuia pentru lovitura de Stat prin violență, după cum reiese chiar din declarația sa. În vederea scopului propus, a procurat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, informațiuni din Ministerul de Externe și după plecarea lui Emil Oprisanu de la Cifru, a continuat să dea complotiștilor posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul telegramelor cifrate. A mai ajutat pe Victor Rădulescu Pogoneanu, la arderea unor documente ce aceste le sustrăsese din Ministerul Af. Străine, în timpul când funcționa acolo. Acuzatul Oprisanu i-a transmis un supra cifru de la Paris, cu care să-și cifreze informațiile ce urma să i le transmită și pe care Oprisanu le preda lui Cretzianu și Gafencu. Probe sunt: mărturisirea sa și declarațiile acuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu și Emil Oprisanu. Texte: art. 227 și 184 C.P.

Acuzatul Camil Demetrescu, funcționar în Ministerul Afacerilor Străine, prin activitatea sa a ajutat acțiunea complotiștilor participând la întocmirea actului de împuternicire transmis de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, acuzatului Grigore Niculescu Buzesti din ordinul lui Iuliu Maniu și pe care personal obținuse semnăturile celor doi sefi de partide din opoziție. Pentru a înlesni viitoarele treceri peste frontieră a complotiștilor, acuzatul Camil Demetrescu a sustras un pachet cu formulare de pașapoarte diplomatice, pe care acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu le-a scos din Ministerul de Externe în valizele de cifru. Probe sunt: declarațiile sale și ale acuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roiu. Texte: art. 227 C.P. comb. cu art. 184 C.P., art. 121 C.P. comb. cu art. 190 C.P. și art. 230 al. 2 C.P.

Acuzatul Vasile Serdici, membru marcant în Partidul Național Tărănesc, a participat la complot prin transmiterea de informațiuni în directă legătură cu complotul, misiunilor străine din Tară. A asistat pe acuzatul Maniu făcând oficiu de traducător de

limba engleză la toate convorbirile pe care acesta le-a avut cu agenții străini și cu reprezentanții misiunilor engleze și americane din Tară, Burton Berry. În calitate de șef al presei străine a partidului, a primit ordin de la Iuliu Maniu să transmită unor misiuni străine orice informații i-ar interesa și în executarea acestui ordin a transmis informațiuni cu caracter militar, economic. La expunerea faptelor s'au arătat cari sunt aceste informațiuni. Producție U.D.R., situația colectării cerealelor și repartizarea lor date asupra felului aplicării reformei agrare, date asupra convenției sovieto-române, date asupra extracției petrolului, gazului metan. De asemenea a primit de la acuzatul Maniu planul de organizarea armatei, întocmit de generalul Stoika Grigore, cu spusele: "Dă-l diplomatului străin interesat", lucru ce a făcut predându-l consilierului Melbourne de la Misiunea Americană. Prin oficiul de translator, a putut fi la curent cu toată acțiunea de subminare a Statului, guvern clandestin în străinătate, organizații subversive în Tară, sustragere de documente secrete. Conform dispozițiilor acuzatului Iuliu Maniu și-a ales o rețea de informatori, pe care i-a instigat să-i procure informațiuni cu caracter secret, din diferite instituții de Stat. Probe sunt: declarațiile sale și ale acuzatilor Iuliu Maniu, Nicolae Penescu, Ion Mihalache și colonel Stoika Stefan. Texte: art. 227 C.P. comb. cu art. 207 C.P. și art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P. Elementele constitutive sunt întrunite.

Acuzatul Radu Niculescu Buzesti, însoțind pe fratele său Grigore Niculescu Buzesti la casa Stirbey, a luat parte la consfătuirea acestuia cu agenții unei puteri străine Hall și Hamilton, deci era perfect la curent cu creerea complotului, a guvernului în străinătate, cu mișcarea de rezistență și organizarea răzvrătirii și insurecției din Tară. Ca membru al partidului, a acceptat această activitate, a conlucrat la ea în vederea scopului final propus. Este cel ce ținea o parte din legăturile acuzatului Iuliu Maniu cu fratele său Grigore Niculescu Buzesti, primind și transmitând de la și pentru acestuia toată corespondența schimbată între ei. A transmis de asemenea mandatul de împuternicire dat de către cei trei șefi de partide de opoziție de care s'a vorbit. Împreună cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a facilitat suga în străinătate a acuzatului Constantin Vișoianu. Probe: declarația sa și ale acuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Ion De Mocsorny-Styrcea și Florin Roiu, iar texte: art. 227 C.P., art. 184, 185, 207, 210 și 211 C.P.

Inculpatul Ion De Mocsorny-Styrcea, participând la întrevederile acuzatului Grigore Niculescu Buzesti cu agenți străini Hall și Hamilton, a cunoscut scopurile acestor întrevederi, el fiind la curent cu "Memorandumul" și cu toate că și-a dat seama că se pune

la care un complot contra Statului și regimului democrat, nu a denunțat autorităților faptul și pe autorii complotului. Probe: mărturisirea sa iar texte: art. 228 C.P.

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan, membru al Partidului Național Țărănesc, președinte și apoi prim vice președinte al cercului profesional militar, era după spusele sale creatorul acestui cerc. Omul de încredere al acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, i-a revenit misiunea de a pregăti și organiza militarii din cadrul disponibil și activ, pentru creșterea unui organ principal al complotiștilor, în vederea răzvrătirii și insurecției armată. Acest cerc trebuia să devină trupă de soc, mărindu-se numărul membrilor până la 7000, conform presiunilor acuzatului Nicolae Penescu și să treacă la activitate în teren, transformându-se în oameni de baricadă, cu arma și ranita ascasă, după dispozițiile și sugestiile acuzatului Mihalache, în conferințe din Aprilie 1947. Împreună cu acuzatul Ion Mihalache, au luat măsuri pentru organizarea militară pe județe în toată Țara, a căror activitate era urmărită și dirijată de acuzat. De asemenea s'au luat dispozițiuni pentru intensificarea propagandei în unitățile militare, cu scopul discreditării regimului actual și atățarea spiritelor împotriva regimului democrat, în vederea planului stabilit de complotiști pentru realizarea răzvrătirii. Tot pentru pregătirea complotului, acuzatul colonel Stoika Stefan, a dat dispozițiuni pentru culegerea de informațiuni militare privind organizarea, instruirea și dotarea unităților militare. Planul general de organizare al armatei, a fost întocmit înăuntrul cercului profesional militar, plan despre care s'a vorbit pe larg la expunerea în fapt și care a fost transmis lui Melbourne; prevederea și creerea unei armate în afară, care să colaboreze cu forțele subversive din interior la timpul potrivit. Probe sunt: recunoașterile sale și declarațiile coacuzaților Ion Mihalache, Iuliu Maniu, Vasile Serdici și Nicolae Penescu, cum și depozitiile martorilor general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, lt. colonel Ticută Mihăilescu, subloc. Walter Paul și plutonier Albu Gheorghe. Texte: art. 227 C.P. comb. cu art. 210, 211 C.P., iar elementele constitutive intrunite.

Acuzatul lt. colonel în retragere Stătescu Dumitru, membru al partidului și al cercului profesional militar, casierul acestui cerc; activitatea sa este participare la complot, el a cooperat cu acuzatul colonel Stoika Stefan, la atragerea în complot a militarilor deblocăți și activi, colaborează la întocmirea așa zisului plan de organizarea armatei și era la curent cu scopurile

pentru care a fost creiat acest plan. Probe sunt: mărturisirile sale și depozitiile martorilor general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, lt. colonel Ticuță Mihăilescu, plut. Albu Gheorghe și alt. Walter Paul. Texte: art. 227 comb. cu art. 210, 211 C.P.

Dl. prim procuror militar susține că probele sunt făcute și că acuzații au căutat ca prin martori să arate că nu ar fi vinovați. Că în materie penală asemenea probe sunt foarte sensibile și slabe, pentru că un inculpat poate să-și propună martori ca să declare că-l cunoscute ca om cinstit și în acest sens poate să declare și 20 de martori, că acuzatul este cunoscut ca om cinstit, dar toate acestea nu poate înlătura dovada că a comis faptul. Că deci este suficient probat și toți martorii apărării nu pot răsturna faptul, pentru că martorii cunoșteau pe acuzat numai sub aspectul prieteniei, iar nu și sub aspectul complotului. Apoi când cineva participă la un complot, desigur nu întrebuintează tuturor acest fapt. Susține că faptele rees din toate documentele prezentate cât și din desbaterile urmate până în prezent. Toate aceste fapte se încadrează în texte de lege arătate prin îndeplinirea tuturor elementelor componente ale acestor infracțiuni imputate acuzaților.

În concluziuni dl. prim procuror militar colonel magistrat Georgescu Alexandru, solicită ca instanța să examineze faptele, mărturisirile acuzaților, depozitiile martorilor, documentele dosarului și concluziile apărării și să pronunțe o sentință dreaptă și obiectivă, așa cum așteaptă tot poporul.

După aceasta președintele a dat cuvântul apărării după cum urmează:

Dl. avocat Constantin Paraschivescu Bălăceanu, decanul Baroului Ilfov, în apărarea acuzatului Iuliu Maniu, apărătorul lui din oficiu, declară că Baroul a înțeles să ia apărarea acuzaților în acest proces, răspunzând exigentelor de etică profesională. Recunoaște că are o sarcină grea, din cauza multiplelor probleme și a gradelor circumstanței, care planează în acest proces și că a trebuit să sufere, să suporte, să fie influențat de accese greve împrejurări, care au adus pe acuzați în fața instanței de judecată. Dar, în afară de acestea au fost și împrejurări care au fost de natură să marcheze această greutate a apărării, împrejurări excepționale în acest proces, referitor la însăși ideea de apărare. Că a avut impresia la un moment dat, că s'a născut o conjurație contra apărării și arată că este obligat să lămurească această problemă, nu numai pentru rolul apărătorilor din oficiu, dar pentru lămurirea unui adevăr. Acuzații și în special acuzatul Iuliu Maniu, a apelat cum era și natural, la colegii avocați solicitați să fie angajați în acest

proces, dar ei au refuzat și se pare că această selecție a pornit și pe considerațiuni de prietenie politică. Acești avocați au refuzat și de aceea au fost chemați apărătorii din oficiu. După ce mulțameste instanței pentru laghetea cu care s'au pus la dispoziție dosarele cauzei, arată că și-a impus dela început o anumită linie de conducere, să nu transforme această bară într-o tribună și că va face incursiuni în domeniul faptelor, atât timp cât va fi necesar descrierii adevărului juridic numai în ceea ce privește pe acuzatul Iuliu Maniu și poate imixtiuni în situațiile de drept ale celorlalți coaccuzați, dar numai în măsura în care va avea nevoie de profileze mai exact fizionomie acuzatului Iuliu Maniu. Arată că acuzatul Maniu continuă și de data aceasta să fie în fruntea piramidei, dar de această dată în fruntea piramidei infracțiunilor din acest proces, onoare pe care crede că n'a revendicat-o niciodată. Din aspectele procesului, n'au fost de natură să schimbe prea mult primele date ale lui. A observat însă câteva caracteristici în acest proces, la care nu se aștepta și înțelege să circumscrie aceste caracteristici, numai la apărarea clientului său Iuliu Maniu. Cu ocazia interogatoriului acuzatul Nicolae Penescu la caracterizat pe Maniu dictator cu adăugirea ironică, că avea surâsul pe buze și mânuși în mână. A fost pus în fața unui semn de întrebare. A așteptat ca a doua zi acuzatul Maniu să răspundă și el pe același ton despre Nicolae Penescu. Dar, spre stupefacția generală Iuliu Maniu a răspuns că Nicolae Penescu secretarul general este un om de mare valoare și un om de caracter. Această atitudine a avut-o și față de acuzatul Serdici, care, urmând pe aceeași linie de gândire a declarat contra lui Maniu criticându-l la cercetări. A avut un sentiment de destrămare sufletească, ceea ce n'ar fi vrut, pentru unitatea apărării. Nu același lucru s'a întâmplat cu ceilalți acuzați și în special cu Pogoneanu, care, a declarat că are stimă pentru Maniu. Această caracteristică a acuzatului Maniu a fost stabilită și prin câteva declarații solemne, pe care acesta le-a făcut, care desigur au fost de natură, nu numai să lămurească, dar să ajute acuzarea. Astfel Iuliu Maniu a declarat că își ia întreaga răspundere politică a partidului. A fost desigur o ușurare pentru parchet și pentru ceilalți acuzați și mai mult intrând în amănuntele infracțiunilor a spus cu privire la chestiunea Tămădău, că își ia exclusiv răspunderea în această privință arătând că Maniu nu este numai autorul moral, instigatorul, la această faptă, dar că el a spus că dacă nu s'ar fi realizat, sau dacă aceea asupra căreia a încercat suges-

tie n'ar fi reușit, ar fi plecat el singur. Deci chestiunea Tămădău este lămurită. În privința celorlalte puncte din actul de acuzare Iuliu Maniu răspunde negativ. Dar fiindcă această primă problemă angajată și coluționată duce la sancțiuni, roagă instanța ca, plecând dela această dată a penalogiei criminale, să țină seama că acuzatul Maniu are vârsta de 75 ani și o disciplină a textului și mai ales a aplicațiunii lui, cere a fi ținută în seamă vârsta la aplicarea sancțiunii. Trezând la fiecare infracțiune în parte, dl. avocat Bălăcescu, enunță că a fost un complot, care duce la muncă silnică pe viață și este dovedit și din punctul de vedere al apărării, în această privință nu face decât să expună toate stările de fapt și de drept, cu toate dovezile, rămânând ca instanța în cea mai desăvârșită obiectivitate să ajungă la acea concluziune care într'adevăr să facă să nască și pentru judecată și pentru judecați, acel sentiment de securitate, care stă la baza unei legitime hotărâri. Acuzatul Iuliu Maniu are o serie de fapte și aceste fapte trebuie să fie înțelese în conținutul lor, dacă sunt fapte penale propriu-zise sau fapte politice. Dela început se observă necesitatea de a defini conținutul actului politic. Un om care a avut o activitate politică atâta timp cât a mers pe indicațiunea unei discipline constituționale, a putut să fie actor în comiterea unui act politic, fără a cădea sub incidența legii penale și atunci observând cu strictețea necesară unei bune judecăți, depășirea acestui cadru politic, să se vadă în ce măsură faptul nu este în consecința actului; faptele pot fi independente prin el însuși și nu pot să aibă nici un fel de contingentă cu legile penale și rămân politice. Aceasta este o muncă anevoioasă. Acuzatul Maniu, după cum se vede în actul de acuzare, se plasează în centrul preocupărilor acuzării, așezându-l în centrul împrejurărilor de toate acele (acte) ramificațiuni de conducere politică interioară, de conducere politică externă, de conducere în domeniul presei, de conducere în domeniul activității militare, toate acestea obligându-l pe Iuliu Maniu să răspundă la toate infracțiunile. Că deci este nevoit ca apărător, să intre în analize fiecărei dispoziții în parte și că este obligat să arate după indicațiunea acuzatului, că cele 9 puncte de acuzare, acuzatul nu și le aprobă. Astfel se mulțumește numai să le citească, pentru ca nimic din primele date ale interogatorului să nu rămână necoperite. După ce dă citire celor 9 capete de acuzare, dl. av. Paraschivescu Bălăcescu, trece la crima de trădare, de care este acuzat Iuliu Maniu, prin aceea încercare de stîrbire a independenței, unde tentativa se pedepsește. Trebuie deci ca atenția să fie îndreptată asupra acelor elemente constitutive ale infracțiunii și în special asupra aceluia dol specific infracțiunii, fără de care

nici infracțiunea, mai puțin tentative nu poate să formeze obiectul de preocupare penală. Acuzatul Maniu prin interogatoriul său, el însăși cu privire la probe, recunoaște anumite stări. Citind aceste recunoașteri arată că este necesar fiindcă pe cel mai elementar mod, pe recunoaște, discuția este liberă și consecințele posibile, dar pe nerecunoaștere, necoroborate aceste nerecunoaște vis-a-vis de celelalte, necoroborate cu întregul sistem de dovezi, nu pot duce la rezultat destul de eficient. În afară de problema. Tămădău, Iuliu Maniu a recunoscut că a dat actele lui Serdici pentru legatia străină, că a dat dispoziții lui Carandino pentru atac contra regimului; a fost de acord ca deputații național țărăniști să nu participe la lucrările Parlamentului; că a fost de acord cu retragerea din guvern a lui Emil Hatieganu, că a primit scrisori dela Cretzianu, scrisori menționate în răspuns la interogator și infine că a indicat ca președinte la secția militară pe generalul Negrei. Celelalte puncte nu au fost recunoscute. Pe matematica profesională a apărării, este obligat să ceară Parchetului dovezi în celelalte probleme. Dacă le-au adus sau nu, în impoteza afirmativă să se vadă care este valoarea lor cu privire la persoana primului acuzat și din punct de vedere cel mai important al procesului, complotul. Nevoia de a lămurii această problemă în amănunțime s'a simțit, întrucât a observat dela început că această problemă a dovezii nu i-a dat certitudine. A observat însă faptele care sunt de natură să indice și judecata instanței și învinuiriunea Parchetului și anume, a găsit în dosarul de documente, acte de natură, oricare ar fi situația de apărător și acuzat, acte care sunt de natură să lovească în demnitatea noastră de cetățeni și să ofenseze prestigiul și interesele Statului Român, acte rezultate din dovezile Parchetului. Citează din aceste acte articolul din ziarul "La Romania Independante" dela 1 Septembrie 1947, care are în plin plan figura acuzatului Maniu și în care se găsesc o serie întreagă de mărturii de necredință față de Statul Român, aduse de acuzații din străinătate, cari au atacat și atacă dela distanță conchizând că au scăpat din România. Dacă nu cumva prin jocul normal al legăturii ideilor, partea adversă, Parchetul, trecând la vina acelor, a fost nevoit să caute oarecare similitudine cu situația acuzaților de astăzi, de aceea înțelege să ridice această problemă pe același sentiment de obiectivitate însușirii. Aceștia eșii prin mijloace frauduloase din Tară, au înțeles să aibă această atitudine, dar sancțiunea este în art. 184 C.P. privind pe românii din străinătate, cari comit asemenea fapte. Chiar și unii din martorii apărării cum a fost martorul Călin Botez, a manifestat același sentiment de dispreț contra tuturor acelor cari au părăsit Tara. Mergând mai departe cu privire la această infracțiune dl. apără-

tor reține cum rezultă și din expunerea Parchetului, necesitatea stabilirii câmpului noțiunii însăși de trădare și legea în art. 23 încearcă să pună o distincție, tocmai diferențiind crima de drept comun, de cea politică și în art. 23 legiutorul a înțeles să facă această distincțiune între crima de drept comun și crima în domeniul materiei politice. În alt capitol care este de natură să prindă pe acuzatul Maniu în această infracțiune, este mandatul dat lui Grigore Niculescu Buzesti, de către acuzatul Maniu, care a fost semnat concomitent și de ceilalți doi șefi de partide din opoziție. Urmează a se stabili dacă a fost o valoare, o recomandatie, sau a fost un concert între cele trei partide prin reprezentanții lor de a împuternici pe un ins în străinătate și această primă ipoteză trebuie să stabilească cum a fost concertul lor și apoi să se vadă dacă acest concert are numai o latură politică sau una penală, fiindcă suntem puși în fața unor situații antinomice, divergente. În instanță Constantin Titel Petrescu, a declarat că a semnat și el alături de ceilalți. Dacă instanța va considera că ține de uzanță politică aceasta, de uzanță diplomatice, va spune că este un mandat, o recomandatie și va scoate din incidența legii penale această problemă, dacă va constata din contră că acest mandat era o încoronare a unei opere, începutul de executare sub forma art. 184 C.P., cu totul va fi alta situația. În orice caz apărarea spune și instanța dispune, dar cere a se cerceta acest caz de o așa mare importanță, care se poate pleda prin natura lui pe circumstanțele care l-au arilejuit, în consecință care au stins, ale acestui act, fiind de natură să zguduie puțin judecata în cercetarea obiectivă a adevărului. Grijă pe care a depus-o doctrina în această privință, plecând dela toate aceste circumstanțiale probleme a făcut ca și la noi și în Franța și Italia, comanda stabilirii acestui dol. Citește din Geraud tratatul de drept penal la pagina 519 despre trădare și arată că face aceasta în scopul de a lămurii instanțe, pentru ca hotărârea ei și la lumina arătatelor apărării să fie cât mai veridică. Cu privire la acuzația din art. 186 C.P., înțelegerea cu agenții străini, arată că aici există o primă dovadă, aceea trasă dintr-o dispută, dar nu din disputa între Iuliu Maniu și Burton Berry, ci cea mai sesizantă dispută dintre Iuliu Maniu și Vasile Sardici. Deci două relatări divergente urmând ca instanța să vadă pe care o reține. Dacă prima relatare aceea dintre primul acuzat și șeful misiunii americane nu poate să servească drept document suficient, cel puțin prin recunoașterea făcută

tă, sau mai bine zis prin acuzarea lui Serdici către Maniu, instanța și Parchetul su dovezi suficiente în această privință. Dar această formă nu negativă, dar nici pozitivă, care se pretează la două discuțiuni contra zicătoare cum pot ele să găsească adevăratul drum și al rațiunii juridice și al adevăratului drum al simțului juridic. În acest caz legea dă deslegare. Când un acuzat acuză pe celălalt, cum e cazul din disputa Serdici-Maniu urmează a se vedea dacă este suficientă această acuzare formală atât de ușoară, aproape inezizabilă, că fraza pronunțată de unul se referă la starea de fapt și de drept trătită, sau fraza pe care o pronunță celălalt se referă la un început de executare sau la o manifestare a forului intern, care nu dă nici un fel de sesizare obiectivă faptului. În această privință textul art. 144 pr. p. stabilește criteriul de discriminare. Acuzatul Serdici a acuzat pe acuzatul Maniu că a pășit la o executare, trasă din dispozițiunile art. 184 C. P. și anume că a avut intențiunea, un început de executare și a fost suficient de categoric în această determinare, că până la data când acuzatul Serdici apare în boxă, n'a observat nici cea mai mică inclinațiune de desistare din partea acuzatului Maniu, dată acestui fapt și conform art. 144 pr. p., mărturisirea și arătările inculpatului făcute cu ocazia declarațiilor, interogatoriilor și confruntărilor, pot servi ca probă în Justiție dacă sunt coroborate cu fapte și împrejurări de natură a susține cele arătate. Acuzatul Maniu a suferit multe trădări în viața sa politică și deci una sau două în plus nu mai contează, dar în orice caz declarațiile acuzatului Serdici, izolat luate, nu poate constitui singure dovezi și urmează ca Parchetul să arate și instanța să vadă dacă în această privință este bine edificată și cari sunt legile date care împreună cu aceste declarații ale lui Serdici duc la aplicațiunea în cauză a sancțiunii. Un alt act recunoscut de acuzatul Maniu, de natură să servească de pedestal acuzării, este scrisoarea lui Maniu dela acuzatul Grigore Gafencu, menționată la pagina 65 dosar documente, privind complotul. Aceasta este o dovadă recunoscută, necontestată, unde se cunoaște și emițătorul și destinatarul scrisorii. Stabilite aceste prime condițiuni trebuie să se vadă și fondul scrisorii și citind scrisoarea se opreste la punctele cari din discuția generală poartă să ducă la o îndoielă, sau în orice caz la acel început care să fie îndrumător în stabilirea și în acest sector a complotului. A doua scrisoare recunoscută de acuzatul Maniu este cea dela pagina 68 dosar documente și trimi-

să tot de Grigore Gafencu, privitor la problema conferinței de pace la Paris discutată și de Parchet, pe care deasemenea o citește. Un ultima scrisoare aceea dela pagina 83 semnată de Gafencu, se găsește din contră mențiuni care sunt de natură nu să servească o parte din această infracțiune, ci o parte de natură politică, deci Gafencu nu prea a fost ascultat și în privința eficienței acestei scrisori, citează din codul de instrucție criminală volumul 4 Faustin Hellie, pagina 512. Referitor la corespondența dintre acuzatul Maniu și grupul din străinătate, pe care se sprijină o parte din acuzațiuni, dl. avocat Bălăcescu arată că nu se poate pune bază pe scrisori, că nu sunt decât o conversație scrisă care nu exprimă decât impresiuni fugitive, instantanee, câteodată chiar mincinoase. Aceste scrisori ale lui Grigore Gafencu, ca să constituie piloni în fundamentul hotărârii, crede că este necesar ca alături de ele să fie și alte acte, cari să ducă într'adevăr la condamnare. În privința divulgării de știri și acte secrete prevăzute la art. 190 C.P. arată că nu s'auzit că Maniu a fost actor în vre'o atare sustragere. El a putut să fie instigator, beneficiar al acestor sustrageri, dar nici Parchetul și nici actul de acuzare și nici discuțiile orale, nu au fost de natură să-l situeze pe Iuliu Maniu în calitate de actor în această lucrare. El are o activitate lăaturalnică, dacă se va dovedi faptul înșuși. Este o chestiune prejudicială privitor la apărarea lui Maniu, să se stabilească întâi faptul sustragerii cu îndeplinirea tuturor condițiilor pe care le prevede legea și în urmă dacă se va stăpâni această infracțiune, se va găsi fie că Iuliu Maniu a beneficiat de acest fapt, fie că el, așa cum acest proces îl situează, a fost printr'o atitudine a lui autor moral sau instigator. Citează declarația martorului Eugen Filotti referitor la distincțiunea dată actelor secrete sau mai puțin secrete. Deasemenea citează articolul 99 C.P., care discriminează dispozițiunile din art. 190 C.P. și dacă infracțiunea a ajuns la imposibilitate, infractorul nu suferă consecințele. S'a realizat și din acest punct de vedere al dispozițiunilor din art. 99 C.P. această exigență a textului, s'a exercitat de către acuzații din Ministerul de Externe, o continuare a faptului de rapt și a făcut ca acest rapt să-și producă efectele dincolo de această infracțiune de drept comun? În această privință se observă în situația lui Maniu, plasându-l în calitate de autor moral și instanța să cerceteze dacă a existat o legătură directă între Maniu și fiecare dintre ceilalți acuzați, dacă această legătură a fost personală și nemijlocită, adică din proprie inițiativă, cu intențiunea de a comite această infracțiune și dacă în condițiunile legii, acuzatul Maniu a benefi-

...at de aceste acte, și să mai treacă în judecata instanței tocmai din cauza numărului mare de acuzații, în această privință și acea problemă a responsabilității prin cascada, cum se spune, dacă dela unul a trecut la altul dela acesta mai departe, fiecare ce gravitate a avut, fiindcă una este gravitatea faptului comis de acela care sustrage actul și alta este responsabilitatea celui care primindu-l dela primul, face pe transportorul fetei de al treilea, știind sau neștiind ce cuprinde actul. În cece privește celelalte acuzațiuni patru, cinci, șase și următoarele, în problema privitoare la surparea ordinii constituționale, arată că suntem în plin câmp de apreciere, după cum în plin câmp de apreciere suntem și în infracțiunea prevăzută de art. 227 C.P. privitor la complot. Nu se cere nici un act preparator, nu se cere nici un început de executare și de preparație și nu se cere fiindcă legea a înțeles să pedepsească totul. Deci nu poate apărarea să ceară să se facă această dovadă. Acolo unde însă cere în mod imperios ca această dovadă să se facă, este în privința stabilirii chiar a acelei simple hotărâri de a complota. Suntem în plin vag al dovezilor. Cere în special în privința complotului, cea mai desăvârșită sollicitudine și aceasta nici pentru apărare nici pentru acuzați și pentru respectul legii. Cu privire la ultimele infracțiuni instigare la înarmare și organizarea de trupe înarmate, există și aici două situațiuni divergente, produse pe de o parte de presupușii șefi ai acestor organizații și pe de altă parte de dovezile aduse de martorii acuzării. Un singur exemplu ilustrează această apărare și anume generalul Stoika Grigore și comandorul Cioriu Mircea, care au făcut declarațiuni extraordinare că nu au reportat nimic lui Maniu. Au venit însă ceilalți martori ai acuzării Steanță și Păliacu, care au spus că au predat rapoarte regulat lui Maniu. Dacă din această cauză nu cumva rezultă acel sentiment de îndoială, care să creeze acel institut de drept "indubio pro reo" și deci să se înlăture acuzatul din această incidență a legii. Prin aceasta arată că cere foarte puțin, de a se înlătura aceste infracțiuni subiacente, infracțiunii principale, încât dacă rămâne principala infracțiune, toată munca a fost de prisos. Trebuie avut în vedere că în acest început de organizare de trupe armate, pentru a provoca o insurecție în contra puterilor unui stat, urmează a se găsi nu numai un plan de generalizare, nu numai o pluriaritate de persoane, dar trebuie să se găsească acel concert fraudulos între toți acei cari au concurat la aceste infracțiuni. Nu știe dacă a fost un mister acest proces, nu știe dacă

părțile au avut unele atitudini,unii față de alții,a văzut că acuzații s'au acuzat între ei numai pentru anumite fapte și nu s-au acuzat și pentru altele,veridice sau nu,nu știe în orice caz dacă și de data aceasta și în privința aceasta,acuzatul Maniu este iarăș primul.Repetând că nu răspunde decât disciplinei profesionale,obligatie pe care o are de adevărată datorie cetățenească,pentru toți acei cari cad sub unghiul penal al legii,cere a se face ca această hotărâre a instanței să dea și pentru judecată și pentru cei judecați ca și pentru toată opinia publică,acea certitudine a obiectivității și a comprehensiunii.

Orele fiind înaintate,președintele pentru repausul judecătorilor și acuzaților,suspendă ședința la orele 13 până la orele 16,30,astăzi 4 Noembrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 4 Noembrie 1947 orele 16,30:

După deschiderea ședinței publice,Tribunalul fiind în aceeași compunere,președintele a ordonat introducerea acuzaților, cari s'au prezentat în fața instanței,sub pază și fără fiare,asistați fiind de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședința precedentă,iar după identificare președintele a dat cuvântul în continuare apărării,după cum urmează:

Dl.avocat Grigore Dobrovici,apărător numit din oficiu, în apărarea acuzatului Ion Mihalache,după ce mulțumeste instanței pentru felul cum a înțeles să pună la dispoziție apărării dosarele și arată că dl.avocat Paraschivescu Bălăceanu,a făcut considerațiuni generale asupra prezenței și rostului apărătorilor din oficiu în proces,arecă că recunoaște că are o sarcină grea ca apărător al acuzatului Ion Mihalache,față de cascada învinuirilor,care apasă pe umerii acuzatului,față de actul de acuzare și lupta inegală între acuzare și apărare,fiindcă recunoaște că acuzarea are în mână un vraf de documente,iar apărarea argumente. După ce enumără capetele de acuzare arătând că nu face o expunere amănunțită a probelor și pieselor din dosar,intrucât ele au fost relevate și analizate de Parchet,arată că acuzatul Ion Mihalache recunoaște că a încercat să fugă în străinătate.Nu poate nega realitățile acestui proces și în special bogatul material documentar aflat pe masa Tribunalului și care structural formează esafodajul acuzării,material care urmează a fi examinat de instanță spre a pronunța o sentință dreaptă și morală.Inainte de a face expunerea capetelor de acuzare,dl.prim procuror a făcut un tablou al acuzatului Mihalache,ce fost ministru de Interne în Guvernele Mironescu și Vaide,că el poartă răspunderea măcelului dela Grivița

că a fost sfetnic al Regelui Carol, că a întreținut legături personale cu Hitler și Mussolini, că a sprijinit regimul lui Antonescu și războiul hitlerist, participând personal pe frontul de Răsărit ca voluntar, dar că acest portret și aceste antecedente nu ne interesează deoarece instanța nu este chemată să judece aceste fapte ci numai pe acele din actul de acuzare. Trecând la capetele de acuzare dl. avocat Dobrovici, arată că sunt cinci pe care le citește și din cari acuzatul Mihalache nu recunoaște decât cel prevăzut de art. 579 C.J.M. chestiunea Tămădău. Coacuzatul Maniu a spus că l-a trimis să informeze străinătatea. Acuzatul Mihalache în declarația dela pagina 97 și în instanță, a declarat că avea de gând după ce va pleca din Tară în Turcie, în Elveția, în Franța și poate în Anglia, va proceda "văzând și făcând" după posibilități, iar actul de acuzare spune că intenționa să fugă în străinătate spre a forma un așa zis guvern în emigrație. Acuzatul Mihalache recunoaște încercarea de fugă, rămâne ca instanța să vadă care este versiunea justă referitor la scopul acestei plecări. Acuzatul neagă că ar fi dat dispozițiuni pentru elaborarea unui plan de organizare a armatei, în forma în care el s'a redactat și se află la dosar, dar negațiunea care însă este desmințită de confruntarea făcută între Mihalache și colonel Stoika, precum și de declarația martorului general Grigore Stoika. Măsură în care acest plan antrenează responsabilitatea parțială sau totală a acuzatului Mihalache, este un fapt lăsat la aprecierea instanței. Este și o prezumție a Parchetului în acest proces, fiindcă în afară de acel plan de organizare militară, care este în dosarul de documente, toate celelalte documente dela dosar, zdrobitoare pentru unii acuzați, nu au nici o contingentă cu acuzatul Mihalache. "Memorandumul", "Minutele" și notele acelea de conversații dintre complotiști și scrisorile aflătoare la dosar, nici una din ele nu se referă la persoana lui Mihalache. Dl. prim procuror a spus că faptele acestea sunt dovedite, că acuzatul avea cunoștință de complot și de toată activitatea subterană și subversivă a acuzatului Maniu, susținând că Mihalache era mâna dreaptă a lui Maniu și că nu este admisibil să nu fi avut cunoștință de această activitate subversivă. După cum a spus și acuzatul Penescu, secretarul general al partidului, acuzatul Maniu făcea o politică înaltă cu străinătatea, peste capul membrilor celorlalți din partid, cari nu aveau cunoștință despre aceasta. Întrebarea s'a pus dacă avea sau nu cunoștință Mihalache și Parchetul a spus da, s'ar putea însă să nu fi avut și prezumția aceea-

./.

ta a Parchetului ar fi valabilă, fiindcă pot fi folosite prezum-
țiile de instanță în formularea convingerilor potrivit art.184
din Pr.P., dar numai în măsura în care sunt consecințe logice.
? trese din stări sau împrejurări cunoscute, dacă sunt de natură a
conduce la aflarea adevărului și se pare că nu s'au evidențiat
cari sunt împrejurările cunoscute, de natură a conduce la aflarea
adevărului în chestiunea complotului, în cece privește pe acuzatul
Mihalache. Instanța armează a cântări în ce măsură declarațiile
martorilor Cârje și Senti, referitor la procurarea de informații
economice, politice și în special militare, cerute de Mihalache de-
la martori, pot constitui o piasă în acuzarea lui Mihalache.
În chestiunea de drept se referă la expunerea făcută de dl. avocat
Paraschivescu Bălăceanu, întrucât acele texte cari se referă la
acuzatul Maniu îl privesc și pe acuzatul Mihalache. Dacă instanța
va reține culpabilitatea acuzatului sub raportul infracțiunilor
imputate, calificarea justă socoteste că este aceea prevăzută de
art.227 C.P. cu referire la art.184, 186, 207, 210 și 211 C.P., numai
în limita acestor infracțiuni, deci complot. Textul acesta derogă
de la principii generale în materie, întrucât sancționează chiar
simpla hotărâre, actele preparatorii. În concluziuni dl. avocat
Grigore Bobrovici, cere ca instanța să cerceteze în mod obiectiv
circumstanțele cauzei, să analizeze răspunsurile acuzatului, decla-
rațiile martorilor și tot materialul documentar și să facă operă
de justiție socială, aducând o sentință și umană și dreaptă.

Dl. avocat Vlad Dumitriu, în apărarea acuzatului Nicolae
Penescu, după ce mulțamește instanței pentru lărgheța cu care a
pus la dispoziția acuzaților și apărării dosarele cauzei și a în-
lesnit pregătirea apărării ca și pentru obiectivitatea conducerii
dezbaterilor, arată că în cazul nenorocir de la Apărătorii Patriei,
agresiunea nu a avut la bază nici un scop politic și că deci
Nicolae Penescu pe atunci ministru de Interne, nu are nici o vină
și nu i se poate imputa nedemocratism. După această întâmplare
după Noembrie 1944, Penescu s'a reîntors în Barou și împreună cu
toți prietenii din Uniune s'au întrebat cum este posibil ca un
ministru demis, pentru motivele care atunci nu erau lichidate să
poată sta în capul primului Barou și în capul celui mai mare organ
al Baroului. Dar Penescu nu numai că a stat ci a rămas până în
Aprilie 1946, s'a vorbit în proces cu privire la tineret și munci
tori, dar în ziarul "Dreptatea" se găsește comunicatul secretarului
general Nicolae Penescu, care a interzis acestea deoarece ele că-
pătau la un moment dat un caracter zgomotos. Referitor la oamenii

Consiliilor de administrație, arată că Penescu, după cum se dovedește din actele depuse la dosar, salariul cel mai mare ca l-a primit dela Societatea „Erikson” a fost de 10.000 lei lunar. Penescu este înfățișat ca un moșier, s'au adus și aici certificate că are o mică fermă de 30 hectare și că soția lui are asemenea o fermă model, pe cari comitetul agrar a cerut Ministerului de Agricultură din inițiativă personală să le mențină ca ferme model. Sustine că nu sunt dovezi de vinovăție în contra lui Penescu. Crima de complot este infracțiunea cea mai delicată pe care o cunosc legislațiile penale. Trebuie să întrunească următoarele elemente: acordul între două sau mai multe persoane de a complota, hotărârea lustră în scopul de a săvârși una din infracțiunile prevăzute în art. 184, 186 etc. din C.P., hotărârea și dolul trebuiesc stabilite cu dovezi și nu cu prezumțiuni. La dosar există un act capital al acuzații: convorbirile din 18 și 30 Septembrie 1946, care au avut loc în str. Sofia nr. 12 și în Palatul Stirbey, dar că este un lucru incontestabil că discuțiile care au dus la nașterea acestor documente, Penescu nu a participat. În aceste documente se fac recomandări asupra secretului conținutului actului, asupra discreției cu care trebuie să se păstreze secretul dezbaterilor și este de esență și a documentului și a activității în spatele documentului, cea mai totală discreție. Trebuie deci să se facă împotriva acuzatului dovada acordului că el avea cunoștință de acest complot. Actele preparatorii ale complotului constituiesc o agravantă. Prezumțiile trase din activitatea lui Penescu, nu pot constitui elementele infracțiunii. Se impută lui Penescu că a elaborat memorii calomnioase, destinate celor trei mari puteri, cari au provocat tensiune în aceste state și în România. Martorii și acuzații au arătat că memoriile erau opere celor trei partide, că la național-tărăniști ele erau aprobate de birou și de delegația permanentă, erau date reprezentanților în România, a celor trei mari puteri și șefului guvernului, că ele nu aveau nimic calomnios și nu erau de natură să provoace intervenție străină. Ele însă sunt anterioare complotului deci nu pot constitui prezumțiuni. Penescu n'a participat la complot, nu sunt nici acte preparatorii, fiindcă nu sunt consecutive complotului. Memoriile confidentiale erau făcute de Iuliu Maniu și nu erau arătate lui Penescu. Acuzarea nu se poate baza pe spusele lui Penescu, că în Mai 1946 Maniu i-a cerut lucrările făcute de liberali pentru conferința păcii. Martorul Româncanu a declarat că aceste lucrări epărau drepturile României, nu erau contra guvernului și sunt anterioare complotului, deci aceeași situație ca și memoriile. Activitatea organizatorică a lui

Penescu la secția militară este tot atât de inexistentă. Acuzarea invocă declarația colonelului Stoika și a martorului sublt. Walter Paul. Primul a declarat că a reproșat lui Penescu că Partidul Național Țărănesc, nu a atribuit un candidat la alegeri secției militare și Penescu i-a răspuns că are prea puțini membrii, iar al doilea că fostul secretar al lui Penescu avocatul Ionescu se ocupă de tineretul militar. Acestea însă nu sunt dovezi că Penescu a organizat secția militară. Tămădăul este prezumția principală că Penescu a cunoscut complotul și a făcut un act pregătitor, dar contra acestei prezumții sunt dovezi și anume "Memorandumul" prevede că partidele nu trebuie să cunoască scopurile acțiunii în care ele vor fi angajate. Penescu nu face parte din nici un comitet prevăzute în "Memorandum", el n'a cunoscut propunerea făcută de Iuliu Maniu lui Burton Barry și nici mandatul dat de Iuliu Maniu lui Grigore Niculescu Buzesci. Mihailache n'a discutat cu Penescu despre plecarea în străinătate și nu a activat în sensul celor prevăzute în "Memorandum". N'a participat la secția militară, ba Penescu a înfrânat anumite tendințe ale tineretului și muncitorilor. El a cerut participarea deputaților naționali-țărăniști la lucrările Camerii. Penescu a voit să se ascundă sau să plece în străinătate, pentru a-și apăra libertatea, aceasta fiind și rostul informațiilor cerute lui Gioroiu. Totuși când Maniu i-a propus să plece a refuzat. În arhiva lui Penescu nu s'a găsit nimic compromițător în legătură cu complotul și cu acțiunea grupului Gafencu. Că deci nu se dovedește participarea lui la complot și că atunci când a plecat la Tămădău nu și-a putut reprezenta scopurile acțiunii din "Memorandum".

În privința încercării de plecare din țară sunt fapte dovedite și pe care nimeni nu le poate contesta sub acest aspect, dar susține că această infracțiune de a pleca cu avionul de pe izlazul Tămădău, nu se pedepsește nici de art. 267 C.P. și nici de art. 579 C.J.M.; susține că nu sunt întrunite elementele principale, că Tămădăul nu este sub stare de asediu și invocă constituția din 1923 suspendată în februarie 1938 și starea de războiu din 1941, care a încetat fie prin conferința de armistițiu, fie prin tratatul de pace. Că Tămădău nu este o frontieră, nefiind la extrema limită a teritoriului țării și conform convenției internaționale, statul are suveranitatea asupra spațiului atmosferic, care coincide cu teritoriul național, iar trecerea frontierei aeriene care se confundă cu cea fizică se face numai prin punctele desemnate pe hărțile aeronautice. Ori Tămădăul este în interiorul țării, el nu

poate fi asimilat cu un punct de frontieră și textul art. 579 C.J.M. prevede ca element trecerea peste frontieră. Sustină că Penescu a încercat să plece din Tară din cauza temerii justificată, de arestarea lui inerentă, fiind unul din cei mai amenințați, arătând și stentatul suferit la Pitești din care cauză a stat în spital trei luni. În actul de scuzare se afirmă că plecarea lui s'ar datoră intenției de a informa străinătatea într'un anumit sens, dar această afirmație se sprijină numai pe declarația martorului Cio-roiu, declarație care variază și deci nu se poate pune bază pe aceasta. În legătură cu punctul 6 din actul de scuzare, susține că e de la sine înțeles că secretarul general nu trebuia să îndeplinească cele ce i se impută, dar el e activat, era într'adevăr cel care execută ordinele partidului în opera de organizare de congrese, adunări, liste electorale, o muncă care nu se mai sfârșeste așa cum de altfel se petrece cu toți secretarii generali. Cum nu s'a făcut în proces nici o probă pentru punctele de la 1 până la 4, cere achitarea. Pentru punctul al 5-lea cerea circumstanții atenuante. În concluziuni dl. avocat Vlad Dimitriu cere deci în principiu achitarea, iar în subsidier aplicarea articolului 126 C.P. sau înfine circumstanțe atenuante conform art. 157 C.P. și suspendarea pedepsei conform art. 65 C.P. pentru a nu fi distrus, el descoleridându-se de actele clandestine ale Partidului Național Țărănesc.

Dl. avocat Mircea Menolescu, apărător numit din oficiu, în apărarea acuzatului Nicolae Cerandino, după ce mulțamește instanței pentru grija deosebită ce a avut-o de a-l numi apărător din oficiu, după ce mai mulți avocați au refuzat să susțină apărarea, pentru modul larg cum a pus la dispoziție apărării și acuzărilor dosarele și a înlesnit pregătirea apărării cum și pentru obiectivitatea cu care sunt conduse dezbaterile, ține să sublinieze misiunea grea ce îi revine, după, ce scuzarea a reușit să adune atâtea probe în sarcina acuzărilor și după ce s'a evidențiat gravitatea excepțională a faptelor imputate acuzărilor. Arată că acuzatul Nicolae Cerandino e fost demn, declarând că își respectă semnătura și el a spus că desaproabă orice acțiune subversivă și chiar rechizitoriul Parchetului e dat lui Cerandino o calificare mai ușoară decât altor acuzăți. Obiectivitatea Parchetului nu duce la concluzia că acuzatul Cerandino nu are ce căuta în boxă, dar duce la conștința că este o foarte mare deosebire între situația lui și a celorlalți acuzăți din proces.

În privința încercării de trecere frauduloasă a frontierei, chestiunea Tămădău, acuzatul Carandino a recunoscut dela început cu sânceritate vina sa, a spus chiar mai mult decât a fost întrebat și așteaptă pedeapsa. Dl. avocat Mircea Manolescu, adaugă că este autorizat în mod expres de acuzatul Carandino, ca să ceară aceasta, dar dl. apărător insistă asupra motivelor de ordin personal ce l-au îndemnat pe acuzatul Carandino să încerce a fugi, motive care-l pun oarecum într'o situație specială față de ceilalți acuzați. Susține că acuzatul Carandino este un gazetar de profesie, a încercat la început puțină avocatură, dar a fost atras de literatură de teatru și gazetărie. El a dus totdeauna o viață de boem de cafenea, de gazetărie, unde se întâlneau zilnic și se întâlneau boemii de cafenea la "Capșa". Este sărac are numai condeiul și a trăit din muncă. S'a înscris în 1933 în Partidul Național Țărănesc și nu a fost trecut dela început la ziar. În timpul lui Antonescu a fost și în lagăr pentru atitudine democratică, era considerat pe atunci de extrema stângă. A combătut și a scris articole anti-germane și sunt dovezi că a fost democrat. După 23 August 1944 a fost utilizat numai unde era necesar. A fost director general al teatrelor, al operei și a lăsat amintiri bune. În acest timp nu a mai lucrat la ziarul "Dreptatea" dar plecând Nestor Bădea dela Direcția Gazetei a fost trecut Carandino, însă numele lui nu a apărut pe frontispiciul gazetei, iar linia de conduită a gazetei o impunea Iuliu Maniu. Referitor la infracțiunea de complot, arată că științific, caracterizările sunt exacte în rechizitoriu, că se pedepsește și hotărârea de a complota. Infracțiunea este periculoasă încât se pedepsește și simpla hotărâre, în faza concepției și aceasta exista în toate legile de mult timp încă după vremea romanilor. Arată că nu sunt îndeplinite în speță condițiunile din text. Pentru a putea constitui infracțiunea de complot, trebuie să fie cel puțin două persoane, ilicitul este imputat la complot dela infracțiunile la care face trimitere art. 227 C.P., infracțiunea scop sau program. Dacă acuzatul Carandino a luat în chip deliberativ hotărârea de a comite acele infracțiuni, evident că infracțiunea de complot există. Complotul este o infracțiune indirectă, pericol de pericol. Susține că nu s'a făcut dovada că el a participat la acțiunile care au hotărât complotul, că nu a avut legătură cu cei ce pregăteau complotul și că nici Parchetul nu susține că a luat parte la consfătuirile din casa Stirbey. Nu se vede luarea de hotărâre în comun, iar

cuvântările ținute, le-a ținut ca gazetar, el nu a avut rol pe teren. Acordul la complot nu se dă în public, deci prin articolele din ziarul "Dreptatea" nu era o adere, un acord la complot, iar cuvântul de "Rezistență" nu se referea la un acord. Coincidă totuși acestea cu intenția șefului complotului și cubactele indicate de alții, însă instanța va aprecia, deși pe baza unui singur indiciu nu se poate pune temei. Acuzatul Carandino regretă excese de limbaj întrebuintate, a avut un stil bombativ, dar linia de vehemență nu-i aparține, i-a fost impusă de acuzatul Maniu. Periculoșii în materie de conspirație, nu sunt acei cari prin scrieri, strigă în gazete. Violentele de limbaj nu concordă cu violențele de fapte. Carandino a scris așa întotdeauna, deci nu se face legătură cu complotul; el nu recunoaște pe complotiști și nu avea un rol mare în partid. A fost și membru în delegația permanentă, dar pe căile profesionale, în calitate de gazetar și în această calitate avea acest loc în delegația permanentă. În privința articolelor scrise de Carandino, semnalează o serie de articole din ziarul "Dreptatea", în care el arată că opoziția trebuie să-și înțeleagă rolul ei de colaborare. Instanța dacă va ține seama de elementul agravant al lui Carandino, că a avut întotdeauna un stil atât de combativ, desigur va ține seama și că această linie de vehemență a fost imprimată de Iuliu Maniu care a și recunoscut. Cele două nume găsite însemnate la Carandino, erau două rude ale acuzatului Maniu, deci se caracterizează însărcinarea dată de Maniu lui Carandino, aceste două persoane nu aveau nici un fel de proeminență politică, erau niște adrese iar nu scrisori date de Maniu. Acuzatul Penescu a declarat că în momentul plecării nu știa că are să meargă și Carandino, iar acuzatul Maniu s'a uitat puțin jenat la Mihelache, căruia i-a spus că o să mai plece Ilie Lazăr și Carandino, fiindcă față de ei are o răspundere personală. Acuzatul Maniu a recunoscut de altfel că el l-a împins pe Carandino să soție cu vehemență și să se supună desigur și desaprobarii cetățenilor Țării și elementului oficial, guvernului și autorităților. Maniu a recunoscut și în ce privește chestiunea Tămădăului, că își ia răspunderea personală de trimiterea celor patru în străinătate. Dacă Carandino ar fi ajuns în străinătate, nu putea apare ca un mare om politic, pentru că el nu avea un rol deosebit în partid, ba chiar s'a găsit asupra lui

un memoriu în care arăta partidului reproșurile pe care le făcea pentru modul cum este tratat în acest partid, memoriu datat 5 Iulie. Carandino plecase dela ziarul "Dreptatea" cu o săptămână înainte de plecarea dela Tămădău și aceasta pentru neînțelegerile cari existau și cari sunt consemnate în acest memoriu. N'a știut că face rău prin această plecare. Pentru formarea convingerii instanței, cu privire la posibilitatea lui Carandino de a participa efectiv la acest complot, susține că urmează a se ține seama că elementul constitutiv nu este numai înțelegerea ca element material, ci mai este și elementul subiectiv, dolul specific, adică voința de a face rău. Prin urmare n'ar fi destul decât s'ar arăta că din prezumțiile Parchetului ar rezulta că acuzatul Carandino ar fi trebuit să-și dea seama că ceace face este o participare la un complot, fiindcă aceasta este definiția culpei și Parchetul n'a susținut că infracțiunea din art. 227 este o infracțiune de culpă. Carandino nu a avut acea reprezentare despre scopul faptelor complotului. El a putut să creadă că făcea aceasta în vederea unor alegeri și apoi nu se poate încredința unui gazetar de cafenea secretul unui complot. Nu există medii în care să fie indiscrețiuni mai mari ca acestea de gazetar de cafenea și cronecar de lumea teatrului. Deci Nicolae Carandino, n'a fost partaș la acest complot. În dubla față pe care Partidul a avut-o, după cum a arătat acuzarea, nu este găsit Carandino. Din cercetarea dosarului Carandino a fost găsit numai în fața oficială. În gazetă a fost fără să știe o uneltă, dacă a știut cu atât mai grav a fost o uneltă și a fost un fel de complice la actul de preparare al tentativei. Rămâne ca instanța să-l așeze acolo unde dictează legea și conștiința judecătorilor. În concluziuni dl. avocat Mircea Manolescu, lasă la aprecierea instanței pedeapsa ce urmează a fi aplicată acuzatului Carandino Nicolae.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor și acuzatilor, suspendă ședința la orele 21,30, până mâine 5 Noembrie 1947, orele 8,30 dimineața când se vor relua dezbaterile în continuare.

Sedința publică dela 5 Noembrie 1947 orele 8,30

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceeași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzatilor, cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare, asistați de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședința precedentă și după identificare președintele a dat cuvânt

tul în continuare apărării după cum urmează:

Dl. avocat Dr. Nicolae Ursu, în apărarea acuzatului Ilie Lazăr, mulțumind instanței pentru modul larg cu care a înlesnit pregătirea apărării, adăugând că nu s'a găsit nici unul din oamenii săi politici să-l apere pe Ilie Lazăr, arată că faptele se grefează pe o acțiune de împiedicarea guvernului, o acțiune de divulgare de acte secrete și o altă acțiune de creiere de organizațiuni militare, cu care să ducă la bun sfârșit planul de răsturnare al guvernului. Susține că acuzatul Ilie Lazăr se plasează în două compartimente: la încercarea de trecere frauduloasă a frontierei și în complot, dar că nu-l găsește pe Ilie Lazăr în actul de acuzare, în afară de fuga dela Tămădău și faptele lui de intermediar între Iuliu Maniu și diverse organizații. Analizând textele de lege arată că intenția hotărârea este penalizată, dar cum drumul acuzatului se desparte de acel al Partidului, nu este un raport care însemnează o suprapunere de două voinți care se întâlnesc asupra unui obiect. În cazul în speță pentru Ilie Lazăr, unul dintre aceste subiecte ale contractului, nu se face dovada în ce constă motivele cari duc la constatarea că a fost o hotărâre un acord. S'au găsit acte și documente destule cari sunt în dosar, dar numele lui Ilie Lazăr nu l-a găsit în cece privește chestiunea cu străinătatea. În chestiunea Tămădău, nu este suficientă dovada. Acuzarea are ca motiv hotărârea de a pleca din Tară și deci implicit o hotărâre de a colabora cu străinătatea. Acuzatul Maniu a declarat că i-a dat lui Ilie Lazăr o întrebuințare în străinătate, iar acuzatul Ilie Lazăr a negat și altă dovadă nu este. Documentele găsite la Ilie Lazăr erau personale, nu erau în legătură cu complotul, erau scrisori dela fiica sa. În dosar este dovada că Ilie Lazăr de doi ani se găsește într-o stare de camuflare sau în orice caz în imposibilitate materială de a desfășura o activitate politică, deci nu putea organiza un complot. Nu s'a întâlnit de luni de zile cu Iuliu Maniu, până în ziua de 13 Iulie 1947, adică în ziua anti pregătitoare Tămădăului, când a fost surprins de popunerea șefului său de a pleca în străinătate. Era vorba de o activitate de studii, iar nu de un guvern în străinătate; el a fost trimis să studieze problema muncitorească deci infracțiunea de complot din art. 227 C.P. cu

trimitere la art.184 C.P.,nu există și cere achitarea.Infracțiunea din art.207 C.P.se referă la instigareea populației pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat,dar nu sunt dovezi și actul de acuzare se bazează pe istorie nu pe fapte probate.In organizațiile "Sarmisegetuza" și celelalte,nu a avut nici un rol,iar procesul "Sumanelor Negre" s'a judecat și instanța a stabilit că în acel proces a fost vorba de o nedenunțare și l-a condamnat,dar că în tot cazul există autoritate de lucru judecat și deci în această privință cere încetarea urmăririi.Cu privire la "Malaxa" nu există nici un act care să-l acuze pe Ilie Iazăr,iar manifestul discuției a fost redactat după alegeri.Nu există la dosar dovezi că Ilie Iazăr a condus organizațiile muncitorești.Dacă muncitorii din partid au fost recrutați,fiind fie dintre legionari, fie dintre diverși oameni,exclusi din câmpul muncii,nu i se poate imputa lui Ilie Iazăr și în orice caz el nu este judecat pentru recrutarea de oameni din diferite categorii.In dezordinele dela 8 Noembrie 1945,nu se găsește nici o vină contra lui Ilie Iazăr, acolo a fost Bane Ghica și alții.Batalioanele "Iuliu Maniu" au pornit ca expresia unui entuziasm politic al ardelenilor refugiați și aflați în Capitală,să lupte pentru eliberarea Ardealului.Au pornit într'un sentiment nobil,deși nu au corespuns scopului dorit.Aceasta o va regreta mult ardelenii.Astfel fiind nu se poate considera că a fost solidar la un complot.Se va vedea în ce constă complotul,dar în 1945 când se ducea batalioanele "Iuliu Maniu" în Ardeal,nu se punea problema unui complot cu Grigore Niculescu Buzzești,care în acel timp era ministru de Externe și nici nu se întrezărea ce se va întâmpla în viitor.Nu s'a găsit nici un discurs al lui Ilie Iazăr și deci el nu a desfășurat nici o activitate politică în cadrul propagandei din ziare,după cum a rezultat și din declarațiile acuzatului Nicolae Carandino și ale martorului Nestor Badea.Că Ilie Iazăr a fost un om generos,unde a fost de muncă a fost pus el și s'a dăruit cu trup și suflet pentru o cauză,românească,el este o victimă a acestui elan al său.In ceace privește chestiunea de drept,dl.avocat Nicolae Ursu,arată că se reliează la concluziunile puse de dl.avocat Vlad Dimitriu și în concluziuni susține că nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate și cere achitarea; în afară de încercarea de trecere frauduloasă a frontierei,fapt constatat pentru care cere să se acorde acuzatului Ilie Iazăr circumstanțe atenuantă.

Dl.avocat N.N.Vasilie,prodecanul Baroului Ilfov,în apărarea acuzatului Victor Rădulescu Fogoneanu,apărător numit din oficiu,după ce mulțumește instanței pentru modul cum a înlesnit

pregătirea apărării, se referă la pledoria dlui avocat Paraschivescu Bălăceanu, care a arătat gresia sarcină a apărătorilor, că trebuie să înăbușe tot ce simte ca cetățean față de oamenii care au greșit atât de grav împotrivaării Tării și Obștei Românești. Crede că rolul său de apărător din oficiu în acest proces, apare mai în grad, mai dificil, pentru că i-a revenit sarcina să apare pe Victor Rădulescu Pogoneanu, care, prin toată purtarea lui în acest proces, a făcut să apară limpede că, el consideră mai curând ~~prea~~ decât nu lipsit de utilitate, rostul unei apărări în cauză. Arată că acuzatul Pogoneanu a înțeles să-și ia toată răspunderea faptelor cu străinătatea. Aceiași atitudine a avut-o și în instanță, unde el a dat să se înțeleagă că își asumă răspunderea și pentru colaboratorii săi și de aceea a spus la început că rolul său este mai dificil. Toate acestea supunându-le comandamentelor conștiinței și datoriei profesionale, face oficiu de apărător pentru a arăta instanței rolul participării acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu din această acțiune subversivă - Maniu. Făcând aceasta, arată că are convingerea că va înlesni instanței să aducă un verdict care să fie o împletire de cât mai multă lumină, de cât mai multă înțelepciune, un verdict care să fie însăși expresia justiției. Cazul Pogoneanu prezintă o fizionomie cu totul particulară. Pogoneanu este tipul intelectualului de factură burgheză, egocentric până la megalomanie, stăpânit de un individualism tiranic, de o pasiune violentă, de afirmare cu manifestări de arhipersonalism - anarhic. Tipul acesta al intelectualului burghez este organizat mintal și psihologic într'un fel de univers propriu, ermetic, impenetrabil, străin de realitățile vieții, indiferent la zbuciumul și la suferințele mulțimei, refractar față de năzuințele și de idealurile colectivității, surd la marile chemări ale vremii lui. El este mai totdeauna sortit să rătăcească drumul drept, să se izoleze de masă, să apară în fața publicului sub înfățișare oficială. De aceea Pogoneanu prin calitățile lui trebuia să vadă mai departe decât alții și el se găsește în acest proces prizonier al unei concepții politico-sociale perimate. S'a găsit și pentru aceasta explicația rătăcirii lui. Intrat în 1934 în cariera diplomatică acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, s'a format profesional, sub influența unor șefi cari aduceau la Ministerul Afacerilor Străine, concepțiile, metodele și moravurile clasei, căreia prin naștere, prin interese sau prin afinități, îi aparțineau. Decenii întregi a stăpânit la Externe

marea burghezie românească, marii bancheri, marii industriali, marii proprietari, ei și scoliții lor. Politica noastră a fost aservită scopurilor și intereselor de clasă ale marelui burghezii, cu excepția timpului cât la Ministerul Afacerilor Străine, s'a găsit strălucita figură a lui Nicolae Titulescu, care, a trebuit însă să plătească cu suferinți și umilinți și cu sacrificarea carierei, cu viața chiar, curajul de a fi preconizat o politică de apropiere, de alianță, de înțelegere cu Uniunea Sovietică, singura politică compatibilă cu interesele de viață ale Țării și ale Poporului Român. Deabia acum se împlinește pentru România profetia lui Karl Marx, referitor la ziua când clasa muncitoare va pătrunde în tainele politicii internaționale și să urmărească în deaproape și vigilent activitatea diplomatică a guvernelor respective. Prezența în proces a grupului dela Externe, cheazăuște că într'adevăr o epocă a fost parcursă, că un capitol din istoria diplomatică a Țării noastre se încheie. Deci în această atmosferă reacționară, huligarhică impregnată de prejudecăți și fobii s'a format acuzatul Pogoneanu. Judecata și concepțiile lui au fost modelate în spiritul urei contra Țării Socialiste dela Răsărit, în spiritul urei față de orice înnoiri, de orice tendință de democratizare a politicii noastre externe, a diplomației noastre. A avut într'adevăr unele zvârcoliri de revoltă, la Berlin, unde în atmosferă de acolo vedea politica aservirii față de imperialismul nazist, dezastruos pentru Țară și a cerut să fie rechemat, dar până la urmă a fost copleșit. Deși considerat elev al lui Titulescu, s'a îndepărtat dela principiile lui. N'a putut rezista influenței presiunilor cercurilor conducătoare ale Ministerului de Externe. Incapabil prin însăși factura intelectualității sale să simtă pulsul maselor, să țină pasul vremii, Victor Rădulescu Pogoneanu a mers în rătăcire, până a se găsi astăzi alături de oamenii pe cari poporul și istoria i-a condamnat mai'nainte chiar de ar fi făcut-o justiția. Victor Rădulescu Pogoneanu este și victima unei fatalități, a cărei influență nefastă nu a putut evita și nici modifica și referindu-se la condițiile sale fizice, arată că este suferind, bolnav, paralizic, încât Pogoneanu trăiește aproape numai spiritual. Contactul lui cu viața se făcea aproape numai pe acest plan. De aci o putere nebănuită de poință și influență, acea hipnotică, pe care a putut-o exercita față de unii colaboratori, de o structură sufletească atât de fragilă ca Emil Lăzărescu, Florin Roșu și Camil Demetrescu. Infirm, Victor Rădulescu Pogoneanu a fost condus mereu de nevoie imperioasă de a se realiza, compensându-se pe plan spiritual. Impins de setea devorantă de afirmare, unica lui preocupare, era de a fi mereu în actualitate

și ministrul Filotti, audiat ca martor a spus că se pune în conflict cu propriul său șef suprem, căruia voia să-și impună punctul său de vedere. Fiind victima acestor fatalități, dl. avocat N.N. Vasiliu se întreabă dacă acuzatul Pogoneanu n'a fost în neputință de a se sustrage păcatului, lipsit de libertatea morală de a lupta și de a se împotrivi. Nu întreabă acestea pentru a invoca milă, fiindcă acuzatul Pogoneanu nu cere milă și mila nu trebuie să împiedice sancțiunea, poată însă să-i schimbe caracterul, să-i atenueze asprimea. Arată că nu este partizanul teoriei liberului arbitru, pentru că nu crede în suveranitatea voinței umane, dar nici o pedeapsă nu poate fi justă, dacă nu are în vedere cauzele cari au putut fi agenții crimei. Trecând la acuzațiile ce i se aduc acuzatului Pogoneanu, arată că dovezile sunt apăsătoare, acte scrise, mărturii, declarații, recunoașterea categorică la cercetări și în instanță a faptelor imputate și anume: organizarea plecării frauduloase din Tară, a lui Constantin Vișoianu, participarea la 18 Septembrie 1946 la discuțiile privitoare la elaborarea planului complotului împreună cu cei doi agenți americani Hall și Hamilton, cu Grigore Niculescu Buzesti, cu Ioana Bujoiu și Ion De Mocseny-Styrcea. Recunoaște că a sustras acte oficiale, pe care le-a transmis grupului român din străinătate și agenților americani din București, că după plecarea lui Grigore Niculescu Buzesti din Tară, a ajutat pe acuzatul Maniu să țină legătura cu grupul complotist din străinătate prin intermediul Misiunii Americane. Cu alte cuvinte acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, recunoaște toate faptele prevăzute în actul de acuzare. Dl. av. N.N. Vasiliu, arată că se diferențiază de dl. prim procuror militar, numai în ce privește încadrarea faptelor săvârșite de acuzat și susține pentru a fi vorba de crima de trădare prin necredință, conform art. 190 C.P., este neapărat necesar ca actele, documentele diplomatice procurate, să fie nu numai secrete, dar să privească interesele de Stat ca: Siguranța Statului, Apărarea Teritorială, Mobilizarea Armatei etc. După ce dă lectură textului art. 190 C.P. și îl interpretează, susține că nu se poate face aplicarea acestui text, cuiva, funcționar sau simplu cetățean, ale cărui fapte nu constă decât din sustragerea, divulgarea, fie și confidențială, secretă, însă care nu privește actele enumerate de text. Apoi că nu se poate trimite la muncă silnică pe viață, pentru că un funcționar a divulgat o hârtie fără importanță în fond, pe care s'a pus cuvântul secret sau confidențial, cum este cazul încheierii unui

acord cultural. Este de acord cu dl. prim procuror militar că divulgarea unor documente poate atrage greutatea unui guvern, dar, de aci până a considera că astfel de documente pot fi secrete și divulgarea lor antrenează pedeapsa din art. 190 C.P., este o mare distanță. Susține că o convenție comercială nu este un act secret, fiindcă un asemenea document prin însăși natura lui e menit publicității și adesea ori se publică și în presă chiar conținutul tratativelor care premerg încheierii convenției. În ce privește celelalte documente sustrate și divulgate de acuzatul Pogoneanu, acestea îmbracă mai puțin caracterul acestui secret și ele nu privesc Siguranța Statului, fiind acte care aparțin unei inițiative particulare, referindu-se la actele în legătură cu evenimentele dela 23 August 1944. Deasemenea în aceeași lumină apare și memoriul transmis de Pogoneanu agentilor diplomatici și unor puteri străine, referitor la chestiunea de interes economic pe care oficialii noștri dela Paris trebuiau să le susțină în fața conferinței de pace. Este însă adevărat că distincțiunea între un act confidențial și secret obișnuit și între un act privitor la interese de chestiuni superioare de Stat, este lăsată la aprecierea instanței și de aceea așteaptă cu liniște și încredere deplină hotărârea instanței. Susține că trimiterea concomitentă la cele cinci articole din Codul Penal, în legătură cu complotul de către Parchet, apare lipsită de fundament juridic, fiindcă este greșit a se susține că din moment ce Maniu a conceput un vast complot pentru răsturnarea regimului democratic, ar rezulta implicit că și Pogoneanu a complotat la fel, cu scopul de a săvârși aceleași infracțiuni și aceasta numai pentru motivul că s'a găsit participând alături de ceilalți complotiști. Participantul la complot răspunde limitat de actele lui, pentru scopul la care și-a dat acordul. Într'adevăr acuzatul Pogoneanu a urmărit voluntar și conștient răsturnarea guvernului democratic al Tării, abandonarea politicii externe întemeiată în principii de prietenie cu popoarele sovietice, scop urmărit chiar cu prețul provocării unei intervenții armate străine pe teritoriul național sau prin favorizarea unui eventual războiu între anglosaxoni și sovietici, pentru a antrena în războiu și România, deci just și logic ar fi să fie judecat pe baza art. 227 C.P. comb. cu art. 186 C.P. și nu înțelege de ce s'a făcut trimitere și la celelalte articole pentru că își închipuie că acuzatul Pogoneanu n'a fost și nu este un republican, ca să fi urmărit schimbarea formei constituționale a Statului prin acte violente sau de a ridica pe locuitorii Tării, contra puterilor constituționale ale Statului. Pogoneanu n'a complotat nici în scopul de a supune teritoriul Statului

unei puteri străine sau de a stirbi independența Tării și nici de a provoca războiu civil; aceasta a putut fi visul conducătorilor naționali-tărăniști ai lui Meniu. Cu privire la acuzația că Pogoneanu ar fi fost conducătorul organizației complotiste, susține că este o confuzie, el a fost seful așa zisului grup dela Externe. În privința rolului în complot s'a limitat la sportul tehnic, desigur foarte primejdios și în același timp foarte prețios prin calitatea lui și prin aceea că convenea conducătorului de complot. Legăturile lui cu ofiterii americani Hall și Hamilton se reduc la o singură dată la 18 Septembrie 1946 în str. Sofia, la tratativele cu Grigore Niculescu Buzești. La a doua întâlnire când s'a formulat propuneri de ordin tehnic militar, Pogoneanu a lipsit, iar documentul "Memorandumul" este opera exclusivă a lui Grigore Niculescu Buzești. Chestiunea referitoare la rolul lui Pogoneanu în labirintul de intrigi și uneltiri ale conducătorilor naționali-tărăniști s'a limitat la legăturile cu grupul complotistilor din străinătate, în spiritul evident al orientării ce urmăreau aceștia să dea politicii noastre externe. Contingentele lui cu aspecte de politică internă a procesului, au fost cu totul sporadice și fără importanță. Despre vre'un amestec în pregătirile și organizațiile militare ale Partidului Național Tărănesc, nu poate fi vorba la acuzatul Pogoneanu. În concluziuni susține că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, cu ocazia acestui proces care a fost desigur și un interesant examen al caracterelor, a avut o atitudine leală, cinstită, curajoasă și ulară și că instanța va găsi soluția care, satisfăcând cerințele legii și nevoile justiției, să constituie totodată pentru acuzat balsamul curățător de păcate și prin aceasta îmbietor la o viață interioară înălțată, înaltă, care să-i dea putere de a supraviețui osândei, pentru a repara mâine, dacă cel de sus de va îndura, tot răul pe care din trufie și din nesocotință l-a făcut Tării și neamului său. Cere o sentință dreaptă, pentru acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu.

Dl. avocat Ionel Teodorescu, apărător numit din oficiu, în apărarea acuzatului Emil Opreșanu, după ce aduce mulțumiri instanței pentru modul cum a înlesnit acuzatului și apărării să pregătească apărarea și pentru modul obiectiv în conducerea debaterilor, arată că Opreșanu a fost trimis în judecată pentru două infracțiuni. Prima infracțiune că a aderat dela început la complotul organizat de Partidul Națio-

nel Tărănesc. Căutând cu obiectivitate, ca apărător din oficiu, în acest proces, care are un relief infracțional, prin care se depășește aproape tot ce s'a judecat până acum în materie penală și în istoria procesuală a Țării românești, arată că are obligația ca apărarea să fie făcută tot atât de strict și de bine ca și când ar fi făcut-o avocații aleși. Sustine că în acest proces se disting două politici ale Partidului Național Tărănesc: o politică ostensibilă pe care a numit-o firmă și o politică clandestină, pe care au numit-o complot. Continutul în politica externă a Partidului Național Tărănesc este complotul împotriva Siguranței Statului, iar un simplu pseudonim, la această infracțiune corală, Emil Opreșanu este acuzat că a avut o adeziune, o participare deliberată și voluntară, care îl face răspunzător pentru infracțiunea corală a șefilor. I se mai pune în sarcină în legătură cu această infracțiune și infracțiunea din art. 190 C.P., numită trădare prin necredință. Aceste două infracțiuni sunt strâns legate între ele, având o singură rădăcină vitală. Trădarea prin necredință a lui Opreșanu este o infracțiune instrumentală, iar infracțiunea cealaltă, complotul, este o infracțiune terminală sau infracțiune program. Această infracțiune terminală, complotul, determină și explică cauzalitatea, apariția, existența, ființa infracțiunii instrumentale, trădarea prin necredință. Aceste infracțiuni se pot numi siameze; dacă una din ele moare, ipso facto moare cealaltă. Problema care se pune în speță este dacă s'a dovedit participarea laterală, dar deliberată, conștientă a lui Opreșanu din calitatea lui de director adjunct al cifrului al Ministerului Afacerilor Străine la acel complot, a cărui existență obiectivă o admite ipotețic. Arată că este o deosebire între conceptul juridic al impresiei de culpabilitate și conceptul strict juridic al dovezii de culpabilitate, distincție pe care o face invocând ideologia din tratatul lui Blanche "Traite des Preuves" discuția din opera lui Ihering și "Méthodes d'interprétation de droit civil et positif" a lui Francois Geny și Knox, susținând că impresia nu se poate substitui dovezii. Sustine aceasta pentru că hotărârea justiției trebuie să aibă o valoare erga omnes, ele țin loc de adevăr și deci trebuie să se bazeze pe dovadă, care este o certitudine rațională însumând o pluralitate de fapte, obiectiv statornicite, convergente și invariabile. Care deci dovada, impresia, certitudinea că Opreșanu a săvârșit acele două infracțiuni interdependente care sunt siameze, puse în sarcină și pentru cari

Parchetul a cerut condamnarea. In materie de complot unanimitatea doctinarilor au răspuns că prezumțiile nu sunt operante. Pedepsa pentru complot nu este grozavă, față de pedeapsa pentru înaltă trădare prin necredință, munca silnică pe viață, mult mai severă decât pedeapsa pentru complot, care în funcție de infracțiune variază la pedepse grave, cari nu ating plafonul pedepsei pentru trădare. In materia complotului legiuitorul pedepsește și complicitatea spectativă, fiindcă faptul îl socoteste atât de grav încât și instinctul de conservare al colectivității îi dă volumul infracțional al acestei infracțiuni. Unii doctinarin spun despre complot că există două forțe, o forță centrifugă, distrugerea, dizlocarea unității interioare și o forță centripedă, aducerea unor elemente străine, într'o Tară care era suverană pe destinele ei. Infracțiunea este atât de gravă că dacă spectatorul nu renunță este condamnat. In materie de complot se cere cu rigoare dovada. Participarea lui Opreșanu la această infracțiune, este periferică; el nu a fost înscris și deci nu a fost membru în Partidul Național Țărănesc, care și-a asumat acea politică externă, pe care justiția o numeste complot, nu avea interes să fi executat ordinele partidului. Nu se face dovada nici că ar fi aderat la așa zisul "Mit Maniu", din contră s'a făcut dovada în proces că Opreșanu a avut o atitudine de mărturisire și că a spus adevărul, iar din purtarea lui s'a stabilit că a fost un adversar al fenomenului Maniu. Nu se dovedeste nimic contra lui, el a fost un băiat care s'a ridicat prin propriile sale puteri și a avut la un moment dat șef pe Cretzianu și în această calitate păstrase raporturi cu acesta. Prin faptul că s'a întâlnit cu Cretzianu la Paris, nu se face dovada că a aderat la complot și apoi mărturiile inculpatului nu sunt dovezi suficiente conform art. 144 Pr. P., dacă nu sunt coroborate cu fapte și împrejurări de natură a face convingerea instanței. Mărturisirile au o valoare indicativă și nu rezolvativă. Acestea pot da naștere cel mult la o impresiune că Opreșanu la Paris întâlnindu-se cu Cretzianu, ar fi putut să discute sau să dea lămuriri sau material, care să facă din această întâlnire o adeziune deliberată a lui, la fragmentul de complot pe care îl reprezenta Cretzianu sau Gafencu, dar nu se arată pe ce se sprijină acest argument. In ce priveste cifrul, Opreșanu în momentul plecării la Paris, nu a dat dispozițiuni de preschimbare de cifru locțiitorului său pe timpul absentei, lui Lăzărescu, pentru că aceasta se făcea cu

încuviințarea expresă a secretarului general, el a făcut numai o recomandare pentru punerea în practică a unui supra cifru și martorul Eugen Filotti fost ministru, a spus că acest supra cifru se poate practica de oricine dela Direcția Cifrului. Apoi nu a avut nici un rezultat acest supra cifru, deci nu i se poate imputa o intențiune de aderare la complot. Contra acestor impresiuni dl. avocat Ionel Teodoresanu, arată că sunt și contre impresiuni și anume în "Memorandum" se prevede că numai membrii de încredere puteai fi puși la curent cu rezultatul final și Opreșanu nu poate fi socotit printre acestia. El nu a participat nici la actul dela 23 August 1944 și nu nici intim cu Grigore Niculescu Buzesti, pentru a se putea înțelege că ar fi totuși un membru de încredere. Nu a fost la acea discuție dintre emisarii Partidului Național Tărănesc și agenții străini. Nu se dovedeste că are o participare conștientă. Dacă a făcut actul ce au servit la complot, din neștiință, este o infracțiune de culpă, care este cu totul altceva și în acest caz ar fi un complot din imprudență. A doua problemă referindu-se la infracțiunile numite siameze, susține că dacă cade complotul, cade și trădarea, care nu e decât infracțiune primară la infracțiunea terminală, complotul. Trecând la analiza arti. 190 C.P. arată că hotărât lucru la Ministerul Afacerilor Străine, s'au întâmplat acțiuni care în împrejurările internaționale de acum, recunoaște că sunt grave, că deci nu este în momentul a se face o enunțată distincție între acte secrete și mai puțin secrete cari au fost divulgate, chiar dacă prin rezultatul lor au devenit publice, pentru că în acest caz ar coopera și justiția la o catastrofă. Arhiva Ministerului Afacerilor Străine trebuie să fie ermetic închisă și funcționarii respectivi să țină și cu dinții orice act, pentru că Tara trebuie apărată până la absurd împotriva străinilor. În sarcina lui Opreșanu se pun trei categorii de divulgări sau expedieri de acte, la oameni, persoane, instituții, cari nu aveau calitatea să cunoască conținutul acelor acte așa cum spune textul. Prima categorie memoriile trimise lui Cretzianu la Constantinopol într'un volum, a doua categorie de divulgări făcute către coacuzatul Pogoneanu fie direct fie prin emisiunea coacuzatului Roiu și în sfârșit a treia categorie acea arhivă fantomă numită Arhiva Pogoneanu. Cu privire la prima categorie arată că nu sunt dovezi că a trimis documente lui Cretzianu, decât recunoașterea acuzatului, dar conform art. 144 Pr. P., nu se poate pune bază pe mărturisirea acuzatului, pentru că la noi le-

gile penale sunt de strictă interpretare și nu se pot complini golurile ca în legislația penală a Uniunii Sovietice, unde judecătorii dacă văd că legea are un gol o întregeste acoperind insuficiența ei. Referitor la actele divulgate lui Victor Rădulescu Pogoneanu și arhiva Pogoneanu, arată că nu s'a stabilit de autoritatea administrativă, golul sau lipsa hârtiilor din gestiunea respectivă și conform jurisprudenței, funcționarul care face o sustregere de acte, poate fi instrumentat de instanța penală numai atunci când autoritatea administrativă constată în gol, un debit în casă, că în cazul în speță ne găsim într'o gestiune publică a Ministerului Afacerilor Străine și dacă Ministerul pretinde că-i lipsește acte, că acuzatul Pogoneanu cu cooperarea celorlalți acuzați Roiu și Opreșanu au sustras acte de acolo, instanța poate condamna dar trebuie constatată aceasta printr'un act scris. Opune un fine de neprimire acestei acțiuni, care nu este făcută regulat, atâta timp cât nu este opozabilă, sub raport strict juridic, cererea Ministerului Afacerilor Străine că-i lipsește aceste acte. Opreșanu nu poate să tăgăduiască că n'a transmis acte, le-a transmis în realitate, strict, nu formal, juridic. Când a trimis acele memorii lui Cretzianu la Constandinopol, acesta nu mai avea calitatea oficială, dar nici nu începuse activitatea adversară democrației din Tară. A făcut o eroare, un exces de zel Opreșanu crezând să servește Tară, căutând în același timp însă să-și asigure și existența de culise. Aceste memorii nu au fost trimise la Paris și crede că ele nu au servit împotriva Tării. Referitor la actele trimise direct acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu și indirect prin acuzatul Florin Roiu, arată că aceste divulgări se explică prin personalitatea acuzatului Pogoneanu, care este mai mult decât un simplu om inteligent și cu plurală dilatare culturală, că are acel prestigiu care operează puternic, asupra celor dinprejur că ascendentul său era atât de mare la Ministerul Afacerilor Străine, încât martorul Filotti fost ministru, a declarat că deși Pogoneanu fusese trecut în cadrul disponibil, totuși el fiind deținătorul celor mai multe perspective diplomatice, a fost nevoit să-l consulte; apoi Pogoneanu este un spirit rector, și așa se explică curtea ce i se făcea. Susține că acesta ar fi sensul exact al încredințării de documente de către Opreșanu, desigur indiscretă culpabilitate sub raportul strict disciplinar, făcută acestei netăgăduite personalități tari ca Victor Rădulescu Pogoneanu, care

2 / pe deasupra dat fiind o incapacitate fizică nu putea să se deplaseze, era nevoit să stea acasă și atunci multe informații mergeau la el. Crede că faptul că l-a determinat pe Opreanu să facă această divulgare de acte din arhiva instituției unde deține un rol important, nu este cunoștință că poate face un rău, ci o gravă imprudență și sub acest aspect suppose deliberării instanței art. 197 C.P. care pedepsește cu o pedeapsă mai ușoară pe funcționarul care din neglijență a făcut posibilă cercetarea documentelor de către persoane nes autorizate. În concluziuni dl. avocat Ionel Teodorescu, care în numele prestigialului Baroului o sentință de condamnare pentru acuzatul Opreanu și nu de achitare; o cere pentru binele lui sufletesc. Cere o sentință dreaptă să nu se facă o eroare și astfel ca nimeni să n-o critice, ci toată lumea să spună "dura lex sed lex".

Dl. avocat Paul N. Roșu, apărător din oficiu în apărarea acuzatului Florin Roșu, după ce mulțumește instanței pentru modul în care a înlesnit pregătirea apărării, recunoaște că sarcina sa ca apărător este grea, dar că obligațiile ce decurg din mandatul primit, îl determină să îndeplinească corect și drept însărcinarea, pentru a servi societatea, justiția și pe acuzat. Treacă la faptele imputate acuzatului Florin Roșu, arată că i se impută acestuia că a fost complice în organizația de complotiști, folosind funcțiunea ce ocupa, pentru a furniza informații și documente din cadrul Ministerului Afacerilor Străine; că el a fost acela care a asigurat legăturile dintre acuzatii Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Vișoianu și Victor Rădulescu Pogoneanu și misiunilor anglo-americeane din România, furnizând acuzatilor Pogoneanu și Vișoianu o serie de acte, date, documente, informații, începând din anul 1945-46, care aveau un caracter secret, toate acestea fiind calificate complot și trădare prin necredință. Sustine că Florin Roșu a intrat în Ministerul Afacerilor Străine în anul 1941, că este dintr-o familie de oameni corecți, el a muncit cu râvnă și se pare că activitatea desfășurată l-a asigurat o ascensiune, iar anumite împrejurări tentative, i-au călăuzit pașii și în afara atribuțiilor legale și stricte, ce-i reveneau în funcțiunea ce ocupa. Așa se explică faptul că în epoca dela 23 August 1944, când unii din superiorii săi s-au colaboratori de ei lui nu-și găseau orientarea justă, unii l-au drumul străinătății, Florin Roșu a găsit pentru alții un punct de rezanță pe profesiunea sa, bazându-se pe prietenia colaboratorilor și a superiorilor săi. Că acești superiori cu timpul pe lângă folosirea acuzatului Roșu în diverse misiuni legale, pe lângă

misiunile anglo-americane, cu înțeles să-l folosească, la început fără știrea și consimțământul lui, pentru a transmite anumite acte, documente, note secrete. Plecarea din Ministerul Afacerilor Străine, a unor ce ocupau posturi superioare, transformă încet și pe nesimțite rolul acuzatului Florin Roiu din oficial în neoficial, din licit în ilicit. De aceea crede că activitatea față de superiorul său Victor Rădulescu Pogoneanu și grupe complotistă în slujba cărora se pusese, a fost redusă la simpla activitate inconștientă unealtă. La început Pogoneanu îi cerea anumite stări de lucru, diverse date și note cu caracter banal, ca apoi să-i pretindă o serie de acte, de care nu avea calitatea oficială să ia cunoștință și nici Roiu n'avea încuviințarea legală de a-i comunica. Cu vremea aceste note și informații au luat forma unor indiscreții profesionale și în cele din urmă Roiu a transmis o serie de note, telegrame, cari depășeau cadrul legalității. Antrenat pe această pantă s'a găsit la un moment dat într'o situațiune din care nu mai putea eși. Roiu a recunoscut partea sa de vină, fiind uneori de o sinceritate absolută, iar alteori de o naivitate caracteristică. Florin Roiu nu a luat parte la acele consfățuri secrete conduse de Pogoneanu, nu i-a cerut sfatul în legătură cu acele consfățuri. Roiu a fost folosit într'un rol secundar și el a recunoscut că acele acte cari le-a transmis, erau cunoscute publicului din ziare și Monitorul Oficial; în orice caz însă îi revine instanței sarcina de a aprecia dacă (sau devenit) momentul transmiterii se situează anterior sau posterior datei când au devenit publice; referindu-se la infracțiunea din art. 190 C.P. pe care îl analizează. În ceea ce privește complotul analizând deasemenea textul art. 227 C.P. arată că tot instanței îi revine sarcina, dacă și în ce măsură a luat parte la acordul cerut de text, în speță fiind vorba de o chestiune lăsată la totală apreciere a judecătorilor, bazați pe faptele și declarațiile date la instrucție și în instanță. În concluziuni dl. avocat Paul Roșu, cere un verdict reparatoriu pentru societate, iar pentru acuzatul Florin Roiu acest verdict să reprezinte o soluție dreaptă pe care el o așteaptă și căreia i se va supune.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor și acuzatilor suspendă ședința la orele 13,55, până după masă la orele 17, astăzi 5 Noembrie 1947.

Ședința publică dela 5 Noembrie 1947 orele 17. După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind

în același compunere președintele a ordonat introducerea acuzațiilor cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședințele precedente, și după ce au fost identificați, președintele a dat cuvântul în continuare apărării, după cum urmează:

Dl. avocat Sandu Lăzărescu, în apărarea acuzatului Emil Lăzărescu, după ce aduce mulțumiri instanței pentru modul înțelegător cu care i-a înlesnit pregătirea apărării, arată că fratele său, acuzatul Emil Lăzărescu, este inocent în acest proces și crede că toate acuzațiunile ce i se aduc sunt neîntemeiate. Din felul cum îl cunoaște pe fratele său, crede că nu poate fi culpabil de gravele acuzațiuni ce i se aduc. Că fratele său a avut toată viața o singură pasiune, istoria, care nu are nici o contingentă cu acuzațiile din proces. A fost remarcat de regretatul profesor Nicolae Iorga, care s'a ocupat de educarea și formarea lui trimițându-l și în Franța pentru desăvârșirea studiilor în domeniul istoriei. Reîntors de acolo după examenul de capacitate, a funcționat ca profesor secundar. În 1940 intră în Ministerul de Externe chemat ca specialist arhivar și bibliotecar. După moartea profesorului Iorga de dedică memoriei profesorului și învățătorului său și culturii lui istorice. Deși bolnav fratele său s'a prezentat singur la anchetă, pentru că nu a avut nici un moment conștiința culpabilității lui. Din citirea actului de acuzare și din rechizitoriul Parchetului, fratele său nu se găsește cătuși de puțin în centrul administrativ al complotului. Nu face parte din conducerea complotului și nu face nici legătura cu această conducere. El nu informează în afară ci pur și simplu a dat informații lui Pogoneanu în Minister. Nu are nici o cunoștință, nici o legătură cu misiunile străine, nu are nici o legătură cu Partidul Național Țărănesc, sau cu românii din străinătate. Nu i se impută a fi organizat un sistem continuu obișnuit de informații, ci că a dat câteva informațiuni, fapte izolate, a căror materializare nu poate conduce la un sistem și deci la organizare intenționată a unui complot. Analizând faptele ce i se pun în sarcină, pe trei laturi, susține că toate aceste acuzațiuni nu au nici o altă dovadă decât a propriilor lui mărturisiri. Prima faptă este că fiind om de încredere a lui Pogoneanu l-a ajutat pe acesta să sustragă în anii 1945-1946 mai multe documente, constituind secrete de Stat, deci culpe de sustragere. A doua că folosindu-se de funcțiunea ce ocupă, a transmis în anul 1946 acuzațiilor Pogoneanu și Roșu conținutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziția sa. Deci vine de informare și înfățișat a treia faptă că în 1946 a distrus o parte din arhiva aflată la acuzatul Pogoneanu, deci vine de distrugere de

documente. În afară de mărturisirea acuzatului nu există nici o altă dovadă. Toate celelalte probatorii sunt ineficiente. Nici unul din ceilalți acuzați nu-l arată pe Lăzărescu să fi avut această activitate pe care o recunoaște singur, ~~de la~~ ^{de la} început. Acuzatul Roiu vorbind de Lăzărescu, spune un singur lucru că a participat la sustragerea din Minister, adică la transportarea din Minister a unor valize cu acte. Acuzatul Pogoneanu nu spune decât că Lăzărescu nu a avut nici o cunoștință de acest complot, iar acuzatul Camil Demetrescu nu spune nimic despre Lăzărescu. Nici cei cinci martori ai acuzării nu spun ceva despre Lăzărescu; toți au spus că s'au văzut numai de două ori către sfârșitul anului 1946 în vizite de politețe la Pogoneanu. Referitor la primul capăt de acuzare, sustragere de documente, arată că aceasta arhivă adăpostită în localul vechiu al Ministerului, a fost întâi refugiată la Bolentinul din Vale în timpul războiului, a fost din nou adusă la București, apoi dusă la Snagov cu actele personale ale lui Pogoneanu și cu arhiva palatului. De aci a fost retransportată în palatul Ministerului de Externe și cu ocazia acestor circulații a poposit un moment și în casa lui Pogoneanu de la Snagov. Este explicabil deci că unele acte aparțineau Ministerului altele lui Pogoneanu. Acuzații Opreșanu și Roiu confirmă că aceste acte aparțineau lui Pogoneanu și faptul că Ministerul n'a revindecat aceste acte și nici în instanță nu a făcut plângere sau să depună un inventar de lipsuri, dovedeste că circulația acestor acte era destul de naturală, actele fiind duse la Pogoneanu pentru a fi triate și a se redacta o lucrare asupra lui 23 August 1944. Obişnuința ducerii acestor lucrări acasă a fost confirmată de martorul Filotti fost ministru. Deasemenea autoritatea lui Pogoneanu putea la un moment dat să justifice o asemenea lucrare acasă. Mai relevă și faptul că în Minister cu toată situația neclară Pogoneanu era considerat încă funcționar, un familiar al Ministerului. De altfel acuzarea nu a arătat date când s'a făcut transportul, iar Pogoneanu a răspuns că arhiva a fost transportată înainte și după trecerea lui în cadrul disponibil. Lăzărescu a participat o singură dată și urmează a se stabili dacă participarea a fost în timpul când Pogoneanu era director al Cabinetului și Cifrului, sau după ce a plecat în cadrul disponibil. În primul caz răspunderea cade asupra lui Pogoneanu, iar în epoteza doua chiar dacă transportul s'a făcut după ce Pogoneanu a încetat de a mai face parte din cadrele active ale Ministerului, el nu a făcut altceva decât a dus valiza din cabinetul Cifrului la ascensor în prezența lui Opreșanu care a recunoscut și și-a luat răspunderea. Deci nici vorbă de ușa pe din dos și nici vorbă de sustragere. El nu știa ce

./.

acte sunt în valiză și susține că acest fapt nu constituie un element al art.227 C.P.care statuează complotul sau al art.184 C.P.în combinație cu care este trimis în judecată pentru complot. Nu există nici o probă și nici o prezumție nu poate fi constituită din acest fapt.Referitor la a doua acuzație de distrugere de acte susține că nu rezultă nici o dovadă decât o singură declarație a acuzatului în care spune că a asistat odată la o ședință de triere și atunci a văzut că Pogoneanu avea niște hârtii al căror conținut sau caracter privat ori public nu-l poate preciza. Deci nu a participat la distrugere.Tot în acea ședință Lăzărescu a primit o serie de acte pentru a fi restituite Ministerului.Prin însuși faptul că lui i s'au încredințat actele ca să le restituie Ministerului se face dovada că el nu făcea parte din comitetul restrâns care avea acces la acele acte,care le tria și care le dădea destinația.El a cerut personal să-i fie încredințate actele la Minister,le-a triat și le-a aranjat acolo împreună cu șeful său direct Emil Oprișanu.În cece privește al treilea caoăt de acuzare,informarea,susține că Lăzărescu nu a recunoscut că a lăsat pe Florin Roiu să se uite în telegramele cifrate.În actul de acuzare se dă următorul citat din declarația lui Lăzărescu "am fost solicitat ^{în} mai multe rânduri de dl.Roiu să-i dau voie să se uite în telegramele dela cifru pentru dl.Pogoneanu".Lăzărescu însă l-a refuzat pe Roiu găsind o formulă politicoasă de a-l amăna.Menționează însă că Pogoneanu până la 24 Iulie 1945 era director al Cifrului și al Cabinetului,dar până aproape de Decembrie 1946 el a rămas în cadrul de reorganizare,primea leafă dela Minister,avea un mare prestigiu pe care toți martorii l-au atestat,a fost întrebuințat la comisia păcii pentru lucrări excepționale,cum a confirmat și martorul Filotti ca și așteptatului reîntoarcere,toate acestea au făcut pe funcționarii din Minister-să-l considere pe Pogoneanu ca pe un adevărat funcționar al Ministerului,un fel de funcționar putativ.Era natural deci ca față de un asemenea om o anumită discreție să fie depășită.În privința informațiilor pe cari Pogoneanu a reușit să le obțină,susține că există o deosebire substanțială,nu formală,între gradul secret al diferitelor informații.Sunt trei noțiuni: cifrul,confidențial,secret.Desigur sistemul de a transmite cifrat este un secret și este un secret de Stat,însă nu tot cece se transmite prin cifru este confidențial sau secret.Se obișnuște a se întrebuința cifrul și în mesagii personale.Secret de Stat nu poate fi decât cece ar periclita siguranța Statului,suveranitatea,integritatea teritorială,independență.Ori procesul lui Gretzianu a fost un pro

proces public în Elveția, dar nu numai acolo ci și la noi și arată că în ziarul "Adevărul" din 22 Aprilie 1947, s'a scris că Tribunalul din Berna a deschis acțiune penală împotriva fostului ministru al României la Ankara, Cretzianu, pentru că n'a vărsat Băncii Elvețiene suma de 6 milioane franci elvețieni. Apoi Curtea de Apel din București Secția I-a, a judecat aceeași culpă gravă a fostului ministru Cretzianu după legile Tării noastre și l-a condamnat. Așa dar, conținutul acestui proces a fost public și în România și oricine putea să ia cunoștință de el. Pentru misiunile avariaste aceste informațiuni erau neinteresate, ele având un alt sistem de informare mai puternic în Elveția, iar Pogoneanu le știa și de la alții, deci nu era nevoie să se adreseze unui agent special și Pogoneanu dacă ar fi trimis acte din Tară să salveze acest proces pierdut dela început, căci era vorba de bani furați, a făcut-o inutil, însemnând a aduce inutil o ofensă Justiției altei Tări. În privința anumitor tratative economice susține că acestea sunt publice în general. Că dacă Lăzărescu a recunoscut că a vorbit de anumite tratative economice, art. 144 Pr.P. exclude orice luare în considerare a acestei recunoașteri. Lăzărescu nu are nici o vină iar supra cifrul pe care Oprisănu plecând la Paris l-a încredințat lui Lăzărescu, arată că Oprisănu a făcut-o în calitate de director adjunst al Cifrului, având latitudinea de a face asemenea experiențe și era normal să se stabilească un sistem de corespondență cu cei mai vechi dela Cifru și de aceea l-a dat lui Lăzărescu. Lăzărescu era în relații de prietenie cu Pogoneanu mai înainte, dar ulterior a intervenit o răceală, pentru că nu voie să participe la acțiunea politică a acestuia. Lăzărescu a înțeles că Pogoneanu a început o activitate tendentioasă și a înțeles să iasă din orice relații cu el, apoi și pe considerențul că principala sa preocupare era istoria și faptul că a fost totdeauna un element apolitic și înfine boala care în acel timp îl rodea interior. Susține că încadrarea în art. 227 al. 1 și 2, C.P. comb. cu art. 184 C.P., nu poate fi aplicată lui Lăzărescu, lipsind dovezile și prezumțiile cum și elementele intențional, dolul specific. Incadrarea dată inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea este foarte bună. Faptul că Styrcea a participat la anumite întruniri, că și-a pus semnătura în "Memorandum" nu a dus la prezumția neapărat necesară că este vinovat de complot, ci numai de participare, de o nedemonstrare de complot. Același lucru îl cere și pentru acuzatul Lăzărescu și arată că sunt și contra prezumții și anume supărarea lui Lăză-

rescu cu Pogoneanu, preocuparea sa permanent de istorie, faptul că niciodată nu s'a ocupat de politică și n'a fost înscris în Partidul Național Tărănesc, care este principelul acuzat, sinceritatea pe care a avut-o tot timpul la instrucție și care l-ar fi condus cu siguranță să recunoască tot, dacă ar fi făcut-o cum și prezentarea lui de bună voie la anchetă. Toate acestea dovedesc că el era cu conștiința limpede că n'a avut nici intenția și nici cunoștința complotului. După ce analizează art. 227 C.P. și art. 184 C.I. dl. avocat Sandu Iăzărescu susține că infracțiunea pentru care este trimis în judecată fratele său acuzatul Emil Iăzărescu, nu are avea un substrat obiectiv. În concluziuni arată că fratele său este nevinovat și cere achitarea.

2. Dl. avocat George Dumitrescu, apărător numit din oficiu în apărarea acuzatului Camil Demetrescu, se aliează cu ceilalți apărători în privința modului cum a înțeles instanța să înlesnească pregătirea apărării, după care arată că acuzatul Camil Demetrescu a fost trimis în judecată pentru două infracțiuni: prima prevăzută de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.I. și a doua infracțiune prevăzută, de art. 190 C.P. comb. cu art. 121 punct. 1 C.P. și art. 230 al. 2 C.P. Că urmărind actul de acuzare și rechizițiile Parchetului, nu a putut să găsească decât sumare concluziuni cu privire la faptele ce i se impută acuzatului Camil Demetrescu. Prima dată când se vorbește de acest acuzat în actul de acuzare, este la pagina 23 (de acuzare) unde se spune că a fost înscăcinat cu tratativele cu Constantin I.C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu, ceea ce acuzatul Camil Demetrescu a confirmat în cursul cercetărilor. A doua oară este pomenit acuzatul Camil Demetrescu la pagina 35 unde se spune că pentru sustragerea documentelor secrete a fost folosit și acuzatul Camil Demetrescu și mai departe se spune că, cu complicitatea lui Roșu, Oprișanu, Demetrescu și a altora, Pogoneanu a sustras în Octombrie 1945 de la Direcția Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine și din arhiva secretă a celuiiași Minister anumite documente. Când Parchetul a făcut încadrarea faptelor a avut impresia că a făcut o schimbare pentru că a spus complicitatea care este principala învinuirii a lui Camil Demetrescu constă într-o activitate cunoscută prin două împrejurări și anume Că a participat la întocmirea actului scris adresat de acuzatul Iuliu Maniu acuzatului Grigore Niculescu Buzesti și a luat semnătura celor doi șefi de opoziție Brătianu și Titel Petrescu și a doua acuzare că a ajutat pe Pogoneanu și pe ceilalți la desfășurarea infracțiunii prin participarea la scoaterea din Minister a

actelor și transportul celor cinci valize cu mașina la acuzatul Pogoneanu scosă. În actul de acuzare s'a spus că a participat la prevederea documentului iar în concluziile orale că a participat la întocmirea lui, apoi la a doua infracțiune în actul de acuzare se spune că a fost complice în organizație conformându-se directivelor lui Pogoneanu, a luat parte la susținerea de documente iar în concluziunile orale că a participat la scoaterea lor. I se impută lui Camil Demetrescu a fi autor în concluziile scrise, iar în expunerea faptică a actului de acuzare el este arătat ca un complice. Este necesar a se ști precis pentru care din acestea instanța să stabilească dacă trebuie căutată întrunirea elementelor din infracțiunea majoră, complotul sau numai a complicității. I se mai impută acuzatului Camil Demetrescu al doilea fapt, infracțiunea dela art. 190 C.P. comb. cu art. 121 și 230 C.P. Acestea arată complicitatea la infracțiunea de trădare diplomatică, așa cum se numeste crima de înaltă trădare prin necredință și se vorbește ca de un autor. Dacă nu există această diferențiere de încadrare în drept a acelor capete de acuzare cu motivarea faptică, a acestor infracțiuni, urmează ca instanța să treacă la examinarea elementelor constitutive ale celor două infracțiuni și urmează să rețină și să păstreze în câmpăna judecătii numai acele elemente permanente din discuție, cari sunt de natură să creeze acel fundament juridic, care trebuie să reziste pentru totdeauna la temeiul acestei hotărâri. Roagă ca atunci când instanța va examina elementele constitutive ale primei infracțiuni ce i se impută acuzatului Camil Demetrescu de participare la complot, în vederea crimei de înaltă trădare, în acest caz urmează să se constate că sunt numai elemente de complicitate, fiindcă acuzatul a spus că a făcut oarecare acte de natură să angajeze discuția, dacă el a știut sau nu, dacă a avut o activitate conjugată cu ceilalți nu se poate ști. Stabilirea complicității trebuie să rezulte din cunoștința ce o avea, despre activitatea autorului principal al complotului. Referitor la art. 190 C.P., urmează a se avea în vedere distincțiunea actelor făcută de dl. avocat Ionel Teodorescu și instanța urmează a analiza elementele componente și a stabili dacă într'adevăr din examinarea actelor, activitatea lui Camil Demetrescu, este de natură a cădea sub incidența legii penale. Referindu-se la transportarea actelor dela Minister la Pogoneanu scosă, arată că s'a stabilit că acuzatul Camil Demetrescu era în mașină în Piața Victoriei, când au coborât din Minister, o parte din acuzati cu cele cinci casete ca-

./.

ei au fost transportate la Pogoneanu în vederea trierii, că aceste transporturi s'au făcut în mai multe rânduri, Camil Demetrescu și un alt acuzat a spus că numai o singură dată a participat, adică la un singur transport. În concluziuni dl. avocat George Dumitrescu, arată că acuzatul este ultimul din grupul dela Externe și cere ca instanța să facă un examen obiectiv al infracțiunilor și pe baza probelor dosarului să caute în activitatea acestui grup, care este participarea, activitatea, depusă de Camil Demetrescu, pentru ca în raport de acestea să aducă o hotărâre dreaptă.

Dna. avocat Lucretia Timofte, în apărarea acuzatului Camil Demetrescu, arată că prezența ei pe banca apărării este justificată de caldă dorință de a aduce cu modestele sale mijloace o cât de puțină lumină în acest proces și după ce mulțumeste instanței, pentru modul larg în care a înlesnit pregătirea apărării, arată că lui Camil Demetrescu i se aduc trei capete de acuzare: de a fi făcut parte din complotul Maniu-Mihalache, de a fi sustras acte dela Ministerul de Externe și de a fi transmis scrisoarea dela Victor Rădulescu Pogoneanu la dnii Constantin I. C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu. Susține că acuzatul Camil Demetrescu n'a făcut parte din Partidul Național Țărănesc, nu este legat de nici o ideologie politică și dacă este în proces crede că este pentru că a avut cândva o tangență cu conducătorii actului dela 23 August 1944. Crede că este o cinste de a fi colaborat la actul dela 23 August 1944 și acuzatul, de atunci cunoaște pe Dinu Brătianu, pe Titel Petrescu și pe Iuliu Maniu. Fiindcă era directorul Cifrei lui la 23 August 1944 și înainte de această dată, telegramele veneau la Ministerul de Externe pe adresa Camil Demetrescu, nu pe numele Ministerului și aceasta pentru că era acțiunea unor oameni particulari. De aceea și în tratativele pe care le ducea Mihai Antonescu, telegramele veneau tot pe numele lui Camil Demetrescu. Aceasta este motivul pentru care Camil Demetrescu s'a simțit tentat să ia o copie după documentul actului dela 23 August 1944, care s'a găsit la domiciliul său și din care cauză este astăzi acuzat în proces. O altă prezumție că a făcut parte din complot este prietenia cu acuzatul Pogoneanu, care datează di'nainte de 23 August 1944 fiind colegi în Ministerul de Externe. Camil Demetrescu l-a însoțit pe Pogoneanu care avea nevoie de cineva din cauza intimității sale; i-a făcut anumite comisioane printre cari și acela de a se duce cu scrisoarea la Brătianu și Titel Petrescu. În actul de acuzare nu este prevăzut juridic că acea scrisoare avea un conținut ilicit. El a avut numai rolul de curier al lui Pogoneanu, fără nici un gând și nu cunoștea nici gândul lui Pogoneanu. Martorul Octavia

Neamtu a spus că au venit la el Styrcea și Pogoneanu însoțiți de Camil Demetrescu, că Styrcea și Pogoneanu au rămas să discute iar Camil Demetrescu s'a dus în altă cameră și s'a culcat fiindcă nu se simțea bine. Dacă ar fi existat vre'un complot, Camil Demetrescu ar fi putut avea atâta fler, încât să înțeleagă dacă e ceva curat sau nu e ceva curat și dacă ar fi simțit că nu e ceva curat așa cum spune art. 228 C.P. ar fi trebuit să denunțe, deci infracțiunea comisă de Camil Demetrescu, în subsidiar, ar fi de o misiune de denunțare a complotului. Privitor la arhiva Pogoneanu arată că era arhiva actului dela 23 August 1944 care se susține că nu era a Ministerului de Externe, pentru că actul dela 23 August este actul politic al unor oameni particulari și se găsea la Minister pentru că acolo îl lăsase Camil Demetrescu. O altă serie de acte erau notițe după tratativele ce le ducea Ică Antonescu la Stockholm și Cairo și primite tot pe numele lui Camil Demetrescu. Martorul Cordescu a răspuns că telegramele în chestiunea aceasta, nu se duceau pe hârtie cu antetul Ministerului ci pe notițe care apoi se distrugau. Telegrammele cu cifru rămăneau la Camil Demetrescu pentru că erau pe adresa lui. Socoteste că actele găsite la Camil Demetrescu au caracter particular, adică copia după o arhivă a unei acțiuni pornite de particularu, iar ^{nu} din acea a Ministerului de Externe și că cealaltă arhivă privitoare la tratativele duse la Stockholm au acelaș caracter. În ce privește actele găsite la Pogoneanu s'a spus de martori să se duceau hârtii acasă pentru o lucrare ce o făcea acesta pentru conferința păcii și din certificatul adus de dl. avocat Sandu Lăzărescu, reiese că la acea dată Victor Rădulescu Pogoneanu era în cadrul de reorganizarea Statului. Deci nu se poate presupune că aducând lui Pogoneanu acte acasă, nu a fost de bună credință. Nu i se poate imputa lui Camil Demetrescu că a știut ceva, că a bănuț măcar că este o situațiune ilicidă; cel mult o indelicatete. În drept arată că nu mai discută chestiunea, se referă la pedoria avocaților anti-vorbitori și în concluziuni cere pentru acuzatul Camil Demetrescu în principal achitarea, iar în subsidiar dacă instanța va socoti că există o umbră, ceva care nu face cinste, că ar fi trebuit să fie mai vigilant, în ipoteza că există un complot, cere schimbarea de calificare în infracțiunea prevăzută în art. 228 din C.P.

Dl. avocat Daraban, pentru acuzatul Radu Niculescu Buzesti, apărător numit din oficiu, aducând mulțumiri instanței pentru înțelegerea avută în pregătirea apărării, arată în apărare

că acuzatul este trimis în judecată pentru faptele prevăzute în art.227 al.1,2 și 3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,art.186,207,210 și 211 C.P.și anume pentru că a fost complice în complot contra Statului,organizat de Maniu și Mihalache,fiind atras în complot de fratele său Grigore Niculescu Buzești,că a asistat la tratativele duse de fratele său cu reprezentanții serviciului de spionaj american în Septembrie 1946,privitor la organizarea unui complot contra Statului,având și misiunea de a păzi locul înzălniri;~~și~~ în Oct. 1946 a primit dela Iuliu Maniu împuternicire specială pentru fratele său Grigore Niculescu Buzești,de a activa în străinătate în numele partidelor de opoziție,împuternicire pe care el a transmis-o loc.american Hamilton pentru a fi trimisă fratelui său Grigore aflat în străinătate și înfine pentru că a asigurat legătura dintre acuzatul Iuliu Maniu și acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu; a transmis corespondența trimisă de Iuliu Maniu sau sosită pentru el,pe care o primea și o transmitea pentru misiunile Statelor Unite ale Americii și Angliei la București.Analizând capetele de acuzare,dl.avocat Daraban arată că Radu Niculescu Buzești,sustine că la casa Stirbey,unde ar a avut loc consfătuirea,el nu a avut ocazia să discute acolo vre'un plan al conspirației.Că fratele său a primit o telegramă din Elveția,că soția lui e grav bolnavă și că pentru a putea fi acolo lângă soția sa,fratele său Grigore Niculescu Buzești,a căutat să plece în străinătate,în care scop a cerut autorizație din vreme,dar întrucât întârzie a căutat pe toate căile să plece mai curând și i s'a promis de cei doi ofiteri americani Hall și Hamilton posibilitatea de a-l transporta peste graniță cu avionul,în acest scop având și întrevăderea din casa Stirbey.Că el a stat de pază pentru a împiedica vre'o ureche indiscretă să afle despre acest plan,din cauza situației celor doi ofiteri americani. Nici un moment nu s'a gândit că acolo s'ar putea discuta vre'un plan conspirativ și aceasta rezultă și din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,care a declarat că rolul lui Radu Niculescu Buzești a fost de portar sau pasnic și că nu are cunoștință de cele discutate la acea întâlnire și nu cunoaște conținutul "Memorandumului".Că atât "Memorandumul" cât și "Minuta" au fost deținute de Ioana Bujoiu,care le-a dat mai târziu lui Pogoneanu,deci nu a putut Radu să ia cunoștință de ele,fapt ce rezultă și din declarația acuzatului Pogoneanu.Astfel faptul că el a păzit în casa Stirbey pe cei ce se întâlneau în camera lui,convins că este vorba de punerea la punct a planului plecării fratelui său,nu poate să ducă la învinuirea de înaltă trădare și complicitate la complot.Rămâne ca instanța să examineze dacă cele spuse de acuzat în raport cu cele spuse de acuzatii Styrcea și Pogoneanu,sunt sau nu adevărate.

Referitor la a doua acuzare Radu Niculescu Buzesti sustine ca a primit o scrisoare speciala de imputernicire, conceputa si batuta la masina de Pogoneanu, s'a dus cu ea la Iuliu Maniu si a semnat-o, dar nu s'a gandit ca acest mandat ar fi in scopul ca fratele sau Grigore sa faca in strainatate un guvern de rezistenta sau vre'un act de complot. El a crezut ca este vorba de un mandat de natura politica, de uzanta diplomatica, pentru ca fratele sau sa aiba mai multa autoritate fata de cei din strainatate, sa fie cunoscut acolo cuvantul sau ca fiind al partidului, in scopul unei lupte de opozitie legala si cinstita iar nu sub forma de conspiratie si deci el necunoscand scopul final nu s'ar putea primi complicitatea lui la complot. In ceea ce priveste ultimul capat de acuzare, nu rezultă decât ca acuzatul a primit din strainatate numai doua scrisori, una dela fratele sau Grigore pe care a inmanat-o acuzatului Iuliu Maniu si alta dela Cretzianu. Una din ele se refera la o intrebare facuta de Cretzianu lui Maniu, daca e sau nu cazul sa semneze in strainatate, acordul cu partidele agrariene, la care Maniu ar fi raspuns ca nu este momentul, iar a doua scrisoare era trimisa de Grigore Niculescu Buzesti prin care sfatua pe Iuliu Maniu la moderatie. Acuzatul Radu Niculescu Buzesti, n'a avut nici un moment credinta ca la baza ar fi vorba de un complot. Rămâne ca instanța să cântărească și să vadă dacă el poate fi condamnat pentru trădare, răzvrătire și insurecție. Dl. avocat Daraban cere în concluziuni, pentru acuzatul Radu Niculescu Buzesti o sentință dreaptă.

Dl. avocat Mișu Nicolau, în apărarea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, după ce aduce omagii Parchetului pentru modul în care s'a făcut instrucția, încadrarea faptelor și mulțumiri instanței pentru înțelegerea avută în pregătirea apărării, arată că Ion De Mocsony-Styrcea a fost arestat la o lună și jumătate după ceilalți, când ancheta se găsea aproape terminată, iar rolul lui în ajutorarea lămuririi unor fapte destul de grave a fost să confirme o situație deja cunoscută. A fost surprins însă în cursul desbaterilor când a văzut și a auzit diferiți martori cu grade mari pe timpuri în armată, care au declarat că au căpătat convingerea că toată această activitate ducea la o acțiune subversivă și ilegală, fiind vorba de organizații militare ale Partidului Național Tărănesc, cum a fost cazul martorilor general Gheorghies, general Gheorghiu Ermil, comandor Cioroiu și alții, cari au avut cunoștință de lucruri grave și nu sunt acuzați în proces, ori Styrcea care a făcut o declarație lesă, este

arestat, cu toate că nu a luat parte sub nici o formă la un complot. Dacă ar fi avut vreo legătură macar cu o credință politică ar putea fi un invidiu, dar Styrcea n'a făcut niciodată politic și nu este membru al vreunui partid, n'a fost cuprins nici de "mitul mării" și deci nu avea nici un motiv. Nu era nici fanat și nu avea nici un interes astfel să nu aibă activ să aibă rețineri în declarații. În fața unei obligații legale de denunțare există și o scuză legală, pentru că legea este una și spune că în fața unui pericol în care nu poate rezista, se poate apăra și nimeni nu poate să revizuiască dreptul de apărare. În speța martorului răscălat și este o declarație că a văzut pe Styrcea suferind și interpretarea sa s'a întors la răspuns că viața este în pericol, adică era amenințat de cei doi agenți americani cu rețineri din țară. Styrcea nu este funcționar public și înțelegător a existat la masa dispoziție între agenții americani și prietenii Niculescu Buzăni. Roaga instanța să întrebe pe acuzatul legat, dacă cunoaște această amenințare, pentru ca să aibă încă o declarație referitor la această apreciere, ca instanța să dea toate posibilitățile, dovadă a largă bună voință cu acuzatul și apărarea și susține că Styrcea s'a găsit în fața unui caz forțat, în fața unei legitime apărări, a vieții la care are dreptul și a păstrării onoarei sale intacte și deci nedreptățire ce i se impută este justificată. În concluziuni Dl. avocat Nicu Nicolae, solicită ca instanța să chibzuiească amenințarea și să decidă o hotărâre dreaptă pentru inculpatul, Ion de Mocoș Styrcea.-

Dl. avocat Radu Matei, pentru acuzatul Vasile Sărdici, operator din oficiu, după ce mulțumeste instanței pentru că i-a îngăduit pregătirea apărării, arată că sorții au făcut ca de Vasile Sărdici să lege amintiri din ultimele trei decenii. Că la început când a primit înștiințarea de apărare, a ezitat, dar cum orice acuzat are dreptul la apărare și cum apărarea este din oficiu, un serviciu comandat, a înțeles să se prezinte și să-l apere; apoi arată că pe Sărdici l-a cunoscut pe vremea când era sublocotenent pe front. După ce arată cum l-a cunoscut pe Sărdici în viața politică, arată că l-a cunoscut și ca ziarist și la urmărit activitatea, apreciind că el nu a fost un beneficiar al politicii nici ca ziarist și nici ca parlamentar, când la cincisprezece ori de câte ori se puneau în discuție probleme care interesau țărânimea. Trezind la faptele ce i se impută Dl. Avocat Radu Matei arată că, acuzatul Vasile Sărdici este trimis în judecată pentru că a cursul anului 1946-1947 până în ziua aresta-

sale, a fost complice la complotul contra statului organizat de Maniu și Mihalache, cu scopul de a răsturna prin violență regimul democratic; pentru a asigura legătura între acuzatul Maniu și membrii misiunilor Statelor Unite ale Americii și ale Angliei în România, transmițându-le demersuri pentru Maniu și documente în legătură cu complotul precum și răspunsurile și directivele lor lui Maniu; apoi că a îndeplinit oficial de traducător în tratativele duse de Maniu privitor la problema complotului și în fine că a organizat rețeaua de agenți informatori din rândurile funcționarilor din instituțiile de stat, cari îi procurau actele constituind secrete de stat, fiind transmise de Serviciul funcționarilor misiunilor americane și engleze din București, după dispozițiunile date de Iuliu Maniu, trei denunții principale, pentru care nu se găsesc în dosierul său argumente cu el poată individual să ceară achitarea, nu venind în instanță...

Înșirine cu acuzarea se bazează pe declarațiile acuzatului, și se mai bazează acuzarea pe depozitia a trei martori. Arată apoi că sarcina probei pentru obținere cuprinde îndatorirea de a dovedi existența materială a faptului, a elementelor necesare pentru stabilirea imputabilității și existența condițiilor indispensabile, incidente legii penale după Tănăsescu. Cu în vedere că s'au găsit probe palpabile, nici recunoscerea participării lui Sordici la complot. Chiar dacă Sordici într'un moment sarcină ar fi marturisit, arată că, arturizarea făcută spontan sau provocată prin interogatoriul, nu poate ea singură să fie o probă asupra existenței infracțiunii, care să ducă la aplicarea pedepsei, fără să fie confruntate, corelate cu alte fapte și împrejurări de natură a face convingerea, că sunt expresia adevărului.

Analizând textele de lege art. 227 al. 1, 2 și 3 C. P., art. 184 al. 1 și art. 207 C. P., arată că Sordici a venit cu idealurile de luptă politică la lămina zilei cum învățase în partidul, Dr. Lupu și când la anchetă i s'a pus la dispoziție documentele, "Memorandumul" a reacționat și s'a desolidarizat categoric de politica opusă pe care o făcea Partidul Național Țărănesc și a făcut declarațiile aflate în dosar, datorită cărora Justiția a putut să intre pe făgașul normal al investigațiilor și al aflării tuturor marilor și micilor acte cari duceau la finalitate, războiul civil din România.

Aceasta este o manifestare de voință de a nu participa la complot și dovedește că el nu a avut cunoștința de înțelegerea între cei doi americani Hall și Hamilton, cari au luat contact

cu Grigore Niculescu Buzesti și cu funcționarii dela Externe. Sustine că Serdici era pus într'o situație, sau să facă pe martirul pentru o idee, pe care nu o reprezentă el, să se solidarizeze cu o acțiune în care nu activa, pe care nu a inițiat-o, n'a cunoscut-o sau să se desolidarizeze de ea, deci să trădeze sau să se desolidarizeze de cei cari încercau să determine în România un războiu civil. Din declarațiile lui se evidențiază că Serdici a avut o atitudine de dezavuare a acestei acțiuni și datorită acestei dezavuări se poate vedea în cutele dosarului toate manevrele care au putut să ducă la acest proces. Serdici recunoaște că n'a fost partizanul acestui guvern și a luptat până când s'a interzis să lupte pe căi legale împotriva guvernului, lucru permis de legi și de constituția românească. Că din 1928 când s'a oprit activitatea politică, n'a făcut acțiuni clandestine, iar după 23 August 1944 când s'a dat libertatea politică, el și-a reluat activitatea în cadrul legilor Tării, pe care le-a respectat și le respectă. Ne existând nici o dovadă a participării la complot, urmează a fi scos de sub incidența legii penale. Referitor la a doua învinuire arată că în rechizitoriu se impută că Serdici conducea prima agentură, care personal din indemnul și ordinul lui Maniu colecta și preda documente de Stat reprezentanților serviciilor de informații americani și englezi, că Serdici recunoaște în depozitia sa că la cererea lui Kei de a-i preda material documentar sub o formă mai completă, acesta a fost nesatisfăcut și la a doua întâlnire cu Serdici i-a reproșat că ceace nu i-a dat el i-a dat Maniu. De asemenea a recunoscut Serdici că îndată ce obținea informațiuni mai precise, le prezenta lui Maniu care spunea că sunt interesante și să le predea misiunilor. Sustine că nenorocirea lui Serdici, este faptul că el cunoaște patru limbi: engleza, franceza, germana și puțin rusa și în această situație era normal ca el deputat în partid, puțină vreme gazdă a lui Maniu să fi fost luat la întrevederile pe care Iuliu Maniu le avea la legatia Americană și Engleză, nu ca sfătuitor politic ci traducător, care nu făcea altceva decât traducea în englezește întrebările puse de Iuliu Maniu și în românește răspunsul englezului sau americanului. Când acuzatul Maniu avea chestiuni mai interesante, nu-l lua pe Serdici, avea englezi și americani traducători speciali, iar sfătuitoarii politici erau alții din partid, și atunci dela rolul de traducător până la rolul de participant la complot este o mare distanță care nu poate fi trecută fără ca în dosar să existe dovada că el a știut de complot și cu știința lui a fost utilizat ca instrument pentru a degeja în România un războiu civil. Referitor la ultima acuzare privind

rețeaua de agenți informatori, pentru procurarea actelor secrete de Stat, arată că ele sunt de domeniul fanteziei. Pentru una din fapte Serdici ar merita să primească felicitări, arătând că la cererea americanilor sau fără cererea lor, le-a furnizat prin Ghițulescu directorul Reformei Agrare, date cu privire la reforma agrară, pentru ca să se scrie și în presa americană că în Țara Românească, țăranul este astăzi proprietar pe pământul lui, datorită reformei făcute de guvernul prezidat de dl. Dr. Petru Groza, deci nu a divulgat un secret de Stat. În privința datelor referitoare la convenția economică între România și Uniunea Sovietică, de asemenea nu era un secret întrucât acordul cu Uniunea Sovietică a fost redat în ziarul "Argus" din 20 Mai 1945. Dacă nu a luat datele din ziar este pentru că din nenorocire pentru el, nu citise gazetele economice și pentru că, între timp intervenise alegerile. Analizând textul art. 120 și 190 C.P., arată că această furnizare de știri date de Tancu personal, nu cerute de Serdici, nu intră în enumerarea strict limitativă a textului și sancțiunea prevăzută de art. 120 C.P. nu poate fi aplicată. Apoi că Ghițulescu și Tancu au recunoscut că au dat aceste date și dacă ei ar fi trimiși în judecată ulterior, ar face dovada că actele nu erau secrete și că din potrivă unul a fost în avantajul guvernului, pentru că discuția să se facă și dincolo de hotărârile Țării, ei ar fi apărați de pedeapsă, iar Serdici instigator condamnat. Susține că din dosar rezultă că sunt numai doi informatori, funcționari publici și urmează ca instanța să vadă dacă acestia pe care i-a instigat Serdici au furnizat date secrete care intră în condițiunile art. 190 C.P. Referindu-se la Cârje, arată că acesta nu era funcționar public, ci un somer care nu cunoștea pe Serdici, dar care împreună cu Benti și alți doi au ajuns într-o dimineață acasă la Mihalache, propunându-i să-i facă gardă personală, iar Mihalache om politic cu experiență, în loc să-i dea afară a stat de vorbă cu ei. Spunând că are nevoie de slujbă și că poate să aducă informațiuni interesante, Mihalache i-a trimis la Serdici și astfel Cârje vine din partea lui Mihalache să-i dea o recomandare să primească o slujbă la americani, fiindcă știe englezește. A făcut un gest de omenie Serdici și i-a dat o recomandare ajungând director la Bazinul lido. Oamenii politici au dat totdeauna scrisori de recomandare ca să-i ajute pe diverși oameni. Cârje i-a spus că are posibilitatea să-i dea informații importante și i-a dat o notiță de modul cum era organizat Marele Stat Major, pe care n'a utilizat-o a rupt-o și nu se face dovada utilizării. Referitor la buletinul de presă arată, că buletinele se tri-

meteau nu legațiilor ci asociațiilor corespondenților de presă străină și birourilor de presă dela toate legațiile, deci și Uniunii Sovietice și agentiei Tass și atunci în aceste condițiuni Serdici nu este vinovat. În concluziuni dl. avocat Radu Matei, cere a se examina faptele imputate lui Serdici și dacă se va constata că are o greșală și că deci trebuie pedepsit, să se aplice circumstanțe atenuante, pentru că nu poate fi părtaș la complot, căci dela primele cercetări nesilit de nimeni a dat anchetatorilor toate lămuririle fără nici o reticență, necesare pentru ca ancheta să meargă bine până la sfârșit și sancțiunile să lovească numai în acei cari în acest proces au o vină reală. Cere în concluziuni o sentință dreaptă, pentru acuzatul Vasile Serdici.

Orele fiind înaintet președintele pentru repausul judecătorilor și acuzaților, suspendă ședința la orele 21,45 până mâine 6 Noembrie 1947 orele 9 dimineața, când se vor relua dezbaterile în continuare.

Sedința publică dela 6 Noembrie 1947 orele 9 dim.

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceeaș compunere, președintele a ordonat introducerea acuzaților, cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare, asistați de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședința precedentă, iar după ce au fost identificați, președintele a dat cuvântul în continuare apărării, după cum urmează:

Dl. avocat Birnberg Monicu, în apărarea inculpatului colonel în rezervă Stoika Stefan, arată că nu înțelege ca pledoaria sa să micșoreze sau să șteargă vina existentă sau dovada complotului. El se prezintă ca apărător al acuzatului colonel Stoika Stefan, să arate neparticiparea lui la complot și nu poate să nu spună ceace simte ca cetățean, că dacă nu s'ar fi găsit pe banca apărării, s'ar fi găsit în teancul de telegrame ce se găsește pe masa acuzării prin care se cere pedepsirea făptuitorilor și o telegramă a sa. Prin urmare, fără să acuze pe ceilalți nu înțelege să apele, să înlăture existența complotului, care după părerea sa există, ci numai să dovedească complectă inocență a colonelului Stoika Stefan, care n'a știut, n'a participat și n'a aflat că acest complot atât de grav se punea la cale într-o organizație și un partid din care făcea parte de bună credință. După ce enumără datele și activitatea acuzatului dela eșirea sa din armată din 1935 și până 1946, arătând că acuzatul colonel Stoika cu puterea pe care o avea atunci în 1941 a făcut tot posibilul și l-a salvat dela deportare și dela o moarte sigură atât pe el cât și pe alți evrei în situație similară, care erau deportați în Transnistria, că apoi în calitatea

sa de secretar general la Ministerul Inzestrării s'a opus ocupației germane, a dat ajutor evreilor și i-a salvat pe reprezentanții mișcărilor democratice care erau urmăriți, pentru a fi desființați de acele guverne, depe urma cărora am suferit cu toții, încât pentru aceste fapte colonelul Stoika s'a ales cu trei anchete și cu bănuiala de a fi comunist. Trecând la faptele imputate arată că cei care erau în fruntea partidului și care au vrut să antreneze partidul la acte păgubitoare atât pentru ei cât și pentru Tară, acei cari au pus la cale un complot, nu numai că nu l-au consultat pe Stoika, nu i-au cerut concursul, dar s'au ferit ca nu cumva el să prindă de veste că se pune la cale un complot. Trecând la analiza probelor arată că este o eroare că el ar fi de fapt conducătorul mișcării militare sau a cercului profesional militar. Colonelul Stoika nu a avut nici un rol de frunte, el era vice-președintele secției militare a Capitalei și el credea că este un cerc de studii al partidului, după cum era cercul de studii pe profesiuni. Acest cerc de studii a luat ființă în anul 1945 Aprilie și a continuat sub formă de cerc de studii unde se discuta legislația profesională, iar în Noembrie 1946 s'a întâmplat ceva care vine în avantajul colonelului Stoika și anume s'a ales un comitet care a fost condus de generalul Negrei și alți generali și care comitet restrâns compus din generali: Barbu, Stoika, Zorzor, Negrei și colonel Stoika, nici nu a fost citat la ședință. Dela sfârșitul anului 1946 colonelul Stoika n'a mai avut un rol de conducere în acest cerc de studii. Este adevărat după cum rezultă din "Minută" și "Memorandum", trebuia ca organul ce avea să pună la punct insurecția să aibă un caracter militar, să existe anumite nuclee, anumite organizațiuni cu caracter subversiv care să poată la momentul oportun să acționeze de așa natură, încât forța să-și spună cuvântul. Insa conducătorul nu putea să fie un om care nu reprezenta în partid prea mare lucru, care nu cunoștea secretele zeilor și nu putea fi inițiat dincolo de ceace știu foarte puțini membrii. Conducerea trebuia să aparțină neapărat unui militar și nu unui organizator. Din acte rezultă nu numai că n'a avut încrederea șefilor săi colonelul Stoika, dar că acuzatul Mihaleche văzând că nu poate trece activitatea cercului militar profesional pe tărâm politic, a făcut două acțiuni, a creiat un cerc pe Tară, un organ care să depindă de dânsul și toți ofiterii care făceau parte din cercul profesional militar au fost împinși să activeze în cir-

cumscripții a dezagre-at cercul profesional militar unde activa colonel Stoika, luând tot ce era element mai bun, trimițându-l la teren, iar în ce privește conducerea n'a mai lăsat să fie unitară, ci a lăsat-o numai la București, înființând pentru România alt cerc în care colonelul Stoika n'a mai avut nici cea mai mică parte. Susține că în cele spuse, nu se strecoară greșeli de fapt și că apărarea celui de al doilea părinte al său colonel Stoika se face numai pe împrejurări de fapt. În Aprilie 1947, cercul profesional militar își încheie activitatea sa și raportul de activitate dela dosar, singurul act semnat de colonelul Stoika, spre deosebire de celelalte, arată că s'a făcut propunerea pentru legea poziției ofițerilor, pentru legea înaintărilor în armată și era competent să o facă, fiindcă înainte de a intra în Partidul Național Țărănesc, el era preocupat de aplicarea legilor și punerea la punct a viitoarei legislații cu privire la militari, deci preocupările sale au fost ca să contribuie cu ceva la opera legislativă militară și să aducă un aport personal la aceea ce găsea el nerezolvat prin legi, regulamente și dispozițiuni cu caracter militar.

Pentru că acolo la acel cerc se discutau aceste lucruri, a căutat să creeze un punct pe care voiau să-l vadă și ceilalți. Deci activitatea sa la cercul profesional militar se rezumă la aceasta. Susține că în dosar nu există dovadă că opera colonelului Stoika în cadrul partidului a fost să fie țină către altceva, sau că la toate conciliabulele, la toate întâlnirile și discuțiunile partidului, ca faptele acestea petrecute între partid și anglo-americani imperialiști, să fi fost cunoscute de el să i se fi cerut avizul sau să fi luat parte colonelul Stoika, ceea ce n'ar fi de presupus dacă într'adevăr ar fi avut în sarcina sa exclusivă organizarea posibilității de a aduce la îndeplinire, printr'o insurecție armată și răsvrătire, fapte care decurg din "Memorandum" și celelalte probe dela dosar în sarcina celorlalți acuzați.

Colonelul Stoika a spus președintelui și șefului său că nu se poate obține ceva pentru îndeplinirea operei legislative pe care o face, decât dacă va fi pusă de acord cu guvernul Țării și că Iuliu Maniu a spus că este de acord, dar probabil, altceva s'a făcut în spatele perdelei, unde nu i-a fost permis colonelului Stoika să treacă. Că i tr'un memoriu după de colonelul Stoika, scrie că s'a prezentat Ministerului de Justiție și de Interne cu mult înainte, a cerut și au fost numiți câte un observator la cercul de studii ca să stabilească de acord, care legi e bună și care nu. În sarcina Colonelului Stoika se pune că la cererea sa și cu participarea sa, s'a făcut acel

plan militar. Nu-l neagă și nici nu-l înlătură, acesta este la dosar, dar accentuează că deși la prima cercetare generalul Grigore Stoika a afirmat că l-a dat colonelului Stoika și că acesta la rândul său l-a dat acuzatului Serdici, iar acuzatul Serdici l-a predat acuzatului Maniu, în instanță martorul general Grigore Stoika, n'a mai putut rezista și a declarat că nici el nu l-a văzut decât în ciornă. Deci apare certă apărarea colonelului Stoika că el nu a putut avea cunoștință de aceasta, pe care unul din autorii lui generalul Stoika Grigore nu-l văzuse decât în ciornă. Planul general de organizarea armatei este un plan de guvernare, la care colonelul Stoika nu vrea să participe prin situația lui din partid. Deci nu se dovedește cu nimic participarea colonelului Stoika la acest plan. Referitor la conferința ținută de colonelul Stoika intitulată "Armata de Măine", cu care ocazie s'ar fi produs un schimb de cuvinte foarte importante, când s'ar fi exprimat ca fiecare cetățean să aibă acasă ranița și pușca sa, susține că aceasta nu reprezintă altceva decât un extras din opera generalului Hârjeu, pe care el căuta să o explice și să arate de ce înțelege să urmeze și să considere că generalul Hârjeu, era capul cel mai luminat al scriitorilor militari. În concluziuni arată că dacă n'a reușit să evidențieze nevinovăția colonelului Stoika, roagă să se facă aplicațiunea art.157 C.P. care dă dreptul la acordare de circumstanțe atenuante și să se coboare pedeapsa până la un an închisoare. În cazul când instanța își face convingerea că nu este vinovat de participare la complot, dar că aflând la un moment dat de existența acestui complot, s'a retras și n'a mai activat și în loc să denunțe a tăcut, cere a se schimba calificarea din infracțiunea prevăzută de art.227 C.P., în aceea prevăzută de art.228 C.P., unde aplicând circumstanțe atenuante va putea fi scoborâtă pedeapsa până la 3 luni închisoare corecțională. În principiu Dl. Avocat Birnberg Monica solicită achitarea colonelului Stoika Stefan, iar în subsidiar schimbarea de calificare și acordare de circumstanțe atenuante..

Dl. Avocat Ioan Lucaci, apărător din oficiu în apărarea colonelului Stoika Stefan, în continuare arată că Stoika a fost excedat de oncarea de a fi omul de încredere al lui Maniu și Mihalache și că el a protestat și explică, că șeful direct al acestei secții militare, Mihalache, nu i-a mai putut inspira încredere pentru că a contravenit la ceea ce stabilise în fostul Partid Națio-

de atunci, în al doilea rând nu putea să aibă o încredere nici Mihalache în el, nici el în Mihalache, pentru că în loc să participe la atmosfera generală aării, a luat parte la războiul din Răsărit ~~va~~ voluntar și încheie în al treilea rând pentru că a văzut că este de inconsecvent și cu câtă ușurință Mihalache a încercat să se pună la adăpost prin fuga dela Tămădău. Aceasta a spus și în scris colonelul Stoika și D-sa nu face decât în calitate de apărător din oficiu să reproducă spusele colonelului Stoika în apărare. Sustine că nu sunt dovezi de participare la complot din partea colonelului Stoika. Participarea la o secție profesională dintr'un anumit partid nu poate să facă dovada unei infracțiuni și de aceea acuzarea s'a simțit obligată să arate că acele cercuri profesionale militare n'au fost decât ostentativul unui act juridic, n'a fost decât firma care camufla o altă organizație. Deși ar fi fost indicat col. Stoika prin cunoștințele lui temeinice din armată ca șef de promoție, să ia conducerea acestei secții, totuși știindu-l ca o fire cu totul nedecisă, ezitant s'a găsit că nu este el cel indicat să poată conduce. Conducătorul era generalul Negrei. S'a căutat să se tragă din anumite situații de fapt și din manifestații ale colonelului Stoika concluzia că el a participat la organizarea acelor nuclee militare și a fost printre inițiatorii transformării acestor cercuri profesionale așa cum sustine acuzarea în organizații secrete pentru insurecție și pentru înarmarea locuitorilor. Dar Stoika n'a fost primit în acel comitet restrâns. El considera acel plan de organizare ca o elaborare ^{pușila} pușilă și care poate compromite pe membrii unui cerc militar și faptul că s'ar fi simțit jicnit în conștiința lui și revolta spontană avută când a luat contact cu el în vederea pregătirii apărării, denotă că este un om de bună credință și aceasta explică că el n'a putut să cunoască planul nici în momentul inițial, nici finalitatea actului. Acest plan nu este opera colonelului Stoika și din documentul din 30 Aprilie 1947 rezultă că generalul Stoika a expus în scurt ciorna proiectului de organizarea armatei, procesul verbal este semnat de generalul Negrei. Generalul Gheorghies a declarat că discutase cu Mihalache organizarea militară a partidului pe Tară, județe și Capitală și că i-a cerut un plan de organizare. Rezultă deci că planul de reorganizare militară a fost opera a două trei persoane, cum rezultă și din declarația martorului general Gheorghies care a arătat că planul a fost cerut de generalul Negrei în acele conferințe și este pregătit în atmosfera ce a reușit din conferință. Actul de acuzare arată ca autor pe generalul Stoika, care a înmănat planul acuzatului colonel Stoika pentru a fi predat lui Maniu. Generalul Stoika a

spus că el a elaborat o simplă ciornă și s'a recunoscut în instanță că ceace s'a bătut la mașină este identic cu ciorna făcută din inițiativa generalului Negrei. Din toate aceste rezultă că colonelul Stoika nu este autorul planului ci rămâne a se analiza de instanță dacă transmiterea acestui plan ar fi putut să denote o adeziune a colonelului Stoika pentru că în adevăr colonelul Stoika a scris că acesta este planul pe care l-a predat lui Mihalache. De aci și până a trage o concluzie că într'adevăr este complotist este ceva mai greu de făcut. În privința conferinței colonel Stoika "Armata de Măine", n'a găsit nimic important, deoarece nu are nimic original, este o problemă bine cunoscută din statistică; că un contingent reprezentă 1% din populația Țării și arată cum ar trebui să facă instrucția față de împrejurările care vor veni din tratatul de pace, și arată că sunt copiate părțile din tratatul lui Hârjeu. Cu privire la acuzația că ar fi întrebuintat la conferință anumiți termeni care denotă voința de a răsturna ordinea legală în Stat, de a porni o răsvrătire, susține că acești termeni nu au fost întrebuintați de el, de colonel Stoika și de acuzatul Mihalache, așa cum rezultă și din depozitiile martorilor, referindu-se la afirmațiunile făcute ca fiecare cetățean să aibă ranița și pușca acasă. Deasemenea că expresiile ca omul de mâine trebuie să fie o fire revoluționară, om de baricade, om de linia întâia, nu au fost întrebuintate de colonel Stoika, ci tot de Mihalache și aceasta rezultă din depozitiile martorilor general Stoika, Gheorghiu și slt. Walter. Deci din punct de vedere faptic rămâne de analizat afirmațiunile martorului Albu, referitor la cererile de informațiuni secrete dela instituțiile militare. Dar cum la toate aceste întruniri participaseră și alți martori din a căror depozitie nu rezultă acest lucru lasă la aprecierea instanței aceasta. Cu privire la informațiile referitor la cadrul disponibil, deși nu este dat în judecată pentru aceasta, faptele le demonstrează că Stoika nu are o situație sufletească de a putea participa la complot, indiferent de dovezi și el s'a secotit nevinovat încât nu a crezut necesar să mai aducă martori. Intinderea cercurilor profesionale din Capitală pe Tară, nu este opera colonelului Stoika ci a generalului Negrei, după cum rezultă și din procesul verbal Nr. 49 din 4 Aprilie 1947 și din depozitiile martorilor general Stoika și general Gheorghieș. În ce privește încadrarea în drept, arată că nu este trimis în judecată pentru art. 210 și 211 ci numai pentru art. 207 și deci urmează să se facă aplicarea art. 227 sau eventual să se schimbe calificarea în in-

fracțiunea prevăzută de art.228 C.P.și în concluziuni cere ca instanța să aprecieze și să aducă hotărârea cea mai indicată în această speță.

Dna.avocat Ana Ciobanu, pentru acuzatul lt.colonel în retragere Statescu Dumitru, din oficiu, arată că procesul trădării naționale în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu se apropie de sfârșit, venind rândul ultimului acuzat Stătescu. Arată că de o săptămână se desbate procesul și mulțumeste instanței pentru modul larg în care s'a pus la dispoziție actele doveditoare, dosare, mărturii, peste cari nici apărarea nu poate trece și pe care trebuie să le recunoască a fi piese grave în acuzarea celor din proces. Sustine că acuzatul lt.colonel Stătescu, este trimis în judecată pentru complot, prin aceea că în anul 1946-1947 a fost complice la complotul organizat de Maniu și Mihalache în scopul răsturnării prin violență a guvernului democratic, a avut rol de conducere în organizația militară a Partidului Național Tărănesc; a atras în activitatea militară pe anumiți ofiteri deblocați și activi; a căutat să ducă activitate de descompunere în armată și că a participat la elaborarea unui plan de reorganizarea armatei. Crede că este o greșeală când se spune că lt.colonel Stătescu este membru în comitetul de conducere; el n'a făcut parte din comitetul de conducere care era compus din generalii: Zorzor, Stoika și Negrei. Sustine că lt.colonel Stătescu a plecat din armată din cauza orbirii progresive și din cauză că nu s'a înțeles cu fostul mareșal Antonescu. În toamna anului 1945 cedând insistențelor generalului Negrei s'a înscris în Partidul Național Tărănesc, a luat parte numai la 4 ședințe și s'a retras din partid. Scopul acestui cerc profesional militar a fost arătat tuturor celor ce veneau să se înscrie în Partidul Național Tărănesc, era o legiferare prin care se apăra interesele militarilor când va veni la putere, n'a fost complotul. Stătescu a revenit în iarna anului 1947 după repetatele insistențe ale generalului Negrei, când l-a numit casier general pe Tară și șeful sectorului II Militar Negru. Nu a făcut parte din comitetul de conducere, deci nu a putut prinde scopul precis al comitetului, complotul, iar procesul verbal încheiat la 7 Noembrie 1946 arată că comitetul a luat hotărârea să nu se mai divulge cele discutate în comitet. Acest comitet restrâns a avut strânse legături cu șeful partidului, deci nu putea Stătescu să fie inițiat în toate aceste lucrări. Stătescu nu a colaborat cu colonelul Stoika Stefan, la planul de reorganizarea armatei, rezultă din declarația martorului Mihăilescu că Stătescu a protestat în ședințe lor când colonelul Dumitrescu șeful biroului de informații al Partidului Național Tărănesc a

atacat guvernul actual. A protestat și a părăsit ședința când un membru din comitetul de conducere al Partidului Comunist Român a fost atacat și insultat de colonelul Dumitrescu. Toată atitudinea lui Stătescu nu este a unui complotist, a unui om care lucrează secret. El nu și-a dat seama că activitatea politică a Partidului Național Tărănesc nu este deschisă, el a fost de bună credință. El n'a dat nici o directivă, n'a spus să se facă adeziuni pentru Partidul Național Tărănesc, iar martorul general Burnea a arătat că Stătescu a fost un om liniștit și nu l-ar crede în stare să se asocieze unui complot pentru răsturnarea ordinii în Stat. Pentru dovedirea bunei credințe a acuzatului Stătescu, arată că la anchetă când a luat cunoștință de planul militar, a scris că înțelege să se desolidarizeze de Partidul Național Tărănesc, care a putut să facă asemenea acte. În concluziuni dna. avocat Ana Ciobanu cere o sentință dreaptă pentru acuzatul lt. colonel Stătescu Dumitru.

Dl. avocat Vlad Dimitriu, tot în apărarea lt. colonel Stătescu Dumitru, în continuare, din oficiu, arată că una din acuzațiile capitale concretizate între 18 și 30 Septembrie 1946, este că Partidul va trebui să aibă două-trei comitete distincte: un comitet politic format din cei care au participat la zămislirea complotului, un alt comitet politic compus din reprezentanții partidelor de opoziție și un membru în contact cu organizațiile județene și un al treilea comitet militar, compus din cei mai buni oameni. Susține că nu se face dovada acordului și înțelegerii participării la complot. El a avut rolul de casier în organizația profesională militară a partidului și referindu-se la vechime în armată, arată că nu se poate procura complotiști din ofiteri de administrație, casieri sau potari. Nu trebuie considerat lt. colonel Stătescu ca un erou. În ce privește latura de drept se referă la pledoaria dlui avocat Birnberg, care a dovedit demnitate profesională, pricepere juridică și curaj. Se referă de asemenea la depoziția martorului general Burnea în ce privește persoana lt. colonel Mihăilescu Dumitru, care l-a înfățișat bolnav de ochi și de om liniștit, arătând că în cariera militară a lucrat la birou și după cum se vede, în cariera politică el a lucrat la casierie, într'un partid care nu știe dacă avea parale și dacă avea nevoie de casier. Referindu-se la planul de reorganizarea armatei, arată că se știe cine l-a făcut și nu sunt dovezi că la elaborarea lui a luat parte și Stătescu, apoi s'a arătat în pledoaria dlui Avocat Iucaci, că acel plan este extras din lucrarea generalului Hârjeu, scris acum 20 de ani. În concluziuni dl. avocat Vlad Dimitriu arată că instanța

judecă una din infracțiunile cele mai periculoase, complotul și soliciți atențiunea asupra deosebirilor de vederi ale apărării, deosebiri care dovedesc că au venit în plină dreptate să-și spună cuvântul, că această apărare s'a putut desfășura în deplină libertate și cere să se pronunțe o sentință dreaptă care să reprezinte punctul de vedere drept și just.-

Dl. Prim Procuror Militar Colonel Magistrat Georgescu Alexandru, având cuvântul în replică, arată că Parchetul recunoaște misiunea extrem de grea pe care a avut-o apărarea, fiind handicapată în acest proces de un arsenal de probe zdrobitoare, ce stau la baza actului de acuzare și la rechizitoriul dezvoltat în instanță, probe care nu pot fi contestate din cauza preciziei și a valorii lor. Din tot ce s'a desbătut, din partea apărării s'a putut constata că, cu toate strădanii și laborioasa muncă pe care a depus-o în analiza actelor și textelor de lege, n'a putut să aducă nimic din punctul de vedere al faptelor. Nu s'a încercat măcar înlăturarea vreunei probe testimoniale, rezultate din depozițiile martorilor, documentelor sau a declarațiilor dela dosar. S'a încercat cu multă trudă și printr-o largă analiză obiectivă a unor texte de lege și interpretări doctrinare să se obțină ici și colo anumite ușurări. Trebuie precizat așa cum s'a spus și în rechizitoriu că elementul politic în acest proces, este doar masca sub care se ascundea un lanț întreg de infracțiuni prevăzute și sancționate de Codul Penal. Nu răspunde fiecărui apărător în parte din punct de vedere faptic, însă rezumă temeiurile de drept pe care se sprijină apărarea.-

Parerea băncii apărării este împărțită în ce privește existența complotului, în timp ce majoritatea dintre avocați nu contestă existența acestui complot, restul încearcă să pretindă că nu se face dovada, că unii dintre acuzații de astăzi ar fi participat la complot. S'a încercat diminuarea importanței acestor probe administrative în proces și anume proba prezumțiilor. Arată că în capitolul probei din textul Procedurii Penale de sub art. 184 sunt indicate ca mijloace de probațiune indiciile și prezumțiile, deci fără discuții aceste două chestiuni sunt socotite de legiuitor drept probe, cari pot să facă dovada în justiție. În aliniatul 1 din art. 184 se prevede că aceste probe, numite indicii să formeze un mijloc de dovadă, este necesar ca ele să fie coroborate prin stări materiale și situații nematerializate. Aliniatul 2 de sub acest articol, este completarea aliniatului 1 din care se desprinde că și prezumțiile pot constitui o probă în penal, dacă ele sunt trase din consecințele logice ale unor stări de fapt. Revenind la speța Dl. Prim Procu.

militar susține că apărarea invocă că acuzațiunile de complot aduse unora dintre acuzați nu constituiesc decât simple prezunțiuni, necoroborate cu alte fapte materializate, care ar putea să constituie o consecință logică trasă din starea și împrejurările cunoscute și cari pot să facă convingerea judecătii. Ori în rechizitoriu D-sale a analizat probele materiale ale dosarilor și ca să arate valoarea acestor probe numite prezunțiuni, invocă jurisprudența, care este unanimă ca și în materie de trădare și anume prezunțiunile sunt un puternic mijloc de dovadă.

Impărțind acuzații de astăzi în două loturi, un lot care face parte din partid și alt lot care nu face parte din acest partid și care a lucrat în concordanță cu cei dintâi. Pentru primul lor s'a făcut afirmațiunea că nu există complot, întrucât activitatea rezultată din piasele dosarului, nu se rezumă decât la încercarea de trecere frauduloasă a frontierei, adică la Tămădău. Nu se poate înlătura acest fapt, că cele petrecute la Tămădău constituie un fapt care stabilește vinovăția celor cari au luat parte la aceasta acțiune, dar că între unele puncte din "Memorandum" se hotărâse înființarea peste frontieră a unui comitet secret care să lucreze, așa cum s'a stabilit din debateri și din dosare, deci un prim pas pentru executarea acestui punct din planul "Memorandumului", era trimiterea peste frontieră a unor membrii din partid, cari să completeze grupul din străinătate, pentru formarea acestui comitet secret. Insași existența lor la Tămădău, constituie participarea lor la acest desiderat al actului, deci participarea la complot. De aceea acest fapt apare hotărât acordul criminal indiferent dacă există o acceptare, indiferent de ajutorul din afară, fiindcă s'a văzut din debateri că ei porneau la acțiune. Încercarea de fugă a acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazar, către sediul comitetului secret din străinătate, este unul din punctele "Memorandumului" și deci s'a pornit la execuția acestui punct ajungând la Tămădău.

Această încercare ne situează înăuntrul complotului. Că pentru existența infracțiunii de sub art. 227 C.P. nu este necesar ca toate elementele din acest articol, scop, program, să fie consumate și prin unul din mijloacele prevăzute în acest articol, prin hotărârea de a comite unul din infracțiunile prevăzute la art. 184 C.P. și următorii se consumă faptul principal adică complotul. Atât din "Memorandum" cât și din planul de organizare al armatei ca și din discuții, rezultă scopul final, facilitarea trecerii trupelor străine pe teritoriul statului și a formării unui guvern fantomă care să aducă la scopul final propus în "Memorandum", deci să contribuie prin

activitatea aceasta la o stirbire a independenței Statului. În ceea ce privește infracțiunile celelalte care au fost trecute la unii din acuzați în legătură cu complotul art. 227 C.P. s'a spus foarte puțin, iar referitor la infracțiunile din art. 227, 210, 211 C.P., neatacându-se această problemă înțelege că apărarea este alături de aceste concluziuni ale Parchetului. În ce privește latura externă arată că sunt dovezi suficiente de existența complotului. Participarea lui Pogoneanu la complot nu se contestă și nici legăturile lui cu acuzatul principal Iuliu Măniu și nici cu grupul din străinătate nu pot fi contestate. Totuși acuzații din latura externă nu au făcut decât să lucreze în această intențiune generală. Acuzații Florin Roșu și Emil Oprigan au recunoscut direct în toate declarațiile, acțiunea subversivă la care au participat, arătând cu detalii toată activitatea lor. Oprigan respinge această activitate în trecut, astăzi cu destulă indignare a mărturisit cinstit în fața instanței la fel și Emil Lazărescu conștient că a participat, că această participare a lui a fost de natură subversivă și că activitatea la care era supus deasemenea conținea un eustret subversiv. O recunoaștere în declarațiile sale și în prima din declarații arată că a încercat să se desiste. Când un acuzat mărturisește că singur încercarea să se desiste de o activitate pe care a înțeles-o că este criminală, cu toată această desistare nu a urmat deci continuarea la activitatea sa, nu poate decât să continue categoric activitatea care îi încadrează în art. 227 C.P. În ce privește pe Camil Demetrescu s'a accentuat că a luat parte la consfătuiri unde s'a discutat exact complotul, s'a constatat că este un intim al lui Victor Nădulescu Pogoneanu și prin activitatea sa el se situează înăuntrul acestui complot. Faptele au fost arătate lămurit, acele aduceri de documente, cele cinci valize la locuința acuzatului Pogoneanu, oficialul făcut de a se duce cu mandatul la cei trei șefi de partide pentru a fi semnat mandat care era cuprins într-una din condițiunile "Memorandumului". Din aceste două examinări Tâmbăul și Externele arată că Parchetul a reușit să dovedească o materializare de fapte cari coroborate cu împrejurări și situațiuni din dosare nu poate să ducă decât la probe suficiente și dovedite, caracterizând acele indicii și prezunții, deci probe definitive și categorice. Cu privire la acuzatul Vasile Berdici, pe lângă toate dovezile administrate în proces reamintește una și anume, în ce privește aceea instigare la infracțiuni de sub art. 190 C.P., că în "Minuțta", se prevede că Statele Unite vor avea nevoie de situații și poziții asupra trupelor sovietice aflate în Țară în primul rând

de încadrarea nominală a Mareșalului Stat Major al nostru. Ori din cele dezbătute și depunțile de martori dela dosar, se constată că Șerdici a obținut și comunicat aceste informațiuni în calitate pe care o avea. Din dosare rezultă aceasta și reamintește lucrările sovietice cu caracter militar depe litoralul Marii Negre și depe litoralul Varnei. Aceasta constituie o informație militară și instanța urmează să aprecieze. S'a spus că Șerdici membru al partidului a lucrat ca o mașină fiind simplu traducător, dându-le să se înțeleagă că acest serviciu este al unui tehnician și nu al unui om care lucrează în vederea unui scop dinainte hotărât. Dar Șerdici a avut pe lângă calitatea de membru al partidului și calitatea de reprezentant al opoziției în Parlament. Cele ce a comunicat, le-a comunicat ca simplu tehnician sau le-a comunicat din îndemnul șefului și pentru scopul pe care îl urmărea? Nu trebuie insistență, este suficient a se reaminti tot ce s'a discutat în acest proces și că la sfârșitul declarațiilor Șerdici înțelege să mărturisească spunând: da, am văzut, vinovatul e cutare, numindu-l pe acuzatul Iuliu Maniu. Aceasta a avut de spus în ce privește probele și în ce privește critica adusă prezumțiilor, precum și în ceea ce privește unii din acuzați, unde Dl. Prim Procuror Militar arată că a găsit că este necesar să răspundă în replică asupra celor spuse de apărare. Cu privire la justificarea teoretică prezentată de Dl. Avocat Vlad Dinitriu, Dl. Prim Procuror Militar arată că după această teorie ar urma ca suveranitatea națională și independența, sunt chestiuni care trebuiesc lăsate pe planul al doilea, ori cum pentru noi suveranitatea și independența națională nu sunt teorii lăsate în urmă ci bunuri foarte scumpe, pentru cârtigarea cărora România a sângerat și suferit din greu.

Codul penal sancționează sever orice atingere a suveranității și independenței, așa cum le înțelege întreg poporul, iar pentru cei cari au chemat și apriginit ocupația nazistă, acum principali acuzați în proces și cari nu e nici o mirare că astăzi au lucrat în vederea înrobirii poporului român, de către alte puteri imperialiste, nu se pot lua în seamă artificile unei teorii criminale ci textele clare, textele violate de ei a căror severe plecare o cere. Misiunea apărării a fost grea având în vedere puternicile probe administrative în proces și Dl. Prim Procuror Militar arată că se aștepta ca întreaga bancă a apărării să urmeze cel puțin linia adoptată de cea mai mare parte dintre

1
2
acuzați, cari în fața acestor probe au recunoscut vinovăția lor. Spre deosebire de aceștia și printre ei acuzații Serdici Vasile, Nicolae Penescu, Emil Opreșanu, Florin Roșu și alții, cari au mărturisit deschis crimele lor, o parte din apărare a încercat să diminueze participarea clienților lor la complot. Această încercare ar putea fi explicată prin tendința unor reprezentanți ai apărării, de a solicita achitarea clienților lor, chiar când și aceștia nu o solicită fiind copleșiți de puterea probelor, care tendință nu face decât să dăuneze ~~acuzatilor~~ în loc să le creieze o situație mai ușoară. În încheiere dl. prim procuror militar arată că își menține concluziunile puse cu privire la faptele și textele de lege invocate și cere în concluziuni condamnarea tuturor acuzaților.

Apărarea având ultimul cuvânt a susținut cele ce urmează:

Dl. avocat Ionel Teodoreanu în numele întregii apărări arată că după mai bine de o săptămână de ample desbateri, totdeauna corecte, procesul acesta se apropie de sfârșit. În clipa când apele unui fluviu se apropie de mare, capătă o încetinire. Foarte curând o bună parte din apele cari reprezintă un fluviu din trecutulării, se vor vărsa în istorie spre viitor și banca apărării împreună cu întreaga suflare românească dorește ca acest fluviu al justiției să ducă adevărul, tot adevărul și numai adevărul.

Dl. avocat Dr. Nicolae Ursu referindu-se la forța probantă a mărturiilor în materie de înaltă trădare, invoacă dispozițiunea art. 144 Pr. P. în ce privește pe acuzatul Ilie Lazăr, susținând că mărturisirea în concepția art. 144 Pr. P. este declarația inculpatului cu privire la situația sa și declară că n'a fost informat că jurisprudența înaltei Curți prevede că în materie de înaltă trădare, mărturisirea face probă. Un inculpat poate face mărturisiri spunând că este autorul faptului, dar poate face mărturisire în cece privește pe alt inculpat. Atunci chiar dacă înalta Curte a spus că mărturisirea face probă deplină, acest lucru însă nu se poate referi decât la mărturisirea inculpatului cu privire la propria sa persoană. În speță dacă Ilie Lazăr, personal ar fi făcut o mărturisire în sensul ~~nevinovăției~~ sale, hotărât lucru jurisprudența are punctul de vedere corect. Dacă însă nu este acela care a mărturisit ci un altul afirmă despre el, evident aceasta nu se poate susține pentru motivul că persoana care mărturisește, prezumă o stare de sinceritate, pe când persoana care acuză prezumă

o stare de nesinceritate. Este vorba exclusiv de principiul și desigur dacă mărturisirea are efect probatoriu față de acuzatul care mărturisește și împotriva altuia pe care-l acuză, chiar în această situație jurisprudența nu se poate interpreta decât că face dovada împotriva acuzatului care a mărturisit nu și împotriva altui coacuzat.

Dna. avocat Lucreția Timofti, pentru acuzatul Camil Demetrescu, arată că i s'a imputat acuzatului că a luat parte la consfătuiri, dar că aceasta nu reiese din dosar și un martor a spus că atunci când s'a întâlnit Pogoneanu cu Styrcea, Camil Demetrescu era bolnav. Un alt element nou adus în acuzare este că Demetrescu s'ar fi dus cu scrisoarea de recomandare, la cei trei șefi de partide. Dar că tot din desbateri ar reeși că el a fost trimis de Pogoneanu la Titel Petrescu și la Brătianu; el n'a luat scrisoarea dela Iuliu Maniu să o ducă celorlalți trei șefi de partide.

Dl. avocat Radu Matei pentru acuzatul Vasile Serdici, arată că o chestiune nouă este aceea referitoare la furnizarea de către acuzatul Serdici de date asupra trupelor sovietice și întăririlor care s'au făcut pe malul Mării Negre. Această acuzare reiese numai dintr'o declarația pe care a dat-o la primele cercetări, Cârje, care a fost audiat și în instanță și s'a putut vedea că dacă ceace spunea el era exact, însemna că este spion și trebuie arestat, el fiind acela vinovat de înaltă trădare. Dar Cârje n'a reiterat această acuzație, ci s'a mărginit a spune că ar fi dat o notiță care privea organizarea Statului Major. În ce privește acuzația de instigare arată că Serdici este trimis în judecată în baza art. 190 C.P. comb. cu art. 120 C.P. ptet. 1 și dacă s'a făcut instigarea a fost numai asupra unor funcționari publici, ori Cârje nu este funcționar public, chier dacă ar fi adevărat ceace spune el; acuzatul Serdici a contestat și nu s'a făcut dovada că i-a dat notiță. Cârje trebuie să fie înlăturat fiindcă el n'a avut nici o funcție publică și nu în această funcțiune a comis faptele prevăzute în art. 190 C.P. ci necredință în serviciu, dându-i actele încredințate de serviciul avut. Serdici a fost deputat în opoziție până în 1936 nu la naționali țărâniști ci la lupiști, deci în opoziție cu Partidul Național Tărănesc. El a intrat în Partidul Național Tărănesc în 1936 și abia în 1946 a intrat ca deputat în delegația permanentă dar el s'a ținut tot timpul pe linia dreaptă. El a putut să facă dovada înaintea instanței că n'a avut cunoștință de memoriu, că n'a fost un complotist și că nu

cunoștea pe cei dela Externe. Când a fost pus în fața documentelor la primele cercetări, el a făcut declarațiile categorice de desolidarizare, pentru că atunci a văzut că Partidul avea două politici, una pe față la care aderaseră și alta ocultă de care el nu avea cunoștință. Declarațiile lui Serdici făcute din proprie inițiativă în fața anchetatorilor sunt cele mai elocvente și fac dovada că nu este un complotist. Cere în concluziuni o sentință dreaptă după cum dictează conștiința, astele și probele dela dosar.

Dl. avocat Vlad Dimitriu în apărarea acuzatului Nicolae Penescu, arată că fondul apărării sale se bazează pe declarația acuzatului și din acest punct de vedere când a vorbit despre problema suveranității naționale s'a referit la activitatea oficială și legală a Partidului Național Țărănesc și anume pe plan politic Penescu este solidară cu politica oficială a partidului, iar nu cu acțiunea străină de această politică și care a dus partidul și pe conducătorii lui în situația de astăzi. Complot înseamnă legătură, lanț mai multe verigi. Dacă dela prima verigă, acuzatul nr. 1, toate verigile sunt legate până la acuzatul nr. 19, toți sunt vinovați de complot. Dacă undeva se rupe lanțul, atunci intră în complot numai cei legați prin legături verigilor. În concluziuni cere o sentință dreaptă.

Dl. avocat Iancu Vasiliu pentru acuzatul Ion Mihalache, din oficiu, referindu-se la acuzațiile aduse de dl. prim procuror militar, de o complicitate spectatoare sau efectivă, directă în complot, arată că din interogatoriul luat acuzatului s'a putut orienta și a putut vedea atitudinea lui Mihalache în toată această afacere. Când a fost întrebat Mihalache, care era conducerea partidului și dacă șeful partidului atunci stot puternic discuta în comitetul executiv toate chestiunile, Mihalache a spus: "Cred că da". Ori aceasta nu este o declarație directă că într'adevăr Maniu pune toate chestiunile în discuție la comitet, adică nu el singur conducea toată afacerea politică și numai în anumite puncte îi interesează pe colaboratorii lui. La întrebarea a doua dacă el știa ceva despre convorbirile pe care le avea cu acuzatul Maniu cu legațiile străine și reprezentanții lor, Mihalache a răspuns că i-au fost aduse la cunoștință câteva din ele. N'a recunoscut intrări masive de legionari la naționali țărăniști, dar a spus că a fost mirat de primirea în partid a lui Horațiu Comănicu, dar conform statutelor Maniu nu putea fi chemat la răspundere. Despre plecarea lui Grigore Niculescu Buzăști a știut, dar de cei

laltii a aflat pe urmă, deci Mihalache era lăsat la o parte de seful partidului, nu era consultat în toate împrejurările. În chestiunea Tămădăului Mihalache a spus că nu voia să plece în străinătate însă Maniu i-a spus că dacă nu pleacă ve pleca el. A căutat să-l tragă pe Maniu la Dobresti să afle tot adevărul în chestiunea plecării, dar nu a putut căpăta nici o explicație dela seful său. A primit într-o zi un telefon dela seful său să vină în București și i s'a pus în vedere să plece, Mihalache a trebuit să plece și a fost prins la Tămădău. Deci o serie întreagă de mărturisiri din care rezultă legăturile lui Mihalache în această afacere. Întrebare a se pune dacă această complicitate poate să fie cu concursul a doi trei complici cari hotărăsc efectiv, poate fi numai unul care să dirijeze, iar ceilalți să execute înconștienți, sau sub o psihoză specială sau sub imboldul unei sugestii sau chiar a unei ^{idei} ~~fa~~ ^{idei} ~~na~~ ^{idei} ~~șii~~. Mihalache a declarat că mergea întâi la ~~Instambul~~ ^{Istanbul}, apoi poate la Geneva unde erau Grigore Niculescu Buzesti și Grigore Gafencu. Ori dacă el era în inițiativa complotului cunoștea toate împrejurările plecând ca viitor șef de guvern, el trebuia să cunoască întreaga organizație. Are impresia că Mihalache se găsea în situații unui comandant de unitate în timpul războiului, care trebuia să deschidă plicul numai la ora "H". Ori dacă el mergea la Constantinopol și la Geneva, fără să știe, așteptând acolo ora "H", înseamnă că el nu mai era un complice activ ci un complice spectator. Acuzatul Mihalache ține să limpezească chestiunea organizației militare, el pretinde că aceasta nu arfi făcută de el, ci de forurile superioare ale partidului. Nu avea el conducerea ci militarilor ^{de} ~~de~~ carieră în special colonelul Stoika Stefan și lt. colonel Stătescu, cari făceau aranjamentul organizațiilor pe județe și Capitală. Rolul acestor cercuri profesionale era discutarea viitoarei organizații a armatei. I se impută lui Mihalache că a dat aprobarea conferinței și cu această ocazie el a cerut ca fiecare cetățean să aibă acasă arme și ranițe. Dacă acest fapt ar fi avut caracterul ce i se atribuie, nu i se dădea o aprobare publică, este un fapt secret, care s'ar fi dat numai prin cuvânt de ordine. Susține că Mihalache a fost fascinat, el n'a avut un rol direct și activ. El a fost o victimă a fatalității istorice, care l-a îndemnat pe acest drum și n'a știut la vreme să se retragă când s'au retras: Iunian, Stere, Lupu și ceilalți și să părăsească această corabie.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor, acuzatilor și apărătorilor, suspendă ședința la orele 13,45 azi 6 Noembrie 1947 până luni 10 Noembrie 1947 orele 8 dimineața, când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința publică dela 10 Noembrie 1947 orele 8 dim.

Sedința publică fiind deschisă, președintele a ordonat introducerea acuzatilor cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședințele precedente, au fost identificați, după care s'a dat cuvântul în continuare apărării în replică în ultimul cuvânt după cum urmează:

Dl. avocat Izidor Birnberg, în apărarea acuzatului colonel în rezervă Stoika Stefan, arată că au mai rămas două chestiuni nedesvoltate în apărarea acuzatului și anume: împrejurarea că acuzatul are în patrimoniul său moral, cronica făcută în timpul războiului și sub altermul lui care a fost un coleg de Barou, a scris pagini strălucite și a doua în războiul actual dela 1941 până la 1945 colonelul Stoika a avut o ținută înaltă de patriotism și umanitate. Că acuzatul a afirmat că Germania va fi învinsă și că Rușia va eși biruitoare, iar în timpul prigoanei poporului evreiesc colonelul Stoika a salvat sute de vieți între care și pe fiul său. În concluziuni cere o judecare dreaptă pentru colonel Stoika Stefan.

Dl. avocat Mișu Nicolau, pentru inculpatul Ion De Mocscorny-Styrcea, referindu-se la vina de a nu fi declarat cunoașterea complotului care era în pregătire, susține că această participare la pregătirea complotului a fost numai incidentală și imediat ce a avut cunoștință că în adevăr este ceva în care nu poate fi amestecat, întrucât nici credința sa politică, nici ideile sale de organizare socială nu corespundeau cu ceace se întâmpla, a înțeles să plece din București și să rămână mai mult de un an la țară, departe de tot ce se urzea în București. Acolo a fost vizitat de unul din agentii americani, străgându-i-se atențiunea că trebuie să părăsească Tara și la răspunsul său negativ cu toate insistențele depuse de acest american, fiindcă în joc erau interesele superioare ale unor națiuni străine, cari nu voiau să fie cunoscute uneltirile din Tară, el a rezistat și n'a înțeles să părăsească Tara. I s'a spus că trebuie să plece chiar înaintea acelor sortiți să formeze un guvern în străinătate, i s'a pus la dispoziție și avion și i s'a arătat o lume fericită în străinătate, dar fiindcă el nu avea de ce să se teme a refuzat și atunci i s'a atras atențiunea că i se poate oferi câteva grame de otravă, ară-

tându-i însușirile acestui drog, că are o ușurare luându-l în momentul când era să fie prins, adăugând că e imposibil să nu declare tot ce știe față de mijloacele moderne care se cunosc și se întrebuințează pentru aceasta. Dar toate acestea, cu toate că Styrcea n'a fost supus nici unei presiuni, că a avut tratamentul cel mai omenesc posibil cunoscut în închisori și că nu poate reproșa nimic anchetatorilor, el a arătat tot ceace a cunoscut. Apoi că agentii americani i-au atras atenția că-și poate pierde viața chiar și fără voia lui, atunci când la invitația că-i procură otravă a răspuns că și-o poate procura și singur și că aici intervine groaza omului care are dreptul să-și conserve existența. În această situație în fața unei amenințări, care-i periclita viața, inculpatul a stat izolat să i se piardă urma. A fost odată chemat de Pogoneanu printr'o scrisoare și a venit dar numai pentru câteva ore și s'a reîntors în provincie de unde nu a mai venit în București timp de aproape un an. De altfel justiția căreia îi aduce un omagiu public a recunoscut aceasta prin rechizitoriul și nu i-a pus în sarcină decât omiterea de declarare a cunoașterii complotului. În situația lui Styrcea fără a face caracterizări, arată că el este de o sensibilitate foarte clară, este un om nervos, care în afară de conceptul lui politic, nu a acceptat această urzeală a Partidului Național Tărănesc - Maniu, nici măcar în forma în care s'a petrecut, nu intra în convingerile sale și justificat prin natura sa prin educația sa și pregătirea sa cât și prin groaza pe care o avea cunoscând sistemul ce se aplică în asemenea împrejurări de acei care au interes să nu fie cunoscute asemenea lucruri, dându-și seama că are de-a face cu un pericol care nu poate fi evitat, a stat izolat și nu a denunțat fiindu-i teamă de moarte. În concluziuni cere achitarea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea.

Dl. avocat George Dumitrescu, în apărarea acuzatului Camil Demetrescu, arată că acesta a fost trimis în judecată pentru două fapte, primul intitulat complicitate la complot și al doilea înaltă trădare. Trebuie de verificat elementul intențional că în adevăr el a știut ceace lucrau, ceace intenționau să realizeze atât în cadrul complotului cât și în cadrul infracțiunii din art. 184 C.P. Acuzatul a avut o linie dreaptă în apărarea lui spunând că a fost invitat la o masă cu un grup dar că nu rezultă nici din mărturisirea lui și nici din declarațiile celorlalte persoane, care au participat fie la acea masă, fie la întreaga activitate, la întreaga infracțiune (crima de trădare) că ar fi participat la discuțiuni sau ar fi știut că persoanele acestea au fost

cosutori la celelalte infracțiuni. Referitor la a doua infracțiune din art. 190 C.P. comb. cu art. 121 C.P., susține că acuzatul Camil Demetrescu a mărturisit dacă n'a înțeles să declare, decât că a fost prezent în mașina care staționa în Piața Victoriei în fața Ministerului de Externe, cu care s'a transportat la Pogoneanu scasă o serie de documente. Din dosar nu rezultă că acuzatul a participat la mai mult de un singur transport. Dacă documentele au fost scoase în mai multe rânduri urmează a se verifica ce acte au fost transportate când acuzatul era prezent în mașină, pentru că numai în această măsură se poate reține actul fizic cu rezonanță juridică a participării lui în cadrul art. 190 C.P. În cadrul actului de acuzare cele două infracțiuni imputate acuzatului Camil Demetrescu, urmează a fi încadrate în probe dela dosar și în concluziuni cere o sentință dreaptă.

Dl. avocat Constantin Paraschivescu Bălăceanu, pentru acuzatul Iuliu Maniu personal și ca mandatar al celorlalți apărători, pentru toți acuzații din acest proces declară că apărarea în ultimul cuvânt își menține concluziunile puse.

După ce instanța a adus la îndeplinire prevederile siliatului ultim de sub art. 311 C.J.M., s'a retras în camera de consiliu spre a delibera asupra incidentului unit cu fondul în ședința dela 29 Octombrie 1947 cu privire la lipsa unor martori propuși de părți în cauză.

Tribunalul deliberând în secret asupra incidentului unit cu fondul în ședința dela 29 Octombrie 1947, privind lipsa unor martori la apelul nominal:

Având în vedere că din martorii propuși de acuzare și apărare, parte au fost audiați în ședințele publice dela 1 și 2 Noembrie 1947 și anume: general rezervă Stoika Grigore, general rezervă Gheorghiu Ermil, lt. comandor Cioroiu Mircea, cpt. comandor Mocanu Gheorghe, plutonier Albu Gheorghe, maistru Cazan Teodor, general rezervă Gheorghies Alexandru, lt. colonel Mihăilescu Constantin zis Ticuță, maior rezervă Fetecău Ioan, Paliscu Nicolae, Steanță Dumitru, Chintescu Gheorghe, Tanțu Mihail, Victor Novac, Istrate Alexandru, Mocanu Gheorghe, Spirescu Florica, Carje Nicolae, Senti Ioan, Tancu Gheorghe, Ghitulescu Dumitru, Neamțu Octavian, Tincu Constantin, Gafencu Constantin, Iustig Romulus, Preda Gheorghe, Vlad Hateganu, Popescu Gheorghe, Popescu Mehedinți, Nestor Badea, Zaharia Boila, Popescu Nicolae, Vâlceanu Ion, Popescu T. Nicolae-Zorica, Pitpinic Gheorghe, Ion B. Georgescu, Aristița Căzimir, Popescu Ion, Grigore Graur, Sergiu Dan, Vasile Ietea, Wilhelm Masek Skoda, Aliss Sturdza, Mihail Romniceanu, Constantin Titel Petrescu, Ion Borcomen, Ion Gh. Ionescu-Bălăceanu, Eugen Filotti, D'Albon Ion,

Romulus Cordescu, Teodorescu Arghăzie, Grigore Zambacian, Călin Botez, Mercuț Tănase, Dumitru Buzdugan, general rezervă Burnea Ion, colonel rezervă Spiridoneanu Ernest, maior rezervă Boncescu Ion, dr. Ion Tănăsescu, Simion Docteur, lt. colonel rezervă Fires Victor, Mureșanu Maria, Dumitru Ionescu, Popovici Marcel, Walter Paul, lt. colonel rezervă Plesnilă Eugen și Iovipale Nicu, toți audiati cu respectarea formelor legale.

Având în vedere că la o parte din martori apărarea a renunțat și anume la martorii: Stefan Voitec, maior Iorgu Popescu, Emil Botnăraș, Iacrețiu Pătrășcanu, Pamfil Riposanu, Stoika Vasile, Botez Stroe, Brabețeanu Victor, general Iupescu Constantin, colonel Ionescu Aristide, Cezar Simionescu, V. Siclovanu, B. Alcsalay, Popescu Ion, colonel Leonescu C., B. Martin și Constantin Nicolau, pe care apărarea i-a socotit neutili cauzei.

Având în vedere că la ora actuală au mai rămas ne-audiati restul de martori propuși de acuzare și apărare și anume: general Negrei Gabriel, general Zorzor Vasile, colonel Dumitrescu Constantin, colonel Pancu Gheorghe, căpitan Zaharia Marin, Ghiță Pop, Mihăescu Stefan, lt. colonel Valceanu Ion, avocatul Rusu Vasile, avocat Gheorghe Ionescu, avocat Vasile Ionescu, inginer Bunescu Alexandru, Emil Hateganu, Aurel Leucutia, Mihail Răutu, Popescu Atanasie, Fedorciuc Octavian, Ioanițoiu Cicerone, inginer Avramescu Aurel, Cecilia Rădulescu Pogoneanu, Mihail Rădulescu, din cei propuși de acuzare și general Zorzor Vasile, Emil Hateganu, Constantin I. C. Brătianu, consilier Gorunescu, Aurel Leucutia, Ion Dinea, dna. Mureșanu, Virgil Veniamin, doctorand Jemnea, Tiberiu Ștefănescu, Brătianu Constantin Bebe, căpitan Senchea, Ion Bărbuș, Mihail Popovici, Cornel Coposu, dna. Cernăuțeanu, Tamara Darie, Radu Xenofol, N. D. Cocos, Emanoil Socor, colonel Alexandru Ghimuș, Zaharia Stancu, Sergiu Dan, Lucia Demetrius, Oscar Lemnaru, Ail. Zissu, Gh. Milian, N. Deleanu, Mihail Răutu, Gh. Ivașvu, Andrei Serbulescu, Virgil Solomon, Ion Iupu, inspector general Mihalcea, comisar Stanciu, comisar Alexandrescu, Victor Sarbu, Valer Moldovanu, Romul Pop, George Fotino, Emil Serghie, Dr. Jovin Ioan, Căpitan Dumitrescu, Aurel Măldărăscu, Anton Ionel Mureșanu, Nicolae Galea, Groșeanu Ion, Domocoș Ion, Iambro Ion, Victor Isac, Cornel Pop, Marius Pop, maior Iuposia Ion, baron Francisc Neuman, Valer Roman, Adonis Popov, general Aldea Aurel, dr. Zeno Bianu, colonel Petrescu, preot Toma Victor, Donath, Dimitrie Irașcu, Gh. Davidescu, Marcov Henry, Ruper Gamber, Traian Ionsăcu, Victor Cădere, Radu Crătescu, George Nedelschi, Alexandra Bărlodeanu, Petre Vișoianu, Alexandru Voitinovici, Mircea Pavelescu, Sanda Racoviță, Mihail

Pencovici, Radu Flondor, George Lefterescu, George Macovei, Cernavodanu Paul, Teianu Nicolae, Vlad Scheletti, Seinescu Constantin, Stana-sescu Mircea, Cosmescu Nicolae, Coletta Bratianu, Vasile Pantea, Nico-lae Anghel, Tudor Stoica, Cezar Spineanu, Pery Proimescu, D-na Virgil Madgearu, Vişa Augustin, plutonier major Congearac, N. Stoica şi Sandu Docteur, din cei propuşi de apărare.-

Având în vedere că instanţa a făcut toate diligenţele necesare dând mandate de aducere şi telegrame autorităţilor pentru aducerea mar-torilor aşa cum s'a stabilit prin rezolvarea incidentului unit cu fon-dul la începutul desbaterilor, dar că totuşi o parte din martori nu s'au prezentat spre a fi audiaţi în instanţă;

Având în vedere că potrivit principiului pus în aliniatul ul-tim de sub art. 307 C.J.M., părţile pot renunţa fie expres prin facerea unei declaraţii în acest scop la audierea martorilor, fie tacit prin neridicarea nici unei reclamaţiuni la omisiunea instanţei de a mai audia unii martori, cari au lipsit la desbateri;

Considerând că în speţă se constată că după audierea tuturor martorilor prezentaţi la desbateri şi după ce instanţa s'a conformat prevederilor art. 311 C.J.M., nici una din părţi nu a mai ridicat nici un fel de obiecţiuni şi nici nu a mai făcut nici un fel de cereri asu-pra audierii restului de martori.-

Că astfel fiind instanţa constată că părţile au renunţat în mod tacit la audierea martorilor lipsa şi rămaşi neaudiaţi şi că poate trece mai departe la desbateri pentru soluţionarea procesului.-

Considerând pe de altă parte că martorii rămaşi neaudiaţi nu sunt de natură a aduce noi elemente utile în proces, aceasta rezul-tând din însăşi faptul arătat mai sus, anume din aceea că părţile s'au desinteresat total de aducerea şi audierea lor şi nici nu au indicat în tot timpul desbaterilor ce anume ar fi voit să dovedească nou cu depozitiilelelor.-

Astfel făcând, depozitiile martorilor neaudiaţi nu sunt impor-tante şi de natură a împiedica soluţionarea procesului.-

Că de altfel lipsa de importanţă a depozitiilor acestor martori rezulta şi din desinteresul pe care părţile l-au arătat, nedepunând con-form art. 294 C.J.M., cereri scrise şi în dublu exemplar în cari să arate necesitatea aducerii martorilor lipsă.-

Că în ce priveşte cererea apărării de a fi aduse dosarele proc-esului "Sumanele Negre" şi colecţia ziarului Dreptatea, aceasta a fost satisfăcută întrucât atât dosarul procesului Sumanelor Negre cât şi colecţia ziarului Dreptatea, au fost administrate;

Pentru aceste motive Tribunalul cu unanimitate de voturi res-pinge incidentul de amânare ridicat de apărare, renunţă la audierea martorilor absenţi arătaţi mai sus, cari n'au fost audiaţi, la act de renunţarea părţilor la martorii la cari apărarea a renunţat şi acuza-rea nu şi i-a însuşit, pe toţi aceşti martori socotindu-i neutrii cau-zei şi în consecinţă dispune judecarea şi soluţionarea procesului.-

Data şi citită în şedinţa publică astăzi 10 Noembrie 1947.-

După aceasta preşedintele conformându-se dispoziţiunilor art. 312 C.J.M., a întrebat pe fiecare acuzat în parte dacă mai are ceva de adăugat în apărarea sa, punându-li-se din nou în vedere acuzaţiilor, fiecare în parte capetele de acuzare asupra faptelor imputate.-

Acuzaţii au declarat în principal că îşi menţin răspunsurile date la interogator şi că nu mai au de adăugat cele ce urmează:

1.- Acuzatul Florin Roiu, adaugă: "Arhiva a fost singură dată

transportată și a fost luată de soția lui Pogoneanu. În declarațiile dela vol.5 pag.178,205, 209, 212, se vorbește de conversațiile care au avut loc între acuzatul Pogoneanu și Camil Demetrescu, referitor la acel ca e urma să facă transportul acestei arhive. Eu nu am cunoscut conținutul. Cecilia Pogoneanu a declarat că Victor Rădulescu Pogoneanu s'a arătat nemulțumit că nu au fost transportate de mine. Deci este clar că eu nu am luat parte la transport și nici la operația trierii. În chestiunea Cifrului martorii, funcționarii la Cifru, Cordescu, D'Albon, Filotti, au spus că eu nu am funcționat în anii 1945-1947, la Cifru, iar la Comisia Păcii nu era arhivă secretă.

Dosarul telegramelor cifrate al Comisiei se ținea la Direcția Cifrului unde se duceau ca să-l consulte. Nu am luat parte la consfățiri când s'a confecționat "Memorandumul".-

Deci, întreaga activitate subversivă mi-a fost ascunsă. N'am făcut niciodată politică. N'am avut idei de dreapta și nici ca student când în epoca dela Iagi era un entuziasm pentru aceste idei. Dimpotrivă prin educația mea și prin pregătirea mea eu am fost totdeauna pe calea ideilor democratice. Legionarii m'au prigonit de multe ori. Nu am suferit niciodată mirajul persoanei acuzatului Maniu. Am socotit totdeauna pe Maniu și partidul său dăunător țării și fără nici o activitate în ultimul sfert de veac. Astăzi când i-au cunoștință de grozăvia faptelor acuzatului Maniu și partidului său, strivit sub greutatea documentelor dela dosar, revolta mea este nesfârșită, cu atât mai mult cu cât fără voia mea și din vina acuzatului Pogoneanu, am ajutat un trădător de neam, care se intitula popos mare patriot. Mitul Maniu a fost demascat. Repet am făcut-o fără să am cunoștință de scopurile ce le urmăreau, crezând că fac un serviciu personal fără importanță fostului meu șef Rădulescu Pogoneanu, cu care păstram legături. Partidul acesta s'a demascat a fi avut două aspecte: O față legală și culisele subversive. Sub aparența unei activități politice legale, cloroformizând buna credință, partidul a deformat o diabolică activitate subterană, ca urmare a unei politici personale a lui Maniu și clicei sale, ce-l reprezintă, apoi adresându-se acuzatului Pogoneanu declară: "Dvs. Ele Pogoneanu, știți de toate aceste uneltiri, de întâlnirile cu spionii americani, de Memorandumul, de tentativele de fugă în străinătate, de fugarii politici din străinătate, ați participat la ele cu bună știință, ați îndreptat activitățile Dvs. către aventură și ilicit,-

După câteva vede aceasta era dispoziție mizerabilului "Memorandum", prin care se pregătea și dezastrul țării și transformarea

României într'o nouă Grecie. Aș vrea să torn în cuvintele mele to-
plumbul revoltei de care sunt cuprins. Aveți nevoie de un om naiv
care să vă facă servicii minime, fără să aveți cavalerismul să spu-
neți că mi-ați ascuns toate acestea inducându-mă în eroare. Ați
călcat legile prieteniei și ale onoarei, trădând un om nevinovat
care a crezut în aceste nobile sentimente. Ați călcat legile scrise
ale Țării săpând ordinea legală, îndemnând oamenii la "lupte sterile".
Am ales dela început calea sincerității, am arătat dela început
că nu vreau să ascund nimic și că mă desolidarizez de această ac-
țiune. Declar cu toată seriozitatea și din adâncul conștiinței, că
țin să rup această activitate să-mi îndrept greșeala și mă mă
întorc pe calea firească a lucrurilor. Vă rog ca atunci când veți
cântări vinovăția faptelor și sancțiunile să aveți în vedere că
în fața Dvs. se găsește un om cinstit, un bun român, un om sărac, a
cărui bună credință a fost înșelată, a fost furată de acești ban-
diți. Eu nu mi-am trădat Țara. Am făcut numai greșeala cu ușurința
de a fi făcut aceste servicii lui Pogoneanu, fără a ști că el sapă
interesele Țării. Nu sunt un mare monden cum a spus dl. procuror
militar, duc o viață modestă și în 6 ani de când sunt la Ministerul
de Externe nu am reușit să-mi fac haine protocolare pentru a răs-
punde obligațiilor profesionale. N'am ajuns aici prin politică, nu
sunt profitorul unor situații ilicite, nici beneficiarul unor con-
siliu de administrație, n'am de apărat nici blocuri nici moșii, îmi
apăr munca cinstită, modestă și dorința de a mă îndrepta".

Acuzatul Camil Demetrescu: "în privința mandatului adi-
că a celor două semnături pe care le-am obținut și asupra cărora
nu mai revin pentru că declarațiile sunt la dosar, aș ~~putea~~ avea de
făcut o observație în favoarea mea. Atrag atențiunea asupra faptu-
lui că martorul Titel Petrescu a declarat că nu am avut nici un
fel de discuție cu D-sa, Dacă eu aș fi fost la curent cu rostul
adevărat al mandatului, aș fi avut o discuție politică serioasă
cu D-sa pentru că mandatul sau mai exact scrisoarea de recomandare
pe care dl. Titel Petrescu a dat-o dacă vă reamintiți era o formu-
lă pe care o cunoșteți. Ori această formulă era un mandat dar nu
un mandat în alb, era limitat ceace anula mandatul în alb căutat
de ceilalți. Dacă eram în curent cu aceste lucruri discutam cu dl.
Titel Petrescu și încercam cel puțin să-l fac să-și modifice for-
mula. În ce privește documentele la al căror transport aș fi parti-
cipat, este inutil să adaug că am fost în mașină îmi mențin decla-
rația ce am dat. Rog a se observa data când s'a făcut acest trans-
port, este în August, Septembrie sau Octombrie 1945 și în 1945 nu

exista nici o umbră de complot, nicăieri nici o acțiune românească în străinătate. Buzzești și Vișoianu se aflau în Tară. Cretzianu era la post și nici nu putea fi vorba de un complot. Pogoneanu era funcționar de Stat. În aceeași calitate în cadrul de reorganizare în Minister, a lucrat până în Iunie 1947 consilierul de legatie Bilciurescu și secretarul complotist al aceluia act asupra căruia este inutil să mai revin. Asupra actelor însăși fac remarcă că nici unul din actele care mi se impută nu sunt la dosar, deci nu constituiesc probe pentru mine. Mă limitez la afirmațiuni și afirmațiunile mele sunt precise. Actele care le-am luat, care mă interesau din punct de vedere practic și profesional sunt cele care formau arhiva lui Mihai Antonescu. Arhiva Palatului nu știu dacă s'a precizat că am dat-o cu proces verbal secretarului particular dela Palat, de poate controla. Adaug că arhiva lui Mihai Antonescu nu era înregistrată pentru că ea nu corespundea cu politica oficială a guvernului nici nu era cunoscută de guvernul de atunci, era politica unui om și era ultra secretă pe vremea aceea. După 23 August 1944 și-a pierdut orice importanță de Stat și are o importanță mare din punct de vedere istoric. Dacă eu aș fi distrus cu mâna mea actele pe care eu cu mâna mea le-am scris fără înregistrare, cu creionul pe hârtie albă fără en-tete, problema nici nu s'ar mai fi putut pune. Dar ea nu se pune și din cauza datei. Arhiva dela 23 August era o arhivă particulară. Asupra pașapoartelor așa cum am recunoscut regret că nu se află la dosar să se vadă că nu sunt întrebuințate sunt simple blanchete. Nu este nici măcar o tentativă!

Acuzatul Emil Iăzărescu: "nu mai am nimic de adăugat la cele arătate în interogatoriu și față de cuvintele calde pe care le-a rostit fratele și apărătorul meu, Aștept verdictul Dvs, pe care-l știu izvorât din înalta Dvs. înțelepciune, din adâncă Dvs. cunoștință a oamenilor și mai ales din înaltul Dvs. spirit de justiție".

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu: "ca în orice proces și în special în acest proces politic, apărarea are două laturi: una de drept și alta de fapt. În apărarea mea de drept dl. avocat prodecan Vasiliu, apărătorul meu a adus o deosebită competență înaintea instanței argumentele de drept. Apărarea de fapt mi-o rezerv mie ca ultim cuvânt. Aceasta nu complotă decât elemente noi, o serie de fapte care au rămas inedite în fața Dvs., așa încât aș dori să explic ce a fost atitudinea mea, care au fost motivele ei și ce cunosc ca elemente noi inedite pen-

tru Dvs. cari să poată lumina în acelaș timp Tribunalul și să poată contribui exact la stabilirea adevărului istoric, într'o împrejurare care are o importanță nu numai pentru justiție, dar și pentru istoria noastră politică. Înainte de a intra în fondul chestiunilor de care urmează să mă ocup așa fi dorit să precizez ca unul ce am condus alături de Grigore Niculescu Buzesti în numele dlui Maniu și al opoziției și sub egida M.S. Regelui negocierile diplomatice pregătitoare ale actului dela 23 August 1944, că socotesc nu numai ca un drept, dar ca o datorie a mea să apăr de orice alterare această pagină glorioasă din istoria noastră. Pentru a nu răpi timpul eu renunț^a explică și depun un memoriu pentru dosar. Trec la acele două categorii de fapte care mi se impută: acțiunea mea în legătură cu românii din străinătate și episodul Hall și Hamilton. Activitatea mea incriminată aci s'a limitat la domeniul politicei externe și s'a desfășurat în primul rând sub propria mea răspundere cu concursul românilor din străinătate și cu girul dlui Maniu. În adevăr rolul meu a fost determinat atât în cece privește inițiativa organizării cât și în cece privește conducerea ei. Motivul ce m'a îndemnat să întreprind această acțiune trebuia căutat în situațiunea ce am considerat că s'a creiat României după urma răsturnărilor aduse de cel de al doilea războiu mondial. Vreau să arăt scopul acțiunii mele pentru ca să se vadă motivele care au determinat și caracterul ei ~~coheren~~ pentru că faptele brute invocate nu pot singure prin simpla lor citire să constituie pentru mine o apărare în fapt, aceste se vede din interogator și din memoriul ce-l depun. În ce privește episodul Hall și Hamilton se știe că inițiativa conversațiunilor cu acești doi ofiteri americani le aparțin acestora. Noi nu-i cunoșteam di'nainte; știam că sunt străini și nu bănuiam de ce vor să ne întâlnească și ce vor să discute cu noi. Este evident că nu puteam discuta în principiu și nu puteam refuza această discuție, având în vedere gravele implicațiuni ce rezultau pentru Tară. Atitudinea noastră a rămas în rezervă. S'a precizat dela început și lucrul acesta este consemnat în minute din 18 Septembrie 1946, că nu putea fi vorba pentru noi de a ne face agenții unei puteri străine și că nu eram dispuși decât la o colaborare politică și aceasta întrucât s'ar fi stabilit un paralelism de interese între cele două țări. Atitudinea de rezervă era determinată mai întâi de faptul că cei doi ofiteri americani nu s'au arătat în măsură a ne spune pe cine reprezentau. Am fost surprinși să constatăm grija extremă pe care cei doi ofiteri americani o puneau pentru a simula un total secret, față de misiunea politică pe care o aveau în România. Stiu mai ales întru-

cât el (Styrcea) venise dintr'o pură întâmplare. Hall și Hamilton erau deosebit de doritori de a-l face pe Styrcea să părăsească Tara. Au lăsat un avertisment extra ordinar de a alege între această plecare, eventualitatea sinuciderii oferită de o puternică otravă care putea fi ușor ascunsă în cusătura unei haine, sau riscul suprimării. Am fost surprins de panica de care Styrcea a fost cuprins după 23 August 1944 și știu că această panică l-a determinat brusc pe Styrcea să se retragă pentru o perioadă îndelungată la domiciliul său din Banat. În această atmosferă s'a produs o a doua reuniune aceea dela Palatul Stirbey, la care eu n'am asistat, dar despre care am fost informat, apoi s'a ajuns la elaborarea "Memorandum-ului" din 30 Septembrie 1946. Este cât se poate de clar și aceasta este confirmată de o declarație dată la instrucție de Styrcea, că acest document cuprindea în realitate două planuri inconcediabile: un plan politic prezentat inițial dlui Grigore Niculescu Buzești și un plan militar care a fost introdus în "Memorandum" la insistențele celor doi ofiteri americani. În acest document apare la fiecare pas grija lui Grigore Niculescu Buzești de a plasa în actual numai planul politic și de a lăsa planul militar pentru mai târziu. Redând această situație arată că aflați la vânătoare la Styrcea, Hall insistă asupra priorității dată planului militar. Grigore Niculescu Buzești înainte de plecarea sa și la câteva zile dela elaborarea documentului, dă fratelui său sfaturi insistente de a se menține în aceiași absolută rezervă. Cât de justificat era această rezervă avea să se dovedească mai curând de cât ne așteptam. Am făcut la această epocă o vizită dlui Melbourne consilier al Misiunii Politice Americane. Scopul meu era de a obține dacă era cu putință, concursul său în vederea plecării din Tară a lui Vișoianu. Dl. Melbourne mi-a opus un refuz pe cât de politicos pe atât de net și de ferm. Am voit atunci să verific ipoteza unui nou conflict mondial pe care ni-l anunțau maiorul Hall și lt. Hamilton și l-am întrebat pe Melbourne ce crede despre eventualitatea unui asemenea conflict. Am conchis firește că dacă o asemenea ipoteză ar fi fost lustră în considerare de guvernul american, relațiile foarte cordiale între mine și dl. Melbourne, i-ar fi permis acestuia din urmă să adopte o atitudine mai puțin categorică, un ton mai puțin normal, obișnuit în conversațiile noastre și să-mi lase chiar dacă nu putea să-mi spună adevărul, să-mi lase un dubiu în spiritul meu asupra acestei chestiuni. În loc de aceasta dl. Melbourne a

căutat să adauge un avertisment împotriva iluziilor aventuroase care ar putea fi întreținute la noi în legătură cu posibilitatea unei noi conflagrații mondiale. Mi-am pus apoi problema ce urmau în realitate maiorul Hall și lt. Hamilton. Era propunerea lor cu un simplu pretext ca să ne poată atrage într'un serviciu de informații la care știau că nu ne-am fi pretat? sau era vorba de o inițiativă iresponsabilă întemeiată în cel mai bun caz pe o simplă ipoteză de lucruri? Nici astăzi n'aș putea da un răspuns definitiv la această întrebare. Dar un indiciu în sensul că în orice caz propunerea lor nu era serioasă. L-am avut curând prin subita lor rechemare. Explicația dată de maiorul Hall și lt. Hamilton, după care această rechemare fusese provocată de o indiscreție fortuită, în legătură cu plecarea lui Buzescu și Vișoianu găsită la un cerc restrâns de americani, nu era desigur verosimilă. Adevăratul certificat cerut și stăruințele lor în necesitatea menținerii secretului ce trebuia păstrat față de misiunile oficiale americane și engleze din România, mi-a confirmat impresia că și depășise cu mult mandatul, dacă aveau mandat. O nouă confirmare a unei impresii vine dintr'o scrisoare pe care am primit-o din partea lui Grigore Niculescu Buzescu în primăvara trecută și a fost la dosar. În acea scrisoare Grigore Niculescu Buzescu constată dispariția fără urmă a celor doi ofiteri americani și absenta oricăror consecințe a conversațiilor noastre precum și a "Memorandum-ului" din 30 Septembrie 1946 rămas fără răspuns până astăzi. O ultimă confirmare a aceea ce îmi devenise convingere am avut-o vara trecută, cu câteva zile înainte de arestarea mea dintr'o scrisoare primită din Elveția, unde lt. Hamilton se afla în vacanță și am aflat că dânsul și-a exprimat convingerea că un războiu în împrejurările actuale este cu totul exclus și repeta sfatul ca noi să părăsim țara și aceiași grijă a păstrării secretului. Am putut astfel trage concluzia definitivă că episodul Hall și Hamilton a constituit în activitatea noastră o eroare majoră cu singura excepție a plecării lui Grigore Niculescu Buzescu și a lui Vișoianu. Ce rămâne în urma acestor relatări în teza acuzării? A fost un complot, dar acest complot n'a fost tradus niciodată în fapt și n'a primit nici măcar un început de executare. Insistă pentru că în realitate niciodată discuțiile cu maiorul Hall și lt. Hamilton nu și-au găsit aplicarea în fapt și cu atât mai puțin complotul, dacă s'a executat sau nu, n'a fost în legătură cu un reprezentant autorizat al guvernului american. În aceste condiții adevărata semnificație a invitației, a inițiativei maiorului Hall și lt. Hamilton este aceea a unui diluantist iresponsabil.

În această situație tocmai-această semnificație îmi pare că scapă acuzarea. Ași dori să fac câteva considerații asupra acestei semnificații sau mai exact asupra problemelor stîngînd politica puterilor occidentale. Acțiunea pe care am desfășurat-o a fost întemeiată pe o concepție coerentă nu pe o simplă aventură. Am căutat să servesc un nobil ideal care a fost în trecut al acelor bărbați cari au trezit conștiința de sine a acestui neam, care a luptat pentru demnitatea și independența lui, au ridicat steagul libertății, al progresului și al demnității românești. Nu am fost membru al Partidului Național Tărănesc și nici unei alte formațiuni politice. N'am fost victima așa zisului "Mit Maniu". Am stat pe deplin conștient alături de dl. Iuliu Maniu, care m'a onorat cu încrederea sa pentru care am avut cel mai profund respect și cea mai înaltă stimă. Am recunoscut faptele și mi-am asumat răspunderea pentru mine ca și pentru toți colaboratorii mei, numai pentru cari îmi permit să solicit respectuos îngăduința Tribunalului. Sunt împăcat cu mine însumi. Aștept cu seninătate hotărârea pe care sunteți chemați a o da așa cum ea va fi dictată de conștiința Dvs. și de interesele Țării și aștept cu încredere verdictul acelei instanței care ne va judeca până la urmă deopotrivă pe toți, istoria".

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan;" din debaterile procesului s'a văzut că eu n'am știut nimic despre acest complot. Dacă ași fi cunoscut, este cert că m'ași fi desolidarizat. Cine mă cunoaște și cine cunoaște activitatea mea știe că sunt incapabil de acțiuni oculte și subversive și că firea mea este o firă diametral opusă aceleia de frondeur. Grație acestei firi s'a întîmplat ca, colegi de ai mei cum este generalul Gheorghies, care au fost totdeauna în spatele meu, au ajuns să mă depășească. Așa că greșit sunt implicat în această acțiune subterană. S'a mai văzut tot de acolo că atît timp cît am condus eu secția militară și cercul militar profesional, adică din 1945 până în Noembrie 1946, m'am menținut strict în cadrul de cerc de studii și că numai după venirea generalului Negrei (la dosar este prima sa cuvîntare după ce a fost el instalat ca președinte), cercul a luat altă coloratură și în această cuvîntare D-sa condamnă activitatea noastră pur profesională ca nepolitică. S'a mai văzut că, concomitent cu activitatea generalului Negrei, dl. Mihailache are ^{de făcut} ~~constatări~~ ^{constatări} cu ~~ca~~ ^{ca} ~~ferit~~... ~~constatările~~ îndreptate în contra cercului nostru profesional și a mea personal, ca probă că voia să-l pună pe gene-

..

ral Gheorghies ca șef, care la alegeri boținute un singur vot pe când eu obținusem majoritatea. Deasemenea s'a mai văzut că Mihalache atât prin adjutanții săi cari controlau activitatea noastră pe care a expus-o Walter aici, de a împiedica, de a scoate politica din armată, ne sfătuisu de a face propagandă între camarazi și în instituții militare și s'a văzut că Mihalache exercita presiuni. Nu știu dacă s'a reținut că eu n'am colaborat la acest plan, a spus-o Stoika Grigore și nici n'am cunoscut acest plan, pe care l-am condamnat de când l-am cunoscut dela instrucție, ca pe o ineptie. Eu imediat ce am aflat despre această acuzație a lui Gheorghies și după ce am văzut efectele asupra colaboratorilor mei, am sistat imediat activitatea cercului și am căutat să am o explicație cu Mihalache și eventual la nevoie și cu Maniu, ca mandatar al camarazilor mei. N'am reușit să găsesc pe dl. Mihalache fiindcă era la mijlocul lui Aprilie și de atunci D-sa mai mult a lipsit din București până la plecarea sa la Tămădău. Tot din toată această activitate trebuie să constatați că nu eu sunt cauza pentru care dl. Mihalache se găsește pe banca acuzaților și invers eu măgăsesc aici din cauza lui. Si să mai constatați că atunci când am aflat că, colaboratori de ai mei absolut nevinovați ca Walter, colonel Stătescu și general Vasilescu, au fost arestați, eu m'am prezentat de bună voie ca să dau deslușirile necesare justiției și că numai atunci am fost eu arestat. Dacă aveam ceva să-mi reproșez, dacă aveam ceva pe cuget, este dela sine înțeles că nu veneam și am venit cu insistență chiar în ziua de 6 și am repetat venirea pe ziua de 7 și numai atunci am fost deținut. Aceasta este tot ceaceax aveam de spus la ultimul cuvânt!

Acuzatul Nicolae Carandino: "sarcina mea în cece privește răspunderea la această acuzație este foarte grea, pentru singurul motiv că atât din dosar cât și din arhivele secrete cari s'au găsit, cât și din toată ^{propaganda} ~~propaganda~~ conspirativă, este foarte greu să se identifice pe undeva numele meu. Figurez pur și simplu în arhiva oficială a partidului, adică în ziarul "Dreptatea" cu articole semnate de mine în fiecare zi și în lumina acestor articole de care onor. Parchet n'a ținut seama, vreau să aduc unele lămuriri. Eu am fost în toată activitatea pe care am imprimat-o un polemist și nu un complotist. Este aci o diferență mare și o contradicție. Un complotist este cineva care uneltește în colaborare cu alții în taină. Un polemist este cineva care scrie la lumina zilei și pe cât se poate singur, individualizat. În acuzațiile pe care mi s'a adus am fost considerat girant responsabil al ziarului "Dreptatea" dela înființarea partidului și până

azi. Printre acuzațiile aduse este și aceea că într'un articol care care, neapartținându-mi, ași apăra și teza lui Virgil Madgearu, împotriva lui Brătianu. Eu fiind director al gazetei într'o epocă stabilită dela 15 Martie 1945 până la dispariția sa, în această perioadă am avut de suportat toate controalele și rigoriile cenzurii. Tot ceace a apărut în această gazetă, a avut bun de imprimat din partea cenzurii, care este legată de Ministerul Propagandei și aceasta însemna că Ministerul și autoritățile de Stat considera opoziția mea drept îngăduită. Firește răspunderea politică a ziaristului în momentul în care este liber și nu există cenzură este întreagă. Niciodată un director de gazetă nu poate spune că de ceace a scris nu răspunde și nu-i aparține. Nici dl. procuror militar n'a citat și este o cinste pentru mine că n'a găsit un articol de citat în defavoarea mea, semnat de mine. Sunt din întâmplare un ziarist de semnătură și nu un simplu scriitor de notițe. Imi permit să dau citire la două citate scurte din articolele mele. Am articole cu următoarele titluri: „Nici conspiratori, nici complotiști”; „Mania Conspirativă”; „Democrația și Conspirativitatea”; „Metoda ^{non-violentă} ~~non-violentă~~”. Deci în toată activitatea mea de presă am avut grijă să mențin această atitudine a mea democratică și legalistă. Dacă mi-ași permite ași putea să vă dau exemple. Trec la a doua chestiune care mi se reproșează aceea a Tămădăului. În această privință trebuie să vă gândiți la un lucru că în dorința Dvs. de a judeca drept și de a da un verdict care să fie valabil dincolo de actualitate, rolul nostru al fiecăruia este delimitat. Legătura mea cu „Memorandum-ul” este absolut imposibilă. În nici un fel și nici o formă, în afară de declarațiile mele nu se poate constata o legătură cât de vagă cu acest document. Mă gândesc ce s'ar fi întâmplat dacă dl. Pogoneanu în fantezia D-sale sau în planurile D-sale, în conversațiile cu ofiterii americani ar fi spus două trei cuvinte relativ la presă? Din întâmplare nu a spus nimic relativ la presă pentru că noțiunile de complot și presă nu merg împreună. Complotul presupune taină presa presupune publicitate, dacă din întâmplare Pogoneanu ar fi avut fantezia să includă și mijlocul de presă vă închipuiți cum ași fi fost eu atunci calificat în actul de acuzare. N'ași fi fost numai coautor ci chiar complotistul principal. În afară de acestea trebuie avut în vedere faptul că dacă în ziua de 13 Iulie n'ași fi telefonat dlui Maniu și dacă dl. Ma-

nu nu s'ar fi cîntat în același și deci în ziua de 1! n'ar fi plecat la Tamașu și incontestabil că prezența mea în această boxă n'ar fi avut nici un rost. În această lumină vă rog să vă dați seama în ce măsură această plecare a mea a fost întâmplătoare sau nu și în ce măsură atitudinea mea constantă a fost anti-conspiratoare și anti-complotistă. Am fost un ziarist care mi-am asumat răspunderea semnăturii, atitudinea și cinstea în mediul politic și profesional. În această lumină vă rog să aveți în vedere și să-mi acordați ceea ce se acordă oricărui învins, onorurile războiului".-

Acuzatul Ilie Lazăr adaugă: "sigur că eu voiam în câteva minute să-mi expun în mod concret tot ce cred și tot ce este adevăr în această chestiune. Dar mă voiu limita a adauga la ceea ce foarte bine și drept și competent a spus distinsul meu apărător Dr.Ursu. Eu nu sunt complotist, eu atât mai puțin nu sunt trădător. Nu sunt dela periferia românismului și sunt dintr-o familie de 7 generații de preoți iar în casa părintească n'am văzut decât gradoste de neam, adevăr, generozitate și multa omenie.- Împăratul din Viena și Budapesta, nu era al meu. Legile și tradițiile străine sub care am trăit nu erau ale mele, soarele meu răsărea la București. În conformitate cu această educație primită în casa me părintească în 1916 am părăsit o armată desertind și avînd fericirea că după 143 de ani să înfig primul steagul pe primăria Cernăuți.- Orașul și județul meu mi le-am ocupat în fruntea unei mici unități din Reg.14 Roman cu lupte de stradă. Am alergat în lungul și'n lătal țării pentru a răspîndi ideile nobile și mărețe barutuțene, în care au crescut părinții și strămoșii noștri. Luînd aici cunoștința de actul de acuzare am rămas îngrozit. M'am cîntat în conștiința mea și ea mi spune că sunt curat. M'am cîntat în dosarele voluminoase și în cele trei capitole: diplomați, armată, presă și nici direct nici indirect eu m'am găsit. Atunci au trebuit să existe, cum au defilat aici aceiași oameni cari pe mine m'au atecat, cari au făcut afirmațiuni mincinoase la procesul "Dumanele Negre" unde eu am stat 7 luni și o zi la închisoare fără vină. Aici este cazul să atrag atențiunea onorabilului Parchet, să vadă volumul 5 din dosarele aceluși proces de la pagina 108 se găsește depoziția generalului Aldea, la pag. 59-61 de oxiziția lui Steanță, la pag.65 depoziția lui paliacu, la pag.124 depoziția lui Steanță și mîna combinat cu acel Tanță și să vadă și depoziția lui Victor Cîrbu care spune un lucru îngro-

lor pe care nici nu vreau să-l citesc.

Se afirmă în actul de acuzare că ași fi avut legătură permanentă cu acești oameni. Cred însă că nu se poate pune bază pe aceste afirmațiuni. Eu nu am avut nici direct, nici indirect vreo legătură cu aceste haimanale. Conștiința îmi este liniștită. N'am fost în viața mea și în lupta mea politică nici un om vanitos, nici un om care am dat din coate, ci un om care am executat întotdeauna ordinele și am fost cupus. N'am avut de gând să plec în străinătate și să fac parte din guvernul de impostori. Cred că este cea mai formidabilă inexactitate din partea oricui ar veni să afirme că i s'a făcut cea mai mică propunere în acest sens. Cu nimeni nici-o dată nu am discutat această eventualitate. Ar fi fost din partea mea și o imoralitate ca să-mi las familia la care țin atât de mult și să trec peste hotare să mă dau peste cap că sunt ministru într'un guvern peste hotare. Aceasta este o bună invenție și nu corespunde adevărului. Îmi dau seama că trebuie să sufar. De 11 luni stau în regim celular, iar dela 6 Martie 1945, sunt fugar și acest lucru nu-l merit. Dacă veneau martorii mei, Heumann și Donnath, puteau să răspundă la întrebarea dacă este sau nu adevărat că am fost în Transnistria, că am vizitat Vapniarka, Troscianet, Ogudovsk și am spus cuvinte de imbarbatare. Dacă ar fi venit Donnath reprezentantul comunist al Aradului ar fi răspuns la întrebarea dacă este adevărat că s'a întâlnit cu mine într'o pădurice și a fost perfect mulțumit, m'ași fi așteptat deasemenea să vină avocatul Birnberg să spună dacă în vremurile grele am ezitat să intervin de trei ori pentru evrei, cum am făcut eu fără să întreb pe Taniu sau pe Mihalache. Eu cer certificate, dar sunt în fața instanței în această boxă și cred că reprezint și eu ceva în opinia publică a acesteiări. Astăzi când unii cred că cel mai bun mijloc de a se apăra este de a strepi și a arunca cu noroi, vin aici să fac o declarație eu complet nevinovat în ceea ce mi se impută și fac declarația că se lovește în acest om, cel mai mare român. Când veți trece în camera de deliberare să vă însoțescă gândul țaranului din Maramureș "doamne ajută dreptății".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcsa adaugă: " În ultimul cuvânt de apărare proprie nu am prea mult de adăugat. În toate cele expuse de apărătorul meu maestru Nicolau, pentru

achitarea mea. Ați vrea să adaug că amenințarea sub care am
trăit un an întreg, de tainăire, abia acum a devenit mai real
mai actuală. Căci dacă faptul de a ști a prezentat un risc se-
rios, atunci acela de a mărturisi constituie astăzi un pericol
însemnat. Eu puteam leone a fi printre ultimii arestați, să
neg orice prezență sa. Participare în cele două convorbiri.
Puteam dintr'un început să încerc să mint. Eu firește că nu
cunoșteam declarațiile făcute înaintea mea de toți ceilalți.
Sper că instanța s'a convins că eu nu am mințit, deși vreau să
spun că în străinătate ca și în Tară, desigur că voi fi cauza
de o lume, care ori nu poate, ori nu vrea să caute să spună
adevărul.- Probabil că această lume va încerca să explice, pos-
te chiar să scuze așa zisele noastre neadevăruri, adică decla-
rațiile neadeverate ce le-am fi făcut aici, atribuindu-le tra-
tamentului, împrejurărilor în care ne-am fi găsit. De
aceea și în ce mă privește să repet aici în mod public și ne-
silit, neinfluențat de nimeni că toate declarațiile mele din
cursul acestui proces au fost făcute absolut de bună voie și
mai ales în perfectă posesiune a facultăților mele mintale,
chiar dacă la interogator nu m'agă fi exprimat destul de clar
Adaug că îmi mențin toate declarațiile și că sper că atunci
când veți judeca vinovăția mea pe care de altfel am recunoscut
o și recunosc în limitele celor expuse de avocatul meu de ace-
te fapte de care am vorbit foarte sincer și nu am tăgăduit ni-
mic din ce știam, ele vor fi luate în considerare. Am însă
față de onoratul Tribunal o mare rugămintă pe care nu știu de
că mi-o poate da în limita legilor Tarii. Eu în toate declara-
țiile mele care mi-au fost cerute, prin întrebările puse m'am
străduit sută la sută să arăt faptele. De altfel proba că fap-
tele corespund cu adevărul este că nu am fost pus în situația
să retractez nimic nici un cuvânt din cele scrise de mine sau
spuse de mine dela început și nici măcar să mi se infirme vre-
una din faptele arătate. În consecință cred că onoratul Tribu-
nal mă va crede pe cuvânt dacă îmi permit acum în ultima se-
cundă să spun și să fac o mărturisire de credință, întrucât
deși nu sunt jurist, am înțeles că se pune temei nu numai pe
documente scrise sau pe fapte recunoscute ci și pe unele im-
presiuni sau deducțiuni foarte logice și cari par a fi abso-
lut adevărate. Eu nu am cunoscut toate celelalte din dosar, în-
afară de ceea ce am declarat eu, însă citind toate aceste dos-
re și cunoscând o bună parte din persoanele ce se află coacu-
zați cu mine în proces, am putut să-mi formez o opinie pe

...re, dacă n'am luat otravă atunci, ași lua otravă oricând și sunt absolut sigur că în marea majoritate a persoanelor ce se află în această boxă și care refuză să recunoască implicarea lor în complet în cazul "Memorandumului" citat o fac pentru că în adevăr în nici un caz conștiința n'au putut să fie implicați în el. Aceasta este convingerea mea fermă și n'ași fi dormit liniștit dacă nu dădeam aceste mărturisiri.-

Acuzatul Radu Niculescu Buzzești adaugă: "Depoziția mea a fost de un sfert de oră, apărarea de 10 minute și tot restul enunțării culpabilității în actul de acuzare și rechizitoriu, cred că nu fac mai mult de 5 minute, astfel că ceace pot spune este ceva nou. Elementele de culpă puse în sarcina mea derivă din mărturisirile mele. Nici un element nou nu derivă din declarațiile altora, numai că s'au adăugat pe de o parte anumite încercări și interpretări agravante care rezultă din afirmațiuni și prezumțiuni care își găsesc locul în actul de acuzare și rechizitoriul oral; iar pe de altă parte în cursul debaterilor au intervenit și câteva circumstanțe ușurătoare care derivă din declarațiile categorice făcute de coaccuzații mei Stycea și Pogoneanu, din nefericire în actul de acuzare, probabil din cauza rolului minor pe care eu îl ocup în ansamblul acestui proces, minor din punct de vedere al rolului efectiv, nu s'a dat suficiente atenții cazului meu și s'au strecurat câteva afirmațiuni care n'au tărie de adevăr și solicit să fie citite, pentru că luând notă să fie rectificate în numele adevărului, pentru ca să nu cântărească greșit în momentul deliberării. Rog să mi se îngăduie să citez dela pagina 13 din actul de acuzare unde se afirmă că am participat la întrevederile fratelui meu. Intrucât în actul de acuzare la pagina 39 este vorba de trei întrevederi, eu țin să precizez că nu a fost vorba de o participare, am asistat la o singură întvedere. La pagina 14 spune că lamuririle mele fixează amănuntele întvederii din casa Styrbel, iar la pagina 19 că am confirmat depozițiile lui Stycea. Dacă instanța reține că eu am fost în posesia tuturor elementelor pentru a le confirma pe toate, această interpretare nu are corespondentul adevărat. Eu înțeleg că aceste sarcini trebuiesc interpretate în sensul că ceace eu am arătat și am declarat nu infirmă într'un nimic declarațiile mele partiale și nu infirmă declarațiile complete și ample făcute de ceilalți coaccuzați. La pagina 20 se spune că am declarat împreună cu Stycea și Pogoneanu că: "Memorandum" a fost dat de mine pen-

tru a fi scris la mașină. O astfel de declarație nu poate fi găsită în declarațiile mele, pentru că n'am avut cunoștință de acest "Memorandum" decât în momentul cercetării. Când voi vorbi despre participarea mea la această reuniune voi arăta că n'am avut cunoștință de acest "Memorandum". La pagina 30 se spune că acuzatul Pogoneanu prin Roiu și Buzesti înmăneau documente reprezentanților misiunilor străine. Ori în afară de acel faimos mandat n'am înmănat niciodată vre'un document la misiunile aliate. La pagina 39 că am declarat că primeam scrisori din străinătate prin Hall și Hamilton. Am arătat ce erau aceste scrisori și vrea să precizez că aceste scrisori conțineau un caracter pur personal și nu aveau nici cea mai mică contingentă de ordin politic. Era natural să păstrez o corespondență cu fratele meu, apoi eu eram împuternicitul fratelui meu pentru administrarea patrimoniului său, iar pe de altă parte starea sănătății sale de mulți ani încoace constituia în permanent obiect de îngrijorare pentru toată familia și țineam să fim în curent cu evoluția sănătății sale. În rechizitoriul oral s'a afirmat că sigur din eroare că am asistat și la întrevederea din str. Sofia nr. 12. N'am asistat la această întrevedere. Deci trebuie rectificată această chestiune. Din cele două depoziții făcute de Styrcea și Pogoneanu, nici una n'a prezentat numele meu și deci nu s'a putut contura în mod just culpa mea. Styrcea și Pogoneanu au declarat că am fost prezent la întrevedere într-o proporție de 10% și în cel mai categoric mod au declarat că consideră exclus ca eu să fi putut avea cunoștință de concluziile acestora și de documentele scrise care au rezultat: Minuta și Memorandumul. În actul de acuzare culpa mea este încadrată în art. 227 prin 184, 186, 187 și 207 C.P. Eu prin urmare acumulez toate aceste culpe. Cred că cel puțin un lucru ași fi putut dobândi că dacă am avut cunoștință de tratativele fratelui meu, nu am putut avea cunoștință de întregul conținut al tratativelor. Numai acela care ar fi cunoscut întregul tratativelor ar putea să fie astfel încadrat. Menționez acest lucru pentru că am avut impresia că Parchetul a avut o ezitare în calificarea mea, când punând concluziile rechizitoriului oral dl. prim procuror rezumând faptele n'am mai formulat încadrarea în text și a nuanței descriptive a acestei culpe. "a însoțit pe fratele său ^{cu} agentii americanul luând cunoștință de tratativele și continuând legăturile". În orice caz țin să subliniez că încadrarea mea este excesivă și rog instanța a limita aceste infracțiuni scopul care mi se pune în sarcină. În privința participării mele la întrevederea dela Palatul Stîrbez, primul cap de acu-

zare este denumit simplu complicitate la complot dar nu se spune prin ce. Celelalte capete de acuzare nu sunt încadrate în lege și îmi fac impresia că ele constituie elementul care întărește prezumția că eu aș fi avut cunoștință de acțiunea care s'a concretizat prin istoricul "Memorandum", de aceea nu pot în afară de cele ce am spus aici să mai combat rând pe rând celelalte capete de acuzare care vin în sprijinul primei care este gravă numai prin conținutul lui moral. Menționez că n'am asistat la această întrevvedere. Acești doi americani erau singurii prin care eu puteam avea contact cu fratele meu până ar fi ajuns la o destinație de aș fi putut avea vesti. Cu această ocazie am putut avea cunoștință de "Memorandum" și subliniez că Minuta arată prin însăși titlul ei că a fost redactată înainte de 30 Septembrie, iar Memorandumul în mod necesar în nici un caz mai înainte decât Minuta. Ori eu la acea dată părăsisem Bucureștiul despărțindu-mă de fratele meu. Am lipsit mai bine de o săptămână și când m'am reîntors în București nu l-am mai văzut pe fratele meu. În legătură cu fuga fratelui și a lui Vișoianu, acesta este un element care ar veni să întărească, că aș fi avut cunoștință de planul concretizat prin Memorandum. Dacă aș fi cunoscut conținutul acestui plan n'aș fi putut crede că Vișoianu pleacă acolo în îndeplinirea unei misiuni alături de fratele meu. Spun acest lucru pentru că Vișoianu nu putea juca un rol definitiv pentru că el nu avea încredințarea lui Maniu deoarece Vișoianu părăsise Partidul în 1938. Revenind în partid declinase invitația de a fi cooptat în delegația permanentă și de a candida în alegeri. Aceste elemente nu-l calificau pe Vișoianu să fie un mandatar al lui Maniu. Ce am făcut pentru Vișoianu a fost o contradicție minoră, ca și faptul de a preda o scrisoare dela o persoană la altă și aceste le-am făcut pur și simplu dintr'un sentiment de prietenie față de Vișoianu și prietenul meu Pogoneanu. Altceva nu aș fi avut de adăugat în chestiunea plecării fratelui meu și a lui Vișoianu. Nu-mi amintesc dacă în fața instanței am declarat în amănunt acea scrisoare. Conținutul acestei scrisori cred că nu poate constitui un început de prezumție că eu aș fi fost în cunoștință de complot. Conținutul lor poate fi citit în întregime. Scrisoarea lui Cretzianu primită prin fratele meu odată cu o scrisoare personală prin care -mi cerea sfatul lui Maniu cu privire la semnarea pactului partidelor agrariene. Răspunsul lui Maniu a fost negativ. Cum ar fi fost

posibil ca eu să interpretez ca un element de complot împotriva Statului. Scrisoarea fratelui meu care se afla la dosar pentru oricine și chiar pentru instanță, dacă n'ar fi cunoscut Memorandumul nu putea să facă indicațiile acestea niciodată, n'ar fi putut bănuși că aceasta poate constitui un element de complot. Fratele meu dădea un sfat de moderație și atunci mă întreb dacă acest sfat poate constitui un element de complot. Scrisoarea dlui Maniu a fost scrisă cu intenția de a o trimite fratelui meu și n'a găsit posibilitatea de a o trimite și atunci mi-a dat scrisoarea mie. Buletinele ale Soc. Rado nu le considerați ca un factor care să întărească prezumția că ași fi știut de complot. Rămâne singurul element care ar constitui o prezumție puternică, cu obținerea semnăturii lui Maniu la prezentarea mandatului. Acel mandat fusese trimis de dl. Maniu în prima întrevvedere cu fratele meu și atunci am știut prima dată de acest mandat și din cauză că în orice împrejurare un astfel de mandat era natural să fie încredințat fratelui meu care pleca în străinătate, întrucât Gafercu și Cretzianu și ceilalți nu puteau ști care era poziția câștigată în partid de fratele meu și deci măsura în care se bucura de încrederea lui Maniu. Nici un moment n'am avut impresia că putea fi considerat ca un act de complot. Cred că nu este vorba de o prezumție ci de prezumția unei prezumții și de aceea este o prezumție că eu asistând într'un timp limitat la întrevdere la Palatul Stirbey ași fi putut avea cunoștință de natura acestor discuții, dacă din nenorocire și fragmentele din discuțiile ascultate ar fi fost tocmai acele pasagii care trebuiau să fie încredințate fratelui meu. Mai figurează că eram membru al P.N.T. Aceasta este expunerea faptică. În această clipă care ne mai departe de sentința pe care o veți da, trebuie să-mi descarc conștiința spunând tot adevărul. Această acțiune al cărei act constitutiv este memoriul a fost tot atât un complot împotriva Statului, cât și un complot împotriva mea. Statul este apărat de lege. Pe mine să mă apărați Dvs. Eu nu-mi însușesc, resping și chiar condamn această acțiune, care nu corespunde întru nimic ideilor și concepțiilor mele politice. Imi este cu atât mai greu să pronunț aceste cuvinte, cu cât în mod îndubitabil autorul acestui act constitutiv este însuși fratele meu. Vă rog să înțelegeți că în aceste clipe și în acest loc, eu nu mai pot adăuga nimic fără a depăși limitele decenței. Mă tem nu de pedeapsă ci de nedreptate. Dar mai mult mă tem de disprețul semenilor mei. Nu vreau în mijlocul acestui dezastru să dau impresia că fug de răspundere. Eu vreau numai o sancțiune dreaptă. Mai vreau să proclam cu tărie că nu consimt să fiu considerat coautor sau compli-

ce la concepția acestui memoriu, fiindcă nu înțeleg să iau asupra-mi nici măcar în parte răspunderea suferințelor tuturor acelor care au pățimit sau vor pătimi din această cauză. Am fost de bună credință. Complice în sensul vorbirii curente literare, sunt fiindcă persoana mea a fost prezentă la acte și fapte care s'au dovedit ulterior a fi culpabile. În sens juridic și moral se poate spune că nu sunt complice fiindcă n'am săvârșit în mod voit o acțiune oprită de lege, la care să-mi fi dat acordul. Imi dau seama că rațiunea de Stat nu se poate opri prea mult asupra acestor considerente. Există totuși o lege care mă apără și mă sancționează în același timp. Între achitarea pe care în numele bunei credințe o cer și sancțiunea maximă cerută de lege, accept cu seninătate orice treaptă intermediară. Pedepsa dreaptă va fi aceea care pronunțându-se veți putea fi tot atât de senin cât sunt eu în momentul când o primesc. În toate declarațiile mele am înțeles să spun tot adevărul, așa cum el s'a gravat pe filmul memoriei mele. Dacă din întâmplare o declarație a mea poate fi considerată neexactă în raport cu ceilalți, declar că nu există nici un mijloc nici o rea credință. Am adoptat această linie pentru că am voit să servesc ~~justiția~~ să luminez ~~justiția~~ să ofer tuturor coacuzatilor, în conformitate cu buna dreptate, posibilitatea celei mai juste apărări în limita adevărului".

Acuzatul lt. colonel Stătescu Dumitru adaugă: "N'am luat parte, nu cunosc nimic din complotul care s'a desbătut atâtea zile în fața Dvs. Nu cunosc pe nici unul dintre complotiști. Toată viața mea am luptat pentru o sudură perfectă între ofiterii și trupă, sudură fără de care actul de eroism al armatei noastre n'ar fi putut fi făcut. N'am luat parte niciodată la un proiect de organizare al armatei, care prevede armata pe teritorii străine. După cum v'a declarat și martorul general Stoika el a avut trei planuri. Două le-a adus în comitet și unul care avea un caracter străin nu l-a adus. Spre mulțumirea mea este că azi colonelul Stoika vine și declară în fața Dvs.: "Colonel Stătescu n'are nici o vină.". Cu încrederea în Dumnezeu și în instanță, aștept hotărârea care veți binevoi să o aduceți".

Orele fiind înaintate, președintele pentru repausul judecătorilor și al acuzaților suspendă ședința la orele 14 până după amiază la orele 17, astăzi 10 Noembrie 1947, când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 10 Noembrie 1947 orele 17:

După deschiderea ședinței publice, președintele a ordonat introducerea acuzațiilor, cari s'au prezentat în fața instanței ~~ex~~ sub pază și fără fiare fiind asistați de apărătorii lor aleși și din Oficiu ca și în ședințele precedente.

S'a continuat cu ultimul cuvânt al acuzaților după cum urmează:

Acuzatul Nicolae Penescu, după ce președinte a citit capetele de acuzare declară: "Ați hotărât la cererea apărătorului meu dl. avocat Vlad Dimitriu, să răspund chiar dlui procuror fiindcă apărătorul meu în aceeași zi lipsea. Evident dl. procuror s'a ocupat de mine și cer îngăduința conform hotărârilor anterioare, ca în ceace voi expune, să mă ocup în primul loc de ceace ar constitui replica mea la rechizitoriul al doilea dl dlui prim procuror. Dacă este îngăduit ași ruga să mi se permită să precizez în lumina celor discutate ulterior interogatoriului luat în această ședință, situația mea politică și a partidului în aceste evenimente cu ~~ss~~pecte noi. Dl. prim procuror a enunțat în replica sa 3 acuzațiuni generale: Penescu a fost șeful de Stat Major al P.N.T. Nu se poate concepe ca șeful de Stat Major să nu cunoască intențiile condamnărilor suprem. Penescu își recunoaște crimele lui plurale. Penescu n'a adus nici ~~un~~ o contra dovadă împotriva acuzațiunilor precise care au fost aduse prin actul de acuzare și care rămân toate în picioare. Voi începe cu a treia. Este vorba de contra dovadă. În capatul de acuzare care urmează și care a fost citit și care constituie preambulul principium cum era în textele dreptului roman, să enunțe aceste prezumții generale care este singura bază a acuzării. În celelalte se caută din elemente disperate să se întărească aceste prezumții. Primul, am făcut memorii care tindeau la stîrbirea independenței Tării. Vă aduceți aminte că martori demni de încredere ca dl. Romniceanu, Titel Petrescu și colaboretoarea mea care a scris toate aceste memorii, v'au spus 3 elemente esențiale și anume: că ele au fost făcute, afară de 2 înainte de alegeri, deci înainte de epoca aceasta a "ed-memoire" care se situează la sfârșitul lunii Septembrie. Al doilea că aceste memorii nu tindeau la stîrbirea independenței Tării și nu avea nimic calomnios în ele. Este un element nou și anterioritatea aceasta a memoriilor ca și anterioritatea acelor lucrări, nu făcute de mine ci de comisia mixtă liberalo-tărănistă dela punctul 2, fac ca ele să nu poată constitui infracțiunile din art. 227 C.P., care presupune o intențiune. Mă refer la toate probatoriile contrare făcute aci și care

~~la dat~~ răstoarnă prezumțiile Parchetului. Al treilea este vorba de acțiunea mea în organizarea secției militare, nu insist asupra ei, inclusiv dl. Stoika, care a fost întrebat la interogatoriu și slt. Walter au răspuns și precizat, revenind asupra deciziunilor lor în sensul că n'am avut nici un amestec și nu este nici un fel de dovadă că am făcut propagandă plină de ură cu intențiunea de a instiga la revoltă. În cece privește Tămădăul vă rog să binevoiți a examina textul pe care l-am depus colegului meu avocat Dimitriu care a omis să se refere la acest text. Este vorba de art. 1 și 2 din Convenția din 1919 asupra navigației interne aeriene, care în legătură cu art. 57 din legea din 1936 asupra navigației aeriene și cu art. 20 din constituție, spune principiul următor: Spațiul aerian aparține Statului. Suveranitatea Statului se întinde și asupra spațiului aerian la infinit la limita frontierei fizice. Al doilea, aceste frontiere fizice corespund cu frontierele aeriene și invers. Al treilea aeronavele trebuie să navigheze prin puncte determinate de aceste frontiere fizice corespunzătoare frontierei aeriene. Celelalte puncte nedeterminate pe hărțile aeronautice cu puncte de navigație aeriană sunt puncte interzise. Dacă se compară acest text cu art. 579 C.J.M. se va ajunge la concluzia la care am ajuns că nu poate fi explicat art. 579 C.J.M. Textul citat de instanță l-am lăsat la urmă deoarece are și implicațiune politică despre care am cerut îngăduința să vorbesc. Este acolo o prezumție generală că secretarul general șeful de Stat Major Totuși poate fi un Stat Major care nu cunoaște intențiunile comandantului suprem. Politica partidului, politica oficială aceea pe care șeful de Stat Major era dator să o execute pe care am expus-o la interogatoriu, ea nu avea nimic subversiv în ea, era îndreptată pe liniile programatice ale partidului. Fără îndoială că era o politică de opoziție față de guvern. Bună sau rea, oricare ar fi judecata asupra ei, mai ales asupra perioadei ulterioare alegerilor, această politică aparținea forurilor statutare ale partidului. N'am înțeles un singur moment să mă desolidarizez de ea. Sunt executorul ei, sunt responsabil de ea, dar nu face obiectul procesului de astăzi. Eu aș vrea însă ca din cece a constituit activitatea secretarului general să degajez 23 (două - trei) elemente noi. Am fost confruntat cu colegul Serdici în ce privește documentul Acheson. Atunci când dl. Maniu mi-a citit nota primită dela Misiu-
./.

Americană prin dl. Serdici reacțiunea mea și a dlui Mihalache a fost aceasta "D-ta si vrut să lași pe americani să creadă că noi suntem în stare să răsturnăm guvernul". Acesta presupunea că eu nu știam nimic de o altă politică decât aceea care era în partid pentru că reflecțiunea mea n'ar fi putut fi aceasta. Al doilea dl. Maniu a recunoscut aici 2 documente și anume: Ceace se înțelege prin documentul Berry și memoriul care **reproduce** conversația dlui Maniu cu dl. Berry și ceace se numeste scrisoare de recomandare sau mandatul dlui Grigore Niculescu Buzesti. Al doilea nici acum nu-l cunosc, fiindcă dosarul cu documente n'a fost dat acuzaților. Cel dintâi a fost citit la începutul lunii Octombrie în cursul cercetărilor. Dl. Maniu l-a recunoscut. Implicațiunea politică care se degajează din primul document era așa de importantă încât era cu neputință ca secretarul general care avea contingențe cu problemele internaționale și foarte apropiat care avea obligația să recunoască era imposibil ca el să nu întrebe care sunt consecințele unei propuneri ca aceea pe care dl. Maniu o făcea Ministerului Americii. M'am întrebat care a fost răspunsul la această întrebare pe care dl. Maniu a făcut-o în cursul lunii Octombrie dlui Berry. Nici acuzarea și nici apărarea n'a vorbit nimic de urmarea care s'a dat acestei întrebări. Eu am fost cu dl. Maniu la dl. Berry întâmplător așa cum am arătat. Este foarte important și n'am avut impresiunea din atitudinea dlui Berry că poate să fie vorba de o politică în sensul "Memorandumului" de aceea nu puteam să-mi reprezint plăcarea dela Tămădău cu consecințe și implicațiuni care rezultau din acest proces. Dacă aceste două documente date lui Grigore Niculescu Buzesti, al căror text nu cunoșteam, însă care presupunea o acțiune în numele dlui Maniu în străinătate ar avea drept obiect de coordonare a românilor de acolo aceasta nu era cunoscut forurilor statutare ale partidului și nici secretarului general. Constitue singure aceste două documente inițiativa care să suprapune politicii oficiale a partidului? Este evident. Dl. Maniu a avut depline puteri date prin ultimul comitet executiv din 1937 care a încetat formal la 3 Iulie 1946. Ași fi nedrept dacă ași spune că atunci au și început să intre în funcțiune și atribuțiunile forurilor statutare conducătoare ale partidului. La sfârșitul anului 1944 s'a reconstituit delegația permanentă și birourile partidului. De atunci forurile statutare au fost consultate și sunt solidar cu politica partidului până în ajunul Tămădăului. Aceste depline puteri date dlui Maniu, au însemnat din partea partidului puteri dictatoriale. Mi s'au aruncat injurii din partea cuiva care mă așteptam să aibă o atitudine...

tudine elegantă, mai ales că omul căruia i s'a aruncat insulta era aici. Partidul a vroit dl. Maniu a luptat împotriva a două regimuri personale cu urmări pe care se știu. Avantajele, victoriile s'au repercrutat asupra partidului. Maniu a continuat să aibă această intenție personală, pe care noi nu o știam și de care nu ne interesam, pentru că eram obișnuiți cu aceasta. Am avut astăzi surpriza plăcută să ascult dela 2 oameni Pogoneanu și Radu Buzescu, două judecăți, asemănătoare asupra ceace s'ar putea numi complotul Niculescu Buzescu. Si Pogoneanu și Buzescu l-au repudiat. Pogoneanu a spus că a fost o greșală majoră că s'a antrenat în aceste conversații cu oameni care nu aveau cădere. Cum se poate să mi se reproșeze mie și aceloră cari au avut această atitudine în partid că nu ne putem solidariza cu o acțiune și care o repudiază cel ce a participat intim la ea. Eu și ceilalți cari suntem implicați în afacerea Tămădău, stăm pe poziție clară: suntem alături de partid și tot ceace partidul a făcut, lăsând meritele și răspunderile acestei acțiuni aceloră care au inițiat-o. Dl. Maniu a luat și răspunderile morale și răspunderile politice. Vă mulțumesc că-mi îngăduiți două cuvinte în plus. Acuzarea mă învinuiește că sunt unul din autorii principali ai complotului de care n'am știut nimic. Apărarea mă învinuiește că n'ași fi solidar cu șeful Partidului Național Tărănesc. Imi aduc aminte de un celebru personaj a lui Seakespeare "este sau nu este". Si eu mă întreb: "sunt sau nu sunt". Vă mărturisesc că am momente când ași prefera să fiu în situațiunea să spun da, am lucrat în acest complot pentru că așa am crezut că sunt interesele Tării mele. Spuneam cavalereste așa cum o spuneam în cei 23 de ani în viața publică, când n'am avut o linie sinuoasă. Nu-mi pot permite când tragedia vieții noastre este mai mică să recunosc ceace mi se reproșea în ședința anterioară. Amicus Plato sed maggior amicus veritas. Ori care ar fi judecata celor de mâine, am preferat adevărul și am spus tot ceace ar putea să constituie un raport asupra ceace este activitatea partidului de care nu intenționez să mă deppart. Nu pot să-mi iau răspunderi și merite cari nu sunt ale mele. Rog ca în hotărârea Dvs. să nu vă gândiți la regulile războiului, dar să vă gândiți la normele dreptului și cred că această hotărâre va constitui un letopisetz al istoriei noastre".

Acuzatul Ion Mihalache adaugă: "Amintesc că atunci când mi s'a cerut liste de avocați și de martori, am rugat să nu dau nici o listă de avocați și de martori, dar să mi se îngăduie să mă apăr singur și ați-binevoit să-mi dați cuvântul când va

veni momentul. Iui permit să reamintesc că am atras atenția că n'am fost întrebat la primul capăt de acuzare. Referitor la acest capăt de acuzare declar: "Mai întâi fiind persoana de încredere cea mai apropiată a lui Maniu" nu accept generalizarea acestei fraze în toată aplicarea ei. Dl. Maniu a avut persoane de încredere pe categorii. În politica externă pe Buzzești și mă solidarizez cu Maniu în tot ce a introdus pe linie oficială a Partidului Național Țărănesc, totuși în politica internă eram pe linia voinței naționale, iar în politica externă așa cum am procedat. Cum să conduc un complot despre care n'am știut? N'am fost întrebat niciodată asupra complotului și la Siguranța am descoperit că este vorba de un complot. Cum să fiu complotor într'un complot despre care n'am auzit niciodată. Grigore Niculescu Buzzești nu reprezenta Partidul Național Țărănesc.

Vasăzică trebuie să mă recunosc că sunt complotor și că am fost șef de complot și îmi vine în minte povestea lui Ion Drăgoi, acuzat că omorâse pe Dragomir și a terminat el care n'avea nici o vină prin a recunoaște că este vinovat de moartea lui Dragomir. Cer să se facă dovada că ați fi avut cea mai mică știință. Nici înainte și nici după partid n'am știut. Partidul și-a urmat linia de conduită după 30 Septembrie 1946, când pe mine mă face responsabil de tot ceesece a făcut partidul.

Nu există în politică solidaritate nelimitată decât pe linia oficială. Pentru acuzația făcută pe linie neoficială fiecare își poartă răspunderile. Accept să fiu condamnat pentru acte de care eu sunt vinovat sau făcute de președinte cu știința și aprobarea mea, dar nu să mi se pună în sarcină lucruri despre care acum am auzit pentru prima dată. Să se facă dovada că am știut despre așa zisul complot, care pentru mine este un act al unui iresponsabil și cu atât mai mult partidul nu se putea lega de un act al lui Buzzești. Sunt absolut străin și rog să se facă dovada contrarie. Referitor la punctul 2 din acuzare, n'am fost întrebat niciodată și rog să vă amintiți cum s'a petrecut când a fost audiat martorul Grigore Stoika, autorul declarat recunoscut al acelui așa zis plan de reorganizarea armatei, cu o încercare puerilă de elevi de clasă 5-2 de liceu așa cum a fost definit de Dl. Procuror General, definiție cu care mă unesc în totul.-

S'a recunoscut autorul material, și i-am pus întrebarea dacă a vorbit cu mine în anii 1946-1947, dacă știe de planul militar și am avut vreun amestec direct sau indirect și a răspuns negativ. Eu atunci n'am așezat jos dar spre surprinderea

Apărătorul meu din oficiu și-a dat o notiță în care nu avea înregistrate aceste întrebări și nici aceste răspunsuri ale generalului Stoika. Am rugat pe Dl. Grefier să confrunte stenogramele spre a vedea dacă este o eroare și acum o respectuoasă (rugămintă) întrebare: Este posibil ca autorul care a recunoscut, autorul material să fie citat ca martor, presupusul autor să facă dovada în fața Jys. prin chiar autorul material că n'a avut nici un amestec și totuși să mai stea un minut această acuzare asupra capului me? De aceea rog să se vadă cum s'a înregistrat în stenograme aceste lucruri și să se corecteze în așa fel încât spusele generalului Stoika că n'a avut nici un amestec să se consemneze și acestcapăt de acuzare să înceteze. Apoi am făcut dovada chiar cu declarațiile colonelului Stoika, că n'am funcționat în organizația militară, care n'a fost nici o ui sub conducerea mea. Organizația militară a fost dependentă numai de centru. Declarația Dlui Maniu din 13 August spune categoric: "Organizația militară din Tară depinde de mine, organizația pe Capitală depinde de Mihalache".

Din tot ceace s'a găsit la dosar și din declarații rezultă că am dus o luptă cu conducătorii organizației militare, ca s'o pot constitui aci în Capitală sub supravegherea și răspunderea mea. Colonelul Stoika a recunoscut că în Noembrie comitetul de 11 m'a ales pe Tară. A fost prezidat de delegatul trimis de Dl. Maniu. N'am avut nici o singură și vreun amestec. Colonelul Stoika a recunoscut că în Martie când a venit la mine să mă deterșine, n'a izbutit. De aci încolo nu s'a mai întâlnit cu mine niciodată. Eu dau o nouă serie de extrase din declarații și fac dovada că n'am avut nici o singură și sub răspunderea mea organizația militară. Iar în ce privește conferința care tindea la camuflare, invoc declarația generalului Negrei, care este cel mai în măsură să spună adevărul fiindcă era președintele adunării..

Deci am atras atenția că nu se poate organiza armata decât în cadrul tratatelor și a armistițiului și cu menirea numai de a ține poliția în Tară. N'am avut nici un amestec nici la organizația militară nici la planul militar..

Dacă n'am fost conducătorul organizației militare, înseamnă că nici de serviciul de informații al organizației militare nu m'am ocupat. De altfel există declarația generalului Negrei și a colonelului Stoika că s'a ales acel comitet de 11 și din prima lui ședință a pus în funcțiune tot vechile comisiuni care erau la începutul anului.. Dacă n'am avut vreun amestec

95
în înființarea acestor comisii, cu atât mai mult nu puteam
să am nici un rol. - În ceea ce privește pe Senti și Cârje, citez
declarația lui Cârje care recunoaște că a venit la mine, că
l-am trimis la Berdici, că a mai venit odată la mine, că iarăși
l-am trimis la Berdici care l-a spus că nu are bani. Adevărul
este că în toate aceste chestiuni eu am fost cel spionat. Toată
chestiunea pentru mine se punea dacă trebuia să lichidez brutal
cu ei sau să-i concediez politicos. Am ales aceasta din urmă
cale, pretextând că eu nu mă ocup cu aceste lucruri și l-am
trimis la Berdici, cu care verbisem să-i spună că n'are bani. -
Toată chestiunea s'a terminat într-o săptămână. La a patra acu-
zație niciodată Dl. Maniu n'a discutat cu mine posibilitatea
unui guvern în străinătate. Trecutul, eu arată că n'am primit
să fac guverne serioase cu Regele Carol, cu generalul Antonescu,
atunci când contraveneam principiile și programul meu. Nebun
ei fi fost eu atunci să mă gândesc la un guvern care este o ade-
vărată aberație? Guverne în Exil nu se pot face decât în timp
de război, ori ipoteza războiului n'am discutat-o niciodată. -
Prin urmare sunt eu totul străin de ideea unui guvern în Exil.
În al doilea rând Dl. Maniu niciodată n'a discutat cu mine un
program de activitate în străinătate, nici măcar în ultima zi
când mi-a spus pur și simplu că are încredere în înțelepciunea
mea ca să facem cum vom crede, adică văzând și făcând. Nici o
vorba de ideea unui guvern și n'a avut nici o înțelegere cu cei
care urma să plece Penescu și Carandino, n'am știut unul de al-
tăl până în seara aceea. Dacă știu eu 24 ore înainte, această
plecare nu mai avea loc. Deci n'a fost vorba de plecare cu un
program de guvernare și sunt străin cu desăvârșire de această
idee. Grupul Mihalache există ca un grup fizic din întâmplare,
fiecare avându-și programul lui. - Nici n'avusesem timp măcar să
schimbăm o vorbă între noi. Plecarea mea a avut un caracter
strict personal în condițiile pe care le-am arătat și nu le
repet. Am recunoscut de oră să fac acolo, după ce îmi salvam
libertatea, să încep o activitate de propagandă în avantajul
celor care sunt închși, adresându-mă forurilor internaționale.
De aci încolo aveam un program, trebuia să iau contact cu ceilalți
și să fac o orientare. Eu însă nu pot să fiu condamnat pentru
ceea ce ar fi urmat să fie. Mă duceam acolo cu temperamentul meu.
Aici în București când am fost chemat în audiență de Harimann și
Kerr, n'am dat un răspuns până n'am pus la curent și pe Văginski
Pe de altă parte am cerut audiență și la Gusaicov. Eu nu subscri

Eu la cecece a spus dl. Vasiliu, în ce privește pe dl. Maniu.
toată stima pentru dl. Maniu și cred că este unul din cei mai
mari patrioți; eu răspund numai pentru lucrurile mele personale.
Inițiativa îmi aparține și a avut un caracter personal. Mai mult
adaug ceva despre care n'am fost întrebat, spun a avea conștiin-
ța împăcată, căci sunt singurele două lucruri pe care le-am re-
cunoscut; am făcut parte dintr-o comisiune astă vară care a lu-
erat pentru Paris, pentru Gafroneu. Deși am fost numai figurant,
alături de Pogoneanu, pentru lucrarea comisiunii Dunării, nu în-
țeleg să mă desolidarizez, ci înțeleg să rămân răspunzător solidar.

Aceste două lucruri mi le spun. Referitor la acuzația pri-
vind propaganda pentru un nou războiu declar că a fost prima dată
când mi s'a imputat acest lucru. Niciodată până acum n'am fost
tras la răspundere pentru aceasta. Ne găsim aici în fața fabulei
lupului și mielului, cei care sunt în deal se plâng că cei din
vale le turbură apa. Timp de 27 ani am fost atacați că sunt ins-
trument al bolșevismului și al evreilor, acum am ajuns dimpotri-
va să fiu instrumentul fascismului și să fiu împotriva sovietis-
mului. Ar fi să fiu nebun, ca să fiu instrumentul bolșevismului
atunci când el este slab, iar apoi când bolșevismul este în culmea
splendorii sale, să mă transform decădată în dușman al lui și
să fac propagandă împotriva lui. Săm pe cei care m'au acuzat să
facă dovada cu acte concrete. Eu pot să primesc această acuzare
fără nici un temei. Pentru faptele mele răspund, dar pentru o
acuzare vagă nu pot răspunde, de aceea depun memoriul meu cu care mă
apăr împotriva calomniilor care mi se aduc.--

Trecutul meu cinstit este denaturat pe ce pînă, caracte-
rizându-mi-se astfel în mod eronat activitatea mea. Rog să-mi
permiteți să depun acest memoriu de care vă rog să țineți se-
coteala".--

Acuzatul Iuliu Maniu adaugă: "La primul capăt de acuzare
răspund: neadevăr de la început până la sfârșit. Nu este adevărat
nimic din cecece spune acolo și Grigore Nicolae Buzeghi n'a
fost imputernicitul meu.--

La al doilea capăt de acuzare răspund: absolut nu este
adevăr de la început până la sfârșit și apoi vrea să mi se arate
loveșile pentru aceste afirmațiuni absolut fantastice.--

Din contră dați-mi voie să aduc ceva bun în desbateri
și să vă expun următorul lucru în privința căruiă mă va confirma
Styrcea și poate și Pogoneanu.-- Agenții americani în conversa-

tiile su Dl. Styrcea și-au arătat nemulțumirea față de mine, că eu nu vreau să fac organiza. ie secretă și nu vreau să intru într' un complot, nici în organizațiuni paramilitare. I s'a spus Dlui Styrcea: spune lui Maniu să nu fie străin de această idee, fiindcă dacă dumnului nu o va face, o va face primul aventurier și acesta va avea o situație politică în România. Ce a răspuns la aceasta Dl. Styrcea nu știu, dar dovada eclatantă este că eu totdeauna și în partid și în afara de partid și în conversațiile particulare și în conversațiile publice și față de străini și față de ai mei am fost totdeauna contra organizațiilor secrete.

Pentru ce?, pentru că partidul nostru este un partid mare de mase, și nu are nevoie de obscuritate. Totdeauna am protestat și am atras nemulțumirea agenților americani din cauză că am refuzat să stau de vorbă pe această temă. La al treilea capăt de acuzare răspund: absolut neadeverat și apoi vrea să vadă și dovezile. Este foarte ușor să afirmi față de un om: ai făcut complot, ai făcut spionaj, ai vrut să faci răzvrătire, etc., dar unde este dovada? Eu neg aceste lucruri fiindcă nu sunt adevărate. Nu fac aceasta de dragul negațiunii, eu totdeauna recunosc faptele mele fără nici o rezerva.-

La al patrulea punct de acuzare răspund: absolut inexact.

Dacă îmi dați voie să clarific o chestiune. Este adevărat că eu am dus o activitate foarte sângeroasă pentru a pune și opinia publică din țară și cea mondială în curent cu lucrurile care se petrec la noi și nu am fost interogat asupra acestei chestiuni, deci nu pot spune decât lucruri noi. Eu cer să mi se dea dovezile în ce privește aceste teribile acuzațiuni, vă puteți Dvs închipui că nu este un lucru ușor pentru mine, că eu care o viață întreagă de om am sacrificat-o pentru prosperitatea acestei țări, să fiu acum acuzat cu următoarele drăgălagenii: înaltă trădare, spionaj, complot, răzvrătire, războiu civil, războiu contra Rusiei, instigare de război. Este posibil aceasta? Să vină Ministerul Public să-mi arate dovezile pe care se întemeiază aceste acuzațiuni, luate sunt sigur din nișoarele de pe Boulevard, care au o predelecție ca să arunce asupra mea zilnic fole de fel de calomnii. Toate acestea sunt pure neadevăruri.-

La a cincea acuzațiune răspund: aici este o mare confuzie.

Se spune că în anul 1946, s'a organizat secția militară profesională a partidului nostru. Este un neadevăr care mă pune în umire, că-l fac tocmai ofițerii care știu cum au fost lucrurile. Secția militară a partidului nostru s'a întemeiat în anul 1926, au fost președinți mai mulți generali distinși, general Rujinski și alții,

...ii, au fost colaboratori generalul Alevra, etc., am lucrat doi ani la fiecare sedință în această comisie a partidului nostru în urma caror lucrări am putut face operă mare militară când în 1928, am venit la guvern, fiind ministru de război general Gihoski, distins ofițer și erou dela Mărășești. Am făcut reforme militare foarte importante în baza lucrărilor făcute în comisia aceasta.-

Acum iese la iveală că Dl. Mihăilescu și cu Stoica și statescu, în vederea unui complot oarecare, care s'ar fi înjghebat sau se înjgheba, ar fi făcut secția militară în 1945.-

Curat beadevăr. Această secție a lucrat foarte mult din 1926 și când am fost la guvern în 1929 m'am folosit de învățămintele căpătate. La angusoa acuzărie răspund: s'au ținut conferințele dela Valta, Postdam și Moscova, foarte importante prin care s'a hotărât ca guvernul român să respecte cele patru libertăți.-

Înainte de toate declar că nu am custras nimic. Nu am sustras dar am trimis și am documentat și documentări asupra faptului trist că guvernul Groza nu satisface convențiunile internaționale.- Nu am trimis nimic decât memorii: M. R. Regelui, Comisiei Interaliată și celor trei miniștri ale celor trei mari puteri, cărora le-am trimis memorii documentate, pentru că aveam răspunderea morală, în care am arătat că guvernul Groza nu respectă tratatele internaționale și cele patru libertăți fundamentale și prin urmare acest guvern nu poate sta în fruntea Statului. La ultimul punct de acuzare răspund: nu este adevărat, eu am fost totdeauna pentru pace și ordine. Acestea sunt invențiuni pe care le resping cu indignare și rog Ministerul Public ca să arate afirmațiunile sale pe bază de dovezi.

Nu pot fi obligat să dovedesc contrariul. Nu am făcut complot, nu am făcut spionaj, nu am furat acte, dumnealor sunt datori să facă dovada că eu am făcut aceste lucruri sau un înșărcinat al meu.-

Nici un înșărcinat al meu nu le-a făcut și nici eu. Este o situație procedurală imposibilă. Să dovedească dumnealor și să ne dea posibilitatea să arătam contra dovezile, dar să nu ne ceară să dovedim un negativ, ceeace este absolut imposibil".-

Acuzatul Vasile Gerdici adaugă: "am foarte puține cuvinte de adăugat în apărarea mea. Eu tînt că n'am cunoscut nimic în nici o fază a complotului, nu rămăs totuși puncte de elucidat.

Este însă absolut necesar să-mi permiteți să fac această apărare, pentru că trebuie să ajung la anumite concluzii, pentru lămurirea unei probleme grave politice, care nu mă interesează numai pe mine, ci interesează însăși acest proces, și opinia publică românească.- Am fost învințit de Ministe-

rul Public de instigare la trădare, dar a venit aici și apărătorul din oficiu al dlui Maniu și m'a acuzat și dânsul că eu am trădat pe Maniu. Prin acest fapt eu din toți acuzații am cea mai singulară acuzație. Imi veți îngădui să infirm prima acuzație, iar prin concluziile mele pe cea de a doua. În ce privește primul punct din acuzație, nu trebuie să mai adaug nici un cuvânt, am arătat prin martorul Borcoman că n'am executat ordinul Partidului de a constitui grupe de șoc, dar am dat ordin să nu intre nimeni în ilegalitate. Ceace este nou este că însuși actul de acuzare la pagina 70 unde însirui județele în care s'a petrecut neliniști, nu se menționează și județul meu, astfel că această acuzație că ași fi dorit să contribui ca guvernul să fie răsturnat prin violență cade și astfel situația mea se ameliorează considerabil. Asupra punctului 2 sau 3 din acuzația mea și numai în ce privește biroul presei și activitatea mea tehnică ca translator nu e nevoie să adaug un cuvânt decât numai ca factor nou că actul de acuzare dela pagina 14 arată diferențierea esențială între misiunile diplomatice aliate și între grupul de agenți și spioni americani. Ori eu, nu am fost translator decât la misiunile oficiale, unde nu se complota, iar pe agenți și spioni nici nu-i cunosc și nici n'am tratat nimic cu ei. Concluzia mea este că, dacă timpurile ar fi fost altele, nimeni nu s'ar fi ocupat cu investigarea nici cu activitatea biroului presei, nici cu acțiunile mele de translator. Dorese să mă opresc un moment asupra acuzației a treia, asupra acelei rețele de funcționar de Stat care trebuiau să-mi dea știri. Am afirmat și o afirm din nou ~~ex~~ cu toată tăria, în cei doi ani 1945-1946 eu n'am dat mai mult de 4 documentări și acestea într'o ocazie bine determinată, când după o conversație pe care a avut-o dl. Maniu cu ministrul Americii a făcut anumite afirmațiuni. Rețeaua aceea se compunea numai din 2 funcționari de Stat, care au dat lucruri ce erau arhipublicate și cunoscute de toată lumea. Dar unde este un lucru nou, este că declarația dlui Tancu care n'a fost menționată în sensul în care trebuia. Dl. Tancu arată acolo că la o chemare telefonică a venit la mine și eu i-am cerut să-mi dea date asupra convenției vechi de 1 an și jumătate și care expirase. Ceace n'a menționat în desbateri este că dl. Tancu când a ajuns la mine și eu cerându-i să-mi dea date asupra convenției ruso-române, prin cine știe ce efect telepatic, le avea chiar în buzunar. Vedeți dar că în acest punct declarația dlui Tancu nu corespundea adevărului. Dl. Tancu a venit din proprie inițiativă și nu eu le-am cerut

ci D-sa mi le-a dat. Vreau să insist asupra acestui punct că nu există nici o umbră de instigație, iar ceilalți doi nu sunt funcționari publici și nu interesează, după cum nu interesează nici Cârje care după propria sa declarație este arestat și dat în judecată pentru trădare. Dacă s'ar lua în serioasă declarația lui Cârje, atunci nimeni în Tara Românească n'ar fi sigur că ar fi liber a doua zi. Eu am terminat cu apărarea mea. Acum să-mi dați voie să ajung la concluziile mele, care constau în următoarele considerente: Dacă ar fi fost timpuri normale mai cu seamă pe plan internațional, desigur activitatea mea politică atât de deschisă, fățiș executată la lumina zilei, nimeni nu șiasr fi pierdut vremea cu ~~investigarea~~ *investigarea* acestei activități și atunci mă întreb cum se explică, că, în legătură cu această activitate mi s'a putut aduce încredințarea atât de grozavă și cum se poate explica lucruri cari în alte vremuri nu ar fi avut nici un fel de importanță, am luat proporții atât de mari, fiind încredințat pentru instigare la trădare și complot. Răspunsul este că autoritățile care aveau în veghea lor Siguranța Statului, că au fost puse deodată în fața unei situații de o gravitate excepțională. Aceasta este că dl. Maniu prin Grigore Niculescu Buzescu a luat contact cu agenții americani și eu elaborat acel Memorandum, care este cheia de boltă a acestui proces și care dacă ar fi avut numai o parțială executare, desigur că ar fi adus Țării una din cele mai grele situațiuni. Dl. Maniu acționează în taină uitându-se cu totul că este șeful unui partid democratic, uitând că în toate convorbirile cu fruntașii partidului și față de forurile partidului proclama mereu că nimănui nu-i este îngăduit vre'o acțiune clandestină și că cel care se face vinovat de o astfel de acțiune se exclude singur din partid. Dl. Maniu uitând toate acestea, în legătură și cu ajutorul lui Niculescu Buzescu pune la cale o grozavă mișcare subterană cum nu s'a mai văzut în această Țară. Cine ar fi putut bănuși acest lucru? Desigur că noi nu, fiindcă-l știam pe dl. Maniu că reprezenta punctul de vedere legal. Și desigur nu numai eu n'am putut bănuși un astfel de lucru, dar cei mai mulți dintre colegii mei nu și-ar fi putut închipui acest lucru. Chiar după ce am fost arestat n'am putut crede și am protestat. Inșă când mi s'au pus sub ochi documentele Minuta și Memorandumul, atunci în adevăr imediat și pe loc eu m'am desolidarizat de dl. Maniu. M'am desolidarizat în mod definitiv și final precum o fac și acum, mă desolidarizez de această acțiune și de autorii săi în mod definitiv și în mod final. Chiar

dacă dl. apărător al dlui Maniu mi-ar spune că sunt de zece ori trădătorul lui Maniu, dlui Maniu nu-i era îngăduit ca șeful unui mare partid să ducă în virtutea și împotriva mandatului pe care-l dădusem noi o acțiune lăturelnică, o acțiune în dosul partidului, o acțiune tainică, care nu mai era o acțiune politică ci o acțiune conspirativă, vinovat față de țară și față de partid. De aceea am dreptul să mă consider o victimă a dlui Maniu și nu trădătorul lui. De aceea sunt astăzi aici în mijlocul a 13 acuzați, dintre care 13 din ei nu i-am văzut niciodată în viața mea și n'am auzit nici odată de ei până am venit aici. Dacă opinia publică românească ar gândi și ea cum a gândit dl. apărător al dlui Maniu, că eu sunt un trădător al dlui Maniu, pentru că m'am desolidarizat și pentru că am luat atitudine de sinceritate și hotărâre să nu ascund nimic, atunci desigur situațiunea, și o spun aceasta gândindu-mă la țară, ar fi extrem de dificilă. Dar opinia publică nu cunoaște dosarele, pe când dl. apărător le cunoaște și eu am credința că mi-am făcut datoria. Este o datorie de patriotism să mă desolidarizez, precum este o datorie care nu suferă amânare față de mulții și numeroșii mei prieteni țărani din Târnava Mare, care m'au ales în atâtea legislații. În această privință eu sunt pe pace și poate dl. apărător al dlui Maniu să mă facă de zece ori, de o sută de ori, trădător, ceace sunt sigur este că țărani și prietenii mei, ei toți vor ratifica desolidarizarea mea și atitudinea mea. Desolidarizarea mea va fi și a lor și atitudinea mea va fi atitudinea lor. Mi s'ar putea spune că eu calc un grum cu totul eronat, pentru că dl. Maniu nu recunoaște Memorandumul și nu recunoaște Minuta. Să mă ierte Dumnezeu dar experiența mea care trebuie să vi-o spun mă face să fiu în dubiu. După ce am vizitat într-o zi pe dl. Holman, de la care dl. Maniu a cerut să-i înlesnească plecarea dlui Mihailache, după vre-o trei săptămâni într-o conversație incidentală am reamintit dlui Maniu de această intervenție. Dl. Maniu m'a privit sincer, nici un mușchiu din fața sa nu s'a cutremurat și mi-a spus rece: "Te înșeli, niciodată nu am făcut nici o astfel de intervenție". Am rămas atunci năuc. Mi se părea că l-am auzit pe dl. Maniu întâia oară și că i-am auzit glasul pentru întâia oară. N'am mai adăugat nimic și de aceea sunt astăzi foarte sceptic asupra acestor declarații. Astăzi când știu prin ce pericol a trecut Țara, când știu ce vulcan am trecut, eu mulțumesc lui Dumnezeu că m'a ținut departe și m'a ferit de orice amestec. Deasemenea astăzi când știu că toate suferințele mele și ale familiei mele, ruina existenței mele, o datorez exclusiv acestor tratative secrete cu agenții străini, eu un om nevinovat, nu pot să nu-l acuz pe Dl. Maniu și îl acuz că și-a părăsit vechii prieteni, că s'a înconjurat de oameni străini de partid

și-de credința partidului, cu care astăzi ne duce spre marginea prăpastiei care amenință să ne înghită. Eu am terminat și nu mai adaug decât câteva cuvinte. Nu sunt jurist dar îmi dau bine seama de valoarea faptelor, dacă activitatea mea incriminată s'ar fi situat înăuntrul acțiunii legale a unui partid, situația ar fi fost alta. Vă rog să reexaminați situația mea și în lumina pozițiunii pe care am ocupat-o și să-mi era omeneste imposibil să știu ce se urzește la conducere și vărog să-mi acordați un verdict de achitare. #

Acuzatul Emil Oprișan adaugă: "Am un element nou pe care-l invoc pentru stabilirea adevărului, iar nu în apărarea mea. Desbaterile acestui proces au confirmat toate faptele de care am luat cunoștință în timpul instrucției și au pus în lumină gravitatea crimelor pe care Partidul Național Tărănesc le uneltea împotrivaării. Aceste desbateri au demascat și pe autorii și pe cei ce plănuiau aceste fărădelegi. Iar fiindcă o parte din răspundere revin Ministerului de Externe, socotesc că este de datoria mea să arăt că o parte de vină revine și șefului acestui Departament, care nu numai că nu și-a îndrumat funcționarii, dar nici odată nu i-a controlat. Repet, nu fac această declarație în apărarea mea ci numai pentru stabilirea adevărului. Țin să confirm în mod solemn toate declarațiunile pe care le-am făcut atât la instrucție cât și la interogatoriu verbal și țin încă odată să infier rez acțiunea criminală a partidului național tărănesc și pe autorii fărădelegilor care se puneau la cale. Este prea puțin să spun că mă desolidarizez, fiindcă n'am avut aici odată nimic comun nici cu partidul național tărănesc nici cu cei care plănuiau prăbușireaării. Cuvântul just este un cuvânt de condamnare și această condamnare strigă întreaga revoltă din sufletul meu. În cântărirea verdictului ce veți da vă rog să țineți seama de sinderitatea pe care am pus-o în toate declarațiunile mele și durarea care-mi macină sufletul pentru greșeala pe care am comis-o; vă rog să țineți seama de 14 ani de muncă cinstită și luptă aprigă cu viața în care timp n'am căutat nici onoruri și nici avantagii materiale iar după 14 ani n'am altă avere decât copii mei. Respectuos vă rog să-mi acordați circumstanțe atenuante pentru a-mi răscumpăra greșala și a putea fi folositor mai departe șiării și poporului și copiilor mei. Am toată încrederea în justițiaării și pun toată nădejdea mea în mâinile Dvs".

După ce apărătorii și acuzații au avut ultimul cuvânt, președintele a declarat desbaterile închise. Tribunalul având ne-

voie de timp pentru studierea tuturor actelor din dosarele cauzei cu unanimitate de voturi amână pronunțarea hotărârei pentru mâine 11 Noembrie 1947 orele 18 și ridică ședința la orele 19. Termen în cunoștință.

Sedința dela 11 Noembrie 1947 orele 18:

Pentru astăzi fiind socotită pronunțarea hotărârei în cauza de față, Tribunalul în aceeași compunere s'a retras în camera de consiliu conform art. 313 C.J.M. spre a delibera asupra culpabilității și aplicațiunii pedepsei.

Opiniunea judecătorilor s'a luat conform art. 316, 317 din C.J.M. iar la aplicațiunea pedepsei s'a avut în vedere dispozițiunile din partea IV-a titlul I C.J.M., după care;

TRIBUNALUL

Deliberând în secret conform art. 316 C.J.M.

Asupra sancțiunei penale deschisă prin ordinul dlui Ministru al Apărării Naționale Nr. 714007 din 23 Octombrie 1947, în contra lor:

1/. IULIU MANIU, din București str. Sfinților nr. 10, pentru crimă de complot, înaltă trădare, tentativă de suprare a ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată, instigare la înaltă trădare prin necredință și participare la tentativa de trecerea frauduloasă a frontierei prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., art. 186, 207, 210, 211 C.P.; de art. 184, 186 al. 2 C.P., de art. 210 al. 1 C.P., art. 211 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P., comb. cu art. 120 C.P. și art. 207 C.M. comb. cu art. 96 al. 1 C.P., de art. 579 C.J.M. comb. cu art. 120-C.P. toate combinate cu art. 101 pct. 1 C.P. și art. 103 C.P., cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

2/. ION MIHALACHE, din comuna Dobrești - Muscel, pentru crimă de complot, înaltă trădare, tentativă la supparea ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată, încercare de trecerea frauduloasă a frontierei și port ilegal de armă prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184, 186, 207, 210, 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P., de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 al. 1 C.P., de art. 210 al. 1 C.P., de art. 211 C.P., art. 579 C.J.M., art. 32 comb. cu art. 35 pct. 1 din legea 190 publicată în Mon. Oficial Nr. 134 din 16 Iunie 1947 toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și cu art. 482 C.J.M.

3/. NICOLAE PENESCU, din București str. Andrei Mureșanu nr. 16, pentru crimă de complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P.

comb. cu art. 184 al. 1 C.P. și art. 207 C.P., de art. 579 C.J.M. toate
comb. cu art. 101 pct. 1 C.P. și cu I.D. 856/938, 1108/939 și art.
482 C.J.M.

4/. NICOLAE CARANDINO, din București str. Spiru Haret
16, pentru crimă de complot și încercare de trecere frauduloasă
a frontierei prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu
art. 184 al. 1 C.P. și art. 207 C.P., de art. 579 C.J.M. toate combi-
nate cu art. 101 pct. 1 C.P. cu I.D. Nr. 856/938, 1108/1938 și art.
482 C.J.M.

5/. ILIE LAZAR, din București str. Poștei 2, pentru cri-
mă de complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei,
prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.
P. și art. 207 C.P., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1
C.P. cu I.D. Nr. 856/1948, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

6/. GRIGORE NICULESCU - BUZEȘTI, cu ultim domiciliu
în București Calea Victoriei nr. 107, pentru crimă de complot,
înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale,
răzvrătire, insurecție și trecere frauduloasă a frontierei, prev.
și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P., comb. cu art. 184 al. 1 C.P.,
art. 186, 207, 210, 211 C.P. de art. 184 al. 1 C.P., art. 186 al. 2 C.P.
art. 207 C.P. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P., de art. 579 C.J.M.
toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P., cu I.D. Nr. 856/1938,
1108/1938 și art. 482 C.J.M.

7/. GRIGORE GAFENCU, cu ultimul domiciliu în Bucu-
rești, pentru crimă de complot, înaltă trădare, tentativă de surparea
ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, prev. și
pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., art.
186, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P. art. 207 comb. cu art.
96 și 97 pct. 1 C.P., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.
D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și art. 482 C.J.M.

8/. ALEXANDRU GRETZIANU, cu ultimul domiciliu în Bucu-
rești, pentru crimă de complot, înaltă trădare, tentativă la surpa-
rea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, prev.
și pen. de art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., art.
186, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P., de art. 207 C.P. comb.
cu art. 96 și 97 al. 1 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103
C.P. cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și art. 482 C.J.M.

9/. CONSTANTIN VISOIANU, cu ultimul domiciliu în Bucu-
rești, pentru crimă de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea
ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată și trecere
frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb.
cu art. 184 al. 1 C.P., art. 186, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1

C.P. de art. 207 C.P. comb. cu art. 95 și 97 C.P. al. 1, de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

10. VICTOR RADULESCU POGONEANU, din București str. Arhitec Louis Blank, pentru crime de complot și instigare la crime de înaltă trădare prin necredință, p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., cu art. 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P.; de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 120 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și cu art. 103 C.P., cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

11. EMIL OPRISANU, din București str. Argentina nr. 38, pentru crime de complot și trădare prin necredință prev. și pen. de art. 227 al. 1 și 2 C.P., comb. cu art. 184 al. 1 C.P., de art. 190 C.P. comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

12. FLORIN ROIU, din București str. Intrarea V. Păun Nr. 3, pentru crime de complot și înaltă trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

13. EMIL LAZARESCU, din București str. V. A. Ureche Nr. 5, pentru crime de complot p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P., cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

14. CAMIL DEMETRESCU, din București str. Zece Mese Nr. 5, pentru crime de complot, instigare la înaltă trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P., comb. cu art. 184 al. 1 C.P., de art. 190 C.P. comb. cu art. 121 pct. 1 C.P. și cu art. 230 al. 2 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

15. VASILE SERDICI, din București str. Cristian Tell Nr. 10, pentru crime de complot, surparea ordinii constituționale și instigare la înaltă trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. și cu art. 207 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 120 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

16. RADU NICULESCU BUZEȘTI, din București str. Sf. Constantin nr. 24, pentru crime de complot p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P., și cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

17. ION DE MOCSONY-STYRCEA, din comuna Bulci jud. Severin, pentru delictul de nedeunțare de complot p.p. de art. 228 C.P. comb. cu I.D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

18. Colonel în rezervă STOICA STEFAN, din București str. Cărnul Caprei nr. 69, pentru crime de complot p.p. de art. 227 C.P. comb. cu art. 210 și 211, C.P. comb. cu I. D. Nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

19. Lt. colonel în retragere STATESCU DUMITRU, din București str. Moise Nicoară Nr. 37, pentru crime de complot p.p. de art. 227 C.P. comb. cu art. 210 și 211 C.P. și cu I. D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

Având în vedere actele dosarului cauzei

Având în vedere concluziunile scrise și orale ale reprezentanților Ministerului Public.

Având în vedere susținerile acuzațiilor făcute personal în fața instanței în ședință publică și prin apărătorii lor în ședință publică

Având în vedere că din debaterile orale urmate în fața instanței în ședință publică și din actele dosarului format din 8 volume cari au fost puse în discuția părților în ședință publică conform art. 137 P.P. la care se adaugă dosarele Procesului Sumanelor Negre și colecția ziarului Dreptatea, aduse în instanță la cererea apărării și cari deasemenea au fost puse în discuția părților în ședință publică, se constată următoarele:

In fapt:

Actul dela 23 August 1944, prin care a fost doborât regimul dictatorial antonescian, a răsturnat socotelile reacțiunii internaționale și odată cu aceasta și pe ale agenturii din țară Partidul Național Tărănesc, pentru că acest act a fost înfăptuit în totală contradicție cu negocierile egoiste duse de acuzatul Iuliu Maniu.

Din această cauză reprezentanții reacțiunii au căutat noi mijloace, cu cari să combată efectele pe cari le prevăzuseră și să creeze instrumentul cu care la momentul oportun să răstoarne situația politică din țară, care nu putuse fi evitată.

Partidul Național Tărănesc prin exponenții săi, acuzatul Iuliu Maniu, președintele partidului și prin ceilalți acuzați, care în tot timpul existenței sale a fost un dușman al poporului român muncitor, un stălp al imperialismului și al reacțiunii internaționale, sub masca intereselor naționale, s'a pus în legătură cu agenții unor puteri străine și a reacțiunii internaționale, pregătind răsturnarea prin violență a regimului democrat din România. #

Acuzatul Iuliu Maniu și partidul său stând în fruntea reacțiunii române și fiind în legătură permanentă cu agenții unor puteri străine, a deservit interesele țării, căutând să stir-

bească suveranitatea, libertatea și independența națională a Statului Român.

Partidul Național Tărănesc a lui Iuliu Maniu și-a încheiat drumul său transformându-se într-o organizație conspirativă, care cu sprijinul direct din afară al cercurilor imperialiste ale unor state străine, pregătea răsturnarea prin forță a regimului democrat din România.

Astfel, acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihălache, șefii Partidului Național Tărănesc începând din Martie 1945 și până în ziua arestării lor în Iulie 1947, au organizat și s'au pus în fruntea complotului contra Statului, au condus activitatea subversivă și conspirativă a reacțiunii românești și sprijinindu-se pe cercurile imperialiste prin agenții puterilor străine, ale Statelor Unite ale Americii și ale Marii Britanii, au pregătit răsturnarea prin violență a guvernului democrat din România, instaurat legal în conformitate cu constituția țării.

În acest complot acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihălache, au atras atât pe cei mai apropiați colaboratori ai lor, frunzeși în Partidul Național Tărănesc, cât și un grup de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Străine, au folosit cadrele partidului și o parte a aparatului Ministerului Afacerilor Străine, în activitatea lor trădătoare și conspirativă îndreptată împotriva intereselor poporului român muncitor, împotriva independenței și suveranității Statului nostru.

În vederea scopurilor criminale expuse mai sus, de a răsturna prin forță regimul democrat din România, au avut loc în Septembrie 1946, la București, din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, tratative secrete între reprezentanții Partidului Național Tărănesc, acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, special imputernicit de acuzatul Iuliu Maniu și reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii.

În urma acestor tratative reprezentantul Partidului Național Tărănesc, acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, împreună cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii, au elaborat un plan, pentru realizarea unei lovituri de Stat, după care se creia astfel în țară, o organizație clandestină, înzestrată de către americani cu armament, echipament și mijloace financiare și la ființă sub controlul reprezentanților americani, în țară și în străinătate, organele de conducere ale complotului.

În a doua jumătate a anului 1946 după directivele date de acuzatul Iuliu Maniu și Ion Mihălache, s'a creiat în străinătate

un centru complotist, care era condus de acuzatul Iuliu Maniu și de acuzații Grigore Niculescu Buzesti și Victor Rădulescu Pogoneanu, cu scopul de a submina și de a discredita acțiunea externă a guvernului legal român, de a stabili legătura directă între șefii complotului și reprezentanții cercurilor imperialiste ale unor state străine, de a organiza și a coordona activitatea criminală a complotiștilor din străinătate.

În fruntea centrului complotist din străinătate au stat acuzații Grigore Gafencu și Alexandru Cretzianu, iar către sfârșitul anului 1946, li s'au alăturat și acuzații Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vișoianu cari au fugit din țară trecând fraudulos frontiera, cu ajutorul reprezentanților misiunii militare americane, pe bordul avioanelor lor, la ordinul acuzatului Iuliu Maniu.

În conformitate cu directivele date de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihălache șefii partidului și cu participarea directă a acuzatilor colonel în rezervă Stoika Stefan și lt. colonel în retragere Stătescu Dumitru, membri ai Partidului Național Țărănesc, s'a creiat în anul 1946 organizația militară conspirativă a Partidului Național Țărănesc, camuflată sub denumirea de "Cerc Profesional Militar", cu scopul de a fi folosită drept forță, în realizarea loviturii de Stat, care era în curs de pregătire.

Organizația aceasta militară a încercat să ducă o activitate de descompunere a corpului ofiteresc și a trupeii, procedând deasemenea organizarea în străinătate de unități înarmate, recrutate dintre legionari, criminali de războiu și alte elemente fugite din țară.

În scopul de a întrebunița violența pentru răsturnarea regimului democratic din România, acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihălache, la care se alătură acuzatul Ilie Iazăr, membru în delegația permanentă a partidului, au luat legături cu mai multe organizații teroriste clandestine, care comiteau asasinat, acte de diversiune și de sabotaj, însușind prin aceasta activitatea criminală a acestor organizații împotriva auterii legale din Stat.

Polosindu-se de posibilitățile legale, oferite de guvern Partidul Național Țărănesc, acuzații Iuliu Maniu, și Ion Mihălache, Ilie Iazăr, la care s'au alăturat acuzații Nicolae Penescu secretar general al partidului și Nicolae Carandino redactor al ziarului "Dreptatea" oficiul partidului, au dirijat o intensă propagandă ostilă regimului democratic din țară, urmărind răsturnarea lui prin violență, făcând în același timp propagandă pentru un nou războiu imperialist împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări

prietane României.-

Acuzatul Iuliu Maniu în complicitate cu acuzații Vasile Gerdici membri ai Partidului Național Țărănesc și Florin Roșu, funcționari în Ministerul Afacerilor Străine, au organizat adunarea sistematică a informațiilor cu caracter politic, economic și militar, constituind secrete de stat și cari informațiuni erau transmise reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, fiind folosite de însuși acuzații de mai sus în scopurile lor criminale și trimise centrului complotist din străinătate cu scopul de a fi utilizate în contra regimului democratic din România.-

În executarea planului complotului și în vederea creării în străinătate a unui guvern de impostori, pe care îl numea guvern de rezistență, acuzatul Iuliu Maniu s'a pregătit și a încercat să aducă la îndeplinire plecarea ilegal din țară a acuzatului Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Ilie Lazar și Nicolae Carandino, cari în ziua de 14 Iulie 1947, au fost prinși și arestați chiar la locul crimei în momentul imbarcării lor în avion.- Din toate acestea rezultă că ideea aceasta de a organiza în țară și străinătate o mișcare de rezistență a încolțit în mintea acuzatilor chiar dela 23 August 1944, deoarece toate negocierile duse în străinătate în numele acuzatului Iuliu Maniu, cari căpătau un aspect personal, altul decât cel necesar pentru cauza țării, eguaseră prin surpriza actului dela 23 August 1944, ce fusese realizat numai sub influența directă a trupelor sovietice.-

Acuzații acțiune subversivă definită drept mișcare de rezistență armată cu scop final să creeze în țară și în străinătate forțe necesare cu care la momentul oportun să poată răsturna prin violență regimul democratic din România, instaurat la 6 Martie 1945, și pe care acuzații organizatori ai complotului îl preveduseră încă dela 23 August 1944.-

Pentru atingerea scopului criminal armat, acuzații au trecut la organizarea subversivă atât pe plan extern cât și pe plan intern astfel:

Pe plan extern acuzatul Grigore Niculescu Buzesti membru al Partidului Național Țărănesc, pe atunci ministru al Afacerilor Străine, în înțelegere cu acuzatul Victor Radulescu Pogoneanu, conseiller de legatie la Ministerul Afacerilor Străine și întâi al său colaborator au trimis în străinătate în chiar dimineața zilei de 24 August 1944, pe Ciurea la Ankara, pe

avara la Stockholm, doi colaboratori foarte intimi cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și cari puteau fi folosiți pentru legături cu anglo-americanii. În același timp menține în posturile cheie din străinătate prețeni devotați ai acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu și anume: pe Coste la Lisabona, pe Anastasiu și Titu Pogoneanu la Berlin, pe Gretaianu și Dimitrie Popescu la Ankara iar la Stockholm pe Dusa.-

Toate acestea le-au făcut cu consimțământul acuzatului Iuliu Maniu, la care Grigore Niculescu Buzeghi avea acces ori-când, cu scopul de a frâna și combate efectele evidente ale dezvoltării democratice și a promova interesele capitaliste-burgheze.-

Pe ru eventualitatea pierderii acestor posturi cheie, Partidul Național Țărănesc, a căutat să-și creeze un fond în străinătate din care să se alimenteze membrii organizației de rezistență și astfel prin semnătură acuzatului Constantin Vișoianu membru al Partidului Național Țărănesc, în același timp era ministru al Afacerilor Străine, își creștea fondul rezistenței în valoare de 6.000.000 franci elvețieni, prin trecerea acestei sume, care se găsea depusă la Statul Român la Berna, pe numele acuzatului Alexandru Gretaianu alt membru al Partidului Național Țărănesc, în acel timp ministrul României la Ankara.-

La 6 Martie 1945, prin instaurarea la cârmă țării a guvernului Dr. Petru Gроза, s'a adus după sine înălturarea reprezentanților diplomației române, cari formau rețeaua Grigore Niculescu Buzeghi - Victor Rădulescu Pogoneanu. Aceștia au rămas în străinătate ca stăbri ai fondului de 6.000.000 franci elvețieni, formând așa zisul grup de rezistență pe țară, cari au dus o acțiune de uzură împotriva prestigiului guvernului democrat din România prin articole tendențioase și informații eronate publicate în presa străină cu tendințe de dreapta, alimentate fiind aceste grupuri, din banii statului și din ajutorul dat de foștii reprezentanți ai regimului antonescian, rămași în străinătate.-

Conducerea întregii organizații subversive o avea acuzatul Iuliu Maniu, care transmitea ordinele sale la început direct prin Grigore Niculescu Buzeghi, iar după plecarea acestuia din țară, fie direct lui Victor Rădulescu Pogoneanu, fie prin oameni de încredere ai acestuia, acuzatului Camil Demetrescu, funcționar superior la Ministerul Afacerilor Străine și Radu Niculescu Buzeghi, membru al Partidului Național Țărănesc.-

Hotărârile luate de grupul din străinătate erau consecința instrucțiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu, deci un rol de execuție, rol pe care l-a păstrat și la plecarea din țară a acuzaților Grigore Niculescu Buzeghi și Constantin Viggianu, iar scrisorile și instrucțiunile predate prin acuzații Camil Demetrescu și Radu Niculescu Buzeghi, le transmiteau prin intermediul unor militari americani al căror nume era păstrat în cel mai mare secret.-

Pe plan intern, în intervalul dela 23 August 1944, la Septembrie 1946, acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți concuzați, membrii ai Partidului Național Țărănesc, au organizat în interiorul țării, grupări de teroriști pe care le subvenționa și le îndemna să comită acte de sabotaj și asasinat.-

Astfel, în toamna anului 1944, când armata română, cot la cot cu armata sovietică, pătrunsese adânc în Ardeal, luptând pentru desrobirea Transilvaniei de Nord, Partidul Național Țărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu și Ilie Lazăr, organizează "Gărzile Iuliu Maniu", încadrându-le cu elemente național-țărăniști, cu legionari și criminali de războiu pe cari le-a trimis în Ardeal unde au săvârșit jafuri și crime contra naționalităților conlocuitoare.- Printre comandanții acestor gărzi se găsea și Horațiu Comănicu unul din foștii legionari de vază, înscris în Partidul Național Țărănesc, iar ziarul "Dreptatea" oficiosul Partidului Național Țărănesc a publicat un apel către camarazii gărzilor naționale, mulțumindu-le pentru patriotism și le urează deplină mulțumire sufletească în rezultatul final.-

În anul 1945, după instalarea la cârma țării a regimului de libertăți democratice, acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți concuzați, au continuat să organizeze grupări clandestine pe care le ațâță să treacă la acțiune, de exemplu: organizațiile "Haiducii lui Avram Iancu", "Sumanele Negre", "Graiul Sângelui", "Tineretul Liber", "Vlad Topeș", "Sarmisegetusa", în cari s'au evidențiat legătura ce o aveau aceste organizații cu acuzatul Iuliu Maniu și cu diferiți membrii ai Partidului Național Țărănesc.-

În toamna anului 1945, conducătorii Partidului Național Țărănesc și Național Liberal, au hotărât să-și unească forțele și astfel a luat naștere M.R.R., pusă sub comanda generalului Aldea, care pregătia în țară asasinat politice, acte de sabotaj, și a elaborat planul de activitate în vederea unui nou războiu pe care conducătorii Partidului Național Țărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți acuzați îl doreau și pentru care ei militau.-

Lipsa de succes a acţiunilor subversive descoperite la timp de organele siguranţei de Stat, cum şi faptul că intervenţiile diplomatice adresate guvernului român, nu-şi găsi-
se rezultatul scontat de Partidul Naţional Ţărănesc, a determi-
nat pe acuzatul Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc să intensifice acţiunea sa şi astfel din prima jumătate a lunii
Septembrie 1946, până la 11 Iulie 1947, s'a petrecut o febrilă
activitate ilicită, condusă de grupul acuzaţilor din ţară şi
cei din străinătate, ambele sub controlul acuzatului Maniu.
Astfel: Reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Uni-
te ale Americii, Thomas Hall şi James Hamilton, intrând în le-
gătură cu acuzatul Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţă-
rănesc, prin imputernicitul său acuzatul Grigore Niculescu Bu-
zeşti şi întinsul acestuia acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,
au pus la cale planul unei acţiuni pentru răsturnarea prin vio-
lenţă a regimului democrat din România.-

Legătura a fost luată la cererea celor doi americani
Thomas Hall şi James Hamilton, adresată inculpatului Ion De Moc-
sony-Styrcea, prieten comun al acuzaţilor Grigore Niculescu Buzes-
ti şi Victor Rădulescu Pogoneanu la o întâlnire în casa colone-
lului din armata americană Henry Wilcox din Str. Jianu 12 Bucu-
reşti, cu prilejul unei vizite neoficiale, cari l-au rugat să le
faciliteze o întrevvedere cu acuzatul Grigore Niculescu Buzes-
ti şi Victor Rădulescu Pogoneanu.-

Ca urmare demersului făcut de inculpatul Ion De Moc-
sony-Styrcea, contactul a fost stabilit şi identitatea de vede-
ri între reprezentanţii cercurilor imperialiste străine şi reac-
ţiunea românească a fost atât de perfectă încât nu a fost ne-
vois decât de două gedinţe pentru a se pune la punct în detalii
planul criminal al unei puternice activităţi subterane de răs-
turnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi de
provocare la războiu civil.-

Prima consfătuire a avut loc în casa surorii inculpatu-
lui Ion De Mocsony-Styrcea din Bucureşti Str. Cofie 12, în ziua
de 18 Septembrie 1946, iar a doua consfătuire în Palatul Stirbey
din Bucureşti, la locuinţa acuzatului Grigore Niculescu Buzes-
ti în noaptea de 27 Septembrie 1946. La aceste consfătuiri au luat
parte acuzaţii Grigore Niculescu Buzes-
ti, Victor Rădulescu Pogoneanu şi inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, cei doi reprezentan-
ţi americani Thomas Hall şi James Hamilton, acuzatul Radu Niculescu
Buzes-
ti şi steno-dactilografa Ioana Bujoiu, jugită ulterior peste

graniță.

Convorbirile dela prima consfătuire din 18 Septembrie 1946 au fost steno-grafiate de Ioana Bujoiu, după dispozițiunile acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, intitulate "Minută"; un exemplar a fost luat de reprezentanții americani, iar un alt exemplar a fost găsit în caseta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, as-cuncă de prietenul său-Nicolae Popescu sub dărmăturile unui garaș dela Ploesti și anexat la dosarul cauzei.

Convorbirile dela a doua cãnsfătuire ^{scns} din 27 Septembrie 1946, s'a concretizat într'un document tot de Ioana Bujoiu la ma-șină, după ce a fost întocmit de acuzatul Grigore Niculescu Buzes-ti și care a fost intitulat "Memorandum", datându-l 30 Septembrie 1946, ceace reprezintă data când a fost terminată redactarea lui. Originalul acestui document a fost trimis la Washington de agen-ții americani, iar copia documentului a fost găsită tot în acea casetă a lui Victor Rădulescu Pogoneanu și depusă la dosar ca și "Minuta" după ce acuzații Ion De Mouscony-Styrcea și Victor Rădu-lescu Pogoneanu au confirmat autenticitatea acestor documente vi-zându-le.

În aceste convorbiri acuzatul Grigore Niculescu Buzes-ti, reprezenta Partidul Național Tărănesc, împuternicit de acuzatul Iuliu Maniu când după cum rezultă din documentele amintite s'a stabilit înființarea unui comitet național în străinătate, care să devină guvern, precizându-se plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache, Grigore Niculescu Buzes-ti și Constantin Vișoianu, restul urmând a fi desemnați de conducerea Partidului Național Tărănesc; apoi organizarea și înarmarea grupărilor subterane și modul lor de camuflare, instrucția în străinătate a comandanților care urma să conducă aceste organizații și înfine fondurile nece-sare în monedă jubiliară aur, ce urma să fie falsificată în străi-nătate și aduse în țară.

Organele de conducere erau reprezentate prin trei comitete și anume: a/. Un comitet politic secret, format din Partid Național Tărănesc în contact permanent cu guvernul american; b/. Un alt comitet politic compus din reprezentanții celor trei parti-de de opoziție, care însă nu trebuie să știe scopurile finale, în afară de membrii cari făceau parte din ambele comitete și; c/. Un comitet restrâns militar, care să nu cunoască final și care să aibă drept misiune aparentă culegerii de informații militare pent-aliști.

Partidul Național Tărănesc prin acuzatul Iuliu Maniu, a pornit la executarea punctelor din acest contract, numit "Memoran-
.../.

adum", luând măsurile necesare pentru ca organizațiile clandestine, unite cu forțele paramilitare, să fie gata la ora "H" cum s'a afirmat în discuțiunile cu cei doi reprezentanți americani Hall și Hamilton spre a da lovitura de Stat făcând un al doilea 23 August. *cu rădăcina răsturnării prin violență a regimului democratic!*

Pentru că în comitetul din străinătate urma să facă parte printrii alții și Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu, acuzatul Iuliu Maniu a luat măsura de a fi trimis. Acesta în străinătate și astfel au plecat mai întâi Grigore Niculescu Buzești, însoțit fiind de Ioana Bujoiu și apoi Constantin Vișoianu, cu ajutorul celor doi reprezentanți ai serviciului de informații american pe bordul avioanelor americane.

Primul punct din "Memorandum" fiind executat prin fuga din țară a acuzatului Grigore Niculescu Buzești și cum subcomitetul secret din străinătate avea de acum un șef, s'a trecut la executarea punctului doi din planul complotului și anume acela de a întări pe acuzatul Grigore Niculescu Buzești printr'un mandat scris sub semnătura acuzatului Iuliu Maniu și acelor doi șefi ai partidelor de opoziție. Mandatul a fost redactat și scris la mașină de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și dus de către acuzatul Radu Niculescu Buzești lui Iuliu Maniu care l-a semnat imediat, fiind făcut după prealabila înțelegere dintre Iuliu Maniu și Grigore Niculescu Buzești înainte de plecare, apoi mandatul a fost dus de acuzatul Camil Demetrescu celor doi șefi ai partidelor de opoziție Constantin I.C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu, care și-au pus semnăturile primul spunând "De acord cu Maniu" iar al doilea mai adăugând ca: "Grigore Niculescu Buzești să ia contact cu partidele socialiste din străinătate și să le facă cunoscut poziția Partidului Socialist Independent al său".

Acest mandat împuternicea pe Grigore Niculescu Buzești, de a reprezenta Partidul Național Tărănesc în străinătate, conform înțelegerii de mai înainte cu acuzatul Iuliu Maniu, mandat care apoi a fost transmis prin acuzatul Radu Niculescu Buzești, agentului serviciului de informații american Hamilton pentru a fi trimis acuzatului Grigore Niculescu Buzești, care la sfârșitul anului 1946 se afla în Elveția.

În continuarea executării punctelor din "Memorandum", Partidul Național Tărănesc prin acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihailache, înființează cu concursul acuzaților colonel în rezervă Stoika Ștefan și lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, o organizație militară, cu ramificații în toată țara, care avea scopul să săvârșea o lovitura de Stat pusă la cale.

Această organizație militară, așa cum se stabilise în "Memorandum" era camuflată sub denumirea de "Cerc Profesional Militar", prin transformarea secției militare la 7 Noiembrie 1941 pentru a se asigura succesul acțiunii subterane, iar scopul fiind nimeni în afară de anumiți imputerniciți nu trebuia să-l cunoască, scop care urma să iasă în evidență numai la acea oră "H".-

Acest Cerc Profesional Militar era împărțit în patru comisii pentru a camufla adevărata lui activitate, practica subversivă, a organizației, care avea ca scop: 1/- Atragerea și pregătirea elementelor militare din cadrul disponibil și armata activă, să activeze în vederea răsturnării prin forță a regimului democratic din România.- 2/- Încetmirea de planuri militare cu privire la organizarea unei a doua armate și transformarea armatei active într'un instrument sigur în mâna conducătorilor complotului, atât împotriva regimului democrat din România cât și în vederea așteptatului celui de al doilea război; conducerea acestei organizații în fapt o avea acuzatul colonel în rezervă Stoika Ștefan, ajutat de Lt.Colonel în retragere Stătescu Dumitru care lucra după directivele acuzatului Ion Mihalache, deși președinte era generalul Negrei.-

Concomitent cu acestea în vederea realizării aceluiaș scop final - răsturnarea prin violență a regimului democrat din România -, acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți acuzați, mârșiti de cără neîmpăcată împotriva poporului român muncitor și al regimului său, au trecut la acte de trădare față de țară. Astfel dela a duce tratative între acuzatul Iuliu Maniu și reprezentanții misiunilor americane și engleze din România, s'a trecut la organizarea unei rețele de informații în instituțiile de stat, la încercarea de a împânzi armata cu agenții lor informatori, la redactarea unor buletine confidentiale regulate, pentru informarea misiunilor anglo-americane din România și la sustragerea de documente constituind secrete de stat, dela Ministerul Afacerilor Străine, de către acuzatul Victor Radulescu Pogoneanu cu ajutorul celorlalți acuzați Florin Roșu, Samil Demetrescu, Emil Oprișan și Emil Lazărescu, toți funcționari la Ministerul Afacerilor Străine, cari au fost predate apoi agenților unor puteri străine și grupului complotist din străinătate.-

Această acțiune a fost inițiată, organizată și condusă de acuzatul Iuliu Maniu, prin trei agenturi, având fiecare un șef.- Prima agentura era condusă de acuzatul Vasile Verdici, care personal colecta și preda documente de stat agenților americani și englezi, câteodată furniza și personal acuzatul Iuliu Maniu;

doua agentură era organizată și condusă de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, ajutat de acuzatul Florin Roșu, care se îndeletnicea cu sustragerea de documente secrete dela Ministerul Afacerilor Străine și pe care le preda apoi, reprezentanților serviciului de informațiuni americani și misiunilor anglo-americane, pe lângă alte informațiuni culese prin acuzații Emil Opreșanu, Emil Lăzărescu și Camil Demetrescu dela Ministerul Afacerilor Străine; iar a treia agentură era condusă de acuzatul Ion Mihalache, care aduna informațiuni cu caracter militar sau privind aparatul de Stat și se servea de agentul său Nicolae Cârje și de cercurile profesionale militare ale Partidului Național Țărănesc.-

Pe lângă acestea acuzatul Iuliu Maniu a intervenit personal pe lângă șefii misiunilor americane și engleze din România la Lordii Burton Perry și Holman, cerând intervenția unor țări străine în treburile interne ale României, cu dublu scop: a). pentru a contribui la răsturnarea prin violență a regimului democratic din România și b). pentru a servi cercurilor capitaliste imperialiste străine, ca argumente în campania lor de ațărare împotriva țărilor cu regimuri democratice noi. Iuliu Maniu i-a cerut să srijine un guvern în străinătate cum și părerea guvernului american asupra acțiunii violente ce urmează a o întreprinde pentru răsturnarea regimului democratic iar cel de al doilea i-a cerut să faciliteze plecarea în Anglia a acuzatului Ion Mihalache, care pleca să completeze guvernul de rezistență în străinătate, în vederea aceluiaș scop răsturnarea prin violență a regimului democratic din țară, cereri cari în forma în care au fost formulate, șefii misiunilor străine nu le-au admis.-

Acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache ajungând la convingerea că toate eforturile lor în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al țării, n-au dat rezultatele așteptate și că au adus la o izolare și mai mare a Partidului Național Țărănesc de popor, au luat hotărârea de a crea în străinătate un guvern propriu, biziindu-se pe sprijinul unor puteri străine și astfel acuzatul Iuliu Maniu a organizat plecarea clandestină din țară a acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, cari au și fost arestați în ziua de 14 Iulie 1947, în apropiere de comuna Tâmbău, la 45 Km. depărtare de București, în momentul în care urmau să se imbarce în două avioane pentru plecare.-

Având în vedere că toate aceste fapte sunt imputate acuzaților Iuliu Maniu, Ion Mihalache și celorlalți acuzați, comise în perioada ce a urmat prăbușirii dictaturii fasciste a lui Antonescu și victoriei obținute de forțele democrației din

țară, sunt o încolonare a faptelor de trădare cari caracterizează întreaga istorie a Partidului Național Tărănesc, documente în originale ale trecutului dovedind că încă de pe vremea imperiului Austro-Ungar, așa zisul Partid Național din Ardeal condus de Iuliu Maniu era un reamă al monarhiei Habsburgice, asupritoarea poporului român, așa cum reiese din discursul ținut de Iuliu Maniu în parlamentul ungar la 28 Iulie 1906 și din cuvântarea ținută de Alexandru Vaida Voevod la 5 Februarie 1907, adică s'a pus în slujba imperiului Austro-Ungar care a asuprit și jefuit populația românească a Ardealului și Banatului, ceea ce evidențiază antecedentele unuia dintre partidele așa zise istorice ale Partidului Național Tărănesc care încă de acum 40 de ani a trădat interesele naționale ale poporului român.--

Astfel, adus la putere în anul 1928 datorită celei mai deșănțate demagogii, Partidul Național Tărănesc în cei patru ani de guvernare, și-a desvăluit întregul caracter anti-popular și anti-democrat; bilanțul guvernării național țărăniste fiind edificator; țărani sugrumați de bir și de datorii și deposezați de pământ; închisori ce gemenau de muncitori, luptători pentru libertate și pentru o viață mai bună, asasinarea muncitorilor dela Lupeni și dela Grivița, afaceri scandalose ca: Skoda, reșile auto nome, chibriturile, telefoanele, dezvoltarea și încurajarea presei fasciste, sprijinirea Gărzii de Fier; o țară săracă slabită și pradă ușoară în mâinile coloanei a 5-a germane, pe care conducătorii Partidului Național Tărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu o înființase și o înarmase.--

Că, Partidul Național Tărănesc nu avea nimic comun cu interesele țărănimii, el reprezentând interesele bancherilor și moșierilor rezultă din legea circulației bunurilor rurale, publicată în Monitorul Oficial Nr.27 din 1 Februarie 1930, pagina 56, prin care se dă posibilitate chiburimii să cumpere loturile cu cari fuseseră împroprietăriți țărani săraci, patură de chiburi pe cari intenționa să se sprijine Partidul Național Tărănesc, pentru care acuzatul Ion Mihalache pregătise "Statul Tărănesc", apoi faptul că acuzatul Mihalache nu avea nimic comun cu țărani, rezultă și din declarația citită de el în senat în legătură cu această lege a circulației bunurilor rurale când a spus: "nu se deposează nimeni cu forța, se autodepodează cine vrea să vândă vinde, cumpără cine poate cumpăra cu o anumită limită. Este procesul de selecțiune naturală în fața căruia ori câte pieșici artificiale vei pune, ele tot vor fi biruite".--

Deci, acuzatul Ion Mihalache considera pierderea proprie

... din proprie voință, faptul că țărănimea săracă copleșită de biruri grele și lipsită de credite din partea Statului, a fost silită să-și vândă pământurile, el aplicând față de țărănime principiul selecțiunii naturale la fiare, care după cum se știe a fost principiul de bază al ideologiei fasciste pline de ură de oameni, prin acest sistem acuzatul Mihalache ducând țărănimea muncitoare la sărăcire nemai auzită, căci 59% din gospodăriile sub 10 ha. au fost grevate de impozite ipotecare ce urmau a fi lichidate, iar pentru economie națională rezultatele în sectorul agricol au fost dezastruoase, documentele oficiale constată scăderea catastrofală a producției agricole; astfel în 1928 s'a produs 314.000 vagoane de grâu, iar în 1932 producția a ajuns la 151.000 vagoane, la fel a fost și cu porumbul și cu celelalte culturi alimentare.-

Deasemenea, Partidul Național Țărănesc în ciuda promisiunilor demagogice pe care acuzatul Iuliu Maniu, nu le procupea pentru a îngela poporul și a veni la putere, în ciuda asigurărilor pe care le dădea în timp ce era în opoziție că național-țăranii vor asigura libertatea sindicală, guvernul prezidat de Iuliu Maniu, a recurs la ajutorul poliției pentru a împiedica ținerea congresului sindicatelor unitare convocate la 6 Aprilie 1929 în Timișoara și după sângeroasa agresiune a poliției asupra conducătorilor mișcării sindicale, sindicatele unitare au fost dizolvate, patrimoniul lor și arhivele confiscate, sediile închise, iar sute de sindicaliști de seamă întemnițați.-

Că după atacul dela Timișoara a urmat măcelul dela Lupești unde au fost asasinați 30 de minieri și 100 răniți, iar în toamna anului 1932, guvernul național țărănesc a luat măsuri politice și economice aspre împotriva proletariatului țării cu scopul de a asigura plata împrumuturilor străine și a dobânzilor câmbiatarești aferente, la cri muncitorimea opunându-se, guvernul național țărănesc a fost nevoit să cedeze pentru a câștiga timp, pentru ca să treacă la nouă represii împotriva poporului muncitor și astfel la 16 Februarie 1933, a avut loc agresiunea dela atelierele C.F.R. Grivița unde zeci de muncitori au fost asasinați, câteva sute de mii au fost arestați și în fine guvernul național țărănesc care înainte de a veni la putere declara că va acorda poporului toate libertățile democratice, dizolva sindicatele, blocul muncitoresc țărănesc, comitele de ajutor muncitoresc, comitele de șomeri, închide sediile și arestează pe conducătorii lor.

Având în vedere că politica economică și financiară, Partidul Național Tărănesc a subordonat economia țării intereselor bancare și monopolurilor străine deschizând poarta mare pentru invazii capitalului străin și a reprezentanților săi în țara noastră care ocupau posturi de comandă în ministere și instituțiile economice și financiare ale țării, iar pentru a atrage capitalul străin în țară, Partidul Național Tărănesc a schimbat legile țării în sens favorabil pentru capitaliștii străini și a scăzut cu mult tarifele vamale, România fiind transformată într-o țară dependentă de monopolurile internaționale și în timp ce muncitorii se sbăteau în mizerie și foame, guvernul condus de acuzatul Iuliu Maniu, repartiza comenzi uriașe uzinelor din străinătate, pentru cari se încasau comisioane grase de oamenii apropiați acuzatului Iuliu Maniu. Porțile fabricilor din țară se închideau, iar somajul apărarea pentru prima dată în țara noastră, ridicându-se numărul la 50.000 ceace reprezenta un procent de 20% din numărul total al muncitorilor din industrie, procent neatins până atunci nici în țările industriale; industria națională fiind paralizată prin cumpărarea masivă de produse industriale din străinătate în valoare de 15 miliarde lei.

Apoi fruntașii naționali-tărăniști au fost instalați în mai multe consilii de administrație ale societăților petrolifere metalurgice și miniere, controlate de monopolurile străine, printre aceștia a figurat și inculpatul Nicolae Penesc. Sub guvernarea național-tărănistă România devenind o colonie a intereselor bancherilor străini cari controlau și administrau prin reprezentanții lor situația economică a țării, ca Charles Rist, Avenol, Auboin și alții. Că această politică de subjugare și înrobirea țării pe plan economic și apoi politic s'a datorat legăturii strânse ce exista între capitalul monopolist străin și interesele capitalului monopolist român reprezentat de vârfurile reacțiunii din Partidul Național Tărănesc cari erau mari moșieri, bancheri și industriași și pentru a putea să-și realizeze acest program de guvernare Partidul Național Tărănesc a luat toate măsurile pentru a împiedica orice ripost a celor asupriți, prin cenzură și stare de asediu pe care le în-tăresc, desfășurând teroarea din plin. Astfel când invalizii, vădu-vele și orfanii de războiu au încercat prin demonstrații să atragă atențiunea guvernăntilor asupra nevoilor lor au fost schilodiți pe Calea Victoriei, împroscați cu apă și nisip, apoi

în scopul de a înăbuși orice protest al muncitorimii Partidul Național Tărănesc a suprimat presa democratică și a trecut în ilegalitate organizațiile muncitorești, încât acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache și ceilalți membrii ai Partidului Național Tărănesc au fost autorii morali ai masacrării în masă a sute de muncitori cari nu au făcut altceva decât să ceară ameliorarea situațiunii lor care devenise insuportabilă, cum a fost cazul și cu cei dela Iupeni, Pașcani și Galați.

Astfel prigoana împotriva forțelor democrate din țară frânge orice rezistență în calea fascismului sprijinit de Partidul Național Tărănesc, ale cărui legături cu acea organizație datează dela primele începuturi, întrucât la dosar se găsesc scrisori trimise acuzatului Ion Mihalache de către șefii legionari Vasile Marin și Căntăcuzino Grănicerul, cu care acesta era prieten și în afară de sprijinul moral, Partidul Național Tărănesc a acordat sprijin material și a înarmat această gardă din ~~fascismul~~ statului.

Ca urmare acestora apare un articol în broșura național tărănistă a lui Sever Bocu, președintele organizației național tărăniste din Timișoara, care scrie "cine poate da țării regimul de autoritate?". Fără îndoială Partidul Național Tărănesc, dar nu în forma lui actuală, că lăsând ca apele lui maelstuoase să intre în pâraiele de apă vii într'un munte cristalin a Dilor A.C. Cuza și Codreanu"; apoi acuzatul Maniu și Partidul Național Tărănesc a protestat în contra dizolvării Gărzii de Fier de către guvernul liberal de sub președinția lui I.G. Duca, iar acuzatul Ion Mihalache după înapoierea sa din Italia a făcut o declarație publicată în ziarul "Dreptatea" din 11 Noembrie 1934 spunând: "am făcut în Italia un voiaj de studii politice: am văzut pe dl. Musolini și o serie de personalități. Mi-a propus să văd ce învățăminte se pot trage pentru noi.... Sunt foarte mulțumit de rezultatele călătoriei.. am plecat cu cea mai plăcută impresie.. am admirat opera de modernizare a lui Musolini. Nu încap îndoială că în Italia de astăzi este opera lui Musolini care în adevăr este o personalitate excepțională".

Acuzatul Mihalache a vizitat nu numai Italia fascistă dar și Germania hitleristă, unde el a asistat la o recepție dată de Hitler și a dus tratative cu Goebels, devenind astfel un militant activ al regimului criminal fascist militând pentru instalarea lui în România, atitudine pe care a avut-o și acuzatul

Iuliu Maniu, pregătind astfel condițiunile pentru încheierea unei alianțe cu Germania hitleristă și aceste vizite au avut loc în acelaș timp în care în țară Partidul Național Tărănesc masacra muncitorii, umplea închisorile cu democrați și înscena procese împotriva elementelor antifasciste.

Că pe aceeași linie de apropiere cu Germania hitleristă și ziarul România Nouă din Cluj sub semnătura lui Zaharia Boilă care era unul din apropiații acuzatului Iuliu Maniu a scris în 1934 "Dl. Maniu a socotit necesar să-și exprime în mod public simpatiile, stima și solidaritatea cu idealul proclamat de Mussolini", iar într-o cuvântare ținută la 28 Iulie 1936 la Vințul de Jos și publicată în forma unui supliment la ziarul Cuvântul Tărănimii, acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Bine mi-a părut când am citit că sancțiunile contra Italiei trebuiesc șterse, căci eu am fost cel dintâi om politic care a spus că trebuie să fim alături de Italia".

Apoi în acelaș an acuzatul Ion Mihalache a declarat în cuvântarea ținută la Câmpu Lung-Muscel, că este un admirator al lui Hitler și astfel conșevant politicei de fascizare a vieții politice românești, acuzatul Iuliu Maniu a încheiat cunoscutul pact electoral cu "Garda de Fier" al lui Codreanu, iar la 2 Decembrie 1937 ziarul Adevărul a publicat declarația făcută de acuzatul Maniu la Cluj în care a spus: "Avem ca exemplu pe Mussolini în Italia și pe Hitler în Germania, cari prin voințele lor neștrămutate au reușit să trezească conștiințele națiunilor respective, ajungând azi la realizări invidiate de lumea întreagă", iar în ziarul Dreptatea din 3 Decembrie 1937 s'a publicat și cuvântarea ținută de acuzatul Maniu în ședința comitetului executiv al Partidului Național Tărănesc, în care a declarat între altele: "Sunt de părere că și noi poporul român trebuie să facem la fel", aceasta după ce a făcut aprecieri elogioase la adresa dictatorilor fasciști și după ce a defenit politica pe care trebuie s'o urmeze Partidul Național Tărănesc.

De altfel apropierea politică de fascism a acuzatului Maniu s'a manifestat și cu ocazia depunerii sale ca martor în procesul Codreanu la 25 Mai 1938 când a declarat: "Am făcut pactul de neagresiune în alegeri, pentru că m'am convins de sinceritatea și loialitatea acuzatului Codreanu. Acuzatul este și el pentru demnitatea națiunii ca și mine și ține la menținerea acelei demnități de stat"; cu toate că acuzatul Maniu știa că legionarii reprezentau agentura fascismului german în România, ei formând coloana 5-a hitleristă și că apărând pe legionari Parti

dul Național Tărănesc se pronunța deschis pentru aderarea la ideologia fascistă și la întreaga politică criminală a lui Hitler și Musolini.

Aceasta explică dispoziția dată de Codreanu, cuprinsă în scrisoarea semnată de Ciorogaru șeful organizației legionare Oltenia și Dumitru Zăpadă fostul aghiotant personal al lui Codreanu, cu următorul cuprins: "Onorate Dle Preșident, în ziua de 14 Iulie 1937 a doua zi după întrevederea pe care mi-ați făcut onoarea a mi-o acorda, stăpânul nostru Corneliu Codreanu în urma celor povestite de noi s'a rostit astfel: când noi mai fi eu cu voi, să ascultați de sfaturile acestui om, indiferent ce vă deosebește ca ideologie, acest om este cel mai luminat, cel mai corect, poate singurul corect. Ar fi groaznic să rămâneți cadou în brațele unor oameni artificiali apropiați de ideologia noastră dar necinstiți sufletește și incorecți. Această hotărâre rămâne pentru voi cu putere de testament".

Având în vedere că poziția Partidului Național Tărănesc față de dictatura fostului Rege Carol II se definește în deajuns prin aceea că acuzatul Ion Mihalache a ocupat demnitatea de consilier regal, participând astfel la acte de guvernare ale fostului Rege Carol și în același timp Mihalache adâncește legăturile sale cu personalități proeminente ale celui de al treilea Reich, printre cari Clodius, Shacth, Fabricius, în timpul când se încheiau celebrele acorduri comerciale cari transformau țara românească într-o colonie germană; deasemenea în același timp acuzatul Mihalache a primit vizite și a întreținut corespondență cu personalități oficiale hitleriste, venite în țară pentru a organiza și întări coloana 5-a în vederea acaparării bogățiilor țării și pregătirii ocupațiunii hitleriste printre cari Edith Von Koller și Lisse Deth Erressner cu care acuzatul Mihalache purta corespondență, scrisorile aflându-se la dosar, iar după declarația acuzatului Mihalache, Neubacher a avut întrevederi cu Virgil Madgearu.

Că politica Partidului Național Tărănesc care a activat împreună cu legionarii au ușurat venirea la putere a dictatorului fascist Antonescu și după instaurarea regimului antonescian, în ziua de 8 Octombrie 1940 a avut o întrevedere cu general Antonescu, cu care ocazie s'a stabilit o înțelegere așa cum rezultă și din declarația acuzatului Mihalache dată la cercetări, pe baza cărei înțelegeri Antonescu lasă Partidului Național Tărănesc libertatea de a ține ședințe în mod liber, apoi în urma unei audiențe a acuzatului Maniu la

Antonescu, acceptă să sprijine guvernul lui Antonescu prin tehnicieni pe care i-a pus la dispoziție și anume D.D. Gerota secretar general la Ministerul Justiției, Gr. Popescu secretar general la Ministerul Economiei Naționale, acuzatul colonel Stoika Stefan secretar general la Ministerul Inzestrării, profesor I.N. Petrescu subsecretar de Stat la Inst^{Min}ția Publică, general Sichițiu ministru la Agricultură, inginer Mihăescu Stefan președinte la C.A.M. și la A.G.I.R.; I.V. Popescu Mehedinți la Cooperatie, profesor Hudică la Filmul Românesc și Emil Ghilezan comisar la Banca Ardeleană.

Că în legătură cu aceasta acuzatul Iuliu Maniu în procesul lui Antonescu a declarat următoarele: "eu am avut mandatul să mă pun în contact cu dl. mareșal Antonescu și să analizez cu D-sa o înțelegere conform acestui mandat. Ne-am înțeles să ne întâlnim la Ploesti unde ne-am și întâlnit. Am stat de vorbă cu dl. mareșal Antonescu, am văzut care sunt planurile D-sale și i-am arătat care sunt planurile mele. Am stabilit prin urmare că nu vom primi mandat din partea Regelui Carol și am stabilit că în cazul când Regele va abdica vom participa cu toții la guvern, neprecizând cine va fi președintele"; din această declarație se dovedeste că legăturile acuzatului Iuliu Maniu cu Antonescu erau mai vechi și referitor la a doua întâlnire cu Antonescu acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Dl. mareșal mi-a oferit să intre câțiva oameni de ai noștri ca tehnicieni în guvern. În urma acestei audiențe am admis ca doi distinși tehnicieni ai Partidului Național Tărănesc să ia parte în guvernul D-sale", dar în realitate cei doi tehnicieni au fost 9 așa cum s'a arătat mai sus.

Având în vedere că în același timp presa Partidului Național Tărănesc era dirijată pentru a susține pe stăpânii lui Antonescu în toate ocaziunile, astfel ziarul "România Nouă" anul VII Nr. 10 scrie: "destinul a venit în ajutorul poporului german, trimițând în fruntea lui pe Adolf Hitler, despre care nu numai germanii, nu numai prietenii ei chiar și adversarii recunosc că este un geniu militar și politic"; ziarul "Vestul" din 8 Noiembrie 1940 a scris: "Generalul Antonescu este tot un trimis al providenței în treburile românești", iar ziarul "România" din 9 Octombrie 1940 se scrie: "azi-tot românul dorește ca noul regim să reușească și să-i realizeze programul său principal. Drept consecință nici un român nu va face nici cel mai mic neajuns guvernului, cu atât mai puțin nu va fi îngăduit cuiva să torpileze bunele intenții ale guvernului, sau să saboteze opera de regenerare a acestuia", însă completarea o face Hohbeanu Boilă în ziarul "România NOUA"

nr.10 care arată:"dar recunoaşterea Germaniei nu se datoreşte unei diplomaţii geniale ~~şi~~ ^{II} succeselor militare ale armatei germane, ci politicii interne pe care a făcut-o Hitler. Felul cum a procedat Hitler şi cum au acţionat germanii, poate fi dat un exemplu pentru toate popoarele şi în primul rând pentru poporul român" şi înfine la 20 Mai 1941 Sever Bocu a declarat:"doi oameni concentrează astăzi în ei speranţele naţiunii Iuliu Maniu şi generalul Antonescu. Să avem încredere în ei şi să ne rugăm zi şi noapte ca Dumnezeu să le ajute".

Că înainte de atacul criminal al lui Antonescu împotriva popoarelor U.R.S.S., Ion Antonescu a ținut la curent Partidul Național Tărănesc cu declanșarea acestui atac, după cum rezultă din scrisoarea adresată de acuzatul Mihalache vice președintele Partidului Național Tărănesc Tribunalului Poporului cu ocazia procesului lui Antonescu și publicată în ziarul "Dreptatea" în care a declarat:"cu câteva zile înainte de declanșarea războiului, am fost chemat de dñii Ion și Mihai Antonescu spre a-mi propune să intru în guvern ca vice președinte sau președinte de consiliu. Cu acest prilej am aflat că Germania va declara războiu Sovietelor și că România va merge alături de Germania", iar după începerea acestui războiu acuzatul Maniu în calitate de președinte al Partidului Național Tărănesc, cu depline puteri a trimis tuturor organizațiilor partidului o circulară cunoscută în care a spus:"Partidul Național Tărănesc împreună cu întreaga opinie publică aprobă acțiunea militară întreprinsă și aclamă cu însufletire rezultatele obținute. Nu trebuie să facem nici un fel de greutăți conducătorilor Statului în orientarea căruia în treburile interne și externe să observă hotărârea de a ține seama de interesele țării, independent de orice împrejurări politice".

Că de altfel aprobarea acestei agresiuni criminale împotriva Uniunii Sovietice și susținerea războiului de cîmpire a lui Antonescu este continuitatea politicii acuzatului Maniu, care încă din anul 1940 într'un interview acordat ziarului "Neu Frei Presse" a declarat:"România este o spață gata oricând și capabilă să servească vechiul continent" și că pe aceeași linie a sprijinirii războiului antonescian acuzatul Ion Mihalache a primit să fie voluntar pe frontul de Răsărit, unde considera că este locul său, iar colaborarea național-tărănistă cu clica criminală a lui Hitler,

pentru susținerea războiului și pentru jefuirea bogățiilor țării, rezultă din faptul că la posturile importante de conducere din industria metalurgică și chimică producătoare de armament și munițiuni pentru armatele lui Hitler și Antonescu, apar fruntași național-tărăniști cum au fost: Mihai Popovici la uzinele Titan Nădrag Talan și Petroșani, Sever Bocu la uzinele Reșița, Herman Goering Verke, Nestor Badea la Astra Vagoane, Ghiță Pop la Societatea Mărășești și Valemborg-România, Ion Răducanu la Solvay și Senker, Romulus Boilă la Nitrogen, Ion Hudită la Garajele Mihăescu Ilie Iazăr la Cooperativa Ardeleană și alții și înfine că acuzatul Mihalache și-a procurat prizonieri de războiu sovietici pe care i-a exploatat la moșiile sale până la venirea armatelor sovietice în România.

Pentru calcule politice meschine, acuzatul Iuliu Maniu a căutat să întârzie încheierea armistițiului, cu toate că încă din Aprilie 1944 ministrul Afacerilor Străine al Uniunii Sovietice adresase un apel României de a rupe cărdășia cu Hitler, oferind condițiuni favorabile de armistițiu, fapt ce rezultă din declarația lui, Mihai Antonescu la procesul său care a spus: "Trebuie să vorbesc deschis, pentru că acum este momentul să vorbesc deschis. Eu am avut întotdeauna impresia că dl. Maniu prefera să facă negocieri cu alții și nu cu H.R.S.S. Adevărul este că în condițiunile venite de la Cairo prin dl. Stirbey nu se prevedea clauza privitor la Transilvania, în timp ce condițiunile trimise de înaltul comandament sovietic prin Szokholm cuprindea clauza retrocedării Transilvaniei", dar cu toată opunerea acuzatul Maniu, armistițiul s'a încheiat și fără participarea lui efectivă.

Având în vedere că urmare a acestuia, acuzatul Iuliu Maniu desamăgit că nu s'a încheiat armistițiul așa cum a dorit, după 23 August 1944 folosind prezența în guvernele Sănătescu și Rădescu a unei majorități reacționare compusă din național-tărăniști și liberali brătienști, sabotează împreună cu complicități săi mobilizarea resurselor naționale în vederea ducerii războiului anti-hitlerist și astfel importante forțe armate nu iau drumul frontului ci rămân în inactivitate în țară și în special în București pentru a fi întrebuințate la înăbușirea demonstrațiilor populare, cari cereau venirea la putere a unui guvern democratic, iar calomniile împotriva regimului democrat încep să apară din ce în ce mai susținute în primele zile ale venirii la conducerea țării a guvernului popular Dr. Petru Groza.

Având în vedere că înfruntea tuturor forțelor reacționare din țară s'a situat Partidul Național Tărănesc, care a

desfășurat o campanie de ură și stățare împotriva regimului democrat din România, în care scop a speculat demoagogenic situația grea creiată în urma războiului și a celor doi ani de secetă, încercând să arunce răspunderea pentru toate greutățile ivite asupra guvernului; a pus în mișcare toate mijloacele, inclusiv difuzarea de stiri și zvonuri false, Partidul Național Tărănesc devenind centre de concentrare al tuturor elementelor legionare, antonesciene și colaboraționiste, precum și a celor ce se **temeau** de reforme populare anunțate în programul de guvernare al guvernului Dr. Petru Groza.

Astfel prin propaganda pe față și pe sub ascuns Partidul Național Tărănesc a încercat să întretină o atmosferă de ură și discordie între națiunile conlocuitoare, căutând să ridice atecurile politice la un potențial cât mai înalt, având loc acțiuni violente și teroriste în București și în restul țării, cu care ocazie au căzut victime omenști din rândul poporului pentru democrație iar acuzatul Ilie Iazăr care a condus dezordinea de la Malaxa servindu-se de elementele legionare intrate în organizația muncitorească a Capitalei, a căutat cu ajutorul acestor elemente, ca Partidul Național Tărănesc să spargă unitatea clasei muncitoare din Frontul Unic Muncitorescu.

Că la 8 Noembrie 1946 Iuliu Maniu a organizat actele de violență și huliganism cari s'au soldat cu asasinarea mișelească a 9 muncitori și cu demonstrații anti-semite și șovine, iar alegerile parlamentare de la 19 Noembrie 1946 au fost folosite de acuzatul Maniu pentru scopurile sale complotiste pentru că în toate județele și comunele au fost create așa zisele comitete de apărare ale alegerilor, sub conducerea cărora s'au săvârșit 96 de atacuri asupra secțiilor de vot, au fost distruse urnele electorale, au fost devastate localurile de vot, de către grupuri de șoc special organizate cum s'a petrecut în județele Arad, Argeș, Baia, Bihor, Brașov, Caraș, Covurlui, Dâmbovița, Dej, Făgăraș, Hunedoara, Mureș, Muscel, Năsăud, Putna, Rădăuți, R. Sărat, Roman, Romanți, Sibiu, Someș, Tecuci, Teleorman, Târnava Mică, Timiș, Torontal, Turda, Tutova, Vâlcea și Vlașca.

Că prin propaganda scrisă și orală Partidul Național Tărănesc a folosit metodele sale obișnuite de calomnie, minciună și falsificarea faptelor, cu scopul de a induce în eroare opinia publică a Țării și astfel împreună cu celelalte partide din opoziție, a creiat în timpul campaniei electorale și

în ziua alegerilor, o stare de tensiune politică în țară, pe care acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și complicii lor au încercat să o folosească în scopurile lor criminale, în vederea loviturii contra forțelor democratice din țară.

Astfel fiind, din documentele, actele și declarațiile făcute la cercetările preliminare și în instanță ale acuzaților și martorilor se stabilește în mod clar și îndubitabil că așa zisa activitate legală a Partidului Național Tărănesc, precum și întreaga lui propagandă scrisă și orală, avea drept scop nu numai subminarea autorității guvernului și împiedicarea realizării măsurilor sale luate în vederea învingerii greutăților și redresării economice, dar și încercarea de a pregăti opinia publică în vederea realizării în condițiuni mai ușoare a planurilor criminale ale complotului împotriva Statului.

În acest scop ziarele editate de Partidul Național Tărănesc, *Curierul*, *Ardealul*, *Patria*, *Dreptatea* și altele sunt pline de insunări perfide și calomnii la adresa guvernului democratic. Astfel ziarul *Patria* din 27 Februarie 1947, proferă amenințări la adresa forțelor democratice din țară: "Ne vom face socotelile și încă foarte curând"; ziarul *Dreptatea* care așa cum a declarat acuzatul Nicolae Carandino martorului comandor Cioroiu, era un instrument de luptă de linia I-a de stradă, cheamă direct la răscoală pentru că în numărul său 36 din 10 Aprilie 1947, a scris următoarele: "Cei mulți și buni au ajuns la limita răbdării, paharul s'a umplut și revolta începe să nu mai poată fi stăpânită"; iar la 20 Aprilie 1947 același ziar *Dreptatea* al cărui redactor era acuzatul Carandino în Nr. 65 a scris: "Protestăm cu toată vehemența și dăm un ultim avertisment".

Că în ce privește linia de conduită, tonul de critică vehementă și de atac împotriva guvernului al ziarului *Dreptatea* precum și a întregii presei de partid era trasată și imprimată de acuzatul Iuliu Maniu așa cum a rezultat și din debaterile procesului și în special din declarațiile acuzatului Nicolae Carandino, care atât la cercetări cât și în instanță a precizat: "Tonul de critică vehementă al ziarului și linia de atac împotriva guvernului și a regimului dela 6 Martie 1945, era imprimat de conducerea partidului și anume personal de dl. Iuliu Maniu".

Având în vedere că ziarul *Dreptatea* officiosul Partidului Național Tărănesc al cărui redactor era acuzatul Nicolae Carandino, avea un rol deosebit de activ în realizarea planurilor conspirative ale acuzaților Iuliu Maniu, Ion Mihalache și ceilalți acuzați, reflectând în coloanele sale planurile partidului

în vederea creierii tensiunii necesare, astfel în numărul său 28 din 29 Ianuarie 1947 ia atitudine împotriva reformei agrare, în numărul său din 14 Februarie 1947 ia atitudine împotriva producției de tractoare în țară, în numărul său din 2 Martie 1947 este pentru încheierea de împrumuturi străine, în loc de a se dezvolta industria proprie din țară, iar în numărul său din 27 Mai 1947 ziarul Dreptatea a publicat un articol sub titlul "Cântecul de Iebădă", în care a scris: "Ce interese generale sunt promovate, când toate interesele regimului gravitează spre o încurajare și o întărire permanentă a industriei grele, împotriva intereselor generale a țării, cari cer respingerea de plano a politicii de industrializare, potrivnică caracterului specific țărănesc"; din acest articol se oblindește politica de înfeudare a țării românești capitalului străin, ale cărui interese le-a prezentat totdeauna Partidul Național Tărănesc, prin menținerea României în situațiunea ei de țară agricolă înapoiată, lipsită de industria grea și înfine în scopul de a slăbi unitatea, disciplina și capacitatea de luptă a armatei, ziarul Dreptatea a publicat o caricatură ofensatoare la adresa celei mai eroice unități a armatei române care s'a evidențiat în cursul războiului anti-hitlerist, Divizia Tudor Vladimirescu, din care rezultă caracterul tendențios al acestui ziar.

Că de altfel caracterul tendențios și violent al ziarului Dreptatea a fost arătat și de fostul director al ziarului Nestor Badea, cum și de fostul redactor Popescu Mehedinți, audiați ca martori în proces, martorul Popescu Mehedinți mai adăugând că împrejurarea, că acest ziar nu publică problemele în legătură cu evreii și ungurii din România, manifestările importante din U.R.S.S. denotă poziția anti-semită, șovină și anti-sovietică a Partidului Național Tărănesc imprimată și ziarului Dreptatea oficios al partidului.

Că în legătură cu această poziție, acuzatul Iuliu Maniu la o conferință de presă ținută în anul 1946 a declarat între altele următoarele: "Am ascultat cu interes expunerea luminoasă a bătrânului Tory și mă declar de acord cu Statele Unite ale Europei", declarație care se situează perfect pe linia de conduită a Partidului Național Tărănesc, aderent al politicii reacțiunii internaționale, într'un front comun împotriva Uniunii Sovietice, iar necesitatea pentru România se a se alătura Statelor Imperialiste în cazul unui nou răz-

boiu s'a întreținut de acuzatul Iuliu Maniu și de ceilalți acuzați, printr-o campanie de intimidare, în care se vânture pericolul bombei atomice și a altor mijloace de distrugere în masă, ducându-se în același timp o intensă propagandă pentru un nou războiu mondial.

Astfel fiind rezultă în mod clar că întregul drum parcurs de acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache și ceilalți, a fost un drum al trădării, începând cu sprijinirea de către acuzatul Iuliu Maniu a monarhiei habsburgice și a imperiului austro-ungar și terminând cu sprijinirea regimului fascist al lui Antonescu, drum al trădării intereselor naționale ale poporului român, care s'a încheiat cu un complot în colaborare cu agenții reprezentanți ai serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii, în vederea realizării planurilor criminale ale unei lovituri de stat violente pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România.

În sarcina fiecăruia dintre acuzați instanța reține că au comis următoarele fapte:

1). Acuzatul Iuliu Maniu fostul președinte al Partidului Național Țărănesc, în perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a organizat și a condus complotul îndreptat împotriva Statului, a condus activitatea subversivă și ilegală a reacțiunii române și sprijinindu-se pe cercurile imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și Angliei, a pregătit doborârea prin forță a guvernului democrat din România, constituit în conformitate cu constituția țării și în aceste scopuri:

Prin reprezentantul său imputernicit acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, a intrat în Septembrie 1946 în tratative cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii Hall și Hamilton, cu a căror participare directă acuzatul Grigore Niculescu Buzescu a elaborat conform indicațiilor date de acuzatul Iuliu Maniu un plan de creiere în țară a unei rețele întinse de organizațiuni conspirative, în vederea realizării unei lovituri de stat înarmate, de înzestrare din afară a acestor organizațiuni cu armament, echipament și fonduri financiare, de înființarea în țară și străinătate a organelor de conducere a acestor organizațiuni subterane și conspirative și puse sub controlul reprezentanților Statelor Unite ale Americii și în vederea realizării acestui plan, a încuviințat în toamna anului 1946 fuga în străinătate a acuzatului Grigore Niculescu Buzescu, pentru a îndruma centrul de complotiști din străinătate, acordându-i și dreptul de a acționa în numele său.

În conformitate cu planul acestui complot îndreptat

împotriva statului ce a fost alcătuit în Septembrie 1946, acuzatul Iuliu Maniu a dus tratative în toamna anului 1946 și în primăvara anului 1947 cu dl. Burton Berry șeful Misiunii Americane în România și în cursul acestor tratative a stăruit pentru sprijinirea în străinătate a unui așa zis guvern de rezistență, opus guvernului legal al României, acuzatul considerând formarea guvernului de rezistență cu sprijinul Americii și Angliei, drept una din cele mai importante etape în realizarea loviturii de stat, ce se pregătea de mai multe ori în cursul anului 1947; a căutat căi pentru plecarea clandestină în străinătate a fruntașilor complotiști din Partidul Național Tărănesc, cari împreună cu acuzații Grigore Niculescu Buzești, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu, ce se găseau deja acolo, trebuiau să intre în așa zisul guvern din străinătate și în acest scop în Aprilie 1947 s'a adresat dlui Holman șeful Misiunii Engleze în România, căruia i-a cerut să înlesnească plecarea din țară a acuzatului Ion Mihelache, iar în Iulie 1947, a organizat personal fuga în străinătate a fruntașilor național-tărăniști complotiști și anume acuzatilor Ion Mihelache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, cari au și fost arestați în flagrant-delict în momentul imbarcării lor în avioane pentru plecare în noaptea de 14 Iulie 1947 în apropierea comunei Tămădău-Ilfov la 45 klm. distanță de București;

În Aprilie 1947 socotind că momentul favorabil pentru organizarea unei lovituri de stat înarmate împotriva guvernului democrat a sosit, acuzatul Iuliu Maniu în tratativele duse cu dl. Burton Berry șeful Misiunii Americane din România, a cerut prin acesta guvernului Statelor Unite ale Americii, consințământul său imediat, pentru a proceda cu sprijinul unei puteri străine la acțiuni violente în vederea doborârii autorității legale din țară;

A organizat și a condus activitatea centrului complotist din străinătate, care conformându-se planului d'înainte stabilit a desfășurat acțiunea de pregătire a loviturii de stat și a cărei activitate generală era condusă în mod direct de acuzații Grigore Niculescu Buzești, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu, în diferite țări ale Europei Apusene și în America, a condus activitatea centrului complotist din străinătate prin acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, legătura cu cei din străinătate și corespondența respectivă făcându-se prin reprezentanții misiunilor americane și engleze din România;

A creiat organizația militară conspirativă a Partidului Național Tărănesc condusă de acuzatul Ion Mihalache, colonel în rezervă Stoika Stefan și lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, în care organizație au intrat ofiterii membrii ai Partidului Național Tărănesc stat din cei deblocați în armată cât și dintre cei activi, încercându-se prin organizația militară ca Partidul Național Tărănesc să ducă munca de descompunere a corpului ofiteresc și a trupei;

S'a pus în fruntea acțiunii trădătoare a unui grup de ofiteri naționali-tărăniști cari au elaborat așa zisul plan de organizarea armatei, care în opoziție cu clauzele tratatului de pace, prevedea în mod ilegal reconstituirea armatei cu efectivele ei înainte de războiu și organizarea unor unități înarmate în străinătate, recrutate din legionari, criminali de războiu și alte elemente fugite din țară, în vederea folosirii ulterioare a acestor unități, pentru realizarea planurilor complotului contra statului și în scopul de dominare^a transmis planul general de organizare al armatei dlui Melbourne consilier la Misiunea Americană din România, prin intermediul acuzatului Vasile Serdici;

În mod personal și prin acuzatul Ilie Lazăr cum și prin alți membrii ai Partidului Național Tărănesc, a întreținut legături cu organizațiile subterane, teroriste și diversioniste existente în țară, a inspirat activitatea lor subversivă, în vederea folosirii ulterioare a acestor organizațiuni subversive, ca forță armată în lovitura de stat ce era în curs de pregătire;

Cu complicitatea directă a acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu, Vasile Serdici, Florin Roșu, Camil Demetrescu, Emil Oprișanu și Emil Lăzărescu, a organizat adunarea sistematică a informațiilor și sustragerea din instituțiile de stat a documentelor constituind secrete de stat, transmiterea acestor informațiuni și documente misiunilor americane și engleze din România și furnizarea conținutului lor membrilor centrului complotist din străinătate;

Împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr folosind posibilitățile legale oferite de guvern Partidului Național Tărănesc, a organizat o campanie calomnioasă împotriva guvernului democrat, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României;

A organizat furnizarea reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, a informațiilor tendențioase, vădit

mincinoase și contrare realității, cerute de acestia privitoare la situația din țară, să difuzat astfel de informațiuni în alte părți prin centrul complotist din străinătate și a solicitat reprezentanților guvernelor Statelor Unite ale Americii și Angliei, să intervină în treburile interne ale României;

2). Acuzatul Ion Mihaleche, fostul vice președinte al Partidului Național Tărănesc, în perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere cea mai apropiată a acuzatului Iuliu Maniu și locțiitor al acestuia la conducerea Partidului Național Tărănesc, la curent cu întreaga activitate criminală a acuzatului Iuliu Maniu, împreună cu acesta a condus organizarea complotului îndreptat împotriva statului, pregătind răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării, bazându-se pe sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei;

În vederea creerii în Țară, în opoziție cu clauzele tratatului de pace a unei armate cu un efectiv mai mare decât cel prevăzut în tratatul de pace, a însărcinat în anul 1947 organizația militară a Partidului Național Tărănesc condusă de el, cu elaborarea așa zisului plan general de organizare al armatei, care prevedea organizarea cu sprijinul unor cercuri ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei, a unităților înarmate în străinătate compuse din legionari, criminali de războiu și alți români fugiți din țară, în vederea folosirii lor pentru efectuarea loviturii de stat în curs de pregătire;

A organizat și s'a pus în fruntea serviciului de spionaj al Partidului Național Tărănesc, care a funcționat sub denumirea de serviciu de informații, strângând informațiuni cu caracter politic, militar și economic și a folosit pentru această activitate, funcționarii epurați din Siguranța Generală a Statului și din Serviciul Secret de Informații;

Împreună cu acuzatul Iuliu Maniu a condus efectiv activitatea centrului complotist din străinătate în conformitate cu sarcinile stabilite de acuzatul Iuliu Maniu, în vederea intensificării activității grupului din străinătate și transformării lui într'un așa zis guvern de emigrație, a încercat în ziua de 14 Iulie 1947 să fugă în străinătate, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion în apropierea comunei Tămădău;

Împreună cu acuzatii Iuliu Maniu, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, folosind posibilitățile legale oferite de guvern Partidului Național Tărănesc, a desfășurat o propagandă

calomnioasă și de ură împotriva guvernului democrat, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României.--

3). Acuzatul Nicolae Penescu, fostul secretar general al Partidului Național Țărănesc, în perioada începând din Martie 1945, și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoană de încredere și apropiată a acuzatului Iuliu Maniu și secretar general al Partidului, a avut rol de frunte în organizarea complotului condus de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, complot îndreptat împotriva statului, având drept scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării, cu sprijinul cercurilor imperialiste a Statelor Unite ale Americii și ale Angliei.--

A condus activitatea organizatorică a Partidului Național Țărănesc, recrutând oameni care aveau misiunea de a lua parte la realizarea loviturii de stat ce era în curs de pregătire și în acest scop a luat măsuri speciale în vederea măririi numărului membrilor organizației militare conspirative a Partidului, intensificând recrutarea membrilor acestei organizațiuni, intensificând și recrutarea de membrii printre ofițerii reacționari deblocați din armată și în special printre ofițerii activi;

Conformându-se directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, a alcătuit în repetate rânduri memorii calomnioase și în mod vădit contrare realităților, asupra situației din țară, memorii care apoi erau transmise șefilor misiunilor americane și engleze din România, cu scopul de a provoca intervenția Americii și Angliei în treburile interne ale României;

Din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, a pregătit materialul conspirativ pentru membrii centrului completist din străinătate compus din acuzații Grigore Niculescu Buzzești, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu, care material a fost trimis acestor acuzați prin funcționari ai misiunilor Statelor Unite ale Americii și Angliei în București, al căror nume îl păstrau în cel mai mare secret;

Din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Nicolae Penescu, împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, a încercat la 14 Iulie 1947, să fugă în străinătate, pentru a intensifica activitatea centrului completist din străinătate și a-l transforma într-un guvern fantomă, fiind însă arestat de autoritățile momentului imbarcării în avion în apropierea comunei Târnăveni;

Împreună cu acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, folosind posibilitățile legale oferite

Guvern Partidului Național Țărănesc, a desfășurat o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democrat dela cârmă țării, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României.

4). Acuzatul Nicolae Carandino, fost redactor al ziarului "Preptatea" și membru în delegația permanentă a Partidului Național Țărănesc, începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a avut rol de frunte în organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, condus de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, având drept scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârmă țării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei;

În conformitate cu directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, a publicat în ziarul "Preptatea", redactat de el, materiale pline de ură, articole în mod evident contrare realității și informațiuni calomnioase îndreptate împotriva guvernului democratic și a altor instituțiuni, putând slăbi discipline și capacitatea de luptă a armatei;

Împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Ilie Lazăr, a încercat la 14 Iulie 1947, să fugă în străinătate cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și de a-l transforma într-un guvern fantomă, fiind însă arestat de autorități în momentul imbarcării în avion în apropiere de comuna Tămădoul;

Împreună cu acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Ilie Lazăr și Nicolae Penescu, folosind posibilitățile legale oferite de guvern Partidului Național Țărănesc, au desfășurat o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democrat dela cârmă țării, pregătind spiritele pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României;

5). Acuzatul Ilie Lazăr, membru în delegația permanentă a Partidului Național Țărănesc și secretar general al organizației național-țărăniști din Ardeal, în perioada începând din Martie 1945, și până în ziua arestării sale, în Iulie 1947, fiind persoana de încredere și apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, a avut rol de frunte în organizarea complotului împotriva statului, complot condus de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și având drept scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârmă țării cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei;

315
In organizatia asa zisa muncitoreasca a Partidului National Taranesec condusa de el, a recrutat pe teroristii, legionarii prin mijlocirea carora a organizat in Februarie 1945 actiuni teroriste in uzinele Malaxa si la 8 Noiembrie 1945 in Piata Palatului, a organizat in tara bande cunoscute sub denumirea de "Garzile Iuliu Maniu", a mentinut legatura dintre diferite organizatiuni teroriste si grupuri inarmate clandestine si acuzatul Iuliu Maniu, in vederea folosirii ulterioare a acestor organizatiuni si grupuri clandestine in lovitura de stat in curs de pregatire, a recrutat oameni cari trebuiau sa participe la rasturnarea prin violenta a guvernului democrat dela carma tarii;

Impreuna cu acuzatii Ion Mihalache, Nicolae Penescu si Nicolae Carandino, a incercat la 14 Iulie 1947 sa fuga in strainatate, cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din strainatate si a-l transforma in ~~asa zisul~~ guvern de ~~rezistentă~~, fiind insa arestat de autoritati in momentul imbarcarii in avion in apropiere de comuna Tamadau;

Impreuna cu acuzatii Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Penescu si Nicolae Carandino, folosind posibilitatile legale oferite Partidului National Taranesec de catre guvern, a desfășurat o propagandă calomnioasă si de ură impotriva guvernului democrat dela carma tarii, pregatind spiritele pentru un nou razboiu contra Uniunii Sovietice si a altor tari prietene Romaniei;

6). Acuzatul Grigore Niculescu Buzesti, membru al Partidului National Taranesec, imputernicit in mod special de acuzatul Iuliu Maniu si persoana de incredere a acestuia si fiind la curent cu intreaga activitate criminală a acuzatilor Iuliu Maniu si Ion Mihalache, a avut rol de frunte in organizarea complotului impotriva statului, prin care se pregatea rasturnarea prin violenta a guvernului democrat dela carma tarii cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii si ale Angliei

Conformandu-se directivelor acuzatului Iuliu Maniu a intrat in numele lui, in Septembrie 1946, in tratative secrete cu reprezentantii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii Hall si Hamilton si cu complicitatea directă a acestora, a elaborat un plan al complotului contra statului, cunoscut sub numele de "Memorandum", care a fost pus la baza activității ulterioare a complotistilor; acest "Memorandum" a fost inmanat reprezentantilor organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii pentru a fi inaintat la Washington;

In vederea realizării in strainatate a celor prevăzute in "Memorandum", conformandu-se instructiunilor acuzatului Iuliu

Maniu, a săvârșit în Septembrie 1946 un act de trădare și apoi în Octombrie 1946 a fugit din țară trecând fraudulos frontiera cu ajutorul reprezentanților misiunilor militare americane, pe bordul unui avion al acestei misiuni;

După fuga lui în străinătate pe baza înputernicirilor speciale date de către acuzatul Iuliu Maniu și de ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție Constantin I.C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu, în conformitate cu planul expus "Memorandum", s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate, menținând și mai departe legătura cu organele serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii;

7). Acuzatul Grigore Gafencu, care se afla în străinătate, a refuzat în mod trădător să se întoarcă în țară după instaurarea regimului democrat în România; în calitate de om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate, împreună cu acuzatul Alexandru Cretzianu, iar dela sfârșitul anului 1946 și cu acuzații Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu, a realizat măsurile stabilite de șefii complotului contra statului acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihaleache, în vederea răsturnării prin violență a guvernului democratic din România, cu ajutorul vercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei;

Conform instrucțiunilor primite în mod direct din partea acuzatului Iuliu Maniu, a dus o muncă criminală de subminare cu scopul de a zădărnici acțiunile guvernului, cu caracter de politică externă ca încheieri de convențiuni și altele, cu scopul de a pune din nou țara Românească într'o situație de dependență politică și economică față de Statele Imperialiste străine;

În anii 1946-1947 a asigurat legătura dintre șefii complotului contra statului aflați în țară și reprezentanții cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii, pe sprijinul cărora se bazeau complotiștii în activitatea lor criminală; a organizat o prezentare vădit mincinoasă și calomnioasă a situației din țară, în coloanele presei reacționare din străinătate, a căutat să obțină o intervenție străină în treburile interne ale statului român și a dus propagandă criminală pentru un nou război imperialist contra Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României.

Împreună cu acuzații Alexandru Cretzianu, Constantin Vișoianu și Grigore Niculescu Buzești, a participat la creierea unui fond special în vederea finanțării activității criminale a centrului complotist din străinătate din banii statului român însușiți de acuzatul Alexandru Cretzianu și împreună cu acuzații Alexandru Cretzianu,

Constantin Vișoianu și Grigore Niculescu Buzești, a cheltuit peste 3 milioane franci elvețieni din acest fond, pentru realizarea în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de stat din România și răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării;

8). Acuzatul Alexandru Cretzianu, aflat în străinătate a refuzat în mod trădător să se întoarcă în țară după instalarea regimului democrat în România, în calitate de om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate, împreună cu acuzatul Grigore Gafencu, iar dela sfârșitul anului 1946 și cu acuzații Grigore Niculescu Buzești, Constantin Vișoianu; a realizat măsurile stabilite de șefii complotului contra statului acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, în vederea răsturnării prin violență a guvernului democrat din România, cu sprijinul unor cercuri imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei;

În acest scop peste 3 milioane franci elvețieni aparținând statului și însușiți de el, așa cum s'a stabilit la procesul respectiv ce a avut loc în 1946, i-a folosit pentru a crea un fond special destinat finanțării activității criminale a centrului complotist din străinătate și împreună cu acuzații Grigore Gafencu, Constantin Vișoianu și Grigore Niculescu Buzești, i-a cheltuit pentru realizarea în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirii unei lovituri de stat în România și răsturnarea prin violență a regimului democrat din țară.

Conformându-se instrucțiunilor directe ale acuzatului Iuliu Maniu, a efectuat munca criminală de subminare, urmărind zădărnicirea acțiunilor guvernului cu caracter de politică externă, ca încheieri de acorduri și altele, cu scopul de a arunca din nou țara românească în situația de dependență politică și economică față de statele capitaliste străine;

A asigurat legătura dintre șefii complotului contra statului aflați în țară și reprezentanții cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și Angliei, pe sprijinul cărora se bazuiau complotiștii în activitatea lor criminală; a organizat o prezentare vădit mincinoasă și calomnioasă a situației din țară, în coloanele presei reacționare din străinătate, a căutat să obțină o intervenție străină în treburile interne ale statului român și a dus o propagandă criminală pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României;

9). Acuzatul Constantin Vișoianu, aflat în străinătate, în toamna anului 1946 a fugit din țară trecând fraudulos frontiera cu ajutorul reprezentantului Misiunii Militare Americane în România, pe bordul unui avion al acestei Misiuni; în calitate de om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate și împreună cu acuzații Grigore Niculescu Buzzești, Grigore Gafencu și Alexandru Cretzianu, a realizat acțiunile stabilite de șefii complotului contra statului acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, în vederea răsturnării prin violență a guvernului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și Angliei;

La începutul anului 1945 acuzatul Constantin Vișoianu fiind ministru al Afacerilor Străine în guvernul prezidat de generalul Rădescu, a dispus în mod ilegal transferarea din fondurile statului român a sumei de 6 milioane franci elvețieni, la o bancă particulară din Elveția pe numele acuzatului Alexandru Cretzianu, sumă care a fost folosită pentru creerea unui fond de finanțare a activității criminale a centrului complotist din străinătate și împreună cu acuzații Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Grigore Niculescu Buzzești, a cheltuit peste 3 milioane franci elvețieni din acest fond, pentru realizarea în practică, în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirii unei lovituri de stat în România și doborârea prin forță a guvernului democrat dela cârma țării;

Conformându-se instrucțiunilor directe ale acuzatului Iuliu Maniu, a dus acțiune criminală de subminare, în vederea zădărniciirii acțiunilor guvernului cu caracter de politică externă, ca încheieri de convențiuni și altele, cu scopul de a pune din nou țara în situația de dependență politică și economică față de statele imperialiste străine;

10). Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, fost director de cabinet și consilier de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, fiind împreună cu acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, persoană de încredere a acuzatului Iuliu Maniu, în perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale, a făcut parte din conducerea organizației complotiste, a fost la curent cu activitatea criminală a acuzatului Iuliu Maniu și conformându-se instrucțiunilor acuzatului Iuliu Maniu, a dat directive grupului de complotiști din străinătate, iar după fuga din țară a acuzatului Grigore Niculescu Buzzești, a organizat o legătură regulată cu acest grup, cu ajutorul funcționarilor superiori din misiunea americană

și engleză din România, al căror nume l-a ținut în cel mai mare secret.

Împreună cu acuzatul Grigore Niculescu Buzesti a participat la tratativele duse de acesta cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii Hall și Hamilton și la elaborarea sarcinilor principale ale complotului contra statului, expuse în așa numitul "Memorandum";

Împreună cu acuzatul-Radu Niculescu Buzesti și cu ajutorul reprezentanților serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii, a organizat fuga din țară a acuzatului Constantin Vișoianu, pe bordul unui avion militar american, în vederea participării acestui acuzat la activitatea criminală a centrului complotist din străinătate.

Folosind situația sa de funcționar superior la Ministerul Afacerilor Străine, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, a atras în complotul criminal pe acuzații Camil Demetrescu, Florin Roiu, Emil Opreșanu și Emil Lăzărescu, foști funcționari la Ministerul Afacerilor Străine și a organizat cu ajutorul lor adunarea sistematică a informațiilor și sustragerea de documente constituind secrete de stat, livrând aceste documente centrului complotist din străinătate și reprezentanților misiunilor americană și engleză din România.

11). Acuzatul Emil Opreșan, șeful adjunct al Direcției Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, a ajutat pe acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, în organizația de complot împotriva statului;

În acest scop s'a folosit de funcțiunea ce ocupa în Ministerul Afacerilor Străine și a transmis acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roiu mai multe informațiuni și documente, constituind secrete de stat, pentru a fi livrate reprezentanților misiunilor americană și engleză din România și în acelaș scop a ajutat pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă din Ministerul Afacerilor Străine mai multe documente secrete;

A expediat personal mai multe documente diplomatice în străinătate acuzatului Alexandru Cretzianu, care era unul dintre șefii complotului al centrului din străinătate;

În calitate de membru al delegației române la conferința de pace de la Paris, a stabilit după sosirea sa la Paris, legătura criminală cu acuzatul Alexandru Cretzianu, aflat în străinătate și i-a transmis acestuia informațiuni cu caracter secret de stat, iar pentru a comunica cu complicități săi din București, a alcătuit

un cifru propriu numit dublă cifrare, pe care l-a transmis acuzatului Emil Lăzărescu;

12/. Acuzatul Florin Roiu, funcționar în Ministerul Afacerilor Străine cu serviciul la Direcția Cifrului, la cabinet și în ultimul timp la Comisia Păcii, începând din anul 1945 și până în ziua arestării sale, a dat ajutor acuzaților principali în organizarea complotului și folosindu-se de funcțiunea ce ocupa în Minister, a strâns informațiuni și a sustras documente constituind secrete de stat din Ministerul Afacerilor Străine;

A asigurat legătura între acuzații Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Vișoianu și Victor Rădulescu Pogoneanu și reprezentanții misiunilor americană și engleză din România, apoi din însărcinarea acuzaților Constantin Vișoianu și Victor Rădulescu Pogoneanu, le-a transmis acestora la diferite epoci, în anii 1945-1946, mai multe informațiuni și documente constituind secrete de stat;

13/. Acuzatul Emil Lăzărescu, consul, funcționar la Direcția Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, a ajutat pe autorii complotului și fiind om de încredere al acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, l-a ajutat pe acesta să sustragă dela Ministerul Afacerilor Străine în cursul anului 1945-46 mai multe documente constituind secrete de stat;

Folosindu-se de funcțiunea ce ocupa la Ministerul Afacerilor Străine a transmis în anul 1946 acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roiu, conținutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziția sa la serviciul său;

În Ianuarie 1946, a distrus prin ardere o parte din documentele sustrate de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu din Ministerul Afacerilor Străine;

14). Acuzatul Camil Demetrescu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, a ajutat pe autorii principali în organizarea planului complotului contra statului, în vederea răsturnării prin violență a regimului democrat din România, organizație creiată de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache;

Conformându-se directivelor acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, a luat parte la sustragerea de documente din Ministerul Afacerilor Străine, constituind secrete de stat, aparate prin legi, a sustras un pachet cu formulare de pașapoarte diplomatice, în scopul folosirii ulterioare a acestor documente, pentru trecere frauduloasă a frontierei de către compliciti la acest complot;

În toamna anului 1946 a participat la pregătirea documentului prin care acuzatul Grigore Niculescu Buzesti era împuternicit să

acționeze în străinătate în calitate de mandatar al partidelor de opoziție din România;

15). Acuzatul Vasile Serdici, fost șef al biroului presei al Partidului Național Tărănesc, în cursul anilor 1946-1947 și până în ziua arestării sale a dat ajutor autorilor principali la complotul contra statului organizat de către acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, cu scopul de a răsturna prin violență guvernul democrat dela cârma țării;

A asigurat legătura dintre acuzatul Iuliu Maniu și membrii conducători ai misiunilor Statelor Unite ale Americii și Angliei din România, transmitându-le acestora demersurile acuzatului Iuliu Maniu și documentele în legătură cu complotul împotriva statului, precum și răspunsurile respective și directivele acestor conducători acuzatului Iuliu Maniu; pe lângă acestea acuzatul Vasile Serdici a îndeplinit și oficiul de tranzlator în tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanții misiunilor americană și engleză din România, privind problemele complotului împotriva statului;

A organizat o rețea de agenți informatori din rândurile funcționarilor din instituțiile de stat, care îi procurau acte constituind secrete de stat, acte care erau apoi transmise de el funcționarilor misiunii americane și engleză din România, conform dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu;

16). Acuzatul Radu Niculescu Buzesti, inginer, membru al Partidului Național Tărănesc, a dat ajutor autorilor principali în organizarea complotului contra statului, organizat de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, fiind atras în complot de fratele său Grigore Niculescu Buzesti;

A *Luat panta* tratativele duse de fratele său acuzatul Grigore Niculescu Buzesti din Septembrie 1946, cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, privitoare la organizarea unui complot contra statului îndeplinind și misiunea de a păzi locul întâlnirii de apariția persoanelor străine;

In Octombrie 1946 a primit dela acuzatul Iuliu Maniu împuternicire specială prin care acuzatul Grigore Niculescu Buzesti, era autorizat să activeze, în străinătate în numele partidelor de opoziție din România, împuternicire pe care Radu Niculescu Buzesti a transmis-o agentului străin Hamilton pentru a fi expediată fratelui său acuzatului Grigore Niculescu Buzesti după plecarea lui în străinătate;

Împreună cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu

organizat cu concursul agentului străin Hamilton, în toamna anului 1946 fuga peste graniță a acuzatului Constantin Vișoianu, complice în complot, fiind luat pe bordul unui avion militar american;

A asigurat legătura dintre acuzații Iuliu Maniu și Victor Rădulescu Pogoneanu și a transmis corespondența trimisă de acuzatul Iuliu Maniu sau sosită pentru acesta, pe care acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu o expedia sau o primea, prin mijlocirea funcționarilor misiunilor Statelor Unite ale Americii și ale Angliei la București;

17). Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, participând în Septembrie 1946 la întrevederile avute de acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, imputernicitul special al acuzatului Iuliu Maniu, cu reprezentanții organelor de spionaj al Statelor Unite ale Americii Hall și Hamilton, în cursul căror întrevederi s'au discutat planurile complotului contra statului, organizat de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache prin acuzatul Grigore Niculescu Buzzești în numele Partidului Național Tărănesc și fiind la curent cu conținutul planului numit "Memorandum" de la 30 Septembrie 1946, care prevedea creierea unei organizațiuni clandestine în vederea răsturnării prin violență a guvernului și regimului democrat din România, nu a denunțat aceste crime autorităților în drept cum avea obligația;

18). Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan, vice președintele organizației militare a Partidului Național Tărănesc, fiind omul de încredere al acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, a avut un rol de frunte în complotul organizat contra statului de către acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache;

În toamna anului 1946, conformându-se instrucțiunilor primite de la acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, a înființat organizația militară a Partidului Național Tărănesc, care a funcționat sub denumirea de cerc profesional militar, a condus efectiv activitatea organizației până în momentul dizolvării partidului, a recrutat anumiți ofiteri dintre cei deblocați din armată și dintre cei activi, cari urmau să fie folosiți în vederea răsturnării prin violență a guvernului democrat de la cârma țării; în aceleași scopuri criminale a încercat prin ofiterii atrași în organizația militară, să ducă munca de descompunere a corpului ofiteresc și a trupei, prin difuzarea în mod clandestin în rândurile unității armatei a manifestelor, a apelurilor și altor foi conștinând propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democratic;

Din ordinul acuzaților Ion Mihălache și Iuliu Maniu a însărcinat un grup de ofiteri cari erau membrii ai organizației militare, să elaboreze așa zisul plan de organizarea armatei care prevedea în contradicție cu tratatul de pace, înființarea unor unități înarmate în străinătate, recrutate din legionari, criminali de războiu și alți români fugiți din țară, în vederea folosirii ulterioare a acestor forțe în executarea complotului contra statului în curs de pregătire, luând parte personal la elaborarea planului general de organizarea armatei;

Prin ofiterii membrii ai organizației militare, a organizat strângerea de informațiuni și de documente, constituind secrete de stat, pe care apoi le transmitea conducătorilor complotului acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihălache;

19). Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, membru în comitetul de conducere al organizației militare a Partidului Național Țărănesc, în anii 1946-1947 și până la dizolvarea Partidului Național Țărănesc, a ajutat pe autoorii complotului organizat de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihălache, complot care avea de scop răsturnarea prin violență a puterii guvernului democrat din România;

A avut un rol de conducere în organizație militară a Partidului Național Țărănesc și împreună cu acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan, a atras în activitatea lor criminală pe anumiți ofiteri dintre cei deblocați din armată și dintre cei activi și a încercat să ducă o activitate de descompunere a corpului ofiteresc și a trupeii;

A participat la elaborarea așa zisului plan general de organizarea armatei, care prevedea înființarea unor unități înarmate în străinătate, recrutate dintre legionari, criminali de războiu și alți români fugiți din țară, în vederea folosirii ulterioare a acestor forțe, în executarea complotului în curs de pregătire.:-

Având în vedere că acuzații prezenti în instanță, în legătură cu faptele imputate, la întrebările puse de președinte și de către acuzare și spărsare prin ^{intermedie} organul președintelui instanței, au dat următoarele răspunsuri, concretizate în răspuns de grefierul instanței semnate de acuzați și vizate de președinte după cum urmează:

Acuzatul Florin Roșu, a declarat: sunt în Ministerul Afacerilor Străine din 1941 intrat prin concurs. La început am fost la Direcția Protocolului scurt timp și apoi la Direcția

Administrativă până în Ianuarie 1942 când am trecut la Direcția Cifrului, pe care am părăsit-o în Ianuarie 1944. Din Ianuarie 1944 am trecut la Direcția Cabinetului Secretarului General. De la această dată am funcționat până în Iunie 1945 la cabinetul ministrului. De la Iunie 1945 până în August 1947, am funcționat la Comisia Problemelor Păcii. Am avut relații mai strânse cu colegii Oancea, Dumitriu, Maxim, D'Albon, Georgescu, Camil Demetrescu, Pogoneanu, Oprisan, Lăzărescu, Nicolae Florescu, Eugen Pilotti, care mi-s fost și șef și Gamber. Din Ministerul de Externe știu că colaboratorii cei mai apropiați ai lui Grigore Niculescu Buzesti erau Pogoneanu, Camil Demetrescu. Am fost și eu la cabinetul lui Niculescu Buzesti când era ministrul Afacerilor Străine. Mai era Lăzărescu care făcea parte din grupul de cifrori. Am dedus că aceștia erau cei mai intimi prieteni ai lui Grigore Niculescu Buzesti, din faptul că se cheamă totdeauna pe nume. Cât era ministru de Externe Grigore Niculescu Buzesti avea activitate și anume în Iunie 1945 avea întâlniri cu Titel Petrescu, întâlnindu-se în casa Stirbey, adică aveau întâlniri grupul lor la care lua parte și Titel Petrescu. Grupul era format din Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Vișoianu, Pogoneanu, Camil Demetrescu, Ion De Mocsony-Styrcea, Radu Niculescu Buzesti. Fusesem colaborator cu acești oameni știu că se cunoșteau bine cu Cretzianu cu care erau prieteni și am aflat că primeau scrisori prin familia Stirbey, probabil prin oamenii Misiunii Americane. Acest grup cred că reprezenta un punct de vedere al partidului și căutau să facă legături cu cei din străinătate și să le facă interesele Partidului Național Țărănesc în străinătate. Dirijorul grupului Buzesti era Iuliu Maniu, cu care era în directă și strânsă legătură. Cred că acest grup urmărea, atunci, nu-mi dădeam seama, estăzi însă după ce am văzut dosarul, sunt sigur că urmărea răsturnarea prin violență a regimului democratic din România. Am dedus aceasta din modul subversiv în care lucrau, întrunirile conspirative și din legăturile ce le aveau cu grupul conspirativ din străinătate, lucru explicabil și prin plecarea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzesti și a lui Vișoianu. După plecarea din țară a lui Grigore Niculescu Buzesti, conducerea grupului de colaboratori ai lui Buzesti a fost luată de Victor Rădulescu Pogoneanu. Recunosc că având cheia de fișchet, pe care o ținea numai Camil Demetrescu, în care erau lăsate de Pogoneanu în vederea unei trieri, documente ale Ministerului Afacerilor Străine, al căror conținut eu personal nu-l cunoșteam, am predat aceste documente la cererea actualiei soții acuzatului Pogoneanu, care au fost transportate de dna. Pogoneanu pe atunci necăsătorită, la Pogoneanu acasă. Știu că aceste documente fuseseră încredințate lui Emil Oprisan la Direcția Cifrului în valize și cheie ținută la Camil Demetrescu, astfel se explică că eu nu cunoșteam conținutul acelor documente. Din cele ce mi-a spus Pogoneanu am reținut că erau acte în legătură cu 23 August 1944, niște pachete în legătură cu Balatul și niște acte ale lui Mihai Antonescu. Am aflat ulterior că aceste documente au fost triate de Lăzărescu, Pogoneanu și soția sa și Oprisan. Am aflat de la Pogoneanu că documente foarte importante din aceste valize au fost transportate în străinătate prin Camil Demetrescu lui Vișoianu. Știu că Pogoneanu era îngrijorat că nu are unde să țină aceste documente. Recunosc că am transmis din partea lui Oprisan lui Pogoneanu, conținutul unor telegrame în legătură cu fondul de 6 milioane franci elvețieni, pe care Vișoianu îi pusese la Ben-Gurion pe numele lui Cretzianu și acesta se interesa mult pe lângă Pogoneanu. Comunicarea conținutului o făceam verbal. Recunosc că am luat contact cu Tincu, care mi-a propus că pe Pogoneanu îl interesează anumite documente și mi-a predat mie documentele pe

cari le-am predat lui Pogoneanu, la fel și doamna Spirescu care mi-a dat protocolul dela Belgrad. Tincu mi-a dat convenția economică în legătură cu U.R.S.S. I-am cunoscut pe Melbourne, Porter, Majorebank și pe Hulik în împrejurări directate de cariera mea ca trimis oficial de dl. Filotti și în afară de aceasta și trimis de Pogoneanu, care avea relații cu ei să le duc scrisori pentru Cretzianu. Am fost rugat de Vișoianu să-i aranjez o întrevvedere cu Melbourne, la care eu nu participam ci făceam numai legătura. Am dus din ordinul lui Pogoneanu trei patru scrisori și predate în numele lui Pogoneanu lui Melbourne. Am deschis din curiozitate una și am văzut că conținea o scrisoare lui Maniu către Cretzianu, în care spunea că dacă pleacă în Apus să reprezinte interesele partidului. În acel timp Cretzianu se afla la Ankara. Recunosc că am fost trimis de Pogoneanu și din ordinul lui am transmis și eu documente lui Melbourne și lui Porter. Legătura între Pogoneanu, dirijorul grupului complotist și șefii partidelor de opoziție o făcea Camil Demetrescu și Radu Niculescu Buzesti. Cunosce între altele activitatea anti-națională dusă de grupul Gafencu, Cretzianu, Vișoianu, Niculescu Buzesti, prin aceea că eu depus memoriile ce reprezentau puncte de vedere contrarii intereselor României la conferința de pace dela Paris. O altă acțiune care a fost dusă de acest grup a fost acțiunea dusă în legătură cu tratatul de pace; deasemenea campania dusă de nerecunoașterea guvernului democratic al țării prin presă, memorii etc. Cred că ei întrebuintau pentru întreținerea acestui grup fondul de 6 milioane franci elvețieni pus la dispoziția lui Cretzianu de către Vișoianu. Stiu că adesea ori și doamna Spirescu ducea direct lui Pogoneanu documente. Nu stiu dacă și Tincu ducea direct. Nu-mi explic de ce consulul Tincu nu ducea și el direct documente. O parte din documente erau în timpul când Pogoneanu făcea parte din Minister și altă parte, când nu mai era în Minister. Nu erau date fixe, dar mă duceam din când în când fiindcă mă duceam dând eram trimis de Minister sau când mă duceam trimis de Pogoneanu, la dl. Melbourne cu care ocazie dam scrisorile. Arhiva lui 23 August 1944 dl. Pogoneanu a depus-o la Minister în calitate de director de cabinet. Stiu din spusele acuzatului Pogoneanu și a soției sale că Opreșanu a luat parte la trierea actelor transportate acasă la Pogoneanu, din arhiva Ministerului. Opreșanu era un intim prieten al lui Pogoneanu. S'a adresat și direct lui Opreșanu, Pogoneanu cerându-i lămuriri în legătură cu procesul fondului dela Berna. În acel timp eu și Opreșanu eram funcționari la Ministerul de Externe. Nu cunoșteam conținutul acelor documente; nu am cunoscut arhiva lui 23 August 1944. Plecarea definitivă a lui Pogoneanu din Minister a fost în Decembrie 1946, iar trierea actelor la domiciliu său a fost în 1945. Plecarea a fost din funcțiunea de director al cabinetului a lui Pogoneanu. Documentele ce le duceam lui Melbourne, le duceam din partea lui Pogoneanu. Nu cunosc pe acuzatul Serdici, nu stiu cum arată. Stiu că Camil Demetrescu avea relații cu Maniu și cu ceilalți șefi de partide în cadrul activității sale în grupul condus de Pogoneanu și stiu acestea prin propriile mele simțuri".

Acuzatul Emil Iăzărescu a declarat: "fac serviciul în Ministerul Afacerilor Străine din 1940 luna August. Am lucrat întâi la serviciul bibliotecii, apoi la Oficiul de Studii și apoi la Direcția Cifrului până la 12 Septembrie 1947 când am fost arestat. Am fost numit la Ministerul Af. Străine prin faptul că eram profesor de istorie și se simțea nevoie de bibliotecă de un om cu cunoștințe de istorie și am fost recomandat de acuzatul Pogoneanu. Am avut relații mai strânse cu Pogoneanu, cu Vasile Stoica șeful meu, apoi la Cifru cu Camil Demetrescu și cu Opreșan. Am fost coleg cu Opreșan și mi-a fost și șef până în Ianuarie

sau Februarie 1947, când Oprisanu a plecat din Minister. Am locuit vre'o două luni și jumătate la Pogoneanu, ~~câtă~~ ^{când} a fost el plecat de acasă. Am putut ști puțin din activitatea lui Pogoneanu în acest timp, fiindcă eu plecam devreme de acasă iar el era la Sinaia și pleca și târziu de acasă. Între persoanele care l-au vizitat îmi amintesc pe Grigore Niculescu Buzesti, odată am văzut pe dl. Constantin Titel Petrescu și am văzut și diferiți colegi sau superiori din Minister. Am văzut odată pe dl. ministru Davidescu, pe dl. Buzdugan și pe dl. Filotti. Din câte am înțeles dl. Filotti cerea lui Pogoneanu să facă o lucrare pentru biroul păcii. Dintre acuzați am văzut pr. Camil Demetrescu și pe Florin Roiu. Nu l-am văzut atunci pe Radu Niculescu Buzesti. Am insistat să plec din casa lui Pogoneanu, pentru că din cele ce spunea Pogoneanu am înțeles că el avea o activitate politică periculoasă și eu nu voiam să mă amestec într-o activitate politică care ar deveni ilicită. Aceasta pentru că se luau anumite precauțiuni: mi se spuneasă nu spun ce persoană l-a vizitat. Vizitele se făceau între orele 11-13 și apoi pleca Pogoneanu de mâncala Buzesti. Fusesem rugat de Pogoneanu să-i dau ajutor la o lucrare politică importantă în legătură cu actul dela 23 August 1944. Nu am voit să particip la această lucrare. Eu m'am îmbolnăvit patru luni și nu voiam să iau parte la nici o acțiune politică chiar licită. Am fost pus de Pogoneanu să ajut la trierea materialului spunând că trebuie triat și dus la Minister. Nu s'a terminat și așa a rămas în camera blindată dela Minister. A ajutat și Oprisan la triere. Materialul de mi-a fost încredințat mie l-am dus la Minister pentru triere. Am înțeles că ceilalți lui Roiu și Camil Demetrescu le dăduse de mai înainte dispoziții de triere de material și am avut convingerea că acest material a fost pus la loc sigur. Aceasta o bazez pe faptul că Pogoneanu spunea când l-am întrebat despre copiiile în legătură cu actele loviturii de stat dela 23 August, că a fost pus la loc sigur. Nu știu unde s'a dus materialul care s'a sustras și nu știu unde este acest loc sigur. Nu mi-a spus niciodată unde a depus acest material. S'a ars în prezența mea la Pogoneanu acasă niște acte aduse dela Ministerul Afacerilor Străine. Recunosc deci că am asistat la arderea acelor documente. Mi s'au cerut știri și noutăți din Minister; unele erau venite prin telegramele dela Minister cifrate. Mi-a cerut Pogoneanu știri cu privire la procesul dela Berna cu cei 6 milioane franci elvețieni. Nu cerea copii după telegramele cifrate ci numai știri din conținut ceace i-am dat. N'am dat alte documente. N'ăși putea să dau explicații dar am dat ceva relații în legătură cu simple negocieri economice între țara noastră și o altă țară și ~~mi~~ ^{mi} amintesc că era o chestiune de minimă importanță. Noutățile constau în aceea dacă anumite persoane mai sunt sau nu în Minister; acum îmi dau seama de ce mă întreba. Când a plecat la Paris Oprisanu m'a chemat de o parte și mi-a spus că va aplica sistemul de supra cifrare, dându-mi detalii dar nu am putut descifra telegramele trimise cât a stat la Paris. Nu știam care a fost cauza, dar acum îmi dau seama că el urmărea să intre în legătură cu Pogoneanu și cu Partidul Național Tărănesc. Florin Roiu făcea diferite servicii ținând la curent pe Pogoneanu, mergând până a face lucruri ilicite, cerându-ne să-i punem la dispoziție dosarul cu telegramele cifrate. Nu i-am dat lui Florin Roiu dosarul de telegramele recente. I-am dat însă dosarul cu telegramele în legătură cu conferința păcii, fiindcă el făcea serviciu la Biroul Conferinței Păcii. Am aflat că aceste telegrame au ajuns alt etaj și apoi nu eram în relații bune. După cât am înțeles Demetrescu făcea legătura între Pogoneanu și Grigore Niculescu Buzesti, fiindcă Pogoneanu era infirm și se deplasa greu. Îmi amintesc că Demetrescu Camil spunea că a văzut pe Iuliu Maniu și altă dată pe Styrcea. Alte ori lăsa mașina lui Pogoneanu cu care mergeam și eu și cu această ocazie întâmplător aflam de legăturile lui Camil Deme-

trescu. Din Ianuarie 1946 relațiile mele se cam răcise cu Pogoneanu și deci nu aș putea spune serviciile dnei Spirescu dar știu că a copiat niște acte date de dl. Roiu din partea dlui Pogoneanu. Știu că pe Pogoneanu îl mai ajuta și Opreșan în legătură cu știrile din Minister. Acum îmi pot da seama ce urmărea acuzatul Pogoneanu prin activitatea sa atunci nu înțelegeam. Pogoneanu a profitat de prietenia mea și de buna mea credință. Consider că activitatea lui Pogoneanu a fost ilicită. Nu oricine are acces la Cifru; Roiu nu avea dreptul să intre la Cifru și nici nu a intrat în birourile propriu-zise ale Cifrului, a intrat într-o cameră în care se putea intra. Când a venit și a luat dosarul cu telegramele în legătură cu conferința păcii, telegramele erau descifrate. Nu știu cine are calitatea de a schimba Cifrul dar cred că directorul Cifrului. În regulamentul de organizare al Ministerului nu spune nimic de schimbarea Cifrului. Supra cifrarea cerută se Opreșan nu o consider o schimbare de Cifru. În cazul primirii unei telegramme supra cifrate așa cum stabilisem Opreșan cu mine nu ar fi putut s'o descifreze altcineva, decât dacă i-ar fi dat și lui indicațiile date mie. Când mi-a spus Opreșanu aceasta mai era de față și Vlad Schilete. Calitatea în care mi-a făcut această comunicare a fost ca oameni vechi la Cifru. Mi-a spus că s'ar putea ca la conferința păcii să se ivească chestiuni cari nu trebuie să știe toată lumea, adăugând și orice altă eventualitate. Nu mi se părea nefirească această supracifrare, nu știam dacă nu s'a adresat și altor funcționari și cred că avea această calitate ca director adjunct al Cifrului. Nu relațiile cu Pogoneanu era criteriul relațiilor personale între funcționarii din Minister".

Acuzatul Camil Demetrescu, a declarat: "Am fost numit la Ministerul Afacerilor Străine în Septembrie 1937, nu-mi amintesc ziua. Am lucrat aproape un an la biroul Expedierii Tratatelor, făceam corespondență cu autoritățile și păstram tratatele. După aceasta am trecut la Directia Protocolului, apoi am trecut înapoi la Serviciul Expedierii Tratatelor sau la alt serviciu, nu-mi reamintesc. Am fost numit apoi la Directia Politică și detașat la Directia Cifrului. După aceea am revenit la Politică și am fost la Moscova și apoi la Serviciul Tratatelor. Am trecut iar la Politică în 1941 și apoi la cabinet ca director adjunct până în 1945 când am trecut la Directia Judiciară, iar la Directia Politică, am retrecut la Administrativă și câteva luni la Directia Personalului, am luat un concediu apoi la Comisia Mixtă Româno-Bulgară și în Iunie 1947 am fost comprimat. Nu am trecut eu la toate serviciile ci eram trecut de către serviciu. Din Minister am avut relații mai strânse cu Pogoneanu, Grigore Niculescu Buzești, Constantin Vișoianu apoi în termeni buni cu Roiu și Lăzărescu și înfine cu ceilalți colegi relații de serviciu. În sens amical am făcut și eu parte din grupul Buzești. Am colaborat la actul dela 23 August 1944, nu am colaborat cu ei în sensul actului de acuzare, deși îmi recunosc declarațiile date la cercetări și cari se află la dosar. Recunosc că am participat la scoaterea unei valize cu documente dela Minister, ce erau imprimirea lui Pogoneanu; am asistat la transport, eram în mașină și am mers la Pogoneanu. Nu eram soferul mașinei dar așteptam afară în mașină și știam de transportarea acestor documente la Pogoneanu. Eu credeam că particip la un lucru licit, pentru că aceste lucruri îl interessau pe Pogoneanu în atribuția căruia intra păstrarea documentelor. Aceste documente nu erau o arhivă de stat, iar restul era o arhivă a păcii și alta a lui Antonescu. Mădă le-am triat pe mape, tot ce interesa Ministerul au fost înapoi. Cele ce interesa actul dela 23 August 1944 s'au triat în 8 dosare din care unul a rămas la mine iar cele a conferinței păcii au rămas la Pogoneanu. Dosarele 23 August 1944 erau cred în număr de 2-3 și pe mine m'a interesat să am un dosar 23 August și negocierile fostului vice președinte. Cele ce interesa Palatul eu le-am restituit cu proces verbal. Actele ce erau la mine le-am dus

la doamna Colet Alexandridi pentru că la mine îmi era frică de percheziție. Au rămas trei patru blanchete pe care mi le-a dat Pogoneanu să le păstrez și eu le-am lăsat tot la dna. Colet. Nu s'au întrebuintat aceste blanchete pentru pașapoarte. Nu mi s'a răspuns de către Pogoneanu motivul pentru care au fost scoase aceste blanchete din Minister. Nu am văzut "Memorandum" și nu știu ce relații erau între Grigore Niculescu Buzzești și Hall și Hamilton. Cred că m'a dus Mocsony-Styrcea în casa domnilor Hall și Hamilton, cu mașina și știu că a fost și el cu mine, am luat și masa la unul din ei. Imi amintesc că scrisoarea ce mi-a dat-o Radu Niculescu Buzzești era semnată de Iuliu Maniu și am dus-o la Titel Petrescu și Constantin Brătianu și în ea Maniu arăta că Grigore Niculescu Buzzești se bucură de toată încrederea și ca să poată avea față de românii din străinătate o recomandare a celor trei șefi. Acestia au semnat și au spus că sunt de acord cu Iuliu Maniu iar Titel Petrescu a adăugat ca Grigore Niculescu Buzzești să ducă o campanie de lămurire a partidelor socialiste din Sud-Estul Europei. Stiam că și Vișoianu vrea să plece și Radu Buzzești mi-a spus că este o eventuală plecare a lui (Grigore) Grigore Buzzești. Mențin declarația dela dosar și declar că am trimis câteva rânduri lui Buzzești prin doamna Hodoș. Scrisoarea o adresam prin dl. Hiot. Nu știu să fi fost în acele scrisori și ceva dela Pogoneanu. Wram în relații bune cu diverși oameni politici. Am fost la Penescu odată din îndemnul lui Pogoneanu să-i cer raportul ținut de Penescu în comitetul executiv al Partidului Național Tărănesc cu privire la 23 August 1944. Cu scrisoarea lui Iuliu Maniu dată de Radu Niculescu Buzzești m'am dus din îndemnul lui Radu Buzzești. Dulapul în care ținea Pogoneanu documentele era dulapul lui și el ținea cheile. Nu știu pe ce scară au fost scoase documentele din Minister că eram în mașină. Nu știu dacă la acea dată Pogoneanu mai era la Minister, se poate controla. Consider că puteau să ducă acele documente, când acele documente priveau pe persoane la care le duceau. Nu era în drept să se ducă documentele la o persoană particulară, aceasta ar constitui un act de indelicatete a funcționarului. Pe domni Brătianu și Titel Petrescu i-am cunoscut cu ocazia loviturii de stat dela 23 August 1944 și am păstrat legăturile cu dânsii. La consfăturile noastre se întâmpla să ia parte și Florin Roiu dar nu erau consfătuiri secrete".

Acuzatul Emil Opreșan declară: "Am intrat în Ministerul Afacerilor Străine prin concurs pe care l-am depus în 1932 și am început serviciul în Aprilie 1933. Am avut relații mai strânse cu acuzații Pogoneanu, Roiu și Lăzărescu. Cu Cami Demetrescu nu am avut relațiuni. Pogoneanu s'a prezentat la concursul de atașat de legatie odată cu mine dar a căzut și a intrat mai târziu în urma altui concurs. Am luat imprimire Directia Cabinetului și Cifrului în lipsa noului director ministru Bravețeanu în vara anului 1945. La luarea imprimire a Directiei Cifrului legăturile cifrate nu fuseseră rânduete și se corespundea numai cu telegrame în clar, deci neconfidențiale. În acea epocă Pogoneanu mă rugase să le dau informații despre fratele său și despre prietenii săi numiți de el în străinătate. I-am comunicat informațiile referitoare la rechemările ce se făceau în Minister. I-am dat aceste informații în calitate de prieten. După reluarea legăturilor cifrate, fiind angrenat prin comunicarea informațiilor neconfidențiale, i-am comunicat informații asemănătoare sosite prin telegrame cifrate și aci începe vinea mea. Aceste informații se refereau la prietenii săi rămași în străinătate și cari s'au grupat în jurul lui Gafencu și Cretzianu. Cretzianu care era la Ankara fusese somat să predea fondul de 5 milioane franci elvețieni ce fusese depuși pe numele său de Vișoianu dar a refuzat să-l predea și a rămas în Turcia. Pogoneanu se interesa de chestiunea fondurilor la Ankara. Dela

aceste telegrame care vizau procesul Cretzianu, referitor la fondurile bănești, am trecut la conținutul unor telegrame privind chestiunile referitoare la pace, întrucât Pogoneanu fusese membru al Comisiei Păcii. În acel timp era la ordinea zilei chestiunea Transilvaniei și nu era cunoscută atitudinea Angliei, Americii și Franței, iar noi nu depusesem încă memoriile noastre. Aceste telegrame erau secrete, dar conținutul lor putea fi și în buletinul radar. La aceste date Pogoneanu nu mai era în Minister și nu i-am comunicat decât pasagiile referitoare la ce ne așteaptă în chestiunea Transilvaniei. Auzisem pe Pogoneanu vorbind despre Anton Dimitriu și i-am comunicat unele informațiuni **dintr'o** telegramă trimisă Societății Creditul Minister, prin Cifrul Ministerului, dar era telegramă particulară. I-am mai dat relații în legătură cu negocierile economice din America pentru cereale. I-am arătat lui Pogoneanu indignarea mea față de refuzul Partidului Național Tărănesc, care a refuzat să sub-scrie o cerere de ajutor de cereale din Statele Unite, pe motiv că cerealele sosite ar întări poziția guvernului. Am apreciat ca periculoasă păstrarea arhivei lui Pogoneanu cum a fost arhiva Palatului de hârtii pe care Pogoneanu mi-a spus că sunt ale lui personale și de foarte mult material cifrat referitor la actul dela 23 August 1944 și nu le puteam păstra asupra mea. Nimeni din superiorii mei nu a emis părerea că ar fi material aparținând Ministerului. Nici eu nu aveam calitatea să-l păstrez. La început nu mi s'a arătat decât dulapul de către Roiu și dra. Sorescu, actuala doamnă Pogoneanu și niște mape fără a-mi indica ce anume conțin. Mi s'au dat câteva dosare ale Ministerului, le-am luat imprimire și le-am vărsat la arhiva Ministerului. Hârtiile ce Pogoneanu pretindea că sunt ale sale, au fost duse acasă la Pogoneanu de dra. Sorescu ajutată de Roiu și de Camil Demetrescu și odată, și de Emil Lăzărescu, care a dus o valiză până la ascensor. Odată am văzut pe Roiu cu dra. Sorescu actuală odată și Lăzărescu. Eram dator să fac trierea la Minister, dar nu eram singurul care aveam cunoștință de acest material. Am greșit că am permis ridicarea materialului din Minister dar am crezut că Pogoneanu spune adevărul că sunt acte care-i aparțin. Pogoneanu a fost îndepărtat din Minister și am avut credința că această măsură a fost luată pentru că avea multă personalitate și a avut o atitudine contrară vederilor dlui Gheorghe Tăbărașcu. Recunosc că i-am dat material lui Pogoneanu și prin Florin Roiu. I-am spus lui Pogoneanu, dacă are material ce l-ar compromite să-l pună în siguranță. Am aflat ulterior că l-a depus la Misiunea Americană. Roiu mi-a spus textual: "La Americani". Stiu că era în relații cu dl. Melbourne și Hulick și B. Berry dela americani iar dela englezi cu consilierul Majovibank și ulterior cu dl. Porter. Asupra naturii vizitelor, Roiu se ducea la americani și englezi spre a se informa și a da informațiuni, atât pentru dânsul cât și pentru Pogoneanu. Ulterior mi-a spus Roiu că se ducea să transporte și documente și anume îmi amintesc că a dus: anexele secrete ale acordurilor economice româno-sovietice, convențiile economice confidentiale româno-sovietice și comunicatul confidential al întâlnirii dela Belgrad. Dl. Roiu nu mi-a arătat sursa de unde își procura aceste documente. Am presupus că le-a obținut din afară Ministerului. Am aflat că există un fond de 6 milioane franci elvețieni pus la dispoziția lui Cretzianu spre a servi pentru momentul când țara ar fi fost ocupată și nu s'ar fi putut pregăti pentru conferința păcii. Eu am dat câteva referințe lui Pogoneanu din telegramele referitoare la procesul dela Berna în legătură cu cele 6 milioane franci elvețieni. În ultima lună a anului 1945 i-am trimis lui Alexandru Cretzianu după ce încetase a mai fi ministrul țării, următoarele documente: cele cinci memorii întocmite de Ministerul de Externe pentru conferința păcii, o lucrare diplomatică în legătură cu chestiunea Dunării, o lucrare a mea de circa 6 pagini privitoare la tezele istorice, filologice, etnografice și poli-

ce referitoare la Basarabia care nu a avut circulație, o hartă a Dobrogei cu frontierele din 1878 și o scrisoare explicativă. Am fost determinat de faptul că noi nu depusesem memorii, iar ungurii depuseseră atât în Franța cât și în Anglia și America memorii expunând pretențiile lor asupra Transilvaniei. Pogoneanu a aprobat ca cei din străinătate să nu se întoarcă în țară și am aflat că le-a scris și scrisori. Făcea aceasta în scop de a constitui un grup în străinătate independent. Am fost la Paris și am luat contact cu foștii mei colegi din Minister și care nu mai voiau să vină în țară. Am luat contact cu Cretzianu care îmi fusese șef în Minister între 1934-1936. Nu am luat contact cu Gafencu, neavând nici o relațiune cu dânsul. I-am întâlnit în calitate de prieteni și am comunicat cele spuse de Pogoneanu, că el lucrează și să-i întreb ce fac ei. M'am înapoiat de la Paris cu ultimul vagon cu ceilalți membrii oficiali ai delegației. Am lăsat la plecare dispoziția de supracifrare pentru a nu fi compromis funcționarul ce descifra. Am expediat o singură telegramă cu conținut supra cifrat, dar a ajuns indescifrabilă. În acea telegramă ceream să mi se trimită la Paris câteva cărți de istorie cerute de Titu Pogoneanu. Am prezentat la cancelaria conferinței de pace de la Paris o lucrare întocmită de mine referitoare la Dobrogea de Sud. Nu am avut nici o legătură cu grupul Gafencu. Tașcu Pucerea, mi-a adus pre a-l corecta un memoriu ce asociația evacuaților din Cadrilater voia să-l prezinte conferinței păcii. Fiind prost redactat eu am refăcut acest memoriu sub formă diplomatică, din inițiativă personală datorită unei chestiuni de ordin sufletesc, ca unul ce copilărisem în Dobrogea și rămăsese legat de ea. Memoriul nu a angajat Ministerul. Poziția lui Pogoneanu în cadrul acțiunilor subversive din țară, mi-a apărut succesiv. Între vara anului 1945 - 1946, n'am putut constata la Pogoneanu la început, decât o legătură epistolară între el și grupul din străinătate. Îmi spunea în 1945 că-l vede pe Maniu, pe Brătianu și pe Titel Petrescu și am sesizat că este o ambiție a lui personală de a fi mare în curent. În clipa în care Roșu mi-a dat să citesc memoriile cari fuseseră întocmite de Buzesti spre a fi transmise americanilor Pepper și Etheridge, am înțeles că întocmirea lor reveneau și lui Pogoneanu. Aceste memoriile erau întocmite în mod tendențios și se prezenta situația din țară nesincer. În această perioadă Pogoneanu colabora cu Roșu, dr. Sorescu actuala lui soție, Camil Demetrescu și într-o măsură redusă cu Emil Iăzărescu, care avea o situație specială. Aceștia erau oameni de casă și puteau fi văzuți și în legătură cu servicii personale. La Paris am văzut în 1946 că în țară Pogoneanu era de fapt consilierul pentru politica externă a lui Maniu ca și Buzesti. Aceasta am dedus-o dintr'un mesaj verbal pe care Coste m'a rugat să-l transmit lui Pogoneanu și lui Buzesti. Acesta intervenea să roagă pe Maniu să numească pe Gafencu ca șef al grupului din străinătate. În materie de politică externă misiunea lui Pogoneanu era de a transmite foștilor diplomați din grupul Gafencu - Cretzianu instrucțiunile și normele de acțiune ale Partidului Național Tărănesc. Din manifestările grupului din străinătate se concretizează telurile sale: o intervenție politică și diplomatică în sud-estul Europei, pentru a înlocui toate regimurile democratice din acest sector instituite după terminarea războiului. Aceste acțiuni anglo-americane în dorința celor din țară în special, ar fi trebuit să meargă până la ultimele consecințe, adică o intervenție armată împotriva Uniunii Sovietice. Se urmărea deci deslănțuirea unui război în sud-estul Europei din care țara noastră ar fi avut mult de suferit. Am auzit la Pogoneanu diverse nume de oameni politici, dese ori de Serdici și Penescu. Nu cunosc oameni politici, deoarece nu am făcut politică. În vara anului 1946 Gafencu a întocmit un memoriu

asupra situației politice internaționale și asupra rezultatelor conferinței păcii, pe care cei de la Paris l-au transmis lui Pogoneanu; acest memoriu era destinat lui Maniu. Mi s'a spus că memoriul lui Gafencu va fi trimis ulterior în țară și nu mi-a fost dat mie pentru a nu fi eu compromis. În a doua jumătate a anului 1946 Pogoneanu întâlnea pe englezi și americani la Asociația Prietenii Națiunilor Unite, casa Argentoianu din str. Viitor Emanuel. Îmi spunea că-și exprimă punctele sale de vedere, iar mai târziu am aflat de la el și de la Roiu, că aceste puncte de vedere erau părerile Partidului Național Tărănesc și în afară de Pogoneanu, misiunile engleză și americană erau vizitate de Florin Roiu. La aceste misiuni lua contact cu Berry, Melbourne și Halick de la americani, iar de la englezi cu secretarul de Legatie Porter. Scoopul acestor vizite cum spunea Roiu, era de a da și de a lua informații. În afară de rolul de informare al grupului Buzesti-Cretzianu, al misiunilor străine din țară și de a ține legătura dintre Partidul Național Tărănesc și grupul din afară, mai avea și rolul de a impune prin persoanele punctul de vedere al Partidului Național Tărănesc celor două misiuni anglo-americane, a grupului Pogoneanu din țară. Camil Demetrescu a fost un funcționar foarte slab pe care nu se poate conta. Stiu că Demetrescu frecventa pe Maniu făcând legătura grupului Pogoneanu, cu Maniu. Florin Roiu era cel mai activ din cei de cari se servea Pogoneanu, în legătură cu procurarea documentelor și informațiilor. După câte îmi spunea Roiu, el vizita misiunile americane și engleze de circa două-trei ori pe săptămână. La început legăturile între grupul din țară condus de Pogoneanu și grupul din străinătate se făcea prin scrisori trimise de Pogoneanu prin persoanele ce le-am comunicat mai înainte. În 1947 comunicările au luat o formă perfecționată. Se întocmea periodic un buletin care cuprindea tăieturi din presa română, informații diverse, altele decât cele de presă, texte sau acte confidentiale, ce puteau fi procurate eventual, precum și instrucțiuni emanând de la conducerea Partidului Național Tărănesc. De existența acestui buletin stiu de la Roiu care se ocupa de el, eu nu am văzut nici un buletin. Trimiterea se făcea prin cele două misiuni străine. Stiu că Florin Roiu a predat misiunilor anglo-americane textele anexelor secrete ale acordurilor economice româno-sovietice, convențiile economice confidentiale între România și Uniunea Sovietică. Acestea le stiu cu certitudine. Nu stiu ce instrucțiuni a primit sau a transmis grupul Pogoneanu, grupului din străinătate. Mi-a vorbit Pogoneanu, numai de lucruri fără importanță. Stiu că Pogoneanu a primit memoriul lui Grigore Gafencu, relativ la rezultatul conferinței păcii și la situația internațională pe care l-a transmis acuzatului Maniu. În primăvara anului 1947 mi-a dat Roiu să citesc un memoriu trimis de Buzesti lui Maniu prin intermediul lui Pogoneanu. Memoriul conținea o analiză a situației internaționale, văzută prin prisma intereselor Partidului Național Tărănesc și conchidea că realizarea acestor țeluri nu pare apropiată. În concluzie reclama și instrucțiuni din partea Partidului Național Tărănesc. În afară de acest material mi-a mai dat în diferite rânduri și diferite teleturi din ziar. În afară de coacuzatii cari conlucrau cu Pogoneanu în grupul din interiorul țării, nu aș putea să adaug alte persoane și deci nu stiu ce servicii ar fi adus. În ce privește organizarea grupului complotist al lui Pogoneanu, am declarat deja mai înainte în acest interogatoriu că în afară de acțiunea dusă în țară nu mi s'a dat alte amănunte. Stiu că grupul din străinătate se alimentau din fondul înșușit de Cretzianu. Confirmarea faptului că-și asigura întreținerea din fondul înșușit de Cretzianu am aflat-o din grupul celor din străinătate când am fost la Paris. Scopurile finale ale acestor grupuri erau acele ale Partidului Național Tărănesc și anume erau: răsturnarea

prin violență a regimului democratic din România. Grupul aflat în străinătate s'a încheiat propriu zis la conferința păcii. El acționează prin articole și interviuri în presă, relațiuni personale, conferințe și cele două memorii remise conferinței păcii. În afară de cele declarate în acest interogatoriu, nu mai cunosc alte amănunte referitor la acțiunea grupului din țară și din străinătate, cari reprezentau țelurile Partidului Național Tărănesc. Nu mi-a spus și nu am putut să aflu, când aceste grupări urmăreau să dea lovitura de stat pentru răsturnarea regimului democratic din România. La conferința păcii la Paris, eram secretarul general al delegației române și știam ce se lucraseră pentru a fi prezentate conferinței de pace. Am plecat la Paris la conferința păcii și acolo am putut să-i văd pe acei cari erau în jurul lui Gafencu și Cretzianu. Am găsit acolo o clică grupată în jurul rămășițelor fondului, fără altă preocupare, decât de a-și asigura întoarcerea în țară pentru a avea onoruri, profituri, indiferent de mijloacele cari ar fi dus la aceasta. Dorința lor era să se producă răsturnarea cât mai repede și cât mai violentă. Din mesagiul care mi s'a dat să-l transmit în țară socot că acțiunea lui Pogoneanu, care era un om ambițios era o acțiune politică și am hotărât să lupt. Astăzi îmi dau seama că această politică nu era dusă pe față. Am găsit acea clică fără altă preocupare decât profitul personal și maimuțărirea modelor venite de peste ocean. Am găsit oameni cari din fondul lui Cretzianu (e vorba de fratele lui Pogoneanu) își permit de a avea mașină. M'am întors în țară și ca să-i marchez lui Pogoneanu că m'am detașat complet de aceste grupuri, i-am făcut o serie de declarații cu privire la politica care s'a dus. I-am arătat indignarea mea prin faptul că Partidul Național Tărănesc preferă să moară țara de secetă și foame, numai ca să nu aducă o întărire a guvernului; iar când a fost cu fuga dela Tămădău, i-am arătat că acest fapt implică de dezertare, o trădare. În fața acestei poziții nete Pogoneanu nu mi-a răspuns nimic și în prăpastia în care s'a târât singur mă târăște și pe mine și pe ai mei. La citirea referatului introductiv, am luat cunoștință cu groază de țelurile pe care le urmărea Partidul Național Tărănesc și clică Gafencu, Cretzianu, Vișoianu, Niculescu Buzesti, fugiți ca niște lași din țară. Mi-am dat seama că vor să aducă nu numai războiu, pentru a nimici vieți omenești, orașe și câmpii, ci se urmărea și creșterea unui războiu civil. Mi-am dat seama și cutremurat de revoltă condamn ca criminală acțiunea Partidului Național Tărănesc, acțiunea criminală împotriva țării și a întregului popor; condamn ca criminală acțiunea celor din străinătate, căutând să abată războiul asupra țării, în timp ce ei sunt la adăpost, în orașe ce nu au cunoscut grozăviile războiului. Condamn acțiunea la care m'a târât Pogoneanu și regret din tot sufletul tot ce m'au târât să fac!

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu declară: "Am intrat în Ministerul Afacerilor Străine prin concurs în Iulie 1934, și am funcționat efectiv până în Iunie 1945, cu excepția câtorva luni în care am fost pus la cerere în disponibilitate în 1935-1936. Am îndeplinit diverse funcțiuni în Administrația Centrală în special în Direcția Politică, apoi la legațiile din Berlin (între anii 1938-1940) și Stockholm (între 1942-1943). Am luat de asemenea parte la conferințe ale Micii Inteligerii și ale Inteligerii balcanice. Înainte de 23 August 1944 am funcționat la dispoziția secretarului general și apoi ca directot adjunct al cabinetului și al Cifrului. După 23 August 1944 am fost director al presei și al informațiilor, după aceea condusesem până la desființarea lui Ministerul Propagandei în primul guvern Sănătescu, precum și director al cabinetului și al Cifrului până în Iulie 1945, când am fost trecut în cadrul de reorganizare a statului. Dintre colegii mei din Ministerul Afacerilor Străine am întreținut

relațiuni de prietenie și am colaborat mai îndeaproape cu Grigore Niculescu Buzești. Deasemenea cu Emil Oprisanu, Camil Demetrescu, Florin Roiu, Emil Iăzărescu etc. Am păstrat în același timp legături de prietenie cu o serie de diplomați din străinătate cum e cazul dlui Ciurea secretar de legatie la Ankara, cei mai mulți nu mai sunt astăzi în cadrele active ale Ministerului. Dintre membrii Misiunii Britanice am cunoscut pe domnii Rougetel, Marjorybanks, Porter, atașat de presă Key, apoi printre militari pe dnii Bill Young, Masterson, Boxshell etc. Dintre membrii Misiunii Americane am cunoscut pe dnii Berry, Melbourne, Hulick, Schea (atașat de presă), iar printre militari pe dnii generală Schuyler, colonel Seitz, maior Tom Hall și locot. Hamilton. Pe dnii Hall și Hamilton i-am cunoscut în Septembrie 1946 în condițiunile descrise în declarațiile dela instrucție ale mele și ale lui Mocsony-Styrcea. Am luat parte la o consfătuire împreună cu Grigore Niculescu Buzești, Th. Hall, lt. Hamilton și Styrcea, la care a participat și Ioana Bujoiu ca steno-grafă în ziua del 18 Septembrie 1946. Această consfătuire este redată în textul "Minutei" aflată la dosar, din care însă lipsește introducerea făcută de dnii Hall și Hamilton, rezumată în declarația respectivă dela instrucție alui Mocsony-Styrcea pe care mi-o însușesc și în propria mea declarație pe care mi-o mențin. Cei doi ofiteri americani au arătat că lt. Hamilton care se întorsese de curând din Statele Unite, era în măsură să ne comunice că interesul Statelor Unite pentru problema sud-est Europeană și pentru cea românească în special n'a scăzut, că pentru ca acest interes să devină mai activ, ar fi necesar ca rezistența internă să devină mai activă. Cam aceasta a fost sensul general al acestei introduceri, cari bineînțeles a fost mai lungă și la ea se adaugă și unele exemplificări în legătură cu situația din punctul de vedere pe care îl explica lt. Hamilton, mai favorabil din unele țări vecine. Unul din scopurile luate în considerare în cursul acestei consfătuiri a fost și răsturnarea actualului regim din România. Aceasta era un scop față de care ne interesa mai mult punctul de vedere al celor doi ofiteri americani. A mai avut loc și a doua conferință, la care nu am mai asistat dar în privința căreia pot confirma declarațiile date de Styrcea la instrucție cu rezerva că este vorba de fapte pe care nu le-am cunoscut direct. Rezultatul acestei a doua consfătuiri a fost planul cuprins în "Memorandumul" aflat la dosar. Minuta și Memorandumul nu știu și nu cred să fi fost comunicate decât forurilor de cari depindeau domnii Hall și Hamilton; aceasta după ce mi-au spus chiar dânsii. Nu știu să fi avut Grigore Niculescu Buzești un mandat pentru a duce tratativele acestea, mai ales că nici nu știam înainte de prima consfătuire, a cărei inițiativă a fost luată de către cei doi ofiteri americani, despre ce va fi vorba, dar Grigore Niculescu Buzești a invocat în cursul conversației calitatea sa de membru fruntaș al Partidului Național Tărănesc. Știu că Grigore Niculescu Buzești l-a vizitat pe Maniu în două-trei rânduri la epoca acestor tratative. În actul de acuzare declarația mea dela instrucție nu este redată exact în această privință. Eu nu am vorbit de o înțelegere secretă, căci nu a existat ci de planul dlui Grigore Niculescu Buzești rămas fără urmare și am afirmat într-o declarație că nu știu dacă într'adevăr dl. Maniu a fost informat de către Grigore Niculescu Buzești, dar că am impresia aceasta și această impresie rămâne valabilă pentru mine în măsura în care dl. Maniu o confirmă. Planul elaborat de dl. Grigore Niculescu Buzești prevedea eventuala creiere a unor comitete, politic și militar, și așa zice de conducere supremă a acțiunii propriu-zise. În comitetul politic ar fi intrat șefii partidelor de opoziție și unul din membrii comitetului de conducere supremă. Dl. Grigore Buzești a sugerat la un moment dat ca eu să fac parte din acest comitet restrâns de conducere supremă. Această sugestie nu a fost însă reținută de mine, dat fiind rezervele ce le aveam față de întreaga chestiune. Compunerea comitetului militar nu s'a discutat. Ar fi urmat deasemenea să se constituie un comitet al românilor din străinătate în

care ar fi intrat dnii Grigore Niculescu Buzesti, C. Vișoianu, Alexandru Cretzianu și eventual Grigore Gafencu. În țară s'ar fi adăugat și un reprezentant american. În ce privește comitetul secret din țară nu s'a discutat mai mult. Niculescu Buzesti a formulat numai ideea că eu ași fi acela care să iau parte în ipoteza că el pleacă din țară, edică să-i iau locul. Cei doi ofiteri americani insistând să plec și eu în străinătate, am condiționat această plecare, cu care de fapt nu eram de acord, de aceea prealabilă a dlui Vișoianu, care se simțea amenințat în urma presiunilor la care fusese supus în legătură cu procesul lui Cretzianu. Am condiționat propria mea plecare de plecarea lui Vișoianu. Am isbutit să-i conving pe dnii Hall și Hamilton și astfel Vișoianu a plecat cu un avion militar american. Despre plecarea dlui Grigore Niculescu Buzesti nu am aflat decât după efectuarea ei, știam însă de intențiunea sa de a părăsi țara și l-am încurajat să plece. Mandatul primit de Grigore Niculescu Buzesti din partea dlui Maniu a fost redactat de mine potrivit înțelegerii prealabile dintre mine și Grigore Niculescu Buzesti, care obținuse acordul dlui Maniu. Mandatul a cărei formulare îmi aparține, imputernicește pe Grigore Niculescu Buzesti să reprezinte în străinătate vederile dlui Maniu și să se pronunțe în numele acestuia în cazul când el s'ar putea comunica direct cu dl. Maniu. Mandatul acesta l-am redactat eu l-am bătut eu însumi la mașină într'un singur exemplar, l-am făcut să parvină dlui Maniu care l-a semnat, fiind dus de Radu Niculescu Buzesti. Apoi în numele meu și conform înțelegerii cu Grigore Niculescu Buzesti, a fost dus de Camil Demetrescu la dnii Dinu Brătianu care a adăugat semnătura sa și Titel Petrescu care a precizat că roagă pe Grigore Niculescu Buzesti să facă cunoscută pe lângă partidele socialiste din străinătate poziția partidului social democrat independent. Grigore Niculescu Buzesti îmi spusese că dl. Maniu căzuse de acord cu dânsul să-i dea un asemenea mandat, n'am discutat decât în linii generale în ce va consta acest mandat, formulara lui îmi aparține. Datele le-am primit de la Grigore Niculescu Buzesti și aceasta înseamnă că dânsul discuta-se în prealabil cu dl. Maniu. N'ași putea spune că Grigore Niculescu Buzesti aranjase cu Maniu să trimită mandatul și la dl. Brătianu și la dl. Titel Petrescu, dar dl. Buzesti se bucura de stima și a dlui Brătianu și a dlui Titel Petrescu; este deci de conceput că putea să solicite direct semnăturile. Minuta și Memorandumul, împreună cu alte documente și scrisori care-mi aparțin, le-am depus într'o casetă pe care am încredințat-o dlui Nicolae Popescu, care nu cunoștea conținutul casetei. Această casetă a fost găsită în urma denunțului, inspirat de o lășitate, pe deasupra gratuită a unui fost prieten al meu care aflase de la dl. N. Popescu despre existența ei. Recunosc că am luat de la Ministerul Afacerilor Străine o serie de documente privind politica noastră externă dinainte de 23 August 1944. Aceste documente îmi erau necesare în vederea redactării unor lucrări ce-mi luasem sarcina de a face, în cadrul comisiei pentru pace al cărui membru eram. Le-am înaintat la Ministerul Afacerilor Străine și am reținut pe acelea privitoare la pregătirea diplomatică a actului de la 23 August 1944, cari îmi aparțineau. Recunosc a fi primit de la colaboratorii mei coinculpați în acest proces, diferite informații și documente din Ministerul Afacerilor Străine, potrivit declarațiunilor lor respective; adaug însă că schimbul de informațiuni nu avea nimic nefiresc între colegi, având atribuțiuni asemănătoare cum era cazul lui Opreșan, Roju și Lăzărescu și că în ce mă privește era tot atât de firesc ca eu să nu-mi fi pierdut interesul pentru chestiuni legate de cece a fost timp îndelungat profesiunea mea și ca fostii mei colegi să discute cu mine când aveam prilejul. Recunosc că am trimis dlui Cretzianu în Elveția diferite documente destinate a-i servi în procesul ce i s'a intentat cu privire la fondul de 6 milioane franci elvețieni. Activitatea mea s'a desfășurat în

legătură cu românii din străinătate, iar nu în legătură cu informarea reprezentanților misiunilor străine, cari au mijloacele lor proprii de investigație și fațade cari m'am menținut întotdeauna pe un plan de perfectă egalitate. Este însă posibil să-i fi dat în câteva rânduri dlui Roiu însărcinarea de a remite reprezentanților anglo-americani (în două trei rânduri), unele documente ca de exemplu: textele convențiilor economice româno-sovietice, cari deși în principiu de un caracter confidențial, aveau în realitate o circulație publică. Stiam că Florin Roiu în cadrul relațiilor sale amicale cu unii din acești reprezentanți le limitea uneori asemenea documente și este adevărat că nu l-am desaprobato. Nu-mi amintesc să-l fi însărcinat pe Florin Roiu a remite misiunilor anglo-americane textul protocoalelor româno-jugoslav și româno-bulgar, pe care însă le-am trimis prietenilor mei ~~xxx~~ români din străinătate. Dacă însă Florin Roiu declară că a făcut remiterea amintită din ordinul meu, sunt gata să accept că a lucrat din ordinul meu și în această direcție. Imi reamintesc deci că Roiu a dus în numele meu la misiunile anglo-americane și aceste convențiuni. Recunosc că am împrumutat dlui Mihalache o lucrare în legătură cu chestiunea Dunării. Am făcut în adevăr legătura între dl. Maniu și grupul din străinătate (al românilor) de câte ori aveam prilejul și era nevoie. Deasemenea am transmis dlui Maniu scrisori le trimise de dnii Grigore Niculescu Buzesti, Alexandru Gretzianu, Citta Davilla etc. Infine am transmis celor din străinătate scrisorile dlui Maniu precum și diferite memorii din cele adresate de dânsul M.S. Regelui și misiunilor străine. În genere cu mulți dintre românii din străinătate am legături de prietenie personală și afinități de idei. Comunicările cu românii din străinătate mi le asigurau ca un serviciu amical unii din membrii misiunii americane care însă nu luau cunoștință de cuprinsul lor. Recunosc că-mi aparțin scrisorile aflate în dosarul de documente volumul 6 fila 237 - 207. Legăturile mele cu șefii partidelor de opoziție erau directe sau prin dnii Radu Niculescu Buzesti și Camil Demetrescu. Cunosco nota aflată la dosarul de documente fila 228 vol. 6. Nu pot preciza cine urma să mai plece în străinătate drept urmare a proiectelor discutate cu dnii Hall și Hamilton. De dl. Mihalache nu a fost atunci nici un moment vorba. Dna. Ioana Bujoiu a plecat în străinătate din pricină cu dnii Hall și Hamilton nu doreau să rămână în țară prea multe persoane la curent cu conversațiunile confidențiale ce purtasera. La plecarea dlor Hall și Hamilton din țară, le-am dat la cerere, o scrisoare prin care îmi arătam satisfacția față de sprijinul dat de dânsii în asigurarea plecării dlor Grigore Niculescu Buzesti și C. Vișoianu și certificam că nici o indiscreție nu fusese comisă în această privință. Recunosc Memorandumul din 30 Septembrie 1946. Numind colaboratori pe colegii mei ~~comenlpați~~ am înțeles să mă refer la activitatea pentru care sun chemat în judecată. Dl. Opreșan mi-a fost un colaborator sporadic, contribuția sa la activitățile mele fiind mult mai neînsemnată decât a dlui Roiu și manifestându-se în cadrul unor conversații amicale, mai de grabă întâmplătoare. Nu se poate spune că la Ministerul Afacerilor Străine era cineva depozitarul hârtiilor mele, căci hârtiile aparțineau Ministerului iar cine se ocupa de ele putea fi considerat depozitar. Stiu că Florin Roiu avea un dulap la Minister în care se păstrau aceste hârtii, cred că și după ce le-am înapoiat. Tin să precizez că îmi asum toată răspunderea ce-mi revine în legătură cu faptele ce li se impută colaboratorilor mei, în măsura în care este vorba de fapte reale și nu imaginale sau de raționamente fanteziste, cum spar în declarațiile unora dintre ei: Dl. N. Carandino nu a avut nici un amestec în activitatea mea, ce mi se impută în acest proces; numele d-sale nu a figurat niciodată în corespondența sau discuțiunile ce am purtat, deși îl cunoșteam pe Carandino. Nu stiu ca Minuta și Memorandumul sau cuprinsul lor să

fi fost comunicate cuiva dintre acuzați, poate să fi fost comunicat dlui Maniu, dar nu știu precis. Lui Ilie Iezăr în nici un caz nu i-a fost comunicat. Nu l-am cunoscut și nu-l cunosc nici azi pe Vasile Serdici. Pe Emil Iezărescu l-am văzut foarte rar în ultimul an, relațiunile noastre se răciseră din pricina repulsiunii sale de a colabora în activitatea de mi se impută, aște cărui scopuri el nu le cunoștea de altfel. Regret cu atât mai mult al vedea antrenat în acest proces și înțeleg să-mi asum răspunderea întreagă pentru faptele de care este acuzat. Arhivele ce am luat dela Ministerul Afacerilor Străine au fost ridicate atât înainte cât și după punerea mea în cadrul de reorganizare a statului, pe când făceam încă cel puțin în mod formal parte din comisia pentru pace. În primăvara acestui an am primit o comunicare oficială dela Ministerul Afacerilor Străine, că fusese pus în disponibilitate pe o dată din Noembrie 1946. Nu l-am cunoscut și nu-l cunosc nici azi pe dl. colonel Stoika. Pe dl. lt. colonel Stătescu l-am cunoscut abia aici, iar de faptele ce i se impută am luat cunoștință din actul de acuzare. Florin Roiu nu a luat parte la consfăturile mele cu Grigore Niculescu Buzești. Nu am discutat niciodată despre plecarea în străinătate a dlui Nicolae Penescu. Camil Demetrescu este un foarte bun prieten personal al meu. Din pricina infirmității mele îl rugam din când în când să-mi facă diferite servicii, de pildă să-mi facă legătura între mine și alte persoane spre a le transmite unele comunicări din partea mea. Camil Demetrescu nu a cunoscut cuprinsul conversațiilor cu dnii Hall și Hamilton, el fiind la curent numai cu plecarea dlor Grigore Niculescu Buzești și Vișoianu. Camil Demetrescu nu a participat la ridicarea arhivelor dela Ministerul Afacerilor Străine ci numai la clasarea materialului. Semnarea de către dnii Dinu Brătianu și Titel Petrescu a mandatului dat lui Grigore Niculescu Buzești de către dl. Maniu, nu știu să fi fost rezultatul unui acord prealabil între șefii celor trei partide de opoziție, ci o atribuesc mai degrabă încrederei personale de care ne bucuram în ochii dumnealor atât dl. Grigore Niculescu Buzești cât și eu însumi, în baza competenței noastre în materie de politică internațională. Sensusul acestui act este de a face reprezentate în străinătate, în condițiuni anormale ale vieții politice de după războiu, vederile comune ale șefilor partidelor de opoziție. Neîlind înscris în nici o formație politică, am conceput activitatea mea ca situându-se pe un plan național; iar prin colaborarea mea cu șefii partidelor de opoziție și în special cu dl. Iuliu Maniu, nu am înțeles să mă asociez acelor partide, ci unor personalități reprezentative ale vieții noastre naționale".

Acuzatul Radu Niculescu Buzești declară: "Sunt frate cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești se ce judecă în absență și am candidat în alegerile din Noembrie 1946 pe lista Partidului Național Tărănesc. Nu cunosc de când era membru fratele meu al Partidului Național Tărănesc dar eu sunt considerat membru al acestui partid din a doua jumătate a anului 1945. Am colaborat într-o măsură oarecare cu fratele meu în activitatea politică. Colaboratorii cei mai apropiați ai lui Grigore Niculescu Buzești, erau: Pogoneanu, Camil Demetrescu, Florin Roiu. Până la plecarea fratelui meu aveam cu acestia relații de simplă prietenie. După aceasta am avut cu Pogoneanu relațiuni de natură politică. Mențin declarațiile ce am dat la primele cercetări. Cu ceilalți acuzați care fac parte din Ministerul Afacerilor Străine, am avut relații de bună ziua. Am cunoscut pe vice mareșalul Aerului Stephenson, englez, pe lt. colonel Young, pe Tom Hall, pe cpt. John Hall și lt. Hamilton, americani și pe consilierul Melbourne. În casa fratelui meu am cunoscut pe Stephenson care a stat 15 minute. Pe Bill Young l-am cunoscut acum 10 ani în sectorul petrolifer unde lucra și el și unde eram

și eu .I-am revăzut după războiu la uzinele Reșița și apoi pe stradă. Nu am avut cu el discuție politică și nici cu dl. Stephenson. Pe dl. Melbourne l-am întâlnit în casa lui Pogoneanu, care a venit când eram eu acolo și am plecat lăsându-l cu Pogoneanu. Pe Hall și pe Hamilton i-am cunoscut în August 1946 la Predeal la fratele meu unde el făcea o cură prescrisă de medic. Soția lui era bolnavă în Elveția și fratele meu s'a adresat pentru a obține viza de plecare din țară. Fratele meu a venit subit la București a luat pe Pogoneanu dela Sinsia și mi-a spus hotărârea lui de a pleca din țară. Cred că fiind anunțat de mine a venit atunci și Styrcea care a reușit să-l remonteze într'o oarecare măsură pe fratele meu. A doua zi fratele meu a primit vizita lui Iuliu Maniu când, fratele meu i-a împărtășit hotărârea de a pleca în străinătate și mi-a spus fratele meu că Iuliu Maniu i-a dat mandat din partea Partidului Național Tărănesc să-l reprezinte în străinătate. Styrcea spunea de acești doi americani și credea că este un prilej pentru plecare. Am făcut deci cunoștință cu Hall și Hamilton în casa Stărbey unde locuiam și unde au venit după o înțelegere di'nainte. Nu cunosc misiunile lor militare în cadrul misiunii americane. la aceste consfătuiri era Ion De Mocsony-Styrcea și la o parte din discuții am asistat și eu. Această întrevvedere a avut loc între 15 - 20 Septembrie 1946 în casa Stărbey, unde era fratele meu Grigore, Styrcea și cu mine. Cu această ocazie s'a luat măsuri ca această întâlnire să fie cât mai secretă. Intrarea s'a făcut printr'o grădină, printr'o ușă pe care nu se umbla de obicei. Fratele meu mă prevenise să rămân acasă, să cunosc pe acei doi ofiteri americani, fiindcă după plecarea lui el avea nevoie de dânsii. Discuțiile se purtau asupra unei acțiuni ulterioare, însă când am intrat eu am înțeles că eram o poziție de opinie. Nu am participat în nici un fel de plecarea fratelui meu, stiam însă că pleacă în curând. Stiu că a plecat cu un avion militar american ajutat de pilotul John Hall și care este a treia persoană ce am cunoscut-o. Am participat la plecarea lui C. Vișoianu; rolul meu a fost: cu prilejul discuției se hotărâse și plecarea lui Pogoneanu. Fratele meu stăruia să plece și Pogoneanu să-și caute sănătatea. Ceace cei doi ofiteri americani la fel stăruiau după ce cunoscuse consfătuirea. Pogoneanu însă nu voia să plece din cauză că avea pe mama sa de care era legat; proiectase și o căsătorie și el condiționase să plece și colaboratorii săi și în special că trebuia să plece întâi Vișoianu. Vișoianu a venit și l-a întrebat pe Pogoneanu cum a plecat Buzesti fratele meu și i-a reproșat că nu a făcut să plece și el. Vișoianu se temea de siguranța persoanei lui. Pogoneanu era mișcat de cele spuse de Vișoianu și s'a dus la ofiterii americani să facă posibilă și plecarea lui Vișoianu. I-am dus cu mașina fratelui meu și în prezența mea a pledat pentru plecarea lui Vișoianu. Deși americanii se opuneau la plecare fiindcă trebuia să plece Pogoneanu, totuși la stăruințele lui Pogoneanu au acceptat renunțând el la plecarea sa. După o săptămână am mers la americani și mi-a spus să vină Vișoianu în acea seară. Am mers la Vișoianu i-am spus și după o oră l-am dus la americani în str. W.5 Parcul Jianu. Recunosc că am dus spre semnare lui Maniu o împuternicire din partea fratelui meu despre care îmi vorbise fratele meu înainte, atunci când a avut loc întâlnirea cu Maniu, când a venit dela Predeal și a doua oară când a plecat cu avionul. Textul scrisorii fusese convenit cu Iuliu Maniu așa mi-a spus și că Pogoneanu trebuia să redacteze acea scrisoare. Când am mers la Maniu a citit scrisoarea atent și a semnat-o. M'a întrebat cum a plecat fratele meu și i-am spus lui Maniu că a plecat cu un avion american. Nu mi-a cerut Maniu ceva explicații în legătură cu scrisoarea ci a semnat-o imediat fără nici un fel de discuție asupra textului. Scrisoarea am dat-o lui Camil Demetrescu să ia semnătura și a lui Brătianu și Titel Petrescu pentru împuternicirea fratelui meu. Fratele meu discutase în prealabil cu Iuliu Maniu și despre semnăturile ce urma să le dea.

Titel Petrescu și Brătianu și deci astfel de explică motivul pentru care am dat scrisoarea lui Camil Demetrescu să semneze și cei doi șefi de partide de opoziție. I-am dat scrisoarea lui Hamilton și întrebându-mă ce este în plic, i-am spus că este o imputernicire pentru fratele meu din partea celor trei șefi de partide și mi-a cerut să-i explic și i-am tradus-o. A fost foarte bucuros spunând că este un mandat în alb, depline puteri. Am transmis o scrisoare a fratelui meu lui Iuliu Maniu, nu-mi reamintesc dacă am dus-o personal sau prin altcineva. Din partea lui Pogoneanu am transmis lui Maniu diferite tăieturi din ziarele străine și buletine radar, pe cari Pogoneanu le primea acasă regulat. Am mai primit concomitent cu scrisoarea fratelui meu, o scrisoare de la Cretzianu, scrisoare care nu știu dacă era adresată lui Maniu sau lui Pogoneanu, dar țelul final era Maniu. Imi mențin în totul și declarațiile ce am dat la cercetări pentru a nu se face o confuzie între acelea și cele ce declar astăzi. După arestarea lui Maniu sau după chestiunea Tămădău, am citit la Pogoneanu o scrisoare care era adresată mie de la fratele meu Grigore Niculescu Buzescu, în care fratele meu spunea că deși în trecut nu era de părere pentru semnarea pactului partidelor agrare, acum când celelalte partide din alte țări semnase, Partidul Național Tărănesc nu putea să nu adere și cere ca un for al Partidului Național Tărănesc, să-i încredințeze un mandat să semneze acest pact. Nu am luat parte la toată discuția cu Hall și Hamilton, pentru că eu nu eram destinat să asist la discuții ci numai să-i cunosc pe americani. I cursul prezenței mele la discuții dacă se auzeau zgomote care ar fi putut indica prezența vreunei persoane străine, eșeam să verific dacă există pericol de indiscreție".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat: "Cunosc pe toți acuzații în afară de Penescu, Serdici, colonel Stoika și lt. col. Stătescu. Pe Grigore Niculescu Buzescu îl cunosc încă din 1933-1934 când era la legatia noastră din Geneva, unde am fost numit la 1/I/1934 reprezentantul României în Secretariatul Micii Antante. Demisionat la 4/XI/1944 din demnitatea de la Palatul Regal, m'am retras și stabilit la țară, venind rare ori în Capitală și ocupându-mă de atunci numai cu administrarea întreprinderilor mele, așa că raporturile mele cu Grigore Buzescu au devenit doar ocazionale, când mă aflam la București, unde-l vizitam din când în când la Palatul Stirbey. Pe cei doi ofiteri americani Grigore Niculescu Buzescu i-a cunoscut prin mine. Până la întâlnirea cu maiorul Hall și lt. Hamilton nu cunosc nici o activitate politică ilegală a lui Grigore Niculescu Buzescu. După 23 August 1944 Buzescu a rămas în relații mai continue cu Victor Rădulescu Pogoneanu. Din grupul colaboratorilor lui Grigore Buzescu și Pogoneanu de la Externe, înainte de 23 August 1944 eu nu știu decât de Camil Demetrescu și Florin Roiu. După 23 August 1944 la Palatul Stirbey găseam la început mai des pe Pogoneanu, apoi și mai rareori pe Roiu care făcea doar serviciu de curier. Fiindu-mi prieten Buzescu discuta cu mine și probleme politice, dar după întoarcerea sa în Partidul Național Tărănesc (intrarea sa în partid), și mai ales plecarea mea de la Palat, din ce în ce mai rară. Până la 4/XI/1944 am cunoscut pe toți militarii ziaristi și diplomați ai puterilor aliate. Dintre anglo-americani i-am cunoscut pe rând pe colonel Declistelein, cpt. Mețianu și lt. Porter ai armatei britanice cari fuseseră parașutiști prinși și închiși sub regimul Antonescu și eliberați în noaptea de 23/24 August 1944, apoi pe un tânăr reprezentant al agenției Associated Press, sosit ca ofiter american din Italia cu avionul, apoi pe vice mareșalul Aerului Stephenzon și ofiterii suitei sale la sosirea Misiunii Britanice în țară. Cu maiorul Mețianu m'am împrietenit când a devenit aghiotant al lui

K
 Stevenzon, intrucat insotea intotdeauna pe Stevenzon la invita-
 tiile mele de vanatoare la Bulci si este pasionat vanator ca
 si mine. Dintre americanii ramasi in Romania l-am cunoscut pe
 generalul Schuyler in vara anului 1945 deoarece sosise in Româ-
 nia după plecarea mea dela Palat, iar familia sa avea in cursul
 verii 1946, când l-am cunoscut ocazional si pe colonel Wilcox,
 unde fiind invitat la o gustare am întâlnit mai multi ofiteri
 americani dintre cari nu retin decât numele lui Hall si Hamil-
 ton, cari cred că-mi fuseseră prezentanți încă in preajma Cră-
 ciului 1945 la marea recepție dată de general Schuyler in onoa-
 res d-lor Vășincki, Clerk-~~Reer~~ și Hariman. Nu cunosc atribuții-
 le oficiale ce le aveau Hall și Hamilton la Misiunea Americană
 intrucat nici Grigore Buzesti nici Pogoneanu și nici eu nu ne-a-
 gândit să-i întrebăm, dar îmi reamintesc că Hamilton fusese la
 sosirea sa in țară aghiotantul generalului Schuyler. La gustarea
 colonelului Wilcox am fost poftit împreună cu o doamnă in compe-
 nis căreia făcusem cunoștință lui. Acolo l-am găsit pe Hall, care
 m'a frapat ca fiind un om cu cultură și orizont politic, intere-
 sându-se de toate ca un mare ziarist, mi-a făcut impresia unui
 diplomat mai mult decât a unui militar. De altfel mi-a spus că-l
 cunoaște și-l apreciază mult pe Vișoianu, în contactul căruia
 își formase părerile despre situația din România, pe care mi le
 împărtășea. Auzisem de altminteri că Vișoianu vede deseori pe
 Hall cu care mergea și la vanatoare. In cursul conversației Hall
 își exprimă dorința să-l cunoască și pe Grigore Niculescu Buzes-
 ti, cu care spunea că nu se întâlnise decât la mari recepții,
 unde nu se poate conversa mai lesne și despre care aflase că es-
 te un om cu vază in materie de politică externă. Mai târziu a
 sosit și Hamilton care venea proaspăt dela Washington unde-și
 petrecuse concediul de vară. Imi povestea că s'a interesat mult
 de actul dela 23 August 1944 încă înainte de venirea sa in Româ-
 nia și că dorea mult să cunoască și pe cei despre cari auzise
 stătea in legătură cu înfăptuirea sa, regretând în special că
 nu-i întâlnise încă pe Grigore Niculescu Buzesti și Victor Rădu-
 lescu Pogoneanu. Le-am promis atunci înlesnirea unei întrevederi
 mai intime cu acestia. Intrucat însă ofiterii americani declarau
 că n'ar vrea să se știe la misiune că au întâlniri cu oameni
 politici, ceace ar putea fi considerat la legatie ca o încălcare
 de atribuțiuni, m'au rugat să aranjez întâlnirea in casa unei
 terțe persoane. Dat fiindcă pe dna. Ioana Bujoiu o cunoșteam de
 mai multă vreme am rugat-o să aranjeze întâlnirea in locuința
 sa. Neputând primi la ea acasă o invitație, am consimțit să fac
 întâlnirea in locuința sorei mele. Spre a se evita indiscrețiuni,
 ofiterii americani au venit îmbrăcați in haine de tenis. Am asis-
 tat la discuțiile ce au avut loc atunci la 18 Septembrie 1946,
 astfel cum am arătat in declarațiile mele dela dosar din 12-14
 Septembrie 1947. In linii mari Minuta este o reproducere rezuma-
 tivă fidelă a tot ce a fost debătut la întrevederea din 18 Sep-
 tembrie 1946. Cei doi ofiteri americani au spus că țineau să-l
 vadă pe Buzesti, dat fiind că știau că este persoana cea mai de
 încredere a lui Maniu in domeniul politicei externe. De altfel
 cu acest prilej Buzesti le-a confirmat părerea arătând că este
 reprezentantul autorizat al Partidului Național Tărănesc, pentru
 afacerile străine. Hall a arătat că prietenul său Hamilton se
 întoarce tocmai din Statele Unite și că cercurile dela Waschin-
 gton se interesează foarte mult de țările din sud-estul Europei,
 adăugând însă că să nu ne mirăm de lipsa de interes pentru Ro-
 mânia, deoarece sprijinul acordat partidelor de opoziție din țā-
 rile de sub ocupație sovietică, este in funcție directă cu rezis-
 tența lor. Nu-mi amintesc dacă s'a stenografiat și faptul că stă-
 Pogoneanu, Ioana Bujoiu, cât și mine, am vrut să ne retragem arătā-
 nd că noi nu avem nici o cădere, pe când Buzesti reprezintă Parti-
 dul Național Tărănesc, iar americanii serviciul lor. Hall a insis-
 tat însă ca să rămānem ca auditori, iar Ioana Bujoiu a fost rugat

de Buzești să stenografieze convorbirea ce a avut loc atunci. La plecare Buzești a spus că se va consulta, nu a spus cu cine, dar în mintea noastră era clar că se va sfătui cu oameni politici și bnuiam că se va consulta desigur cu șeful partidului său cu dl. Maniu. Am luat parte și la a doua întâlnire ce a avut loc între cei doi ofiteri americani și Grigore Niculescu Buzești la Palatul Stirbey. Cum se știa atunci despre ce este vorba, despre ce probleme, s'au luat de această dată măsuri de precauțiune mai serioase, întâlnirea urgând a avea loc noaptea într-o casă cu mai multe intrări, în speță Palatul Stirbey, unde intrarea s'a făcut prin str. Banului, nu prin cea principală, iar sevitorii fuseseră învoiți. Spre a nu fi surprinși de ceilalți locatari, Radu Niculescu Buzești a fost rugat de fratele său Grigore a face oficiul de portar și pasnic, întâlnirea având loc în dormitorul său deoarece la parter erau temeri că ar putea să existe microfona. Tin să precizez că Radu Buzești a stat mai mult pe afară, neasistând deci decât din când în când la discuții, cam 10% din tot timpul ce au durat. La această a doua întâlnire care a avut loc între 25-27 Septembrie 1946, am consimțit a asista, dar în urma repetatelor stăruințe ale lui Grigore Buzești, pentru înlesnirea traducerii perfecte a termenilor convorbirii, și deoarece Buzești ținea neapărat să aibă cel puțin un martor, întrucât Pogoneanu răspunsese că nu poate veni invocând o indispoziție. Cu acest prilej Grigore Niculescu Buzești a prezentat un Memorandum, mult mai voluminos decât acel final aflat la dosar, dar cu un conținut vag și pur politic. După citirea lui ofiterii americani au declarat că acesta este doar un nou protest gen Maniu - apă de ploaie - fără interes pentru ei, fiind mai mult o compilare a tuturor documentelor de același fel, cu care Maniu inundă cancelariile străine. Nu există în el nici o propunere concretă de organizare a unei mișcări de rezistență. De fapt Grigore Buzești nu dorea să le dea ofiterilor americani documentul ce-l solicitau și îi ruga pe americani, că pe când diplomații lor nu dau speranțe partidelor de opoziție, dintr'odată doi ofiteri cari nu aveau însărcinări diplomatice, cer propuneri de acest soi. În urma unei discuții foarte aprinse, americanii au arătat inutilitatea trimiterii acelui Memorandum în forma lui inițială, dând totodată să se înțeleagă că sunt foarte desamăgiți spunând că s'au adresat greșit și făcând aluzii că poate alte partide sau organizațiuni din țară ar fi gata să pună mai mult interes. Atunci Grigore Buzești a intervenit spunând că nu s'a terminat și s'a reluat discuția. Hall a menționat că Maniu ar trebui să înțeleagă că, cu metodele sale democratice învechite nu va putea sconta succesul dorit. Din acest motiv Buzești a reluat tratativele încercând să se informeze mai precis asupra cauzelor urgenței preconizate de către ofiteri pentru transmiterea unor propuneri de organizare concretă, a unei mișcări de rezistență similare celor din țările vecine. Acest Memorandum redactat de către Grigore Niculescu Buzești a fost prezentat în numele Partidului Național Tărănesc. Memorandumul definitiv aflat la dosar a fost transmis unuia din ofiterii americani abia la 30 Septembrie 1946 prin Ioana Bujoiu, care îl scrisese la mașină. În discuțiile ce au avut loc și cari au avut ca scop schițarea noului Memorandum, Buzești expunea punctul său de vedere bazat în esență pentru câștigarea alegerilor, organizațiile partidelor de opoziție și în special ale Partidului Național Tărănesc, va fiind cel mai mare și puternic, urmând a constitui coloana vertebrală a mișcării proiectate, așa cum de altfel reiese din cuprinsul însăși a Memorandumului găsit. Americanii se îndoiu că partidele de opoziție se poată crea prin organizațiile lor existente mișcarea astfel cum ar cere-o ivirea necesității unei organizațiuni cât mai tehnice. Buzești răspunde arătând că partidul socialist dispunea de mulți aderenti printre muncitorii din fabrici și uzini, partidul liberal de majoritatea bur-

gheziei și că masa poporului compusă din țărani se află alături de Partidul Național Tărănesc, toate aceste elemente putând ușor fi transformate în organizații subterane cu conducere comună. Organizațiile existente ale celor trei partide nefiind paramilitare urmau să fie reorganizate după verificarea prealabilă la care ar fi supuse cu prilejul alegerilor, dar nici cum înainte, tocmai spre a se evita expunerea și descoperirea mișcării. Americanii arătasera în adevăr că nu-i interesa câștigarea alegerilor, pe care le socotea pierdute dinainte și cel mult folosirea lor pentru coordonarea misiunilor încredințate și verificarea executării ordinelor date de organele de conducere ale fiecărui partid în măsura în care s'ar putea evita orice ciocnire inutilă. Organizațiile existente ale Partidului Național Tărănesc nu erau paramilitare și Buzești nici nu a dat impresia că ar exista în Partidul său asemenea organizații. Buzești i-a asigurat pe cei doi ofiteri americani, că conducerea și încadrarea nu ar constitui o problemă grea, deoarece Maniu poate conta pe foarte mulți ofiteri deblocați, de toate gradele și are la dispoziție un număr apreciabil de ofiteri superiori. Americanii replicară că mișcarea generală nu poate fi condusă de ofiterii îmbătrâniți sau cari au pierdut contactul de mult cu armata, preconizând folosirea elementelor active din armată sau rezervă, mai mult a celor cu cunoștințe tehnice, cu experiența mănuirii armelor de diferite categorii căpătate pe câmpul de luptă în colaborare cu armatele aliate din războiul trecut. Buzești a întrebat atunci cum s'ar putea instrui aceste elemente spre a fi în curent cu tactica și metodele de luptă modernă la care Hamilton i-a răspuns că vor trebui să fie instruiți în tabere de antrenament în occident, urmând a folosi la plecare și întocmirea căile de comunicație clandestine ale curierilor terestrii de legătură cu mișcările subversive ale țărilor vecine. Buzești spera în aderarea ulterioară la planul propus, a întregului bloc al opoziției așa cum s'a și întâmplat și care reprezentând imensa majoritate a opiniei publice din țară, ar acționa la nevoie chiar dacă nu ar putea conta decât pe slabele ei forțe, în ipoteza neprimirii vre'unui ajutor american. Spre deasemenea că opoziția va câștiga alegerile sau în orice caz vor lua un procent de voturi suficient spre a avea o largă reprezentare în guvern, ceace ar fi înlesnit schimbarea lui totală. Dar pe când momentul oportun ce-l avea în vedere Buzești pentru preluarea guvernării de către opoziție, potrivit rezultatului real al primelor alegeri sau instaurarea unui regim provizoriu neutru, menit a ține noua alegeri, trebuia să urmeze retragere totală a forțelor sovietice din Austria, Ungaria și România, așa că mișcarea avea să fie folosită ca instrument de presiune asupra guvernului, iar la nevoie și de luptă împotriva armatei și forțelor publice, numai dacă acesta ar refuza să demisioneze, ofiterii americani nu luau în seamă utilizarea mișcării decât în ipoteza unui al treilea război mondial la sfârșitul căruia situația statelor de sub ocupație sovietică ar depinde într-o largă măsură de contribuția lor la victoria comună a puterilor occidentale, recomandând în consecință organizarea pe baze pur militare a întregii mișcări care la ora H. urma să fie condusă de un general, deoarece acțiunea trebuia să fie concordată cu planurile comandamentului unit inter-aliat, dictate de strategia generală. Toate comitetele proiectate atunci figurează în Memorandum, cu excepția unui subcomitet de informații la care s'a renunțat înglobându-i activitatea în competența a cel puțin unuia din membrii comitetului militar, care trebuia neapărat să fie și membru al comitetului politic secret din țară. Deasemenea unul dintre membrii acestui comitet secret urma să facă parte și din comitetul politic alcătuit din reprezentanții celor trei partide de opoziție din care Partidul Național Tărănesc avea inițiativa și conducerea, așa că acest rol

de legătură avea să fie rezervat unui național tărănist, sau unei persoane posedând încrederea partidului. Nu s'a pomenit nici un nume în legătură cu încadrarea probabilă a acestor comitete, nici nu s'a dat vre'o indicație cu privire la persoanele susceptibile a fi alese la conducerea mișcării. Buzzești evitând discuția asupra unei probleme pe care o califica drept prematură, atâta vreme cât nu s'ar fi primit acceptarea întregului proiect sau cel puțin un răspuns favorabil la o parte din propunerile conținute în Memorandum. În schimb a fost absolut necesară discuția compunerii dorite a comitetului secret din străinătate în următoarea ordine de precădere: Buzzești, Cretzianu, Vișoianu și la nevoie Gafencu, din cauza obligației pentru Buzzești de a pleca cât mai urgent în străinătate și pentru că în caz de nereușită, Cretzianu și Gafencu reprezentau de mult în străinătate politica partidelor de opoziție, erau cei mai indicați pentru continuarea sau reluarea eventuală a tratativelor asupra planului în cauză. Precizez că nu pot ști dacă acest comitet a fost creat și în caz afirmativ de cine se compune în afară de Buzzești, care era singurul în drept a destăinui românii din străinătate tratativele sale secrete cu americanii. Comitetul secret extern avea să constituie nucleul central al unei comisii mai mari care să poată fi ulterior recunoscut ca comitet național, în cazul nerecunoașterii guvernului actual sau ruperii relațiilor diplomatice, iar în caz de războiu ca guvern legal al României. Pentru complectarea acestei comisii cu personaje capabile, importante sau reprezentative ale vieții politice românești care să poată constitui eventual un asemenea guvern se pune problema plecării din țară a persoanelor necesare în acest scop și pe care Buzzești urma să le semneze în ordinea urgenței plecării lor, ținând seama atât de utilitatea lor în străinătate cât și de greutatea crescândă ale legăturilor cu occidentul, indicând atunci ca singurele persoane cari urmau să plece cât mai neîntârziat în primul lot pe Vișoianu și Mihalsche. Stiu că Buzzești și Vișoianu au plecat cu ajutorul unor piloți americani, cari i-au ascuns în coada avioanelor lor până la sosirea în zona americană. Singura persoană din țară în afară de cele prezente la convorbirile din 18 sau 25-27 Septembrie 1946, despre care am înțeles că a fost ținută la curent cu tratativele duse de Buzzești cu cei doi ofiteri americani, era dl. Maniu. Mișcarea de rezistență avea să se greze pe cadrele Partidului Național Tărănesc, la care ulterior urma să i se adauge organizațiile celorlalte partide de opoziție și în sfârșit să li se alăture la momentul oportun și organizațiile teroriste independente, care atunci trebuiau toate să fie comandate de conducerea mișcării. În ce privește alegerile, ele urmau să fie un prim prilej de verificare și antrenare a cadrelor ce ar fi făcut parte din așa numitele comitete de apărare a libertății alegerilor. Mandatul prevăzut în Memorandum ar fi fost semnat de Maniu pentru Grigore Niculescu Buzzești, astfel cum el o promisese celor doi ofiteri americani, în cursul tratativelor, el își exprimase atunci convingerea că Maniu va obține ca de obicei și semnătura dl. C.I. Brătianu și C. Titel Petrescu pe acest mandat, așa cum s'a și întâmplat. Același mandat ar fi fost în adevăr semnat de toți trei șefii partidelor de opoziție și înmănat de Radu Buzzești lt. Hamilton ca să-l ducă fratelui său în străinătate. Stiu că Hamilton a fost încântat de primirea și conținutul mandatului, având astfel dovada scrisă a tuturor celor discutate la 18 și 25-27 Septembrie 1946, mandatul având rolul de a constitui semnarea Memorandumului și ratificarea tratativelor duse de Buzzești. Mișcarea de rezistență urma să se alimenteze din cele 60.000 medalii românești ce trebuiau importate pentru acoperirea chel-

tutielilor ei de organizare, dotare și subzistență pe o perioadă nedeterminată. În străinătate reprezentanții opoziției și aderenții ei activi, aveau la dispoziție fonduri din Elveția care s'au făcut de altfel obiectul unui proces. Numărarea amănunțită într'un capitol introductiv special din Memorandum a cauzelor pentru care nu există în țară organizații asemănătoare cu cele din țările vecine și în deosebi Jugoslovيا se datorește faptului că Hamilton a insistat asupra pericolului ce l-ar putea reprezenta pentru România, după un eventual războiu, lipsa unei acțiuni eficace față de rezultatele ce s'ar obține desigur în cursul războiului de către mișcările străine bine organizate și pe care s'ar întemeia cu oarecare sort de reușită aspirațiile teritoriale ale statelor înconjurătoare. Mișcarea din România trebuia să-și creeze un serviciu de curier terestru cu cele dinprejur iar pentru coordonarea planurilor de acțiune urma să se țină în occident conferințe periodice ale șefilor tuturor mișcărilor de rezistență. În ce privește participarea mea la tratative, recunosc că nu am insistat prea mult să mă retrag din prima întrunire, fiind aranjată de mine la locuința mea și având mai mult caracterul unei luări de contact, decât al unei conspirații cu consecințe grave. Prezența mea și la a doua întrevvedere după ce mă declarasem hotărât să nu mai asist la nici o consfătuire, se datorește doar stăruințelor lui Grigore Buzescu, care se plânsese că nu pricepe limbajul americanilor și care, la anunțul absenței lui Pogoneanu, mă implorase să viu ca să sîm cel puțin un martor. Americanii ceruseră dintr'un început ca toți acei care cunoșteau scopul reuniunilor adică Ioana Bujoiu, Pogoneanu și eu mine să plecăm imediat în străinătate, chiar cu prioritate, față de persoanele mai importante care urmau să părăsească țara în primul lot după Buzescu. Am invocat spre a nu plecăm printre altele multe și următoarele motive: chiar dacă prezența mea la cele două întâlniri ar fi la iveală, ceace părea imposibil, dacă ceilalți participanți plecau nu puteam fi bănuț, trăind retras la țară, fără nici un contact cu opoziția cu care se știa că nu sunt solidar; toate interesele mele mă leagă de țară iar în străinătate neavând mijloace de subzistență decât nu găseam o slujbă deveneam dependent în grupul lui Maniu, sau o unealtă străină; eram de altfel ca și Pogoneanu contra trimiterii acestui memoriu, absolut străin de concepția și fără nici un fel de rol eventual în aplicarea planului despre care și el și eu spuneam că s'ar putea să ducă la războiu civil, cu toate nenorocirile ce l-ar implica pentru țară; în sfârșit eram convins că puteam pleca dacă doream oricând atunci pe cale oficială. Pogoneanu a refuzat atunci la rândul lui și el să plece, aducând o serie de argumente considerate de americani ca necesare și punând apoi condiții ce nu s'au putut îndeplini. Cam la o lună după plecarea mea la Bulci am fost chemat prin secretarul meu urgent în Capitală, unde Hamilton m'a anunțat că trebuie să părăsesc țara imediat, deoarece se făcuseră anumite indiscrețiuni în legătură cu plecarea lui Vișoianu, datorită cărora ofiterii americani au și fost rechemati. Eu susțineam că reprezint pentru ei un pericol permanent, fiind în curent cu scopul final al tratativelor, așa că secretul planului nu va fi în siguranță atâtea vreme cât nu mă voi afla în Statele Unite. Față de violența discuțiunii noastre în urma refuzului meu repetat și categoric de a părăsi țara, am trebuit să-i promit că mă voi otrăvi în caz de arestare, așa cum ceruse, dar fiindcă nu s'a mulțumit cu asigurarea că din moment ce vor pleca toți ceilalți martori la tratative, voi putea chiar arestat fiind a ascunde adevărul. Era o amenințare pe care o consideram destul de gravă. În ce privește complotul în cauză, tin să precizez că nu cunoșteam până la arestarea mea decât cele aflate între 18 și 30 Septembrie 1946, astfel cum sunt scrise și semnate de mine între 12 Septembrie și 17 Octombrie 1947 în cele 7 declarații ale mele aflate la dosar".

Acuzatul Nicolae Penescu a declarat: " In toamna anului 1937, biroul partidului a propus dlui Maniu ca in baza deplinei sale puteri să mă numească casier adjunct, la sfârșitul anului 1944 am fost numit secretar general de președintele partidului tot in baza deplinei puteri. Am funcționat in această calitate până la Iulie 1947. In 1932 am fost secretar general al Ministerului de Interne, am fost ales de trei ori deputat. In Noiembrie 1944 am fost numit ministru de Interne in al doilea guvern Sănătescu. La începutul lui Decembrie guvernul a dimisionat. Partidul Tărănesc din vechiul Regat s'a născut după primul războiu mondial ca o reacțiune a țărănimii și a claselor muncitoare contra plutocrației și clasei dominante. Am venit de la Universitatea din Paris cu o pregătire științifică și ideologică socialistă. Am intrat in Partidul Tărănesc la a cărui doctrină am contribuit tot tineretul de atunci, care adus mișcării avânt și generozitate. Ideia noastră fundamentală era ca țărănimii și clasele muncitoare trebuie să tindă la promovarea intereselor lor, împotriva burgheziei dominante. Ne-am găsit atunci pe acelaș drum cu Partidul Național din Ardeal. De aceea am fuzionat in 1926. De atunci însă partidul a suferit asaltul a o mulțime de resturi fără loc in spațiul politic din lumea veche. De aceea ne-am găsit cu structura partidului diformată in guvernele dintre anii 1928-1933. Din această cauză nu am putut realiza decât puțin lucru. Până la 23 August 1944 aceste lăstari s'au deslipit singure de partid. Am fost fericit că din 1943 am început colaborarea cu partidele muncitorești și am pus bazele acțiunii comune de guvernare care a început in Noiembrie 1944. Am făcut parte din comisiunea desemnată de acele patru partide pentru pregătirea actului dela 23 August 1944. Din nenorocire rapoartele noastre cu partidele muncitorești și in special cu Partidul Comunist s'au înrăutățit. Primul guvern de colaborare s'a format sub semnul puțin promițător al acestei atmosfere. Consider ca prima greșală a noastră neparticiparea la Frontul Național Democrat. Dl. Maniu care avea depline puteri a imprimat imediat după 23 August partidului o politică anti-comunistă, cu tendințe de înfrângerea elanului partidelor muncitorești. Această tendință s'a accentuat după eșecul tentativei dlui Maniu de a stabili contactul cu dl. Văsiniski din cauza memoriului pe care dl. Maniu l-a trimis atunci dlui Văsiniski. In această epocă dl. Maniu avea un imens prestigiu in partid și in țară. Făcuse o poziție regimurilor de dictatură personală ale lui Carol II și Antonescu. Partidul s'a mers pe linia politică trasată de Maniu, in virtutea inerției până la dizolvare. La Ministerul de Interne nu am avut mână liberă pentru numirea prefectilor de acord cu reprezentanții partidelor Comunist și Liberal. Am făcut greșala de a anunța efectuarea alegerilor comunale la un moment nepotrivit, ceea ce a supărat pe comunisti. Din cauza unei manifestațiuni organizată contra mea am dimisionat cu plăcere dela Ministerul de Interne, unde nu puteam face politica pe care o vedeam bună. N'am mai primit să rămân in guvern. In timpul guvernului Rădescu nu s'a realizat o colaborare mai armonioasă din cauza sprijinului dat generalului Rădescu până in ajunul incidentelor din Piața Palatului Regal. Delegația permanentă a Partidului Național Tărănesc refăcută prin cooptări, a admis un proiect de reformă agrară elaborat de dl. Mihalsche. Rudiță care era ministru de Agricultură a informat delegația permanentă că Rădescu dorește să aleagă liber momentul depunerii unui proiect de reformă agrară. Maniu a fost de acord și comunicarea proiectului a fost amânată fără termen să nu se facă greutăți generalului Rădescu. Am ajuns la 6 Martie 1945. N'am mai participat la guvernare. Dl. Maniu a prezentat guvernul Dr. Groza ca un produs al unei lovituri de stat și contrar acorduri-

lor internaționale existente nefiind reprezentați în el toate forțele democratice ale țării. S'au soluționat unele reacțiuni contra politicii dlui Maniu printre care aceea a doctorului Iupu, dar dl. Maniu și-a impus voința, ca de obicei, cu surâsul pe buze și cu mânuși. Am stat pe această poziție până la 8 Ianuarie 1946 când s'a pus în executare acordul dela Moscova. În aceeași zi dl. Maniu sărbătorea ziua sa de naștere. Am întâlnit în casa lui unde era lume multă pe Emil Hatieganu. Dl. Maniu i-a dat să citească o declarație în Consiliul de Miniștri, în sensul că rolul ministrului național țărănesc era numai de a supraveghea executarea acordului dela Moscova. Am rămas surprinși pentru că ne imaginăsem că un început de colaborare trebuie realizat. Acest act nu l-a făcut în forurile delegației permanente ci a pus partidul în fața unui fapt împlinit. Dl. Hatieganu a citit declarația în Consiliul de Miniștri. Aceasta a fost linia dată de Maniu. Câteva zile după 6 Martie 1945, guvernul englez și american au trimis guvernului român câte o notă prin care făcea cunoscut că nu-l recunosc ca un guvern reprezentativ. Din această cauză s'a produs incidentul constituțional din Mai 1946. Acest incident fusese lichidat la 8 Ianuarie 1946. Momentul era prielnic pentru o politică de destindere. Alegerile care se apropiau au marit însă prăpastia dintre partidul nostru și partidele muncitorești. A doua zi după alegeri am mers la dl. Maniu și mi-a arătat un comunicat deja trimis spre publicare la ziarul Dreptatea, în care alegerile erau declarate nule și camera nevalabilă, ca fiind erezită din alegeri falsificate. I-am reproșat că nici cel puțin biroul nu a fost consultat. Mi-a răspuns că nu era timp și a întrebă numai pe dnii Brătianu și Titel Petrescu. S'a convocat delegația permanentă și la această sedință s'au produs proteste contra politicii faptului împlinit practică de dl. Maniu. La 30 Noembrie 1946 comitetul central a primit propunerea lui Maniu de a interzice participarea deputaților naționali-tărăniști, la lucrările Parlamentului. Am accentuat deci poziția de intresigentă față de guvern. Această politică era acum a întregului partid. În Martie 1947 au început arestările printre fruntașii naționali-tărăniști din Capitală și din provincie. Ele au coincis cu eșecul conferinței dela Moscova și cu evenimentele din sud-estul European. Aceasta m'a făcut pe mine să văd eșecul apropiat al politicii noastre. Am mers la dl. Mihalache în vacanța Paștelui și i-am expus credința mea de a se schimba tactica partidului. I-am propus să-l vizităm împreună pe dl. Maniu la Sibiu și să-l convingem în acest sens. Dl. Mihalache a fost de acord. La sfârșitul lui Aprilie a fost convocată delegația permanentă, la care s'a ivit aceleași preocupări. Am fost însărcinat să merg singur la Sibiu ca să-i expun dlui Maniu punctul nostru de vedere. Am executat mandatul dar m'am izbit de hotărârea netă și categorică a dlui Maniu de a nu îngădui intrarea în Parlament a deputaților naționali-tărăniști. La întoarcerea mea la București, am prezentat lui Mihai Popovici demisia mea dela secretariatul general. Am fost rugat să mai rămân de către dl. Mihalache și Mihai Popovici. La începutul lunii Iulie au avut loc câteva sedințe ale delegației permanente când dl. Maniu a dezvoltat pentru întâia dată, politica sa, denumind-o de rezistență națională, spunând că existența statului român este amenințată, comunismul va desființa proprietatea țărănească. Trebuie să rezistăm să le salvăm pe amândouă și că nu este azi momentul realizării programului nostru. Nu s'a luat nici o hotărâre. Într-o sedință de birou care a avut loc ulterior, am cerut ca tactica partidului să fie din nou pusă în discuție și am arătat că eu nu sunt convins de rezistența națională fiindcă memoriile noastre erau în închisori. În continuarea acestei discuțiuni, am cerut cu prilejul unei alte sedințe de birou, intrarea deputaților noștri în Parlament. Aceasta se întâmpla înainte de primirea sonației trimisă de președintele Camerii, deputaților noștri de a veni la sedințe. Dl. Maniu m'a întrerupt și a spus că această politică ar fi un dezastru. Am continuat totuși să susțin punctul

meu de vedere. M'a sprijinit numai dl. Mihaleache, totți ceilalți m'au combătut cu hotărâre. la 4 Iulie 1947 s'a ~~întrun~~ somat că deputații noștri nu participă la ședințele Parlamentului și ca urmare biroul a hotărât stunci să convoace comitetul central pentru 18 Iulie 1947. Partidul Național Tărănesc a reprezentat mai ales după alegeri ideea națională și principiul proprietății private țărănești ca temelie existenței statului român. De aceea multe elemente de dreapta s'au îndreptat spre noi, găsindu-ne asaltați de elemente din societatea pe care altdată am combătut-o. M'am silit să împiedic ajungerea acestor elemente la locurile de conducere în partid. Aceste elemente plăceau însă dlui Maniu, pentru dinamismul lor. Când am fost ministru de Interne n'am reușit să fac democratizarea aparatului de stat, timpul fiind prea scurt și fiind împiedicat de Maniu, care s'a opus ca elemente din partidele muncitorești să pătrundă în aparatul de stat. După ce dnii Gerota și Vișa Augustin nu s'au mai ocupat de tineret am ajuns la conducerea lui elemente foste legionare. Din această cauză exista în tineret tendința organizării lui pe bază de cerc (cuib, celulă). Se creiașe și o școală de cadre sub conducerea inginerului Veteleanu fost legionar. Am participat la o ședință a delegației permanente a tineretului înainte de Paști și le-am arătat că nu pot admite cercurile și școlile de cadre în spiritul în care funcționau. Dl. Barbuș, președintele tineretului universitar pe țară, mi-a răspuns în scris că dl. Veteleanu și ceilalți conducători ai școlii de cadre, foști legionari, au încrederea tineretului. Am adus chestiunile în biroul partidului, cerând ca această stare de lucruri să înceteze. Dl. Mihaleache m'a susținut. Dl. Maniu a lăsat chestiunea nerezolvată, cum făcea ori de câte ori nu era de acord cu noi. Eu trebuia să fac însă politica partidului, fiindcă eram secretarul general al partidului. Elementele foste legionare care veniseră în partid și care nu aveau vini penale din trecut erau foarte tinere și deci reeducabile. Am creiat un cerc de studii special, condus de profesorul Veniamin pentru această reeducare. Eram în această privință de acord cu dna. Ana Pauker, care vorbea în acelaș sens la o adunare a Partidului Comunist. Organizația tineretului avea două părți: una privea organizațiile județene fiecare organizație județeană avea o secție a tineretului condusă de un secretar în directă legătură cu președintele organizației. Tineretul universitar era organizat pe centre universitare. În fiecare centru universitar existau comitete pe facultăți. Tot tineretul universitar era condus de o delegație permanentă cu un secretar. Aceste primea indicațiuni și era sub directă conducere a șefului partidului. Acest tineret a fost condus până la alegeri de un comitet având în frunte pe dl. Vișa. După alegeri dl. Barbuș a fost ales secretarul tineretului. N'am putut schimba nimic la tineret; școala de cadre a rămas să funcționeze mai departe, iar tineretul s'a desprins complet de secretarul general, cu a cărui politică nu era de acord. Conducătorii lui mi-au spus: "dacă d-ta mergi spre stânga, noi mergem spre dreapta". Organizația muncitorească a fost creiată după 23 August 1944 și condusă de Ilie Iazăr, ajutat de Romulus Georocescu. Din vara anului 1946 la conducerea acestei organizații a trecut profesorul Veniamin. Eu nu m'am ocupat de această organizație decât la începutul acestui an când a trebuit să intervin pentru că la adunările ei ce aveau loc la club se foloseau elemente nesigure, pentru a se ataca cu violență guvernul. Organizația muncitorească căuta să aibă comitete mai în toate întreprinderile, dar care erau oarecum clandestine, fiindcă nu îndrăzneau să lucreze pe față la captarea de noi membrii. Am interzis deci aceste adunări printr'un comunicat publicat în Dreptatea. Am cerut înlăturarea lui Boșca Mălin colaboratorul lui Serdici la biroul presei, fiindcă făcea dosare atât conducătorilor partidului cât și oamenilor politici din alte partide. Am fost informat că Boșca Mălin și Beldeanu erau amestecați în mișcări subversive. Am cerut din nou dlui

Maniu și lui Verdici îndepărtarea lor dar fără succes. În acel timp a apărut acolo și un curent sârbu, care tipărea manifeste cu titlul "Sarmisegetuza" și altele. În timpul cercetărilor "Sumanlor Negre", a dispărut amândoi. Biroul presei a fost reorganizat sub conducerea lui N. Carandino. Boșca Malin era un element în care nu aveam încredere dar a fost impus de Dl. Maniu lui Verdici.

Scopul pentru care Dl. Maniu atrăgea acest tineret nu-l înțelegem atunci, astăzi privind retrospectiv pot să dau altă interpretare decât aceea pe care o dădeam atunci. În acele momente eu consideram că Dl. Maniu favoriza aluviunea aceasta de tineret fost legionar, fiindcă se găsea în ele elemente dinamice pentru lupta de opoziție pe care o duceam și Dl. Maniu i-au plăcut întotdeauna elementele dinamice. Dar din momentul în care eu am văzut detașându-se de secretarul general acest tineret cât și organizarea muncitorească, ca și alte sectoare ale partidului, m'am îngrijorat și de aceea am ridicat problemele din forul de conducere al partidului evident că Dl. Maniu apare acum ca el vedea în aceste elemente pe cei capabili la un moment potrivit să facă și o politică, alta decât cea a legalității. Școala de care eu toată opunerea mea a rămas, fiindcă Dl. Maniu nu a reacționat...

În privința lui Grigore Gafencu știu că Dl. Maniu era prevenit împotriva lui pentru atitudinea avută față de Regele Carol II. În primăvara anului 1946, Dl. Maniu a primit o scrisoare de la Gafencu prin care acesta îi raporta conversațiile sale cu cele mai mari personalități politice din Anglia și Franța. În special interesese convorbirea cu Dl. Winston Churchill, asupra interesului pe care Anglia îl are de a-și menține o poziție de prioritate în sud-est și în special în România. Gafencu i-a expus punctul său de vedere asupra situației din Europa centrală și a interesului pe care Anglia îl are de a se ocupa de țările din această regiune. Câtva timp după aceea Dl. Maniu mi-a cerut lucrările comisiei mixte liberalo-național țărăniste, privitoare la fruntăriile noastre și anume: problema Ardealului de Nord, a Dobrogei, a Minorităților, a Dunării, a Bășaniei celei mai favorizate. Aceste lucrări nu erau îndreptate către guvernul, unele din ele au fost folosite și de guvern. Ele au fost trimise de Maniu lui Gafencu, dar nu știu prin cine. În vara anului 1946, mergând la Sinaia la vila Dr. Jovila-am întâlnit pe Dl. Maniu. El dicta lui Coposu instrucțiuni. Am înțeles că erau dictate unui prieten din străinătate. Nu le-am citit. Niciodată Dl. Maniu nu mi-a arătat instrucțiunile ce trimitea în străinătate. Dl. Maniu a spus cu acea ocazie că s'a convins că se poate conta pe serviciile lui Gafencu și deci și-a schimbat atitudinea față de el. El ca secretar general al Partidului Național Țărănesc nu știa nimic de acțiunea și de legăturile lui Maniu în străinătate. Cele trei patru scrisori pe care le-am citit în biroul partidului, aveau un caracter informativ și nu rezulta din ele o activitate a oamenilor de acolo, cu obiective bine determinate. Când am citit memoriile adresate de Gafencu conferinței de pace, am fost surprins de documentarea bună pe care autorii lor au avut-o la dispoziția și întrebând pe Dl. Maniu cum a reușit Gafencu să fie așa de bine informat, mi-a răspuns că informațiile le-a avut din cercările conferinței de la Paris. Am făcut complet fără să știu. Nu mi-a vorbit Dl. Maniu nimic despre o atare acțiune. Nu am avut nici o legătură cu grupul din străinătate. Nu am cunoscut nimic din acțiunea lui Buzeghi, așa cum ea reiese din unele documente ce mi-au fost citite în cursul anchetei. De aceea nici nu am fost interogat. Niciodată Dl. Maniu nu mi-a vorbit despre intențiunea sa de a forma un guvern din românii aflați acolo, nici despre conversațiile lui Buzeghi cu agenții americani, nici despre intențiunea sa de a răsturna guvernul cu mijloace violente și nici despre planuri militare. Din toate dovezile dela dosar nu rezulta nimic contra mea, nimic din care ar reeși nu numai acordul meu la aceste acțiuni sau intențiuni, dar nici cel puțin cunoașterea lor cât de vagă. Eu am fost străin de toate acestea. Nu înțeleg să mă desolidarizez de ceea ce a fost politica oficială statutară a parti

... așa cum ea a fost stabilită de forurile partidului, dar nu aleg să am nici o răspundere și nici un merit, în legătură cu politica personală a Dlui Maniu, care ne-a adus unde suntem noi astăzi și unde este partidul. Secretarul general al Partidului Național Țărănesc, era bun să adune asupra lui ca un peratrăsnut toate fulgerile adversarilor, să reprezinte partidul în afară, dar fără să știe ce se petrece în jurul lui. Oricare ar fi hotărârea Tribunalului eu sunt mulțumit dacă prietenii mei politici, opinia publică și clasa muncitoare vor fi convinse că eu nu am complotat, nici cel puțin cu intențiunea pentru a răsturna acest guvern. De numele lui Grigore Niculescu "ușezi" am auzit puțin înainte de 23 August 1944, de la Mihail Popovici, că ar fi fost la o consfătuire la Stirbeș. L-am cunoscut când era ministru de Externe. După egirea lui din guvern a devenit sfătuitorul cel mai intim al Dlui Maniu. La 3 Iulie 1946, l-am văzut în sala în care țineau comitetul central. Atunci am aflat că era membru al Partidului Național Țărănesc. Dl. Maniu mi-a vorbit de necesitatea ca el să fie cooptat în delegația permanentă. Dl. Maniu avea mare încredere în calitățile excepționale ale lui Buzesti. Pironul a desaprobat atitudinea Dlui Maniu de a fi refuzat să semneze o scrisoare de mulțumire față de ajutorul american așa cum propusese Dl. Dinu Brătianu. În lipsa Dlui Maniu eu am fost însărcinat de birou să inspir un articol pentru Dreptatea de Cultuire guvernului american. Dl. Maniu reproșa americanilor că nu au condiționat ajutorul de anumite îmbunătățiri a situației politice din țară. Cu prilejul cercetărilor dela 8 Noiembrie 1945, am declarat că inițiativa nu aparține organizației Capitalei a partidului nostru ci ea a manifestat numai la o manifestație proiectată de populație. Astăzi evenimentele de atunci îmi apar ca un element al politicii duse de partid contra regimului. Dl. Serdici era interpretul Dlui Maniu, cu prilejul conversațiilor sale cu anglo-americanii. Aceștia aveau multă simpatie pentru Serdici și încredere în el. Singurele documente care mi-au fost arătate în cursul anchetei a fost Memorandumul și Minuta conversațiilor lui Buzesti cu agenții americani și declarațiile lui Ștircea. Măsurile ce au fost luate în timpul alegerilor nu aveau nimic excepțional în ele. S'a făcut un comitet mixt electoral liberalo-național țărănesc - socialist independent. S'a lăsat organizațiilor latitudinea să-și apere fiecare urnele prin mijloacele dele mai potrivite. Aceste măsuri apar însă în Memorandum și sunt interpretate a fi ca executarea lui. Nu cunosc nici așezămintele militare. Dl. Mihalache se ocupa de cercurile profesionale în care intra și cele militare. Odată am auzit pe Dl. Mihalache spunându-i Dl. Maniu că are să-și spună ce a discutat cu generații, deci se fereau de mine și nu am mai întrebato. Eu nu am luat nici o măsură și nu am participat la nici o acțiune sau inițiativă cease ar putea fi considerată azi ca o executare a planului militar sau a Memorandumului. Am aflat abia acum că conducerea secției militare elaborează proiecte de legi sau planuri, pe care le trimitea Dlui Serdici și le înmâna Dlui Maniu, fără să treacă pe la secretarul general. Am aflat de organizația pe țară a secției militare, atunci când generalul Negrei mi-a dat o scrisoare și un memoriu în legătură cu conducerea pe țară a acestei secțiuni, adică la începutul lui Iuliu 1947. Am cerut Dlui Negrei să mă informeze și pe mine despre organizația pe țară a secțiunei, fiindcă aceasta ar intra și în atribuțiile mele, dacă pe cea din Capitală o avea Dl. Mihalache. Nu cunosc decât câțiva din membrii secției militare. Colonel Stoika mi-a cerut să-i dau odată un loc de deputat și fiindcă avea numai 30 de membri nu i-am dat. Pe Dt. Colonel Statescu l-am văzut prima dată aici, ca și pe mulți din complotiști. Dacă s'au petrecut însă cele ce scrie la dosar, desigur că angajează Partidul Național Țărănesc și eu nu pot să le aprob. Le consider opera unor alienați. La mijlocul lui Martie Dl. Maniu avea o audiență cu ministrul Americii. I-am dus memoriul către organizația Națiunilor Unite, elaborat de

către cele trei partide la care erau atașate în copii diferite declarațiuni și piese care se făceau dovada fabricării alegerilor. Fiindcă dl. Serdici nu era de găsit, dl. Maniu m'a rugat să-l însoțesc la legatia Americană. Cu acest prilej dl. Maniu a declarat că va începe o acțiune de răsturnarea guvernului, situația nemai putând fi tolerată și a cerut părerea dlui Berry. Acesta a răspuns că va cere relații de partamentului său de stat. În aprilie dl. Maniu ne-a citit mie și dlui Mihelache un mesaj al dlui Acheson, adresat Misiunii Americane, în care aceasta era rugată să sfătuiască pe dl. Maniu să se abțină de la agitații pentru răsturnarea guvernului, momentul nefiind oportun. Nu-mi aduc aminte dacă dl. Maniu a întrebuintat cuvintele "prin violență", dar acesta era sensul. Dacă probade conchid spre o participare a dlui Maniu la această acțiune, atunci nota Acheson poate fi în legătură cu acțiunea dlui Maniu. Plecarea mea n'avea ^{mai} unul din scopurile pe care mi le atribuie actul de acuzare. N'am avut intenția să particip la un complot contra guvernului, cu atât mai puțin n'am avut intenția să provoc o stirbire a independenței țării sau să instig la folosirea de mijloace violente în acest scop. N'am cunoscut nici intenția dlui Maniu de a întreprinde asemenea acțiuni. N'am cunoscut nici acțiunea dlui Maniu în străinătate, pentru că în conștiința mea să se facă vre'o legătură între plecarea mea și continuarea sau animarea acestei acțiuni. Dovezile sunt complete în acest sens. Eram însă amenințat să fiu arestat, mi-a spus-o dl. Maniu, Mihai Popovici și eu însumi eram informat. Am fost totdeauna victima ce trebuia jertfită ca în tragediile antice pentru ca zeii să fie imblânziți. De aceea mi-s'au luat ferma în 1945, deși o ceresem sătenii și organele legale. În 1946 un atentat contra mea m'a lăsat invalid. În 1947 sunt arestat și trimis în judecată pentru complot. Am căutat loc să mă ascund. Am vorbit în acest sens cu persoane ce vor depune măturii. Una din ele mi-a sugerat ideea plecării cu un avion TARS, care ar schimba ruta în loc de Arad a zbura spre frontiera turcă. Am consultat și un aviator. Aceasta se petrecea între 8 - 12 Iulie 1947. La 13 Iulie 1947 mă chiamă dl. Maniu și mă invită să plec luni 14 Iulie 1947, cu un avion în străinătate pentru a-mi salva integritatea mea corporală. Am refuzat. Mi-a spus să-i dau răspunsul pe la ora 8 seara. Am mers din nou la dl. Maniu la Senatoriul Dr. Jovin. I-am dat acelaș răspuns, cu toate că insistă și dl. Mihelache. Pe la orele 12 noaptea a trimis la mine pe dnii Vlah Hatieganu și Romulus Boilă, să mă roage să plec, fiindcă în țară nu mai este loc decât pentru martiraj. Am refuzat. La ora 12,30 noaptea au venit dnii Nicolae Carandino și Ilie Iazăr. Atunci am făcut greșeala care mă va costa poate viața și am plecat, făcându-mi bagajele, ca să ajung peste câteva ceasuri la închisoare. Niciodată și nici la 13 Iulie 1947 dl. Maniu nu mi-a vorbit de vre'o misiune în străinătate, individuală sau alături de alții. Eu mergeam în Franța, la Paris am un prieten avocat cu un birou foarte ocupat la care intenționam să lucrez ca să-mi câștig existența. Dacă acum se leagă această plecare de tot ce s'a descoperit și care nu-mi era cunoscut, se poate spune că noi eram trimiși, fără să știm, în executarea unui plan. Dar nu pot fi complotist, criminal, adică fără să am intențiunea sau cel puțin conștiința crimei. Mi-am dat seama de la Paște că partidul merge pe un drum infundat, cum zice Nestor Bădea, am încercat să-l abăt. N'am reușit la timp, pentru a nu fi ez o victimă a unei politici ale cărei roade se văd. Toți membrii forurilor de conducere ale partidului, suntem solidar răspunzători de această politică. Politica oficială a partidului este deci a noastră, dar nu este a noastră politica personală a dlui Maniu. Nu mi-a vorbit dl. Maniu de o acțiune în străinătate, dar interpretarea logică a plecării acestui grup, era desigur de a forma în străinătate un guvern. Eu consider însă că este o prostie să se formeze un guvern într-o țară cu care avem legături diplomatice și a recunoscut guvernul legal. Nu știu însă ce gândea dl. Maniu, eu știu numele cele ce mă privesc pe mine. Astăzi din cele ce se văd la dosar organizarea partidului apare ca un nucleu pentru acțiunea aceasta de răsturnare.

ree guvernului, dar atunci eu nu bănuiam nimic. Dacă s'a trimis pe vice președintele partidului și pe secretarul general în străinătate, nu a fost o politică sănătoasă. Cred că și muncitorii se simțeau mai bine cu noi decât cu alții și noi ne simțeam bine lângă muncitori decât lângă burghozo-liberali. Nota Acheson era un răspuns cred la întrebarea dlui Maniu de a se vedea ce măsuri ia guvernul american, în cazul când Partidul Național Tărănesc ar trece la o acțiune de răsturnarea guvernului prin mijloace violente. De la alegeri secțiile tineretului deveneau mai abundente și la secția militară de asemenea se mărise numărul față de trecut, dar secretarul general nu avea atribuție în intrarea acestor elemente. Pornind de la 23 August 1944 dl. Maniu era de părere că independența României este amenințată și că prezenta unor trupe străine pe teritoriul țării duce la un dezastru. Dr. Iupu a plecat din Partidul Național Tărănesc din cauza deosebirii de vederi din partid, cum au plecat și alții ca Stere, Iunian și alții. Am fost președintele Uniunii Avocaților din România mult timp, după ce am eșit din guvernul Sănătescu până în primăvara 1946. Carandino spunea că pleacă fiindcă este amenințat pentru activitatea lui la (aceasta) la ziarul Dreptatea. Ilie Iazăr a fost cooptat în delegația permanentă în Septembrie 1946 dar nu a participat la nici o ședință. N'am văzut pe Ilie Iazăr inițiind ceva în legătură cu 8 Noembrie 1945. Nu mi s'a spus că mi se dă o însărcinare în străinătate. Știam că acei din străinătate nu se înțelegeau și de aceea am crezut că plecarea lui Mihalache este condiționată de a fi ponderator și a coordona activitatea celor din străinătate. Memoriile erau elaborate de secretariatului celor trei partide, aprobate de forurile statutare, semnate de cei trei preșidenți și date celor trei misiuni eliete și uneori Legației Franceze. Niciodată secretariatul sau eu nu am dat misiunilor alte documentări și n'am avut alt contact cu ele decât pentru prezentarea acelor memorii, care erau duse de dl. Maniu, dar erau opera celor trei partide. Dl. Serdici nu prezenta memorii. Nu știu ce material dădea el misiunilor. Secretariatul nu trimetea documentări prin biroul presei, acesta luăra singur și cerea secretariatului informațiuni politice. Dl. Maniu nu m'a elogiat în mod special pentru lucrarea destinată dlui Etheridge, care nu a fost făcută de secretarul general. Eu am avut grija de a fi tradusă lucrarea în limba engleză și am dat-o dlui Maniu, care m'a luat cu dansul la dl. Etheridge, să dau ceva explicații dacă va fi nevoie odată cu reîntoarea acestei lucrări. Precizez că memoriile făcute către aliați ca și lucrările destinate conferinței de pace făcute de liberali, au fost trimise înainte de 18 - 30 Septembrie 1946".

Acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Cunosc pe Nicolae Penescu din 1923 și am cea mai bună părere despre el. Este un om bine pregătit, om de caracter, cu putere de muncă excepțională. De aceea de când l-am cunoscut m'am etasat de el cu tot sufletul și cu toată încrederea. A fost promovat ca secretar general al Partidului Național Tărănesc de mine și de conducerea partidului. Această însărcinare i s'a dat când a devenit ministru Chită Pop și s'a retras de la secretariat deputând îndeplinii amândouă funcțiunile. Secretarul partidului, ca la orice corporație, conduce biroul partidului, serviciile politice. Si-a îndeplinit serviciul în mod excelent merițând toată recunoștința pe care i-am și dat-o lăudându-l. Pe Grigore Niculescu Buzesti îl cunosc mai de aproape, personal în cunoștință înăuntru mai înainte de prin 1941-1942 și mai aproape am avut legături cu el, când am pregătit actul de la 23 August 1944. Nu-mi amintesc data când a devenit membru al Partidului Național Tărănesc, acum doi trei priceput în chestiunile externe. Era un om de încredere al meu și când erau chestiuni mai importante de natură externă îl consultam. A candidat pe listele național-tărăniste în Noembrie 1946, în tim-

pul când era în țară. Dânsul a plecat în străinătate din cauză că avea soția grav bolnavă în Elveția și trebuia s'o îngrijească și după cum se știe a și decedat. Nu cunosc amănuntele despre plecarea lui și nici cu ajutorul cui a plecat. Pe mine m'a încunostiințat de plecare fratele său Radu. Nu l-am întrebat cum a putut să plece fără pașaport, eu știam din spusele lui că a cerut permisie legală dela guvernul actual și nu i s'a dat, astfel că a căutat să folosească altă ocazie. Nu a plecat trimis de mine sau de partidul nostru. Mi-a părut însă bine că a plecat, căci avea ocazia să facă și țării servicii în străinătate. Am fost vizitat în dese rânduri de Grigore Niculescu Buzești, nu pot preciza de câte ori dar în tot cazul venea la mine în fiecare lună. Nu pot preciza dacă a fost și în perioada dela 15 Septembrie la 15 Octombrie 1946, dar dacă a fost în București probabil a fost și la mine. Pe Radu Niculescu Buzești l-am cunoscut și am avut și cu el raporturi, dar nu așa bune cum le aveam cu Grigore. Radu s'a înscris în Partidul Național Tărănesc în organizația Caracal. A fost și candidat pe listele Partidului Național Tărănesc. El era inginer la Reșița și de acolo a trecut cu serviciul la București. Venea rar la mine, mi-a comunicat că fratele său Grigore a plecat pentru soția sa bolnavă, alte comunicări importante nu mi-a făcut, decât în legătură cu campania electorală. Pe Camil Demetrescu îl cunosc mai de mult de doi trei ani, nu pot preciza data. Pe Florin Roiu l-am văzut odată în viața mea. Nu-mi reamintesc cu ce ocazie l-am cunoscut, nu știu dacă la mine acasă sau în altă parte. Pe Victor Rădulescu Pogoneanu îl cunosc cam din 1941-1942 și-l apreciez ca pe un foarte talentat om, cu cunoștințe diplomatice excepționale și cu un talent de expunere impresionant. Mă vizita ocazional. Când îl vedeam discutam cu el probleme electorale și de politică externă. Totdeauna când aveam o problemă de politică externă mai acută îi ceream părerea. Pe Vasile Serdici îl cunosc și am avut și locuința în casa lui. L-am cunoscut ca un om deștept și harnic. Era membru în delegația permanentă și avea rolul său; afară de aceasta l-am încredințat eu misiunea de a se informa despre chestiuni în legătură cu străinătate. Am locuit la Serdici, nu pot preciza data, dar în tot cazul înainte de alegeri și chiar în decursul alegerilor. I-am dat lui Serdici în păstrare acte mai importante. Serdici a fost traducătorul meu în diferite întrevederi cu reprezentanții politici ai misiunilor diplomatice anglo-americeane. Am mai încredințat acte din arhiva secretă a mea și lui Ghiță Pop, anumite acte și scrisori ale partidului. Recunosc că am luat inițiativa trecerii frauduloase peste frontieră a lui Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr. Nu m'am ocupat de condițiile tehnice ale plecării. Această operație se împartă în organizare spirituală și organizare tehnică. Ideia de a pleca dl. Mihalache și câțiva prieteni în străinătate era mai veche și într-un moment dat mă hotărâsem să plec eu, dacă nu admitea Mihalache să plece el. Această discuție între noi a durat mult timp și ne gândeam cum vom putea găsi modalitatea de locomoție. În timp ce purtam noi doi această discuție, nimeni altul nu știa de ea; a venit la mine dl. dr. Vlad Hatieganu, care mi-a spus că a auzit că eu vreau să trimet câțiva prieteni în străinătate și că el ar vrea să-mi ofere o bună ocazie. I-am răspuns da, am hotărât să trimet câțiva oameni, dacă nu mă pot duce eu. Atunci dr. Vlad Hatieganu mi-a spus că are doi aviatori cari au la dispoziție avioane și că au trei patru locuri libere, ei plecând în misiune oficială la Intambul. Am spus că le mulțumesc și am să desemnez trei patru persoane care să plece, adăugând că nu am bani și nici benzină. Dl. Hatieganu mi-a spus că aviatorii nu cer sceașta ci tot ceace m'ar ruga ar fi ca eu să le fac posibilă întoarcerea cu avionul, adică să nu fie opriți prin statele prin care trec. I-am spus că acest serviciu îl pot face, adică mă pot pune în contact cu guvernele statelor pe unde trec și sper să am rezultat. Mi-a spus apoi că

că este bine așa și o să fie mulțumiți. Peste două zile a revenit dr. Vlad Hatieganu și mi-a comunicat că bhestiunea este aranjată, aviatorii sunt gata de plecare. Atunci am mers la Mihalache și i-am spus rugându-l să plece el să se folosească de această ocazie și el a consimțit. El s'a interesat dacă oamenii sunt de încredere și eu i-am spus să nu aibă nici o grijă fiindcă sunt recomandați de dl. dr. Vlad Hatieganu. În adevăr răspunderea morală și politică pentru această plecare a dlui Mihalache și a celorlalți prieteni este a mea, am declarat din primul moment dela instrucție acest lucru. Scopul desemnat de mine era ca mergând în străinătate să informeze străinătatea despre situația din România așa cum am făcut întotdeauna și cum trebuie să facă orice șef de partid. Nu era vorba de formarea unui guvern în străinătate, nu am discutat cu ei aceasta, și eu nu admit formarea de guvern în străinătate, fiindcă asemenea guverne s'a văzut că nu au dus la rezultate bune. Nu am mulțumit reprezentantului Americii pentru plecarea lui Buzescu în străinătate sau altor prieteni și nici nu am solicitat la americani aceasta. Am mulțumit reprezentanților Americii, dar nu pentru că a pus la dispoziție avioane, pentru plecarea prietenilor în străinătate, ci pentru că Anglia și America ne-a stat întotdeauna la dispoziție încă dela actul unirii. Nu a fost vorba nici de Vișoianu. Cu reprezentantul Berry am avut convorbiri dar nu în legătură cu un guvern în străinătate, eu am fost totdeauna în contra acestei idei. Legăturile mele cu străinătatea sunt vechi, iar activitatea mea politică este de 50 de ani din care cel puțin 25 ani am fost președinte de partid. Nu am avut legături sau convorbiri cu membrii misiunilor militare anglo-americane, eu am discutat numai cu șefii misiunilor diplomatice. În aceste convorbiri de obicei îmi era translator dl. Serdici; alte ori erau și alții. Reprezentanții misiunilor diplomatice adesea veneau la mine neanunțați și prin urmare nu puteam să pregătesc interpret de obicei la mine în casă se găsea (Serdici) apoi venea cu Porter care știa românește. În mai multe ocazii l-am rugat pe Serdici să transmită anumite lucruri șefilor misiunilor anglo-americane, dacă ași spune că nu am dat aceste dispoziții, n'ași spune adevărul. Aceste informații se refereau la faptul că guvernul Dr. Groza nu respectă angajamentele luate la conferința dela Moscova. Nu recunosc să fi dat ordin lui Serdici să comunice informații cu privire la mișcările trupelor sovietice. Nu recunosc nici să fi dat ceva informații în legătură cu un plan de organizarea armatei. Pogoneanu îmi arăta anumite situații economice și era foarte bine informat, nu am primit informații dela Ministerul de Externe. Nu luam contact cu funcționarii Ministerului de Externe. Recunosc că am transmis o serie de informații în diferite ocazii, de pildă când a fost aici dl. Pepper trimis de președintele Truman și mi-a cerut anumite informații pe care i le-am dat și erau în legătură cu situația țării. De asemenea când a fost aici dl. Etheridge căruia i-am promis un memoriu foarte voluminos și cu fotografii și i-am cerut să se facă dreptate României. Am rugat pe Serdici și pe Penescu să administreze informațiile politice. Am discutat personal cu acești trimiși americani așa cum vorbesti cu un om politic și firește comunică unul, comunică altele, așa că personal am vorbit și cu Pepper și Etheridge. Este adevărat că am dat dispoziții lui Nicolae Carandino să ducă o linie vehementă de atac împotriva guvernului Groza prin zădărnici demersuri pentru ca țara să nu fie ajutată în timpul secetei. Eu i-am spus dlui Brătianu că voi face intervenție separată la americani, pentru a da ajutoare celor nevoiași, pentru că eu nu

./.

merg alături de guvernul Groza. Am fost la dl. Berry și l-am rugat să intervină în America să de a ajutor românilor, iar a doua oară când am mai mers la dl. Berry i-am mulțumit pentru ajutoarele trimise și atunci D-sa mi-a spus că America a trimis ajutoare României la intervenția mea. Recunosc că am semnat o scrisoare împreună cu C. Brătianu și Titel Petrescu, în care constatam că Grigore Niculescu Buzzești este membru de partid și că exprimă vederile Partidului Național Tărănesc în străinătate. Nu am promovat nici un legionar la conducere în partidul nostru, asemenea elemente se găsesc în Partidul Comunist. Nu am organizat cercuri profesionale pe bresle, dar nu erau organizații militare sau paramilitare. La secția militară a fost ales colonel Stoika, iar eu l-am aprobat. Recunosc că am recomandat retragerea din guvern în 1946 a lui Hatieganu. Recunosc că am recomandat neparticiparea deputaților naționali-tărăniști la lucrările Parlamentului. Este adevărat că eu am consimțit și mi-a părut bine de plecarea în străinătate a prietenilor în frunte cu Buzzești, pe care l-am rugat să lucreze în bună înțelegere și este adevărat că ei au dezvoltat acolo o activitate despre care am luat cunoștință și care în linii generale mi-a convenit. Am trimis odată și instrucțiuni, care ar trebui să se găsească la dosar, fiindcă poliția a pus mâna pe acea scrisoare, care cuprinde instrucțiunile și în ea sunt cele ce interesează, acea scrisoare o recunosc că este a mea. Am primit dela Gafencu o scrisoare și dela Cretzianu una, ambele puse în același plic. Dela Gafencu am primit un **report**. Recunosc scrisoarea dela dosar volumul 6 fila 65 documente. Recunosc și scrisoarea dela pagina 68 vol. 6 cum și scrisoarea cu data de 7 Octombrie 1946 dela Gri-gore Gafencu fila 83 dosar 6 documente. Nu știu prin cine primeam aceste scrisori. Nu-mi aduc aminte dacă am primit prin Pogoneanu scrisori sau alte documente. De altfel nu le primeam eu personal, ci ele erau aduse la birou și mi se predau mie de persoanele dela Președinție. Nu pot identifica persoanele care-mi aduceau scrisorile. Nu recunosc să fi organizat o acțiune subversivă cu scopul de a răsturna prin violență guvernul dela putere, aceasta este o calomnie. Recunosc că manifestul ce l-am făcut după alegeri este redactat de mine. Toate actele și memoriile făcute în numele Partidului Național Tărănesc sunt făcute de mine și răspunderea este a mea și nu a altora. În actul de acuzare se spune că eu și cu partidul nostru ași fi căutat ca pe cale violentă să dobor guvernul, ori nu este adevărat, Partidul Național Tărănesc nu a urmărit ca prin forță să răstoarne guvernul. Este adevărat că eu nu m'am învoit să vin la putere dr. Groza, dar nu este adevărat că ași fi uneltit pentru răsturnarea prin violență a regimului democratic din România. Eu am dus și duc o luptă contra guvernului, aceasta este dreptul meu. Nu recunosc să fi organizat secții militare nici nu ar fi fost serios. Eu sunt în contra actualui guvern, dar nu cu mijloace forte. Nu recunosc că ași fi cerut o intervenție străină pe care violentă; eu am căutat ca pe cale politică să dobor guvernul, nu prin violență. Nu recunosc Memorandumul. Nu recunosc să fi contribuit la formarea gărzilor ce au luptat în Ardeal. Poate s'au făcut dar fără știrea mea. Nu cunosc motivele pentru cari acele gărzii au fost dizolvate și conducătorii lor arestați; nu am fost chemat la proces. Nu mi s'a comunicat oficial de atrocitățile făcute. Am auzit în urmă de existența lor și am cerut la Marele Stat Major să fie dizolvate ceace s'a executat. Am fost de mai multe ori la dl. Berry și amers odată și Penescu. Nu recunosc să fi cerut intervenție străină pentru o acțiune violentă pentru înlăturarea guvernului dr. Petru Groza. În scrisoarea dela dosar dela Acheson, se spune de o acțiune violentă, dacă o văd o recunosc. Ilie Iazăr imi este un prieten bun și este un om foarte destoinic. El socotea că sarcina ce i-o dau este prea grea. El a fost secretarul general al secției muncitorești, nu a fost președinte. I-am dat mai multe însărcinări printre care și situația muncitorilor din Capitală, el

..//.

m'a rugat să-l scutesc de aceasta dar am refuzat. Nu-i dădeam instrucțiuni, dar era consilierul meu dela caz la caz. Repet nu a fost organizație militară ci un cemp profesional al Partidului Național Tărănesc de 20 de ani. I-am dat dlui general Negrei delegație de conducere, a fost ales președinte și eu am aprobat. Când era ceva mai important îmi comunicau și eu aprobam; ele lucrau automat nu le impuneam noi cum să lucreze. Aveau statute și regulamente și trebuiau să se țină de ele. Nu am discutat cu Grigore Niculescu Buzești înainte chestiunea mandatului, fiindcă el pleca pentru că soția sa era bolnavă în Elveția. Am discutat numai chestiunea alegerilor, pentru că era candidat pe listele național-tărăniste. Nu-mi aduc aminte, dar se poate să se fi întâmplat să fi refuzat vre'o scrisoare, fiindcă eu am refuzat să semnez multe scrisori. Stiu însă că ajutorul pentru Moldova s'a dat de americani la intervenția mea. Este imposibil ca un șef de partid să se ocupe cu gazeta, el dă numai linia generală de partid care trebuie urmată. După cum am declarat, încercarea de a pleca din țară a lui Mihalache și a celorlalți, a fost organizată de mine pentru motive de ordin politic. Eu am trimis în străinătate aproape în fiecare Capitală din Apus, oameni de ai partidului așa am făcut și în timpul războiului. Eu nu i-am trimis pe acești prieteni la guvernele din străinătate. De aceea am căutat să plece Mihalache în America să se întâlnească cu Hariman și Cleark și să reclame situația din România. Documentul de împuternicire dat lui Buzești nu a fost redactat de mine, eu l-am semnat numai și ușor pentru că știam că Buzești este un om deștept și se putea descurca singur. Nu cunosc Memorandumul și nu știu dacă acolo se vorbește de un mandat. Îmi aduc aminte că i-am spus dlui Brătianu că am semnat o procură pentru dl. Buzești. Recunosc că am praavizat pe cei doi șefi de partide: C. Titel Petrescu și C. I. Brătianu, despre semnarea acestei împuterniciri dată lui Grigore Niculescu Buzești. Este adevărat că l-am însărcinat pe Serdici să țină contact cu reprezentanții presei din străinătate, că eu nu aveam timp. Eu aveam contact numai cu șeful misiunii diplomatice. Nu i-am indicat ce anume informații să dea. Cu Ilie Lazăr nu am mai discutat înainte despre plecare. Numai în seara plecării i-am dat instrucțiuni să informeze lumea din afară despre situația din România și să mă informeze de situația muncitorilor din America. Este adevărat că Ilie Lazăr dela un timp încocoace nu a mai participat la delegația permanentă fiindcă era urmărit de poliție. Nu-mi aduc aminte de invitația ce i-ași fi făcut-o lui Ilie Lazăr să vină la Sibiu, dar se poate și nu știu dacă el nu a mai venit la Sibiu atunci, ducându-se în altă parte. Așa cum este la toate organizațiile profesionale a existat și la organizația noastră un comitet care decidea, deci a fost și la secția muncitorească. Nu mi-a vorbit niciodată Ilie Lazăr despre generalul Aldea sau de alte organizații subversive. Nu l-am cunoscut pe lt. colonel Stătescu și nu este adevărat că a petrecut o zi la mine acasă; de altfel eu nu am acasă".

Acuzatul Ion Mihalache a declarat: "Până la 1933 am fost vice președintele Partidului Național Tărănesc. Dela 1933 și până la 1937 am fost președinte al Partidului Național Tărănesc. De atunci sunt membru de drept al biroului partidului. Dela 1944 și până la Iulie 1946, dl. Iuliu Maniu avea depline puteri, deci dânsul orienta politica. Dela Iulie 1946 au intrat în plenitudinea lor forurile statutare ale partidului. Aceste foruri sunt: comiteul central și delegația permanentă. Toate aceste foruri împreună cu președintele trăsau orientarea politică. Delegația permanentă este aceea care avea conducerea partidului. Cred că dl. Maniu discuta cu mine chestiuni principale ale partidului, el nu avea însă dreptul să angajeze partidul fără consultarea și aprobarea delegației permanente sau a comitetului. Grigore Niculescu Buzești era

intrat de curând în Partidul Național Țărănesc, cu vreaun an înainte să-și pună candidatura la organizația din Capitală, după ce a fost ministru sau mai de garbă după ce a fost ministru. Dl. Maniu îl consulta în problemele de politică externă, cum îl consulta și pe Vigoianu. Nu cunosc ca Partidul Național Țărănesc să fi aluneceat spre dreapta. Intrări în mod masiv ale legionarilor nu cunosc. Știu de scrisoarea adresată lui Cornăciuc care avea grupul său. Dl. Maniu avea depline puteri și l-am întrebat cum este posibil să fie primite aceste elemente și dănsul mi-a spus că în Consiliul de Miniștri s'a stabilit că pot fi primite să se înscrie în partide. În ce privește pe Cornăciuc, am aflat de plecarea lui de mult, nu știu dacă acesta a fost imediat după căderea generalului Antonescu. Nu știu dacă s'a făcut clan-destin. Despre plecarea lui Grigore Niculescu Buzeghi și a lui Vigoianu, am auzit de la Dl. Maniu mai în urmă; am aflat și de pe piață, că ar fi plecat în același timp amândoi, în urmă însă am fost informat că au plecat separat. Am știut că sunt persoane izolate cei din străinătate: Gărbu, Cretzianu și alții. După plecarea lui Buzeghi și Vigoianu s'ar părea că Grigore Niculescu Buzeghi a avut un fel de recomandatie. Știam că sunt persoane izolate și nu am considerat ca grup în străinătate. Am luat cunoștință de o scrisoare a lui Buzeghi și a lui Pavilla cum și Cretzianu, despre a cărui fond nu îmi aduc aminte decât vag, după ce ei s'au arătat la cercetări câteva lucruri. Am cunoscut pe geții și legațiilor și misiunilor anglo-americane, adică pe Burton Perry și ajutorul său Melbourne și pe generalul Schuyler de la americani iar de la englezi pe ministrul Holman. Nu l-am cunoscut pe amiralul Stephenson. Pe Hamilton nu l-am cunoscut, dar de Hall l-am cunoscut, când mi-a făcut odată o vizită de prezentare, în jurul datei când s'a făcut desparțirea Partidului Socialist. M'a întrebat ce părere am. Ultima dată l-am văzut la Dr. Jovin, unde erau mai multe persoane, înainte de plecare. Spunea că pleacă la Viena și se în poiază, dar am auzit că nu s'a mai înapoiat. Sunt autorul principal împreună cu reprezentatul Virgil Nedgearu al statutului partidului, în care s'a prevăzut încă din 1935 c'reuri profesionale. Scopul acestor cercuri profesionale era de altfel un contact spiritual, în loc să se joace table la club să se discute în conferință. Pe lângă președinte funcționa pentru fiecare profesiune câte un comitet, menit a îndruma creșterea de organizații profesionale pe județe. Astfel de cercuri au funcționat și la militari, numite cercuri profesionale militare și în 1945 Dl. Maniu a numit pe colonelul Stoika la conducerea secției militare. I se spunea pe țară, dar trebuia să se ocupe de toate județele.

Capitala având să se organizeze separat, încadrată ca secție în organizația Capitală. Aceste cercuri profesionale au funcționat și în 1936-1937 sub președinția mea. De depinzând de mine nu le-am dat acestor secții nici o instrucțiune. Trebuie să recunosc că dintre toate secțiile profesionale, ce mai activă a fost a ofițerilor de rezervă. Am întâmpinat o rezistență generală și intrucât voiam să rămână și pe țară și să conducă ei și organizația profesională din Capitală, le-am spus ori rămâne pe lângă Dl. Maniu pe țară, și au spus că s'au organizat și pe Capitală și sunt și pe lângă Președinte. Mi-au făcut o vizită colonelul Stoika și generalul Negrei, să mă determine la un echivoc, dar eu am rămas la părerea mea statutară și ei nu s'au încadrat în secție la Capitală. Tineam gândite și se ocupau de elaborarea de studii. La îndreptățele acestei organizații, am participat de două ori, odată înaintea de alogeri și odată în primăvara 1947, fiind invitat să țin o conferință de doctrină ceea ce am făcut, vorbind însă mai mult de organizarea profesională în raport cu Capitala și centrul.

Nu a depins de mine deci, nu am dat instrucțiuni decât de organizare statutară în secții. Secția profesională militară a avut mai mare activitate, fiindcă ofițerii de rezervă aveau mai mult timp liber. În toamnă au procestat un statut special, ceea ce nu era permis fiindcă numai congresul general are acest drept, acest proiect nu a fost supus ferurilor statutare spre cunoștință și discutare. În acel timp era activitate de alegeri. Cel mai greu de ales între comitetele profesionale de conducere es e acela al secțiilor militare.

Nu se poate spune că Partidul Național Țărănesc făcea asemenea acțiuni - lovituri de stat - pe baza secției militare, cu câțiva generali cari au rupt contactul de armată încă din 1935. Partidul Național Țărănesc este un partid serios. De altfel ca cetățeni alegători, după legea din 1946 și militarii activi ar avea dreptul să se înscrie în diferite partide și să facă politică. Nu am fost la conferința colonelului Stoika din Martie, deci nu aveam de unde să știu ce spusese. Am fost la conferința din Aprilie când colonelul Stoika a rezumat: "Armata de Măine". Conferința aceasta ra luată ca model armata elvețiană, unde arma și ranita ar fi păstrate acasă pe numele fiecăruia. M-am spus după conferința colonelului Stoika să se ia din viața educația cetățenească, intelectuală și sportivă. Colonelul Stoika a spus în urmă că și eu a-și fi vorbit de ranită și pușcă, dar nu este adevărat. La confruntarea cu colonelul Stoika, am admis deși nu-mi amintesc - ca o metaforă - ca fiecare să aibă ranita și arma, în atmosfera sălii, aceasta fiindcă se scrisese 7-8 pagini din procesul verbal de confruntare. Nu am cunoscut conferința colonelului Stoika și nu l-am îndemnat eu să o țină. Pe comandorul Gioroiu l-am cunoscut în casa lui Verdici în ziua de alegeri. El nu este membru al Partidului Național Țărănesc, deci nu pot decât să-l rog să-mi facă un plan de organizare al aviației. Nu am cerut la nimeni, nici fostului ministru Deculescu, membru în partid. Mi-a prezentat un plan oferindu-mi cingur Gioroiu, pe care am făcut observațiile mele, pe cât îmi amintesc în legătură cu tratatele de pace. Regret că acest plan nu este la cocar. Cu generalul Gheorghiu am avut o conversație într-o cameră la mine acasă, când comandorul Gioroiu se afla în antreu. Recunosc în general cele spuse de generalul Gheorghiu la confruntare, care a aintit cuvântul de linia I-a, dar nu-și de îndemn la varicade, deși a stat în fața mea singuri în bizon, cum pretinde comandorul Gioroiu care a auzit din antreu și care vorbea la conferință după note scrise. Asta primăvară noi tremuram de frică că nu se întâmplă ceva turburări din pricina nemulțumirilor foamei, cum putea fi vorba de varicade în înțeles de insurecție, asalt? I-am spus că noi acum ne organizăm în Capitală și îi trimitem pe membrii la circumscripțiile respective, să-i cunoască lumea, în linia I-a de luptă, linia membrilor masei partidului. Nu se putea pătrunde în ferurile Partidului Național Țărănesc pe calea organizației profesionale. Secția Militară avea un comitet, putea avea o erarchie, dar numai în cadrul secției, nu am făcut însă acțiuni de luptă proprie.

Recunosc că am voit să plec din țară, deși țineam și țin mult la păpântul țării mele, totuși libertatea care-mi era periclitată, m-a făcut să mă gândesc la plecare pentru a 3-a oară; întâiu sub legionari, apoi în Octombrie 1946. Afirm rezumativ că după 10 Mai, dacă se eliberau cei aproximativ 1.000 fruntași închiși în lagare, nici prin gând nu mi-ar fi trecut să plec. Depresiunea și descurajarea în familiile celor arestați și a miilor de fugari, făceau imposibil de suportat atmosfera. M-am hotărât să plec din

țară la începutul lunii Iunie 1947, mai ales după neeliberarea
 celor închiși. Am încercat de mai multe ori să văd care este gân-
 dul ca program al dlui Maniu în chestiunea plecării mele. Organiza-
 sem cu dânsul să mergem la Dobresti să discutăm. l-am văzut îngri-
 jorat în chestia Ardealului, când a plecat Nagy Ferentz. În jurul
 acestei plecări nu am discutat cu dl. Maniu de nici un program. Am
 fost chemat la telefon de dl. Maniu Duminică 13 Iulie la Dobresti
 să vin imediat la București. Am venit cu mașina căpitanului Zaha-
 ria seara și la dl. Maniu am găsit mai întâi pe Penescu și apoi a
 venit și Carandino. Dl. Maniu mi-a spus despre plecarea aceasta
 organizată. Am aflat că comandorul Negrescu ar fi spus că vrea să
 salveze două avioane pentru că le luau rușii și că este unica ple-
 care, deci ultima ocazie. Este singura mea gafă, ce am făcut-o de
 am căzut în cursă. La ora 11 noaptea au venit și ceilalți. l-am
 întrebat pe dl. Maniu pe ce se bazează această plecare și mi-a spus
 că se bazează pe dr. Gafencu. A venit și Penescu și Ilie Lazăr; nu
 am știut niciodată că plec cu alții, că refuzam. Am luat cunoștință
 de ceilalți la dl. Maniu. Dl. Maniu spunea la plecare că dacă ajung
 în America să iau contact cu românii de acolo și prin conferințe
 să strâng bani pentru nevoile celor închiși deținuți politici. Alt
 program nu ne-a spus. Am plecat cu văzând și făcând. Locul unde
 urma să decolăm nu era un loc de aterizare și decolare, la adăpost
 și mi-am dat seama că a fost o cursă. În avioane nu era loc mai
 mult de patru dintre noi așa că eu și Ilie Lazăr urma să rămânem
 pe jos. Programul de sosire era aproape același ce mi-l făcusem
 înainte. Avioanele aveau combustibil până la Constandinopol deși
 mergeau la Constanta. Aveam de gând să mă pun la adăpostul foști-
 lor miniștri turci față de ~~autoritățile~~ și apoi să ajung în Elve-
 ția direct sau prin Franța. Scopul meu era să lupt pentru elibera-
 rea celor arestați din partidul meu, după ce-mi salvam propria
 mea persoană. Eu țineam ~~la~~ libertate și eu sunt singurul ministru
 de Interne care a dimisionat pentru chestiuni de libertate în con-
 flict cu poliția abuzivă ce o impunea fostul Rege Carol II prin
 Gavrilă Marinescu și general Dumitrescu. Niciodată dl. Maniu nu m'a
 consultat anume asupra necesității unui guvern în străinătate pen-
 trucă eu consider de neconceput acest lucru. Nu am știut că Buzes-
 tii a plecat și nici nu știu că dl. Maniu i-a dat un mandat să lege
 partidul și nici nu ar fi putut să-i dea un mandat valabil. Nu am
 gândit nici un moment să ~~formez~~ în străinătate un guvern cum mi
 se impută și eu consider ca o ~~ab~~erație acest lucru. Resping aseme-
 nea acuzații. Urmăream să iau contact personal pentru orientare,
 apoi îmi făceam un program de lucru. Cercurile profesionale se ocu-
 pau numai de chestiuni profesionale. Nu făceam promisiuni la nimeni
 care intrau în partid. Cunoșc chestia cu nota Acheson. Dl. Maniu a
 venit la mine acasă și mi-a citit o notă la mașină dată de dl.
 Berry, în care spunea că este bine ca să nu se producă agitații în
 țară. Din cele spuse de Penescu rezultă că acest răspuns era dat
 la o întrebare a dlui Maniu. În ce privește organizația profe-
 sională militară în Capitală și municipii se spuneau secții, iar
 la județe se spuneau cercuri militare în legătură cu secțiile pro-
 fesionale. Eu și cu dl. Penescu am fost de părere ca deputații na-
 ționali-tărăniști să folosească tribuna Parlamentului, pentru sal-
 varea celor arestați. S'a convocat comitetul central să hotărască
 și s'a emis părerea să se intre în Parlament, precum cred că va fi
 de acord și majoritatea comitetului central. La consfătuirea din
 toamna trecută nu cred că această părere ar fi avut o majoritate.
 linie de conducere a ziarului "Dreptatea" din punct de vedere po-
 litic o da dl. Maniu conducătorul Partidului Național Tărănesc. În
 ultimul timp se numise și un comitet de direcție pe lângă Nicolae
 Carandino. Pe lt. colonel Stătescu l-am văzut pe acolo pe la secția
 militară, nu știu însă ce atribuție avea în cadrul secției milita-
 re, întrucât nu depindea de mine".

Acuzatul Nicolae Carandino a declarat: "Am făcut part
 dintre membrii Partidului Național Tărănesc. Am avut calitatea de

director al ziarului Dreptatea. Linia de conducere a ziarului în campania de vehemență era dictată de dl. Maniu șeful Partidului Național Tărănesc. Mi-a dat îndrumări normale dl. Maniu. S'a întâmplat să-lasud și unele acte ale guvernului. Nu am politică de sector în partid. Tineam câte un discurs ocazional. Am vrut să plec în străinătate și am fost și la Constanta să văd posibilitatea unei plecări. Plecarea se datora incapacității mele de a duce lupta mai departe, cenzura era din ce în ce mai grea, greutatea la orice pas și securitatea persoanei mele era periclitată și am avut multe dificultăți în partid. Nu eram deloc asigurat în spate și ajunsesem să-mi periclitez situația și în partid și la gazetă. Cu o săptămână înainte de cazul Tămădău, eu plecasem dela ziarul Dreptatea. Am fost la dl. Maniu și i-am spus că vreau să plec și m'a întrebat cum rămâne cu ziarul Dreptatea. N'am înțeles că D-sa este de acord cu această plecare. Am văzut că nu sunt posibilități de plecat pe mare și am discutat o eventuală plecare pe calea aerului. Duminică 13 Iulie 1947 ora 7, am întrebat dacă am fost căutat de cineva și mi s'a răspuns că am fost căutat de dl. Maniu să merg imediat la dânsul. Am plecat și dl. Maniu mi-a spus că a găsit posibilitatea plecării în străinătate, nu mi-a spus condițiile, dar mi-a spus să mă reîntorc pela orele 9 jumate seara. Am venit acasă mi-am făcut bagajele. Am venit la dl. Maniu și în urma mea a venit și Mihalache. Am discutat itinerariul și am plecat după bani. Am trecut să-l iau pe Ilie Lazăr după ce am plecat cu soția mea pe care am convins-o să mă urmeze. Am trecut apoi pela dl. Penescu și de acolo am mers la capul liniei 14 unde aștepta Mihalache și am continuat drumul la Tămădău. Nu a fost vorba de o gazetă în străinătate în legătură cu plecarea mea. Am întrebat pe dl. Maniu ce voi face eu acolo și D-sa mi-a dat să înțeleg că voi face gazetărie pentru interesele Partidului Național Tărănesc, în legătură cu idealul democratic. Nu mi s'a indicat nume sau grup căruia să mă adresez în străinătate. Vlad Hatieganu a spus să mergem în Turcia la o rudă a sa, iar dl. Maniu a spus dacă ajungem în America să mergem la dna. Tarcea și am notat adresele. Sufletește eram pregătit să plec și ocazia dată de dl. Maniu a dus la plecarea subită a mea. La ziarul Dreptatea în calitate de director aveam depline puteri. Nu cred ca ziarul Dreptatea împingea opinia publică până la insurecție. Așa se ducea campania în ziarele de opoziție în tot timpul. Apoi Dreptatea avea un ton moderat față de tonul vechilor ziare de opoziție. Pasagiul din ziar nu este scris de mine ci este în stilul vechi al lui Caracudi și orice reporter politic scrie asemenea prostii. Față de armată am considerați oricărui român. Un director nu se poate ocupa de toate chestiunile din ziar și așa a scăpat chestiunea caricaturii cu Divizia Tudor Vladimirescu, o glumă nesărată. Am mers la chioșc și am cumpărat ziarul Viața Românească a lui Mihail Ralea, în care am văzut o insinuaie caricatură din ziarul Dreptatea. Dacă ași fi ajuns în străinătate ași fi scris pentru libertățile poporului român așa cum scriam și în țară. Ași fi scris să se respecte hotărârea dela Moscova și deci ași fi contribuit și eu cu o picătură la fericirea poporului român. În cadrul acestei plecări nu am găsit ceva anormal dacă activitatea mea era de a scrie în străinătate sau ași fi vorbit pentru libertățile poporului român, pentru democrație și pentru situația deținutilor politici. Am luat în toamna anului 1946 un birou de presă al partidului și l-am condus până la Ianuarie 1947 și am fost ajutat de comandor Mocanu. Buletinul redactat conținea buletine de radio, știri de presă, nu a intrat nici un comentariu de nici o natură. Nu trebuia să informez conducerea partidului cu știrile (din țară) necesare de presă. Sunt unul din gazetarii care au scăpat datorită faptului că nu am scris nici un articol rasial, anti-sovietic etc., eu am fost totdeauna un gazetar democrat. În străinătate credeam că-mi voi câștiga existența prin munca mea și a soției care este actri-

ță. Partidul nu mi-a dat că nu avea bani și nici n'am solicitat. Totdeauna am știut că Partidul Național Tărănesc este un partid democratic și că lucrează la lumina zilei. În ultima zi de anchetă mi s'a arătat niște acte Memorandum, Minuta, dar nu știu în ce măsură sunt legate de Partidul Național Tărănesc. Dacă sunt în adevăr ale lor eu le desaprobat. Eu nu am făcut nici complot nici trădare, eu am înțeles totdeauna că politica Partidului Național Tărănesc este legală. La ziarul Dreptatea Ilie Iazăr nu a avut nici o întrebuințare câtă am fost eu. Nu sunt informat deloc asupra activității secției muncitorești. Sunt unul dintre puținii gazetari care au scăpat prin grelele împrejurări în ultimii zece ani fără să fi scris și să fi semnat vre'un articol anti-sovietic, anti-semit sau anti-democratic".

Acuzatul Ilie Iazăr a declarat: "După actul dela 23 August 1944, după formarea guvernului Sănătescu, am refuzat să intru în guvern, spunând că eu vreau să lupt mai departe alături de armata română pentru eliberarea Ardealului. Rolul meu era de a preveni orice conflict ce s'ar fi ivit între populația din Ardeal, armata română și armata sovietică. Mi se impută fapte în legătură cu o declarație a unui om cu care am avut de luptat în procesul Sumanelor Negre, care face o afirmație falsă. N'am nici un amestec în formarea gărzilor Iuliu Maniu. Acestea după informațiile mele s'au format de către tineri din jurul ziarului Ardealul. Groșeanu nu făcea parte din Partidul Național Tărănesc. Nu am avut veleități în Partidul Național Tărănesc ci am fost un fel de animator. Am vorbit de două ori la aceste gărzii la plecarea lor din București, la două gărzii. Toată lumea spunea pe atunci că luptăm pentru Ardeal. Deci și eu, mai ales că sunt ardelen am vorbit astfel: mergeți fraților să luptați pentru Ardeal dar nu am îndemnat la atrocități cum mi se impută, pentru că nu-mi stă în caracter. Cele văzute la Mediaș unde eram pe lângă armata IV-a, m'a făcut să cer să fie alungați acei tineri ce trăiau în promiscuitate și ne făceau de răs. Am auzit că Gavrilă Olteanu care a fost un vânător al țării, a fugit și a trăit la Brasov și aici și-a găsit pe Paliacu și pe Steanță și au plecat pe front, fără să aibă vre'o legătură cu Partidul Național Tărănesc. A declarat că s'au înființat aceste gărzii după ce a vorbit cu mine la telefon, este inexact, nu am vorbit cu Olteanu, acea declarație este falsă. Cu Gavrilă Olteanu m'am întâlnit ultima dată la București, atunci când el a pălmuit pe un funcționar dela Consulatul Maghiar dela Brasov și de atunci nu l-am mai văzut. Efortul cu secțiunea muncitorească m'a cauzat o boală grea și eu am stat mult timp prin închisori. Eu nu trebuia să fiu președintele muncitorilor. M'am pomenit și secretar general la Partidul Național Tărănesc din Ardeal. La București dr. Iupu nu era de părere; atunci dl. Măhiu și Mihelache au căzut de acord să iau secția muncitorească. M'a invitat la o întrevedere cu o delegație de muncitori și eu am spus că este o mare nedreptate, fiindcă acolo unde este muncă grea tot eu sunt încredințat. Nu m'am ocupat de probleme muncitorești și o lună a durat discuțiile dlui Maniu pentru a lămurii această chestiune. Din Octombrie 1944 și până la 21 Februarie 1945 am stat ca șef al acestei secții muncitorești până când am fost nevoit să fug acasă și am căzut într'o boală grea. Comitetul acela care l-am cerut s'a format din Romulus Georocescu președinte, Stefan Ionescu și Ion Iupu ca secretari generali, Bucur Tincu șeful secției juridice, N'am fost niciodată la Malaxa. La 8 Noiembrie 1945 nu am luat parte, eram bolnav. Tot ce s'a petrecut la Malaxa s'a petrecut fără amestecul meu sau al comitetului. Paul Niculescu, Bogdan și Ionescu, sunt răspunzători de cele ce s'au petrecut la Malaxa. Manifestul adresat muncitorilor s'a făcut după alegerile sindicale și după ce s'a întâmplat împușcarea lui Gheorghe Apostol. Acest manifest l-ar fi făcut în numele meu cei trei, dar nu-mi recunosc nici un amestec, nu-mi aparține nici ideea nici continutul. Când am fost la dl. Maniu odată, am găsit pe colonel Plesnilă și mi-a spus că generalul Arde-

vrea să mă vadă. Am mers eu la dl. general Aldea, care mi-a spus că ar vrea să aibă o informație referitor la "Haiducii lui Avram Iancu". I-am spus că nu știu și că eu contest orice fel de organizație acolo. După 10 minute am plecat și nu l-am mai văzut pe general Aldea decât la Pitești în închisoare. Căpitanul Tanțu se spune că s'a purtat frumos în luptele dela Băneasa, dar în urmă nu s'a purtat la fel. Prin dr. Groșeanu, dna. Tanțu și dra. Smaranda Brăiescu, au stăruit că ei vor să se înscrie în partid. De atunci nu l-am mai văzut pe căpitan Tanțu. Dna. Tanțu spune că nu poate veni soțul ei la mine la garaj, fiindcă este urmărit de către ruși. Eu nu puteam merge la astfel de întâlniri și totuși a stăruit și am mers într'o seară, conducându-mă dna. Tanțu într'o cameră din Calea Griviței, după informații puse la dispoziție de către poliție. Acolo era căpitan Tanțu, Ghinea și Groșeanu și la ascensor Victor Sasu un parașutist. Ghinea a spus că a fost legionar și că desaproabă pe Comănicu care era membru în partidul Național Tărănesc și că aprobă pe Pătrașcu. Tanțu spunea că este din Chișinău, că tatăl său a fost în Partidul Național Tărănesc. Am început discuția și Tanțu spunea că are o echipă de băieți cu care face și răstoarnă lumea și că pe el îl interesează soarta Basarabiei. Am observat că nu e lucru curat și i-am spus că nu e bine. Să pornească la acțiune ce ar costa vieți omenești. Nu am spus să se unească cu gărzile lui Gavrilă Olteanu, cum s'a scris în declarațiile lui Ghinea și Tanțu. Cele spuse de Groșeanu la procesul Sumanelor Negre sunt cinstite, că nu a fost discuție de echipe de șoc și de arme în discuția urmată între noi. Pe Gavrilă Olteanu l-am cunoscut în 1926 și l-am apreciat ca pe un mare vânător. Nu l-am sfătuit la atrocități fiindcă eu am fost de mic copil asuprit și nu voiam să devin asupritor. Pe generalul Rădescu nu l-am cunoscut, nu am vorbit cu el și nu am avut posibilitatea de a-i controla activitatea. Cu fostul mareșal Antonescu am avut o întâlnire la o nuntă și apoi a doua oară am fost arestat de fostul Rege Carol II odată cu el. Cât timp a fost el stăpânul țării, am fost în permanență în conflict cu el și am fost și internat în lagăr de Antonescu. Politica lui Antonescu a fost o aventură care a dat 500.000 de morți și noi nu aveam ce căuta pela Don și pela Stalingrad. În balconul teatrului Național am spus lui Antonescu până când merge cu sărut mâna la Berlin, pentru că frații noștri din Ardeal erau surghiuniți de unguri. La procesul lui Ion Antonescu eu l-am întrebat cel dintâi dacă a dat mâna cu el și Maniu mi-a răspuns că nu știe dacă-l mai vede pe Antonescu, care i-a salvat viața a 11 oameni politici. Din punct de vedere politic desaproab gestul, dar omeneste dacă i-ai făcut un bine, este un gest omenesc. Imi aduc aminte că ~~după~~ 23 August 1944 am primit o invitație dela Serdici că niște domni dela Legatia Engleză vor să mă cunoască. Am mers și am luat masa cu familia Serdici. Acolo era Porter și Kei cu care am discutat. Am stat lângă dl. Porter cu care am avut o discuție fiindcă spunea că Partidul Național Tărănesc nu are tehnicieni cu care ocazie eu i-am răspuns că-i pot face dovadă că avem tehnicieni în Partid. În acest timp am primit telefon dela dl. Maniu dela Sibiu spunând că mi-a rezervat o cameră la spital la Sibiu. L-am refuzat și am plecat dela masă dela Serdici, acolo rămânând acei doi englezi, ce au făcut nu știu. Am fost odată invitat la dr. Leucăția Aurel, unde era la masă un ofiter american Lowell și Rurac și acolo am discutat o anecdotă în legătură cu un țaran fost pe frontul japonez și nu politică. În turneul meu în calitate de secretar general al partidului prin Ardeal, la Năsăud am fost primit de cetățeni în frunte cu M. Pop și acolo a apărut și un ofiter american care era Hamilton. Nu am discutat nimic cu acest ofiter american și de atunci nu l-am mai văzut. Eu nu mă bag unde cred că sunt alții mai competenți, deci în politica externă nu mă pricepeam, mai ales că nu știam francezește și nu

m'am specializat în problemele externe. Citind dosarele nu mă găsesse în capitolul politicii externe și deci nu cunosc nici un fel de activitate a grupului din străinătate. Dacă ași ști că ei au dus o politică în contra intereselor țării, eu i-aș desaproba. Românii din fire face strategie, eu însă am spus că nu cred într'un conflict între aliați. N'am ținut să fiu ministru și nu m'am gândit să plec în străinătate și să intru în guvernul de acolo, nici nu mi s'a spus aceasta de către cineva. Dacă dl. Maniu ar fi spus că mi-a dat o însărcinare de legătură cu grupul din străinătate eu îi spun că este o inexactitate. Am spus soției să meargă la dl. Maniu să găsească o soluție să mă pună la adăpost pentru cei 30 de ani de luptă în acest partid. Aceasta a fost situația în legătură cu plecarea mea. A venit inginerul Romul Boilă și mi-a spus că Maniu mă cheamă seara la el și să-mi fac bagajele. Am bănuț că voi pleca în străinătate; am stabilit locul de întâlnire la dna. Clara Ionescu vera dlui Maniu. Am cerut să vină soția mea și fetița mea și am cerut telefonic o mașină unui prieten al meu. Am venit acolo unde a venit și dl. Maniu însoțit de inginerul Romul Boilă. Intrevederea a durat 50-10 minute. Mi-a spus: "Dragă Ilie vrei să pleci în străinătate". Eu i-am răspuns că plec fără discuție. Mi-a indicat că în acea seară trebuie să plec atunci cu Mihaleche, Penescu și Carandino. S'a stabilit întinerariul și ne-am sărutat la despărțire și apoi am plecat acasă. Mi-a dat soția 60 de dolari și cu acei 100 dolari pe care îi mai aveam eu îmi făceam bani de drum. Fetița mea mi-a dat o scrisoare, dându-mi sfaturi cum trebuie să mă port în străinătate. Pe organizatorii expediției i-am văzut la capătul liniei 14, unde venisem cu Carandino și cu soția lui. Acolo la o mașină am găsit pe Mihaleche și apoi am plecat pe la ora 1 noaptea la locul unde trebuie să decolăm. Nu a fost nici o discuție în legătură cu însărcinările ce trebuia să le avem în străinătate, eu nu am auzit pe nimeni discutând despre aceasta în legătură cu grupul din străinătate. Eu nu știu cine lua parte la ședințele secției muncitorești, dar eu contest că au fost elemente anti-muncitorești, nu m'am ocupat de chestiuni de amănunte. Nu-mi aduc aminte să-mi fi spus dna. Pantu să merg la niște ofiteri dați sferă din armată, ci mi-a spus să merg la soțul ei care este urmărit de ruși. Cred că generalul Aldea era convins că eu nu am cine știe ce, atât și nimic mai mult. Am fost condamnat pentru omisiunea denunțării. Plecarea mea nu se datora faptului decât de a fi pus la adăpost. Ori unde plecam să fiu pus la adăpost. Cu Costache am avut o discuție relativ la faptul că noi ardelenii nu cunoaștem istoria țării și că rușii nu au plecat niciodată benevol din țară. La acestea eu i-am răspuns că sunt acorduri internaționale, cari fixează toate acestea și că eu am credința că până la 1 Aprilie 1948 vor părăsi țara. La 15 Februarie 1945 am fost nevoit să fug de acasă când au venit mai mulți indivizi să caute arme. Am stat la Măldărăscu cinci zile, apoi am fugit la dna. Sturdza din Sos. Jianu unde am căzut grav bolnav și unde am rămas aproape trei luni. Am mers apoi la alte domiciliu până în Septembrie 1945. În 1946 am revenit și am mers și la birou timp de o lună și ceva când a venit la mine Steanță. La 9 Mai 1946 a venit la mine Steanță care mi-a cerut o scrisoare dar l-am refuzat. La 27 Mai 1946 am fost ridicat de cinci agenți de acasă și dus la Filaret și arestat, apoi în care situație am stat până la 23 Decembrie 1946, când am fost pus în libertate după procesul Sumanelor Negre, expirându-mi cele 7 luni închisoare date cu socătire preventivă. De la 23 Decembrie 1946 și până în Februarie 1947 am fost la țară la familie. M'am reintors în a doua jumătate a lunii Februarie 1947 și am stat până în Martie când la sfârșitul lunii am fost chemat de soția mea la telefon spunându-mi că doi indivizi s'au purtat obraznic cu dânsa. Am înțeles că mă caută pe mine și nu m'am mai întors acasă nici până astăzi".

Acuzatul Vasile Serdici a declarat: "Am intrat în Partidul Național Tărănesc prin fuzionarea Partidului Tărănesc al doctorului Iupu 1935. Am devenit deputat în Partidul Național Tărănesc și am acționat până în 1938 când partidele politice nu mai funcționau. Mi-am reluat locul de membru în partid. Pe la 15 Noembrie 1944 am fost numit șef al biroului de presă și am început să funcționez în Decembrie 1944. Am cerut în Iunie 1946 desărcinarea și dlui Maniu a aprobat să plec dela biroul presei. La biroul presei se scoate și buletine ca acel dela dosar. Lucram într-o cameră din locuința mea. Făceam polemică cu vre'un ziar care ataca Partidului Național Tărănesc sau pe Maniu. Aveam instrucțiuni dela dl. Maniu să mă prezint la D-sa să vadă și să-mi spună ce trebuie să fac. Mă informam dela membrii partidului și dela alte persoane. Articolele de polemici le redactam și instrucțiunile mi le da dl. Maniu, ca atât forma cât și fondul să fie astfel făcute încât să se scoată în evidență dorințele sau necazurile Partidului Național Tărănesc, pentru reprezentanții străini. O gazetă este totdeauna tendențioasă și regret că și gazeta mea avea această linie tendențioasă. Linia de conduită a gazetei o indica dl. Maniu personal. În afară de știri din buletin și de trei studii nu am predat nimic nimănui, nici o informație. În cadrul discuției dl. Maniu a menționat că situația din țară este gravă și chiar în fața ministrului, mi-a spus să iau contact cu dl. Penescu, căruia să-i spun acest lucru. I-am spus numai că îmi trebuie o dare de seamă a secției militare și cum dl. colonel Stoika pe care îl cunoșteam era acolo, am mers și i-am cerut și mi-a dat un plan, o dare de seamă, despre situația din armată. Dl. Tătaru a venit la mine și m'a întrebat dacă mă interesează datele în legătură cu colectările și am dat toate acestea dlui Melbourne, din inițiativa dlui Maniu. Deasemenea am dat dlui Melbourne convenția româno-sovietică tot din indicațiile dlui Maniu. Apoi am făcut personal o lucrare despre reforma agrară, luând datele dela dl. Ghițulescu, un prieten al meu, asupra reformei agrare din 1945. Această lucrare a fost cerută în acelaș moment, adică dl. Maniu a spus s'o predea dlui Melbourne. Recunosc că tot din îndemnul dlui Maniu am predat dlui Melbourne, datele în legătură cu aplicarea reformei agrare. Dl. Maniu a susținut că nu mai avem industrie, comerț etc., și cum îmi adusese un prieten un document dela Reșița l-am dat dlui Melbourne tot din îndemnul dlui Maniu. Biroul de informații îl avea secretarul general. Informațiuni suplimentare mi s'au cerut când am lucrat chestiunea cu reforma agrară. Căpitanul Kei era atașat de presă englez și m'a întrebat acasă la mine, despre chestiune a muncitorească din România. I-am dat sumar că nu cunoșteam problema. El s'a adresat direct dlui Maniu și a obținut dela el cele ce eu nu îi spuseseam și când m'am întâlnit m'a batjocorit că nu i le-am dat. N'am primit și nici nu mi s'a oferit bani pentru informațiile date. Când am fost întrebat de sursă la colectarea cerealelor, m'a întrebat dl. Robinson, dacă nu ar trebui plătit cel dela care am primit actele. Am cerut dlui colonel Stoika să-mi dea un act asupra situației din armată și dl. colonel Stoika mi-a predat un act la 8 zile și mi-a citit o conferință ținută la secția militară. Am mers la dl. Maniu și i-am dat lucrarea și atunci am văzut că este o lucrare a cercului de studii al Partidului Național Tărănesc și dl. Maniu mi-a spus să o dau dlui Melbourne. Din Mai 1946 am servit de interpret dlui Maniu de limba engleză, eu știu și germană, spaniolă și puțin rusă. Cunoșc pe șefii de misiuni, miniștri. Erau dl. Melbourne și Hulick la americani și dl. Porter și Sarel la englezi. Am avut loc 11 întrevederi și știu că la întrevederea din Octombrie 1946 s'a discutat retragerea dlui Hateganu din guvern și a spus dlui Berry că trebuie să-l retragă, la

care dl. Berry l-a sfătuit pe dl. Maniu să n'o facă. A fost apoi vorba de un guvern de rezistență în străinătate și a întrebat ce suport ar avea dacă ar încerca să facă guvernul. Am văzut la dosar o notă care este din arhiva dlui Maniu. Asupra echipei din străinătate a fost felicitat dl. Maniu de dl. Berry despre eficacitatea acțiunii dusă la Paris. Dl. Maniu își începea toate convorbirile trădând politica guvernelor străine că sunt acorduri care nu se respectă și întotdeauna termina cu cererea de a fi demis guvernul. Cu ocazia întrevăderii dela sfârșitul lui Martie 1947 dl. Maniu a întrebat pe dl. Berry, dacă ar putea întrebuița violența pentru răsturnarea guvernului și ce ar fi în acest caz, la care dl. ministru Berry a spus că va da răspunsul ulterior, chestiunea fiind prea gravă. La câteva zile s'a primit nota Acheson, un formular în textul căreia se spunea să fie sfătuit dl. Maniu, că întrebuițarea violenței nu este oportună. Conversațiile erau aproape paralele între Maniu cu Berry și cu Holman. Traducerea s'a făcut în Martie numai la dl. Holman. Spunea că echipa din străinătate fiind slabă ar dori să fie trimis în străinătate Ion Mihalache. Când am dictat aceasta, dl. Holman și-a acoperit urechile cu palmele, spunând, „nu am auzit nimic”. A mai spus că dacă ar fi în vre'o zonă engleză ar interveni săi dea drumul mai departe. De scrisoarea lui Gafencu am aflat dela dl. Maniu, deși eu o adusesem dela dl. Melbourne, nu știam ce este în plic și că este dela Gafencu și dl. Maniu s'a simțit obligat să mi-o arate. În acea scrisoare Gafencu arăta serviciile aduse la Paris și că urmează un raport și confirmă instrucțiunile trimise de Maniu. Gâlmeanu dădea note informative, dar neserioase, scotând pe Penescu agent al Sigurantei. Mi-a spus dumnealui să-i dau 300.000 lei și i-am dat. El venea ~~xxx~~ la mine mai mult să intervin pentru el să-și poată lua examenul dela Facultatea de Drept. În întrevăderea dela 28 Noembrie 1946, dl. Maniu a rugat pe dl. Berry și apoi pe dl. Holman, să intervină pe lângă M.S. ca să nu deschidă Parlamentul. Dl. Berry s'a arătat nedumerit și dl. Maniu susținea că alegerile s'au ținut din dispoziția acordului dela Moscova și deci M.S. să ceară agreementul celor trei mari puteri și astfel ar trece timp. Dl. Berry a răspuns că nu va face așa ceva, ci din contră va sfătui pe M.S. Regele să deschidă Parlamentul, pentru că oricât de mare ar fi Partidul Național Tărănesc, M.S. Regele este și mai mare. Într'o altă întrevădere cu dl. Melbourne, a cerut dl. Maniu să fie trimiși ofiteri americani la închisori să vadă mizeria, iar dl. Melbourne a spus că nu poate face aceasta. În aproape toate aceste 6-7 convorbiri dl. Maniu cerea ca guvernul american să trimită note guvernului român, de protest. Dl. Melbourne și dl. Berry au refuzat să se trimească note, spunând că nu este momentul de note, că trebuie să se încheie pacea de către U.R.S.S. cu statele celelalte. Ca mesagii dl. Maniu discuta cu dl. Holman și cerea un sprijin grabnic că dacă nu, vor pierde și România cum au pierdut Polonia și Bulgaria și cerea un ajutor cam așa cum este în Grecia. Dl. Holman a spus că nu poate interveni simultan în toate țările, dând o listă de prioritate. Dl. mareșal Stephenzon, m'a luat odată în mașină și mi-a spus că dl. Maniu să-și continue calea, altceva nu mi-a spus. Mi-aduc aminte că la 3 Decembrie 1945 era o fierbere că dl. Maniu dimisionează dela șefia partidului, și dl. Melbourne mi-a dat sfatul să nu dimisionez. La cererea ca să intre în guvern un membru al Partidului Național Tărănesc, dl. Melbourne a spus să intre dl. Mihalache. Memoriile cerute la conferința de pace le alcătuie secretarul general. Dl. Maniu nu mergea la consfătuiri fără să aibă la subțioară un dosar referitor la problema în discuție. Dosarul ce trebuia trimis la organizația Națiunilor Unite era voluminos și cred că a fost dus de dl. Penescu. Stiu că dl. Berry a spus că nu este îndreptățit să transmită cât de cât forurilor oficiale. Dl. Melbourne a spus mai târziu să spun dlui Maniu că s'a expediat documentul la organizația Națiunilor Unite. Am asistat și eu când a venit dl. Sabin Manuilă și a tradus și știu

că dl. Berry a mulțumit pentru ospitalitate și regreta că pleacă din țara noastră, dar a adăugat că acolo unde se duce va putea aduce mai mult folos partidului, iar dl. Maniu i-a mulțumit pentru serviciile aduse Partidului Național Tărănesc. Buletinul de informații îl făcea dl. Penescu și prin d-sa se transmitea. Pe Cârje nu l-am cunoscut decât atunci când a fost trimis de Mihalache și am văzut că știe englezește, dar neavând buget să-l plătesc, nu l-am oprit la Biroul de Presă. Dl. Mihalache spunea că a vrut să se scape de el. Mi-a cerut dacă nu ar putea căpăta un serviciu la americani și i-am dat o scrisoare către dl. Hulick. Mai târziu trecând pe la lido l-am văzut acolo îl angajase americanii. Mai târziu a cerut să intervin și pentru un prieten al său. Afirmațiile lui Cârje că mi-ar fi dat un buletin de probă sunt inexacte. Am primit un singur "Curriculum Vitae" și atât tot. Am aflat că în timpul legionarilor l-a protejat pe Mihalache, dar totuși nu m'a interesat, mai ales că eu cu dl. Mihalache nu prea aveam raporturi. Partidul Național Tărănesc de mult își părăsise linia lui și chiar dela intrarea mea am observat că devenise copia Partidului Liberal, deși dl. Mihalache grupase pe toți țărarii în jurul său. După 23 August 1944 Partidul Național Tărănesc a alunecat evident spre dreapta și începutul a fost de la scrisoarea dlui Maniu că se pot primi legionarii în partid. Acum după ce am văzut ce făcea dl. Maniu, că se ocupa de gloanțe, medalii etc., îmi dau seama la ce se gândea dl. Maniu, că la momentul oportun să se folosească de legionari. Dl. Mihalache părăsise și el linia partidului și devenise un partid înhămat la interesele bancherilor, iar Mihalache s'a dovedit a nu fi în consensul națiunii și el nu a știut să discearnă în sufletul său, ceace descernea orice cetățean și s'a înscris ca voluntar pe frontul de Răsărit; mi-a spus că are aprobarea dlui Maniu și eu cred că o avea, deși dl. Maniu a negat. Referitor la gărzile Iuliu Maniu, ele erau ale Partidului Național Tărănesc și chiar în fața dlui Maniu, au venit acei tineri și i-au spus lui Ilie Iazăr că lumea îl așteaptă în str. Sfintilor nr. 10 să le vorbească la plecarea lor în Ardeal, deci a știut și dl. Maniu de aceste gărzi".

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Ștefan a declarat: "Am intrat în Partidul Național Tărănesc în 1937. Secția militară a luat ființă în 1945, când s'a reorganizat cercul de studii al Partidului Național Tărănesc. Scopul secției era pentru studierea unui program militar de guvernare al Departamentului Militar. S'a transformat în cerc profesional în 1946, pentru că în statutele Partidului Național Tărănesc nu era prevăzută secția militară, în schimb erau prevăzute cercurile profesionale și specificate drepturile acestor cercuri profesionale. Nu a fost un motiv de camuflare ci să nu creadă lumea altceva decât ce suntem, adică un cerc profesional militar. Generalul Zorzor a fost cu ideea. De pildă dl. Penescu mi-a raportat că nu suntem 7-8000 de ofiteri înscrși în Partidului Național Tărănesc. I-am răspuns că atâți ofiteri pensionari nu sunt în toată Capitala. Ne credea organ politic nu cerc de studii cum eram. Voiam să eliminăm astfel de confuzii. Cercul profesional militar era subordonat cercului de studii al Partidului Național Tărănesc. Generalul Stoika Grigore era referent al cercului profesional militar pe lângă cercul de studii. O lucrare mergea dela cercul profesional militar la cercul de studii și dela cercul de studii la conducerea Partidului Național Tărănesc, recte dl. Maniu. La un moment dat a apărut dl. Mihalache pe arenă căutând a ne imprima linia sa de conduită. Am funcționat ca președinte al secției militare până la alegerile din 1946 deci cam un an și ceva. La alegeri s'a ales un comitet din 11 persoane și a fost ales de noi dl. general Negrei ca președinte de onoare, dar d-sa a spus că dorește să fie președinte activ. S'a impus dl. general Negrei căutând să ne abată spre

sectorul politic, dar ne opuneam noi. Nu conduceam eu dar mă opuneam la anumite chestiuni. Noi constatând că nu găsim elemente care să conducă în cele trei comisii, am vrut să facem o extindere pe țară, dând două comunicate; la al treilea comunicat însă ziarul Drep- tatea a interzis publicarea spunând că se opune dl. Mihalache să dăm această extindere și să ne oprim pe Capitală. Cu toate că dl. general Negrei a insistat, dl. Mihalache nu a admis și atunci am ve- rificat și am văzut că dl. Mihalache se amestecă și că, se consulta cu dl. general Gheorghies și alții, probabil pentru alte misiuni, deci am înțeles că ne ocolește pe noi, trimițându-ne la circumscrip- ție. Pe Mihalache l-am văzut de două ori în vizită la secția noas- tră și când a spus că suntem dependenți de d-se și când a spus că membrii noștri trebuie să activeze pe teren la circumscripții. Am văzut că vrea să-și facă un cerc profesional pe țară, care să fie politic. Am avut impresia că dl. Mihalache vrea să facă acte de autoritate, să ne subordoneze partidului și că deci nu mai aveam încrederea D-sale schimbând macazul. Organizația cum o făceam noi nu putea deveni subversivă dar așa cum vrea s'o facă dl. Mihalache, sigur că putea deveni subversivă. Planul de organizare al armatei l-a făcut cineva din comisia de organizare. Cine l-a inspirat nu știu, dar inspirația a fost proastă. Stiu că la Mihalache a mers generalul Gheorghies și generalul Gheorghiu Brmil. Conferința mea am ținut-o după o lucrare a generalului Hârjeu din 1907. În comisia de organizare când s'a elaborat planul de organizare al armatei, nu am luat parte. L-am citit și eu acest plan și am înțeles că este vorba de trupele de ocupație de acum, aceasta este în planul de or- ganizare. În loc de ruși s'a scris germani. Când am făcut noi darea de seamă, generalul Stoika a spus să-l punem și pe dansul că el trebuie să lucreze în comisia de studii la acest plan. Nu am mers la Serdici, numai el spune că ar fi primit dela mine acest plan și la anchetă am spus că facă spune Serdici că i l-am dat, spun și eu că da. Statutele le-am dat de mai multe ori, că funcționasem fără o bază. Nu se semnase tratatul de pace și știam că dacă Ungaria avea un efectiv de 36.000 oameni, noi vom avea un efectiv mai mare și eu am spus că numai statele mici pot face aventuri și să punem de acord tratatele de pace cu nevoile noastre. De exemplu dacă dă voi- tratatul de pace la 100.000 oameni, putem să instruiim pe toți tine- rii fie prin reducerea stagiului militar, fie prin concedii bugeta- re, deci în acest sens au fost ideile în conferința mea, că trebuie să ne mărginim, să studiem numai problema recrutării și a cadrelor iar nu să ne pierdem vremea cu divizii, corpuri de armată, când noi nu știm nici ce armament vom avea. "Războiul de mâine" e titlul conferinței. Nu au început niciodată organizațiile secției militare pe județe. Acestea erau provizorii în vederea alegerilor comitetelor definitive. Cu vechiul regat era generalul Zorzor, iar cu Ardea- lul generalul Barbu. Am fost secretar general al Ministerului Inze- trării Armatei, sub regimul Antonescu cu consimțământul șefului Pa- tidului Național Tărănesc dl. Iuliu Maniu. Dl. Mihalache dorea să ne extindem pe țară și-și asuma răspunderea. Pentru a doua oară își asuma conducerea organizației militare. Ne-a spus că numai vârfur- le vor avea răsplata nu și alții, trimițându-ne la circumscripții. În ipotezele ce le făceam, eu mă gândeam la armata teritorială elvețiană și atunci dl. Mihalache, după mine, în conferință, a făcut câteva recomandări sau figuri de stil cum le spunea, să avem și noi ca în Elveția echipamentul acasă. Impresia mea este că dl. Mihalache mi-a impus tot timpul pe linia politică și nu mai avea încredere în noi, în cercul profesional militar. A vrut să ne lase într-o nebulosă ca dumnezeului să ridiceze cum vrea. Nu primeam instrucți- ni de fapt ci dl. Mihalache a intrat peste noi și a căutat să ne impună punctul său de vedere. N'am înțeles să-l întreb pe dl. Mani- în chestiunea aceasta a cercului profesional militar. Mihalache a avut întrevedere cu general Gheorghies, care i-a făcut și un plan de organizarea cercurilor militare pe țară, în vederile lui Mihal-
..

che și deși făcea parte din cercul nostru, nu ne-a întrebat pe noi. A mai avut contact și cu general Gheorghiu Ermil, ducându-se dl. Mihalache direct la dânsii, fără să treacă prin noi cum trebuia. Urmărea o dizolvare a cercului profesional și să rămână un cerc de studii. Tot în scopul acestor lucrări a luat contact și cu general Negrei. Ca rezultat al îndemnărilor dlui Mihalache a fost că foarte mulți militari s'au înscris la circumscripții. Activitatea cercului profesional militar în numele lui Mihalache era supravegheată de inginer Bunesco, Popescu Botoșani, amândoi secretari generali ai organizațiilor profesionale ale Capitalei și profesor Gh. A. Constantinescu, care era vice președintele organizației Capitalei. Pe dl. Maniu l-am vizitat acasă prin Aprilie voind să mă verific, căci eu aveam un anumit punct de vedere și trebuia să mă informez. Imi dau socoteala că dl. Mihalache voia să se impună ca șef al nostru și de aceea ne vînta și cred, după cum văd acum că a folosit de etichetă organizația noastră pentru a-și face organizație pe țară. Dl. Mihalache nu este pentru prima oară când își abandonează ideile. Când a făcut cooperatia s'a adresat marilor industrii și deci nu mai era cooperatie, apoi când cu Frontul Renașterii Naționale, s'a înscris în acest front și înfine s'a înscris ca voluntar pe frontul de Răsărit în contradicție cu linia de conduită a partidului și deci așa se explică și fuga lui din țară. Noi ne-am menținut pe linia noastră, nu ne-am dat seama că mergem la complot. Nu ne-am ocupat de recrutare și nu aveam calitate decât a primi noi înscrieri în partid. Recrutarea era de resortul politic. Penescu era alături cu drăgul, nu înțelegea secția noastră. L-am pus pe Stătescu să ia lista ofiterilor de rezervă înscriși în partid, nu aveam nici un organ de propagandă. Cercul profesional militar avea misiunea să facă statute, proiecte de legi de guvernare. În aceste cercuri existau și ofiteri inferiori și chiar câțiva plutonieri. Colabora și ei la legea reangajărilor și la legea ofiterilor de rezervă și a maiștrilor. După statutele noastre ne ghidam. Aceste statute au fost create în 1946, ultima lui ediție a ajuns la sfârșitul lui 1946/1947. Aceste chestiuni militare sunt de natură confidențială, dar noi am dat numai un comunicat ca un ofiter superior să-și asume înființarea unui cerc profesional pe loc în fiecare județ cum aveam aici în Capitală. Aceste cercuri profesionale nu erau încă organizate, cele câteva erau numai provizorii. La alegeri s'a întâmplat un fenomen în sensul că mare majoritate a membrilor noștri nu aveau cărți de alegător și a intervenit la noi militarii să ne ducem care avem cărți de alegători. Colonelul Dumitrescu făcea un rezumat al emisiunilor de radio. În nouile statute erau prevăzută și o secție informativă. Nu am găsit la această secție, am voit să-l punem întâi pe colonel Ticuță Mihăilescu dar el a spus că nu este înscris în Partidul Național Tărănesc și a rămas ca să funcționeze când va apare literatura militară străină, trasă din experiențele războiului. Nu am primit informație dela membrii din organizație. Ofiterilor din cadrul disponibil nu li se promiteau nimic, a fost în manifestul dat la alegeri, în care s'a spus că pe toți îi vom reprimi în armată, când vom veni la putere. Intr'o sedință mai furtunoasă s'a spus că plutonierul Albu ar fi agent al poliției și când a venit el l-am întrebat unde a fost, mi-a răspuns că a fost la secția tinerețului și i-am spus că nu poate fi și la tineret și la noi și dacă este un tineret militar trebuie să știu și eu. Nu știu ce s'a făcut cu acel tineret al dlui Mitruș Ionescu, dar am auzit că s'a dizolvat. Nu știu cine făcea legătura organizației militare cu tinerețul universitar; Mitruș Ionescu era șeful tinerețului din Partidul Național Tărănesc, nu militar. Lt. colonel Stătescu care este ca să postă convinge cu autoritatea lui pe cei din sector, să vină să colaboreze cu noi la Capitală. Toți membrii noștri care erau la

./.

circumscripții trebuiau să facă politică, iar nu la cercuri profesionale unde nu se făcea politică".

Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru a declarat: "Am fost înscris în Partidul Național Tărănesc în toamna anului 1945 la insistențele dlui general Negrei. N'am avut nici un rol de conducere în secția militară decât aceea de casier general. Planul de organizare al armatei nu l-am elaborat eu. Nu am asistat la comisia de elaborare a planului de organizarea armatei care preveea reprezentanți în străinătate. Am asistat la un plan în vederea organizării diviziilor, atunci când Partidul Național Tărănesc venea la putere. Mi s'a prezentat un plan de lucru, de încadrare unei divizii cu mangan, nichel și crom, nu a fost luată în considerare pentru că nu eram organ de stat major să facem tabel de efective, nu cunosc ce urmare i s'a dat. Am văzut la dosar planul. Conferința colonelului Stoika se referea la organizarea armatei în caz când Partidul Național Tărănesc venea la putere. Prevedea reducerea termen de instruire a recrutilor. Dacă instrucția era incompletă să se facă scoli de cadre. Pentru ofiteri se prevedea să fi trecuți: administrația la Finanțe, medicii la Sănătate și așa mai departe. Conferința avea un caracter de program în cazul venirii la putere a Partidului Național Tărănesc. Sub raportul menținerii în permanență a unui efectiv de 125.000 oameni, nu cred că ar fi avut un caracter de eludarea tratatului de pace. Sub raportul trecerii ofiterilor medici și administrației la ministerele respective, sigur că avea o tendință de nerespectarea tratatului de pace, atât timp cât se cerea ca ofiterii asimilați să fie scoși din cadrele active. Colonelul Stoika se interesa de ofiteri și subofiteri pentru încadrare. Dl. Mihalache a venit într-o ședință și a felicitat pe conferențiar și cred că și el era de acord cu partea de eludare a tratatului de pace. Cu aceea ocazie a spus Mihalache că membrii organizației militare să activeze pe teren, spunându-i chiar generalului Negrei. A spus că dorința lui ar fi ca fiecare cetățean să aibă în casa lui arma și ranita, pentru că atunci când țara va avea nevoie să fie gata, după sistemul elvețian. Eu am fost la Sectorul II Negru; nu mi-am dat seama că se urmărește o acțiune de răsturnarea guvernului prin violență. În realizarea scopului de răsturnarea guvernului, eu nu cunosc nici un ajutor străin. V. Constantinescu a venit odată, iar cine a însoțit pe Mihalache nu știu. De altfel eu nu prea cunosc pe membrii Partidului Național Tărănesc. Când a venit și a trecut prin cameră la Penescu, dl. Mihalache a stat de vorbă cu colonel Stoika. Nu știu și nici nu m'am gândit la răsturnarea guvernului prin violență, eu nu aveam contact cu membrii organizației militare. Nu a fost vorba în conferință de specialiști tehnicieni din străinătate sau de trimis în străinătate, ci de scoli de cadre pentru ofiteri. Nu am auzit de transport de armate pe calea aerului. Ofiterilor deblocați li se promitea reintegrarea lor în armata activă, când Partidul Național Tărănesc venea la putere. În calitate de șef militar al Sectorului II Negru, am interzis intrarea ofiterilor activi în partid și în secția militară. După cele făcute în comisia de elaborare nu cunosc să fi fost acele comitete ale secției militare. Statutul a fost făcut și există o secție informativă în organizația noastră profesională. Șeful acestei secții era colonel Dumitrescu. Am văzut în dosar că, colonelul Dumitrescu spune că un maior al cărui nume nu-l cunosc, era la această secție și colonel Ticuță Mihăilescu a fost rugat de maiorul Distrorian să-i prezinte un maior discret din Marele Stat Major, care să fie prezentat unui funcționar din Ministerul de Externe, pentru a-i da informații referitoare la mișcarea trupelor sovietice, în special în Ardeal. Existau și în provincie organizații militare. Acestea erau împărțite în două una în vechiul regat condusă de generalul Zorzor Vasile și alta în Ardeal condusă de generalul Barbu Vasile. Nu știu dacă adresele veneau prin condu-

cerea Partidului Național Tărănesc sau prin secția militară, știu însă că colonelul Stoenescu, centraliza rapoartele cu procesele verbale de constituirea organizațiilor pe țară, venite dela secții militare ale Partidului Național Tărănesc. Generalul Negrei și general Gheorghies, voiau ca fiecare să aibă conducerea organizației militare. Colonelul Stoika era intim cu Maniu, după cum a spus Stoika. Nu cunosc dacă colonel Stoika a cerut să se culeagă informații din armată. Comitetul de conducere își formaseră un comitet de direcție și se întrunea la general Negrei acasă, dar nu am fost decât odată, când a luat forma definitivă regulamentul de funcționare al secției militare. Se mai întrunea din când în când la Societatea Metrom unde colonelul Stoika era în consiliul administrației, dar tot în scopul organizațiilor militare. Au fost date publicității prin ziarul Dreptatea apelul pentru înființarea acestor comitete. Nu cunosc numărul lor și când s'au constituit. Stiu că colonel Stoenescu vorbea că a primit vre'o 7 adeziuni și îmi reamintesc că una din ele era a județului Tulcea. În afara de această ocazie nu l-am mai văzut pe Penescu. Nu am pus mâna pe acest plan care termina cu înființarea de organizații militare, cu cadre în străinătate, plan de care am luat cunoștință când am fost arestat".

La confruntarea făcută în instanță în ședința de noapte dela 31 Octombrie spre 1 Noembrie 1947, acuzații cari au fost confrunțați au declarat după cum urmează:

Acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Recunosc că în cursul convorbirilor cu dl. Berry i-am spus că oricând ași fi putut forma un guvern de rezistență, dar n'am vrut să fac și i-am mai pus întrebarea dacă l-ași face în acel timp ce atitudine ar lua guvernul american la care dl. Berry a spus că va cere relații la guvernul său. Din aceasta se vede că eu nu am voit să fac acest lucru. Mențin că l-am întâlnit pe Ilie Lazăr în casa dnei Ionescu vara mea. I-a oferit să facă parte din guvernul Sănătescu dar a refuzat Ilie Lazăr. Intenția mea a fost ca Ilie Lazăr plecând în străinătate să studieze acolo problemele muncitorești. Imi mențin cele declarate în legătură cu rolurile fiecăruia și am declarat ce am vrut eu nu ce vor ~~altii~~ *acuzații*. N'am discutat cu Ion Mihaleache nimic în legătură cu străinătatea. Nu este exact că ași fi stat patru ore cu gazetarul Lorentz. Acesta avea oră la mine la 3 1/2 după masă și eu nu eram acasă; în lipsa mea a stat de vorbă cu V. Serdici. Am avut un schimb de idei, nu un interview și a stat puțin cu mine cam 1 1/2 oră și nu recunosc că eu ași fi vorbit de fortificațiile după malul Mării Negre".

Acuzatul Vasile Serdici a declarat: "Recunosc procesul verbal de confruntare și mențin cele ce am spus. Imi amintesc că dl. Iuliu Maniu l-a chemat la telefon pe Ilie Lazăr, care era la mine dela Sibiu, chemându-l acolo. Nu am avut niciodată un birou de informații ci un birou de presă la care dl. Mihaleache nu a avut nici o atribuție. Imi mențin declarația ce am făcut cu ocazia confruntării din 22 Septembrie 1947 în legătură cu planul de organizarea armatei primit dela colonelul Stoika. Este adevărat că dl. Maniu a folosit în două trei rânduri fraza "Nu lupt numai pentru România ci lupt și pentru Anglia și America". Dl. Maniu a rugat pe dl. Berry să faciliteze plecarea dela Frankfurt a dlui Vișoianu despre care se spunea că a rămas acolo. Este adevărat că dl. Maniu a declarat că Anglia și America trebuie să ajute România, care este singura stâncă de rezistență și că rușii fac întărituri pe malurile Mării Negre. La întrebarea dacă un interview a fost cu Lorentz, răspuns că Lorentz a venit cu Nasta și a stat cam patru ore cu dl. Maniu. Corespondentul întreba iar dl. Maniu răspundea așa-
./.

pre trăsăturilor politice din țară".

Acuzatul Ion Mihelache a declarat: "Recunosc că s'a găsit la mine o armă de vânătoare pentru care aveam însă permis legal, dar era trimis pentru vizare prin Societatea Tintașul. Deasemenea și un revolver Browning calibrul 6,35 pentru care deasemenea aveam permis legal și trimis la vizare. Repet din nou că dl. Aniu nu am discutat niciodată despre vre'o organizație subterană. Partidul nostru este un partid serios".

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan a declarat: "Nu știu dacă acuzatul lt. colonel Stătescu a lucrat sau nu la planul de organizare al armatei. Am răspuns dlui Benescu că nu suntem mulți militari, la reproșul său că suntem puțini înscrși. Dl. Mihelache a voit să ne încadreze în organizație București și noi ne numeam cerc profesional. Imi mențin cele ce am declarat la interogator în această privință".

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a declarat: "Nu aveam nici o arhivă la americani, ci am expediat în străinătate prin bunele oficii ale prietenilor mei, documentele mele în legătură cu evenimentele dela 23 August 1944. Am trimis dlui Cretzianu mai multe acte în legătură cu fondul celor 6 milioane franci elvețieni. Radu Niculescu Buzesti nu a cunoscut Memorandumul și nici Minute. Cheia de ficchet am ținut-o eu cât am fost la Minister, iar după plecarea mea cred că o deținea Florin Roiu".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat: "După cunoștința mea este imposibil să fi cunoscut Camil Demetrescu tratativele cu cei doi ofiteri americani. După cunoștința mea Radu Niculescu Buzesti, nu a cunoscut conținutul Minutei și nici a Memorandumului. Grigore Niculescu Buzesti mi-a spus că nu înțelege să amestice pe fratele său Radu. Mențin declarațiile dela cercetări".

Având în vedere că din răspunsurile acuzatilor la interogator se evidențiază că în parte ei recunosc majoritatea faptelor, ei însă caută se denatureze scopul adevărat urmărit, fie prin ocolirea răspunsului la întrebarea pusă, fie prin a da o altă interpretare acțiunii lor, unii căutând a se rezuma la diminuarea importanței lor în această acțiune și a spune pur și simplu că nu au știut că fac complot, deși rezultă că au acționat, fără însă a putea proba aceste susțineri și fără a putea răsturna faptele constatate și reținute în sarcina lor, cari se evidențiază, chier de răspunsul lor la interogator și din depozitiile martorilor ca și din documentele dosarului.

Având în vedere însă că faptele imputate acuzatilor și reținute de instanță se dovedesc cu actele dosarului, cu depozitiile martorilor dela cercetările preliminare și în instanță, cu documentele găsite la perchezitiile și aflate la dosar, coroborate cu recunoașterea acuzatilor dela primele cercetări și în parte și cu recunoașterile lor din fața instanței astfel:

Acuzatul Iuliu Aniu a recunoscut că nu a știut nimic cu privire la actul dela 23 August 1944, întrucât la 11 mai 1946 când a depus ca martor în procesul lui Antonescu a declarat "Nu știu ce s'a întâmplat în noaptea de 23 August. N'am avut nici o cunoștință asupra desfășurării evenimentelor până a doua zi dimineața în zorii

zilei când a venit la mine Aurel Ieucuția și mi-a comunicat ce s'a întâmplat"; deci din aceasta rezultă că actul dela 23 August 1944 a fost înfăptuit în totatul contrazicerii cu negocierile cu caracter egoist duse de acuzatul Iuliu Maniu.

Acuzatul Florin Roiu a declarat la primele cercetări, fila 491 dosar vol.3, că din moment de actul dela 23 August 1944 a fost înfăptuit în totatul contrazicerii cu negocirile duse dela început de Iuliu Maniu, reprezentanții reacțiunii au căutat mijloace cu cari să combată efectele pe care le prevăzuseră și să creieze instrumentul cu care la momentul oportun să răstoarne situația politică din țară, care nu putuse fi evitată și astfel a organizat o mișcare de rezistență în țară și străinătate, cu care voiau să răstorne prin violență regimul democratic din România care a fost instaurat la 6 Martie 1945.

Acuzatul Iuliu Maniu nu voise actul dela 23 August 1944 în modul cum a fost înfăptuit și cum dorea țara, fapt ce se evidențiază din împrejurarea că el ținea la curent pe fascistul Antonescu cu tot ceace forțele democratice se trudeau să înfăptuiască, împrejurare care reiese din scrisoarea lui Mihai Antonescu aflată la dosar fila 228, care răspunde fostului dictator Ioan Antonescu: "Cele trimise au fost comunicate dlui Iuliu Maniu, care ne-a încunostiințat că Blocul Partidelor Democratice s'a constituit din Partidul Național Tărănesc, Partidul Național Liberal, Partidul Social Democrat și Partidul Comunist Român, condus de președinții acestor partide", deci din acest act se deduce în acelaș timp că Iuliu Maniu divulga și un secret aparținând țării.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a recunoscut la interogator autenticitatea acestei note scrisori dela dosar fila 228, care a fost găsită la el.

Acuzatul Florin Roiu a declarat la cercetări fila 491 vol. 3 dosar, că mișcarea organizată în țară și în străinătate, ^{definită} drept ~~mișcare de rezistență~~ ^{cu caracter subteran} urmărea ca scop final răsturnarea prin violență a regimului democrat instaurat la 6 Martie 1945, declarație pe care și-a menținut-o și în fața instanței și că ideia acestei rezistențe a încolțit chiar dela 23 August 1944, pentru că toate negocierile duse în străinătate în numele lui Maniu și cari de altfel căpătaseră un aspect personal, altul decât cel necesar pentru cauza țării, eșuaseră prin supriza actului înfăptuit la 23 August 1944, iar la fila 492 volumul 3, acuzatul Florin Roiu a declarat că pe plan extern în chiar dimineața zilei de 24 August 1944, acuzatul Grigore Niculescu Buzesti în calitatea sa de ministru al Afacerilor Străine, în înțelegere cu intimul său colaborator acuzatul Victor Rădulescu

Pogoneanu, consilier de legatie, au trimis în străinătate pe Ciurea la Ankara și pe Ciuvara la Stockholm, doi colaboratori foarte intimi ai lui Pogoneanu, cari puteau fi utilizați în legăturile necesare cu anglo-americanii, că în același timp menținem în posturile cheie din străinătate diplomați prieteni devotați ai acuzatului Pogoneanu și anume: la Lisabona pe Coste, la Berlin pe Anastasiu și pe Titu Pogoneanu, la Ankara pe Cretzianu și pe Dimitrie Popescu, iar la Stockholm pe Duca și că toate acestea s'au făcut cu deplinul consimțământ al acuzatului Iuliu Maniu, evident în scopul de a frâna și combate efectele evidente ale dezvoltării democratice promovând interesele capitalisto-burgheze.

Acuzatul Nicolae Penescu a declarat în legătură cu aceasta la cercetări, dosarul vol.1 fila 535, caracterizând pe Grigore Niculescu Buzesti precizând: "Dl. Maniu îl considera ca pe un om excepțional, foarte pregătit, pătrunzător, energic și hotărât. De aceea nimeni la noi nu încerca cel puțin să micșoreze trecerea pe care dl. Buzesti o avea pe lângă dl. Maniu"; apreciere pe care o face și la interogatoriu în sensul că Grigore Niculescu Buzesti, se bucura de încrederea și aprecierea superlativă a acuzatului Iuliu Maniu, care vedea în el un mare om de viitor și că intrarea lui Grigore Niculescu Buzesti la Iuliu Maniu era oricând liber, conchizând că el crede că Iuliu Maniu îl consulta în toate problemele externe.

De altfel însuși acuzatul Iuliu Maniu în instanță cu ocazia interogatoriului a declarat că Grigore Niculescu Buzesti avea în partid rolul de sfătuitor eminent, fiind foarte bine pregătit în chestiuni externe, că era un om de încredere al său și că atunci când erau chestiuni mai importante de natură externă, îl consulta.

Având în vedere că în legătură cu creierea fondului de 6 milioane franci elvețienii și a rețelei celor ce se alimentau din acest fond, din declarația acuzatului Florin Roșu dela cercetările preliminare dosar vol.3 fila 493 - 503 - 518, rezultă și anume din declarația dela 27 August 1947 că organizarea grupărilor pe țări a fost următoarea: În Franța: un secretariat compus din Burileanu, Ciurea, Pleșea, în plus Nicolae Bianu, maior Rațiu și Mihail Romniceanu, în Elveția: Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu, Gheorghe Anastasiu, Nicolae Caranfil, Coste și Titu Pogoneanu; în Anglia: V.V. Tilea, Cornel Bianu, lt. colonel Iliescu. În Italia: Dumitru Popescu și Augustin Popa; iar în America: Davilla; că grupările acestea din străinătate duceau o acțiune de uzură împotriva prestigiului guvernului, prin articole tendențioase și informații eronate publicate în presa străină cu tendințe de dreapta; din declarația dela 9 Septembrie 1947, rezul-

tă că grupările ~~de rezistență~~ pe țări au fost ajutate de foștii reprezentanți ai regimului antonescian, rămași în străinătate; din declarația dela 5 Septembrie 1947, că, conducerea întregii organizații subversive de rezistență o avea acuzatul Iuliu Maniu, care transmitea ordinele sale fie direct acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, fie prin emisarii săi de încredere, acuzații Camil Demetrescu și Radu Niculescu Buzești, după plecarea din țară a acuzatului Grigore Niculescu Buzești; din declarația dela 9 Septembrie 1947 mai rezultă că din modul de lucru al acestui grup din străinătate și în special din faptul că orice hotărâre care se lua nu era o inițiativă a acestora ci o consecință a unor instrucțiuni primite dela acuzatul Iuliu Maniu, a dedus că grupul avea un rol de execuție, rol pe care și l-a păstrat, ba chiar accentuat și după plecarea din țară a acuzaților, Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu; din declarația dela 28 August 1947 că scrisorile și instrucțiunile se predau acuzaților Radu Niculescu Buzești și Camil Demetrescu, cari le transmiteau prin intermediul unor militari americani, al căror nume era ținut în cel mai mare secret și înfine din declarația dela 26 August 1947, în care vorbește de propaganda din străinătate rezultă că în această privință acuzații Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu, îi cereau să le dea informații rezultate din telegramele cifrate ce interesau conferința dela Londra, dela Moscova, asupra procesului de 6 milioane franci elvețieni dela Berna, întrevederile lui Franasovici dela Paris etc.

Faptul că grupul din străinătate a acționat după instrucțiunile acuzatului Iuliu Maniu șeful Partidului Național Țărănesc, se evidențiază și din scrisoarea acuzatului Alexandru Cretzianu din 2 Septembrie 1947 aflată în dosar vol. 6 fila 105, în care spune "Am primit la Londra în ajunul plecării textul instrucțiunilor Dvs. din 1 August 1946. Voi utiliza aceste instrucțiuni și documente în acțiunea ce voi începe în Statele Unite. Deasemenea am luat măsuri necesare pentru ca aceste texte să parvină tuturor prietenilor noștri, cari continuă acțiunea în Europa".

Deci odată cu instrucțiunile date acuzatului Iuliu Maniu trimetea și documente pentru acțiunea întreprinsă în scopul de a răsturna prin violență regimul democrat din România.

Aceasta se confirmă și din declarația acuzatului Florin Roșu, care spune că a cunoscut pe străinii: Melbourne, Porter, Marforebanks și Hulick, stat în împrejurările dictate de cariera sa, cât și ca trimis al acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, pentru

ca din ordinul lui să le predea acestor agenți străini, scrisori pentru acuzatul Cretzianu, recunoscând că din ordinul acuzatului Pogoneanu a predat trei - patru scrisori al căror conținut nu-l știe, dar că, deschizând din curiozitate plicul care nu era lipit, a văzut acolo o scrisoare a acuzatului Iuliu Maniu, pentru acuzatul Alexandru Cretzianu, în care Iuliu Maniu îi spunea, că plecând în Apus să organizeze lupta conform intereselor partidului. Că în acel timp Cretzianu se afla la Ankara, iar scrisoarea trebuia dusă de Burton Berry și înfine că acuzatul Florin Roșu a recunoscut în instanță că a transmis din ordinul acuzatului Pogoneanu și documente lui Melbourne și lui Porter.

Referitor la organizarea pe plan intern a grupărilor de teroriști pe care acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți acuzați membrii ai Partidului Național Tărănesc le subvenționa și le îndemna să comită acte de sabotaj și asasinate, martorul Gavrilă Olteanu, unul din șefii organizației „Sumanele Negre” a declarat că a prezentat acuzatului Iuliu Maniu raportul de activitate al organizației și planul de luptă nr. 1 și nr. 2, iar martorul Steanță Dumitru, dela organizația „Haiducii lui Avram Iancu”, a declarat că a avut două întrevederi, cu acuzatul Iuliu Maniu, dela care a primit îndrumări în legătură cu viitoarea sa activitate clandestină și că a avut legături permanente cu acuzatul Ilie Lazăr, cu Boșca Mălin și cu Horea Comănicu, toți din Partidul Național Tărănesc;

Cu privire la evenimentele din 8 Noembrie 1945, acuzații: Ilie Lazăr, Vasile Serdici și Nicolae Penescu au declarat astfel: Ilie Lazăr în declarația dela dosar volumul 2 fila 82, arată: „Pe fel s'a petrecut și la 8 Noembrie 1945, când am luat contact mai întâi cu unii prieteni și i-am sfătuit să ia parte la manifestația pentru Rege, ca cetățeni, liberi, cum aflasem că hotărâse conducerea partidului. După aceste evenimente este drept că mulți se lăudau că au avut un rol important, eu consider însă că înaintea acestei organizațiuni pe Capitală, partidul era anemic ca dinamismul”. Acuzatul Vasile Serdici în declarația dela dosar vol. II fila 139 arată: „În legătură cu cele petrecute la 8 Noembrie 1945 știu dela Bane Ghica și Virgil Solomon, că manifestația a fost pregătită până la detalii de Bane Ghica, dr. Virgil Solomon, Tarteș, Ilie Lazăr și Barbuș”; iar acuzatul Nicolae Penescu în declarația dela dosar vol. I fila 559 arată că după audiența dela 8 Noembrie 1945, orele 9 dimineața când ministrul de Interne a cerut ca cele două partide să ia măsuri pentru împiedicarea manifestațiilor, deoarece elemente iresponsabile ar putea provoca incidente, arătându-le și adresa Comisiei Aliate de Control, s'a dus la locuința acuzatului Iuliu Maniu, pentru a-i raporta și precizează: „Am stat

acolo cam până la ora 11. Am văzut împreună cu cei prezenți un grup cam de 100 studenți în frunte cu studentul Iudoșanu, trecând pe B-dul Schitu Măgureanu cari strigau "Regele și Patria". Maniu s'a bucurat evident la vederea manifestanților iar de față era și Mihaleche și alți fruntași ai Partidului Național Tărănesc.

În legătură cu planul pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, pus la cale de acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți acuzați cu reprezentanții serviciului de spionaj american, ca urmare întrevederilor dintre acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, special împuternicit de acuzatul Iuliu Maniu, Victor Rădulescu Pogoneanu și cei doi agenți americani, maiorul Hall și lt. Hamilton, acuzații Radu Niculescu Buzzești, Ion De Mocsony-Styrcea și Victor Rădulescu Pogoneanu, definesc perfect în declarațiile lor conspirativitatea tratativelor duse de Partidul Național Tărănesc, prin împuternicitul său, cu agenții organelor de spionaj dela Washington și hotărârile luate astfel:

Acuzatul Radu Niculescu Buzzești în declarația dela fila 218 vol. 3 arată: "Asupra împrejurărilor în care a avut loc întrevederea din Palatul Stirbey între fratele meu și Hall și Hamilton, în a doua jumătate a lunii Septembrie 1946 orele 11 - 11,30 noaptea, știu că au participat: fratele meu (Grigore), Hall, Hamilton, Ion De Mocsony-Styrcea și în parte și eu. Spun în parte fiindcă nu am fost prezent dela început și nici în timpul convorbirilor nu am fost tot timpul prezent întrucât trebuia să veghez ca în jurul camerei în care avea loc întrevederea să nu se apropie vre'o ureche indiscretă". "Pentru păstrarea secretului între dânsii s'au luat precauțiuni speciale: ora a fost aleasă în așa fel încât servitorii să fie toți culcați și intrarea oaspeților s'a produs prin ușa din dos, prin grădina din str. Banului, iar convorbirea a avut loc în camera mea, care era mai puțin expusă riscului ca în ea să se afle vre'un dispozitiv de ascultare. Aranjarea întrevederilor a fost anunțată fratelui meu chiar în seara în care a avut loc".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a confirmat mai precis la interogator această păstrare a secretului, arătând că a fost rugat de Grigore Niculescu Buzzești să aranjeze această întâlnire la el sau în altă parte, să nu fie în Palatul Stirbey și că americanii țineau să nu se facă la părinții steno-dactilografei Ioana Bujoiu, unde aceasta locuia, că americanii nu au venit în uniformă ci îmbrăcați civili cu pantaloni de tenis și cu rachete în mână,

iar Grigore Niculescu Buzesti a venit cu masina deschisa si cu niște bețe de golf; că la a doua întâlnire s'au luat măsuri mai severe fiindcă nu se putea ști dacă nu se făcuse vre'o indiscreție cu privire la prima întâlnire, că americanii au dorit ca întâlnirea să aibă loc noaptea și infine că intrarea s'a făcut prin grădină, servitorii au fost lăsați liberi, iar Radu Niculescu Buzesti a îndeplinit funcțiunea de portar, supraveghetor, tot timpul.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu în declarația de la dosar vol. 3 file 91, arată că se mai întâlnise ocazional cu Hall și Hamilton și că deci îi cunoștea și recunoaște că a participat la consfătuirea din seara de 18 Septembrie 1946 la locuința surorii lui Ion De Mocsony-Styrcea, precizând: "Convorbirea a decurs în general potrivit consemnării din documentul în limba engleză ce se află vizat de mine la dosar și care a fost redactat după notele steno-grafice ale steno-dactilografei Ioana Bujoiu. Lt. Hamilton se înapoiase din concediu dela Washington și în exprimarea sa a afirmat că cercurile competente din Uniunea Statelor Americane, arăta o oarecare surprindere față de pasivitatea opoziției române, precizând că nu se putea aștepta la o intervenție eficientă din partea Statelor Unite ale Americii, în chestiunea schimbării regimului din România, atâtea timp cât o tensiune vizibilă nu apărea în viața noastră internă. Pentru justificarea acestei intervențiuni cei doi ofiteri americani preconizau organizarea unei acțiuni în condițiunile arătate în minute sus amintită".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că în cursul convorbirilor atunci când acuzatul Grigore Niculescu Buzesti i-a întrebat pe cei doi ofiteri americani, în numele cui vorbea ei, reprezentanții serviciului de spionaj Hall a răspuns că reprezintă servicii foarte sus plasate și că au o autoritate independentă față de reprezentanții diplomatici și de misiunea militară americană din București.

Agentii americani sunt desemnați în Minută prin litera R. și din analize Minutei și a declarațiunii de mai sus, rezultă că Hall și Hamilton reprezentau vederile cercurilor conducătoare ale Americii.

Având în vedere că Grigore Niculescu Buzesti era împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu și reprezenta Partidul Național Tărănesc, fapt confirmat și de inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, care a mai declarat că Grigore Niculescu Buzesti a spus americanilor că a înțeles problema și urma să se consulte cu șefii săi și că în orice caz Iuliu Maniu pentru că nu crede că Grigore Niculescu Buzesti lua ordine dela altcineva în Partidul Național Tărănesc, în care era membru, decât dela Iuliu Maniu și apoi el a

prezentat Memorandumul în numele Partidului Național Tărănesc. Că acuzatul Victor Rădulescu Pogonceanu a precizat în declarațiile sale că în epoca consfătuirilor l-a văzut pe acuzatul Iuliu Maniu în două trei rânduri, de unde rezultă că Iuliu Maniu era la curent cu tratativele;

Că toate consfătuirile între acești reprezentanți au avut un caracter strict secret și conspirativ, luându-se cele mai severe măsuri de siguranță, pentru ca aceste sedințe să nu se cunoască și ce discuțiile să nu fie câtuși de puțin divulgate, mergând până la faptul plecării din țară a tuturor acelor care cunoșteau această conspirație, ei motivând că faptul că Vișoianu și Iosna Bujoiu sunt recunoscuți, aduc sancțiuni severe ofiterilor americani, cari n'au știut să ia toate măsurile de camuflare, iar după cum a mai declarat inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea în instanță la interogator, americanii au mers și mai departe până la suprimare, arătând că atunci când a fost chemat la București din cauza acestei indiscreții, agentul american i-a vorbit de suprimare, spunându-i: "În caz când vorbesti, suntem obligați, decât să te suprimăm să te suprimăm noi, contra voinței D-tale", propunându-i să-i trimită și otravă;

Având în vedere că din acestea rezultă că Uniunea Statelor Americane prin agenții săi găsisse în Partidul Național Tărănesc prin acuzatul Iuliu Maniu și ceilalți acuzați membrii, complicități acțiunilor subversive, stabilindu-se în aceste convorbiri înființarea unui comitet național în străinătate, care să devină guvern, fixându-se și plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache, Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vișoianu, care să formeze comitetul, în opoziție cu guvernul legal al țării, restul urmând a fi desemnați de conducerea Partidului Național Tărănesc.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că Grigore Niculescu Buzesti la sfârșitul conversației a arătat agenților americani că a înțeles problema, se va consulta și gândi, urmând a prezenta un memoriu, așa cum de altfel ceruse americanii în cursul discuțiilor să le prezinte un referat detaliat, în care să fie expuse planurile conducătorilor Partidului Național Tărănesc, privitor la creșterea în țară a unei rețele mai vaste de organizațiuni subversive, ei urmând să trimită cercurilor competente de la Washington.

Că la a doua întâlnire acuzatul Grigore Niculescu Buzesti a adus referatul cerut de agenții americani Hall și Hamilton, cari și-au exprimat dorința ca acest document să fie completat

cu propuneri mai complete privitoare la creierea în țară a unor organizațiuni subversive bine încheiate și cu ramificațiuni întinse.

Având în vedere că din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea dela cercetările preliminare și din instanță rezultă că agenții americani Hall și Hamilton nesatisfăcuți de planul inițial alcătuit de Grigore Niculescu Buzești, i-au cerut acestuia să le prezinte propuneri mai precise și au stabilit că Maniu trebuie să înțeleagă, că garanții serioase nu-i vor putea fi date, decât după primirea dela Washington a unui plan complet de organizare și acțiune; deci se evidențiază că toate aceste tratative erau duse de acuzatul Iuliu Maniu în calitate de conducător al Partidului Național Tărănesc, care făcea propunerile.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat la primele cercetări fila 684 vol.3, că în cursul discuțiunilor dela Palatul Stirbey, cei doi agenți americani au lăsat să înțeleagă că documentul este destinat unui serviciu special nou înființat care se va ocupa cu centralizarea și coordonarea tuturor minisrelelor și serviciilor de informații, alcătuit din personalități cu acces imediat la forurile conducătoare din Statele Unite, iar la întrebarea lui Grigore Buzești asupra modului în care se va putea lua contact din România cu acest serviciu spre asigurarea comunicațiilor absolut sigure între opoziția din țară și comitetul din străinătate, americanii au răspuns că legăturile vor fi asigurate printr'un reprezentant al acestui serviciu; declarație care a fost menținută de inculpat și în instanță la interogator;

Că acuzatul Grigore Niculescu Buzești a consimțit să studieze și să desvolte propunerile complimentare cerute de Hall și Hamilton, dar și-a exprimat în acelaș timp dorința de a putea prezenta personal în străinătate, întregul plan și că pentru aceasta este necesar ca el să poată pleca imediat din țară, la care agenții americani au acceptat propunerea lui Grigore Niculescu Buzești, de a pleca din țară, cu condiția ca el să le elaboreze în prealabil un plan de acțiune alcătuit în spiritul celor discutate anterior, și că după cum declară Ion De Mocsony-Styrcea, acuzatul Grigore Niculescu Buzești trebuia să prevadă în planul de acțiune viitoare posibilitatea pentru fruntașii opoziției de a pleca în străinătate la momentul oportun, pentru a constitui acolo un comitet național, care comitet în împrejurări favorabile să se transforme într'un guvern ce ar putea sconta recunoașterea din partea puterilor spasene, enumerând și persoanele pentru cari se creiau garanții că vor putea în orice moment să fugă din România cu ajutorul reprezentanților serviciului de spionaj și anume: el, adică

Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Visoianu și Ion Mihailache, restul urmând a fi indicați ulterior.

Din declarațiile inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea dela cercetările preliminare dosar vol.3 și din instanță, rezultă că maiorul Hall a întrebat în cursul tratativelor de cine depinde îndeplinirea planurilor și dacă este posibil ca acest plan să fie prezentat în numele tuturor partidelor de opoziție, la care acuzatul Grigore Niculescu Buzesti a răspuns că deocamdată nu există decât asentimentul Partidului Național Tărănesc, adăugând că el este însă convins că Iuliu Maniu va obține asentimentul și din partea sefilor celorlalte partide de opoziție Constantin I.C.Brătianu și Constantin Titel Petrescu.

În legătură cu aceasta inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că lt.Hamilton și-a exprimat temerea că secretul tratativelor în acest caz ar putea fi divulgat, la care însă Grigore Niculescu Buzesti i-a asigurat pe agenții americani că secretul va fi păstrat, deoarece planul de acțiune conspirativă va fi cunoscut în întregime numai de Iuliu Maniu.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea predând unele discuții din cursul acestor tratative a declarat: "Tom Hall a cerut părerea lui Buzesti asupra utilității importului de lei falsificați în străinătate; Bill Hamilton, a arătat că nu este practic, deoarece volumul hârtiilor monedă ar fi considerabil și e imposibil de transportat în timp util și că nici introducerea de dolari sau franci elvețieni nu este avantajoasă, propunând ca singura soluție convenabilă aceea de a se bate monede jubiliare românești în America, care urmau să fie introduse clandestin și predate comitetului secret". În continuare inculpatul arătând că s'a stabilit a fi bătute în străinătate și aduse clandestin în România 60000 medalii de aur românești, în vederea folosirii lor sub controlul observatorului american de către organizația secretă.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat mai departe că s'a discutat apoi detalii tehnice de organizare, la care Hamilton^{ce} se vedea a fi un specialist, a arătat că nu se poate conta pe armament și pe nici un fel de material de proveniență americană (pentru a nu putea fi identificat) ci cel mult pe mijloace de procurare de armament european, care se găsește din abundență în țările din sud-estul European; el preconiza însă mai ales instruirea de specialiști în vederea actului de spionaj și distrugere tehnică, organizarea depozitelor de alimente și medicamente, apoi Styrcea arată că reprezentanții serviciului de spionaj american-lu informet pe Grigore Niculescu Buzesti, că se vor organiza în străinătate școli de cadre necesare pentru acti-

vitătea organizațiilor clandestine, în vederea pregătirii loviturii de stat și că agenții americani au insistat ca organizația clandestină să fie asigurată cu depozite de armament, alimente, echipament și medicamente di'nainte pregătite.

În declarațiile sale dela primele cercetări inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea mai arată că s'a ajuns la un acord și în ceea ce privește creierea unor organizațiuni militare conspirative speciale, cari la insistențele agenților americani Hall și Hamilton, trebuiau să cuprindă ofiteri de front în stare să suporte greutățile clandestinității, având cunoștințe tehnice și experiențe căpătate în cursul luptelor depe frontul de Răsărit, duse alături de armata germană.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a mai declarat că în cursul discuțiilor ce au avut loc la Palatul Stirbey, agenții americani Hall și Hamilton, au insistat ca în fruntea organizației militare să fie puși militari de bază, din cadrele active ale armatei și că răspunzând la obiecțiunea lui Grigore Niculescu Buzescu că Iuliu Maniu cu greu ar consimți ca în fruntea organizației militare să vină ofiteri apropiați guvernului actual și rămași în cadrele active, americanii Hall și Hamilton au arătat că situația fiind cu totul diferită de cea din 23 August 1944, când a acționat oficial întregul aparat de stat, acum spre a se câștiga pentru această cauză, armata și o parte din guvern, ar fi necesar să se obțină colaborarea aceluia puțin unuia din membrii guvernului sau din șefii armatei; că în fine reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, au cerut părerea lui Grigore Niculescu Buzescu asupra câtorva militari, dintre care știe că unii au și fost invitați ulterior la reuniuni neoficiale ce au avut loc la șeful misiunii militare americane din România general Schuyler.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat apoi că a mai avut câteva întrevederi cu acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, înainte ca acesta să fugă din țară și că din convorbirile avute cu el a înțeles că Grigore Niculescu Buzescu s'a consultat cu Iuliu Maniu, atât privitor la amănuntele planului de creiere în țară a unei organizațiuni clandestine mai vaste, cât și privitor la măsurile de realizare ale acestui plan;

Având în vedere că declarațiile inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea privind tratativele ce au avut loc între acuzatul Grigore Niculescu Buzescu și cei doi reprezentanți ai serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, sunt confirmate în întregime de acuzații Victor Rădulescu Pogoneanu și Radu Niculescu Buzescu și anume:

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu în declarația dela cercetări (fila 91 vol.3) referitor la prima întâlnire între agentii americani și Grigore Niculescu Buzești ce a avut loc la 18 Septembrie 1946, a precizat că inițiativa tratativelor și a propunerilor de organizare a unei rețele sub terane, a apartinut agentilor americani desemnați în Minută făcută de Ioana Bujoiu, prin litera R.; convorbirea a început printr'o expunere a celor doi ofiteri americani, cari au arătat că Hamilton se înapoiasse atunci la Washington, că cercurile competente din Uniunea Statelor Americane au luat în considerare situația din România, dar că aceste cercuri arătau o oarecare surprindere față de pasivitatea opoziției românești, precizând că nu se poate aștepta la o intervenție eficace din partea Statelor Unite ale Americii în chestiunea schimbării regimului din România atâta timp cât o tensiune vizibilă nu apărea în viața noastră internă și înfine că pentru a justifica această intervenție cei doi ofiteri americani preconizau organizarea unei acțiuni în condițiunile arătate în Minuta mai sus amintită;

Acuzatul Radu Niculescu Buzești, caracterizând împrejurările în care s'a desfășurat tratativele duse de fratele său Grigore Niculescu Buzești cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, în cursul celei de a doua întâlniri din Palatul Stirbey a declarat că pentru păstrarea secretului întrevederii s'au luat precauțiuni speciale, ora fiind aleasă în așa fel încât servitorii să fie culcați, intrarea oaspetilor s'a produs prin ușa din dos (grădină) din str. Banului, iar convorbirea a avut loc în camera da care era mai puțin expusă riscului ca în ea să se afle vre'un dispozitiv de ascultare.

La această a doua convorbire s'a pus la punct acel memoriu, operă ^{de} desăvârșită de concepție a conducătorilor Partidului Național Tărănesc, prezentat la câteva zile de acuzatul Grigore Niculescu Buzești, după consfătuirea din casa Stirbey și care purta titlul de "Memorandum", datat 30 Septembrie 1946 și acuzații Victor Rădulescu Pogoneanu, Ion De Mocsony-Styrcea și Radu Niculescu Buzești, au declarat că în ziua de 30 Septembrie 1946, acuzatul Grigore Niculescu Buzești a transmis prin Ioana Bujoiu agentilor americani Hall și Hamilton, planul întocmit de el sub titlul "Memorandum" pentru a fi depus la Washington, de unde se aștepta o hotărâre, după cum s'a văzut în Minuta dela prima întâlnire din 18 Septembrie 1946;

Având în vedere că acest Memorandum a cărei copie se află la dosar vol.6 fila 16 - 39 se bazează pe necesitatea creierii

în țară a unei organizațiuni clandestine întinse, sprijinite de formațiuni paramilitare, cari puteau fi folosite în orice moment pentru efectuarea loviturii de stat și că la capitolul „conducerea” Memorandumul prevede creierea unui comitet politic secret compus dintr'un număr redus de oameni de încredere, cari numai ei vor cunoaște obiectivul final al organizației; creierea comitetului politic în străinătate. În cadrul acestui comitet va fi organizat sub comitetul central executiv. Membrii acestui comitet central vor fi prevăzuți cu un mandat din partea șefilor opoziției. Pentru mai multă siguranță mandatul din partea opoziției nu va avea un caracter definitiv ci va indica misiunea generală de a apăra interesele României în străinătate.

Că în legătură cu structura organelor de conducere ale organizației clandestine național-tărăniste din țară, inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat: „Comitetul politic din țară ar fi trebuit să cuprindă trei cel mult patru membrii, din care unul observatorul american”; comitetul politic urma să aibă reprezentanții celor trei partide de opoziție. Intrucât unul din membrii acestui comitet trebuia să facă parte și din comitetul politic secret și cum Partidul Național Tărănesc avea inițiativa și conducerea întregii acțiuni, acesta trebuia neapărat să fie național-tărănist, sau o persoană din afară, având încrederea partidului. Comitetul militar avea să fie alcătuit dintr'unul sau mai mulți ofiteri specializați, un civil român priceput în chestiuni de informații și observatorul american, care urma să facă legătura cu comitetul central executiv.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu confirmă declarațiile inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, declarând la primele cercetări fila 92 vol.3 că din planul creierii organizației clandestine denumit Memorandum din 30 Septembrie 1946, precum și din spusele lui Grigore Niculescu Buzești, el a aflat că era prevăzută creierea câtorva comitete secrete atât în țară cât și în străinătate și acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu precizează: „Comitetul din străinătate ar fi urmat să cuprindă între alții pe Grigore Niculescu Buzești, Constantin Vișoianu și Alexandru Cretzianu. În țară ar fi urmat să se constituie un comitet restrâns din care ar fi făcut parte și el (Pogoneanu) împreună cu Grigore Niculescu Buzești, dacă acesta ar fi decis să nu plece în străinătate; un comitet largit cuprinzând și pe reprezentanții partidelor de opoziție și a crei legătură cu comitetul restrâns să fi fost asigurată prin persoane unele dintre membrii acestuia din urmă și un eventual co-

mitet militar în privința cărui nu s'a discutat numele participanților.

Având în vedere că din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea rezultă cu precizie modul cum conform înțelegerii încheiate în Septembrie 1946, cu reprezentanții americani, s'a executat de acuzatul Iuliu Maniu un prim punct al angajamentului și anume trimiterea în străinătate mai întâi a împuternicitului său a acuzatului Grigore Niculescu Buzzești și apoi a acuzatului Constantin Vișoianu, care a plecat însoțit de Ioana Bujoiu, toți cu ajutorul celor doi agenți americani, cum se stabilise, fiind luați pe bordul unor avioane militare americane și duși în Elveția cu oprire în Austria și Germania.

Asupra acestei chestiuni, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu la cercetările preliminare dosar fila 88 vol.3 a declarat: "Stiu că dânsii au plecat pe rând în condițiuni asemănătoare cu câte un avion american și grație mijlocirii ofiterilor Hall și Hamilton. Plecarea lui Vișoianu s'a produs în locul meu, care condiționasem propria mea plecare de aceea prealabilă a D-sale"; declarație menținută și în fața instanței la interogator.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a recunoscut că a sugerat ideea și acuzatului Florin Roiu să plece în străinătate, spre a îndeplini funcția de secretar a acuzaților Grigore Niculescu Buzzești și Constantin Vișoianu, al căror șef de cabinet fusese pe vremea ministeriatelor respective.

Având în vedere că în străinătate acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, s'a pus cum a ajuns în fruntea subcomitetului secret de acolo, iar acuzatul Iuliu Maniu, i-a trimis un mandat scris semnat de el și de ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție;

Că asupra acestei chestiuni acuzatul Radu Niculescu Buzzești a declarat la primele cercetări dosar vol.3 fila 146 că în ajunul plecării fratelui său Grigore Niculescu Buzzești în străinătate, acesta i-a comunicat că s'a înțeles cu Iuliu Maniu să-i trimită acolo împuterniciri din partea șefilor celor trei partide de opoziție, împuterniciri pe care nu a voit să le ia odată cu plecarea sa, ca să nu aibă asupra sa un astfel de document în timpul călătoriei ilegale din țară, precizând: "Textul mesagului a fost compus de dl. Pogoneanu în baza indicațiilor fratelui meu, care discutase în prealabil chestiunea cu dl. Maniu. Textul scrisorii din câte îmi amintesc era o atestare a faptului că fratele meu i-a fost un colaborator foarte apropiat și că în consecință este calificat a cunoaște opinia dlui Maniu în chestiunile interesând politica țării. În temeiul acestui fapt roagă pe fratele meu să

grupeze pe românii din străinătate într'un mănunchiu care să colaboreze armonios".

Acea scrisoare numită mandat, compusă și scrisă personal de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, a fost dusă de acuzatul Radu Niculescu Buzesti, acuzatului Iuliu Maniu, care a semnat-o imediat, iar apoi a fost dusă de acuzatul Camil Demetrescu și la ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție Constantin I.C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu, cari de asemenea și-au pus semnăturile lor că sunt de acord cu Iuliu Maniu, iar după obținerea acestor trei semnături, mandatul a fost înmănat de Radu Niculescu Buzesti, agentului serviciului de spionaj american Lt. Hamilton pentru a fi trimis clandestin fratelui său Grigore Niculescu Buzesti, care la sfârșitul anului 1946 se afla în Elveția.

Martorul Constantin Titel Petrescu atât la cercetările preliminare fila 62 dosar vol. 6 cât și în fața instanței sub prestare de jurământ, a confirmat că a semnat mandatul, o scrisoare bătută la mașină care purta semnăturile lui Iuliu Maniu și a lui Constantin I.C. Brătianu, susținând că a mai adăugat ca Grigore Niculescu Buzesti să facă cunoscut partidelor socialiste din Apus, poziția Partidului Social Democrat Independent din România.

Acuzatul Camil Demetrescu a declarat la primele cercetări fila 282 vol. 3, că a primit scrisoarea care era semnată de Iuliu Maniu și a dus-o consecutiv spre examinare și eventuală semnare lui Constantin I.C. Brătianu și lui Constantin Titel Petrescu, cari au fost de acord cu scrisoarea și a semnat-o.

Acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut că a dat acuzatului Grigore Niculescu Buzesti împuterniciri speciale în presajma plecării și în legătură cu acest mandat la primele cercetări a declarat fila 24 vol. 1 "Cu ocazia acestei plecări despre care am știut, i-am pregătit o scrisoare prin care am constatat că este membru al partidului nostru și că este un influent prieten politic al nostru. Scopul pentru care am dat acea scrisoare a fost ca cei în drept, adică ceilalți prieteni politici ai mei și care se găseau în străinătate să fie încredințați că Grigore Niculescu Buzesti este persoana aggreiată și de încredere a mea. Dl. Buzesti mi-a spus că va cere o similară declarație și de la dñii Brătianu și Titel Petrescu, pentru a dovedi față de prietenii acestora că posedă și încrederea acestor șefi de partide cu care eu m'am declarat de acord".

Că deci din aceasta rezultă cu prisosință legătura

dintre acuzatul Grigore Niculescu Buzesti și Partidul Național Tărănesc prin șeful său acuzatul Iuliu Maniu.

Apoi acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a declarat că, din dese vizite făcute de Grigore Niculescu Buzesti acuzatului Iuliu Maniu în timpul când se duceau tratativele cu reprezentanții americani și din faptul că Iuliu Maniu a dat lui Grigore Niculescu Buzesti împuterniciri largi în vederea desfășurării activității sale în străinătate, se dovedeste că Iuliu Maniu era la curent și dirija înțelegerea secretă încheiată cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii;

Astfel acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a declarat la primele cercetări dos.vol.3 fila 101 precizând: "Imi întemeiez convingerea că, dl. Iuliu Maniu a fost pus în curent de dl. Grigore Niculescu Buzesti cu conversațiile dintre acesta și maiorul Hall și lt. Hamilton pe următoarele: 1/. Faptul că în cursul conversației la care am asistat, dl. Grigore Niculescu Buzesti a invocat calitatea sa de reprezentant al Partidului Național Tărănesc; 2/. Faptul că la timpul când au avut loc conversațiile ca și după aceasta dl. Grigore Niculescu Buzesti a vizitat în câteva rânduri pe dl. Iuliu Maniu; 3/. Faptul că dl. Iuliu Maniu a acordat dlui Grigore Niculescu Buzesti mandatul pe care acesta îl arătase că-l va obține în cursul conversațiilor sale și 4/. Faptele relatate în declarațiile acuzaților Ion De Mocsony-Styrcea și Radu Niculescu Buzesti, sunt de asemenea de natură a-mi confirma această convingere".

Având în vedere că la aceste fapte se mai adaugă următoarele, care definesc cu toată preciziunea că acuzatul Iuliu Maniu este conducătorul și inspiratorul întregii activități subversive și anume: 1/. În tot timpul tratativelor, Grigore Niculescu Buzesti a invocat autoritatea acuzatului Iuliu Maniu și a declarat că-l reprezintă pe el și partidul său, iar la confruntarea din 22 Septembrie 1947 dintre acuzații Ion De Mocsony-Styrcea și Iuliu Maniu, s'a stabilit că ultima dată când Grigore Niculescu Buzesti a afirmat că țările că reprezintă Partidul Național Tărănesc și pe Iuliu Maniu, a fost în cursul tratativelor duse de Grigore Niculescu Buzesti cu agentii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii; 2/. Agentii serviciului de spionaj american se adresa prin Grigore Niculescu Buzesti, lui Iuliu Maniu și în această privință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea la 22 Septembrie 1947 la cercetările preliminare a declarat că agentii americani au răspuns că Iuliu Maniu trebuie însfârșit să înțeleagă că dacă nu se organizează în sensul discutat va fi depășit de alții, declarațiune născută și în fața instanței la interogator și 3/. Insuși acuza-

tul Iuliu Maniu a confirmat în scris poziția lui Grigore Niculescu Buzesti în tratative și asentimentul său la hotărârile luate prin mandatul încredințat.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea în declarația dela primele cercetări la 18 Septembrie 1947, dosar vol.3 fila 699 arată că știe că agentul străin nu și-a putut ascunde satisfacția primind mandatul sus amintit, pentru că prin aceasta nu avea numai asigurările lui Grigore Niculescu Buzesti, ci și dovada formală a asentimentului celor trei șefi ai partidelor de opoziție, declarație menținută și la interogatoriul din instanță; 4/. În cursul și după terminarea tratativelor, acuzatul Grigore Niculescu Buzesti s'a consultat cu acuzatul Iuliu Maniu asupra planului complotului și în această privință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea la 13 Septembrie 1947 în declarația dela primele cercetări, a arătat că în zilele următoare a mai avut prilejul să-l vadă de mai multe ori pe Grigore Niculescu Buzesti și a putut stabili din convorbirile lor că el avea consultări cu Iuliu Maniu în legătură cu aplicarea planului; 5/. În discuțiile pe care le-a avut cu agentii americani, Grigore Niculescu Buzesti a precizat că chestiunea în întregime ei ~~nu~~ va fi cunoscută ~~de~~ de Iuliu Maniu, care va trebui să desemneze persoanele corespunzătoare; 6/. Acuzatul Iuliu Maniu s'a comportat în relațiunile cu cei ce erau la curent cu tratativele, ca un cunoscător al acestora și în această privință acuzatul Radu Niculescu Buzesti în declarația dela 17 Septembrie 1947 dela cercetări dosar vol.3 fila 225, arată: "Imi dădeam seama că era natural că dl. Maniu nu a găsit necesar să-mi pună nici o întrebare cu privire la conținutul tratativelor"; și în fine 7/. Că Iuliu Maniu a semnat mandatul prevăzut în plan, aceasta fiind o condițiune expresă din Memorandum;

Acuzatul Iuliu Maniu a organizat și ajutat la plecarea unor personalități politice în vederea constituirii în străinătate a unui guvern, plecări care erau prevăzute în planul complotului și în această privință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea în declarația dela cercetări din 12 Septembrie 1947 dosar vol.3 fila 684, afirmă că acuzatul Grigore Niculescu Buzesti a arătat în cursul tratativelor că este absolut necesar ca oamenii politici români să poată părăsi Tara în timp util, pentru a se putea constitui în străinătate un comitet național, care la momentul oportun să poată deveni guvern recunoscut de puterile Occidentale și că persoanele vizate erau pe lângă Grigore Niculescu Bu-

zești, acuzații Constantin Vișoianu, Ion Mihalache și alte personalități din partidele de opoziție, care urmau să fie destinate ulterior.

Având în vedere că însuși acuzatul Iuliu Maniu recunoaște în declarația dela 12 Septembrie 1947 la cercetări, că în audiența pe care a avut-o la legăția Americană, a mulțumit pentru ajutorul dat spre a putea trimite în străinătate câțiva prieteni și că acțiunea dela Tămădău întreprinsă cu plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, a fost recunoscută de acuzatul Iuliu Maniu, declarând la 5 August 1947, la cercetări dosar vol.1 fila 15, că preferă și astăzi că a fost făcută decât să fi fost inițiată și pentru care a precizat că-și ia toată răspunderea morală și politică;

Având în vedere că de altfel și această acțiune este prevăzută tot în planul complotului în acel Memorandum;

Având în vedere că tot în legătură cu ceace știa acuzatul Iuliu Maniu privind obligațiile luate prin acel Memorandum, rezultă că el a făcut continuu intervenții personale și față de reprezentanții oficiali americani, după cum se vede în Minuta aflată la dosar vol.6 fila 42, care reprezintă rezumatul discuției ce a avut loc între el și reprezentantul diplomatic al Statelor Unite ale Americii și din care rezultă că acuzatul Iuliu Maniu își exprima părerea că ar fi bine dacă s'ar putea proteja în străinătate un guvern ^{opus celui militar} ~~de rezistență~~ Minută care a fost reprodusă de acuzatul Vasile Serdici și pe care se vede corecturile personale făcute de acuzatul Iuliu Maniu, prin care redă conținutul exact al discuțiilor.

Că acuzatul Iuliu Maniu a inițiat și participat la constituirea comitetului pentru apărarea libertății alegerilor, potrivit planului complotului precizat în Memorandum, comitet care urma să fie compus din reprezentanții celor trei partide de opoziție, rezultă și din declarația martorului Constantin Titel Petrescu, care a precizat în declarația dela 21 Octombrie 1947 că a încheiat cu Iuliu Maniu și cu Constantin I.C. Brătianu, un acord în vederea apărării în comun a libertății alegerilor, conducerea acestei acțiuni urmând a fi încredințată unui comitet și că acest acord a fost inițiat de Iuliu Maniu, care i-a propus inițial un cartel electoral.

Că acuzatul Iuliu Maniu a condus și activitatea centrului profesional militar și a inițiat și organizat și informarea legăției Americane, tot conform planului complotului, Memorandumul, rezultă și din declarația acuzatului Vasile Serdici care a precizat că tot ce a predat la misiuni, fie ca studii, fie ca răspuns la informațiile cerute, fie chiar ca informații necerute, nu le-a predat fără să

fi avut aprobarea sau îndrumarea acuzatului Maniu; că a făcut aceste servicii în calitate de național - țărănist și mai ales de însărcinat al acuzatului Maniu cu aceste lucrări, așa cum de altfel s'a stabilit și acuzatul Serdici a recunoscut dela început, că era omul de încredere al acuzatului Maniu cu chestiuni de presă și de informații;

Având în vedere că s'a stabilit din actele dosarului și din desbaterile orale, că tot acuzatul Iuliu Maniu a fost acela care a creiat și întreținut starea de tensiune gravă prevăzută în planul complotului și că aceasta rezultă și din declarațiile acuzatului Nicolae Penescu, care atât la cercetările preliminare cât și în fața instanței, a precizat că tactica pe care acuzatul Iuliu Maniu a denumit-o pentru prima oară, a rezistenței naționale, a rămas mai departe singura politică a Partidului Național Tărănesc cât timp Iuliu Maniu a fost președinte;

Având în vedere că din depozițiile martorilor Steanță Dumitru și Paliacu Nicolae, filele 660 - 674 dosar vol.4, rezultă că acuzatul Maniu prin apropiatul și omul său de încredere acuzatul Ilie Lazăr a fost în legătură cu organizația clandestină teroristă "Sumanele Negre", martori care au arătat că și ei au avut o întâlnire cu acelaș reprezentant al serviciului de spionaj american lt. Hamilton, care ascultându-le raportul referitor la activitatea organizației "Sumanele Negre", i-a aprobat și le-a promis tot sprijinul din partea reprezentanților americani;

Având în vedere că în legătură cu această întâlnire martorul Steanță Dumitru a declarat: "În ziua de 1 Mai 1946 m'am întâlnit în casa avocatului Teodorciuc Octavian vice președintele organizației național- țărăniste din jud. C. Iung Buzovina și președintele organizației național-țărăniste din Vatra Dornei, cu Hamilton dela Misiunea Americană și cu traducătorul acestuia Teodor Manicatide. Discuțiunile au fost duse de mine și de colegul meu Paliacu Nicolae, am făcut un scurt istoric al organizației "Sumanele Negre" lui Hamilton, care mi-a comunicat că știe de prezența organizației pe teritoriul Țării. Hamilton mi-a promis tot sprijinul material ca posturi de emisie, armament, munițiuni, bani etc., în cazul unui conflict armat. Hamilton mi-a mai spus că am găsit cu adevărat persoana pe care o căutam deoarece D-șă se ocupă în Sud-Estul European cu organizațiile subverive care au acelaș caracter cu organizația noastră și că are legătură cu Washington"; iar martorul Paliacu Nicolae referitor la această întâlnire a declarat: "Lt. Hamilton prin traducătorul Manicatide mi-a comunicat că se bucură foarte mult de această întrevvedere, întrucât sco-

pul vizitei sale era tocmai de a se întâlni și a lua contact cu conducătorii organizației "Șumanele Negre", despre care aflase de la congresul Partidului Național Tărănesc ținut la Năsăud, cu două zile înainte. Ne-a promis cu această ocazie tot sprijinul necesar, urmând ca să-i aduc la București în str. Dionisie la Manicatide, un plan al Regiunii cu locul de sterilizare și locurile de amplasare, pentru trei aparate de emisiune, precum și toate cerințele organizației privitoare la dotare cu armanent și echipament".

Că în ceace privește a doua întâlnire, asupra căruia s'au înțeles cu lt. Hamilton, martorii Steanță Dumitru și Palia-cu Nicolae, au arătat că aceasta nu a avut loc, deoarece ei între timp au fost arestați.

Având în vedere că după cum s'a stabilit, ideea unei mișcări de rezistență în străinătate încolțise în mintea acuzaților încă de la 23 August 1944 și pentru aceasta acuzatul Grigore Niculescu Buzesti împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu, urmat de acuzatul Constantin Vișoianu luase în calitate lor de miniștri de Externe în cele două guverne înainte de 6 Martie 1945, toate măsurile, culminând întrevvederea lor prin sustragerea din avutul Statului a sumei de 6 milioane franci elvețieni, ca fond de alimentare, apoi punându-li-se în față dorința poporului de la 6 Martie 1945, prin instalarea regimului democratic, conducătorii Partidului Național Tărănesc în frunte cu acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache își creiază în străinătate un centru format din diplomații români cari nu au vroit să se mai întoarcă în țară;

Astfel acuzaților Grigore Gafencu și Alexandru Cretzianu cari au stat în fruntea centrului din străinătate li se alătură către sfârșitul anului 1946 acuzații Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vișoianu fugiți din România cu ajutorul celor doi agenți americani pe bordul unor avioane militare americane, însă acuzatul Grigore Niculescu Buzesti vine de astă dată inițiat prin agenturile de spionaj american și investit cu împuternicirile speciale nu numai de la acuzatul Iuliu Maniu ca șef al Partidului Național Tărănesc, ci și de la ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție;

Având în vedere că acuzații Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Vișoianu, Grigore Gafencu și Alexandru Cretzianu, printr'un contact permanent cu acuzatul Iuliu Maniu și după instrucțiunile acestuia au desfășurat în străinătate o activitate subversivă, încercând să surpe suveranitatea și independența națională a Statului Român;

Că acești acuzați membrii ai comitetului din străinătate, fiind puși în slujba intereselor unor țări străine, au jucat rolul de unelte ale politicii imperialiste, sub veșnica mască afișată de atâtea ori de acuzatul Iuliu Maniu și denumită Democrație;

Având în vedere că din probele administrate în proces, rezultă că centrul complotist din străinătate condus de acuzații Grigore Niculescu Buzzești, Grigore Gafencu, și Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu și dirijat de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, au dus o activitate intensă în vederea răsturnării prin violență a regimului democratic existent în România și anume: a desfășurat o propagandă ostilă regimului existent în România pentru răsturnarea guvernului cum și o propagandă criminală pentru un războiu imperialist, contra Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României; a participat direct și activ în campania plină de minsiuni împotriva României, dusă de presa reacționară engleză și americană și a altor țări; a desfășurat o campanie cu scopul de a împiedica recunoașterea guvernului legal al României, iar mai târziu când acest fapt nu a fost posibil, a desfășurat o campanie cu scopul ca România să nu intre în organizația Națiunilor Unite; în timpul conferinței de pace de la Paris a desfășurat o acțiune dăunătoare țării, adresa memorii conferinței, în calitate de grup ilegal, în opoziție cu delegația oficială română care reprezenta punctul de vedere al guvernului și deci al poporului român; a întreținut legătură ilegală și criminală cu organizația național-tărănistă de complotiști din țară; a primit în mod regulat dela această organizație informațiuni cu caracter secret de stat și a divulgat aceste informațiuni; a intrat în tratative secrete cu agenții unor puteri străine privitoare la acordarea unui sprijin din afară, pentru pregătirea și realizarea unei lovituri de stat în țară; a ținut la curent pe complotiștii Iuliu Maniu și Victor Rădulescu Pogoneanu și pe ceilalți, cu rezultatul acestor tratative orientându-i deasemenea în legătură cu tactica și mijloacele de luptă, cari conform înțelegerii obținute trebuiau să fie aplicate de organizația de complotiști în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al României prin violență;

Având în vedere că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, care era secundul permanent al acuzatului Grigore Niculescu Buzzești și care a luat parte la tratativele duse de acesta cu reprezentanții serviciului de spionaj american maior Hall și lt. Hamilton, dând consultații de politică externă șefului Partidului Național Tărănesc, acuzatului Iuliu Maniu și care a avut rol de frunte în organizația complotului, a recunoscut că a organizat și întreținut

legătura ilegală cu centrul complotist din străinătate și că a fost ținut la curent cu activitatea acestui centru, astfel în declarația dela fila 53 vol.3 descrie modul cum s'a format acest centru complotist din străinătate în felul următor: "Plecând din Turcia la începutul verii 1946, Alexandru Cretzianu s'a oprit mai întâi în drum spre Statele Unite în Elveția. Aci s'a întâlnit cu Grigore Gafencu cu care luase în acelaș timp dar oarecum necoordonat inițiativa de a grupa în vederea unei acțiuni de propagandă politică, pe oamenii politici și pe foștii diplomați români aflați în străinătate. Intrunirea a avut loc la Geneva la dl. Gafencu acasă. Au aderat în persoană sau prin corespondență la această inițiativă dnii: N. Caranfil, Cornel Bianu, Răutu Paul, Petrescu Comnen, V.V. Tilea, Augustin Popa și alții. În această consfătuire s'a decis constituirea grupului fără o șefie. S'a stabilit în special întocmirea unui memoriu care a si fost prezentat conferinței de pace dela Paris și pentru redactarea căreia dl. Cretzianu a putut pune la dispoziție în ceace privește sectorul economic și situația politică a țării, materialul pe care îl primise dela dl. Grigore Niculescu Buzești, în special memoriul întocmit de acesta și predat în numele Partidului Național Tărănesc dlui Etheridge, precum și unele date pe care D-sa le obținuse din sursa Grigore Niculescu Buzești. Ulterior după publicarea textului proiectului tratatului de pace cu România, s'a întocmit un al doilea memoriu sub conducerea dlui Gafencu și înaintat deasemenea conferinței de pace dela Paris. Continuându-și drumul spre Statele Unite, dl. Cretzianu s'a oprit și la Londra unde împreună cu dl. V.V. Tilea a avut o serie de întrevederi cu diferiți oameni politici britanici în special miniștri și parlamentari laburiști". Apoi în continuare mai arată: "În primăvara anului 1946 dl. Grigore Gafencu făcuse o vizită la Londra unde văzuse printre alții pe Churchill și Eden, precum și mai multe personalități din partidul laburist cu care fusese pus în legătură tot de V.V. Tilea";

Având în vedere că aceste declarații sunt confirmate și de acuzatul Florin Roiu, legat în mod direct de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu prin activitatea subversivă desfășurată, cum și prin contactul personal pe care-l ținea cu acuzatul Iuliu Maniu, care în declarația dela fila 321 dela dosar vol.3 spune: "În ceacer privește organizarea rezistenței în străinătate, începutul organizării s'a făcut prin venirea lui Cretzianu dela Ankara la Berna. Organizarea a devenit posibilă după

ajungerea lui Cretzianu la Berna și s'a definitivat în timpul conferinței de pace dela Paris,ajungând la perfecțiune după ajungerea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzescu. După plecarea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzescu, Vișoianu a început lucrul organizat între conducerea mișcării din București și reprezentanții grupului din străinătate. Dela centru se trimeteau instrucțiuni reprezentând punctul de vedere al conducerii și se primeau scrisori informative și rapoarte".

Acuzatul Florin Roșu pentru susținerea acestei afirmațiuni, în declarația dela fila 321, 322 vol. 3, invoacă ca fapte concrete următoarele: "Radu Niculescu Buzescu și Camil Demetrescu erau oameni cari făceau legătura între Maniu și Pogoneanu. Afirm cu certitudine că acestia aduceau lui Pogoneanu instrucțiuni despre activitatea de partid, diverse informațiuni pentru presa din străinătate, cari erau apoi trimise de Pogoneanu mai departe în străinătate" și apoi "am văzut personal pe Pogoneanu și Radu Niculescu Buzescu scriind scrisori adresate lui Cretzianu, Buzescu, Vișoianu".

Că acești acuzați aflați peste graniță erau destinați de organizația de complotiști în frunte cu acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihaleache să joace rolul de membrii ai guvernului, cari trebuiau la momentul oportun să se autoproclame în opoziție cu guvernul legal al țării instaurat la 6 Martie 1945, mai rezultă și din declarațiile acuzatului Florin Roșu dela dosar fila 372 vol. 3, care arată că acest guvern ar fi venit în țară în momentul izbucnirii insurecției și referindu-se la o convorbire avută cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu declară: "Grupul din străinătate nu trebuia organizat erarhic, pentru că încă nu era momentul să apară ca un guvern aflat în Exil. Imputernicirile date de Grigore Niculescu Buzescu și cari au însemnat începutul erarhizării, dar cari trebuiau totuși ținute în secret, evidențiază că încă dela acea dată, se pusese problema organizării guvernului, care cu siguranță avea să ia forme concrete la sosirea în străinătate a grupului Mihaleache", declarație menținută și în fața instanței.

Având în vedere că în privința grupului din străinătate inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea care a participat la consfătuirile secrete ce au avut loc la sora sa și în Palatul Stirbey și deci cunoaște bine conținutul planului de acțiune numit Memorandum, în pregătire pentru a se da lovitura de stat, a declarat că în străinătate urma să se constituie un comitet secret așa cum se hotărâse prin acest Memorandum și astfel în declarația dela dosar vol. 3 fila 687 precizează: "Comitetul secret din străinătate

s'ar fi compus din: Grigore Niculescu Buzesti președinte, apoi în ordinea importanței Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu"; declarație repetată și în ședință publică cu ocazia interogatoriului;

Având în vedere că această mărturisire este confirmată și de acuzatul Radu Niculescu Buzesti și Emil Opreșanu și anume: acuzatul Radu Niculescu Buzesti fratele fugărilor Grigore Niculescu Buzesti și cel care a supravegheat în timpul consfățuirii din casa Stirbey arată: "În preajma plecării fratelui meu, în cursul unei convorbiri în care veneau sporadic în discuții și chestiuni legate de conținutul negocierilor duse cu americanii, am auzit pronunțându-se numele dlor Cretzianu, Gafencu, ca acelea ale unor persoane ce ar fi trebuit să ocupe un loc de frunte în cadrul grupului din afară"; iar acuzatul Emil Opreșanu complice în complot și care a fost la Paris ca membru în delegația română la conferința de pace, unde după cum singur a declarat a avut misiunea dată de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, să ia contact cu membrii cercului complotist din străinătate, arată în declarația dela file 584 vol. 3 următoarele: "Organizația de rezistență care s-a încheșat în străinătate, are în frunte și un comitet de conducere, compus din Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu, Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vișoianu". În această declarație mai arată că acest comitet lucrează după ordinele și instrucțiunile date de acuzatul Iuliu Maniu, declarațiuni menținute și în instanță.

Având în vedere că aceste constatări ale acuzatului Emil Opreșanu și-le întemeiază pe faptul că plecând la Paris, el cunoștea din țară toate vederile acestui partid și în legătură cu aceasta precizează: "Din discuțiile avute la Paris cu membrii grupului Gafencu - Cretzianu, am putut constata în primul rând existența unei desăvârșite unități de vederi între Partidul Național Tărănesc și grupul Cretzianu. Atât cei din țară cât și cei din străinătate urmăreau același obiectiv comun: răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945, cu ajutorul elementelor din țară grupate în jurul Partidului Național Tărănesc și a intervenției americane din afară".

Coordonarea acțiunii duse în țară cu cea din străinătate se făcea tot după directivele acuzatului Iuliu Maniu și în acest sens acuzatul Emil Opreșanu precizează: "Din discuțiile avute cu dl. Coste, care avea în același timp calitatea de secretar general al grupului Gafencu - Cretzianu, prezent la

conferința păcii, am înțeles că acțiunea lor se găsește pe linia atitudinii luate în materie^{de} politică externă de Partidul Național Tărănesc, iar ei acționau ca mandatarii acestui partid după cum se dovedeste și din mesagiul ce-l primisem pentru dl. Buzesti și Pogoneanu spre a fi trimis dlui Maniu. Tot în timpul sederii mele la Paris, dl. Coste m'a înconștientat că dl. Gafencu a pregătit pentru dl. Maniu un raport asupra conferinței de pace și asupra situației politice internaționale, raport care urma să fie transmis la București prin mijloacele de care dispunea grupul. Acțiunea dlui Pogoneanu cât și a grupului din străinătate, nu erau acte de inițiativă proprie, ci rezultatul unor directive pornite dela dl. Maniu, cu care dl. Victor Rădulescu Pogoneanu se găsea în contact permanent!

Având în vedere însă că proba concludentă a activității acestui comitet și a legăturilor lui cu Partidul Național Tărănesc nu se face numai cu declarațiile precise ale acuzaților ci și cu actele originale formate din scrisori și dări de seamă pe care membrii acestui comitet din străinătate le-au trimis președintelui Partidului Național Tărănesc acuzatului Iuliu Maniu, astfel că declarația acuzatului Emil Oprișan în care arată că acuzatul Grigore Gafencu a trimis acuzatului Iuliu Maniu un raport despre activitatea sa la conferința de pace dela Paris, este confirmată de chiar scrisoarea în original a acuzatului Grigore Gafencu cu data de 8 Septembrie 1946 și de raportul acestuia din 15 Octombrie 1946. Aceste scrisori au fost găsite în caseta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, împreună cu o serie de acte ce se află la dosarul de documente, casetă ce a fost descoperită în ruinele unui garaj din Ploesti.

Având în vedere că în scrisoarea din 8 Septembrie 1946, adresată acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Grigore Gafencu, printre altele scrie: "Am lucrat ca o delegație oficială, trimițând adrese și primind răspunsuri", din care se evidențiază legătura și raportul de dependență a grupului din străinătate față de Partidul Național Tărănesc prin acuzatul Iuliu Maniu șeful partidului, căruia i se raporta despre activitatea dusă la conferința de pace dela Paris de grupul ilegal din străinătate Gafencu - Cretzianu, în opoziție cu delegația oficială a guvernului român.

Având în vedere că în scrisoarea dela dosar vol. 6 fil 68 - 70, acuzatul Grigore Gafencu informează pe acuzatul Iuliu Maniu despre o întâlnire ce a avut loc la Paris cu trădătorul poporului jugoslav Macek, care sosise din America și în care scrisoare printre altele i-a comunicat următoarele: "Oamenii politici americani ar fi arătat mult interes, în deoseb pentru mișcarea tărănească și pentru partidele care o reprezintă. Ei ar privi cu ochi buni

strânsa apropiere dintre partidele țărănești din Jugoslavia, România, Polonia și Ungaria. Dl. Macek a avut în această privință convorbiri cu dl. Gh. Dimitrov șeful partidului agrarian bulgar, aflat actualmente la Washington, precum și cu dl. Eckhart, fostul președinte al partidului micilor agricultori din Ungaria. Deoarece este cu neputință să aibă relațiuni cu partidul său din Croația, dl. Macek și-a exprimat dorința ca fruntașii partidului Național Tărănesc Român să caute pe o altă cale directă să stabilească un contact cu locțiitorul său din Zagreb A. Chesutici, care a fost eliberat acum doi ani din închisoare și mai departe proiectul de federalizarea Europei sprijinit cu caldura de Wiston Churchill și mareșalul Smuths, am să arăt interesul și speranțele pe care aceste proiecte le trezesc în România, într-o serie de articole pe care le voi publica"; deci acuzatul Iuliu Maniu era ținut la curent permanent cu tot ceace grupul din străinătate făcea, ceace dovedeste odată mai mult starea de dependență a grupului față de Partidul Național Tărănesc.

Având în vedere că această permanentă legătură a centrului complotist din străinătate cu acuzatul Iuliu Maniu, nu este confirmată numai de scrisorile acuzatului Grigore Gafencu ci și de scrisorile acuzatului Alexandru Cretzianu; astfel acesta în scrisoarea din 2 Septembrie 1946 aflată la dosar vol. 6 fila 105, scrisă de pe vasul Aquitania în drum spre America, îi comunică următoarele acuzatului Maniu: "Am primit la Londra în ajunul plecării textul instrucțiunilor Dvs. din 1 August 1946. De la Londra v'am trimis prin dl. Pogoneanu, schimbul de scrisori ce l-am avut cu dl. Cornel Bianu, cu privire la adeziunea D-sa la grupul de organizare al acțiunii din străinătate; textul memoriului suplimentar - depus după publicarea proiectului de tratat de pace cu România; interviurile date de dl. Gafencu ziarelor etc. Voiam să vă raportez în mod precis, dacă am putut îndeplini mandatul ce ați binevoit a-mi da prin scrisoarea Dvs. din 27 Mai 1946 și de aceea nu v'am mai scris de la plecarea mea din Istanbul. În ce privește activitatea desfășurată la Paris, veți primi o dare de seamă amănunțită din partea dlui Gafencu".

Considerând că din cele expuse în acea scrisoare rezultă fără posibilitate de dubiu că grupul din străinătate acționa după directivele și instrucțiunile acuzatului Iuliu Maniu ca șef al Partidului Național Tărănesc, întrucât acuzatul Alexandru Cretzianu arată clar că el răspundea unui mandat primit din partea acuzatului Iuliu Maniu precizând chiar scrisoarea din 27 Mai 1946.

Având în vedere că acest grup din străinătate era alimentat din fondul de 6 milioane franci elvețieni, care, după cum s'a stabilit în desbateri și din actele dosarului, a fost transferat în mod ilegal de acuzatul Constantin Vișoianu în calitate sa de ministru al Afacerilor Străine în guvernul Rădescu și succesor al acuzatului Grigore Niculescu Buzești, la dispoziția acuzatului Alexandru Cretzianu și depusă pe numele acestuia la Banca "Union de Bank Suisses" din Elveția, întrucât la procesul lui Cretzianu s'a stabilit că el și-a însușit peste 3 milioane franci elvețieni, restul nemai putând fi ridicat, întrucât între timp în urma procesului intentat de Statul Român, suma a fost blocată.

Că acești bani însușiți din avutul Statului de către acuzatul Alexandru Cretzianu cu complicitatea acuzatului Constantin Vișoianu, au constituit primul fond de finanțare al activității criminale a centrului complotist din străinătate, mai rezultă și din declarația acuzatului Emil Oprișanu, care după cum s'a arătat mai sus atunci când a fost la Paris în delegația guvernului la conferința de pace, a fost însărcinat de acuzatul Pogoneanu să ia contact cu membrii centrului complotist din străinătate și să se informeze despre activitatea subversivă ce duc, arată în declarația dela dosar fila 630 vol.3, următoarele: "Referitor la fondurile din care se alimentează mișcarea de rezistență din străinătate, știu că o bună parte din fondul de 6 milioane franci elvețieni transferați de Vișoianu la ordinul lui Cretzianu, a fost deblocată și este utilizată de D-sa (Cretzianu) pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a acelor care colaborează cu D-sa și cu dl. Gafencu", declarație care și-o menține și în fața instanței.

Că deasemenea mai rezultă că acest fond alimenta grupul din străinătate și din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, care precizează: "L-am auzit pe dl. Grigore Niculescu Buzești, vorbind de afectarea acestui fond cu prilejul întrevederii cu ofițerii americani la Palatul Stirbey, când D-sa a arătat că toți acei care lucrează în străinătate după dispozițiunile dlui Maniu, sunt subvenționați din fondul sus amintit".

Având în vedere că în legătură cu procesul ce a avut loc referitor la acest fond de 6 milioane franci elvețieni, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a sustras dela Ministerul Afacerilor Străine, o serie de documente pe care le-a trimis în străinătate, luând și o serie de măsuri în vederea apărării acuzatului Alexandru Cretzianu, printre cari a căutat și chiar obținut o consultație, neoficială, din partea dlui avocat EMIL OTTULESCU.

Având în vedere că această împrejurare este confirmată atât de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, cât și de scrisoarea din 27 Mai 1936, pe care Victor Rădulescu Pogoneanu, a primit-o din Berna dela Gh. Anastasiu, cel mai apropiat colaborator al acuzatului Alexandru Cretzianu. În acea scrisoare Anastasiu mulțumeste lui Pogoneanu pentru materialul documentar trimis și apoi îi povestește mersul procesului, spunând între altele: "Tribunalul din Berna având în vedere importanța litigiului a admis blocarea până la pronunțarea acțiunii însăși. Azi suma este așa dar blocată de Curtea de Apel. În ziua în care se va pronunța asupra acțiunii civile prin acceptarea sau respingerea excepțiilor de competență invocată de noi, implicit va avea să se pronunțe și asupra blocării. Îți mulțumesc pentru materialul documentar trimis. Îți mulțumesc, am și expediat lui Radu cele ce îi erau destinate".

Că în legătură cu acest fond există și scrisoarea acuzatului Alexandru Cretzianu din 16 Octombrie 1945, prin care cere sfatul acuzatului Grigore Niculescu Buzești tot asupra acestei chestiuni și se plânge că primește invitațiuni dela Ministerul Afacerilor Străine de a depune această sumă; în care scrisoare se mai vede că între acei ce se aflau în străinătate și cei aflați în țară se întrebuintau cuvinte convenționale;

Că de altfel asemenea cuvinte convenționale se găsesc și în scrisorile acuzatilor Grigore Niculescu Buzești, Constantin Vișoianu și Alexandru Cretzianu cum și în scrisorile lui Gh. Anastasiu, unde se întrebuintează expresii ca: "Nepotul plecat în America"; "Burlacul vânător" și altele;

Având în vedere că din lămuririle date de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, în declarația dela fila 26 dosar vol. 2, se evidențiază că în adevăr se întrebuintau în acțiunea conspirativă cuvinte convenționale și anume, a explicat că: "Burlacul vânător" este acuzatul Constantin Vișoianu; "Nepotul plecat în America" este V.V. Pella; "Dumitru" sau "Președintele" este acuzatul Iuliu Maniu; "B" este Grigore Niculescu Buzești; "B.B." este Burton Berry; "Cei în Drept" sau "Cei trei" (șefi ai opoziției) sunt, Maniu, Brătianu și Titel Petrescu.

De altfel tot prin cod abreviat se arătau și anumite fapte, astfel în scrisoarea acuzatului Constantin Vișoianu din 20 Mai 1946, fraza privitoare la primirea scrisorii de neîncredere însemna că Gafencu a primit instrucțiuni importante din partea acuzatului Maniu; "Afacerea Nicolae" însemna încercarea de a se crea în Elveția așa zisul grup de rezistență român și altele, iar în anumite

cazuri cari prezentau urgență, în ceace privește răspunsul se foloseau telefonic tot expresii convenționale pe care le stabileau adhoc prin scrisorile ce se expediau fie din țară fie din străinătate;

Apoi în scrisoarea secretă a acuzatului Alexandru Cretzia-
nu expediată din Berna la 26 Octombrie 1946, s'a stabilit cifra
viitoare convorbiri telefonice, în care trebuia să se comunice
dacă acuzatul Iuliu Maniu va semna împreună cu Macek, Gavrilovici
și Gh. Dimitrov, declarația Blocului partidelor agrare și anume, fra-
za convențională trebuia să cuprindă răspunsul acuzatului Iuliu
Maniu la această întrebare prin cuvintele: "Sănătate excelentă",
"sănătate destul de bună"; "sănătate proastă"; în funcție de admi-
tere, totală, refuz etc.

Având în vedere că așa cum s'a stabilit acuzatul Victor
Rădulescu Pogoneanu prin mijlocirea acuzaților Florin Roiu, Emil
Oprîșanu și Emil Lăzărescu, funcționari la Ministerul Afacerilor
Străine, a sustras în mod sistematic acte și documente, constituind
secrete de Stat, dela Ministerul Afacerilor Străine, folosind pentru
aceasta și pe prietenul lor comun acuzatul Camil Demetrescu, dease-
menea funcționar la acel Minister și anume au sustras: arhiva fos-
tului Rege Carol II, arhiva lui Mihai Antonescu cum și o serie de
alte documente referitoare la activitatea diplomaților reacționari
di'nainte de instaurarea în țară a regimului democrat, cari arhive
după ce au fost cercetate de Victor Rădulescu Pogoneanu acasă la
el, o parte au fost reținute, după o altă parte s'au scos foto copii,
iar o altă parte au fost arse, înapoindu-se Ministerului Af. Străine
numai acele documente pe care le-a hotărât acuzatul Pogoneanu.

Că tot acești acuzați Emil Oprîșanu, Florin Roiu și Emil
Lăzărescu, toți funcționari la Ministerul Afacerilor Străine, au
informat permanent pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu asupra
textelor secrete ce se primeau dela diplomații din străinătate, al
celor trimise misiunilor românești din străinătate, cum și asupra
textelor telegramelor cifrate, punând la dispoziția acuzatului Pogo-
neanu și textele complete ale convențiilor încheiate de România
cu alte state, informațiuni și documente, care apoi erau trimise de
acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu grupului de complotiști din
străinătate.

Având în vedere că asupra acestei chestiuni acuzatul
Emil Oprîșanu a recunoscut că a dat documente și informațiuni acu-
zatului Victor Rădulescu Pogoneanu, astfel în declarația sa dela
fila 643 dosar vol. 3, a declarat: "Le-am dat regulat pe măsură, ce
primeam telegrame cifrate, privind convenții încheiate între Româ
..//.

nia și țările prietene, comunicări ale ambasadelor și legațiilor române în străinătate, precum și alte informațiuni și telegrame ce ar fi putut interesa pe dl. Pogoneanu. La început am făcut aceste transmișii din proprie inițiativă, iar apoi la solicitarea repetată făcută de dl. Pogoneanu și de Roiu" și după ce a enumerat documentele strict secrete ce s'au scos cu stirea sa din Ministerul Afacerilor Străine, acuzatul Emil Opreșanu a precizat: "Stiu că toate cele declarate mai sus erau trimise dlor Gafencu și Cretzianu iar o serie de informațiuni și dlui Gh. Anastasiu la Berna".

Că tot din declarația acuzatului Emil Opreșanu, mai rezultă că documentele secrete furnizate, erau trimise în mod sistematic nu numai lui Cretzianu la New-York și lui Gafencu la Berna, dar și lui Grigore Niculescu Buzesti, sosit în Elveția la sfârșitul anului 1946;

Având în vedere că referitor la aceste documente acuzatul Emil Lăzărescu a recunoscut că a ajutat acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu la sustragerea documentelor secrete din Ministerul Afacerilor Străine, la ducerea valizelor cu documente acasă la Pogoneanu și că a participat la examinarea lor, astfel în declarația sa dela fila 652 vol. 3 a precizat "Am fost solicitat în mai multe rânduri de dl. Roiu să-i dau voie să se uite în telegramele dela Cifru, pentru dl. Pogoneanu", iar în declarația dela fila 665 vol. 3 arată: "Erau documente diferite: scrisori, rapoarte ale miniștrilor noștri în străinătate, cereri, adrese, etc. Stiu că materialul care a fost reținut de Pogoneanu, fiindcă în momentul trierii D-sa spunea: Aceasta privește pe Camil, de aceasta se ocupă Roiu".

Deci din această declarație rezultă că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu își avea lucrul organizat pe compartimente, iar din declarațiile acuzatilor Florin Roiu și Emil Opreșan, rezultă că sustragerea documentelor s'a făcut în mai multe rânduri și că schimbul de scrisori dintre acuzatii Iuliu Maniu - Victor Rădulescu Pogoneanu și alți complotiști din țară, cu grupul de complotiști din străinătate nu se făcea pe cale obișnuită, ci în mod secret prin mijlocirea reprezentanților Misiunii Americane și anume prin dñii Burton Berry șef al acestei misiuni, consilierii Roy Melbourne, și Charles E. Hulick; general Cortland Schuyler șef al misiunii militare și prin mijlocirea reprezentanților misiunii engleze și anume dñii: Ivon F. Porter secretarul acestei misiuni și colonel Eduard Gh. Mastel-son șef al serviciului economic al misiunii militare și în afară de acestă legătură cu centrul din străinătate se făcea și prin reprezentanții serviciului secret american Tom Hall și James Hamilton.

Având în vedere că din declarațiile acuzaților s'a stabilit că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu prin acuzații Florin Roiu și Radu Niculescu Buzesti, înmâna reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, atât scrisorile lor cât și scrisorile acuzatului Iuliu Maniu și ale altor complotiști, precum și copiile documentelor strict secrete sustrase din Ministerul Afacerilor Străine, pentru a fi trimise în mod clandestin la New-York, Londra, Berna, Ankara și Paris și că prin acești reprezentanți ai misiunilor americane și engleze, veneau scrisori și documente dela acuzații Grigore Niculescu Buzesti, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu și dela alți membrii ai centrului complotist din străinătate.

Că în această privință acuzatul Florin Roiu a declarat după cum se vede la dosar vol.3 dila 351, următoarele: "Îmi amintesc cu precizie că am fost chemat de Pogoneanu, mi s'a dat un plic voluminos și dispozițiunea să-l duc lui Hulick. Mi-a comunicat că plicul va fi luat de Berry și dus lui Cretzianu, pe care trebuia să-l prindă înainte de a pleca în Elveția. În acest plic al cărui conținut nu mi l-a divulgat și care era deschis, erau câteva scrisori adresate lui Cretzianu din partea lui Niculescu Buzesti, a lui Pogoneanu și a familiei Stirbey, precum și o scrisoare bătută la mașină și semnată de Iuliu Maniu adresată lui Cretzianu. În scrisoarea sa Maniu cerea lui Cretzianu să plece în Apus ca să organizeze forțele în vederea luptei din străinătate. Pe Berry, Hulick și Melbourne îi găseam la Misiunea Americană", iar acuzatul Pogoneanu a recunoscut primirea și trimiterea materialului documentar declarând: "Aceste scrisori precum și materialul arătat în ele ca și restul materialului documentar aflat în caseta mea, depusă la N.N. Popescu, le-am primit prin domnii Berry și Hulick, precum și prin generalul Schuyler"; și înfine la confruntarea dintre acuzații Pogoneanu și Roiu, acuzatul Pogoneanu a confirmat declarația acuzatului Roiu, că toate documentele adunate în favoarea lui Cretzianu, în legătură cu procesul intentat pentru cei 6 milioane franci elvețieni, au fost expediate prin mijlocirea șefului Misiunii Americane Burton Berry și a consilierilor Melbourne, Hulick dela aceeași misiune, fiind înmânate de Pogoneanu, declarând: "Este exact, mai adaug că am trimis în străinătate și corespondență prin dl. Melbourne".

Având în vedere că pe lângă aceste declarații ce indică rețeaua de transmisiuni, legătura continuă a grupului complotist din străinătate cu centrul complotist din țară al Partidului Național Tărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu și tutelarea activității acestui grup de către acuzatul Iuliu Maniu se dovedeste din

darea de seamă asupra conversațiilor ce au avut loc în Octombrie 1946 între acuzatul Iuliu Maniu și șeful Misiunii Americane din România dl. Burton Berry, care se întorsese de la Washington, dare de seamă care a fost găsită în arhiva secretă a acuzatului Maniu, care arhivă se păstrează în casa acuzatului Serdici și pe care se văd corecturile făcute personal de către acuzatul Maniu prin care i-a dat forma și conținutul exact al convorbirilor.

Că din această dare de seamă rezultă că Burton Berry a declarat: "Activitatea grupului Gafencu la Paris a fost cu totul satisfăcătoare, că atât Gafencu cât și Cretzianu au făcut o muncă foarte utilă și că delegația americană a apreciat foarte mult munca grupului Gafencu; iar acuzatul Iuliu Maniu răspunzând i-a mulțumit pentru această comunicare ca și pentru ajutorul dat înlesnindu-i trimiterea în străinătate a acestor domni pentru reprezentarea intereselor (sale) partidului.

Având în vedere că în legătură cu această conversație acuzatul Vasile Serdici care a servit ca traducător de limba engleză la această întâlnire, confirmând faptul că această dare de seamă corespunde întocmai conținutului convorbirii a declarat: "De la sfârșitul lunii Septembrie sau începutul lunii Octombrie 1946, am fi-
xat dlui Maniu o audiență la dl. Berry, imediat la întoarcerea acestuia din America. În această întrevedere dl. Berry i-a mulțumit dlui Maniu pentru activitatea dusă la Paris în timpul conferinței de pace de către echipa D-sale formată din Gafencu, Tillea, Cretzianu!"

Având în vedere că tot din această dare de seamă găsită în arhiva acuzatului Iuliu Maniu rezultă că la aceste tratative s'au discutat și alte chestiuni și alte probleme, printre cari cea mai importantă este aceea că acuzatul Iuliu Maniu a cerut șefului Misiunii Americane din România dlui Burton Berry ca să sprijine în străinătate un guvern ~~al rezistenței~~, în opoziție cu guvernul legal al ~~Tării~~, ceea ce dovedește că scopul acestei întrevederi a fost de a lupta pe toate căile, cerând chiar concursul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, fapt ce reiese și din notele rezumative ale dării de seamă făcute de acuzatul Vasile Serdici cu ocazia întrevederii, după cum se vede la fila 102 dosar vol. 6, el fiind interpretul acuzatului Maniu de limba engleză care a luat parte la discuții și anume: "Dl. Maniu exprimă apoi dlui Berry părerea că ar fi foarte avantajos dacă D-sa ar putea proteja în în străinătate un guvern ~~al rezistenței~~. Dl. Maniu socotește că un succes ~~relativ~~ în alegeri nu este nici un folos și pentru acest motiv crede mai util în circumstanțele imediatului viitor, existența unui guvern ~~al rezistenței~~ în străinătate".

Că deci din aceasta se evidențiază o nouă dovadă că acuzatul Iuliu Maniu încă din toamna anului 1946, când se ducea tratativele cu reprezentantii serviciului secret american, el iniția și dirija creierea în străinătate a unui guvern de impostori, ~~de rezistență~~, din foștii diplomați cari au refuzat să se întoarcă în țară, completat cu emisarii Partidului Național Tărănesc, trimiși clandestin peste graniță, solicitând și ajutorul unor puteri străine căutând să submineze ordinea legitimă din țară și să împingă acțiunea lor, până la răsturnarea prin violență a acestei ordini constituționale.

Având în vedere că în vederea realizării înțelegerii încheiate cu reprezentantii serviciului de spionaj american, în Septembrie 1946, înțelegere prevăzută în Memorandum, acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache cu concursul direct al acuzaților colonel în rezervă Stoika Stefan și lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, înființează la 7 Noembrie 1946 o organizație militară a Partidului Național Tărănesc, căreia pentru a-i ascunde scopurile subversive, îi dau denumirea camuflată de "Cerc Profesional Militar", de care urma să se folosească la momentul oportun pentru lovitura de Stat pusă la cale și după cum s'a stabilit în Memorandum, nimeni în afară de anumiți imputerniciți nu trebuia să cunoască scopul final, scop care trebuia să iasă în evidență numai la momentul oportun la acea oră fixată "H".

Că din procesul verbal al primei consfătuiri de constituire al organizației militare și din raportul președintelui adunării general Negrei Gabriel, adresat acuzatului Iuliu Maniu aflat la dosar vol.6, rezultă că ceace s'a creiat nu a fost un cerc profesional cum a căutat să-l denumească, ci o organizație militară politică cu ramificațiuni în întreaga țară, în sarcina căreia cădea menținerea legăturii cu militarii, atât cu cei trecuți în rezervă cât și cu cei din serviciul armatei active și ducerea unei acțiuni de dezagregare prin elementele armate;

Având în vedere că din procesul verbal de consfătuire, din raportul generalului Negrei și din declarațiile acuzatului Nicolae Penescu din instanță, rezultă clar că organizația militară a Partidului Național Tărănesc depindea direct de acuzatul Iuliu Maniu, președintele partidului și că era sub conducerea acuzatului Ion Mihalache vice președinte al partidului ajutat de acuzații colonel Stoika Stefan și lt.colonel Stătescu; că aceștia în scopul de a adormi vigilența organelor de stat au hotărât să camufleze organizația militară sub firmă profesională, însă prin misiunile, prin

activitatea desfășurată, prin modul de executare se stabilește că niciodată această organizație nu s'a ocupat cu probleme profesionale ci numai cu agitației în rândurile militarilor și cu pregătire de acțiuni militare împotriva regimului democratic din țară, instaurat la 6 Martie 1945;

Având în vedere că din depozitia martorului general Stoika Grigore dată în instanță sub prestare de jurământ rezultă că denumirea de cerc profesional, secția militară a primit-o după alegerile din 1946, ca să camufleze organizația militară sub această denumire și că în urmă martorul și-a dat seama că este organizație subversivă care era dirijată de acuzatul Ion Mihalache și generalul Negrei prin acuzatul colonel Stoika Stefan și că prin aceasta s'a căutat să se organizeze elementul de insurecționare armată a țării sau coloana vertebrală pe baza căruia să se sprijine această mișcare;

Considerând că denumirea de cerc profesional militar dată acestei organizații, a fost de fapt un mijloc de a camufla adevărata activitate subterană anti-națională, teroristă și de spionare a membrilor ei, iar modul de recrutare a noilor membrii, prin informarea despre trecutul lor, atragerea și convingerea lor lor de a fi soldați disciplinați și devotați ai organizației și partidului primind misiuni de a recruta la rândul lor în mod discret alți membrii, precum și obligația de a recruta ofiteri activi, sau de a se lega cu ofiterii activi pentru a cunoaște starea de spirit a ofiterilor, subofiterilor și trupei și pentru a se ști orientarea politică a comandanților și a ofiterilor în general, toate acestea duc la dovada că această organizație nu urmărea apărarea intereselor profesionale a membrilor, așa cum vrea să arate acuzații și în special acuzatul Ion Mihalache, ci cu totul alte scopuri și anume pentru a se putea da lovitura de stat și a răsturna prin violență guvernul democrat dela cârma țării;

Că din depozitia martorului general Stoika Grigore rezultă că prin formarea unei forțe armate și a unor formațiuni para-militare, prin formarea de nuclee și formațiuni la unitățile armatei cum și formări de cuiburi la sate, se urmărea răsturnarea guvernului și că și-a format această convingere din momentul în care a văzut instrucțiunile date de acuzatul Ion Mihalache prin inginerul Popescu Botoșani, profesor C.A. Constantinescu și prin colonelul Stoika Stefan și chiar direct de acuzatul Mihalache;

Având în vedere că de altfel așa după cum reiese și din declarațiile acuzaților Ion Mihalache, colonel Stoika Stefan și lt.colonel Stătescu Dumitru cum și din depozitiile martorilor

general Stoika Grigore și lt.colonel Mihăilescu Ticută, pentru cel care era atras ca membru al acestei organizații militare, nu era nevoie să fie și membru al Partidului Național Tărănesc, ci era suficient ca noul membru să manifeste atitudini anti-democrate, pentru a deveni membru al organizației, ba chiar și șef de organizație județeană, iar din depoziția martorului general Gheorghiu Ermil din instanță, rezultă că acuzatul Ion Mihalache i-a explicat că Partidul Național Tărănesc duce lupta pentru răsturnarea regimului actual și că primește oameni de acțiune, în care scop i-a vorbit de linia I-a și de baricade, accentuându-i că răsplata va fi a acestora, încât din cele discutate martorul a ajuns la convingerea că Partidul Național Tărănesc urmărește să ajungă în lupta pentru răsturnarea regimului, să întrebuinteze elemente de forță;

Având în vedere că din procesul verbal nr.1a al adunării de constituire a cercului profesional militar și din declarațiile martorilor Ion Senti și Cârje Nicolae, rezultă că acuzatul Ion Mihalache a condus și secție de informații și documentare a organizației militare creiată de el personal și în mod special, care a constituit organul de informare al Partidului Național Tărănesc, dispunând de o rețea proprie de agenți informatori, care strângeau în mod regulat informațiuni secrete privind activitatea instituțiilor de stat;

Că așa cum s'a stabilit din actul dosarului și debaterile orale, această organizație militară a Partidului Național Tărănesc, avea ca scop: atragerea și pregătirea elementelor militare din cadrul disponibil și armata activă ca să activeze în vederea răsturnării prin forță a regimului democratic din România și întocmirea de planuri militare cu privire la organizarea unei a doua armate, cum și ~~sa~~ transformarea armatei active într'un instrument sigur în mâna reacțiunii din România, atât împotriva regimului democrat din țară cât și în vederea așteptatului celui de al doilea războiu; iar activitatea așa zisului cerc militar era împărțită în 4 comisii: 1/. Comisia de organizare tehnică militară sub președinția generalului Stoika Grigore; 2/. Comisia juridică sub președinția generalului Zorzor Vasile; 3/. Comisia de informare și documentare sub președinția colonelului C.Dumitrescu și 4/. Comisia de organizare și de legătură cu armata; împărțire făcută numai cu scopul de a camufla adevărata activitate practică, subversivă a organizației militare;

Având în vedere că din declarațiile martorilor Albu

Gheorghe, Cazan Teodor și Walter Paul, dela cercetări și din instanță rezultă că în atingerea scopurilor finale ale complotului, organizația militară a Partidului Național Tărănesc, prin conducătorul ei de fapt acuzatul colonel Stoika Stefan a dat instrucțiuni membrilor săi să recruteze cât mai mulți ofiteri și subofiteri activi, constituind în fiecare unitate cuiburi ale organizației, cari la un moment dat trebuiau să aresteze pe ceilalți ofiteri cari nu făceau parte din organizație și în special pe ofiterii cu convingeri demoststrate pentru ca apoi repede să ocupe cu ușurință instituțiile publice, coordonând această acțiune cu aceea a civililor din Partidul Național Tărănesc.

Că din depoziția martorului general Stoika Grigore din instanță rezultă că în acest scop s'au luat măsuri punându-se în vedere tuturor să meargă la circumscriptiile respective să înceapă acțiunea de forță pentru răsturnarea regimului, alegându-se persoane energice și hotărâte de către generalul Negrei, cari erau apoi prezentate acuzatului Ion Mihalache și că se urmărea formarea de nuclee la unități care trebuiau să desvolte din ce în ce mai mult activitatea cu scopul final răsturnarea guvernului democrat.

Că se urmărea o cât mai largă legătură între partid și armată, pentru ca Partidul Național Tărănesc să-și apropie armata și să poată conta pe ea la un moment prielnic, rezultă și din faptul că fiecare din ofiterii de rezervă sau deblocați care aveau cunoscuți printre ofiterii din activitate sau ale căror unități erau în garnizoanele respective, trebuiau să țină legătura cu aceștia și apoi după cum rezultă din depoziția martorului slt. Walter Paul, legătura se ținea prin manifeste cu conținut subversiv, adresate ofiterilor, subofiterilor și trupei, manifeste care se dădeau dela om la om, se puneau pe birouri, pe mese în sertare sau dulapuri, contându-se mai mult pe sprijinul ofiterilor din cadrul disponibil, pe care acuzatul colonel Stoika Stefan îi asigura în numele șefului Partidului Național Tărănesc Iuliu Maniu că vor fi reintegrați în armată odată cu venirea la putere a Partidului Național Tărănesc, iar militarilor activi li se promitea avansarea.

Având în vedere că pentru a se crea o stare de spirit favorabilă insurecției și se făcea de către membrii organizației militare a Partidului Național Tărănesc, o continuă propagandă în unități, de defăimare a regimului democrat din România și a realizărilor sale, întrebuintându-se toate mijloacele de denaturare a adevărului și a realităților, iar acțiunea de propagandă subversivă era metodic și persistent susținută cu scopul de a recruta membrii pentru Partidul Național Tărănesc și de dezagregare a

unității armate, pentru ca armata să nu poată fi un aparat capabil de a susține regimul democratic.

Această acțiune era susținută în special prin manifeste, imprimate de tineretul militar din Partidul Național Tărănesc, care manifeste erau aduse la ședințele cercului profesional militar și răspândite agentilor din unități; membrii organizației militare a Partidului Național Tărănesc și agenții de ai lor în unități erau instigați în primul rând de acuzatul colonel Stoika Stefan să fură documente militare secrete dela Ministerul de Războiu, dela Marele Stat Major, dela comandamente și unități și să le predea oamenilor de legătură sau direct acuzatului colonel Stoika Stefan.

Deci se urmărea prin aceasta să se cunoască organizarea, instrucția și dotarea armatei; datele obținute se predau serviciului secret al unor puteri străine, iar prin informatori speciali activitatea publică și particulară a membrilor armatei era spionată.

Ca urmare a acestora unul din membrii organizației și om de încredere plutonierul Constantinescu a adus la 1 Septembrie 1946 copia unor instrucțiuni dela Ministerul de Războiu, iar la o ședință a organizației militare martorul Cazan Teodor a declarat atât la cercetări cât și în instanță că a auzit pe acuzatul colonel Stoika Stefan discutând despre copia unui ordin secret ce îi fusese adus dela o unitate militară în legătură cu supravegherea militarilor ce urmau a fi puși în cadrul disponibil.

Având în vedere că din declarațiile acuzatului colonel Stoika Stefan și ale martorilor general Negrei, maior Fetecău, colonel Stoienescu, Gh. Constantinescu, Bunescu și Popescu Botoșani rezultă că autorii morali și îndrumătorii principali ai acestei activități subversive sunt acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și în legătură cu aceasta acuzatul colonel Stoika Stefan a declarat: "Afirm că tările că toate instrucțiunile referitoare la activitatea organizației militare atât în comisie cât și pe teren le primeam dela dl. Ion Mihalache, fie direct fie prin intermediul altora", și apoi că într-o ședință plenară a organizației militare acuzatul Ion Mihalache a expus atribuțiunile cercului militar în cadrul general al partidului, caracterizându-l drept creierul militar al partidului;

Că de asemenea acuzatul colonel Stoika Stefan a declarat că prin legăturile sale cu diferite personalități ale partidului, era informat asupra punctului de vedere al partidului în toate chestiunile politice anti-guvernamentale, putând deci încadra lucrările organizației militare în aceste vederi, iar martorul general Negrei și acuzatul lt. colonel Stătescu, confirmă că organizația

militară a Partidului Național Tărănesc era sub conducerea și subordinele directe ale acuzatului Ion Mihalache, din declarațiile cărora rezultă că rapoartele de activitate ale cercului militar profesional, întocmite de colonelul Stoika Stefan cât și cele ale avocatului Mituș Ionescu erau duse aproape totdeauna acuzatului Ion Mihalache de către plutonier major sanitar Genciaruc, care era secretar adjunct al acestei organizații, fapt care mai rezultă și din declarația martorului Albu Gheorghe atât dela cercetările preliminare cât și cea dată în fața instanței.

Având în vedere că din declarațiile acuzatului colonel Stoika Stefan și a martorilor general Stoika Grigore și comandor Gioroiu Mircea, dela primele cercetări menținute și în fața instanței, rezultă că din ordinele acuzatilor Iuliu Maniu și Ion Mihalache și după directivele acestora, cercul profesional militar a trecut la realizarea celui de al doilea plan criminal, anume organizarea unei armate camuflata în țară și în străinătate, armată care să servească Partidului Național Tărănesc ca instrument pentru preluarea puterii prin violență în vederea așteptatului războiu mondial alături de puterile imperialiste, în care scop în primăvara anului 1947 acuzatul colonel Stoika Stefan a ținut în prezența acuzatului Ion Mihalache la cercul profesional militar, o conferință intitulată "Armata de Măine", iar după conferință a luat cuvântul și acuzatul Ion Mihalache, care a expus telurile politice ale Partidului Național Tărănesc insistând asupra celor ce reveneau organizației militare și a arătat că rostul fiecărui membru al cercului profesional militar, nu este de a lucra în birouri, ci de a acționa pe teren;

Că acuzatul Ion Mihalache după cum rezultă din declarația martorului general Stoika Grigore și a acuzatilor colonel Stoika Stefan și lt.col. Stătescu Dumitru, am mai adăugat că dorința sa este ca națiunea să fie înarmată și fiecare cetățean să aibă în casa sa arma și ranița, pentru a fi complet echipat în caz de nevoie, dând sugestii de elaborarea unui plan de organizarea armatei și în această privință acuzatul colonel Stoika Stefan a precizat: "Ca urmare conferinței dlui Mihalache și pe baza sugestiilor date de D-sa, organizația militară prin comisia de organizare prezidată de generalul Stoika Grigore a alcătuit planul de organizarea armatei"; deci rezultă din aceasta că acest plan a fost elaborat la sugestia acuzatului Ion Mihalache care dirija cercul profesional militar și din însărcinarea generalului Negrei Gabriel, după cum rezultă și din depoziția martorului general Stoika Grigore din instanță, care a lucrat acest plan;

Având în vedere că din declarațiile acuzaților Vasile Serdici și colonel Stoika Stefan, rezultă că "Planul de organizarea armatei", textul conferinței "Armata de mâine" și "statutele cercului profesional militar", au fost predate de către acuzatul colonel Stoika Stefan, acuzatului Vasile Serdici, care la rândul său le-a înmănat acuzatului Iuliu Maniu, iar acesta după ce le-a văzut, le-a transmis prin acuzatul Vasile Serdici, pentru a fi văzute și aprobate, unei legații străine, în scopul de a lua cunoștință de ele și a solicita ajutorul acelei țări;

Având în vedere că din examinarea planului de organizarea armatei elaborat de cercul profesional militar, aflat la dosar vol.6 fila 595 - 600 și recunoscut de către martorul general Stoika Grigore și acuzatul colonel Stoika Stefan, rezultă că acest plan conține următoarele: organizarea armatei și a masselor înarmate se va face după felul cum germanii s'au organizat și înarmat după 1918ă întregul sistem de organizare, instrucție și dotare, trebuie cu grijă și în mod ingenios camuflată instruirea infanteriei neputând fi ușor camuflată, se arată că ea nu se va face întrucât oamenii dela vatră au deja instrucție bine făcută, că în schimb se poate face ușor camuflarea instruirii unităților de blindate, aviație și specialități în cadrul unităților de grăniceri, jandarmi și poliție.- Dacă pentru unitățile blindate sau aviație nu se va putea dispune de suficiente care de luptă sau avioane, în schimb pot fi instruiți mulți ofițeri și piloți cari se formează și se instruiesc mult mai ușor ca infanteriștii, artileriștii, cavaleriștii și se pot instrui în mai multe serii. Instruirea acestor specialiști se va face în societățile civile de transport terestre și aeriene. Pentru practica tragerii se vor face concentrări de primăvară spre toamnă pe câte 15 zile, centrele de instrucție ale infanteriei, cavaleriei și artileriei, vor fi mai reduse pentru a putea camufla pe cele ale aviației și tancurilor. În ce privește camuflarea materialelor cu cari armata trebuie dotată, ea se va face prin amenajarea anumitor fabrici în așa fel încât la trebuință să poată fi ușor transformate pentru fabricații de războiu.- La aceste fabrici se vor afla în permanență ingineri și meștri cari să poată fi trimiși în străinătate la fabricile repute, unde se învață fabricarea tancurilor și avioanelor moderne perfecționate, iar paralel cu aceasta să se

orice cele necesare și armatei în țară, la fabrici și atelie-
mai mici. Deasemenia să se asigure în străinătate stocuri de
tancuri și avioane de unde s'ar fi aduse în țară pe calea aerului,
în timpul tensiunii diplomatice, pregătirea ofițerilor și sub-
ofițerilor care vor conduce această armată se va camufla astfel:
-a subofițerilor se va face odată cu contingentele de trupă, iar a o
ofițerilor în cursuri de informații la școala superioară de răz-
boiu, în număr cât mai mare permis de trupe de ocupație și chiar
în număr mărit prin generali și colonel din rezervă;

Din toate acestea se evidențiază cât se poate de clar
că planul acesta nu s'ar refera la organizarea armatei legale
a statului, atunci când ar fi venit la putere Partidul Național
Țărănesc, cum vrea să arate acuzații, ci urmarea scopul arătat
mai sus de a da lovitura de stat și a răsturna prin violență
regimul democrat din țară și a fi adus la putere Partidul Națio-
nal Țărănesc, pentru că altfel nu era necesar a se expune în
plan modul de camuflare al instruirii oamenilor și al materiale-
lor prin amenajare de fabrici, care să fie ușor transformate
pentru fabricație de războiu și în orice caz nu s'ar fi referit
la aducerea în țară de tancuri și avioane din străinătate pe ca-
lea aerului în timpul tensiunii diplomatice și nici la mărirea
numărului de ofițeri la cursurile de informații prin generali și
colonel din rezervă, atunci când vorbește de pregătirea ofițerilor
care vor conduce armata prevăzută în planul întocmit de cercul
profesional militar al Partidului Național Țărănesc;

Având în vedere că scopul urmărit de Partidul Națio-
nal Țărănesc prin acest plan de organizare al armatei elabora
de cercul profesional militar se evidențiază și din procesele ver-
bale Nr.47 din 28 Februarie 1947 și Nr.5 din 3 Martie 1947, din care
rezultă și scopul urmărit prin creșterea acestui cerc profesional
militar și anume în procesul verbal Nr.47 dela dosar 6 documente
fila 645, se prevede: "În acest spirit s'a organizat și funcționa-
ză cercul profesional militar al Partidului Național Țărănesc în-
ființat de trei luni ce s'a văzut marele număr de militari scoși
din armată și venind în Partidul care a fost confirmat prin ale-
geri a fi cel mai puternic din țară și din orientul mijlociu și
a cărui ideologie se apropie de a partidelor democratice din
occidentul care conduce lumea"; deci acest cerc nu a fost înfiin-
țat cu mulți ani înainte cum vrea să arate acuzații Iuliu Maniu
și Ion Mihalache că a funcționat și când partidul a fost la putere;

apoi că "acest cerc va cuprinde o mare parte din cadrele active ale armatei de rezervă care este baza armatei de mâine și vlagă națiunii. Partidul Național Tărănesc are interes nu numai electoral să polarizeze cât mai multe din aceste elemente disciplinate, cu scoala a două mari războaie, cu o cultură morală omogenă și una tehnică de diferite specialități și a le iniția în ideologia democratică a timpului potrivit, pentru statul tărănesc spre a nu-i lăsa să cadă sub influențe extremiste. Avem între ei veterani maturi și tineri ofiteri și grade inferioare, de toate categoriile dela general de corp de armată, stat major sau tehnic și politehnic până la plutonier și maiștrii, complicitate specifică a acestui cerc. Unii pot face parte din cercul de studii pentru concepții și alții din diferite cercuri profesionale pentru execuție. Prin aceste caracteristici cercul profesional militar se doosebeste de celelalte cercuri de specialitate unică; (unii) membrii lui sunt de mai toate specialitățile (militare, strategie și tactică, stat major, tehnică, aviație, industrie, profesori, administrație, medici, economiști, juriști etc.). Un asemenea rezervor de energii și de competențe nu trebuie neglijat, ca până acum, el este disponibil, căci majoritatea elementelor nu au ocupațiuni absorbante, de aceea statul ar trebui să-i întrebuințeze, cum se făcea în Germania, unde elementele scoase din armată erau puse în funcțiuni și nu se creia ca la noi o clasă de nemulțumiri, cum moralul zdruncinat, cănu au cu se să se întrețină, de aceea armata germană era atât de formidabilă" și mai departe se arată "ne ocupăm mai mult de tinerii deblocați, în preocupările noastre educative politice; pentru ei cercul este o academie. Facem propagandă pentru program, ideologie, șefi și organizația noastră; în trei luni numărul membrilor s'au înzecit; avem înscrși peste 18 generali, 35 colonei și restul până la peste 400 ofiteri, subofiteri și maiștri și se înscriu mereu"; apoi mai departe trecând la explicațiunile pentru ce se ocupă de acest tineret, procesul verbal precizează: "Partidul Național Tărănesc trebuie să găsească o întrebuințare sau să sprijine acest tineret desrădăcinat; dar nu o poate face cu ușurință în dauna celor care stau lângă el, tot timpul și sunt bătrâni. Tinerii cum v'am mai spus le sunt necesari sunt dinamici, fizicul îi domină, ei produc mișcare, revoluție, revoluție, dezechilibru, războiu și chiar dezastru (ex. Alexandru Machedon, Napoleon, Carol XII, Wilhelm, Hitler, Japonezul, Antonescu, Codreanu); în apoi bătrânii cari aduc (moderație) ponderație, căci

la ei predomină psihicul și totodată aduc echilibru, refacerea, pacea (Clemenceau, Foch, Joffre, Rousvelt, Churchill, De Gaulle, Stalin, Maniu etc.). Unui bătrân îi cunoașteți trecutul și poți ști ce poate, îl poți alege; pe un tânăr nu, oricât de genial ar părea, nu putem ști ce devine și aduce (Hitler); bătrânul de obicei s-l punem deci la conducere și pe un tânăr la execuție. Bătrânii au făcut România mare, cei tineri s-o administrează, cu sfatul lor (al bătrânilor)". În rezumat procesul verbal arată "că se organizează cercul profesional militar treptat și pe țară precizând "căci avem posibilitatea sub autoritatea dlui președinte I. Mihalache, fratele stâng al șefului Partidului Național Tărănesc și de acord cu dl. Mihai Popovici și cu secretarul general al Partidului Național Tărănesc, numai așa va fi o organizație bine legată. Legăturile vor fi strânse, mai ales că multe elemente vor fi și în organizațiile politice și în cele profesionale"; apoi mai departe ca încheiere arată: "Criza morală care bântuie lumea și mai ales țara noastră, este mai periculoasă decât criza economică, care este de fapt o ~~urmare~~ a crizei morale. Criza economică pune în cumpănă viața materială a indivizilor, dar nu poate fi înlăturată prin mijloace tehnice, dacă nu dăilue criza morală care pune în cumpănă viața socială și națională; iar mijloacele de a o înlătura sunt de ordin spirital, deci mai grele de deținut decât cele tehnice. Lupta contra crizei morale revine și elementelor militare, care au condus și au experiența mijloacelor spirituale de educație în cariera lor" și înfine încheind procesul verbal din 28 Februarie 1947 care precizează la început că sunt prezenți în acea ședință Ion Mihalache, Bunesu secretar, Popescu Botoșani secretar general al Cercului Profesional Militar și peste 200 militari și că a ținut ședință plenară anunțată sub președinția acuzatului Mihalache, termină cu următoarele cuvinte: "Să avem dar încredere în conducerea Partidului Național Tărănesc a cărui reprezentant este în mijlocul nostru", proces verbal semnat de generalul Negrei președintele cercului profesional militar;

Că în procesul verbal nr. 5 din 3 Martie 1947 aflat la dosar de documente vol. 6 fila 640 se prevede că biroul cercului profesional militar a Partidului Național Tărănesc s-a întrunit în acea zi cu scopul principal de a se vedea stadiul lucrărilor comisiei de organizare de sub președinția vice președintelui general Stoika Grigore și după ce arată cine sunt prezenți precizează: "Dl. președinte general Gh. Negrei, exprimă următoarele și

și le completează prin secretar: l/. În ședința dela 28 Februarie 1947 la care a asistat dl. președinte al Capitalei, cu secretarii săi regionali și ai Capitalei, s'a accentuat din partea dlui I. Mihalache și a noastră, mai ales în sensul crizei morale care se agravează și care ne va cere prevedere, muncă și sacrificiu pentru a lupta contra ei. Se apropie timpul de hotărâri decisive, din partea adversarilor și de prevedere din partea noastră și a colaboratorilor noștri. Trebuie dar ca Dvs. șefi în cercul profesional militar să pregătiți elemente de luptă și de sacrificiu, dintre tinerii dinamici mai ales cari sub conducerea celor bătrâni să fie gata a ajuta pe șefii de sectoare și de circumscripții pentru a pregăti elemente nemilitare din vreme, sub conducerea temeinică a elementelor Dvs., contra oricărei surprinderi, aveți masse populare, dar trebuie să aveți și conducere conștientă". Și după ce arată chestiunile expuse de generalul Stoika Grigore, la punctul 7 se prevede că a expus în rezumat ciorna proiectului de organizarea armatei, cu mențiunea că în ședința viitoare să fie expus complet și atașat la procesul verbal ce se va încheia, fapte și împrejurări care arată precis scopul și preocuparea cercului profesional militar al Partidului Național Tărănesc.

Că de altfel acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache vedeau în acest cerc profesional militar, o adevărată pârghie de reazim în acțiunea lor, pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat dela cârma țării, deoarece după cum s'a arătat mai sus într'una din ședințele acestei organizații militare, la care a participat și acuzatul Mihalache, acesta a caracterizat în calitatea sa de șef al organizației militare, cercul profesional militar drept "creierul militar al partidului" și această caracterizare explică în întregime cauza pentru care tot acuzatul Ion Mihalache, cu ocazia unei vizite ce i s'a făcut de către martorii general Gheorghiu Ermil și comandor Cioroiu Mircea în Februarie 1947, le-a expus acestora că pe el nu-l interesează omul de prestigiu sau de competență, că acum este epoca omului de acțiune, a omului de baricade și că actualui regim trebuie răsturnat pentru a se salva țara.

Având în vedere declarația martorului comandor Cioroiu Mircea dată în instanță din care rezultă că el a fost de față la discuția dintre acuzatul Mihalache și general Gheorghiu Ermil, cu care ocazie a auzit când Mihalache a spus că nu-l interesează programul ci omul și după o serie de discuții a spus că acum se găsește în luptă contra guvernului actual, că a precizat că el contează pe omul de acțiune și că în cazul reușitei va pune la conducere un om mai puțin pregătit intelectual, dar care a simțit cotul alături de

el, discuție ce a avut loc la două luni după alegeri, martorul conchizând că intenția sa rezultată din acea convorbire a fost că Mihalache a terminat mijloacele obișnuite de luptă și că ultimul mijloc este violența în răsturnarea guvernului democratic din România.

Având în vedere că organizația militară a Partidului Național Tărănesc avea întinse ramificații în toate județele și că a existat un plan militar conspirativ, după cum rezultă și din depoziția martorului lt.colonel Mihăilescu Ticuță și declarația acuzatului Nicolae Penescu din instanță și anume: martorul lt.colonel Mihăilescu Ticuță a declarat că i s'a cerut să întocmească un plan informativ sprijinit pe mijloacele actuale pe care le are Partidul Național Tărănesc, că acest plan a fost elaborat și că prevedea în el organizarea de birouri informative pe lângă fiecare cerc profesional județean, urmând să fie centralizate la biroul respectiv care făcea parte din secția de documentare și informații a cercului profesional militar pe țară; iar acuzatul Nicolae Penescu a confirmat în instanță că a existat un plan militar conspirativ precizând: "Am fost surprins de modul cum se lucra. Odată când m'am sesizat de o dispută între generalul Gheorghies și generalul Negrei pentru funcția de președinte al cercului profesional militar pe țară și am cerut relațiuni, generalul Negrei îmi spune: întreabă pe Maniu, eu știu că sunt președintele organizației militare a Capitalei și vreau să fie președintele organizației pe țară" și mai departe a precizat: "Am auzit că dl. Mihalache odată când mă găseam la dl. Maniu spunând: am să vă spun dle Maniu ce am aranjat cu generalii, deși eram numai noi trei, era probabil un secret" și că altădată primind vizita unui colonel dela Tulcea care i-a spus că este președintele secției militare, a întrebat pe generalul Negrei cum se poate să fie organizație militară la Tulcea, la care acesta i-a răspuns: "întreabă pe Maniu".

Că din depoziția martorului lt.comandor Cioroiu Mircea din instanță mai rezultă că Partidul Național Tărănesc nu întrebuința un lucru pe față, ci din contră o luptă subversivă și această dedusă din confidențialitatea relatărilor, martorul precizând că din discuțiile avute cu cpt.comandor Mocanu a înțeles că se conta pe sprijinul Mării Britanii și Americii, care mergeau până la sprijin militar și că se conta pe un nou conflict mondial, precizând că i s'a vorbit de diferite materiale, armament dela țărani rămas dela nemți și care urma să fie utilizat după dispozițiile Partidului;

Având în vedere că din depozitia martorului cpt. comandor Mocanu Gheorghe din instanță rezultă că inițiatorul mișcării de rezistență era acuzatul Iuliu Maniu ca șef al Partidului Național Tărănesc, că obiectivul mișcării era regimul actual, iar momentul se aștepta când urma să se treacă la violență în țară, concomitent și în străinătate, cu ajutorul organizațiilor ce existau și cu grupările din munți dotate cu arme și înfine că dorința declanșării unui nou războiu exista la Partidul Național Tărănesc și în special la conducerea partidului, martorul precizând că în privința acțiunii în Partidul Național Tărănesc existau două fete, una apărea legală și alta subversivă.

Că în legătură cu acțiunea de răsturnare prin violență a regimului democrat din țară acuzatul Nicolae Penescu a recunoscut la interogator că pe la începutul lunii Martie 1947 a fost într-o zi cu acuzatul Iuliu Maniu la Misiunea Americană din România unde acuzatul Maniu a vorbit cu șeful misiunii dl. Burton Berry arătând că acuzatul Maniu a întrebat pe dl. Berry, care ar fi opinia guvernului american, în cazul când Partidul Național Tărănesc ar întreprinde în țară o agitație pentru răsturnarea guvernului la care dl. Berry a răspuns că va cere relații guvernului american și înfine că într-o zi în luna Aprilie 1947, când era acasă la acuzatul Iuliu Maniu, acesta a scos o bucată de hârtie pe care erau adrese către reprezentanța americană din România în care se spunea: "sfătuiți pe dl. Maniu să nu întreprindă agitațiuni în acest sens (adică în sensul răsturnării guvernului), nefiind momentul oportun, pentru aceste agitațiuni"; ceace explică în mod limpede că acuzatul Iuliu Maniu în dorința sa de a veni la putere Partidul Național Tărănesc, a recurs la ajutorul unor puteri străine să-i sprijine acțiunea întreprinsă în mod ilegal, mergând până la ajutor militar;

Având în vedere că în legătură cu intervenția cerută de acuzatul Iuliu Maniu șefului Misiunii Americane din România, acuzatul Vasile Serdici arată la interogator că la câteva zile s'a primit nota Acheson, un formular, în textul căruia se spunea că să fie sfătuit Iuliu Maniu că întrebuintarea violenței nu este oportună și că acuzatul Ion Mihalache a declarat la interogator că a cunoscut nota subsecretarului de stat American Acheson, care era răspuns la cererea lui Maniu, în legătură cu agitațiile ce urma să le întreprindă în țară pentru răsturnarea guvernului dela cârma țării.

Având în vedere că tot în vederea pregătirii elementelor ce trebuiau să participe la acțiunea de violență preconizată în planul demplotului, acuzatul Iuliu Maniu a sprijinit elementele legionare din tineretul universitar, stăruind în antrenarea și educarea lor pe linia violenței huliganice, iar acuzatul Ion Mihalache le-a întărit ideologia fascistă prin discursurile ținute; ei au căutat să spargă unitatea muncitorească, organizând foștii muncitori îndepărtați din serviciu, ca elemente și anti-democratice, pe care i-a pus să lucreze conspirativ, constituind din partea Partidului Național Tărănesc grupuri teroriste înarmate și ascunse în diferite localități și în munții, a conceput planuri de atac ale orașelor, arestarea și chiar exterminarea adversarilor politici, fapte care rezultă și din declarațiile acuzatului Nicolae Penescu, care în instanță a declarat: "Dl. Maniu a adus la conducerea Partidului Național Tărănesc elemente legionare". Mai târziu pe prof. Gerota, după aceea l-a numit pe Vișa Augustin la conducerea tineretului național tărănesc, care n'a putut rămâne multă vreme și m'am pomenit încetul cu încetul la conducerea tineretului cu elemente foste legionare. Incepuseră să practice organizarea pe cercuri asemănătoare cuiburilor ~~de tineret~~, cum și ~~stara~~ creierea unei scoli de cadre conduse de foștii legionari, în frunte cu ing. Vețeleanu. Am convocat o ședință de birou și am arătat dlui Maniu că nu pot tolera această situație, Dl. Maniu era ocupat și până la ora 1,30 am rămas fără decizie. Peste două-trei zile am primit o adresă dela dl. Bărbuș președintele tineretului universitar, în sensul că are încredere în dl. Vețeleanu și în ceilalți și că nu-i schimbă. Maniu favorizează aluviunea aceasta de tineret fost legionar, fiindcă găsea în el, elemente dinamice pentru lupte de opoziție pe care o duceam. La un moment dat apare la club de biroul de presă condus de Serdici ca angajați: Boșca Mălin și N. Beldeanu. La câțva timp am fost informat că în cele două camere care au fost atribuite acestui birou de presă, au loc întâlniri de elemente din afara partidului. Am convocat comisia de presă și am cerut înlăturarea lui Boșca Mălin. Dnii Serdici, Ghiță Pop, Mihăilescu și Aurel Dobrescu care conduceau biroul de presă s'au opus. Puțin timp după aceea apare într'un proces "Sarmisegetuza" un oarecare Sârbu, care eram informat că frecventează clubul. Am luat măsuri să se facă percheziție în birou și spre surprinderea mea găsesc în biroul presei blanchete cu en-tetul

"Sarmisegetuza" și alte notițe din care reșea activitatea comună a lui Boșca Mălin, Beldeanu și Sârbu. Am aflat în urmă că acesta a dispărut. Eu am înțeles că organizația muncitorească era făcută pentru ca să atragă muncitorimea și să încerce în felul acesta să spargă unitatea clasei muncitoare, care era grupată în sânul partidelor muncitorești. Incontestabil că activitatea membrilor era clandestină".

Având în vedere că această declarație a acuzatului Nicolae Penescu se coroborează cu depozitiile martorilor Istrate Alexandru și Mocanu Gheorghe cari au arătat că la Piatra Craiului la Zărnești și la Lugoj erau înarmați cu puști mitraliere, arme și pistoale tineri de către fruntași ai Partidului Național Tărănesc, trimiterea lor fiind făcută de Ghiță Pop și Anton Ionel Mureșanu care trimetea alimente și bani, iar buletinul presei Partidului Național Tărănesc îl tipărea cu scop de a le face educație potrivnică intereselor țării și a-i pregăti să comită asasinate, martorii precizând că ei au fost îndemnați să asasineze pe comandantul legiunei pe șeful Poliției și prefectul dela ~~Beli~~. *Dej*

Că în legătură cu organizațiile clandestine, scopul lor și legătura lor cu Partidul Național Tărănesc, mai sunt și declarațiile martorilor Victor Novac, Plesnilă Eugen, Nicolae Popescu Zorica, Marcel Popovici, Tanțu, Ghintescu, Paliacu și Steanță, audiți în instanță care *Am* confirmat existența acestor organizații, rolul lor și interesul pe care îl avea Partidul Național Tărănesc în pregătirea elementelor ce formau organizațiile, martorul Novac precizând că au primit și asistență dela Partidul Național Tărănesc, martorul Popovici Marcel arătând că la Lugoj îi pregătea pentru o acțiune mai mare care era în curs, pentru aruncarea în aer a clădirilor instituțiilor, arestarea funcționarilor polițienesci și punerea în stăpânire pe oraș, iar martorul Nicolae Popescu Zorica a precizat că i-a spus lui Mihalache că are două organizații cari nu se încadrează în partid, pă ele funcționează paralel cu partidul și că Mihalache a susținut că este de acord dacă urmează să aranjeze chestiunea mai târziu; împrejurări cari fac să evedențieze că acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache conducătorii Partidului Național Tărănesc, nu numai că aveau cunoștință de această organizație dar că ei sprijineau elementele ce formau organizațiile, antrenându-le pe linia trasată de partid cu scopul de a sparge unitatea muncitorească și în felul acesta să contribuie pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, prin răzvrătire și insurecționare întrucât s'a dovedit că această organizație au fost și înarmate în acest scop.

Considerând deci că din toate acestea rezultă că acuza-
tul Iuliu Maniu și Ion Mihalache urmăreau ca prin organizarea
tineretului universitar cu elemente foste legionare și prin cons-
tituirea de grupuri teroriste dintre muncitori, să pregătească lo-
vitura de stat pentru răsturnarea regimului democrat și venirea
la cârma țării a Partidului Național Tărănesc pe calea violenței.

Având în vedere că legătura și interesul ce-l purta Parti-
dul Național Tărănesc acestor organizații, rezultă mai precis din
raportul de activitate al secției juridice înființată la 15 Apri-
lie 1946, raport aflat la dosar de documente vol.6 fila 905-909,
în care se arată ca justificare a activității secției că trebuie
să se îngrijească de arestați, enumerând o serie, printre care sunt
trecuți 4 arestați din lotul celor dela 8 Noembrie 1945, un arestat
din procesul organizației T., 16 arestați din procesul "Sarmisege-
tuza", 2 arestați dela Malaxa, 8 arestați în legătură cu organiza-
țiile "Sumanele Negre" și arată că la 16 Septembrie 1946 mai sunt
închiși o serie de persoane printre care arată un condamnat în
procesul organizației T., 4 condamnați în procesul "Sarmisegetuza",
în recurs, 14 condamnați în procesul lotului dela 10 Mai, dintre ca-
ri 6 la Aiud, 6 la Jilava și 2 la C.M.C., 4 arestați la Jilava în
instrucție în procesul "Sumanelor Negre", înfine arătând că sunt 8
dosare în recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție și la
alte instanțe. În încheiere raportul justifică că s'a dat asisten-
ță tuturor membrilor indiferent de vechime în parte, precum și sim-
patizanților care erau arestați pentru acțiuni politice, cari con-
firmău principiile Partidului Național Tărănesc și le întăreau și
termină cu indicațiunea că acesta este apelul președintelui Parti-
dului Național Tărănesc; apoi la fila 913 - 914 dosar vol.6, se gă-
sesc listele de fonduri strânse și înfine la filele 917 - 998 dosar
vol.6 se găsesc actele justificative că Partidul Național Tărănesc
a ajutat pe cei închiși și pe familiile lor.

Având în vedere că în urmărirea aceluiaș scop, răsturnarea
prin violență a regimului democrat din România, acuzații au trecut
dela o crimă la alta, dela minciuni la falsificarea realităților din
țară, dela insultă și calomnie împotriva regimului dela cârma țării,
la ponegrirea țării peste hotare și dela complot împotriva statului
la crima de înaltă trădare fără a-și alege metodele de lucru și ni-
ci armele de luptă.

Astfel acuzatul Iuliu Maniu în calitatea sa de sef al Par-
tidului Național Tărănesc a întreținut legături cu agenții străini
nu numai prin mijlocirea acuzatului Grigore Niculescu Buzesti ci și
în mod personal și anume, folosind deseale sale vizite în mod obișnuit

la misiunile americane și engleze din București și dela aceste tratative dintre acuzatul Iuliu Maniu și reprezentanții misiunilor americane și engleze din România, fostul șef al Partidului Național Tărănesc, a mers până la acțiuni calificate trădare, la organizarea unei rețele de informatori în instituțiile de stat, la încercarea de a împânzi armata cu agentii săi informatori și la redactarea unor buletine confidentiale regulate pentru informarea misiunilor anglo-americane din România;

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi condus și inițiat această acțiune de trădare încadrată cu oameni de încredere din conducerea fostului Partid Național Tărănesc prin trei agenturi având fiecare un șef, rezultă din declarațiile acuzatilor Vasile Serdici, Victor Rădulescu Pogoneanu, Florin Roiu și Emil Opreșanu, dela cercetările preliminare și instanță;

Astfel prima agentură era condusă de acuzatul Vasile Serdici care personal colecta și preda documente constituind secrete de stat agentilor serviciului de spionaj anglo-american, și în această privință acuzatul Vasile Serdici a recunoscut că la cererea căpitannului Key din misiunea engleză de a prezenta materiale documentare într-o formă mai completă, acesta a fost nesatisfăcut și la o a doua întâlnire i-a reproșat spunându-i: "cece nu mi-ai dat Dumneata mi-a dat dl. Maniu", deci se constată că acuzatul Serdici era unul din acei cari furnizau documente secrete agentilor străini și pe lângă aceasta însuși acuzatul Iuliu Maniu se îndeletnicea cu oficiul de furnizare de documente constituind secrete de stat agentilor misiunilor anglo-americane din țară;

Având în vedere că această acțiune a acuzatului Iuliu Maniu mai rezultă și din altă declarație a acuzatului Vasile Serdici, mâna dreaptă a lui Maniu în ce privește furnizarea regulată de informațiuni secrete reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, în care a spus: "Maniu însăși îmi preda note informative primite direct de dânsul pentru a le transmite misiunilor"; acuzatul Vasile Serdici mărturisind în această privință că de îndată ce obținea informațiuni mai prețioase le prezenta șefului său Iuliu Maniu, care îi spunea: "Sunt foarte interesante și vor interesa foarte mult misiunile, dă-le că sunt interesante".

Din acestea rezultă că principala preocupare a acuzatului Iuliu Maniu în această direcție, era de a fi cât mai mult pe plac agentilor serviciului de informații anglo-american, fără ca să fi tresărit sau să se fi cutremurat de faptele sale, ba din contră el era acela care încuraja pe ceilalți acuzați să meargă până la capăt, iar când materialul nu i se părea acuzatului Maniu destu

de bine întocmit, el ordona acuzatului Serdici să lucreze mai atent și să-l predea fără întârziere misiunilor anglo-america-
ne și în această privință acuzatul Serdici a recunoscut că atunci când prezenta un material documentar acuzatului Iuliu Maniu, material care era cerut de consilierul Melbourne dela misiunea americană, acuzatul Iuliu Maniu l-a sfătuit să facă o lucrare cât mai atentă și s'o predea cât mai repede lui Melbourne;

Având în vedere că acuzatul Vasile Serdici a recunoscut că din ordinul acuzatului Iuliu Maniu a livrat diferite epoci, reprezentanților-misiunii americane din România, consilierilor Melbourne și Hulick și reprezentanților misiunii engleze în România secretar de legăție Porter, atașat de presă căpitan Key și stașat comercial Robinson, următoarele materiale documentare mai importante: "Informațiuni privitoare la situația din armată, informațiuni privitoare la producția de petrol și gaz metan; informațiuni privitoare la colectarea și distribuirea cerealelor din recolta anului 1946; informațiuni privitoare la rezultatele reformei agrare în țară; textul complet al convențiilor economice încheiate între România și țările străine; informațiuni privitoare la situația uzinelor Reșița; informațiuni asupra situației politice din țară; despre situația producției în diferite sectoare importante ale industriei; informațiuni privitoare la Marele Stat Major al armatei române; informațiuni în legătură cu problemele speciale cerute de americani și englezi despre unii membrii ai guvernului și alte informațiuni cu caracter politic, economic și militar".

Că de altfel acuzatul Vasile Serdici în legătură cu aceasta a arătat că reprezentanții misiunilor americane și engleze: Hulick, Melbourne și Porter, nesatisfăcuți de informațiile date de el din proprie inițiativă sau din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, spuneau pe față că-l interesează un subiect sau altul și îi dădeau tot timpul să le procure, precizând: "Când le predam dñi Hulick, Melbourne și Porter, îmi cereau să le spun surse și eu noteam pe document cu arătarea calității persoanei; deci din aceasta rezultând că acuzatul Vasile Serdici furniza documente și informațiuni constituind secrete de stat atât din ordinul acuzatului Iuliu Maniu cât și din proprie inițiativă reprezentanților misiunilor anglo-america-
ne din România.

A doua agentură organizată de acuzatul Iuliu Maniu era condusă de acuzatul Victor Rădulescu Pogonescu ajutat de acuzatul Florin Roiu funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, care se în-

deletnicea cu sustragerea unor documente secrete de stat, care erau apoi predate reprezentanților misiunilor anglo-americane și în această privință acuzatul Florin Roiu a mărturisit că din ordinul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu a predat consilierului Melbourne, scrisori adresate grupului român din străinătate format din Gafencu, Cretzianu, Buzesți și Vișoianu, scrisori care ajungeau în mână destinatarilor și arătând că a deschis una din acele scrisori confidențiale, precizează că era o scrisoare a acuzatului Iuliu Maniu către acuzatul Cretzianu, în care îi spunea că dacă pleacă în Apus, să-l reprezinte, să organizeze acolo o acțiune politică și că în afară de corespondențe între Iuliu Maniu și grupul din străinătate, acuzatul Florin Roiu a recunoscut că a mai predat lui Melbourne și o serie de documente constituind secrete de stat.

Având în vedere că martorii Florica Spirescu și Constantin Tincu au predat diferite documente acuzatului Roiu pentru Pogoneanu și anume martora Florica Spirescu în instanță a precizat: "Am declarat și recunosc că am dat lui Pogoneanu prin Roiu trei documente, nota guvernului referitor la lege, protocolul cu guvernul dela Belgrad și convenția dintre guvernul român și guvernul bulgar", arătând că a făcut acesta din prietenie pentru Pogoneanu deși atunci nu mai era la Ministerul Afacerilor Străine, iar martorul Tincu Constantin tot funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, a declarat în instanță referitor la aceasta următoarele: "În Minister el, Roiu era acela care se ocupa cu strângerea de acte. I-am mai dat convenția româno-sovietică dela Moscova din 1947, cu anexele secrete. Aceste date am aflat că au fost transmise la americani" și în încheiere arată că a dat actele știind că ele parvin lui Pogoneanu care avea autoritatea la Ministerul Afacerilor Străine și că le-a dat lui Roiu pentru că el era acela care aduna acte pentru Pogoneanu;

Din acestea rezultă că acuzatul Iuliu Maniu a predat fără sovăire documentul cu caracter diplomatic constituind secrete de stat, reprezentanților misiunilor anglo-americane, folosindu-se în acest scop chiar de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Străine și că au fost predate lui Melbourne și Porter chiar copii depe telegramele cifrate ale Ministerului nostru de Externe, prin intermediul acuzatului Florin Roiu.

Având în vedere că acuzatul Emil Oprisan confirmând cele relatate de martorii Constantin Tincu și Florica Spirescu, ambii funcționari la Ministerul Afacerilor Străine, a declarat:

"Referitor la scopul și frecvența vizitelor lui Roiu la misiunea britanică și americană, declar că din cele ce îmi spusese Roiu, el se ducea la cele două misiuni susmenționate de câte două-trei ori pe săptămână cel puțin"; astfel că din acestea se vede regularitatea cu care funcționa serviciul de informare al acuzatului Iuliu Maniu și apoi acuzatul Emil Oprisan a mai precizat: "Tot din spusele sale știu că Roiu, informa ambele misiuni asupra evenimentelor și faptelor diverse din țară și când avea posibilitatea ne pune la dispoziție textele actelor confidentiale. Tot odată d-se depozita spre păstrare sigură, actele importante ale dlui Pogoneanu. Am întrebat odată pe dl. Roiu dacă a pus în siguranță materialul aflat la dl. Pogoneanu și d-se mi-a spus că acest material este în loc sigur, la americani"; iar în ce privește legăturile acuzatului Roiu cu secretarul misiunii engleze dl. Porter, acuzatul Emil Oprisan a declarat: "În lipsa dlui Roiu dela biroul cifrului, am primit în locul d-sale mai multe telefoane în diverse rânduri dela dl. Porter, prin secretarul acestuia, cerând să fie chemat la telefon de dl. Roiu. Comunicându-i dlui Roiu la întoarcerea sa în birou că a fost căutat de dl. Porter, îmi aduc aminte că odată a exclamat: of, iar Porter, ăsta m'e înebunit".

Având în vedere că acuzatul Florin Roiu a confirmat în întregime declarațiile acuzatului Emil Oprisan privitoare la vizitele sale regulate la reprezentanții misiunilor americane și engleze din România, recunoscând legăturile sale cu consilierul Melbourne dela misiunea americană și cu Porter secretar al misiunii engleze, cărora le livrează în mod regulat documente secrete de stat, printre cari și copiile telegramelor cifrate ale Ministerului nostru de Externe și ale convențiilor încheiate de România cu alte state;

Că în legătură cu acestea, furnizarea de documente, mai rezultă și din depoziția martorului Necanu Octavian, care a declarat în instanță că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a adus la el o valiză spunându-i că în ea sunt acte în legătură cu actul dela 23 August 1944 și că ducându-se pela Pogoneanu a văzut la el pe acuzatii Florin Roiu, Buzesti, Oprisan, Camil Demetrescu și Lăzărescu;

Având în vedere că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a confirmat în instanță la interogator declarațiile acuzatilor Florin Roiu și Emil Oprisan, recunoscând că e însărcinat pe acuzatul Florin Roiu să ducă la misiunile anglo-americane unele documente printre cari a enumerat: textele convențiilor economice româno-

sovietice, textul protocoalelor româno-jugoslav și cele româno-bulgar, și că a primit de la colaboratorii săi cosezuți în acest proces diferite informații și documente din Ministerul Afacerilor Străine, acelea potrivit declarației lor respective; deci se evidentiază că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu era acela care conducea această agentură, pentru furnizarea de documente și informațiuni constituind secrete de stat din Ministerul Afacerilor Străine și predate misiunilor anglo-americane.

A treia agentură organizată de acuzatul Iuliu Maniu se ocupa cu strângerea informațiunilor cu caracter militar sau privind aparatul de stat și în acest scop acuzatul Ion Mihalache care era capul acestei agenturi, se servea de agentul său Nicolae Cârjă și de așa zisele cercuri profesionale militare ale fostului Partid Național Tărănesc.

Având în vedere că martorul Cârjă Nicolae în declarația sa de la primele cercetări a declarat că acuzatul Ion Mihalache i-a cerut anumite informațiuni politice și economice în deosebi a insistat asupra informațiunilor militare, depozii de munițiuni, aeroporturi militare, construcții militare pe malul Mării Negre; martorul Cârjă precizând că acuzatul Ion Mihalache dispunea de o echipă de informatori și că informațiile strânse de el erau predate prin acuzatul Vasile Serdici misiunilor anglo-americane din România. Din declarația sa martorul Cârjă a făcut precizarea că nu numai că a dat acest material, dar că acuzatul Serdici i-a cerut să-l dea în două exemplare în limba engleză din care unul pentru misiunea americană și altul pentru misiunea engleză, cum și un exemplar în limba română pentru acuzatul Iuliu Maniu.

Că în declarația sa dată în instanță sub prestare de jurământ martorul Cârjă Nicolae a arătat că a fost la acuzatul Ion Mihalache cu alți prieteni epurați din serviciu, unde au stabilit să facă un buletin informativ economic, politic și militar, că informațiunile urmau să i le comunice acuzatului Mihalache prin telefon, întrebuintând nume conspirativ, că i-a furnizat material informativ, cu care a fost trimis de Mihalache la acuzatul Serdici, care i-a spus că acest material îl prezintă la misiunile anglo-americane, precizând că s'au primit informații de la Marele Stat Major și de la Comandamentul Sovietic și că toate au fost predate acuzatului Serdici; apoi martorul arată că acuzatul Serdici i-a cerut informațiuni economice sovietico-române și că i-a predat două exemplare, unul pentru acuzatul Maniu; a precizat de asemenea că acuzatul Ion Mihalache a acceptat să i se facă o

gardă personală, din agentii informatori, că l-a însărcinat ca informator și l-a îndemnat să aibă legătură cu misiunea americană, iar acuzatul Serdici i-a spus că are nevoie de informații în legătură cu armatele sovietice și de cine urmează pe membrii misiunilor anglo-americane.

Având în vedere că în această privință și martorul Senti Ioan a declarat în instanță că au fost primiți de acuzatul Mihalache mai mulți băieți epurați, care au propus să facă serviciu de siguranță și informații pentru Partidul Național Tărănesc, că acuzatul Mihalache după ce a întrebat pe fiecare, s'a oprit asupra lui Nicolae Cârjă, care știe englezește și i-a cerut să facă legătura cu misiunile anglo-americane; că a predat acuzatului Mihalache o lucrare ce se referea la cazarea trupelor sovietice și la tranșeele făcute pe malul Mării Negre.

Pentru serviciile aduse Nicolae Cârjă a fost angajat de misiunea americană ca portar la lido, în baza recomandării acuzatului Serdici Vasile, fapt ce rezultă și din declarația acuzatului Serdici, ceace întărește și mai mult prezumția că acesta a servit de curier între acuzații Ion Mihalache, Vasile Serdici și misiunile anglo-americane;

Având în vedere că după cum s'a stabilit din actele dosarului și din desbaterile orale și așa zisele cercuiri profesionale militare au furnizat acuzatului Ion Mihalache informațiuni cu caracter militar, care au fost apoi predate reprezentanților misiunilor anglo-americane, tot prin agentura acuzatului Vasile Serdici și în această privință martorul lt. colonel Mihăilescu Ticuță, a arătat că i s'a cerut să întocmească planul de organizare al unui serviciu de informații militare care a și fost pus în aplicare; că în acest plan era vorba de informațiuni asupra stării de spirit din armată și asupra dispozitivului din unitățile militare;

Că în cadrul acestor informații, martorul lt. colonel Mihăilescu Ticuță, a declarat în instanță că a fost însărcinat de generalul Negrei Gabriel și general Stoika Grigore să elaboreze un plan al serviciului de informații și că se căuta prin organizația militară să se capteze starea de spirit din armată și din lumea muncitoare cum și starea de spirit a cetățenilor, toate acestea să dea pulsul țării, proiect pe care l-a citit generalului Stoika și colonelului Stoika Stefan și că s'a modificat în loc de organizația militară s'a spus cercul profesional; martorul precizând că planul acesta, anteproect, nu

era pentru timpul când ar fi venit la putere Partidul Național Tărănesc, ci pentru momentul de acum, pentru ce atunci când ar fi venit la putere, avea întregul aparat de stat și armata regulată,

Având în vedere că în afară de aceste trei agenturi care erau canalele de scurgere a informațiilor secrete de stat spre misiunile anglo-americeane, s'a stabilit că acuzatul Iuliu Maniu a ordonat acuzatului Vasile Serdici să redacteze un buletin de informații zilnic, pentru uzul misiunilor anglo-americeane, buletin care a și fost redactat. Acest buletin cuprindea articole tendențioase despre armata română, despre flota țării noastre și o serie de articole calomnioase la adresa regimului democrat din România, cum și diferite știri false despre situația vitelor din țară și asupra evenimentelor din țară, buletin care a constituit o importantă sursă de informare greșită, de calomnie, îndreptate împotriva țării noastre, pentru presa străină, deoarece multe din datele cuprinse în acest buletin, s'au regăsit în notele de protest adresate guvernului român de către Statele Unite ale Americii și ale Angliei;

Astfel în acest buletin pentru străini au fost publicate următoarele știri inventate și calomnioase: dispariția flotei române, nimicirea vitelor de tracțiune, știri false la cauzele evenimentelor sângeroase dela 8 Noiembrie 1945, știri falsificate despre măsurile administrative ale guvernului român luate în vederea întăririi cadrelor de prefecți și primari, diferite zvonuri calomnioase privitor la armata sovietică și altele.

Având în vedere că în legătură cu știrile publicate în acest buletin, martorul Tancu Gheorghe a declarat în instanță că a fost chemat acasă la acuzatul Vasile Serdici și că acesta i-a cerut acordul româno-rus comercial din 1945, sub motiv că vrea să țină un discurs în Parlament, martorul precizând că a fost de două ori la Serdici, odată pentru acordul din 1945 în toamna anului 1946 după alegeri și a doua oară pentru acordul din 1947, în primăvara 1947; iar martorul Ghițulescu Dumitru a declarat în instanță că acuzatul Serdici i-a cerut niște date statistice relativ la reforma agrară, pe care i le-a pus într'un plic și le-a dus acasă la poartă;

Că deci din acestea rezultă că acuzatul Vasile Serdici căuta pe toate căile să obțină informațiuni și documente, pentru a le publica, bineînțeles dându-le forma de știri falsificate cu caracter tendențios, unele chiar calomnioase la adresa guvernului țării și a regimului democrat din România;

Având în vedere că acuzatul Vasile Serdici care se bucura deopotrivă de încrederea și a acuzatului Iuliu Maniu și a serviciului de informații anglo-americiane, în mod neli-
mitat, pentru serviciile aduse, dându-le informații destul de prețioase, avea și rolul de interpret de limbă engleză, al acuzatului Iuliu Maniu în convorbirile acestuia cu reprezentanții misiunilor anglo-americiane, cari convorbiri erau ele înșile un prilej de informare, asupra unor secrete de stat ale țării noastre, cu care ocazii acuzatul Iuliu Maniu trata direct ca un agent al reprezentanților străini.

Având în vedere că în legătură cu aceasta acuzatul Iuliu Maniu pus în fața dovezilor și a declarațiilor și colaboratorilor săi principali a fost nevoit să recunoască faptele, arătând la interogator în instanță că l-a rugat pe acuzatul Vasile Serdici să comunice anumite lucruri șefilor misiunilor anglo-americiane din România, precizând: "Intr'adevăr mai multe chestiuni l-am rugat pe Serdici să comunice anumite lucruri șefilor de misiuni anglo-americiane;" apoi casa acuzatului Iuliu Maniu era deschisă agentilor serviciului de informații anglo-americiane sau reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, fapt recunoscut și de acuzatul Iuliu Maniu la interogator, spunând: "Adesea domnii aceștia veneau neanunțați la mine și prin urmare nu puteam să pregătesc interpretul di'nainte. Când veneau la mine eu trebuia să îngrijesc de un interpret și de obicei acesta era la mine în casă, pentru că este un englez Porter care știe românește și care venea cu acești domni" deci rezultă din acesta că totul era aranjat, pentru că acest englez Porter care se găsea la acuzatul Iuliu Maniu în casă, nu era altul decât reprezentantul serviciului de informații englez din România;

Având în vedere că un alt aspect al activității de trădare a acuzatilor este acela al cererii continue către unele țări străine de a interveni în treburile interne ale României și din actele dosarului și desbaterile orale a rezultat suficiente dovezi și în mod neîndoios că acuzatul Iuliu Maniu în calitate sa de șef al Partidului Național Tărănesc și conducător al reacțiunii din România, a făcut cu bună știință, repetate apeluri la intervenția străină, căutând și dorind prin aceste războiul civil și chiar izbucnirea unui nou războiu mondial;

Astfel s'a stabilit că acuzatul Iuliu Maniu începând cu diferite apeluri și proteste către reprezentanții misiunilor

militare și diplomatice americane și engleze din România, prin cere ceres acestor țări să nu recunoască guvernul legal al României, a trecut la repetate cereri făcute în convorbiri confidentiale, ce le-a avut cu reprezentanții străini de a se grăbi intervenția străină pentru răsturnarea regimului democrat din România și a ajuns la oferte rușinoase de a provoca condițiile favorabile unei astfel de intervenții, prin creșterea unei tensiuni politice și a unei activități subterane în vederea declanșării unui războiu civil; din aceste împrejurări de fapt rezultând că scuzatul Iuliu Maniu, mergând pe linia trădării intereselor naționale, într'un efort de convingere pentru grăbirea acestor intervenții, a jucat rolul de simbrică al unor cercuri străine, oferind țara și poporul român marilor financiari și provocatori la un nou războiu;

Având în vedere că cele de mai sus se stabilesc și din convorbirea scuzatului Iuliu Maniu cu șeful misiunii engleze în România dl. Holman la care convorbire a asistat și scuzatul Vasile Serdici ca translator care a declarat că a auzit când scuzatul Iuliu Maniu a cerut ministrului Angliei, ce Anglia și America să intervină în mod hotărât pentru schimbarea guvernului din România la care dl. Holman, după cum arată scuzatul Vasile Serdici a răspuns că toate vin la vremea lor; că actualmente Anglia are nemăsurate interese răspândite pe tot globul ca de altfel și Statele Unite. Că nici Anglia nici Statele Unite nu pot face presiuni în mod simultan în mai multe părți; în acest moment le interesează în primul rând apărarea Mediteranei, iar apoi după aceea vine Grecia și Turcia apoi rândul Coreei, al Germaniei, al Austriei și apoi al României, scuzatul Vasile Serdici precizând că dl. Holman conchidea că există un fel de listă de priorități, referitor la eforturile pe care le face Anglia și Statele Unite ale Americii.

Dessemena această se mai stabilește și din convorbirea a scuzatului Maniu avută cu dl. Holman la sfârșitul lunii Martie sau începutul lunii Aprilie la care a asistat și dl. Porter, din care se evidentiază și scopul urmărit de scuzatul Maniu și în această privință scuzatul Vasile Serdici a declarat: "La sfârșitul lui Martie sau începutul lui Aprilie 1947, dl. Maniu a vizitat pe dl. Holman, fiind asistat de dl. Porter, iar eu am fost ca interpret. La această întrevedere dl. Maniu a cerut dlui Holman să-i faciliteze dlui Mihăilescu plecarea în Anglia, dl. Holman a ripostat acoperindu-și urechile spunând "Nici nu am auzit ce îți spus D-le Maniu" și a repetat această frază. Dl. Maniu a insistat și a arătat că echipa D-sale din străinătate este slabă și că

atare plecarea D-lui Mihalache se impune. Dl. Holman a răspuns ca nici nu poate fi vorba de așa ceva, că dacă însă Dl. Mihalache plecând va ajunge în vre-o zonă Engleză, atunci el (Holman) va interveni să i se des drumul mai departe".

Având în vedere că însă fondul criminal al spelurilor acuzatului Iuliu Maniu la intervenția străină, apare cu deosebită precizie în interviurile acordate de el ziaristului American Lawrence, corespondentul ziarului New-York Times, în Iunie 1947, după cum se vede la fila 340 dosar vol. 6 documente, căruia i-a declarat că simplele note diplomatice nu sunt suficiente pentru răsturnarea regimului Gross, din acestea rezultând că acuzatorul Iuliu Maniu dorea să pregătesc României o soartă asemănătoare cu cea a Greciei.

Având în vedere că această latură a activității criminale a acuzatului Iuliu Maniu, ar fi rămas poate pentru mult timp numai în parte cunoscută, dacă nu s'ar fi decoperit arhive secrete a acuzatului în care s'a găsit între altele documente, despreconverbirile sale cu șefii misiunilor diplomatice ale Angliei și Statelor Unite ale Americii, darea de seamă a convorbirii acuzatului Iuliu Maniu cu șeful misiunii Americane din România Dl. Burton Berry, care a avut loc la sfârșitul anului 1946, când acuzatul Iuliu Maniu i-a expus acestuia pe larg punctul său de vedere privitor la perspectivele relațiilor de după război dintre statele învingătoare în cel de al II-lea Război Mondial și după ce a trecut la obișnuitele calomnii la adresa guvernului democratic al țării și i-a cerut sfat pentru acțiunea sa a afirmat: "Partidul nostru și eu mine suntem singurii în măsură a dirija opinia publică din România", la care Dl. Burton Berry i-a răspuns aproape lui Maniu "Nu aveți decât o singură cale de ales, cea a răbdării și a curajului. Pe această cale veți câștiga altfel veți pierde totul". Inprejurări care evaluează odată mai mult activitatea și scopul urmărit de Partidul Național Țărănesc prin șeful său acuzatul Iuliu Maniu.

Având în vedere că din acestea se stabilesc că spelurile acuzatului Iuliu Maniu la intervenția unor State străine în treburile interne ale României aveau două obiective: 1) De a obține cât mai repede această intervenție pentru răsturnarea regimului Democrat din România, chiar pe calea violentei 2) spre a servi cercurilor străine ca argumente în campania lor stăpânitoare împotriva țărilor cu regimuri democratice noi, deoarece s'a constatat că de mai multe ori acuzatul Iuliu Maniu, se plângea șefilor misiunilor diplomatice Americane și Engleză din România, de inter-

ziere a acestor intervenții în treburile interne ale României și că șefii misiunilor diplomatice americane și engleze răspundeau în mod invariabil că rândul României nu a sosit, că Anglia și America au o listă de prioritate a statelor în care trebuia să se producă intervenția lor și anume: Grecia, Turcia, Coreia, Germania, Austria și după aceea România;

Având în vedere însă că pentru ca această intervenție să se producă trebuia ca opinia publică din țările respective Anglia și America, să fi fost impresionate de acțiuni violente ce urmau să se producă în țara noastră, în care scop în tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu prin imputernicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzescu cu agentii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, se arată că pentru a justifica intervenția străină, era necesară creierea unor organizațiuni subterane, care să provoace acțiuni de violență în vederea răsturnării regimului democratic și în scopul justificării și grăbirii intervenției străine în treburile interne ale României, încă din toamna anului 1946 s'a creiat această organizație clandestină, care a început să-și desfășoare activitatea de subminare a guvernului și a regimului democrat din România atât în țară cât și în străinătate.

Astfel în primăvara anului 1947 după ce organizația clandestină, nu numai că a fost creiată, dar a și început activitatea pentru răsturnarea regimului democrat, prin violență, iar în străinătate după sosirea acolo a acuzatului Grigore Niculescu Buzescu, activitatea centrului complotist a devenit mai intensă, acuzatul Iuliu Maniu a considerat pregătirea încheiată, în măsura în care să-i permită să procedeze la realizarea planurilor loviturii de stat, alcătuită în colaborare cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii și de aceea la sfârșitul lunii Martie sau începutul lunii Aprilie 1947, acuzatul Iuliu Maniu a vizitat din nou pe dl. Burton Berry șeful misiunii Statelor Unite ale Americii din România, căruia acuzatul Iuliu Maniu i-a cerut să intervină pe lângă guvernul Statelor Unite ale Americii să trimită guvernului român o notă de protest în termeni aspri cu privire la situația din România;

Având în vedere că acuzatul Vasile Serdici, care a servit de interpret de limba engleză în tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu cu șeful misiunii americane din România Burton Berry, referitor la aceasta a declarat: "Pela sfârșitul lui Martie sau în primele zile ale lui Aprilie 1947, dl. Maniu m'a însărcinat să cer audiența dlui Berry. Când am primit confirmarea audienței, am înștiințat pe dl. Maniu. La dl. Berry am fost primiți la ora 17 în cabi-

netul ministrului la misiune. Era prezent dl. Melbourne consilier de legatie" și acuzatul Vasile Serdici descrie cele discutate la această întrevedere precizând: "Dl. Maniu a susținut că are destule forțe de care dispune Partidul Național Tărănesc și cari sunt mai numeroase decât cele ale guvernului, că el poate să bată în loc de a fi bătut și cu aceste forțe el poate să răstoarne guvernul. El însă nu vrea să recurgă la violență, fără a cunoaște părerea americanilor. La acestea dl. Berry i-a răspuns lui Maniu că aceasta este o întrebare esențială și că-i va răspunde în câteva zile. Dl. Maniu a repetat cu această ocazie că el nu luptă numai pentru România și că nu trebuie să se uite că el luptă și pentru America și pentru Anglia".

Având în vedere că urmarea acestei intervenții făcută de acuzatul Iuliu Maniu, s'a primit răspunsul Statelor Unite ale Americii, foarte curând, în câteva zile, cum spusese șeful misiunii americane dl. Berry și anume, acuzatul Vasile Serdici fiind invitat de consilierul Melbourne dela Misiunea americană, acesta i-a înmănat o scrisoare pentru acuzatul Iuliu Maniu, pe care a și înmănat-o, scrisoare ce cuprindea nota răspuns a Subsecretariatului de stat al Statelor Unite ale Americii dl. Acheson și după cum declară acuzatul Serdici care a tradus această notă răspuns, secretarul de stat adjunct american Acheson, comunica acuzatului Maniu că guvernul Statelor Unite ale Americii sfătuiește pe Maniu să nu întreprindă încă violența, nefiind momentul oportun pentru aceasta.

Că, această notă răspuns a secretarului de stat adjunct american Acheson acuzatul Iuliu Maniu a comunicat-o și acuzatilor Ion Mihaleche și Nicolae Penescu la o consfătuire ținută în casa lui Nestor Badea, după cum rezultă și din declarațiile acuzatului Nicolae Penescu care a precizat că în Aprilie 1947 acuzatul Iuliu Maniu l-a informat că având în vedere situația din țară, ar vrea să răstoarne guvernul și că Maniu i-a transmis această notă a secretarului de stat adjunct american Acheson, al cărei conținut era identic cu cel relatat de acuzatul Vasile Serdici, și era un răspuns la intervenția făcută de acuzatul Maniu șeful misiunii americane din România, notă pe care și acuzatul Ion Mihaleche a declarat la interogator că o cunoaște;

Având în vedere că așteptarea acuzatului Maniu la intervenția făcută de a i se da ajutorul cerut de către americani și neoportunitatea declanșării acțiunii de violență pentru răsturnarea regimului democrat din România, este lămurită și justificată mai complet de către acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, care în-

treținea legături cu oamenii politici și agenții americani, prin scrisoarea din 3 Aprilie 1947, către acuzatul Iuliu Maniu, aflată în dosarul de documente vol. 6, în care îi face cunoscut acuzatului Maniu că răsturnarea guvernului prin violență la acea dată, este considerată deocamdată prematură, astfel: "Nu vreau ca acest raport să ne descurajeze, nu vreau să afirm în el că nu vom primi nici un ajutor pentru cauza noastră pe care o continuăm dar ca acest ajutor nu este decât o chestiune de timp. Sunt convins că-l vom avea în momentul oportun. Recunoscut ca atare de cei cari sunt chemați să decidă, discursul lui Truman este foarte edificator în această privință. Adevărat deocamdată Statele Unite sunt preocupate numai de Grecia și Turcia. Nu cred totuși că această politică în general și în mod principal ar fi limitată din punct de vedere teritorial. Desigur că va fi aplicată în fiecare caz în parte corespunzător momentului respectiv. Se socoteste că rândul României nu a sosit", și mai departe acuzatul Grigore Niculescu Buzesti scrie acuzatului Iuliu Maniu următoarele: "Nu vreau ca raportul meu să fie înțeles în sensul că sunt pentru încetarea sau încetinirea activității partidului. Am vrut să spun numai că nu este nevoie să li se spună anglo-saxonilor despre necesitatea unei schimbări imediate a regimului dela noi, ceace ei o consideră prematură. E clar fireste că deocamdată partidul va continua să se organizeze. Altă chestiune pe care am vrut să v'o subliniez privește colaborarea partidelor agrare din Europa răsăriteană. Imi dau perfect de bine seama de importanța acestui lucru. Cred că propunerea lui Macek de a se proceda imediat la afirmarea publică a solidarității agrare în Europa răsăriteană și la sesizarea neîntârziată a organizației Națiunilor Unite, despre problemele regimurilor politice actuale din țările Europei orientale, este încă prematură. Ași fi vrut să fiu înțeles. In ceace mă privește nu fac rezerve față de esența însăși a ideii, ci numai față de alegerea momentului oportun. Acelaș raționament vreau să-l fac și în legătură cu chestiunea epelului comun la Națiunile Unite, tocmai în momentul actual. In încheiere voi spune că noi trăim unul din cele mai delicate și hotărâtoare momente".

Că deci din scrisoarea de mai sus rezultă fără posibilitate de dubiu sau de o altă interpretare că acuzatul Grigore Niculescu Buzesti, șef al subcentrului complotist din străinătate, dă să înțeleagă acuzatului Iuliu Maniu șeful organizației de complotiști aflat în țară, de ce deocamdată este prematur demersul făcut de Iuliu Maniu pe lângă șeful misiunii americane în România dl. Burton Berry și raportat de acesta la Washington în

care demers conducerea Partidului Național Tărănesc arăta că socoteste necesar de a proceda imediat la acțiuni violente, în vederea răsturnării puterii legale din țară.

Deasemenea din conținutul scrisorii de mai sus, rezultă că acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, considera în Aprilie 1947 ca prematur și apelul așa zisului bloc al partidelor agrare către organizația Națiunilor Unite, însă pe la sfârșitul lunii Septembrie 1947, acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, recunoaște de acum că momentul a sosit și împreună cu Gh.M.Dimitrov, Nagy Ferencz, Macek și alții redactează documentul provocator și calomnios, raportul adresat adunării generale a organizației Națiunilor Unite, care reprezintă o încercare de a submina suveranitatea și independența națională a țărilor nouilor democrații, document care însă s'a soldat cu un eșec.

Ca urmare acestora acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache ajungând la convingerea că toate eforturile lor făcute în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al țării, nu au dat rezultatele așteptate, au luat hotărârea nu numai de a dinamiza activitatea subcentrului complotist din străinătate, dar să-și creieze în emigrație un așa zis guvern propriu cu ajutorul unor state străine și în vederea realizării acestor scopuri, în Iulie 1947 acuzatul Iuliu Maniu a organizat plecarea clandestină din țară a acuzatilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, astfel în ziua de 14 Iulie 1947, în apropiere de comuna Tămădău la 45 klm. de București, autoritățile polițienești au arestat în momentul imbarcării în două avioane I.A.R., pe următorii: Ion Mihalache, Nicolae Penescu cu soția, Nicolae Carandino cu soția, Ilie Iazăr, dr. Constantin Gafencu, subinginer Popescu Gheorghe, frații Eugen și Dumitru Borcea și piloții Gheorghe Preda și Romulus Iustig.

Având în vedere că din declarațiile piloților Gheorghe Preda și Romulus Iustig, dela cercetările preliminare și din instanță, rezultă că ei au fost convinși de a lua parte la această fugă de către subinginerul Popescu Gheorghe și dr. Constantin Gafencu și conform itinerariului stabilit, avioanele trebuiau să aterizeze la San-Stefano în Turcia, iar pentru executarea fugei, piloții au hotărât să utilizeze ocazia ce li s'a ivit când au primit ordin de serviciu pentru executarea unui zbor de lungă durată într-o misiune specială.

Având în vedere că martorii subinginer Popescu Gheorghe și dr. Constantin Gafencu confirmă cele declarate de piloții Gheorghe Preda și Romulus Iustig, martorul dr. Constantin Gafencu

precizând că el a comunicat dr. Vlad Hateganu, fiul fruntaşului naţional ţărănist Emil Hateganu, intenţia sa de a fugi în străinătate, iar dr. Vlad Hateganu a transmis conţinutul acestei convorbiri acuzatului Iuliu Maniu, despre care stia de la nepotul acestuia Romulus Boilă, că vrea să trimită câţiva fruntaşi ai Partidului în străinătate.

Că din actele dosarului şi din desbaterile orale a rezultat că la cererea acuzatului Iuliu Maniu, martorul dr. Vlad Hateganu a invitat pe dr. Constantin Gafencu să viziteze pe acuzatul Iuliu Maniu la 13 Iulie 1947, ceace dr. Constantin Gafencu a şi făcut şi cu această ocazie acuzatul Iuliu Maniu s'a informat în mod amănunţit asupra caracteristicilor tehnice avioanelor, asupra itinerariului ce şi l-au propus şi despre piloţii pe care a reuşit să-i câştige pentru fugă, acuzatul Iuliu Maniu cerând martorului dr. Constantin Gafencu să-l mai viziteze în seara aceleiaş zile, pentru a-i prezenta pe oamenii cari trebuiau să plece, ceace dovedeste că Iuliu Maniu intenţiona cu adevărat să trimită câţiva fruntaşi ai Partidului Naţional Ţărănesc în străinătate.

Având în vedere că din depozitiile martorilor dr. Constantin Gafencu, rezultă că în seara zilei de 13 Iulie 1947, el împreună cu martorul Gheorghe Popescu, au fost primiţi de acuzatul Iuliu Maniu la sanatoriul Dr. Jovin, unde se afla, care i-a prezentat pe amândoi acuzatilor Ion Mihalache şi Nicolae Carandino, martorul Constantin Gafencu declarând că acuzatul Iuliu Maniu adresându-se lui şi lui Gheorghe Popescu, când a vorbit despre cei 4 naţionali-ţărănişti, care urmau să fie trimişi de el în străinătate, a afirmat: "Aceştia sunt inima şi mintea Partidului", împrejurare care întăreşte convingerea că aceşti 4 naţionali-ţărănişti acuzatii Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, erau trimişi peste graniţă, să formeze în străinătate cu cei aflaţi acolo acuzatii Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu, guvernul de rezistenţă preconizat de seful Partidului Naţional Ţărănesc acuzatul Iuliu Maniu, aşa cum rezultă că el ceruse şi şefului Misiunii Americane din România Burton Berry, cu ocazia întrevederilor avute şi la care asistase ca interpret acuzatul Vasile Serdici.

Având în vedere că acuzatii Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, au confirmat rolul conducător al acuzatului Iuliu Maniu în organizarea fugii lor peste graniţă, declarând acuzatul Ion Mihalache "Maniu mi-a spus că ocaziunea plecării s'a ivit şi să viu seara la ora 9 la D-sa în casele Dr. Jovin, ca să cunosc pe cei cu care plec. Am sosit la ora 9, când mi-au comunicat că vor veni la ora 11, că e vorba să mai meargă d-nii Carandino, Ilie Lazăr, Penescu. Dl. Maniu mi-a arătat o schiţă, desen, cu locul întâlnirii Sos.

Iancului, rond. Întâlnirea trebuia să aibă loc acolo, înainte de plecării dela București la Tămădău, a persoanelor care urmau să plece". Acuzatul Nicolae Penescu a declarat: "În ziua de 13 Iulie am fost chemat de dl. Maniu la sanatoriul Dr. Jovin, când mi-a spus că trebuie să plec". Acuzatul Carandino: "În seara zilei de 13 Iulie 1947 am luat hotărârea de a părăsi țara cu avionul la ordinul dlui Maniu. Destinația era spre Turcia. Am fost chemat de președintele Partidului Național Tărănesc în ziua de 13 Iulie 1947, pela orele 20, pentru a-mi comunica plecarea împreună cu alte trei persoane d-nii Ion Mihalache, Ilie Lazăr și Nicolae Penescu"; iar acuzatul Ilie Lazăr a declarat: "În după amiaza zilei de 13 Iulie 1947, am fost vizitat de secretarul d-lui Iuliu Maniu, ing. Romulus Boilă, care m-a comunicat că dl. președinte ar dori să ne vedem la orele 9 la verșoara D-sale, unde probabil va lua masa, la dna. Ionescu din str. Tokio 10. Aci m'am întâlnit cu dl. președinte Iuliu Maniu, la ora 9,30. Dl. președinte mi-a comunicat că dacă doresc a pleca în noaptea aceasta cu un avion, s'ar putea să plec. La întrebarea cu cine ar urma să plec, el mi-a comunicat cu d-nii Mihalache, Penescu și Carandino. M'a mai întrebat dacă am ceva bani, i-am răspuns că voi face rost. S'a stabilit tot atunci ca să mă întâlnesc la dl. Maniu în casa lui Romulus Boilă cu dl. Carandino, care urma să mă conducă la locul plecării".

Având în vedere că acuzatii de mai sus au făcut aceleași declarații și în fața instanței la interogator, menținându-și în instanță și declarațiile date cu ocazia cercetărilor preliminare.

Că deci din aceasta mai rezultă că acești acuzați nu plecau pentru interesele lor personale așa cum vor să arate, ci ei plecau trimiși de șeful Partidului Național Tărănesc, cu un scop bine definit care nu putea fi altul decât de a forma guvernul propriu ~~denumit de rezistență~~ a cărui sprijinire acuzatul Iuliu Maniu o ceruse șefului Misiunii Americane în România dlui Burton Berry.

Că de altfel însăși acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut rolul său conducător în pregătirea plecării lor peste graniță, prin confirmarea declarațiilor acuzatilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Ilie Lazăr și Nicolae Carandino, și această recunoaștere se coroborează cu faptul că acuzatul Iuliu Maniu a insistat pe lângă șeful Misiunii Americane în România dl. Burton Berry, să sprijine în străinătate un guvern ~~al rezistenței~~, cerere repetată și șefului Misiunii Engleze în România dl. Holman, cărui i-a mai cerut cu altă ocazie să-i înlesnească plecarea din țară a acuzatului Mihalache, cum și cu împrejurarea că tot acuzatul Iuliu Maniu a însărcinat pe acuzatul Grigore Niculescu Buzzești cu conducerea subcentralui complotist din străinătate, cărui i-a dat imputerniciri speciale din partea Partidului, acolo unde urma

să plece acuzatul Ion Mihalache și ceilalți 3 pentru ca împreună cu cei aflați în străinătate să formeze guvernul sub dependență străină, cu scopul evident de a fi opus guvernului legal al țării și de a lupta pentru răsturnarea prin violență a regimului democratic din România, contând și pe sprijinul militar al unor puteri străine.--

Având în vedere că acuzatul Iuliu Maniu a declarat atât la cercetările preliminare în fața organelor de anchetă cât și în fața instanței la interogator, că el le-a dat însărcinări acuzatilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr și că plecarea lor a fost de ordin politic, iar în vederea cu ocazia confruntării, Iuliu Maniu a atârnat în a-l desminti pe acuzatul Ilie Lazăr, care a ținut să arate că nu i s'ar fi dat o misiune; din aceasta rezultând suficientă dovadă că plecarea acestor acuzați a fost pentru a duce mai departe lupta contra regimului democratic, cu directive din partea Partidului Național Țărănesc, prin șeful partidului acuzatul Iuliu Maniu, iar nu pentru interese personale sau de altă natură, cum caută să argumenteze acuzații; Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr;

Că, de altfel și din scrisorile găsite asupra acuzatilor susnumiți cu ocazia arestării lor în momentul imbarcării în avioane, rezultă că ei mergeau într-o misiune importantă, iar din depozitia martorului Dr. Constantin Gafencu, dată în instanță se evidenciază că totul era pus la punct cu privire la plecarea lor și la însărcinările date fiecăruia, acest martor declarând cu privire la evenimentele din seara zilei de 13 Iulie 1947, petrecute în momentul plecării, că a auzit în convorbirile dela acuzatul Iuliu Maniu, că erau fraze, care evidenciau că s'a discutat anterior aceste lucrări, Iuliu Maniu afirmând că ei să reprezinte interesele României în străinătate acolo unde se vor duce și că toate discuțiile se referea la un punct deja stabilit, deci din aceasta rezultă că atunci în fața martorului erau numai cuvinte de despărțire formale, folosite din prudență pentru că Dr. Gafencu Constantin nu făcea parte din grupul politic și era mai tânăr.--

Având în vedere că așa cum s'a stabilit și cum a reieșit din toate probele dela dosar și din cele administrate în instanță, misiunea celor 4 acuzați Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino, și Ilie Lazăr, era de a participa la activitatea comitetului secret din străinătate, că prin acțiunea lor și a acestui comitet ca și prin ulterioara lui transformare în guvern, sub dependență străină, se aducea cea mai gravă stirbire independenței

ului, în minuta vorbindu-se de contractul permanent cu cerce-
le străine; apoi cunoscându-se doctrina și mai ales practica statelor
imperialiste asupra independenței și suveranității statelor mici,
se evidențiază că prin aderarea lor la un asemenea comitet, cei 4
acuzati au participat la complet în sectorul referitor la stirbi-
rea independenței naționale și că deci acesta era sensul plecării
lor în ziua de 14 Iulie 1947 dela Târnăveni.-

Având în vedere că în legătură cu acest fapt actele do-
vedesc că unii membrii ai comitetului secret, numiți încă din Sep-
tembrie 1946, se găseseră în Statele Unite ale Americii, acuzatul
Alexandru Cretzianu fiind stabilit acolo din Septembrie 1946, apoi
acuzatii Grigore Niculescu Buzeghi și Constantin Vișoianu, trebuiau
să plece acolo și că hotărârea aceasta era cunoscută tuturor
complotiștilor, cel puțin de prin luna Mai 1947, pentru că Gheorghe
Anastasie unul din colaboratorii grupului din străinătate scrie
la 21 Mai 1947, acuzatului Victor Radulescu Pogoneanu, între altele
că este convins de prezența lui Vivi (Vișoianu) și Buzel (Grigore
Niculescu Buzeghi), acolo (în America la Cretzianu), va avea repercur-
siuni sensibile, fapt ce s'a și adeverit deoarece zărele din
zilele trecute au adus vestea că ei au și sosit în Statele Unite
ale Americii.-

Că și acuzatii Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae
Carandino și Ilie Lazăr, urmau să plece tot în America, rezultă
din declarațiile acuzatului Ion Mihalache, din fața instanței, care
a arătat că acuzatul Iuliu Maniu le-a spus să caute să ajungă în
America, precizând la interogator "El. Maniu mi-a spus căutați să
ajungeți în America" și tot din declarația acuzatului Ion Mihalache
se infăptuiește și orice îndoielă asupra faptului că activitatea
ce aveau s'o desfășoare în străinătate era legată de aceea a men-
brilor comitetului secret anterior numiți, întrucât acesta a preci-
zat: "În Elveția știam că voru găsi și pe Grigore Niculescu Buzeghi
și pe Constantin Vișoianu"; desigur care îi așteptau să plece
împreună din Elveția în America, însă evenimentele dela Târnăveni
și apoi procesul au pus capăt așteptării lor.-

Că scopul plecării acuzatilor dela Târnăveni era parti-
ciparea la comitetul secret din străinătate, în cadrul planului
complotului, rezultă și din declarațiile acuzatilor Iuliu Maniu și
Ion Mihalache, făcute în fața instanței la interogator, când Iuliu
Maniu a declarat: "Ideia de a pleca Dl. Mihalache și câțiva priete-
ni în străinătate era mai veche"; iar în ce privește vechimea ace-
stei plecări acuzatul Ion Mihalache a declarat: "Programul îl făcusem
de astă toamnă"; declarație care se coroborează și cu împrejurarea că

astăzi toamnă și anume la 18 și 30 Septembrie 1946 s'au pus bazele complotului consemnate în "Minuta" și "Memorandumul", aflate la dosar când s'a hotărât ca alături de acuzatii Grigore Niculescu Buzăști și Constantin Vișoianu, să plece în străinătate în aceleași scopuri criminale stat acuzatul Ion Mihaleache cât și alte personalități politice din opoziție, cum și cu faptul că acuzatul Iuliu Maniu a cerut cu ocazia unei întrevederi șefului Misiunii Engleze din România dlui Holman, să înlesnească plecarea din țară a acuzatului Ion Mihaleache; scopul pentru care urma să plece rezultă mai categoric din motivele acestei intervenții și anume, din aceea că acuzatul Iuliu Maniu susținea fetă de dl. Holman că echipa sa din străinătate ar fi slabă, adică urma ca acuzatul Ion Mihaleache vice președintele partidului, să completeze echipa de acolo, care după părerea acuzatului Iuliu Maniu era slabă ca activitate.

Având în vedere că aceasta rezultă și din declarația inculpatului Ion De Meesony-Styrcea, care în instanță la interogator întrebându-l fiind în legătură cu faptul dacă se hotărâse cu prilejul tratativelor dintre Grigore Niculescu Buzăști și agenții americani, să plece anumite personalități politice din țară, a declarat: "Buzăști a fost rugat să dea o listă precisă a personalităților care urma să plece. Buzăști a spus că singurele personalități ar fi Vișoianu și Mihaleache, că pentru ceilalți va prezenta o listă ulterior".

Că deci din aceasta se evidențiază și rostul pentru care acuzatul Iuliu Maniu a declarat că ideea plecării, materializată la 14 Iulie 1947 era mai veche, iar acuzatul Ion Mihaleache că programul era făcut de astăzi toamnă și înfine că din toate acestea se deduce că plecarea dela Tâmbău era un element al complotului îndreptat împotriva Statului pentru răsturnarea prin violență a regimului democratic din România și pentru stărbuirea independenței naționale.

Astfel fiind activitatea acuzatilor atât pe plan intern cât și pe plan extern, în organizațiile subversive, în legătură cu agenții străini și în aceea de furnizare de documente constituind secrete de stat, agenților unor puteri străine, este dovedită cu actele dosarului și desbaterile orale și anume declarațiunile marturilor dela primele cercetări; general Negrei Gabriel, filele 3 - 15; general Zorzar Vasile, filele 20 - 76; general Gheorghe Alexandru, filele 80 - 124; general Stoika Grigore, filele 129 - 150; general Gheorghiu Emil, filele 154 - 160; colonel Dumitrescu Constantin, filele 164 - 194; colonel Pănuș Gheorghe, filele 197 - 218; lt. comandor Ciocoiu Mircea, filele 223 - 262; căpitan comandor Mocanu Gheorghe, filele 264 - 278; lt. colonel Mihăilescu Tincuță, filele 280 - 293;

major Petescu Ion, filele 298 - 315; căpitan de rezervă Zaharia Marin, filele 320 - 348; alt. Walter Paul, filele 354 - 370; plut. major Albu Gheorghe, filele 372 - 397; maestrul Cazan Teodor, filele 402 - 436; toate în volumul IV anexa 8. , din a căror depuneri se evidențiază activitatea în ce privește organizația militară a Partidului Național Țărănesc; martorii Pop Ghiță, filele 440 - 457; Nestor Bădescu, filele 463 - 471; Stefan Mihăilescu, filele 473 - 481; Zaharia Boilă, filele 483 - 516; lt. colonel Vâlceanu Ion, filele 518 - 521; Pitipinic Gheorghe, filele 523 - 525; Rusu Vasile, filele 527 - 536; Ionescu Gheorghe, filele 538 - 543; Ionescu Vasile, filele 545 - 558; Nicolae T. Popescu Zoricea, filele 560 - 581; Bădescu Alexandru, filele 583 - 587; Popescu Mehedinți, filele 589 - 605; Emil Mateganu, filele 607 - 615; Aurel Leucăș filele 617 - 637; Mihail Răutu, filele 644 - 648; Iovipalle Nicu, filele 650 - 652; și preot Atanasie Popescu, filele 654 - 658; din volumul IV anexa 8. , din a căror depuneri rezultă activitatea și drumul trecut cu tendințe de dreapta de subversivitate și de anti-sovietism și a membrilor, acuzați și a Partidului Național Țărănesc; apoi martorii Paliscu Nicolae, filele 660 - 667; Steanță Dumitru Oprea, filele 670 - 674; Fedorciuc Octavian, filele 676 - 677; lt. colonel Fleșnilă Eugen, filele 679 - 680; Chintescu Gheorghe, filele 682 - 683; Tăutu Mihail, filele 685 - 687; Victor Novac, filele 689 - 707, sergent major Istrate Alexandru, filele 712 - 726; sergent major Locanu Gheorghe, filele 731 - 757; Popovici Marcel, filele 765 - 767 și Ionițoiu Cicerone, filele 769 - 772, de asemenea toate în volumul IV anexa 8. , depuneri care dovedesc activitatea subversivă și de legătură cu organizațiunile teroriste ale Partidului Național Țărănesc și în special a conducerii partidului prin acuzatul Iuliu Maniu, șeful partidului și Ilie Lazăr membru marcant în partid.

Că toate aceste declarații ale martorilor se coroborează cu recunoașterile acuzaților dela primele cercetări, ale căror declarații se găsesc după cum urmează: Iuliu Maniu, filele 2 - 85; Ion Mihaleche, filele 90 - 410; Nicolae Penescu, filele 416 - 728; Nicolae Carandino, filele 733 - 903; toate în volumul I.; apoi Ilie Lazăr filele 2 - 88; Vasile Bărdici, filele 92 - 350; colonel Stoika Stefan, filele 354 - 455; lt. colonel Stătescu Dumitru, filele 459 - 529; toate în volumul II și în fine Victor Rădulescu Pogonaru filele 2 - 107; Radu Niculescu Băzești, filele 115 - 271; Camil Demetrescu, filele 279 - 292; Florin Roșu, filele 293 - 532; Emil Opriganu, filele 537 - 644; Emil Lăzărescu, filele 649 - 674, și Ion De Mocosny-Styrcea, filele 679 - 714.

Având în vedere că în ce privește activitatea de trădare imputată unora dintre acuzați, privind furnizarea de documente constituind secrete de Stat, se dovedește cu declarațiile martorilor dela primele cercetări și anume: Cecilia Rădulescu Pogoneanu, filele 168, - 230; Popescu Nicolae filele 235 - 259; Neamțu Octavian filele 264 - 302; Tincu Constantin filele 307 - 312; Rădulescu Mihail filele 318 - 351; Florica Spirescu filele 365 - 358; Nicolae Cârje filele 362 - 400; Senti Ioan filele 404 - 406; Gheorghe Tancu filele 408 - 411; și Ghițulescu Dumitru filele 413 - 415; toate în volumul 5 anexa B., iar fuga dela Tămădău este dovedită cu declarațiile martorilor și anume inginer Avramescu Aurel filele 3 - 16; dr. Gafencu Constantin filele 21 - 58; Iustig Romulus filele 64 - 79; Preda Gheorghe filele 85 - 100; dr. Vlad Hateganu filele 107 - 132; și Popescu Gheorghe filele 138 - 162; deasemenea toate în volumul 5 anexa B.

Având în vedere că faptele pentru care au fost trimiși în judecată acuzații și care au fost reținute în sarcina lor din instanță, se dovedesc în special din declarațiile martorilor audiați în instanță și anume: general Stoika Grigore filele 220 - 223; general Gheorghiu Ermil filele 224, general Gheorghies Alexandru fila 232 - 233; lt. comandor Ciordău Mircea filele 225 - 227; căpitan comandor Mocanu Gheorghe filele fila 229; lt. colonel Mihailescu Ticuță fila 234 - 235; maior Feteacă Ioan fila 236; slt. Valter Paul fila 303; plut. major Albu Gheorghe fila 230; maistru Cazan Teodor fila 231; privind activitatea în cadrul organizației militare; depozițiile martorilor Nestor Badea fila 261; Zaharia Boilă fila 262 - 263; Pitpinic Gheorghe fila 267; Nicolae T. Popescu Zorica fila 266; Popescu Mehedinți fila 259; Iovipale Nicu fila 305 și Ion R-Georgescu fila 268, privind orientarea Partidului Național Tărănesc, membrii săi și în special pe acuzații conducători ai Partidului Național Tărănesc; depozițiile martorilor Paliacu Nicolae file 237 - 238; Steanță Dumitru fila 239; lt. colonel Plesnilă Eugen fila 304; Tantu Mihail fila 241; Victor Novac fila 242; Istrate Alexandru fila 243; Mocanu Gheorghe fila 244 și Popovici Marcel fila 302, care evidențiază activitatea subversivă și legătură Partidului Național Tărănesc prin conducătorii lui cu organizațiile teroriste, apoi martorii Popescu Nicolae fila 264; Neamțu Octavian fila 251; Tincu Constantin fila 252; Florica Spirescu fila 245; Nicolae Cârje fila 246 - 247; Senti Ion fila 248; și Ghițulescu Dumitru fila 250; cari evidențiază furnizarea de documente constituind secrete de Stat și înfine depozițiile martorilor dr. Gafencu Constantin fila 253; Popescu Gheorghe fila 258; dr. Vlad Hateganu fila 257; Iustig Romulus și Preda Gheorghe filele 255 -

256; privind fuga dela Tămădău, aflate în dosar volumul 8, toate acesta coroborate cu răspunsurile la interogator ale acuzaților în fața instanței în ședință publică.

Având în vedere că pe lângă aceste declarațiunile acuzaților Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino, Ilie Lazăr, Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Opreșanu, Florin Roiu, Emil Iăzărescu, Camil Demetrescu, Vasile Serdici, Radu Niculescu Buzesti, Ion De Mocsor-Styrcea, colonel în rezervă Stoika Stefan și lt. colonel Stătescu Dumitru și depozitiile martorilor de mai sus se coroborează și cu actele dela dosarul de documente volumul 6 și anume cu: documentele complotului Partidului Național Tărănesc filele 3- 64; corespondența între grupul complotist al Partidului Național Tărănesc din țară cu grupul complotist din străinătate și în special scrisorile celor fugiți peste graniță și acuzați în proces filele 64 - 215; documentele care privesc activitatea subversivă a acuzaților Iuliu Maniu, Ion Mihalache și a Partidului Național Tărănesc din trecut, ca o încoronare fiind faptele comise după 6 Martie 1945, filele 219 - 591; documentele care evidentiază activitatea subversivă a organizației militare, Cercul Profesional Militar al Partidului Național Tărănesc filele 594 - 699; documentele cari arată activitatea subversivă a biroului de presă a Partidului Național Tărănesc filele 701 - 870; documentele care evidentiază legătura Partidului Național Tărănesc cu organizațiile clandestine și ajutorarea de către Partidul Național Tărănesc a celor urmăriți de autorități sau cobdamnați în diferite procese ale organizațiunilor politice subversive, cari exprimau punctul de vedere al Partidului Național Tărănesc filele 880 - 998; actele din care se vede armamentul, munițiunile și materialul subversiv găsit la diverși fruntași din Partidul Național Tărănesc din țară filele 1003 - 1060 și înfine acte care privesc documentele sustrase din arhivele Statului filele 1063 - 1068; toate în volumul 6 documente.

Având în vedere că susținerile acuzaților prin care caută să se desvinovățească sau să-și atenueze răspunderea, nu pot fi ținute în seamă pentru că ele sunt combătute de probele administrate în proces acte și martori și sunt contrazise de însăși declarațiile acuzaților făcute fie la cercetările preliminare fie în fața instanței la interogator.

Astfel, susținerea acuzatului Iuliu Maniu că nu era vorba de *la forma lui generală* în străinătate, este contrazisă de însăși declarația sa, care a precizat că trimiterea acuzatului Ion Mihalache și a celorlalți acuzați prieteni politici ai săi în străinătate, a fost de ordin politic, explicând că trebuia să informeze

lumea despre situația din România; apoi faptul că acuzatul Iuliu Maniu a cerut șefului Misiunii Americane din România dlui Burton Berry cu ocazia unei ^{întrevederi} ~~prevederi~~ să sprijine un guvern al ^{seu} ~~rezistenței~~ în străinătate, după cum se dovedește din Minuta dela dosar volumul 6 fila 40 - 45 și intervenția acuzatului Maniu pe lângă șeful Misiunii Engleze din România dl. Holman, de a ^{facilita} ~~facilita~~ plecarea din țară a acuzatului Ion Mihalache și explicația dată șefului Misiunii Engleze că echipa sa din străinătate este slabă, adică el voia s'o întărească cu ^{autoritatea} ~~autoritatea~~ vice președintelui partidului, evidențiază complet că totul era aranjat pentru a se forma un guvern propriu în emigrație ~~ssu de rezistență cum însuși acuzatul Iuliu Maniu l-a denunțat~~, atunci când a corectat în acest sens personal Minuta întocmită de acuzatul Vasile Serdici, care reprezenta convorbirea avută cu dl. Burton Berry, adică i-a dat conținutul exact al discuțiilor.

Afirmațiunea acuzatului Iuliu Maniu făcută pe această notă că recunoaște numai corecturile dar conținutul textului nu-i aparține susținând că nu le-a exprimat acelei idei, este puerilă, pentru că nu se poate susține de un intelectual că odată ce și-a corectat textul unei convorbiri, nu și-a însușit și conținutul.

Apoi susținerea acuzatului Iuliu Maniu că Grigore Niculescu Buzescu nu ar fi fost împuternicitul său este combătută de declarațiile acuzatilor Radu Niculescu Buzescu, Victor Rădulescu Pogoneanu și se însuși declarația sa în care a arătat că a știut de această plecare și că i-a pregătit o scrisoare cum și de recunoașterea acuzatului că a semnat o scrisoare împreună cu cei doi șefi ai partidelor de opoziție Constantin I.C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu, în care constata că Grigore Niculescu Buzescu este membru de partid și că expune în străinătate vederile Partidului Național Tărănesc;

Cu privire la Memorandum deși acuzatul Iuliu Maniu a declarat că nu-l cunoaște, totuși aceasta se dovedește cu declarațiile coacuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu și Ion De Mocsony-Styrcea, din a căror declarație rezultă că singurul care cunoștea Memorandumul, planul complotului, era Iuliu Maniu în calitate de șef al Partidului Național Tărănesc și în numele căruia Grigore Niculescu Buzescu a dus tratativele cu reprezentanții serviciului de spionaj american și apoi mandatul dat lui Grigore Niculescu Buzescu de a reprezenta Partidul Național Tărănesc în străinătate, este unul din punctele prevăzute în planul complotului, în Memorandum și în fine stăruința acuzatului Iuliu Maniu de a se completa echipa din străinătate cu grupul Mihalache, pentru care a intervenit pe lângă dl. Holman șeful Misiunii Engleze din România, de a ^{facilita} ~~facilita~~ această plecare, era

tot un punct din planul complotului în Memorandum.

În ce privește acțiunea de subversivitate și de violență despre care acuzatul Iuliu Maniu susține că nu le-a practicat, acestea rezultă din depozitiile martorilor general Stoika Grigore, general Gheorghiesă Alexandru, general Gheorghiu Ermil, comandor Cioroiu Mircea, comandor Mocanu Gheorghe, plut. Albu Gheorghe, maistru Cazan Teodor și din declarațiile acuzatilor Nicolae Penescu, Vasile Serdici, Victor Rădulescu Pogoneanu și Ion De Mocsony-Styrcea, din ale căror depozitii se evidențiază complet că se lucra subversiv și se mergea până la^a se întrebuinta violența pentru doborârea regimului democrat și a guvernului dela cârma țării; apoi depozitia martorului Ion R. Georgescu din care rezultă că Partidul Național Țărănesc după 23 August a avut o atitudine de necolaborare cu elementele muncitorești și că din contră a intrat în colaborare cu fașisti și legionari începând campania anti-democratică, creind agitații șovine, că a auzit dela șeful organizației Dolj că se vorbea la centru de un războiu civil, completează probele că se lucra subversiv și se urmărea ca pe cale violentă să se doboare regimul democrat;

De altfel, faptul că se urmărea întrebuintarea violenței rezultă și din împrejurarea că acuzatul Iuliu Maniu a cerut părerea șefului Misiunii Americane din România dl. Burton Berry și ca rezultat al acestei intervenții s'a primit răspunsul guvernului american, nota secretarului de stat adjunct american Ackeson, care a fost tradusă de acuzatul Vasile Serdici, văzută de acuzatul Penescu și cunoscută de acuzatul Ion Mihalache, aceasta pe lângă planul complotului acel Memorandum, organizațiile subterane și rolul Cercului Profesional Militar care elabora planul de organizarea armatei;

Susținerea acuzatului Iuliu Maniu că nu ar fi dat documente și informații, este combătută de declarația acuzatului Vasile Serdici care a arătat că tot ce a dat Misiunilor Anglo-Americane a dat din ordinul și din îndemnul acuzatului Iuliu Maniu, recunoscând că printre alte documente a dat și planul primit dela acuzatul colonel Stoika Stefan, dela organizația militară (care era planul general de organizarea armatei), pe care l-a dat consilierului american Melbourne și înfine chestiunea privind întăriturile făcute de ruși pe malul Mării Negre pe care deasemenea Iuliu Maniu o negă că a discutat-o, este arătată tot de acuzatul Vasile Serdici, ca fiind discutată cu ocazia interviului acordat ziaristului Lorentz dela ziarul NewYork-Times.

Având în vedere că susținerea acuzatului Ion Mihalache că nu a cunoscut acțiunea acuzatului Iuliu Maniu și că el ar fi străin de complot, este combătută de declarația acuzatului Nicolae

Penescu care a afirmat că odată când se găsea la acuzatul Iuliu Maniu acasă, acuzatul Mihalache i-a spus lui Maniu "O să vă spun ce am aranjat cu generalii" deși erau numai ei trei de față, ceea ce acuzatul Nicolae Penescu apreciază că se ferea de el și se deduce deci că acuzatul Mihalache ținea la curent pe acuzatul Maniu cu cele discutate în secret cu generalii și apoi este combătută de depoziția martorului general Stoika Grigore care a afirmat că la secția militară se pune în vedere din ordinul acuzatului Mihalache, ca membrii să meargă la circumscripțiile respective, să înceapă acțiunea de forță pentru răsturnarea regimului și că se alegeau persoane energice și hotărâte de către generalul Negrei, care erau prezentate acuzatului Mihalache ca șef al secției militare, cărora i se prezentau și procesele verbale de ședință ale cercului profesional militar, cum arată generalul Stoika Grigore; apoi depoziția generalului Gheorghiescu Alexandru care a arătat că a rămas surprins când a auzit să se lucrează în secret la un plan de organizare cu stirea a două-trei persoane, că a fost chemat de Mihalache acasă și i-a spus să comunice generalului Negrei, să ascundă arhiva și că din discuțiile avute cu membrii cercului profesional militar, a căpătat convingerea că se urmărea o cale revoluționară și că era o acțiune subversivă; apoi depoziția martorului Senti Ioan și în special a martorului Nicolae Cârje care a arătat că acuzatul Ion Mihalache a primit să i se facă un buletin informativ și să se întrebuinteze nume conspirative de către cei ce dau informațiile, că acuzatul a insistat ca martorul să aibă legături cu misiunile anglo-americeană fiindcă știe englezește și înfine faptul că Mihalache pleca în străinătate conform înțelegerii cu Iuliu Maniu pentru a completa echipa de acolo care era slabă așa cum a spus Iuliu Maniu în întrevederea cu șeful Misiunii Engleze dl. Holman, când i-a cerut să-i faciliteze plecarea lui Mihalache, toate acestea conduc la convingerea că acuzatul Mihalache a cunoscut întreaga acțiune a acuzatului Iuliu Maniu și planul complotului pentru răsturnarea prin violență a regimului democratic din România.

În ceea ce privește rolul acuzatului Ion Mihalache în organizația militară și în elaborarea planului general de organizarea armatei, rol pe care acuzatul Mihalache caută să-l arate cât se poate de redus sau chiar inexistent, Tribunalul constată că din desbaterile orale și din actele dosarului a rezultat că acuzatul Ion Mihalache a avut rol de inițiere în elaborarea planului de organizarea armatei și acela de șef al organizației mi-

litare în calitate de vice președinte al Partidului Național Tărănesc, așa cum reiese și din depoziția martorului general Grigore Stoika, care a declarat că planul de organizarea armatei a fost întocmit de el, la sugestia acuzatului Ion Mihalache și din însărcinarea generalului Negrei și apoi Tribunalul apreciază că dacă Mihalache nu a lucrat efectiv la întocmirea acestui plan, el dând numai sugestia în calitate de șef al cercului profesional militar pe Capitală și ca vice președinte al Partidului, nu înseamnă că el nu a avut nici un rol așa cum vrea să arate acuzatul și deci instanța înlătură ca neconcludentă în cauză această susținere, mai ales că martorul general Stoika Grigore a mai declarat că acuzatul Mihalache dirija organizația militară prin generalul Negrei și acuzatul colonel Stoika Stefan, prin care se căuta să se organizeze elemente de insurecționare, martorul adăugând că și-a format convingerea că se urmărea răsturnarea guvernului, prin formarea unei forțe armate și a unor formațiuni paramilitare și prin formarea de nuclee și cuiburi în armată, convingere formată din momentul ce a văzut instrucțiunile date de acuzatul Ion Mihalache prin inginerul Popescu Botoșani, profesor Constantinescu și prin colonel Stoika Stefan și chiar direct de acuzatul Mihalache; că se ținea ședințe secrete restrânse la organizația militară unde se discuta planul de organizare al armatei și se aducea la cunoștință rezultatul acuzatului Mihalache, graba cu se puneau în organizarea cercului profesional militar pe județe, toate acestea au făcut pe martori să creadă că se urmăreau acțiuni subversive, iar trimiterea la teren și trecerea acestor cercuri profesionale militare pe linia politică a fost motivul conferințelor și dispoziția acuzatilor Ion Mihalache și Iuliu Maniu, adică să schimbe de orientare în cercul profesional militar, așa cum arată și acuzatul colonel Stoika Stefan și anume că acuzatul Mihalache își impunea punctul său de vedere în organizația militară a Partidului Național Tărănesc.

În fine faptul că acuzatul Ion Mihalache a ținut conferința în care a spus ca fiecare cetățean să aibă acasă arma și ranița, să fie pregătiți în orice moment iar martorul general Gheorghiu Ermil a declarat că acuzatul Mihalache i-a spus că duce lupta pentru răsturnarea regimului actual, că primește oameni de acțiune, vorbindu-i de oameni de linia I-a și de bariade, accentuându-i că răsplata va fi a acestora, declarație confirmată și de martorii comandor Cioroiu Mircea și general Gheor-

ghies Alexandru și completată cu însăși declarația acuzatului Mihalache în care a arătat că trebuie să recunoască, că dintre toate secțiile profesionale cea mai activă a fost a ofiterilor de rezervă și înfine cu declarația acuzatului colonel Stoika Stefan care a afirmat că acuzatul Mihalache a căutat să-și impună conduita sa, precizând că așa cum vrea Mihalache să facă mergea sigur la subversivitate, toate acestea evidențiază complet rolul acuzatului Mihalache în organizația militară.

Privitor la plecarea la Tămădău pe care acuzatul Ion Mihalache caută să o explice că ar fi de ordin personal, această susținere Tribunalul o înlătură ca ne serioasă și constată să sunt suficiente dovezi că această plecare era pusă la cale de mai înainte, că nu era de ordin personal ci avea un caracter politic și anume să se formeze în străinătate guvernul ~~de rezistență~~ opus guvernului legal al țării, așa după cum a reșit din declarația acuzatului Iuliu Maniu care a afirmat că plecarea era de ordin politic, că el a inițiat-o și din împrejurarea că Iuliu Maniu a cerut șefului Misiunii Engleze din România dlui Holman să faciliteze plecarea lui Mihalache din țară, sub motiv că echipa sa din străinătate ar fi slabă și din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea care a declarat că acuzatul Grigore Niculescu Buzesti a spus reprezentanților serviciului de spionaj american, că cei ~~hotărâți~~ a pleca imediat din țară sunt acuzații Vișoianu și Mihalache, restul urmând a fi destinați ulterior, coroborat cu faptul că se căuta modalitatea plecării încă din toamna anului 1946, pe timpul când se ducea tratativele între acuzatul Grigore Niculescu Buzesti și reprezentanții americani, ca o executare a condițiilor planului complotului, Memorandum, și înfine cu declarația acuzatului Nicolae Penescu care a declarat că știe că cei din străinătate nu se înțelegeau și de aceea a crezut că plecarea lui Mihalache este condiționată de a fi ponderator și de a coordona activitatea celor din străinătate.

În ce privește memoriul depus de acuzatul Mihalache la ultimul cuvânt, instanța apreciază că acuzatul caută să-și grezeze faptele pe chestiuni de natură politică, ocolind răspunderile din punct de vedere penal, iar activitatea și munda depusă de acuzatul Mihalache pentru tărănimea muncitoare din România, pe care caută să o evidențieze a fi fost prodigioasă, este desmințită și fixată de martorul Iovișalle Nicu din a cărui depozitie rezultă că Partidul Național Tărănesc în loc să profite de prilejul că erau rușii în țară, de a sprijini muncitorimea, s'a asociat cu Partidul Național Liberal, ceea ce denotă că ținuta partidului nu putea fi democratică, că în provincie s'au înscris și legionari în Parti-

dul Național Tărănesc, că deși Mihalache era cel dintâi care trebuia să se grăbească să facă reforma agrară, nu a făcut-o și deci nu a făcut nimic pentru țărănime și înfine că în Partidul Național Tărănesc la centru se aștepta un războiu între Marile Puteri și se sconta și un războiu civil în țară, cece demonstrează că în acest mod căuta Mihalache să îndrepte situația țărănimii pentru care trâmbița că a luptat și luptă întotdeauna.

Sustinerea acuzatului Nicolae Penescu că nu ar fi știut de planul complotului și în special că se urmărește o acțiune violentă pentru răsturnarea guvernului, Tribunalul se înlătură pentru că pe de o parte este contrazisă de declarația sa din care se evidențiază întreaga acțiune a Partidului Național Tărănesc pe plan intern și în special din punct de vedere al activității organizatorice, iar pe de altă parte acuzatul Penescu a recunoscut că a însoțit pe acuzatul Iuliu Maniu la Șeful Misiunii Americane din România dl. Burton Berry, atunci când Iuliu Maniu a cerut părerea guvernului american prin dl. Berry, pentru a începe o acțiune de răsturnarea guvernului, precizând că sensul acestei acțiuni era de a se întrebuinta violența și că a luat cunoștință de nota secretarului de Stat adjunct american Ackeson, care era răspunsul guvernului american la aceste intervenții, la care se adaugă împrejurarea că acuzatul Nicolae Penescu era secretar general al Partidului Național Tărănesc și întocmea referatele și memoriile, deci își putea da seama de cece se urmărește, chiar dacă n'ar fi cunoscut intenția acuzatului Iuliu Maniu, cum caută să susțină Nicolae Penescu, toate acestea fiind confirmate de acuzatul Iuliu Maniu, referitor la întrevederea cu Burton Berry și acuzatul Ion Mihalache care au declarat că au cunoscut nota Ackeson.

Cu privire la plecarea din țară a acuzatului Nicolae Penescu a susținut că această plecare ar fi avut un caracter personal, susținere care nu poate fi luată în considerare pentru că acuzatul Iuliu Maniu cel care i-a trimis în străinătate, a declarat că plecarea a fost de ordin politic și că le-a dat însărcinări, iar acuzatul Nicolae Carandino a declarat că Iuliu Maniu le-a dat să înțeleagă că vor lucra pentru Partidul Național Tărănesc, apoi expresia acuzatului Iuliu Maniu, că aceștia sunt inima și mintea partidului, când i-a recomandat seara înainte de plecare martorului dr. Constantin Gafencu, evidențiază că nu era o plecare pentru interese personale și înfine chiar acuzatul Nicolae Penescu în declarația dată în instanță la interogator arată că interpretarea logică a plecării acestui grup

era desigur de a se forma în străinătate un guvern.

Apărarea acuzatului Nicolae Carandino că el nu crede că ziarul "Dreptatea" împingea opinia publică până la insurecție, este o părere personală pe care instanța nu poate s'o țină în seamă, deoarece această directivă către insurecție rezultă din toate împrejurările de fapt coroborate cu actele materiale ale Cercului Profesional Militar și ale organizațiilor subversive, teroriste, subterane și diversioniste și cu găsirea materialului și armamentului la unii membri ai Partidului Național Tărănesc, iar în ce privește susținerea sa că nu a făcut complot, aceasta este contrazisă de însuși declarația acuzatului, că a scris în ziar articolele ce i se impută, că își ia răspunderea afirmând că este gazetar de semnătură, chiar dacă linia de conduită și tonul vehement întrebuintat i-ar fi fost impus de acuzatul Iuliu Maniu, toate acestea duc la concluzia că el cunoștea acțiunea complotului și deci Tribunalul înlătură ca neconcludente susținerile acuzatului.

Sustinerea acuzatului Ilie Lazăr că el nu ar fi avut nici un amestec în formarea gărzilor Iuliu Maniu și în organizațiile subversive și de teroriști, este combătută de faptul că el a ținut discursuri de încurajare la plecarea acestor batalioane din str. Sfinților, unde se vede că își avea domiciliul acuzatul Iuliu Maniu fapt arătat de acuzatul Vasile Serdici, ceace și acuzatul Ilie Lazăr recunoaște, dar caută să arate că discursul ținut acestor oameni ce plecau în Ardeal aveau un alt înțeles, apoi faptul că el s'a întâlnit cu Gavrilă Olteanu, care conducea unul din aceste batalioane, apoi cu Tantu, Ghinea și Groșeanu în Calea Griviței, cu care a discutat despre activitatea echipei de teroriști, apoi declarația acuzatului Iuliu Maniu că Ilie Lazăr era la secția muncitorească, recunoașterea sa că s'a întâlnit cu generalul Aldea, cu care a discutat despre existența organizației "Maiducii lui Avram Iancu" și înfine legătura sa cu procesul "Sumanelor Negre" în care a și fost condamnat, toate acestea evidentiază rolul său în această acțiune și în această direcție.

Susținerea sa că a stat mai mult fugăr deci nu, ar fi putut organiza acțiuni subversive, este combătută de însăși logica faptelor și din contră Tribunalul apreciază că aceasta clandestinitate a făcut ca el să se poată ocupa cu partea organizatorită a grupurilor de muncitori ai Partidului Național Tărănesc în masse de manevră și acțiuni teroriste ale organizațiilor subterane și diversioniste și în consecință instanța înlătură această susținere a acuzatului Ilie Lazăr ca neconcludentă în cauză.

Participarea la complot pe care caută să o nege acuzatul Ilie Lazăr, rezultă din întâlnirea sa cu agentul serviciului

de spionaj american Hamilton la Năsăud, la un congres al Partidului Național Tărănesc, întâlnire pe care acuzatul o recunoaște, dar cu aer de naivitate vrea să arate că nu a discutat cu el nimic și că s'a întâlnit întâmplător; pe când martorii Nicolae Paliacu și Steanță Dumitru au făcut declarații că Hamilton le-a spus că are cunoștință de organizațiile lor, dela Năsăud unde luase parte la congresul Partidului Național Tărănesc; apoi plecarea sa la Tămădău este o inditațiune precisă de participare la complot, că el pleca în străinătate să completeze guvernul de rezistență, opus guvernului legal din țară și înfine declarația acuzatului Iuliu Maniu care a afirmat că le-a dat și însărcinări celor 4 la plecare, de rolul fiecăruia în străinătate, iar în ce privește pe Ilie Lazăr arată că intenția sa era ca acesta să studieze în străinătate problemele muncitorești.

Referitor la acuzatul Vasile Serdici, acesta după ce a arătat destul de clar activitatea sa în raport de aceea a acuzatului Iuliu Maniu în legătură cu misiunile anglo-americane din România, trecând la informațiile furnizate, susține că nu i-a dat Cârje buletinul de probă ci numai un "Curriculum Vitae", susținere care însă nu poate fi luată în considerare, întrucât s'a dovedit că pentru serviciile aduse Cârje a fost primit în serviciul la Lido de către americani, la intervenția acuzatului Serdici; iar în ce privește participarea sa la complot, este evidențiată prin însăși declarația acuzatului că a luat parte la întrevederile acuzatului Iuliu Maniu la misiunile anglo-americane, el făcând chiar oficiul de translator, deci a cunoscut conținutul convorbirilor și ceace voia să facă acuzatul Iuliu Maniu.

Susținerea acuzatului colonel în rezervă Stoika Stefan, că secția militară s'a transformat în cerc profesional în 1946, pentru că în statutele Partidului Național Tărănesc nu era prevăzută secția militară, ci cercuri profesionale, nu poate fi luată în considerare pentru că faptele au arătat că acesta a fost un mijloc de camuflare a activității subterane, pentru a-i ascunde scopurile subversive, în sarcina căruia cădea menținerea legăturii cu militarii din rezervă și activitate, organizație prevăzută în planul complotului în Memorandum, care avea rolul de a pregăti acțiuni militare împotriva regimului democrat și scopul de a servi ca instrument pentru lovitura de Stat și luarea puterii de către Partidul Național Tărănesc pe cale violentă;

De altfel însuși acuzatul colonel Stoika Stefan, a declarat că acuzatul Mihalache a intrat pe arenă căutând să le imprime linia sa de conduită, că el se consulta cu generalul Gheorghies și cu generalul Gheorghiu Ermil, voind să facă acte de autotitate, să-i subordoneze Partidului Național Tărănesc și că organizația așa cum vroia s'o facă Mihalache, sigur că putea deveni subversivă.

În ce privește planul de organizare al armatei, acuzatul colonel Stoika Ștefan, vrea să arate că nu l-ar fi dat acuzatului Șerdici și că la cercetări a spus că dacă Șerdici spune că i l-a dat, spune și el că da, lăsând să se tragă concluzie echivocă; acest fapt însă este lămurit pe deplin din depozițiile martorului general Grigore Stoika, care a precizat că acest plan după ce a fost elaborat din însărcinarea generalului Negrei și la sugestia acuzatului Mihalache, l-a dat acuzatului colonel Stoika Ștefan, vice președintele cercului profesional militar și din declarația acuzatului Vasile Șerdici care a precizat că a primit planul de la colonel Stoika și l-a dat acuzatului Iuliu Maniu și ca apoi din ordinul acuzatului Maniu l-a transmis consilierului american Melbourne de la Misiunea Americană din România.

Activitatea în cadrul cercului profesional militar care indică o participare la complot, acuzatul colonel Stoika Ștefan, caută să o treacă numai acuzatului Mihalache, care și-a abandonat ideile folosind de etichetă organizația militară spre a-și face organizații pe țară, susținând că nu și-a dat seama că merge la complot, susținere care nu poate duce la o atenuare a răspunderii, deoarece toate acestea colonelul Stoika a acceptat această linie de conduită, cu toate că și-a dat seama că devine organizație subversivă, mai ales după trimiterea membrilor în teren la circumscripții pentru linia I-a de baricade cum a spus Mihalache și în fine faptul că acuzatul colonel Stoika a ținut și conferința "Armata de Mâine", cu tendințe de insurecționare, cu care ocazie a luat cuvântul și acuzatul Mihalache îndemnând la acțiune pe teren și la înarmarea fiecărui cetățean cu arma și ranita acasă.

Susținerea sa că nu a primit informații de la membrii din organizație, este contrazisă din depoziția martorului Cazan Teodor, care a declarat că a auzit pe colonelul Stoika discutând despre copia unui ordin secret ce îi fusese adus de la o unitate militară și de faptul de la 1 Septembrie 1946, când plutonierul Constantinescu unul din membrii organizației a adus copia unor instrucțiuni de la Ministerul de Război și în fine planul de organizarea armatei face parte tot din seria de informații pe care le strângea și le transmitea mai departe la conducerea Partidului Național Țărănesc, iar de acolo mergeau la reprezentanții misiunilor anglo-americane din România, astfel că toate acestea evidențiază activitatea colonelului Stoika și Tribunalul înlătură ca neconcludente în cauză susținerile sale;

Acuzatul lt. colonel Stătescu Dumitru a susținut că nu ar fi avut nici un rol în conducerea secției militare, decât

aceea de casier și că nu și-a dat seama că se urmărește o acțiune de răsturnarea guvernului prin violență, susținere care însă este combătută de realitatea faptelor, el fiind membru în cercul profesional militar al Partidului Național Tărănesc, care avea rol de a recruta membrii cooperând cu acuzatul colonel Stoika Stefan la atragerea militarilor deblocați și activi, apoi el avea cunoștință de scopurile planului de organizarea armatei din care rezultă și participarea sa la complot, în special din cunoașterea că prin trecerea ofiterilor la Ministerele adecuate specialității lor, se eluda tratate de pace, deșiind ca la mijloc este o camuflare în scop subversiv și în consecință înlătură susținerile sale.

Cu privire la acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, care a susținut că n'a știut că Grigore Niculescu Buzești a avut un mandat pentru ducerea tratativelor cu cei doi americani, această susținere a sa este contrazisă de însăși declarația acuzatului, în care a afirmat, că Grigore Niculescu Buzești în cursul tratativelor a invocat calitatea sa de membru al Partidului Național Tărănesc și că acesta a vizitat în două trei rânduri pe acuzatul Iuliu Maniu la epoca acestor tratative, apoi este combătută de declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, care a declarat că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu era prieten cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești care la întrevvedereea din 18 Septembrie 1946 când a fost de față și Victor Rădulescu Pogoneanu, a afirmat că reprezintă Partidul Național Tărănesc, apoi chiar acuzatul Pogoneanu a declarat cu privire la întocmirea mandatului din partea acuzatului Maniu, că datele le-a primit dela Grigore Niculescu Buzești, care îi spusese că Iuliu Maniu a căzut de acord să-i dea un asemenea mandat, deci din toate acestea rezultă că el a putut ști că Grigore Niculescu Buzești era împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu în calitate de șef al Partidului Național Tărănesc, pentru ducerea tratativelor cu reprezentantii serviciului de spionaj american.

De altfel acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, a arătat pe larg toată activitatea sa și a recunoscut loial toate faptele imputate, căutând a-și lua răspunderea și pentru acuzații care și-au furnizat documentele din Ministerul Afacerilor Străine, documente pe cari a susținut că le întrebuinta în legătură cu românii din străinătate și nu cu informarea reprezentanților misiunilor străine, dar care susținere este contrazisă de recunoașterea acuzatului că a însărcinat pe acuzatul Florin Roiu ca să remită reprezentanților anglo-americani unele documente;

Acuzatul Radu Niculescu Buzești a recunoscut faptele imputate însă a susținut că nu a luat parte la toate discuțiunile

fratelui său Grigore Niculescu Buzescu cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, pentru că nu era destinat să asiste la discuții ci numai să-i cunoască pe americani, prin aceasta căutând să-și atenueze răspunderea, ori din toate împrejurările faptice se deduce că el era la curent cu creierea complotului și a guvernului în străinătate și întreaga mișcare de rezistență pentru că desigur fratele său Grigore l-a pus în cunoștință de tot ceace se plănuia, mai ales că el plecând din țară, era necesar ca acuzatul Radu Niculescu Buzescu să țină legătura cu șeful Partidului Național Tărănesc, acuzatul Iuliu Maniu cum s'a și întâmplat, el fiind acela care a dus mandatul de imputernicire a fratelui său, de la acuzatul Pogoneanu, care l-a redactat la acuzatul Maniu de la semnat și apoi după ce acuzatul Camil Demetrescu l-a dus și l-a semnat și ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție, tot acuzatul Radu Niculescu Buzescu l-a dus și l-a înmănat agentului american Hamilton, pentru a fi transmis în Elveția fratelui său Grigore, deci susținerea sa nefiind concludentă instanța o înlătură ca atare.

Acuzatul Camil Demetrescu recunoscând faptele a căutat să arate că a stat în mașină când s'au scos din Ministerul Afacerilor Străine documentele de către acuzatul Pogoneanu și că el a crezut că participă la un lucru licit, fiindcă acestea îl interesau pe Pogoneanu, că aceste documente nu erau o arhivă de Stat și înfine că blanchetele pentru pașapoarte i-au fost date de Pogoneanu să le păstreze și că ele nu au fost întrebuințate; aceste argumente însă nu sunt de natură a fi ținute în seamă, pentru că din ansamblul faptelor rezultă că el a luat parte la scoaterea actelor din Minister, a ajutat la trierea lor la Pogoneanu acasă, deși recunoaște că nu era în drept să se ducă documentele la o persoană particulară, apreciind cu abilitate că aceasta ar constitui un act de indelicatețe din partea funcționarului; apoi faptul că era prieten cu acuzatul Pogoneanu, că ținea legătură cu Grigore Niculescu Buzescu și cu diverși oameni politici, că a păstrat o parte din actele referitoare la evenimentele dela 23 August 1944 și blanchetele de pașapoarte, evidențiază că el a participat la complot ajutând prin actele sale pe autorii principali ai complotului.

Susținerea acuzatului Florin Roșu că el a dat documentele de bună credință acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, nu poate să fie socotită că a fost de natură colegială cum vrea să arate acuzatul, pentru că din cercetări și din desbaterile orale a rezultat că el cunoștea existența complotului și în

special cunoștea clandestinitatea și subversivitatea Partidului Național Tărănesc, pe plan intern mai ales pe plan extern cum și drumul ce-l luau documentele sustrase din Ministerul Afacerilor Străine, el fiind acela care din îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu transmitea documentele la misiunile anglo-americeane, ceace acuzatul Florin Roiu a recunoscut în întregime la interogator și în fața instanței, astfel că susținerea sa se înlătură ca neconcludentă în cauză.

Cu privire la acuzatul Emil Opreșanu acesta deși a recunoscut faptele, a căutat să arate că materialul dus la acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu acasă, nu ar fi aparținut Ministerului Afacerilor Străine, după spusele lui Pogoneanu, însă tot el a declarat că i-a spus acuzatului Pogoneanu să-l pună în Siguranță materialul ce l-ar compromite și că a aflat ulterior că a fost depus la americani; că a transmis telegrame cifrate și informații acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, și acuzatului Florin Roiu, făcând acestea din prietenie pentru Pogoneanu; toate acestea însă nu pot să-l apere de răspundere mai ales că el era director al cabinetului și Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, că deci s-a putut da seama de importanța documentelor, apoi faptul că la plecare la Paris la conferința păcii, unde a luat contact cu acuzații din străinătate, a lăsat dispoziții lui Iăzărescu despre o supracifrare, toate acestea duc la stabilirea că el a cunoscut complotul și a participat la această infracțiune, mai ales că din declarațiile acuzatului Emil Iăzărescu rezultă că el urmărea prin această supracifrare să intre în legătură cu acuzatul Pogoneanu și cu Partidul Național Tărănesc.

Acuzatul Emil Iăzărescu deși a cunoscut activitatea acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu pe care singur o arată că era o activitate periculoasă, fiindcă se luau anumite precauțiuni, totuși prin faptul că a acceptat să lucreze cu Pogoneanu, dându-i informațiuni din Ministerul Afacerilor Străine, rezultă că a participat la complot, apoi a dat posibilitatea complotiștilor de a lua cunoștință de telegramele cifrate, după plecarea acuzatului Opreșanu la Paris, a ajutat la trierea și la arderea unor acte la acuzatul Pogoneanu acasă, evidențiază că participarea la complot și că în această calitate i-a transmis și acuzatul Opreșanu dispoziția de supracifrare când a plecat la Paris.

În ceace privește inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, acesta a arătat cu lux de amănunte toate faptele în special privind tratativele duse de acuzatul Grigore Niculescu Buzești

ca imputernicit al acuzatului Iuliu Maniu în calitate de șef al Partidului Național Tărănesc cu reprezentantii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, din declarația sa evidențiindu-se complet planul complotului, atât pe plan extern cât și intern și cari date corespund cu actele cari definesc complotul, a susținut însă că nu a denunțat această infracțiune fiind constrâns prin temerea ce o avea față de amenințarea agenților americani, însă această susținere instanța apreciază că nu constituie o scuză care să-l apere de răspundere, pentru că fiind vorba de un complot îndreptat împotriva Statului, de care luase cunoștință era dator să denunțe și putea să găsească modalitatea să aducă la cunoștința autorităților fără să aibă vre'o neplăcere, mai ales că însuși inculpatul a recunoscut că după ce a luat cunoștință de complot a plecat în provincie la țară, ca să i se piardă urma, tăinuind faptele cunoscute și că deabia mai târziu după aproape un an a fost amenințat de către agentul american, astfel că Tribunalul înlătură ca neconcludentă în cauză susținerea inculpatului, *cu atât mai mult*
cu cât el denunțau, se putea la adăpostul autorității Statului;
Astfel fiind din răspunsul la interogator, se evidențiază că acuzații în general au recunoscut faptele imputate, unii în mod direct și cu precizuni, alții în mod indirect și că susținerile lor prin cari au căutat unii să-și micșoreze rolul în angrenajul faptelor din acest proces iar alții să-l arate inexistent, nu sunt decât simple argumente, cari nu pot răsturna dovezile administrate în cauză și cari duc la stabilirea faptelor recunoscute în majoritatea lor de către acuzați, recunoașteri care coroborate cu faptele și împrejurările descrise în legătură cu fiecare dintre acuzați, fac ca ele să fie de natură a duce la convingerea că ele sunt expresiunea adevărului.

În ce privește martorii apărării audiați în instanță, acuzații nu au putut cu depozitiile lor să aducă contra dovezi în descărcarea vinovăției lor, întrucât acești martori se referă unii la alte date și împrejurări decât faptele imputate, alții făcând aprecieri personale privind viața acuzaților anterioară faptelor pentru care sunt trimiși în judecată;

Astfel martore Arestita Cazimir care a lucrat ca translator la memoriile întocmite de acuzatul Penescu în colaborare cu celelalte partide de opoziție, nu-și poate da seama dacă buletinele conțineau calomnii; martorul Grigore Graur arată viața și activitatea anterioară faptelor din proces a acuzatului Iuliu Maniu și Nicolae Carandino și descrie anumite discuțiuni avute cu aceștia

în afară de proces, martorul Sergiu Dan descrie colaborarea sa cu acuzatul Carandino la ziarul lui Seicaru și de la ziarul "Dreptatea" făcând aprecieri personale cu adăugirea că după plecarea sa ziarul nu mai avea aceeași linie, devenise mai vehement tonul, nemai fiind în faza de colaborare cu celelalte partide și că i s'a plâns Carandino că această linie este imprimată de conducerea Partidului Național Tărănesc și înfine că se întâlnea cu acuzatul Ilie Lazăr care îi povestea ce a auzit la radio Moscova; martorul Vasile Netea, descrie viața anterioară procesului a acuzaților Ilie Lazăr și Iuliu Maniu, martorul Vilhelm Macek Skoda, arată că acuzatul Ilie Lazăr a fost avocatul Societății Skoda, de unde a fost îndepărtat de Goering; martora Alice Sturdza arată că acuzatul Ilie Lazăr a fost un timp bolnav, că a fost martor la procesul profesorului Constantinescu Iași și că acuzatul Iuliu Maniu a avut o atitudine dâră față de regimul Antonescu; martorul Mihail Romniceanu se referă la memoriile trimise de cele trei partide de opoziție adresate celor trei mari puteri, în special ale Partidului Național Liberal, arătând că nu cunoaște atitudinea Partidului Național Tărănesc în legătură cu greutatea țării pe timpul secetei, făcând afirmații că acuzatul Iuliu Maniu nu s'a asociat cu Partidul Național Liberal la intervenția de ajutor pentru Moldova la americani, pentru care precizează că Dinu Brătianu a consultat pe acuzatul Ion Mihalache și înfine că a cerut ca partidele de opoziție să aibă reprezentanți la conferința păcii; martorul Constantin Titel Petrescu a recunoscut că a semnat scrisoarea imputării date de acuzatul Iuliu Maniu acuzatului Grigore Niculescu Buzesti și care a fost adusă de acuzatul Camil Demetrescu, care era semnată de Iuliu Maniu și de Constantin I.C. Brătianu, pe care a adăugat că Grigore Niculescu Buzesti să ia contact cu partidele socialiste din Vest și să-l informeze Partidul Socialist Independent din România, arată că a colaborat la actul dela 23 August 1944 cu Iuliu Maniu, că pe atunci nu a fost vorba de acțiuni subversive și nu a observat la Iuliu Maniu o manifestare anti-democratică, că a redactat împreună pe timpul alegerilor memorii ce au fost trimise celor trei mari puteri, pe care le aducea la cunoștința guvernului, că acuzatul Carandino a stat în lagăr pe timpul regimului antonescian, pentru atitudinea sa de pe acea vreme, că la Palatul Regal în noaptea de 23 August 1944 era și acuzatul Pogoneanu acolo, nu-și aduce aminte dacă a văzut și pe acuzatul Roiu, că-l știe pe acuzatul Ilie Lazăr

democrat, iar cu privire la acordul de apărarea alegerilor arată că nu s'a făcut mai nimic, că nici nu au reușit, repetă că a semnat mandatul dat acuzatului Grigore Niculescu Buzești și că el nefiind un membru al Partidului său nu putea da însărcinări să reprezinte partidul și de aceea a adăugat să ia contact cu partidele socialiste din Vest și arată că nu a fost preavizat de Iuliu Maniu înainte de trimiterea acestui mandat, că acuzatul Nicolae Carandino a colaborat la ziarul lui Seicaru, unde a colaborat și Stefan Voitect și înfine că Iuliu Maniu avea conducerea blocului și lupta pentru scoaterea germanilor din țară. Martorul Ion Borcoman relevă că acuzatul Serdici a dat instrucțiuni în alegeri de păstrarea legalității, martorului Gheorghe Ionescu Bălăceanu se referă la relații de serviciu cu inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea și că i-a dat o scrisoare dela Pogoneanu pe care după ce a citit-o Styrcea a aruncat-o în foc, că era neliniștit și a plecat la București, de unde s'a reîntors la Balci tot în aceeași stare de neliniște, și că întrebându-l i-a spus că este viața în pericol și înfine că a stat timp de 9 luni la țară spunând că nu-l mai interesează Bucureștiul. Martorul Eugen Filotti arată că la pregătirea materialului pentru actul dela 23 August 1944 a lucrat și acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și referindu-se la actele duse acasă de către Pogoneanu apreciază că sunt lucrări care necesită o concentrare mai mare și că pentru acestea un funcționar superior poate lua acte acasă, însă cu știrea Ministerului; că Pogoneanu era foarte bine pregătit pentru o lucrare ca aceea dela Comisia Păcii și de aceea l-a rugat să o termine când a plecat din Minister, dar că nu s'a terminat, că Pogoneanu a făcut o corectură celor două memorii în legătură cu actul dela 23 August 1944, că Pogoneanu a avut o discuție și o eșire față de Tătărașcu referitor la politica țării noastre, de a nu se depărta de puterile din occident și că el nu a fost de acord cu această eșire, arată rolul comisiei pentru studiul păcii, unde actele nu erau sută în sută secrete, telegramele cifrate se păstrau la Direcția Cifrului, că este posibil să fi fost trimis acuzatul Florin Roiu în cadrul serviciului la legațiile străine, nu poate preciza de câte ori, nu l-a bănuit de nesinceritate, a auzit că a fost delegat să inventarieze legația Sovietică în 1941 și înfine apreciază că nu intra în uzanța serviciului ca un funcționar trecut în cadrul disponibil să ia acte acasă, iar actele Ministerului consistuesc documente de Stat.

Martorul D'Albon Ion arată că acuzatul Florin Roiu putea să ia cunoștință de acte în legătură cu serviciul său, că între funcționarii Ministerului Afacerilor Străine exista un schimb de informații cari se bazau pe buna credință să nu transpire în afară, în camera Cifrului nu putea intra orice funcționar, că Cifrul îl schimba numai directorul Cifrului sau secretarul general, face aprecieri din viața de student a acuzatului Florin Roiu și apreciază că Emil Iăzărescu ca pe un funcționar foarte bun și înfine precizează că tratativele și convențiile sunt secrete și nu se pot publica cât timp nu sunt autorizate de Minister; martorul Cordescu Romulus arată că a descifrat telegrame referitor la procesul Cretzianu, care erau considerate ca secret de stat și că ministrul Rălea a spus că se fac indiscreții în țară iar acuzatul Emil Opreșanu a făcut un raport din care a arătat că indiscrețiunile nu se fac la Cifru ci la alte direcții, că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu era exigent în serviciu, iar după ce a fost scos din serviciu a trecut Florin Roiu în locul lui; martorul Teodorescu Arghezie face aprecieri personale referitor la activitatea literară a acuzatului Carandino; martorul G. Zambacian considera în 1940 pe Carandino ca pe un progresist, un pro-sovietic, fiindcă făcea apologia lui Stalin; martorul Botez Călin arată că acuzatul Opreșan în perioada dinaintea războiului spunea că Germania va pierde războiul și că noi ar trebui să fim alături de Rusia, că el condamnă pe cei plecați din țară, că el s'a întors în țară deși avea posibilitatea să plece în America; martorul Mercuț Tănase arată că Opreșan i-a dat părerea să se înscrie în Partidul Comunist Român; martorul Dumitru Bozdogan că a apreciat pe acuzatul Florin Roiu ca pe un bun funcționar și nu l-a crezut capabil de acțiuni subversive; martorul general Burnea Ion, că-l cunoște pe acuzatul lt. colonel Stătescu Dumitru de când a eșit ofiter și i-a făcut impresia unui om cinstit loial și de caracter, este fire retrasă, nu a auzit că se ocupa cu propagandă subversivă și că în carieră nu s'a afirmat fiind suferind de ochi; martorul lt. colonel Spiridoneanu arată că acuzatul lt. colonel Stătescu era casierul organizației militare, că lucra în comisia de organizare, dar nu prea venea că avea necazuri familiare, că lt. colonel Stătescu s'a opus când colonelul Dumitrescu a făcut afirmații de natură a supăra Uniunea Sovietică iar când un ofiter a avut o atitudine contra unui membru al Partidului Comunist Român, lt. colonel Stătescu l-a scos afară, martorul maior Bocescu Ion nu știe dacă lt. colonel Stătescu se ocupa de

captarea în organizație de ofiteri activi; martorul doctor Ion Tănăsescu cunoaște pe acuzatul Florin Roiu de mic copil și că nu a observat ceva ce să-i dea de bănuit că ar nutri sentimente anti-democratice; martorul Simion Docteur arată că locotenentul colonel Stătescu Dumitru în epoca antonesciană a dat ajutor la mulți evrei; martorul locotenent colonel Firea Victor că lt.colonel Stătescu Dumitru a fost trimis la Circumscripția III-a de către generalul Negrei, el nu i-a dat nici o directivă politică, declară că a văzut însă pe la organizație și ofiteri activi și cunoaște că erau și ofiteri activi înscrși în Partidul Național Tărănesc; martora Maria Muresanu arată că i-a rezervat la cerere înainte de 13 Iulie 1947 acuzatului Nicolae Penescu, o cameră la sanatoriul Dr.Jovin la Sinsia, să se odihnească, că acuzatul Ilie Iazăr a stat internat în sanatoriul Dr.Jovin când a fost suferind, știe că acuzatul Iuliu Maniu era în tratament la sanatoriul Dr.Jovin, că era suferind și că la data arestării se găsea internat în acel sanatoriu, necesitând o îngrijire permanentă față de boala sa și înfine martorul Dumitru Ionescu arată că acuzatul lt.colonel Stătescu Dumitru dădea indicații de a se lucra cu ușile deschise.

Deci din toate aceste depoziții rezultă că unii din martori nu se referă la chestiuni în legătură cu faptele imputate și reținute de instanță în sarcina acuzaților, astfel că ele nu pot răsturna probele administrate în dovedirea faptelor, iar alții dau chiar unele lămuriri de natură a întări acele dovezi cari stabilesc faptele reținute de către instanță în sarcina acuzaților din acest proces.

Deasemenea nici susținerile apărării în cece privesc chestiunile de fapt, nu au fost de natură a sdruncina probatoriile făcute în acest proces, pledoariile domnilor apărători fiind unele simple argumente de fapt fără dovezi, altele formând descrierea persoanei acuzatului apărat în raport de faptele imputate, cu aprecieri personale trase din viața anterioară a acuzatului, iar altele prin analizarea probelor au dus în mod indirect la întărirea dovezilor și la recunoașterea faptelor imputate.

Astfel fiind din actele dosarului și din debaterile orale, din depozițiile martorilor, documentele dosarului și recunoașterile acuzaților, rezultă suficiente dovezi că acuzații au comis faptele pentru cari au fost trimiși în judecată și că susținerile lor nu sunt de natură a înlătura aceste dovezi sau a le diminua și în consecință Tribunalul reține ca dovedite în

sarcina acuzațiilor următoarele fapte:

1. In sarcina acuzatului Iuliu Maniu faptele de: complot, înaltă trădare, tentativă la supraparea ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată, instigare la înaltă trădare prin necredință și participare la tentativa de trecere frauduloasă a frontierei.
2. In sarcina acuzatului Ion Mihalache faptele de: complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată, și încercare de trecere frauduloasă a frontierei.
3. In sarcina acuzatului Nicolae Penescu faptele de: complot, și încercare de trecere frauduloasă a frontierei.
4. In sarcina acuzatului Nicolae Carandino faptele de: complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei.
5. In sarcina acuzatului Ilie Lazăr faptele de: complot și încercare de trecere frauduloasă a frontierei.
6. In sarcina acuzatului Grigore Niculescu Buzescu, faptele de: complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată și trecerea frauduloasă a frontierei.
7. In sarcina acuzatului Grigore Gafencu faptele de: complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată.
8. In sarcina acuzatului Alexandru Cretzianu, faptele de: complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată.
9. In sarcina acuzatului Constantin Vișoianu, faptele de: complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinii constituționale, răzvrătire, insurecție armată și trecere frauduloasă a frontierei.
10. In sarcina acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, faptele de: complot și instigare la înaltă trădare prin necredință.
11. In sarcina acuzatului Emil Opreanu faptele de: complot și trădare prin necredință.
12. In sarcina acuzatului Florin Roșu faptele de: complot și înaltă trădare prin necredință.
13. In sarcina acuzatului Emil Iăzărescu, faptul de complot.
14. In sarcina acuzatului Camil Demetrescu faptele de: complot și instigare la înaltă trădare prin necredință.

15. In sarcina acuzatului Vasile Serdici, faptele de: complot, surparea ordinii constituționale și instigare la înaltă trădare.

16. In sarcina acuzatului Radu Niculescu Buzesti, faptul de complot.

17. In sarcina inculpatului Ion De Moesony-Styrcea faptul de nedenunțarea complotului.

18. In sarcina acuzatului colonel în rezervă Stoika Stefan, faptul de complot.

19. In sarcina acuzatului lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru faptul de complot.

Tribunalul nu reține în sarcina acuzatului Ion Mihalache faptul de port ilegal de armă, întrucât pe lângă împrejurarea că avea permis, cum susține acuzatul, se găsea însă în termenul prevăzut de art.48 din legea nr.190/947 pentru a putea preda arma conform legii.

In drept :

Având în vedere că prin comiterea faptelor mai sus arătate și cari fapte au fost reținute de instanță ca dovedite în sarcina lor, acuzatii s'au făcut pasibili de dispozițiunile următoarelor texte de lege, cari au fost enunțate de președinte în ședință publică și anume:

1. Acuzatul Iuliu Maniu de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,cu art.186,207,210,211 C.P.; art.184,186 al.2 C.P. de art.210 al.1 C.P.,de art.211 C.P.,de art.190 punctul 1 C.P. comb.cu art.120 C.P.și art.207 C.P.comb.cu art.96 și 97 al.1 C.P.,de art.579 C.J.M.comb.cu art.120 C.P.toate comb.cu art.101 pct.1 și 103 C.P.,cu I.D.nr.856/38,1108/38 și art.482 C.J.M.

2. Acuzatul Ion Mihalache,de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184,186,207,210 și 211 C.P.; de art.184 al.1 C.P.,de art.207 C.P.comb.cu art.96 al.1 C.P.,de art.210 al.1 C.P.,art.211 C.P.,art.579 C.J.M.toate comb.cu art.101 pct.1 și 103 C.P.cu I.D.nr.856/38,1108/938 și cu art.482 C.J.M.

3. Acuzatul Nicolae Penescu de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.și art.207 C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.101 pct.1 C.P.și cu I.D.nr.856/938,1108/938 și cu art.482 C.J.M.

4. Acuzatul Nicolae Carandino,de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 și art.207 C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.101 pct.1 C.P.,cu I.D.nr.856/938,1108/938 și cu art.482 C.J.M.

5. Acuzatul Ilie Lazăr, de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. și art. 207 C.P.; de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 C.P., cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

6. Acuzatul Grigore Niculescu Buzesti, de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., art. 186, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P. de art. 186 al. 2 C.P., de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P., cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

7. Acuzatul Grigore Gafencu, de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., art. 186, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P., de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P. cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

8. Acuzatul Alexandru Cretzianu, de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1, art. 186, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P., de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P., cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

9. Acuzatul Constantin Vișoianu de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. de art. 186, 207, 210, 211 C.P.; de art. 184 al. 1 C.P., art. 207 C.P. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P. cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

10. Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., cu art. 186, 207, 210, 211 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 120 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și cu art. 103 C.P. cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

11. Acuzatul Emil Opreșanu de art. 227 al. 1 și 2 C.P., comb. cu art. 184 al. 1 C.P. de art. 190 C.P., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P., cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

12. Acuzatul Florin Roșu, de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P. cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

13. Acuzatul Emil Iăzărescu, de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. cu I.D.nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

14. Acuzatul Camil Demotrescu, de art. 227 al. 1 și 2 C.P.

comb. cu art. 184 al. 1 C.P., de art. 190 C.P. comb. cu art. 121 pct. 1 C.P. și cu art. 230 al. 2 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P. cu I.D. nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

15. Acuzatul Vasile Serdici, de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 și art. 207 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 120 C.P. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P. cu I.D. nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

16. Acuzatul Radu Niculescu Buzesti de art. 227 al. 1, 2, și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1, art. 186, 207, 210 și 211 C.P. și cu I.D. nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

17. Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, de art. 228 C.P. comb. cu I.D. nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

18. Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan, de art. 227 C.P. comb. cu art. 210 și 211 C.P. comb. cu I.D. nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J.M.

19. Acuzatul lt. colonel în retragere Stătescu Dumitru, de art. 227 C.P. comb. cu art. 210 și 211 C.P. și cu I.D. nr. 856/938, 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 227 C.P. când două sau mai multe persoane de comun acord, au luat hotărârea de a săvârși vreuna din crimele prevăzute la art. 184 C.P. - trădare, la art. 186 C.P. - război contra Statului, la art. 207 C.P. - surparea ordinii constituționale; la art. 210 C.P. - răzvrătire; la art. 211 C.P. - insurecție armată; comit crime de complot;

Având în vedere că infracțiunea de complot este considerată ca o crimă contra Siguranței interioare a Statului în legătură cu crime contra Siguranței exterioare a Statului și că această infracțiune este caracterizată prin aceea că se pedepsește și simpla hotărâre luate de comun acord, de două sau mai multe persoane, fără existența unui început de executare, chiar și fără acte preparatorii și de execuție;

Având în vedere că în speță după cum s'a stabilit, organizarea și conducerea acestui complot îndreptat împotriva Statului Român, revine acuzatului Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc;

Considerând că faptele acuzatului Iuliu Maniu de a fi intrat în legătură cu agenții organelor de spionaj americani, Hall și Hamilton, prin acuzatul Grigore Niculescu Buzesti, imputernicitul său, cu scopul creierii de organizațiuni conspirative pentru o lovitură de Stat violentă, organizațiuni completate cu armament,

echipament și fonduri din sferă, constituie în drept crime de complot prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P.;

Având în vedere că urmare acestei înțelegeri s'au creiat în țară organizațiunile clandestine arătate, la expunerea în fapt, după Sumanele Negre, Haiducii lui Avram Iancu, a fost cercul profesional militar, care a elaborat planul de organizare al armatei, apoi trecerea membrilor la activitate pe teren, înarmarea în sensul ca fiecare om să aibă acasă la el arma și ranita, camni de baricade cum rezultă din declarațiile acuzaților Ion Mihaleache, colonel Stoika Stefan, lt. colonel Stătescu Dumitru și depozițiile martorilor general Stoika Grigore, general Gheorghies Alexandru, general Gheorghiu Ermil și alții; iar în străinătate avea scopul creierii unui guvern în emigrație sau de rezistență, opus celui legal din țară, dovedit prin trimiterea acuzatului Grigore Niculescu Buzesti în străinătate, prin legăturile cu acuzatul Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Visoianu; prin completarea grupului de acolo cu cei ce urmau să plece la 14 Iulie 1947 și anume: acuzații Ion Mihaleache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr; formarea unei armate compuse din legionari, criminali de războiu și alte persoane fugite din țară și înfine prin aceea că subordona acest comitet secret care urma să devină guvern, puterilor străine conform înțelegerii acuzatului Iuliu Maniu cu Burton Berry șeful Misiunii Americane din România în toamna anului 1946, fapte dovedite prin Minuta de la dosar vol. 6, prin declarațiile acuzaților Nicolae Penescu, Ion Mihaleache, Nicolae Carandino, Ilie Iazăr, Victor Rădulescu Pogoneanu, Ion De Mocsony-Styrcea, Radu Niculescu Buzesti, Camil Demetrescu, colonel Stoika Stefan, Vasile Serdici, depozițiile martorilor general Stoika Grigore, general Gheorghies Alexandru, general Gheorghiu Ermil, lt. comandor Cioroiu Mircea, căpitan comandor Mocanu Gheorghe, slt. Walter Paul, maistru Cazan Teodor, Paliacu Nicolae, Steanță Dumitru și scrisorile primite din străinătate.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prev. și pen. de art. 227 C.P. sunt următoarele: 1/. O hotărâre lustră; 2/. De comun acord de două sau mai multe persoane; 3/. În scopul de a comite vreuna din infracțiunile arătate în acest text la cele trei aliniate și 4/. Cu intențiune, adică urmărind în mod voluntar și conștient scopul criminal al săvârșirii acestei infracțiuni.

Considerând că aceste elemente sunt întrunite în speță intrucât o hotărâre a fost luată și anume: 1) hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Iuliu Maniu a trimis pe acuzatul Grigore Niculescu Busești împuternicitul său să ia contact și să trateze în numele său cu agenții străini în scopul arătat mai sus; 2) hotărîrea a fost luată de comun acord de mai multe persoane și s'a constatat că între toți acuzații din acest proces trimiși în judecată pentru complet, a existat un perfect acord; 3) scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzute în cele trei aliniate de sub art. 227 C.P. adică trădare, războiu (civil), contra Statului, surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt și apoi legătura cu reprezentanții unor puteri străine, creieri de organizațiuni clandestine de șoc, tentative de creierea unui fuvern fantomă și a unei armate peste frontieră, etc.; 4) cu intenționarea culpabilă rezultată din voința cu care au lucrat, întrevederile avute cu membrii serviciului de spionaj american, formarea de organizațiuni clandestine, predările de material documentar, etc., acuzații erau conștienți de scopul propus, au activat pentru acest scop, care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, ei prevăzând finalitatea criminală propusă, care era știrbirea independenței Statului Român, iar prin înțelegerea cu agenții unor puteri străine spre a provoca războiu contra Statului, se tindea la distrugerea unității Statului și prin aceasta înlesneau sau aduceau ocupațiune străină; instigarea locuitorilor să se ridice contra puterilor constituționale ale Statului prin înarmarea lor unii contra altora în scop de a provoca războiu civil în țară și prin insurecționarea armată care era organizarea de grupe armate de șoc, cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni;

Că deci, toate elementele componente necesare crimei de complot sunt îndeplinite în speță atât pentru acuzatul Iuliu Maniu cât și pentru ceilalți acuzați participanți la acest complot.-

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi căutat să știrbească și să surprină independența națională a Statului Român, prin înființarea în străinătate a unui organ de conducere al organizațiilor conspirative puse sub control american, care organ urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din țară, apreciat ca una din cele mai importante etape în realizarea acțiunii ce se plănuia, iar pentru scopul urmărit de a fi intrat în legătură cu acuzatul Grigore Gafencu la Berna, cu Bianu la Londra, cu Augustin Popa la Roma și cu acuzatul Alexandru Cretzianu, echipă pe care după perfectarea înțelegerii cu reprezentanții ser-

...ciului de spionaj american Hall și Hamilton, a complectat-o cu acuzații Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vigeianu, pe cari i-a trimis clandestin în străinătate, apoi conform acestei înțelegeri de a fi organizat fuga din țară a altor membrii importanți din Partidul Național Țărănesc și anume acuzații Ion Mihalache, vice Președintele Partidului, Nicolae Penescu secretarul general al partidului, Nicolae Carandino, Directorul ziarului "Dreptatea", oficiosul partidului și Ilie Lazar, membru marcant al partidului, în vederea complectării a acestui guvern fantomă, stabilit în Septembrie 1946, concomitent cu tratativele duse de Grigore Niculescu Buzesti cu Hall și Hamilton, de a fi tratat personal acuzatul Iuliu Maniu cu Barton Berry, șeful misiunii americane în România, creierul unui guvern fantomă în străinătate, cu care ocazie hotărându-se și înființarea unei armate în străinătate, care la momentul oportun să acționeze concomitent cu aceea din țară și să înlesnească trecerea trupelor străine pe teritoriul României și în fine de a fi completat activitatea sa prin trimiterea peste frontieră a celui memoriu confectionat de secretarul general al partidului, întocmit cu o consecință a înțelegerii din casa Stirbey și care a servit acuzatului Grigore Gafencu la acțiunea duse de acesta la conferința de pace de la Paris, grație cărei acțiuni s'a impus României condițiuni extreme de grele prin tratatul de pace, constituie în drept crime de înalta trădare prevăzută și pedepsită de art.184 pct.1 C.P.;

Având în vedere că această infracțiune făcând parte din capitolul crimei contra Siguranței exterioare a Statului, diferă fundamental de cele contra Siguranței interioare a Statului, din punct de vedere obiectiv și subiectiv și anume: obiectiv, crimele contra Siguranței exterioare a Statului sunt mult mai grave decât celelalte pentru că, cele dintâi tind să distrugă independența sau Siguranța națiunii, cele de al doilea sunt datorită acelor care în dorința de rasturnare a unor instituțiuni sociale sau guvernamentale, întrebuintează mijloace violente; iar subiectiv infracțiunile contra Siguranței exterioare a Statului implică desconsiderarea celei mai esențiale datorii de fidelitate care leagă orice național de țara sa, ceea ce corespunde unei profunde imoralități;

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de înalta trădare prev. și pen. de art.184 C.P. sunt: 1) orice faptă săvârșită de un cetățean român; 2) cu intențiune frauduloasă, adică urmărind în mod voluntar și conștient scopul final

delictos al infracțiunii și 3). de a știrbi independența Statului.

Considerând că din analiza faptelor în speță, toate elementele componente ale crimei de înaltă trădare imputată acuzatului Iuliu Maniu sunt întrunite întrucât: 1).textul arată că orice faptă,ori acuzatul Iuliu Maniu a săvârșit faptele de mai sus; acuzatul este cetățean român; 2).intențiunea frauduloasă rezultă din voința și activitatea dusă,hotărând creierea unui guvern și a unei armate subterane în străinătate,activitate completată prin acțiunea dela conferința de pace dela Paris,acuzatul era conștient de scopul propus,care tindea la știrbirea independenței naționale sau la supunerea teritoriului Statului Român unui alt stat străin,poate chiar la distrugerea unității Statului,adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul criminal al săvârșirii infracțiunii prev.în art.184 C.P.

Având în vedere că acest fapt este dovedit după cum s'a arătat cu actele dosarului și în special cu Minuta Memorandumului, Aide Memoire din dosarul cu documente volumul 6 și declarațiile acuzatilor Ion De Mocsony-Styrcea,Radu Niculescu Buzesti,Victor Rădulescu Pogoneanu,Vasile Serdici,Ion Mihaleache și Nicolae Penescu,date la cercetările preliminare și în instanță;

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a se fi pus în înțelegere cu agentii unor puteri străine și anume de a fi luat legătura directă cu Burton Berry șeful misiunii americane în România și indirectă cu agentii serviciului de spionaj americani Hall și Hamilton prin imputernicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzesti în vederea creierii unei armate clandestine în străinătate,ca la momentul oportun să activeze alături de trupele străine înlesnind prin aceasta pătrunderea lor pe teritoriul național,care însă nu și-a ajuns scopul,constituie în drept crime de înaltă trădare prev.și pen.de art.186 al.2 din C.P.;

Având în vedere că elementele constitutive ale infracțiunii de trădare din art.186 al.2 C.P.,sunt următoarele: 1). un cetățean român; 2).care cu intențiune frauduloasă,adică urmărind în mod voluntar și conștient scopul delictos de a provoca război contra Statului Român,sau de a înlesni ori de a aduce ocupațiune străină; 3).înlesnește sau se pune în înțelegere cu unul sau mai multe guverne străine sau cu agentii lor;

Considerând că în speță elementele componente ale acestei infracțiuni sunt întrunite întrucât: acuzatul este cetățean român,intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat dedusă din cele cerute șefului misiunii americane Burton Berry și din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,care a spus că

trupele străine vor fi ajutate să pătrundă pe teritoriul țării, deci a urmărit în mod voluntar și conștient scopul final delictos al săvârșirii acestei infracțiuni care tindea la provocarea de războiu contra Statului Român și de a înlesni ocupația străină, în care scop s'a pus în înțelegere cu agenții unor guverne străine;

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi luat hotărârea să comită astfel de violență pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, deci cu scopul de a schimba forma constituțională, în care scop căuta să instige pe locuitorii țării să se ridice în contra puterii constituționale a Statului, fără însă să fi trecut la executarea acestei hotărâri, constituie în drept tentativa crimei de surparea ordinii constituționale prev. și pen. de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 - 99 din C.P.;

Considerând că elementele acestei infracțiuni sunt întrunite întrucât: 1). hotărârea de a comite acte de violență rezultă din intervenția acuzatului Maniu la șeful misiunii americane din România Burton Berry, căruia i-a solicitat părerea guvernului american spre a începe o acțiune de violență pentru răsturnarea guvernului, după cum rezultă și din declarațiile acuzatilor Vasile Serdici și Nicolae Penescu, la care s'a primit răspunsul, nota Ackeson ministrul adjunct la Departamentul de Stat American, primită și tradusă de acuzatul Serdici, văzută de acuzatul Nicolae Penescu și cunoscută de acuzatul Ion Mihalache, cum și din acceptarea să se creeze și formațiuni para-militare cum a fost cercul profesional militar și organizațiuni teroriste cum au fost Sumanele Negre și altele, cu care Partidul Național Tărănesc avea legături, cum s'a văzut din acte dela dosarul de documente; 2). scopul de a schimba forma constituțională a Statului și de a instiga pe locuitori să se ridice în contra puterii constituționale, rezultă din aceea că hotărârea de a întrebuița violența avea de scop răsturnarea regimului democrat din România și întronarea din nou în țară a regimului burghezo-capitalist; 3). intențiunea frauduloasă rezultă din voința acuzatului Iuliu Maniu de a întrebuița violența așa cum s'a și exprimat în întrevederea cu Burton Berry, din hotărârea de a se crea armată clandestină în străinătate, care să acționeze la momentul oportun cum și creierea de organizațiuni subterane teroriste și diversioniste, ai căror membri erau instigați la acțiuni de violență, adică au urmărit în

mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii, fără însă a fi ajuns să pună în executare această hotărâre.

Ca urmare hotărârei luate în consfățuirile avute cu reprezentanții americani Hall și Hamilton, cercul profesional militar era transformat în organizație militară conspirativă, după directivele date de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și în acest scop în toamna anului 1946, membrii cercului profesional militar cari până atunci erau înscrși și activeau numai la centru au primit dispozițiuni să se înscrie la circumscripție, deci se intenționează prin aceasta începerea unei activități pe teren cu propagandă printre militarii din Cadrul Disponibil și pătrunderea acestei propagande chiar în cazărmi printre cei ~~activi~~ ^{inactivi}, cu scopul creierii de unități de șoc, spre a fi folosite drept forță armată în realizarea loviturii de Stat preconizată; iar sfaturile acuzatului Ion Mihalache cu ocazia conferinței dela cercul profesional militar, ca fiecare om să aibă pregătite acasă arma și ranita și să fie format ca om de baricadă, învederează scopul final care era al războiului civil pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat, apoi întocmirea planului general de organizarea armatei de către generalul Stoika Grigore, din însărcinarea generalului Negrei la ordinea acuzatului Iuliu Maniu și după cum s'a stabilit la sugestia acuzatului Ion Mihalache, plan care a fost predat de generalul Stoika Grigore prin acuzatul colonel Stoika Stefan, acuzatului Serdici, iar acesta l-a prezentat acuzatului Iuliu Maniu, care, după ce l-a studiat l-a restituit acuzatului Serdici cu dispozițiunea să fie predat consilierului Melbourne dela misiunea americană, ceea ce s'a și executat. Deci studierea și predarea planului fără adnotări și modificări din partea acuzatului Iuliu Maniu echivalând cu aprobarea categorică a conținutului și cu o totală edificare a sa cu caracterul lui în vederea scopului urmărit și înfine caracterul de clandestinitate imprimat de conducerea cercului profesional militar, a fost sesizat de o parte de membrii cercului, unii din ei părăsind organizația; în plus s'au dat dispozițiuni de către acuzatul Nicolae Penescu pentru creierea de nuclee favorabile Partidului Național Țărănesc, prin tineretul militar subordinea lui Mituș Ionescu, toate acestea constituiesc în drept crimă de răzvrătire prev. și pen. de art. 210 din C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale acestei infracțiuni sunt întrunite în speță, întrucât: 1). instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora rezultă din îndemnul acuzatului Ion Mihalache la conferință, de a fi pregătiți cu

arma și ranița scasă, de a trece membrii în teren la circumscripții și de a fi oameni de baricadă, propaganda printre militari; 2). scopul de a provoca război civil rezultă din intervenția acuzatului Iuliu Maniu la șeful misiunii americane în România Burton Berry, cerându-i părerea spre a începe o acțiune violentă de răsturnarea guvernului democrat, din aprecierea acuzatului Ion Mihaleche că el contează pe omul de acțiune, afirmând că se găsește în luptă contra guvernului care trebuie răsturnat, apoi trimiterea membrilor la circumscripții, îndemn la înarmare, planul general de organizare al armatei și din declarațiile acuzatilor colonel Stoika Ștefan, colonel Stătescu Dumitru, Vasile Serdici și Nicolae Penescu și depozițiile martorilor general Negrei Gabriel, general Stoika Grigore, general Gheorghies Alexandru, general Gheorghiu Ermil și slt. Walter Paul; 3). intențiunea frauduloasă reiese din toată activitatea acuzatilor, din măsurile luate cu voință și din modul clandestin de a lucra, adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii de acțiune;

Având în vedere că pe lângă cele de mai sus arătate la infracțiunea de răzvrătire, faptul că acuzatul Ion Mihaleche, conformându-se planului general conceput de acuzatul Iuliu Maniu, a organizat secțiile militare din țară, numind șefi de organizație ofiteri membrii și membrii de partid, toți elemente anti-democratice și festi în mișcări de dreapta, apoi propaganda în unități prin manifeste și agenți de a se crea unități de șoc înarmate, pentru a servi ca forțe la lovitura de stat în pregătire constituie în drept crime de insurecție armată prev. și pen. de art. 211 din C.P.;

Având în vedere că elementele acestei infracțiuni sunt întrunite pentru că: 1). punerea la cale să se organizeze trupe armate, imputată acuzatului Iuliu Maniu rezultă din planul general de acțiune al acestuia de a răsturna prin violență regimul democrat și instaurarea din nou a regimului burghezo-capitalist, organizarea fiind atribuită acuzatului Ion Mihaleche, care s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, apoi s'au găsit la acele organizațiuni militare, un vast material, ceea ce arată că se înlesnea procurarea de armament, adunat în scopul urmărit, acela de a se crea trupe armate, de a provoca insurecțiunea contra puterii statului; 2). intențiunea frauduloasă de a provoca insurecție contra puterii Statului, rezultă din modul cum au căutat să activeze în această direcție, din manifestarea acuzatilor că sunt în luptă contra guvernului, cerând și sprijin

străin, organizațiuni subterane, teroriste existente în țară, apoi făcând să se creieze și în străinătate o armată în acest scop, după cum se dovedește cu depozițiile martorului general Grigore Stoika și cu declarațiile acuzaților Vasile Serdici, Nicolae Penescu, colonel Stoika-Stefan și inculpat Ion De Mocsany-Styrcea, adică a urmărit în mod voluntar și conștient, nu numai în mod direct scopul delictos al organizării trupelor și înarmarea lor, dar și acela de a provoca insurecție contra puterii Statului;

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi ținut legătură directă cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, lăsat de acuzatul Grigore Niculescu Buzesti în țară, să înlocuiască pe acesta, după ce el a fugit în străinătate și de a fi determinat prin acesta, pe acuzații Florin Roiu și Emil Opreșanu funcționari la Ministerul Afacerilor Străine, de a organiza adunarea sistematică din informațiuni și documente constituind secrete de Stat, material care a fost scos de acestia din Ministerul Afacerilor Străine și predat parte acuzatului Iuliu Maniu, parte trimis acuzatului Grigore Niculescu Buzesti și altor compariți, și grupului din străinătate și o altă parte unei misiuni străine constituie în drept crima de instigare la înaltă trădare prin necredință prev. și pen. de art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P., ale cărui elemente sunt întrunire întrucât faptul material al îndemnului, al instigării la sustragerea documentelor constituind secret de Stat, este relevat din declarațiile acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Opreșanu, Camil Demetrescu, Radu Niculescu Buzesti, Florin Roiu, Emil Lăzărescu și Ion De Mocsany-Styrcea și din actele dosarului de documente; informațiile și documentele au fost în fapt predate; iar în chestiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat, din legăturile cu misiunile străine, cu grupul din străinătate, din scrisorile dele dosar, prin acest îndemn și-a dat seama de urmare, adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii;

În fine fapta acuzatului Iuliu Maniu, de a fi îndemnat pe acuzații Ion Mihaleche, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr să plece în străinătate, în scopul de a forma acolo un guvern ~~rezistentă~~, opus celui legal din țară și de a fi organizat această fugă a acuzaților susnumiți în două avioane militare, luând legătură cu cei doi aviatori prin dr. Vlad Hatăeganu, dr. Constantin Gafencu și Gheorghe Popescu, cari acuzați au și fost prinși de organele polițienești în apropierea comunei Tămădău la o depărtare de 45 kl. depărtare de București în ziua

de 14 Iulie 1947, constituie în drept delictul de instigare la încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. și pen. de art. 120 C.P. comb. cu art. 579 C.J.M. și cu art. 96, 97 din C.P. ale cărui elemente sunt de asemenea întrunite deoarece un îndemn a existat, recunoscut de acuzatul Iuliu Maniu și confirmat de acuzații Ion Mihălache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, cari de altfel au și fost prinși la Tămădău, la care se adaugă organizarea acestei plecări de către acuzatul Iuliu Maniu, recunoscută de acesta; iar intențiunea delictuoasă rezultă din scopul urmărit prin plecarea în străinătate a acestor patru acuzați, dedusă din intervenția acuzatului Iuliu Maniu la șeful misiunii engleze în România dl. Holman și din chiar mărturisirea acuzatului Maniu, adică și aici au urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii;

Având în vedere că fapta acuzatului Ion Mihălache de a ^{fi} participat în calitate de vice președinte al Partidului Național Tărănesc la activitatea dusă de șeful Partidului Național Tărănesc Iuliu Maniu, al cărui colaborator direct era, care a intrat în legătură cu agenții organizațiunii de spionaj american Hall și Hamilton prin acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, cu scopul creierii de organizațiuni conspirative pentru lăvitura de stat violentă, organizațiuni complete cu armament, echipament și fonduri din afară, constituie în drept crima de complot prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2, 3 din C.P.

Având în vedere că activitatea acuzatului Ion Mihălache în cadrul acestui complot se evidențiază prin aceea că în urma înțelegerii cu acuzatul Iuliu Maniu a înființat cercul profesional militar, cu aparență legală, dar cu activitate practică subversivă, făcând parte din înțelegerea de a se înființa centre de ~~rezistență~~ ^{activitate subversivă} în vederea creierii în țară în opoziție cu clauzele tratatului de pace, a unei armate cu un efectiv mai mare, a sugerat în anul 1947 organizației militare pe Capitală a Partidului Național Tărănesc de sub conducerea sa, cercul profesional militar, elaborarea așa zisului plan general de organizarea armatei, care a fost întocmit de generalul Stoika Grigore și care prevedea organizarea completă a unor unități înarmate în străinătate, compuse din legionari, criminali de război și alte persoane fugite din țară, în vede-

res folosirei lor pentru efectuarea loviturii de stat ce era în curs de pregătire, apoi legătura sa cu agentii străini, cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și cu oamenii săi din grupul de peste frontieră, organizarea unui serviciu de informații, economic, politic și militar și înfine îndemnul de a trece la teren și de a se înarma fiecare cu arme și ranita acasă, de a fi oameni de baricadă, unități de șoc, consituirea unui guvern fantomă în străinătate, culminând cu fuga dela Tămădău, cu scopul de a pleca clandestin din țară pentru a completa guvernul de rezistență din afară, în scopul colabărării cu mișcarea de rezistență din interior, toate acestea coroborate cu activitatea acuzatului Iuliu Maniu și a celorlalți acuzați, sunt suficiente probe că acuzatul Ion Mihalache a participat la complotul organizat de acuzatul Iuliu Maniu și împreună au activat pentru realizarea scopului propus după cum s'a făcut dovada cu declarația acuzatului Radu Niculescu Buzești, care a spus că Iuliu Maniu nu avea secrete față de Ion Mihalache și declarațiile acuzaților colonel Stoika Stefan, Nicolae Penescu, martorul general Grigore Stoika, scrisorile primite de șeful Partidului Național Tărănesc din străinătate și cele stabilite de Iuliu Maniu cu reprezentanții misiunilor diplomatice anglo-americane din România, ca urmare căror înțelegeri Ion Mihalache a fost trimis peste graniță, spre a forma ^{un} guvernul de rezistență, opus guvernului legal al țării.

Considerând că, elementele constitutive sunt întrunire în speță întrucât; 1). hotărârea de a participa a fost luată atunci când s'a înțeles cu acuzatul Iuliu Maniu, în toamna anului 1946 să plece din țară spre a forma guvernul de rezistență, în timp ce se duceau tratativele cu agentii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton prin acuzatul Grigore Niculescu Buzești, despre care a fost pus în curent, căci Iuliu Maniu nu avea secrete față de Mihalache cum a spus Radu Niculescu Buzești și ca urmare înțelegerii, Iuliu Maniu a solicitat d-lui Holman șeful misiunii engleze în România facilitarea plecării acuzatului Mihalache din țară, pentru a întări echipa din străinătate; 2). hotărârea a fost luată în comun de mai multe persoane stabilindu-se între toți acuzații un perfect acord; 3). scopul s'a văzut la expunerea în fapt care era răsturnarea prin violență a guvernului democraat dela căma țării, pentru care au luat legătura cu reprezentanții străini, hotărând creierea de organizațiuni clandestine, unități de șoc, organizațiuni militare pe județe cu șefi militari, încercarea de a se crea un guvern fantomă în străinătate și a unei armate peste frontieră;

4). intenția culpabilă rezultă din voința cu care a lucrat în înțelegere cu acuzatul Iuliu Maniu, apoi din voința de a forma organizațiuni clandestine, din îndemnul la trecerea în teren, la înarmare cu arma și ranita acasă a fiecărui cetățean membru al organizației, organizarea de armate peste frontieră, strângerea de material informativ și înfine din acceptarea de a pleca peste graniță la 14 Iulie 1947, pentru a forma guvernul de ~~resistență~~ ^{resistență} în străinătate, așa cum și-au propus, era conștient de acel scop, a activat pentru acest scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, după cum în susul acuzatul Ion Mihalache a afirmat față de martorul comandor Cioroiu Mircea, că se găsește în luptă contra guvernului și că actualul regim trebuie răsturnat, a prevăzut finalitatea criminală propusă care era stirbirea independenței Statului Român, aducerea de război contra Statului și ocupațiune străină; instigarea locuitorilor să se ridice contra puterilor constituționale ale Statului, prin înarmarea lor unii contra altora în scop de a provoca război civil în țară și la insurecționare cum a arătat martorul general Stoika Grigore, care erau organizare de trupe de șoc, cărora le înlesnea procurarea de armament și munițiuni; etc.;

Astfel fiind, toate elementele crimei de complot sunt întrunite și pentru acuzatul Ion Mihalache;

Având în vedere că acuzatul Ion Mihalache a căutat să stirbească sau chiar să suprima independența națională a Statului Român, prin activitatea dusă alături de acuzatul Iuliu Maniu, în calitate sa de vice președinte al Partidului Național Țărănesc, înființându-se în străinătate un organ de conducere al organizațiilor conspirative, care erau puse sub control american și care urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din țară, în care scop acuzatul Iuliu Maniu a luat legătura cu acuzatul Grigore Gafencu și alții, a completat echipa cu acuzații Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu și după înțelegerea cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, a organizat fuga din țară a celor patru acuzați printre cari și acuzatul Ion Mihalache, în scopul de a completa guvernul de ~~resistență~~ ^{resistență}, ceea ce acuzatul Ion Mihalache a acceptat și a voit a activa în acest scop, participând la activitatea acuzatului Iuliu Maniu, fiind de acord a se crea guvernul fantomă, denumit de ~~resistență~~ ^{resistență} în străinătate, de a se forma o armată în străinătate, care să acționeze concomitent cu cea din țară și să înlesnească trecerea

trupelor străine pe teritoriul României, fapte care în drept constituiesc crimă de înaltă trădare prev. și pen. de art. 184 al. 1 C.P.

Considerând că elementele constitutive ale crimei de înaltă trădare cerute de art. 184 C.P. sunt întrunite în speță întrucât: 1). textul arată orice faptă, ori acuzatul Ion Mihaleche participând la activitatea acuzatului Iuliu Maniu a săvârșit faptele arătate mai sus, acuzatul este cetățean român; 2). intențiunea frauduloasă rezultă din activitatea dusă alături de acuzatul Iuliu Maniu, din voința de a acționa fiind de acord la creierea unui guvern de rezistență în străinătate și a unei armate subterane în afara țării, era conștient de scopul propus, scop care tindea la stîrbirea independenței naționale sau la supunerea teritoriului statului, suveranității unui stat străin, poate chiar distrugerea unității statului, adică a urmărit și el în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii;

Având în vedere că această infracțiune este dovedită după cum s'a arătat la analizarea faptelor arătate pentru acuzatul Iuliu Maniu, la cari fapte a participat și acuzatul Ion Mihaleche care a complectat activitatea sa cu încercarea de a părăsi clandestin țara conform înțelegerii cu Iuliu Maniu, cu intențiunea de a coordona echipa din străinătate și de a forma guvernul de rezistență opus celui legal din țară și în felul acesta să perfecteze stîrbirea independenței naționale a Statului Român;

Având în vedere că fapta acuzatului Ion Mihaleche, de a fi luat hotărârea să comită acte de violență pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România cu scopul de a schimba forma constituțională, în care scop a căutat să instige pe locuitori să se ridice în contra puterii constituționale a Statului, fără însă să fi trecut la executarea acestei hotărâri, constituie în drept tentativa crimei de surparea ordinii constituționale prev. și pen. de art. 207 C.P. comb. cu art. 96, 97 C.P.

Având în vedere că elementele componente ale acestei infracțiuni sunt întrunite întrucât; 1). hotărârea de a comite acte de violență rezultă din activitatea dusă de acuzatul Ion Mihaleche, în special la secția militară, organizație subversivă, camuflată în cerc profesional militar, dând directive și impunându-și punctul său de vedere după cum s'arătat acuzatul colonel Stoika Stefan și trimiterea la teren a membrilor, afirmația acuzatului Mihaleche că acum este epoca omului de acțiune, îndemnându-l să se ridice contra puterilor constituționale, apoi nota Ackeson, care a fost cunoscută de acuzatul Mihaleche și care era un răspuns al ministrului adjunct dela Departamentul de Stat al State-

lor Unite ale Americii, la intervenția acuzatului Iuliu Maniu pe lângă dl. Burton Berry șeful misiunii americane în România, căruia i-a cerut părerea guvernului american spre a începe o acțiune violentă de răsturnarea regimului democrat, legătura Partidului Național Tărănesc cu organizațiile teroriste, după cum s'a văzut din actele dela desăru de documente; 2). scopul de a schimba forma constituțională a Statului și de a instiga locuitorii de a se ridica în contra puterii constituționale, rezultă din aceea că hotărârea de a comite acte de violență avea de scop răsturnarea regimului democrat în România și întrenarea din nou a regimului burghezo-capitalist; 3). intențiunea frauduloasă rezultă din toată activitatea dusă în special la secția militară și din cele afirmate față de martorii comandor Giorciu Mircea și general Gheorghies Alexandru, că el contesază pe omul de acțiune, că regimul actual trebuie răsturnat, îndemnul său de a trece în teren și de a se înarma membrii Partidului Național Tărănesc, aderarea la hotărârea de a se crea armate clandestine în străinătate, eludarea tratatului de pace prin elaborarea planului general de organizarea armatei de către cercul profesional militar, ce era sub conducerea sa pe capitală, toate acestea completate cu note Ackeson, pe care a declarat că o cunoaște, rezultă că au urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii, fără însă a fi ajuns să pună în executare această hotărâre;

Că, în urma înțelegerii avute de acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, cercul profesional militar a fost transformat în organizație militară conspirativă, după directivele date de acuzatii Iuliu Maniu și Ion Mihaleche și în care scop în toamna anului 1946, membrii cercului profesional militar, cari până atunci erau înscrși și și activeau numai la centru au primit dispozițiuni dela acuzatul Ion Mihaleche de a se înscrie la circumscripții și să activeze în teren, ceace arată că se intenționa prin aceasta începerea unei activități pe teren cu propagandă printre militarii din Cadrul Disponibil și pătrunderea acestei propagande chiar în cazărmi printre cei activi, având scopul de a se crea unități de șoc, spre a fi folosite drept forță armată în realizarea loviturii de Stat preconizate, apoi sfaturile date de acuzatul Ion Mihaleche, cu ocazia conferinței dela Cercul profesional militar, ca fiecare om să aibă acasă pregătite arme și ranite și să fie format ca om de baricadă și înfine întocmirea planului general de orga

nizarea armatei, de către generalul Grigore Stoika, din însărcinarea generalului Negrei Gabriel, și după sugestia acuzatului Ion Mihalache, evidențiază scopul final care era al războiului civil, pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, fapte care în drept constituiesc crima de răzvrătire prev. și pen. de art. 210 C.P.

Având în vedere că, elementele cerute de art. 210 C.P., sunt întrunite în speță întrucât : 1). Instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora, rezultă din activitatea dusă de acuzatul Ion Mihalache, la Cercul Profesional Militar, și în special din îndemnarea sa cu ocazia acelei conferințe de a fi pregătiți cu arma și ranita acasă fiecare membru și cetățean, de a trece în teren membrii acestui cerc și de a fi oameni de baricadă; propaganda între militari și afirmația acuzatului Mihalache că acum este timpul omului de acțiune, conștizând că va răsplăti pe acela care va simți cotul cu el; 2). Scopul de a provoca războiu civil rezultă din aprecierea acuzatului Ion Mihalache că el contează pe omul de acțiune, afirmând că se găsește în luptă contra guvernului care trebuie răsturnat, din elaborarea planului general de organizarea armatei și din declarațiile acuzatilor colonel Stoika Stefan, lt. colonel Stătescu Dumitru, Nicolae Penescu, Vasile Sardici și din depozitiile martorilor general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, general Gheorghies Alexandru, general Gheorghiu Ermil și sublt. Walter Paul; 3). Intențiunea frauduloasă reiese din activitatea dusă și din organizațiile subterane și în special Cercul Profesional Militar, din măsurile luate cu voință și de modul clandestin des lucra, adică a urmări în mod voluntar și conștient scopul fraudulos al săvârșirii infracțiunii.

Având în vedere că pe lângă toate acestea arătate mai sus care constituiesc răzvrătirea, fapta acuzatului Ion Mihalache, care conformându-se planului general conceput de acuzatul Iuliu Maniu, a organizat secțiile militare din țară, numind șefi de organizații, ofiteri, membrii și membrii de partid, toți elemente anti-democratice și fosta ^{în} mișcările de dreapta, apoi propaganda prin unități, prin manifeste și agenți, de a se crea unități de șoc înarmate, pentru a servi ca forțe la lovitura de Stat în pregătire, constituie în drept crima de insurecție armată prev. și pen. de art. 211 C.P.

Având în vedere că și din această infracțiune elementele cerute de art. 211 C.P. sunt întrunite, deoarece : 1). punerea la cale să se organizeze trupe armate, rezultă din aceea că acu-

zatul Ion Mihalache s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu și a dat dispozițiuni de a se organiza trupe armate și formațiuni para-militare, care erau prevăzute cu armament și munițiuni, dovada făcându-se și cu găsirea la acele organizațiuni militare a unui vast material deci și înlesnirea procurării de armament și munițiuni, adunată în scopul urmărit, acela al creierii de trupe armate pentru a provoca insurecțiune contra puterii Statului ; 2). Intențiunea frauduloasă de a provoca insurecție armată contra puterii Statului, rezultă din modul de acțiune, din manifestarea acuzatului Ion Mihalache că se găsește în luptă contra guvernului, cerându-se și sprijin străin, apoi din legătura cu organizațiile clandestine și teroriste din țară, fiind de acord pentru creierea și în străinătate a unei armate în acest scop, după cum s'a văzut din depoziția martorului general Grigore Stoika, din declarațiile acuzatilor Vasile Serdici, Nicolae Penescu, colonel Stoika Stefan și Ion De Mocsony-Styrcea, adică a urmărit în mod voluntar și conștient, scopul delictuos atât al organizării trupelor și înarmarea lor cât și provocarea insurecției armate contra puterii Statului.

Că în cece privește infracțiunea de trădare, reținută în sarcina acuzatului Ion Mihalache, se mai stabilește că acuzatul a strâns și informații cu caracter militar, politic și economic, în care scop s'a folosit în această activitate de funcționari epurați din Siguranța Generală a Statului și din Serviciul Secret de Informații, după cum rezultă din declarația martorului Nicolae Cârjă, care a afirmat că acuzatul Mihalache i-a cerut informațiuni politice și economice și în deosebă că a insistat asupra informațiilor militare ca: depozite de munițiuni, aeroporturi militare, construcții pe malul Mării Negre, precizând că Mihalache dispunea de o echipă de informatori, iar informațiunile strânse de el erau preluate prin acuzatul Vasile Serdici, misiunilor anglo-americane din România, de la cari așteptau o intervenție în treburile interne ale României și în fine că el, Cârjă, a fost la acuzatul Mihalache cu alți prieteni epurați din serviciu în acest scop, cece rezultă și din declarația martorului Ion Senti, unde eu stabilit să facă un buletin informativ economic, politic și militar.

Considerând că elementele cerute de art. 184 al. 1 C.P. sunt întrunite și prin aceste fapte și că acuzatul Ion Mihalache prin această activitate a căutat să stirbească independența națională a Statului Român, deoarece el a căutat să obțină o inter-

venție străină în treburile interne ale României;

În fine, faptul acuzatului Ion Mihalsche, de a fi acceptat să plece clandestin din țară, la îndemnul acuzatului Iuliu Maniu, cu scopul de a forma în străinătate ~~un guvern al rezistenței~~ ^{acestea sunt}, care era opus celui legal din țară, în care scop a și păecat cu mașina în noaptea de 14 Iulie 1947 din București, să se îmbarce în avion împreună cu acuzații: Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, după directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, fiind primiși arestat de autoritățile polițienești în ziua de 14 Iulie 1947 în apropierea comunei Tămădău la 45 kl. de București, în momentul când urma să se îmbarce în avion pentru plecard din țară, constituie în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. și pen. de art. 579 C.J.M.

Având în vedere că și elementele cerute de art. 579 C.J.M. sunt întrunite în speță deoarece : 1). Faptul material al încercării de a eși clandestin din țară, constă în aceea că acuzatul Ion Mihalsche a încercat să iasă din țară în ziua de 14 Iulie 1947 spre a trece frontiera în mod clandestin, prin locuri nepermise, în care scop a plecat în noaptea de 14 Iulie 1947 din București cu mașina, spre a se îmbarca împreună cu acuzații Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, în avioanele ce așteptau în acest scop lângă com. Tămădău, fapt recunoscut și de acuzat ; 2). Eșirea din țară se făcea prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor și fără formele legale ; 3). Intențiunea delictuoasă rezultă din voința de a pleca din țară pe cale clandestină, adică a urmărit și aici în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii acestei infracțiuni.

Având în vedere că activitatea depusă de ceilalți acuzați în cadrul acestui complot se circumscrie pentru fiecare acuzat în parte, după cum urmează :

Acuzatul Nicolae Penescu în calitate de secretar general al Partidului Național Țărănesc, persoană de încredere și apolitică a acuzatului Iuliu Maniu, la curent cu tot ce se plănuia în forurile statutare ale Partidului, el fiind acela care după cum se vede în planul complotului, Memorandum, avea însărcinarea de a recruta elemente pentru organizațiile subversive în curs de pregătire și de a mări numărul membrilor organizațiilor militare cu ofiteri din cadrul disponibil și cel activ, el a dirijat organizarea tineretului militar prin Mituș Ionescu, a întocmit din ordinul acuzatului Maniu, memoriile calomniatoare și inexacte asupra situației din țară pe care le-a predat misiunilor anglo-americane din

România prin acuzatul Vasile Serdici, cu scopul de a provoca intervenție străină în treburile interne ale României, a adunat date și material care erau comunicate acuzatilor Grigore Gafencu, Grigore Niculescu Buzesti, Alexandru Cretzianu, Constantin Vișoianu și grupului din străinătate, care erau trimise acestora în afară prin funcționari ai misiunilor anglo-americane din București, în scopul creierii așa zisului guvern de rezistență din străinătate, opus celui legal din țară și a acceptat ordinul acuzatului Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc de a fugi din țară, pentru a completa grupul complotiștilor din afară care urma să formeze guvern de rezistență, în vederea intensificării activității de răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, acțiune însă întreruptă de arestarea acuzatului la Tămădău la 14 Iulie 1947 în momentul când se îmbarca în avion.

Având în vedere că aceste fapte au fost dovedite prin declarațiile acuzatilor Vasile Serdici, Iuliu Maniu, colonel Stoika Stefan, Ion Mihalache, depozitia martorului sublt. Walter Paul, procesul verbal de confruntare și coroborat cu recunoașterea acuzatului Nicolae Penescu.

Considerând că faptele acuzatului Nicolae Penescu mai sus arătate, constituiesc în drept infracțiunea de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. și cu art. 207 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive cerute de aceste texte sunt întrunite în speță întrucât : 1). Hotărârea de a participa la complot a fost luată când s'a desvârșit planul complotului, Memorandum, de acord cu acuzatul Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc, apoi cu acuzatul Ion Mihalache vice președintele Partidului și în urmă cu ceilalți acuzați toți membrii ai Partidului Național Tărănesc; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane; 3). Scopul a fost de a săvârși infracțiuni de sub art. 184 al. 1 C.P. - trădare prin stirbirea independenței naționale a Statului - și art. 207 C.P. - surparea ordinii constituționale - așa după cum s'a arătat mai sus, evidențiată cu încercarea de fugă din țară pe cale clandestină, pentru a completa grupul celor ce urmau să formeze guvernul din străinătate, opus celui legal din țară; 4). Intențiunea culpabilă rezultă din voința cu care a activat în scopul sus arătat, în calitate de secretar general

al Partidului Național Tărănesc și de persoane de încredere a acuzatului Iuliu Maniu, care era în înțelegere cu agentii unor puteri străine; acuzatul Nicolae Penescu a cunoscut scopul propus pentru care a activat conștient, știind că duce la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea actelor delictuase propuse, care erau știrbirea independenței statului și surparea ordinii constituționale, adică acuzatul urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii;

Având în vedere că prin activitatea desfășurată în cadrul complotului, se tindea la scopul prevăzut în art. 134 C.P. care arată că orice faptă săvârșită de un cetățean român cu intențiune frauduloasă, în scopul de a știrbi independența Statului; ori după cum s'a arătat mai sus acuzatul Nicolae Penescu, a dus o activitate destul de rodnică în organizațiile subversive și în întocmirea de memorii calomnioase care au fost predate misiunilor anglo-americane, cu scopul de a provoca intervenție străină în treburile interne ale României, deci se tindea la o știrbire a independenței naționale a Statului, activitate completată cu acceptarea de a fugi din țară din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, pentru a contribui la formarea ~~unui~~ guvern ~~de rezistență~~ din străinătate, prin care se urmărea intervenția străină în treburile interne ale Statului Român, fiind prins la Tămădău la 14 Iulie 1947, când voia să se îmbarce în avion, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin împlinite.

Că deasemenea prin activitatea desfășurată în cadrul complotului se tindea și la scopul prevăzut în art. 207 C.P., deoarece prin hotărârea de a conduce activitatea organizatorică a Partidului Național Tărănesc, unde se recrutau oameni care aveau misiuni de a lua parte la realizarea loviturii de Stat ce era în curs de pregătire, de a fi luate măsuri în vederea măririi numărului membrilor organizațiilor militare conspirative ale Partidului Național Tărănesc și de a fi intensificat recrutarea de membri printre ofiterii deblocați și în special printre ofiterii activi, se tindea la schimbarea formei constituționale și la instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor constituționale ale Statului, astfel că și elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale sunt întrunite.

Având în vedere că fapta acuzatului Nicolae Penescu, de a fi acceptat să plece din țară în mod clandestin, din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc, cu scopul de a forma în străinătate un guvern ~~și rezistență~~, opus celui legal din

țară, în care scop a și plecat în seara zilei de 14 Iulie 1947, să se imbarce în avion împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, așa cum dăduse directive acuzatul Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc, fiind prins și arestat de autoritățile polițienești în apropierea comunei Tămădău, fapt recunoscut de acuzat constituie în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 579 C.J.M.

Considerând că elementele cerute de art. 579 C.J.M. sunt întrunite întrucât: 1). Faptul material al încercării de a eși din țară în mod clandestin, după cum s'a arătat mai sus, constă în aceea că acuzatul a încercat să iasă din țară spre a trece frontiera în mod clandestin, prin locuri nepermise, în care scop a plecat în noaptea de 14 Iulie 1947 din București, cu mașină spre a se imbarca împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, în avioanele ce așteptau lângă comuna Tămădău, unde a și fost arestat în momentul imbarcării în avion, așa cum a și recunoscut; 2). Prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor, trecerea se făcea în ascuns și fără forme legale de eșire din țară; 3). Iar intențiunea delictoasă rezultă din voința de a pleca pe cale clandestină, adică, acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii acestei infracțiuni.

Acuzatul Nicolae Carandino în calitate de șef al presei și director al ziarului Dreptatea, oficiosul Partidului Național Tărănesc și membru în delegație permanentă a partidului, a avut rol de frunte în organizarea complotului condus de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, care avea de scop răsturnarea guvernului democrat prin violență; urmând directivele date de acuzatul Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc, a dus prin ziar o *Campanie* vehementă împotriva guvernului, caracterizată printr-o critică subiectivă, plină de ură și de calomnii, putând a slăbi disciplina și capacitatea de luptă a armatei, a ținut cuvântări atătătoare cu lozincă "Rezistați", adică tocmai în scopul urmărit de complotiști și participarea sa la complotul organizat de Iuliu Maniu și Ion Mihalache se evidențiază prin încercarea de fugă din țară, fiind prins și arestat la 14 Iulie 1947 la Tămădău, încercarea de a pleca din țară era cu scopul de a completa grupul de complotiști din străinătate format din Grigore Niculescu Buzzești, Constantina Vișoianu, Alexandru Cretzeanu, Grigore Gafencu și alții și de a se înscadra în lupta partidului dusă în străinătate, contra regimului democrat din România, împreună cu Ion Miha-

Iache, Nicolae Penescu și Ilie Lazar, "intim și mintea partidului", așa cum acuzatul Iuliu Maniu a spus martorului Constantin Gafencu, fapte dovedite prin declarațiile acuzaților Iuliu Maniu, Ion Mihailache, Nicolae Penescu, cu depozitiile martorilor Dr. Constantin Gafencu, cu colecția ziarului Dreptatea, care a fost adusă dela Academia Română, la cererea acuzatului și apărătorului său și coroborat cu recunoașterea acuzatului la cercetări și în instanță.--

Ca, faptele acuzatului Nicolae Carandino constituiesc în drept infracțiunea de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale, prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 2 C.P. și cu art. 207 C.P.--

Având în vedere că elementele constitutive cerute de textele de mai sus sunt întrunite deoarece: 1). Hotărârea de a participa la complot a fost luată odată cu desăvârșirea planului complotului, de acord cu acuzatul Iuliu Maniu și apoi cu acuzatul Ion Mihailache, și în urma și cu ceilalți acuzați, când a intensificat campania contra guvernului actual prin ziare; 2). Hotărârea a fost luată de mai mult de două persoane; 3). Scopul a fost de a săvârși infracțiunile de sub art. 184 al. 1, adică trădare prin știrbirea independenței Statului și art. 207 C.P. surparea ordinii constituționale, așa cum s'a arătat, activitate evidențiată cu încercarea de a fugi din țară, pentru a completa grupul celor ce numau să formeze în străinătate un guvern opus celui legal din țară; 4). Iar intențiunea culpabilă rezultă din voința cu care acuzatul a activat în acest scop, în calitate de director al ziarului Dreptatea, oficios al partidului și de membru în delegația permanentă a Partidului Național Țărănesc; acuzatul Carandino era conștient de scopul propus pentru care a activat, scop pe care l-a cunoscut, și activitatea a desfășurat-o știind să ducă la rasturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea actelor delictuoase propuse care erau: știrbirea independenței naționale a Statului și surparea ordinii constituționale, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii acestor infracțiuni.--

Având în vedere că prin activitatea desfășurată în cadrul complotului se urmărea scopul prevăzut în art. 184 C.P., în care se prevede că orice faptă săvârșită de un cetățean român cu intențiune frauduloasă, în scopul de a știrbi independența Statului; ori după cum s'a arătat mai sus acuzatul Carandino a dus o activitate remarcabilă în folosul organizației subversive a Partidului Național Țărănesc, prin campania vehementă de presă dusă de ziarul Dreptatea împotriva guvernului și a regimului democrat din România, putând

La disciplina și capacitatea de luptă a armatei, și ca urmare
acuzatului Iuliu Maniu pentru creșterea complotului, a
ținut cuvântări cu lozincă "Rezistați", întărind scopul urmărit
de complotiști, activitate completată cu acceptarea de a fugi
din țară la ordinul acuzatului Iuliu Maniu pentru a contribui
la formarea guvernului din străinătate prin care se urmărea inter-
venția străină în treburile interne ale României, deci se tin-
dea la o știrbire a independenței naționale a Statului Român,
prin aceste acte preparatorii, acuzatul fiind chiar prins în noaptea
de 14 Iulie 1947, la Tâmbău, când urma să se îmbarce în avion
pentru plecare, din toate acestea rezultă că elementele infrac-
țiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.-

Că, deasemenea prin activitatea desfășurată în cadrul
complotului se tindea și la scopul prevăzut în art.207 C.P.,
deoarece prin acțiunea dusă de acuzatul Carandino în calitate
de director al Ziarului Dreptatea, officiosul Partidului Națio-
nal Țărănesc, prin scrierea articolelor pline de ură la adresa
regimului democrat și a guvernului delă cârma țării, însoțite
de un ton vehement și de a fi ținut cuvântări atâșătoare cu lo-
zincă "Rezistați", se tindea la schimbarea formelor constituțio-
nale a Statului și la instigarea locuitorilor de a se ridica în
contra puterilor constituționale ale Statului, astfel că și ele-
mentele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii cons-
tituționale sunt pe deplin întrunite.-

Având în vedere că, fapta acuzatului Nicolae Carandino,
de a fi acceptat să plece clandestin din țară la ordinul acuze-
tului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Țărănesc, cu sco-
pul de a forma în străinătate un guvern, opus celui legal din
țară, în care scop a și plecat în seara zilei de 14 Iulie 1947,
să se îmbarce în avion, împreună cu acuzații Ion Mihelache, Ni-
colae Penescu și Ilie Lazar, după cum primise instrucțiuni dela
acuzatul Iuliu Maniu, fiind prins și arestat de autoritățile po-
lițienesci în apropierea comunei Tâmbău, fapt recunoscut de
acuzat, constituie în drept delictul de încercare de trecere frau-
duloasă a frontierei, prev. și pen. de art.579 C.J.M.-

Considerând că elementele componente ale acestei
infracțiuni sunt întrunite, întrucât (1).Faptul material al
încercării de a eși din țară în mod clandestin, constă în aceea
că acuzatul a încercat să iasă din țară fraudulos, spre a tre-
ce frontiera prin alte locuri nepermise, în care scop a ple-

est în noaptea de 14 Iulie 1947, din București, cu mașina spre a se imbarca împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Ilie Lazăr în avioanele ce-i așteptau lângă com. n. Târnăveni, unde a și fost arestat de organele polițienesti în momentul când se urca în avion, așa cum a recunoscut acuzatul; 2). Prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor, trecerea se făcea în ascuns și fără formele legale de ieșire din țară; 3). Iar intențiunea culpabilă rezultă din voiața de a pleca pe cale clandestină, adică acuzatul a urmarit și aici în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii...

Acuzatul Ilie Lazăr, în calitate de membru în delegația permanentă a Partidului Național Țărănesc și secretar general al organizației național-țărăniște în Ardeal, fiind persoana de încredere și apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, a avut rol de frunte în organizarea complotului îndreptat împotriva Statului român de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, având de scop răsturnarea prin violență a regimului democrat dela căma țării, cu sprijinul e recurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei, a recrutat teroriști și legionari în organizația așa zisa muncitorească a Partidului Național Țărănesc, pe care o conduce, de care s'a servit ca masă de manevră în acțiunile teroriste dela Malaxa din Februarie 1945, și din Piața Palatului la 8 Noembrie 1945, apoi participarea sa la procesul sumanelor Negre în care a și fost condamnată organizat garzile "Iuliu Maniu", cărora le-a imprimat un caracter govin și anti-democratic, ei ținând legătura dintre diferite organizațiuni teroriste și grupuri înarmate clandestine și acuzatul Iuliu Maniu, în vederea folosirii ulterioare a acestor organizații în lovitura de Stat în curs de pregătire, recrutând și oameni cari urmau să ia parte la răsturnarea prin violență a guvernului democrat și în fine prin însăși participarea sa la încercarea de fugă din țară fiind prins la Târnăveni, se situează în capul complotului; el executând fără șovăire dispozițiunile acuzatului Iuliu Maniu, care împreună cu agenții americani Hall și Hamilton, trebuiau să trimită oameni de frunte din partid, în străinătate, pentru a primi înălcirea sa formere un guvern pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, fapte dovedite cu declarațiile acuzaților Iuliu Maniu, Nicolae Penescu și coroborate cu recunoașterea acuzatului.

Având în vedere faptele acuzatului Ilie Lazăr constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. și cu art. 207 C.P.--

Considerând că elementele constitutive cerute de aceste texte sunt întrunite deoarece: 1). Hotărârea de a participa la complotul organizat de acuzatul Iuliu Maniu a fost luată dela desavârşirea planului complotului Memorandum dintre împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Grigore Niculescu Duzeghi şi agenţii americani Hall şi Hamilton, întruchiat acuzatul Ilie Lazăr era omul de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, însărcinat cu organizarea şi conducerea grupului de muncitori ai Partidului Naţional Tărănesc, ca masă de manevră, pentru a putea da lovitură de stat ce era în curs de pregătire; 2). Hotărârea a fost luată de mai mult de două persoane; 3). Scopul a fost de a săvârşi infracţiunile de sub art.184 al.1 C.P., adică trădare prin stirbirea independenţei naţionale a Statului şi de sub art.207 C.P., surparea ordinii constituţionale, aşa cum s'a arătat mai sus, iar prin participarea sa la fuga dela Tâmbău, acuzatul Ilie Lazăr se situează în planul complotului, pentru că el a executat fără săvârşire dispoziţiile acuzatului Iuliu Maniu, care împreună cu agenţii străini Hall şi Hamilton hotărâseră să trimită în străinătate oameni de frunte din partid, pentru a primi însărcinarea în vederea scopului propus de complotişti şi anume de a forma în străinătate un guvern, opus celui legal din ţară, pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi 4). Iar intenţiunea culpabilă reiese din voiaţa cu care a activat în acest scop, în calitate de membru în delegaţia permanentă a Partidului, a cunoscut scopul propus, pentru care acţionat conştient, ştiind că tinde la răsturnarea prin forţă a regimului democrat, acuzatul prevăzând finalitatea actelor sale frauduloase ce-şi propusese, care erau stirbirea independenţei Statului şi surparea ordinii constituţionale, adică a urzărit în mod voluntar şi conştient scopul fraudulos al săvârşirii acestor infracţiuni:-

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată în cadrul complotului se tindea la scopul prevăzut de art.184 al.1 C.P., care prevede că cetăţeanul român care săvârşeşte vreo faptă cu intenţiune în scop de a stirbi independenţa Statului, ori aşa cum s'a arătat mai sus acuzatul Ilie Lazăr a avut o activitate complotistă caracterizată prin organizarea şi conducerea grupului de muncitori ca masă de manevră şi a acceptat să plece în străinătate pentru a completa guvernul, prin care se urmărea să se obţină intervenţia unor state străine în treburile interne ale României, deci se tindea la o stirbire a independenţei naţionale a Statului, acuzatul fiind chiar prins de

autoritățile polițienesci la 14 Iulie 1947, la Tămădau; deci elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.-

Că, deasemenea prin activitatea desfășurată în cadrul acestui complot se ținea și la scopul prevăzut în art.207 C.P., întrucât activitatea dusă de acuzatul Ilie Lazăr în organizarea și conducerea grupului de muncitori ai Partidului Național Țărănesc în masa de manevră pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, ducea la schimbarea formei constituționale și la instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor constituționale a Statului, astfel că și elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale sunt întrunite.-

Având în vedere că, fapta acuzatului Ilie Lazăr, de a fi acceptat să plece clandestin din țară la ordinul acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Țărănesc, în scopul de a forma în străinătate un guvern, care era opus celui legal din țară, în care scop a și plecat în noaptea de 14 Iulie 1947, cu mașina din București să se îmbarce în avionul la Tămădau, împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Nicolae Carandino, după cum primise instrucțiuni de la acuzatul Iuliu Maniu, fiind prins și ar stat de autoritățile polițienesci în apropiere de comuna Tămădau, când se îmbarca în avion, fapt recunoscut de acuzat, constituie în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. și pen de art.579 C.J.M.-

Considerând că elementele infracțiunii prevăzute în art.579 C.J.M., sunt întrunite deoarece: 1). Faptul material al încercării de a egi clandestin din țară, constă în aceea că acuzatul a încercat să iasă din țară în mod fraudulos, spre a trece frontiera prin alte locuri nepermise în care scop a plecat în noaptea de 14 Iulie 1947, din București, cu mașina spre a se îmbarca împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Nicolae Carandino, în avioanele ce-i așteptau lângă Comuna Tămădau, unde a și fost arestat de organele polițienesci în momentul când se urca în avion, așa cum a recunoscut acuzatul; 2). Prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor, treceri cari se facea în ascuns și fără formele legale de eșire din țară; 3). Iar intențiunea culpabilă rezultă din voința de a pleca pe cale clandestină, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Acuzatul Grigore Niculescu Buzzești, în calitate de membru în Partidul Național Țărănesc și de împuternicit în mod special ca persoană de încredere a acuzatului Iuliu Maniu și la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, a avut rol de frunte în organizarea complotului împotriva

atului, prin care complot se pregătea răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei; astfel conformându-se directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, el a dus tratativele secrete în Septembrie 1946, cu organele Serviciului de Spionaj American Hall și Hamilton, a întocmit la început "Minuta" și apoi planul complotului contra Statului "Memorandum", care a fost pus la baza activității ulterioare a complotiștilor și care au fost apoi predate reprezentanților organelor de spionaj american din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, pentru a fi expediate la Washington, apoi în vederea realizării în străinătate a celor prevăzute în "Memorandum", conformându-se instrucțiunilor acuzatului Iuliu Maniu, după ce a săvârșit în Septembrie 1946, un act de trădare, în Octombrie 1946, a fugit din țară, trecând fraudulos frontiera cu ajutorul reprezentanților misiunilor militare americane, pe vordul unui avion american, iar după ce a ajuns în străinătate, pe baza împuternicirilor speciale date de acuzatul Iuliu Maniu și de ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție, în conformitate cu planul expus (Memorandum), acuzatul Grigore Niculescu Buzzești s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate, luând conducerea grupului de complotiști ce urmau să formeze guvernul fantomă, el menținând și mai departe legătura cu agenții străini în vederea scopului propus, fapte dovedite cu declarațiile acuzaților Iuliu Maniu, Ion de Moesony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzzești, coroborate cu "Minuta" și "Memorandum" și cu scrisorile acuzatului Grigore Niculescu Buzzești, dela dosarul cu documente..

Având în vedere că faptele acuzatului Grigore Niculescu Buzzești mai sus arătate, constituiesc în drept înfracțiunile de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răsturnare și de insurecție armată prevăzută și pen. de art.227 al.1,2,3 C.P., comb. cu art.184 al.1 C.P., cu art. 186 C.P. și cu art.207 și 210, 211 C.P.; crima de înaltă trădare p.p. de art.184 pct.1 C.P.; trădare p.p. de art.186 al.2 C.P.; tentativa de surparea ordinii constituționale p.p. de art.96 și 97 C.P., comb. cu art.207 C.P. și trecerea frauduloasă a frontierei p.p. de art.579 C.J.M.-

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p. de art.227 al.1, 2, 3 C.P., sunt întrunite în speță, intrucât: 1).Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Grigore

Niculescu Buzesti a fost trimis de acuzatul Iuliu Maniu sa ia contact si sa trateze in numele sau cu agentii serviciului de spionaj american, in scopul aratat in cele trei aliniate de sub art. 227 C.P., si cand el a acceptat pr punerea; 2). Hotararea a fost luata de comun acord de mai mult de doua persoane, intruost s'a stabilit ca intre toti acuzatii: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Grigore Niculescu Buzesti si ceilalti, a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infractiunile prevazute in cele trei aliniate de sub art. 227 C.P., adica tradare, razboiu contra statului, surparea o dinai constitutionale, razvratire si insurctie armata, dupa cum s'a aratat la expunerea in fapt si apoi legatura cu reprezentantii puterilor straine, crearea de organizatii clandestine de goc, tentativa creierii unui guvern fantoma in strainatate si a unei armate peste frontiera; 4). Intenționarea frauduloasă rezultă din vorbire cu care a încercat, de înțelegerea avute cu membrii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton și din cele stabilite în "Minuta" și "Memorandum", acuzatul era conștient de scopul propus, a activat pentru acest scop, care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democratic din România, el prevăzând finalitate criminală după care era gătirea independenței naționale a Statului Român, iar prin înțelegerea cu agentii unor puteri străine spre a provoca războiu contra statului, se tindea la distrugerea unității statului și prin aceasta se înlesnea să se aducă ocupație străină, instigare locuitorilor să se ridice în contra puterii constitutionale a statului, înarmarea lor unii contra altora spre a provoca războiu civil în țară și insurcționare armată, care era organizarea de trupe armate de goc, cărora le înlesnea procurarea de arme și muniții, adică acuzatul a urmat în mod voluntar și conștient scopul fraudulos al săvârșirii infractiunilor.-

Vădă în vedere că fapta acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, de a fi căutat să gătirea independența națională a Statului Român, prin cele stabilite în planul complotului "Memorandum", cu agentii serviciului de spionaj american și din înțelegerea și cu asentimentul acuzatului Iuliu Maniu, omise de a fi contribuit la înființarea în străinătate a unui organ de conducere al organizațiilor conspirative, puse sub control american, care organ urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din țară, din care scop a plecat clandestin din țară, pe bordul unui avion american, iar după fuga lui în străinătate, pe baza împuternicirilor speciale

... de acuzatul Iuliu Maniu și de ceilalți doi șefi ai partidelor
de opoziție și în conformitate cu planul completului "Memorandum",
s'apăsă în fruntea contrului completist din strălucire, menți-
nând mai departe logica cu organele serviciului de spionaj ame-
rican, de a se continua cele stabilite în planul completului,
prin care tentativa de a se crea în strălucire o armată
care la momentul oportun să acționeze concențiat cu cea din
țară și să înlesnească trupelor americane trecerea lor pe terito-
riul românesc, constituie în drept crime de înaltă trădare prev.
și pen. de art. 184 al. 1. C. P. și art. 136 al. 2. C. P. -

Considerând că elementele constitutive prev. de art.
184 C. P., sunt îndeplinite, întrucât acest fapt are ca
faptă săvârșită de un cetățean român cu intențiune a comite crime
de trădare, ori acuzatul Grigore Niculescu Buzăni, a săvârșit
fapta de mai sus și are cetățean român, dar întru, întru întru
se rezulta din voiașă și activitatea desfășurată, din cele stabili-
te cu agenții serviciului de spionaj american, conștient că
activitatea sa ducea la supunerea teritoriului românesc
suveranității unui stat străin, deci la pierderea independenței
statului, adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul
fraudulos al săvârșirii acestui infracțiune.

Că, și elementele prev. de art. 136 al. 2. C. P. sunt îndeplinite,
întrucât acuzatul are cetățean român și intențiune
frauduloasă rezulta din activitatea desfășurată cu voiașă, și fiind
omul de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului
Național Țărănesc, care din cauza din declarațiile inculpa-
tului Ion de Hecșony-... și din cele scrise la acuzatul
Iuliu Maniu, șeful misiunii americane din România, Norton
Berry, care tindem la provocarea de război între statului.
Înlesnirea ocupării străine în înțelegere cu agenții unor gu-
verne străine, în speță cu agenții serviciului de spionaj ame-
rican, adică acuzatul a urmărit și a săvârșit în mod voluntar și conștient
scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii.

Având în vedere că din activitatea desfășurată de
acuzatul Grigore Niculescu Buzăni în cadrul completului, se
constată la scopul urmărit și că acesta prevăzut în art. 136
C. P. deoarece a luat hotărârea de comun acord cu acuzatul Iuliu
Maniu, șeful Partidului Național Țărănesc și ceilalți acuzați,
ca comiterea de violență cu săgeți și arme străine,
contra răsturnarea prin forță a regimului democratic din România,
pentru acestea ducând la scopul de a se schimba forma consti-
tuțională a statului, în care scop prin activitatea sa

tindea la instigare a locuitorilor să se ridice în contra puterii constituționale a Statului.

Că, prin acțiunea desfășurată în cadrul acestui complot se tindea și la scopul prevăzut în art. 210 C.P., instigare a locuitorilor de a se înarma unii contra altora se deduce din activitatea depusă de acuzat ca om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, după ce a întocmit planul complotului a fugit în străinătate, punându-se în fruntea grupului de complotiști de acolo, în vederea creierii guvernului ~~de rezistență~~ ^{Lautou}, el continuând a avea legături cu agentii străini în vederea scopului propus de a se provoca războiu civil care mai rezultă și din scrisorile trimise din străinătate, acuzatului Maniu și din modul clandestin de a lucra în legătură cu realizarea planului complotului.

Că, deasemenea prin activitatea acuzatului se urmărea și scopul prevăzut de art. 211 C.P., întrucât punerea la cale de a se organiza trupe armate se deduce din aceea că s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu al cărui om de încredere era și fiind la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzatului Iuliu Maniu, Ion Mihaleche și ceilalți, a întocmit planul complotului cu agentii serviciului de spionaj american, în care plan se prevedea și organizarea de trupe armate atât în țară cât și în străinătate, cari să acționeze concomitent ^{la} ora "H" stabilită cu agentii americani, adică avea de scop atât organizarea trupelor și înarmarea lor cât și provocarea insurecției armate contra puterii Statului.

Astfel fiind rezultă că sunt întrunite toate elementele infracțiunii de complot în scop de trădare de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată.

Având în vedere că sunt întrunite și elementele cerute de art. 96, 97 C.P. comb. cu art. 207 C.P. - tentativă de surparea ordinii constituționale, întrucât așa cum s'a arătat mai sus acuzatul a luat hotărârea de a comite acte de violență pentru răsturnarea prin forță a regimului democratic din România, cu scopul de a schimba forma constituțională a Statului, și de a întrona din nou regimul burghezo-capitalist, căutând conform planului complotului să instige pe locuitori să se ridice în contra puterii constituționale, dar fără să se fi trecut la executarea acestei hotărâri, iar

intențiunea culpabilă rezultă din activitatea dusă în legătură cu stabilirea planului complotului dintre el ca împuternicit al șefului Partidului Național Tărănesc și agentii serviciului de spionaj american; din fuga lui în străinătate și din activitatea dusă în fruntea grupului complotist de acolo, în vederea aceluiași scop, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii acestei infracțiuni, dar nu s'a ajuns să se pună în executare această hotărâre;

Cu privire la infracțiunea din art. 186 al. 2 C.P. reținută în sarcina acuzatului Grigore Niculescu Buzescu și arătată mai sus, rezultă că elementele acestei infracțiuni sunt întrunite deoarece acuzatul era cetățean român și din activitatea depusă în cadrul planului complotului "Memorandum" stabilit între el ca împuternicit al acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc și agentii Serviciului de Spionaj American Hall și Hamilton, rezultă intențiunea frauduloasă de a ajuta să pătrundă pe teritoriul țării trupele străine, adică a urmărit cu intențiune frauduloasă și conștient scopul delictos de a provoca războiul contra Statului Român și de a aduce ocupațiune străină în țară.

4 Infine, fapta acuzatului Grigore Niculescu Buzescu, de a fi acceptat să plece clandestin în străinătate, trecând fraudulos frontiera țării în Octombrie 1946, din îndemnul acuzatului Iuliu Maniu și cu ajutorul reprezentanților misiunii militare americane pe bordul unui avion militar american și după ce a ajuns în străinătate, pe baza împuternicirilor speciale date de acuzatul Iuliu Maniu șef al Partidului Național Tărănesc și de ceilalți doi șefi ai Partidelor de opoziție, în conformitate cu planul complotului, acuzatul s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate, luând conducerea acestui grup de complotiști ce urma să formeze guvernul fantomă ~~naționalist~~, în care scop el a menținut mai departe legăturile cu agentii străină, constituie în drept infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 579 C.J.M.

Având în vedere că elementele cerute de art. 579 C.J.M. sunt întrunite în speță întrucât: 1). Faptul material al eșirii clandestine din țară constă în acela că acuzatul Grigore Niculescu Buzescu a eșit din țară în Octombrie 1946, în

ascuns prin locuri nepermise, pe bordul unui avion american; 2). Eșirul din țară s'a făcut prin alte locuri decât cele destinate trecerii călătorilor și fără formele legale; 3). Intențiunea delictuoasă rezultă din voința de a pleca din țară pe cale clandestină și din cunoștința sa că acest fapt este pedepsit de lege, adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Acuzatul Grigore Gafencu aflându-se în străinătate a refuzat să se întoarcă în țară și ca membru al complotului din străinătate, a participat la creierea fondului de 6 milioane franci elvețieni, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elvețieni, pentru realizarea în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de Stat; împreună cu acuzații Grigore Niculescu Buzzești, Alexandru Cretzeanu și Constantin Vișoianu, a dus activitate care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste americane și engleze și ca urmare dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu, a zădărnicit în mod permanent și asiduu acțiunile guvernului legal al țării cu caracter de politică externă iar prin presă și prin legăturile cu agenții străini a calomniat în mod permanent regimul democrat actual și a căutat să obțină amestecul guvernelor străine, american și englez în treburile interne ale Statului Român și înfine cu ocazia conferinței de pace dela Paris a prezentat din partea acuzatului Iuliu Maniu, acel memoriu care a avut ca rezultat pentru România, de a i se impune condițiuni grele prin tratatul de pace, după cum reiese din declarațiunile acuzatilor Ion De Mocșony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzzești și Iuliu Maniu și din scrisorile sale aflate la dosarul de documente.

Având în vedere că faptele acuzatului Grigore Gafencu de mai sus arătate, constituiesc în drept infracțiunile de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184, 186, C.P. art. 207, 210 și 211 C.P.; crima de înaltă trădare p.p. de art. 184 C.P. și tentativa de surparea ordinii constituționale prev. și pen. de art. 96, 97 C.P. comb. cu art. 287 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prev. și pen. de art. 227 al. 1, 2, 3 C.P. sunt întrunite în speță deoarece: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Grigore Gafencu a acceptat să facă parte din grupul complotiștilor din străinătate, complot care avea de scop infracțiunile dela cele trei alineate de sub art. 227 C.P.; 2). Hotărârea a fost luată de mai mult de două persoane și s'a stabilit că între acuzații Grigore Gafencu, Grigore Niculescu Buzzești, Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Constantin Vișoianu,

Alexandru Cretzianu și alții, a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunile prev. în cele trei aliniate de sub art. 227 C.P., adică trădare, războiu contra Statului, surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, așa cum s'a arătat la expunerea faptică și în special legătura cu agentii străini și cu cercurile imperialiste în timp ce se afla în străinătate, căutarea de a obține amestecul guvernelor străine englez și american în afacerile interne ale României; 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința acuzatului cu care a lucrat și din aceea că la conferința de pace de la Paris, a prezentat memoriul în numele acuzatului Iuliu Maniu, care a avut urmări dezastroase pentru Statul Român, coroborat cu scrisorile sale către acuzatul Iuliu Maniu și calomniile aduse regimului democrat din țară; acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în acest scop, care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă, care era: stîrbirea independenței Statului Român, iar prin legătura cu agentii străini și cu cercurile imperialiste spre a provoca războiu contra Statului și aducerea de ocupație străină, se tindea la distrugerea Statului, la instigarea locuitorilor de a se ridica contra puterilor constituționale ale Statului, înarmarea lor unii contra altora de a provoca războiu civil în țară, și la insurecționarea armată, creiarea de organizațiuni de trupe de soc în străinătate, cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni, pentru a acționa în vederea scopului propus.

Având în vedere că prin faptele acuzatului de a fi zădărnicit permanent și asidu încercările guvernului legal al țării, de însănătoșire și progresare a politicii interne, de a fi calomniat în presă regimul democrat actual din țară, și de a fi căutat să obțină amestecul guvernelor străine în treburile interne ale țării, se tindea la scopurile prevăzute în art. 184 al. 1 C.P. și art. 186 al. 2 C.P.; întrucât din activitatea desfășurată în grupul complotiștilor din străinătate și în special de activitatea sa desfășurată la conferința de pace de la Paris, acuzatul era conștient și-și da seama că activitatea sa duce la stîrbirea independenței Statului Român și la supunerea teritoriului Statului Român suveranității unui stat străin și la provocarea de război contra Statului și prin aceasta se tindea la înlesnirea de ocupație străină în înțelegere cu agentii unor puteri străine; astfel că, elementele infracțiunii de complot în scop de trădare și de război contra Statului sunt pedepșite întrunite.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată de acuzatul Grigore Gafencu în cadrul complotului se tindea la scopul prevăzut în art. 207 C.c., deoarece în comun acord cu ceilalți acuzați a hotărât să comită acte de violență cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forță a regimului democratic din România, în scopul de a schimba forma constituțională a țării în care scop se tindea la instigarea locuitorilor țării de a se ridica în contra puterii constituționale a statului și deci elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale sunt intrinsece în speță.-

Că, prin acțiunea sa desfășurată în cadrul acestui complot se tindea și la scopul prevăzut în art. 213 C.c., întrucât activitatea sa desfășurată cu ea de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Țărănesc, tindea la instigare, locuitorilor să se înarma unii contra altora, mai ales că el făcea parte din grupul de complotiști care urma să formeze guvernul fantomă din care activitatea rezultă și scopul de a provoca război civil în țară, toate acestea compoartate cu acțiunea întreprinsă la conferința de pace de la Paris, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de răsturnare sunt dovedite de deplin implinite.-

Că, de asemenea prin activitatea sa în cadrul complotului se tindea și la scopul prevăzut în art. 211 C.c. deoarece acuzatul s'a conformat dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Țărănesc, care în curent cu activitatea complotistă a acuzatului și a ceilalți acuzați, avea o activitate din care se desprinde că se urmărea să se pună la cale organizarea de trupe armate în țară și străinătate, ca să acționeze concomitent la a anula ori destabiliza de căi care au întocmit planul complotului, din acestea evidențiindu-se scopul către care se tindea de a stat organizarea trupelor și înarmarea lor cât și către provocarea insurecției armatei contraputerii statului și astfel elementele infracțiunii de complot în scop de insurecționare armată sunt și acestea intrinsece.-

Considerând că din activitatea acuzatului Grigore Gafencu rezultă că sunt intrinsece elementele constitutive ale crimei de trădare p.p. de art. 184 C.c. care arată că orice faptă săvârșită de un cetățean român în scopul de a stărbi independența statului cu intențiune constituie crimă de trădare, ori așa cum s'a arătat mai sus acuzatul Grigore Gafencu a avut o activitate complotistă caracterizată prin aceea că făcea parte din grupul complotiștilor din străinătate, avea legături cu agenții străini și cu cercurile

ialiste, căutând să obțină amestecul guvernelor străine în treburile interne ale României, el fiind acela care a prezentat la conferința păcii de la Paris memoriul în numele acuzatului Iuliu Maniu care a avut urmări dezastruoase pentru Statul Român, era conștient că activitatea sa dăde la atirbirea independenței naționale a Statului, adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delicat al săvârșirii infracțiunii, prin care se evidențiază intențiunea culpabilă în săvârșirea acestei infracțiuni.-

Că prin acceptarea dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu și prin activitatea opusă, acuzatul Grigore Gafencu a luat hotărârea de a comite acte de violență cu scopul de a schimba forma constituțională a Statului Român, fără a se fi trecut la executarea acestor acte, din care activitatea și în special din acțiunea dusă la conferința de pace de la Paris și din scrisorile sale trimise în țară rezultă și intențiunea frauduloasă, astfel că sunt intrinsece și elementele infracțiunii de tentativă de surparea ordinii constituționale p.p. de art. 96, 97 C.P. comb. cu art. 207 C.P.-

Acuzatul Alexandru Cretzianu aflându-se în străinătate, refuză să se întoarcă în țară și în calitate de membru al centrului completat din străinătate, ca om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, împreună cu acuzatul Grigore Gafencu și apoi cu acuzatul Grigore Niculescu Buzesti și Constantin Vigoianu, a adus activitate care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste engleze și americane, el fiind acela care a cheltuit împreună cu acuzații Grigore Gafencu, Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Vigoianu și alții din fondul special constituit din banii Statului, peste 3 milioane franci elvețieni, pentru realizarea în străinătate, a acțiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de stat în curs, având și sprijinul cercurilor imperialiste anglo-americane, prin activitatea sa a zădărnicit acțiunile guvernului cu caracter de politică externă, a calomniat regimul democrat și a căutat să obțină amestecul guvernelor străine în treburile interne ale României, activitate rezultată din declarațiile acuzaților Ion De Mocsny-Styrcea, Victor Radulescu Pogoneanu și din scrisorile aflate la dosarul cu documente, vol. 6.-

Având în vedere că faptele acuzatului Alexandru Cretzianu arătate mai sus constituiesc în drept infracțiunile de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răsvratire, de insurecție armată p.p. de art. 227 C.P. al. 1, 2, 3 comb. cu art. 184 pet. 1., 186 al. 2 C.P., 207, 210, 211 C.P.; crima de înaltă trădare p.p. de art. 184 pet. 1 C.P. și tentativă de surparea ordinii constituționale p.p. de art. 96, 97 C.P. comb. cu art. 207 C.P.-

Având în vedere că elementele crimei de complot prev. de

art.227 al.1,2,3,C.P.sunt întrunite în speță,intrucât: 1).Hotărârea a fost lăsată când acuzatul a acceptat să facă parte din grupul complotiștilor din străinătate,complot ce avea scopul arătat la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.;2).Hotărârea a fost lăsată de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzații Alexandru Cretzianu,Constantin Vișoianu,Grigore Gafencu,Grigore Niculescu Buzesti,Iuliu Maniu,Ion Mihelache și alții,a existat un perfect acord; 3).Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.adică: trădare,războiu contra Statului,surparea ordinii constituționale,răzvrătire și insurrecție armată,așa cum s'a arătat la expunerea în fapt,în special legătura grupului din străinătate cu grupul complotist din țară,întrebuințarea din fondul special de 6 milioane franci elvețieni constituit din banii Statului Român,a peste 3 milioane franci elvețieni, pentru realizarea scopurilor criminale de a se pregăti lovitura de Stat și căutarea de a se putea obține amestecul guvernelor străine în afacerile interne ale României;4).Intențiunea frauduloasă rezultă din voința acuzatului cu care a lucrat și din întrebuințarea fondului special format din banii Statului,transfărat pe numele său de acuzatul Constantin Vișoianu pe când era ministrul Afacerilor Externe,în scopul arătat,coroborat cu scrisorile acuzatului trimise în țară,acuzatul era conștient de scopul propus,a activat pentru acest scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România,el prevăzând finalitatea criminală propusă,care era stîrbirea independenței naționale a Statului Român,iar prin legătura cu agenții străini se provoca războiu contra Statului și se aducea ocupațiune străină,prin aceasta se tindea la distrugerea Statului,la instigarea locuitorilor de a se ridica contra puterilor constituționale ale Statului,înarmarea lor unii contra altora,de a provoca războiu civil în țară și la insurecționarea armată care era organizarea de trupe de soc în străinătate,cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată de acuzat se tindea la scopul prevăzut în art.184 al.1 și 186 al.2 C.P., întrucât acuzatul a zădărnicit permanent și asidu încercările guvernului legal al țării de însănătoșire și progresare a politicii interne,a calomniat prin presă regimul democrat actual și a căutat să obțină amestecul străin în treburile interne ale României,întrebuințând în acest scop peste 3 milioane franci elvețieni din avutul Statului,însușiți în scop de a face propagandă împotriva intereselor țării,acuzatul era conștient că activitatea sa tindea la supunerea teritoriului Statului Român suveranității unui Stat străin,deci se

tindea la stîrbirea independenței Statului și la provocarea de războiu contra Statului și prin aceasta la înlesnirea de ocupație străină în înțelegere cu agenții unor puteri străine, astfel că elementele crimei de complot în scop de trădare și de război contra Statului sunt pe deplin întrunite.

Că, prin faptele acuzatului se tindea și la scopul prevăzut de art. 207 C.P., întrucât de comun acord cu ceilalți acuzați, a hotărât să comită acte de violență cu sprijinul unor puteri străine, pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, în scopul de a schimba forma constituțională, în care scop a căutat să instige pe locuitorii țării să se ridice în contra puterii constituționale a Statului; deci sunt întrunite elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Având în vedere că prin acțiunea dusă în cadrul complotului se tindea și la scopul prevăzut în art. 210 c.p. care reiese din activitatea desfășurată de acuzat în străinătate, fiind în legătură cu șeful Partidului Național Tărănesc și cheltuind din fondul special format din avutul Statului, blocat pentru această acțiune, tinzându-se către instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora, el făcând parte din grupul de complotiști din străinătate, care urmau să formeze ^{acoleții} ~~guvernul de rezistență~~, din care activitate rezultă că se urmărea scopul de a se provoca război civil în țară, care mai rezultă și din scrisorile trimise în țară acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire sunt pe deplin întrunite.

Că, de asemenea prin activitatea desfășurată în cadrul complotului se tindea și către scopul prevăzut în art. 211 C.P., aceasta rezultând din faptul că s'a conformat dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc și era la curent cu activitatea complotistă a acestuia și a celorlalți acuzați din activitatea sa evidențiindu-se că se urmărea organizarea de trupe armate în țară și străinătate, care să acționeze concomitent la o anumită oră stabilită prin cei cari au întocmit planul complotului, scop cunoscut de acuzatul Cretzianu și astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de insurecție armată sunt întrunite atât în ce privește organizarea de trupe și înarmarea lor cât și provocarea insurecției armate către care se tindea.

Având în vedere că în speță sunt întrunite și elementele crimei de trădare prevăzută de art.184 al.1 C.P., deoarece acuzatul avea calitatea de cetățean român, a comis faptele de mai sus și anume: a zădărnicit permanent și asidu încercările guvernului legal al țării de însănătoșire și progresare a politicii interne a calomniat prin presă regimul democrat din România, a căutat să obțină amestecul străin în treburile interne ale țării în care scop a întrebuințat peste 3 milioane franci elvețieni din avutul Statului, bani cheltuiți din acel fond special pus la dispoziția sa de acuzatul Vișoianu pe când era ministru de Externe, iar intențiunea culpabilă rezultă din voința cu care a activat și din toată acțiunea desfășurată în grupul complotiștilor din străinătate și în special din activitatea dusă în urma întrebuințării fondului de peste 3 milioane franci elvețieni ce aparțineau țării, acuzatul era conștient că activitatea sa duce la supunerea teritoriului Statului Român unui stat străin, deci la stirbirea independenței naționale a Statului Român, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul criminal al săvârșirii acestei infracțiuni.

În fine, considerând că prin acceptarea dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu și prin activitatea depusă, acuzatul Alexandru Cretzianu a luat și hotărârea de a comite acte de violență cu scopul de a schimba forma constituțională a Statului Român, fără însă să fi trecut la executare, din care activitate și în special din întrebuințarea fondului de 6 milioane franci elvețieni, însușiți pentru propagandă în contra actualului regim democrat din România și din scrisorile trimise în țară rezultă intențiunea frauduloasă și astfel, sunt întrunite și elementele infracțiunii de tentativă de surparea ordinii constituționale p.p. de art.96, 97 c.p. comb. cu art.207 C.P.

Acuzatul Constantin Vișoianu, membru al complotului din străinătate, om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu și la curent cu întreaga activitate complotistă a acestuia și a celorlalți acuzați, împreună cu acuzații Alexandru Cretzianu, Grigore Gafencu și apoi cu Grigore Niculescu Buzești, a dus activitate care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el fiind acela care a transferat pe când era ministru de Externe suma de 6 milioane franci elvețieni bani ai Statului Român, de la Ankara la Berne, pe care sumă a pus-o la dispoziția acuzatului Alexandru Cretzianu care a cheltuit ^{din} acest fond peste 3 milioane franci elvețieni împreună cu acuzatul Grigore Gafencu, Grigore

Niculescu Buzesti și alții din grupul din străinătate, în scopul realizării în străinătate a acțiunilor criminale, în vederea loviturii de Stat în pregătire, având și ajutorul cercurilor imperialiste engleze și americane, prin activitatea sa a zădărnicit acțiunile guvernului cu caracter de politică internă, a calomniat regimul democrat actual și a căutat să obțină amestecul guvernelor străine în afacerile interne ale României, activitate rezultată din declarațiunile acuzaților Vistor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzesti, Ion De Mocsöny-Styrcea și din dosarul cu documente în care se află scrisorile sale și a celorlalți acuzați.

Având în vedere că faptele de mai sus reținute în sarcina acuzatului Alexandru Vișoianu, constituiesc în drept infracțiunile de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată, p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210, și 211 C.P., crima de înaltă trădare p.p. de art. 184 al. 1 C.P., tentativa de surparea ordinii constituționale p.p. de art. 96 97 C.P. comb. cu art. 207 C.P. și întrucât a plecat clandestin din țară pe bordul unui avion american acest fapt constituie în drept delictul de trecere frauduloasă a frontierei, prev. și pen. de art. 579 C.J.M.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. sunt întrunite în speță, deoarece: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat să facă parte din grupul complotiștilor din străinătate, în care scop a și plecat clandestin din țară în toamna anului 1946, complot ce avea scopul arătat la cele trei aliniate de sub art. 227 C.P.; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord cu mai mult de două persoane, deoarece s'a stabilit că între acuzații Constantin Vișoianu, Alexandru Cretzianu, Grigore Gafencu, Grigore Niculescu Buzesti, Iuliu Maniu, Victor Rădulescu Pogoneanu, Ion Mihelache și ceilalți a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art. 227 C.P. adică: trădare, război contra Statului, surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt, în special legătura grupului din străinătate cu grupul complotist din țară, întrebuințarea fondului special de 6 milioane franci elvețieni pentru propagandă și realizarea scopului criminal de a se pregăti lovitura de Stat, fond pe care în calitatea sa de ministru al Afacerilor Străine, l-a

transferat dela Ankara la Berna și trecut pe numele acuzatului Alexandru Gretzianu și faptul că a căutat să obțină amestecul guvernelor străine în treburile interne ale României; 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat, din modul cum a acționat în transferarea fondului de 6 milioane franci elvețieni ce aparține Statului și pe care l-a pus la dispoziția complotiștilor, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elvețieni, coroborat cu scrisorile acuzatului trimise în țară și cu fuga lui peste frontieră pe bordul unui avion american, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat pentru acest scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală depusă, care era stîrbirea independenței naționale a Statului, iar prin legătura cu agentii străini se provoca război contra Statului și aducerea de ocupație străină prin aceasta tinzându-se la distrugerea Statului, la instigarea locuitorilor de a se ridica contra puterilor constituționale ale Statului, înarmarea lor unii contra altora spre a provoca război civil în țară și la insurecționarea armată care era organizarea de trupe de șoc în străinătate, cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată de acuzat se tindea la scopul prevăzut în art. 184 și 186 C.P., deoarece acuzatul a zădărnicit permanent și asidu încercările guvernului legal al țării, de însănătoșire și progresare a politicii interne, a calomniat în presă regimul democrat actual și a căutat să obțină amestecul străin în treburile interne ale țării, în care scop a transferat și fondul de 6 milioane franci elvețieni, pe când era ministru de Externe, pe numele acuzatului Gretzianu la Berna, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elvețieni din avutul Statului în scop de propagandă împotriva intereselor țării, acuzatul era conștient că activitatea sa tindea la supunerea teritoriului Statului Român, suveranității unui stat străin, deci se tindea la stîrbirea independenței naționale a Statului și la provocarea de război contra Statului și prin aceasta la înlesnirea de ocupație străină în înțelegere cu agentii unor puteri străine, astfel că elementele crimei de complot în scop de trădare și de războiu contra Statului, sunt pe deplin întrunite.

Că, prin acțiunea acuzatului se tindea și la scopul prevăzut în art. 207 C.P., deoarece de comun acord cu ceilalți acuzați a hotărât în cadrul complotului să comită acte de violență cu sprijinul unor puteri străine, pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, cu scopul de a schimba forma constituțională, în care scop se urmărea instigarea locuitorilor țării să se ridice

în contra puterii constituționale a Statului, deci sunt întrunite elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată în cadrul complotului de către acuzat, se tindea și la scopul prevăzut în art. 210 C.P., care rezultă din acțiunea dusă în străinătate, fiind în legătură cu grupul complotist din țară și din aceia că în calitate sa de ministru al Afacerilor Străine a dispus transferarea unui fond de 6 milioane franci elvețieni ce aparțineau Statului, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elvețieni, în scop de propagandă împotriva intereselor țării, activitate din care rezultă că se urmărea instigarea locuitorilor țării de a se înarma unii contra altora, acuzatul făcând parte din grupul de complotiști din străinătate, care urmau să formeze guvernul *fantasma*, din care se evidențiază că se urmărea provocarea de război civil în țară, completată cu fuga lui peste graniță și scrisorile trimise, fiind în înțelegere cu acuzatul Iuliu Maniu, Victor Rădulescu Pogoneanu și ceilalți complotiști, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire sunt de asemenea întrunite.

Că de asemenea prin acțiunea desfășurată în cadrul acestui complot se tindea și către scopul prevăzut de art. 211 C.P., care rezultă din faptul că s'a conformat dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc, și era la curent cu activitatea complotistă a acestuia și a celorlalți acuzați fugind chiar peste graniță în urma acestor dispoziții, în scopul de a intra în grupul complotiștilor din străinătate, după ce a dispus transferarea fondului de la Ankara la Berna, din care s'a cheltuit pentru propagandă împotriva intereselor țării, din acestea evidențiindu-se o activitate din care se desprinde că se urmărea punerea la cale de organizare de trupe armate în țară și străinătate, care să acționeze concomitent la o anumită oră stabilită de cei care au întocmit planul complotului, scop cunoscut de acuzatul Vișoianu, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de insurecție armată sunt întrunite, atât în ce privește organizarea de trupe și înarmarea lor cât și provocarea insurecției armate spre care se tindea.

Având în vedere că sunt întrunite și elementele crimei de trădare prevăzută în art. 184 al. 1 C.P., întrucât acuzatul avea calitatea de cetățean român, a comis faptele de mai sus, și anume a zădărnicit permanent încercările guvernului legal al

țării, de însănătoșire și progresare a politicei interne, a calomniat prin presă regimul democrat din România, a căutat să obțină amestecul străin în treburile interne ale țării, în care scop a transferat și fondul de 6 milioane franci elvețieni, pe când era ministru de Externe dela Ankara la Berna, și trecut pe numele acuzatului Alexandru Cretzianu, iar intențiunea culpabilă rezultă din voința cu care a activat și din toată acțiunea desfășurată în grupul complotiștilor din străinătate și în special din acțiunea dusă în urma transferării și întrebuințării fondului de peste 3 milioane franci elvețieni, ce aparțineau țării, acuzatul era conștient că activitatea sa duce la supunerea teritoriului Statului Român, unui stat străin, deci la știrbirea independenței naționale a Statului, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul criminal al săvârșirii acestei infracțiuni.

În fine, considerând că prin acceptarea dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu și prin activitatea depusă, acuzatul Constantin Vișoianu, a luat și hotărârea de a comite acte de violență, cu scopul de a schimba forma constituțională a Statului Român, fără însă să fi trecut la executare, din care activitate și în special prin faptul că a dispus transferarea fondului de 6 milioane franci elvețieni, din care s'a cheltuit pentru propagandă contra actualului regim democrat și din merisoriile trimise în țară rezultă intențiunea frauduloasă și astfel sunt întrunite și elementele infracțiunii de tentativa de surparea ordinii constituționale, prev. și pen. de art. 86, 87 C.P. comb. cu art. 207 C.P.

Având în vedere că fapta acuzatului Constantin Vișoianu, de a fi acceptat să plece clandestin în străinătate, trecând fraudulos frontiera în Octombrie 1946, din îndemnul acuzatului Iuliu Maniu și cu ajutorul reprezentanților misiunii americane în România, pe bordul unui avion militar american, iar după ce a ajuns în străinătate a intrat în rândurile complotiștilor, făcând parte din grupul celor care urmau să formeze guvernul de rezistență, în care scop a menținut mai deoarte legăturile cu agentii străine, constituie în drept infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei, p.p. de art. 579 C.J.M.

Având în vedere că elementele constitutive ale acestei infracțiuni sunt întrunite în speță, întrucât: 1). Faptul material al eșirii din țară în mod clandestin constă în aceea că acuzatul a eșit din țară în Octombrie 1946 în ascuns; 2). Prin locuri nepermise pe bordul unui avion militar american, eșirea din țară făcându-se prin alte locuri decât cele destinate trecerii călătorilor și fără formele legale; 3). Intențiunea delictuoasă rezultă din voința de a

pleca din țară pe cale clandestină și din activitatea depusă în scopul plecării și după ce a ajuns în străinătate, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii acestei infracțiuni.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, intim colaborator al acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, omul de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc, la curent cu întreaga activitate complotistă a acestora, în timpul când Grigore Niculescu Buzesti, se afla în țară, a dat directive grupului de complotiști din străinătate, din ordinul acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, iar după fuga acestuia din țară, a organizat legăturile acuzatului Iuliu Maniu cu acest grup prin personalul misiunilor americane și engleze din România. În Septembrie 1946, Victor Rădulescu Pogoneanu a participat cu Grigore Niculescu Buzesti, la tratativele duse de acesta cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton și la stabilirea Minutei complotului, iar după plecarea acestuia din țară a organizat un sistem permanent de sustragerea documentelor secrete din arhivele și camera de cifru dela Ministerul Afacerilor Străine, personal și prin instigarea acuzaților Florin Roșiu, Camil Demetrescu, Emil Oprisan și Emil Lăzărescu, funcționari la acest departament, documente cari au fost predate grupului de complotiști din străinătate și reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, după cum s'a stabilit din declarațiile acuzatilor Emil Oprisanu, Camil Demetrescu, Radu Niculescu Buzesti, Ion De Mocsony-Styrcea, Emil Lăzărescu, Florin Roșiu, coroborate cu recunoașterea sa, după ce împreună cu acuzatul Radu Niculescu Buzesti și cu ajutorul reprezentanților serviciului de spionaj american au organizat fuga din țară a acuzatului Constantin Vișoianu, pe bordul unui avion militar american.

Având în vedere că faptele acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu mai sus arătate, constituiesc în drept infracțiunile de: complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată, p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P. și instigare la crima de înaltă trădare prin necredință p.p. de art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prevăzute de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. sunt întrunite în speță întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci

când acuzatul a acceptat și a luat parte cu acuzatul Grigore Niculescu Buzesti la tratativele duse de acesta din ordinul acuzatului Iuliu Maniu cu reprezentanții serviciului de spionaj american și s'a întocmit "Minuta" antemergătoare Memorandumului, planul complotului, continuată când a dat directive grupului din străinătate și apoi când a făcut legătura acuzatul Iuliu Maniu cu grupul de complotiști din străinătate, prin misiunile anglo-americane, în scopul arătat la cele trei aliniate de sub art. 227 C.P. 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu, Grigore Niculescu Buzesti, Victor Rădulescu Pogoneanu, Constantin Vișoianu, Alexandru Cretzianu și ceilalți acuzați a existat un perfect acord 3). Scopul a fost de a comite infrecțiunile prevăzute în cele trei aliniate de sub art. 227 C.P., adică: trădare, război contra Statului, surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, după cum s'a arătat la expunerea faptelor, apoi legătura cu reprezentanții puterilor străine, creierea de organizațiuni clandestine de soc, tentativa creierii unui guvern fantomă ~~peste~~ ~~rezistență~~ în străinătate și a unei armate peste frontieră care să acționeze concomitent cu cea din țară la acea oră "H", stabilită de complotiști la redactarea planului complotului, de care acuzatul a avut cunoștință cum a și recunoscut; 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat, din întrevederile pe care le-a avut cu membrii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, din legăturile cu acuzatul Iuliu Maniu și stabilirea legăturii cu grupul complotiștilor din străinătate și din cele stabilite în convorbirile avute în Septembrie 1946 când s'a pus bazele complotului și s'a redactat Minuta antemergătoare Memorandumului, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă care era: stirbirea independenței Statului, iar prin legătura și înțelegerea cu agenții străini spre a provoca războiu contra Statului, se tindea la distrugerea unității Statului și prin aceasta se înlesnea ocupațiunea străină, instigare a locuitorilor să se ridice contra puterilor constituționale ale Statului, înarmarea lor unii contra altora spre a provoca războiu civil în țară și insurecționarea armată care era organizarea de trupe armate de soc, cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, în cadrul acestui complot se tin-

dea la scopul prevăzut în art.184 și 186 C.P.,adică știrbirea independenței naționale a Statului Român și războiul contra Statului,deoarece acuzatul a stabilit legătura cu agentii americani prin acuzatul Grigore Niculescu Buzescu, care era împuternicitul special al acuzatului Iuliu Maniu, ca șef al Partidului Național Tărănesc, a făcut legătura acuzatului Iuliu Maniu cu grupul complotist din străinătate, a contribuit la înființarea acestui organ de conducere al organizațiilor conspirative puse sub control american care urma să aibă caracterul unui guvern, a menținut legătura cu organele serviciului de spionaj america, pentru a se continua cele stabilite în planul complotului, printre cari tentativa de a se crea în străinătate o armată care la momentul oportun să acționeze contomitent cu cea din țară și să înlesnească trecerea trupelor străine pe teritoriul României, împrejurări din care rezultă că elementele infracțiunii de complot în scop de trădare și de război contra Statului sunt pe deplin întrunite.

Că, din activitatea depusă de acuzatul Pogoneanu în cadrul acestui complot rezultă că se tindea și la scopul prevăzut în art.207 C.P., întrucât acuzatul a luat hotărârea de comun acord cu acuzatul Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc, cu acuzatul Grigore Niculescu Buzescu membru marcant în partid, Radu Niculescu Buzescu, Constantin Vișoianu și alții, să comită acte de violență cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, scop care tindea la schimbarea formei constituționale a Statului, acuzatul și-a putut da seama că activitatea sa tinde către instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor constituționale ale Statului și astfel elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale, sunt pe deasemenea pe deplin împlinite.

Considerând că din aceeași activitate a acuzatului rezultă că se urmărea și scopul arătat în art.210 C.P., întrucât acuzatul ca om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu și de legătură al acestuia și intim colaborator al acuzatului Grigore Niculescu Buzescu, lăsat de acesta în țară pentru legătura dintre grupul din afară și Iuliu Maniu prin funcționarii misiunilor anglo-americeane, a continuat a avea legături cu agentii străini în vederea scopului propus, din care împrejurări rezultă că se tindea către scopul de a se provoca războiul civil, prin instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora ce se

evidențiază din toată activitatea acuzatului, încât elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire sunt întrunite.

Că, deasemenea tot din activitatea desfășurată de acuzatul Pogoneanu, rezultă că se urmărea și scopul prevăzut de art. 211 C.P. și anume din împrejurarea că s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu direct și prin intermediul acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, al căror colaborator și om de încredere era și fiind la curent cu întreaga activitate complotistă a acestora și a celorlalți acuzați, a luat parte la întocmirea planului complotului cu agenții serviciului de spionaj american, contribuind la întocmirea Minutelor acestui plan, în care se prevedea și organizarea de trupe armate în țară și străinătate, care să acționeze concomitent la ora stabilită cu agenții americani și deci și elementele infracțiunii de complot în scop de insurecționare armată sunt întrunite privitor la organizarea trupelor și înarmarea lor și la provocarea insurecției armate contra puterii Statului.

Având în vedere că fapta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu de a fi atras în acest complot pe acuzații Camil Demetrescu, Florin Roiu, Emil Oprisanu și Emil Lăzărescu, funcționari la Ministerul Afacerilor Străine, folosind situația sa de funcționar superior, consilier de legatie în Ministerul Afacerilor Străine și de a fi determinat pe acești acuzați să sustragă documente din Ministerul Afacerilor Străine și să aducă informațiuni constituind secrete de Stat, cari documente și informațiuni obținute, au fost livrate de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu mai departe centrului complotist din străinătate și reprezentanților misiunilor anglo-americeane din România, care nu aveau calitatea de a lua cunoștință de ele, constituie în drept infracțiunea de instigare la crima de înaltă trădare prin necredință prev. și pen. de art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 120 comb. cu art. 190 C.P. sunt întrunite, întrucât acuzatul ca funcționar public și fost funcționar public, la Ministerul Afacerilor Străine, a îndemnat pe acuzații de mai sus să sustragă documentele, acuzatul era cetățean român și intențiunea frauduloasă rezultă din doința sa cu care a lucrat și din aceea că a transmis documentele și informațiile culese unor persoane care nu aveau dreptul să ia cunoștință de ele, aceasta conform planului complotului, a determinat pe acuzații Oprisan, Florin Roiu și Lăzărescu să-i procure dela Ministerul Afacerilor Străine, informațiuni și documente constituind secrete de Stat, după ce el sustrăsese o cantitate apreciabilă de documente în cinci valize, din cari

numai o parte s'au înapoiat la Minister, întrucât parte au fost distruse iar o altă parte au fost trecută peste frontieră, informațiunile și documentele obținute dela acești trei acuzați le-a transmis mai departe grupului de complotiști din străinătate și reprezentanților misiunilor anglo-americeane din România, deci unor persoane și unor guverne străine cari nu aveau calitatea de a lua cunoștință de ele, de unde rezultă că acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Acuzatul Emil Opreșanu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, acceptând indemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, a sustras și transmis acestuia personal și prin acuzatul Florin Roșu, documente și informațiuni, telegrame cifrate etc., constituind secrete de Stat, care au fost date de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu reprezentanților misiunilor anglo-americeane din România, parte din aceste documente și informațiuni au fost transmise și centrului complotist din străinătate, prin acuzatul Alexandru Cretzianu, spre a servi la desăvârșirea complotului, apoi la Paris când a fost membru în delegația română la conferința de pace, delegația condusă de ministru de Externe depe atunci Gh. Tătăreanu, a stabilit legătura cu acuzatul Alexandru Cretzianu căruia i-a transmis informațiuni secrete de Stat, datorită lipsei de control a ministrului șef al delegației, iar pentru a putea comunica în secret cu complotiștii din țară în calitatea sa pe care o avea la Ministerul Afacerilor Străine, de director adjunct al cifrului și delegat la conferința de pace, a întocmit un supra-cifru pe care l-a transmis în țară acuzatului Emil Lăzărescu și înfine a ajutat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă dela Ministerul Afacerilor Străine, o cantitate aprecisibilă de documente în cinci valize, cari nu s'au mai înapoiat toate la Minister, parte din ele au fost distruse iar parte trecute peste frontieră de către Pogoneanu, fapte stabilite din declarațiile acuzatilor Florin Roșu, Emil Lăzărescu, Camil Demetrescu, Victor Rădulescu Pogoneanu și coroborate cu recunoașterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus reținute în sarcina acuzatului Emil Opreșanu, constituiesc în drept infracțiunile de complot în scop de trădare p.p. de art. 227 al. 1 și 2, C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. și trădare prin necredință p.p. de art. 190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale infracțiunii de complot prev. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. sunt întru-

nite întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat propunerea făcută de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, de a-i furniza documente și informațiuni ce constituiau secrete de Stat, cunoscând scopul pentru care se cereau documentele, apoi când a luat legătura la Paris cu acuzatul Alexandru Cretzianu, căruia i-a transmis și documente și informațiuni constituind secrete de Stat și înfine când au întocmit supra-cifru prin care să comunice secret cu complotiștii din țară, toate acestea în scopul arătat la alineatul 1 și 2 de sub art. 227 C.P.; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzații Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Oprișanu, Alexandru Cretzianu, Grigore Niculescu Buzesti, Iuliu Maniu, Constantin Vișoianu și alții, a existat un perfect acord; 3). Prin aceste aveau scopul să se comită infracțiunile dela alineatul 2 sub art. 227 C.P. adică: trădare după cum s'a arătat la expunerea în fapt, conform planului complotului stabilit între cei cariau întocmit Memorandumul, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă care era stîrbirea independenței Statului Român, împrejurări din care rezultă intențiunea delictuoasă, adică inculpatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii.

Considerând că prin activitatea desfășurată de acuzat se tindea către scopul prevăzut în art. 184 al. 1 C.P. și anume din acțiunea dusă în țară și în legătură cu cele procurate acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, care era om de încredere și de legătură al acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Tărănesc și din cea dusă în străinătate, ca membru în delegația română la conferința de pace dela Paris, de unde a întocmit și transmis în țară acel supra-cifru pentru a putea comunica cu complotiștii din țară, din acestea rezultând că se tindea către stîrbirea independenței Statului Român și deci elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.

Având în vedere că în speță sunt întrunite și elementele infracțiunii de trădare prin necredință, p.p. de art. 190 C.P. întrucât: 1). Acuzatul Emil Oprișanu era funcționar public, director adjunct al cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, ²⁾ cu intențiune frauduloasă care rezultă din activitatea desfășurată la îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu și din cunoașterea scopului urmărit, a transmis și divulgat mai multe documente și informațiuni dela Ministerul Afacerilor Străine constituind secrete de

at acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, personal și prin intermediul acuzatului Florin Roiu, cari documente și informațiuni au fost transmise de Pogoneanu mai departe grupului de complotiști din străinătate și reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, o parte din documente și informațiuni acuzatul le-a transmis direct grupului de complotiști din străinătate, prin acuzatul Alexandru Gretzianu când a fost în delegația română la conferința de pace dela Paris, deci unor persoane și agenții unor guverne străine care nu aveau calitatea să ia cunoștință de ele, din toate acestea reieșind că acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii acestei infracțiuni.

Acuzatul Florin Roiu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine în Direcția Cifrului, fost colaboratorul acuzatului Grigore Niculescu Buzești, după fuga acestuia din țară, a continuat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, ducând o activitate contra intereselor Statului el cunoscând existența complotului, panta clandestinismului și subversivității pe care pornise Partidul Național Tărănesc, precum și drumul ce-l luau documentele secrete sustrase din Ministerul Afacerilor Străine; în acest scop a procurat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu documente secrete pe cari le-a predat din ordinul acestuia agenților străini, recunoscând și în rând documentele printre cari și memoriul trimis lui Grigore Gafencu care l-a prezentat la conferința de pace la Paris, o analiză a situației interne făcută de Grigore Niculescu Buzești, studiul asupra situației economice și textul complet al acordului dela Moscova cu anexele secrete, studiul asupra stabilizării și protocolul încheiat la Belgrad, fapte care s'au stabilit din declarațiile acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Opreșanu și din depoziția martorei Cecilia Pogoneanu, coroborate cu recunoașterea acuzatului că a furnizat documente și informațiuni.

Având în vedere că faptele mai sus stabilite și reținute în sarcina acuzatului Florin Roiu, constituiesc în drept elementele infracțiunii de complot în scop de trădare p.p. de art. 227 aliniatul 1 și 2 C.P. comb. cu 184 al. 1 C.P., și crima de trădare prin necredință p.p. de art. 190 C.P.

Că, elementele crimei de complot p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. sunt întrunite decarece: 1) Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Florin Roiu a dus activitate alături de acuzatul Grigore Niculescu Buzești și după fuga acestuia din

țară a acceptat și continuat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, cărui i-a furnizat documente și informațiuni constituind secrete de stat, dând ajutor autorilor principali în organizarea complotului, a cărui existență o cunoștea și când a asigurat legătura între acuzații Grigore Niculescu Buzesti, Constantin Vișoianu, Victor Rădulescu Pogoneanu și reprezentanții misiunilor anglo-americeane din România; 2). Hotărârile a fost luate de comun acord de mai mult de două persoane, întrucât s'a stabilit că între acuzații Grigore Niculescu Buzesti, Iuliu Maniu, Ion Mihailache, Constantin Vișoianu, Victor Rădulescu Pogoneanu, Florin Roiu și ceilalți acuzați, a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunea prevăzută la alineatul 2 de sub art. 227 C.P., adică trădare după cum s'a arătat la expunerea în fapt, conform planului complotului stabilit între cei care au întocmit Memorandumul; 4). Intențiunea delictuoasă rezultând din voința cu care a lucrat, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat cu voință în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă care era știrbirea independenței naționale a Statului Român, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii infracțiunii.

Având în vedere că din activitatea desfășurată de acuzatul Florin Roiu se evidențiază că se tindea la scopul prevăzut în art. 184 pct. 1 C.P. întrucât conform planului complotului el a asigurat legătura între complotiști și reprezentanții misiunilor anglo-americeane din România, conștient că activitatea sa ducea la contribuirea scopului urmărit de știrbirea independenței Statului Român, deci elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.

Având în vedere că sunt întrunite și elementele crimei de trădare prin necredință p.p. de art. 190 C.P., deoarece: 1). Acuzatul era funcționar public la Ministerul de Externe; 2). Cu intențiune frauduloasă care rezultă din activitatea depusă și din recunoașterea scopului pentru care se procurau documentele, el cunoscând existența complotului, a transmis și divulgat mai multe documente și informațiuni constituind secrete de Stat, recunoscute de acuzat, pe cari le-a și enumerat în declarația sa, cunoștea drumul pe-l lăsat aceste documente, care erau transmise reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, din îndemnul acuzatului Pogoneanu, cu care a colaborat, conștient de scopul propus adică le-a transmis unor persoane și unor agenți ai unor puteri străine, cari nu aveau calitatea să le cunoască

ele, deci acuzatul Florin Roiu a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Acuzatul Emil Iăzărescu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, cu gradul de consul la Direcția Cifrului, deși cunoștea caracterul subversiv al acțiunii, a acceptat să conlucreze cu acuzatul Pogoneanu și astfel în vederea scopului propus, conform planului complotului, a procurat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu informațiuni din Ministerul de Externe, constituind secrete de Stat, iar după plecarea acuzatului Emil Opreșanu de la Direcția Cifrului, a continuat să dea complotiștilor posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziția sa în serviciu, apoi a ajutat pe acuzatul Pogoneanu la arderea unor documente pe care acesta le sustrăsese din Ministerul Afacerilor Străine și înfine conform înțelegerii a primit de la acuzatul Emil Opreșanu de la Paris, când acesta era membru în delegația română la conferința de pace, un supra-cifru cu care să-și cifreze informațiilor ce urmau să i le transmită la Paris și pe care Opreșanu să le predea acuzatilor Cretzianu și Gafencu, aflați în străinătate, fapte stabilite din mărturisirile acuzatului și din declarațiile acuzatilor Emil Opreșanu și Victor Rădulescu Pogoneanu.

Având în vedere că faptele acuzatului Emil Iăzărescu mai sus expuse constituiesc în drept infracțiunea de complot în scop de trădare, prev. și pen. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale infracțiunii de complot sunt întrunite, întrucât: 1) Hotărârea a fost luată atunci când a acceptat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, deși el cunoștea caracterul subversiv al activității acestuia, a dus activitate alături de el în vederea realizării planului complotului, i-a procurat informațiuni constituind secrete de Stat; 2) Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane pentru că s'a stabilit că între acuzatii Victor Rădulescu Pogoneanu, Grigore Niculescu - Buzesti, Alexandru Cretzianu, Emil Opreșanu, Emil Iăzărescu, Florin Roiu, Camil Demetrescu, Iuliu Maniu și ceilalți a existat un perfect acord; 3) Scopul de a fost de a comite infracțiunea prevăzută la al. 1 și 2 de sub art. 227 din C.P., adică trădare, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, conform planului complotului el prevă-

zând finalitatea delictuoasă propusă care era știrbirea independenței Statului Român, împrejurare din care rezultă și intenția delictuoasă.

Considerând că prin activitatea desfășurată de acuzat se tindea(și) la scopul prevăzut în art.184 aliniatul 1 C.P., întrucât furnizarea de informațiuni acuzatului Pogoneanu posibilitatea dată complotiștilor de a lua cunoștință de conținutul telegramelor cifrate și înțelegerea cu acuzatul Opreșanu privind de la acesta când era la Paris un supra-cifru, cu care să-și cifreze informațiunile pe care să li trimită în străinătate, ducându la contribuirea activității pentru spunerea teritoriului Statului Român suveranității unui stat străin și prin aceasta la știrbirea independenței naționale a Statului, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt întrunite în speță.

Acuzatul Camil Demetrescu funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, prin activitatea sa a ajutat pe autorii principali în organizarea planului complotului pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, în care scop conform directivelor date de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, acceptând propunerea acestuia, a luat parte la sustragerea de documente din Ministerul Afacerilor Străine ce constituia secrete de stat, apărute prin legi, a sustras un pachet cu formulare de pașapoarte diplomatice în scop de a fi folosite ulterior la trecerea frontierei de către compliciti din acest complot. iar în toamna anului 1946 a participat la întocmirea actelor de imputernicirea acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, din partea acuzatului Iuliu Maniu, ca șef al Partidului Național Tărănesc, imputernicire dată pentru străinătate, act transmis de către acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, pe care personal au obținut semnăturile celor doi șefi ai partidelor de opoziție, fapte stabilite din declarațiile acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roșu, coroborate cu recunoașterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite și reținute în sarcina acuzatului Camil Demetrescu, constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare p.p. de art.227 aliniatul 1 și 2 C.P. comb. cu art.184 pct.1 C.P. și complicitate la crima de înaltă trădare prin necredință p.p. de art.121 c.p. comb. cu art.190 c.p. și cu art.230 al.2 cp.

Considerând că elementele constitutive ale crimei de complot prevăzute de art.227 al.2 C.P. sunt întrunite în speță întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat

să participe la realizarea planului complotului contra Statului în vederea răsturnării prin violență a regimului democrat din România,ducând activitate alături de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,care i-a transmis actul de imputernicire al acuzatului Grigore Niculescu Buzesti,mergând personal la cei doi șefi de partide de opoziție Constantin Brătianu și Titel Petrescu,care au semnat imputernicirea de acord cu Iuliu Maniu,cu toate că cunoștea activitatea subversivă a complotiștilor,acuzatul a continuat să facă această legătură între ei,în scopul arătat la aliniatul 1 și 2 de sub art.227; 2).Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane deoarece s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu, Grigore Niculescu Buzesti,Victor Rădulescu Pogoneanu,Camil Demetrescu,Constantin Vișoianu și ceilalți a existat un acord perfect; 3)-Scopul a fost de a se comite infracțiunea prevăzută în aliniatul 1 și 2 de sub art.227 C.P.adică trădarea și 4).A activat cu intențiune în vederea realizării acestui scop care rezultă din toată acțiunea sa și din voința cu care a activat pentru acest scop care tindea conform planului complotului la care a aderat,la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România,acuzatul prevăzând finalitatea criminală propusă care era stîrbirea independenței naționale a Statului Român.

Că,prin activitatea dusă de acuzatul Camil Demetrescu se tindea la scopul prevăzut în art.184 C.P.deoarece prin legătură între complotiști,participarea la întocmirea actelor de imputernicirea lui Grigore Niculescu Buzesti din partea acuzatului Iuliu Maniu,prin punerea sa în serviciul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,activitate recunoscută de acuzat,se tindea la supunerea teritoriului Statului Român suveranității unui stat străin,conștient că prin activitatea acesta contribuie la scopul urmărit acela de stîrbirea independenței naționale.

Având în vedere că fapta acuzatului Camil Demetrescu, de a fi ajutat pe acuzații principali,din îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă documente și informațiuni din Ministerul Afacerilor Străine,cari constituiau secrete de stat,participând și el personal la scoaterea din Minister a unui pachet cu pașapoarte diplomatice în valizele de cifru,date de Victor Rădulescu Pogoneanu,constituie în drept infracțiunea de complicitate la crima de trădare prin necredință p.p.de art.121 C.P.comb.cu art.190 C.P.și art.230 al.2 C.P.

Considerând că în speță sunt întrunite elementele cerute de aceste texte deoarece acuzatul a înlesnit comiterea crimei de trădare, fiind în înțelegere cu autorii dinainte și în cursul executării infracțiunii, cu intențiune care rezultă din aceea că acuzatul cunoștea scopul pentru care se sustrăgea din Ministerul Afacerilor Străine, documentele și informațiunile constituind secrete de Stat, pentru că era în înțelegere cu autorii complotului și cu autorii sustragerii, el fiind în legătură directă cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, din însemnul căruia se scoteseu din Minister documentele secrete, acuzatul era funcționar public, funcționar superior în Ministerul Afacerilor Străine, a participat cu voință și cu intențiune în vederea realizării scopului propus, adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii, din ceea rezultând că acuzatul a favorizat pe autorii complotului, conștient că prin ajutorul său contribuie la realizarea planului complotului ce tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România și la știrbirea independenței naționale a Statului Român.

Acuzatul Vasile Serdici, membru marcant în Partidul Național Tărănesc, prin activitatea sa a participat la complotul organizat împotriva Statului, prin aceea că a transmis informațiuni în directă legătură cu complotul, misiunilor străine anglo-americane din România, a asistat pe acuzatul Iuliu Maniu făcând oficiul de translator de limba engleză, în toate convorbirile pe care acesta le-a avut cu agenții străini și cu reprezentanții misiunilor engleze și americane din România, apoi în calitate de șef al presei străine a Partidului Național Tărănesc a executat ordinul acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului, transmitând diferite informațiuni cu caracter militar și economic, cele prevăzute la expunerea în fapt, asigurând legături dintre misiunile americane și engleze și acuzatul Iuliu Maniu și înfine fiind la curent cu acțiunea de subminare a Statului prin activitatea de translator, conform dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu și alcătuit o rețea de informatori pe care i-a instigat să-i procure informațiuni cu caracter secret din diferite instituțiuni de Stat, fapte stabilite din declarațiile acuzatilor Iuliu Maniu, Nicolae Penescu, Ion Mihaileche și colonel Stoika Stefan și coroborate cu recunoașterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite și reținute în sarcina acuzatului Vasile Serdici, constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale p.p. de art. 227 aliniatul 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 și 207 C.P. și instigare la crima de trădare prin necredință

p.p. de art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p. de art. 227 aliniatul 1, 2, 3, C.P. sunt întrunite în speță întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Vasile Serdici a acceptat să participe la organizarea complotului împotriva Statului, de către acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihelache, în scopul de a răsturna prin violență regimul democrat din România, când a acceptat să transmită misiunilor străine din România, informațiuni în directă legătură cu complotul, făcând și pe interpretul în limba engleză în convorbirile acuzatului Iuliu Maniu, cu reprezentanții misiunilor anglo-americeane din România, deci la curent cu întreaga activitate subversivă a acestuia și când a acceptat ordinul acuzatului Iuliu Maniu de a transmite agenților străini diferite documente secrete cu caracter militar și economic printre cari cele referitoare la colectarea cerealelor, reforma agrară, convenția sovieto-română, extracția petrolului, gazul metan și planul de organizare al armatei, toate acestea în scopul arătat la aliniatul 1, 2, 3, de sub art. 227 C.P.; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane, întrucât s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu, Vasile Serdici, Ion Mihelache, Nicolae Penescu, colonel Stoika Stefan și ceilalți a existat un acord perfect; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunile de sub art. 227 C.P., adică trădare și surparea ordinii constituționale după cum s'a arătat la expunerea în fapt și 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat, deși cunoștea activitatea subversivă a organizatorilor complotului, el fiind acela care a îndeplinit oficiul de interpret în limba engleză din toate convorbirile pe care le-a avut acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanții misiunilor anglo-americeane din România, din legăturile pe care acuzatul le-a făcut între conducătorii misiunilor anglo-americeane din România și Iuliu Maniu și din transmiterea documentelor în legătură cu planul complotului, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop, care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă, care era stîrbirea independenței naționale a Statului Român și instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor constituționale ale Statului.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată în cadrul planului complotului de către acuzatul Vasile Serdici, se tindea la scopul prevăzut în art. 184 pct. 1 C.P. și la acela pre-

văzut în art. 207 C.P. care rezultă din acțiunea întreprinsă din ordinul și alături de acuzatul Iuliu Maniu, căruia i-a înlesnit legătura cu reprezentanții misiunilor anglo-americane din România, așa cum de altfel a și recunoscut, acuzatul fiind conștient că activitatea sa ducea la realizarea acestor scopuri și contribuia la supunerea teritoriului Statului Român suveranității unui stat străin deci la stîrbirea independenței naționale a Statului, iar prin hotărârea luată de comun acord cu ceilalți acuzați, participanți la complot de a comite acte de violență cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, scopul urmărit fiind acela de a se schimba forma constituțională a Statului, pentru care urma instigarea locuitorilor țării să se ridice în contra puterilor constituționale ale Statului, din care împrejurări rezultă că elementele componente ale infracțiunii de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale sunt întrunite.

Având în vedere că sunt întrunite și elementele infracțiunii de instigare la trădare prin necredință p.p. de art. 120 C.P. comb. cu art. 190 C.P., deoarece acuzatul conformându-se dispozițiilor date de acuzatul Iuliu Maniu și-a organizat o rețea de informatori pe care i-a instigat să-i procure informațiuni cu caracter secret din diferite instituțiuni de Stat, această îndemnare și determinare a fost cu intențiune care rezultă din voința de a aduna documente și informațiuni secrete și de a transmite reprezentanților misiunilor anglo-americane din România, documente constituind secrete de stat, care au și fost transmise agenților străini după cum a și recunoscut acuzatul, conștient că acțiunea sa ducea la realizarea planului complotului, acuzatul era cetățean român și din voința de a transmite documentele și informațiunile conform planului complotului unor persoane cari nu aveau dreptul să ia cunoștință de ele rezultă și din intențiunea culpabilă, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Acuzatul Radu Niculescu Buzesti, a participat la complotul organizat de Iuliu Maniu, Ion Mihaleche, împotriva Statului, prin aceea că a însoțit pe fratele său Grigore Niculescu Buzesti la casa Stirbei unde a luat parte la consfătuirea acestuia cu agentii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, era perfect la curent cu activitatea subversivă a complotiștilor, cunoscând tentativa formării guvernului *fantoma*, organizarea mișcării de răzvrătire și insurecție din țară, a acceptat această activitate ca membru al Partidului Național Tărănesc, a conlucrat în vederea scopului final propus, iar în Octombrie 1946 a primit de la acuzatul Iuliu Maniu împuternicirea specială dată de acesta, fratelui său Grigore Niculescu Buzesti, de a

activa în străinătate, în numele partidelor din opoziție, din România, pe care a transmis-o agentului străin Hamilton spre a fi expediată fratelui său după plecarea lui în străinătate; a asigurat legătura dintre acuzații Iuliu Maniu și Victor Rădulescu Pogoneanu și a transmis corespondența schimbată de aceștia primită prin mijlocirea funcționarilor misiunilor anglo-americe venite din străinătate dela grupul de complotiști și înfine împreună cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și cu concursul agentului străin Hamilton, a facilitat în toamna anului 1946 fuga în străinătate a acuzatului Constantin Vișoianu membru în complot, care a fost luat pe bordul unui avion militar american.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite și reținute în sarcina acuzatului Radu Niculescu Buzescu, constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată, p.p. de art. 227 aliniatul 1, 2, 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. sunt întrunite în speță întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat însoțind pe fratele său Grigore Niculescu Buzescu să ia parte la consfătuirea acestuia cu agentii serviciului de spionaj american, deci era perfect la curent cu creierea complotului, a guvernului din străinătate, cu mișcarea de rezistență și organizarea răzvrătirii și insurecției din țară, când a ținut legătura acuzatului Iuliu Maniu cu fratele său Grigore Niculescu Buzescu, primind și transmitând dela și pentru aceștia corespondența schimbată între ei și grupul din străinătate, continuată când a transmis mandatul de împuternicire pentru fratele său și când a ajutat la fuga în străinătate a acuzatului Vișoianu, activitate dusă în scopul arătat la cele trei aliniate de sub art. 227 C.P.; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de 2 persoane, deoarece s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihaleche, Constantin Vișoianu, Victor Rădulescu Pogoneanu, Grigore Niculescu Buzescu și ceilalți, a existat un acord perfect după cum rezultă din declarațiile acuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Florin Roiu și Ion de Mocsoy-Styrcea; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzu-

./.

te în cele trei aliniate de sub art.227 C.P.,adică, trădare, război contra Statului, surparea ordinii constituționale, răzvrătire și insurecție armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt; apoi legătura cu reprezentanții misiunilor străine, creierea de organizațiuni clandestine de soc, tentativa creierii unui guvern de rezistență în străinătate și a unei armate peste frontieră care să acționeze concomitent cu cea din țară la acea oră "H" stabilită de complotiști când au redactat planul complotului, de care acuzatul a avut cunoștință, ceace în parte a și recunoscut; 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat, din întrevederile ce le-a avut cu agentii străini, din legăturile dintre acuzatul Iuliu Maniu și fratele său Grigore Niculescu Buzzești, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop, care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă care era: știrbirea independenței naționale a Statului Român, iar prin legătura și înțelegerea cu agentii străini se urmărea provocarea de războiu contra Statului și se tindea la distrugerea unității Statului, la înlesnirea ocupației străine și la instigarea locuitorilor țării să se ridice contra puterilor constituționale ale Statului, la înarmarea lor unii contra altora spre a se provoca războiu civil în țară și insurecționare armată și anume: organizarea de trupe armate de soc cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni.

Având în vedere că din activitatea desfășurată în cadrul complotului de către acuzatul Radu Niculescu Buzzești, se tindea la scopul prevăzut în art.184 și 186 din C.P. și în special din legăturile dintre complotiști și agentii străini din țară și străinătate, prin contribuția la înființarea organului de conducere al organizațiilor conspirative puse sub control american, care urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din țară și din menținerea legăturii pentru continuarea celor stabilite în planul complotului, printre cari tentativa de a se creia în străinătate o armată care la momentul oportun să acționeze concomitent cu cea din țară și să se înlesnească trecerea trupelor străine pe teritoriul român, toate acestea evidențiind că acuzatul a lucrat cu voință și intențiune, că era conștient că activitatea sa ducea la știrbirea independenței Statului și la provocarea de războiu contra Statului, astfel că sunt pe deplin întrunite elementele infracțiunii de complot în scop de trădare și de războiu contra Statului.

Că din activitatea desfășurată de acuzat în acest complot se tindea și la scopul prevăzut în art.207 C.P. și anume din aceea că a luat hotărârea de comun acord cu acuzatul Grigore Nicu-

Ilescu Buzesti membru in partid, Iuliu Maniu seful partidului, Victor Radulescu Pogoneanu, Constantin Visoianu si alții si să comită acte de violență cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România, în scopul de a schimba forma constituțională a Statului, în care scop se urmărea instigarea locuitorilor țării să se ridice în contra puterilor constituționale, deci sunt întrunite și elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Având în vedere că, tot din activitatea desfășurată în cadrul complotului de către acuzat se tindea și către scopul prevăzut în art. 210 C.P., în special din acțiunea dusă de acuzat ca om de încredere și de legătură al acuzatului Iuliu Maniu, fiind frate cu Grigore Niculescu Buzesti, împuternicit special pentru străinătate, din legătura între aceștia și reprezentanții misiunilor străine, în vederea scopului propus a continuat a avea legături din care se evidențiază că se urmărea scopul provocării de războiu civil pentru care urma să se instige locuitorii de a se înarma unii contra altora, care se evidențiază din modul clandestin de a lucra în vederea realizării planului complotului și astfel că și elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire sunt de asemenea întrunite.

Că, de asemenea din activitatea desfășurată de acuzat în cadrul complotului se tindea și la scopul prevăzut în art. 211 C.P., și enume din împrejurarea că s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, direct și prin fratele său Grigore Niculescu Buzesti, al căror om de încredere și de legătură era și fiind la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzaților Iuliu Maniu, Grigore Niculescu Buzesti, Victor Radulescu Pogoneanu, Constantin Visoianu și ceilalți acuzați, a luat parte la întocmirea planului complotului cu agentii serviciului de spionaj american, contribuind la întocmirea planului cu prezența sa chiar de pază așa cum recunoaște, spre a nu fi descoperiți complotiștii, plan în care se prevedea și organizarea de trupe armate atât în țară cât și în străinătate, cari să acționeze concomitent la ora stabilită cu agentii americani și deci sunt întrunite și elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire atât în ce privește urmărirea de a se organiza trupe, înarmarea lor, cât și de a se provoca insurecție armată contra puterii Statului.

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan, membru în Partidul Național Țărănesc, președinte și apoi prim vice-președinte al Cercului Profesional Militar, a dus activitate pentru reali-

zarea plenului complotului, fiind omul de încredere al acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, având rolul de frunte în pregătirea complotului, lui revenindu-i misiunea specială de a pregăti și organiza militarii din cadrul disponibil și activ pentru creșterea unui organ principal al complotiștilor în vederea răzvrătirii și insurecției armate, acuzatul a îndemnat conform presiunilor acuzatului Nicolae Penescu, la mărirea numărului membrilor Cercului Profesional Militar și a dus activitate pentru trecerea în teren a membrilor conform dispozițiilor și sugestiilor acuzatului Ion Mihalache, în conferința din Aprilie 1947, împreună cu acuzatul Ion Mihalache a luat măsuri pentru organizarea militară pe județe, el dirijând această activitate, ca și intensificarea propagandei în unități, cu scopul discreditării regimului actual și atășarea spiritelor împotriva regimului democrat, toate acestea în vederea planului stabilit de complotiști, pentru realizarea răzvrătirii, acuzatul tot în vederea pregătirii complotului a dat dispozițiuni pentru culegerea de informațiuni militare referitoare la organizare, instruirea și dotarea unităților și din ordinul acuzatilor Ion Mihalache și Iuliu Maniu, a însărcinat un grup de ofiteri, membri ai organizației militare, să elaboreze așa-zisul plan de organizare al armatei, care a fost întocmit înăuntrul Cercului Profesional Militar, în vederea folosirii ulterioare a forțelor prevăzute pentru executarea complotului contra Statului, în curs de pregătire și care plan a fost transmis consilierului Melbourne dela Misiunea Americană din România, prin acesta se prevedea creșterea unei armate în așară care să colaboreze cu forțele subversive din interior la momentul oportun, după cum s'a stabilit din declarațiile acuzatilor Ion Mihalache, Iuliu Maniu, Vasile Serdici, Nicolae Penescu, colonel Stătescu Dumitru și din depozițiile martorilor General Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, lt. colonel Ticuță Mihăilescu, sublocotenent Walter Paul și plutonier Albu Gheorghe, coroborate cu recunoașterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite și reținute în sarcina acuzatului colonel de rezervă Stoika Stefan, constituiesc în drept crime de complot în scop răzvrătire și de insurecție armată, prev. și pen. de art. 227 aliniatul 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 210 și 211 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prevăzute în art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. sunt întrunite în speță, întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când a acceptat să conlucreze ca om de încredere al acuzatilor Iuliu Maniu și Ion Mihalache, în vederea realizării complotului, la Cercul Profe-

sional Militar, dirijând activitatea acestui cerc militar conform dispozițiilor date de organizatorii complotului pentru realizarea loviturii de Stat în curs de pregătire, pentru care a luat măsuri de întocmirea planului de organizarea armatei ce era în contradicție cu tratatul de pace și transmis unui agent străin, apoi strângerea și transmiterea de documente și informațiuni constituind secrete de Stat, pentru conducătorii complotului acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, în scopul arătat la cele trei aliniate de sub art. 227 C.P.; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzații Ion Mihalache, colonel Stefan Stoika, Nicolae Benescu, Vasile Serdici și alții, a existat un acord perfect; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzute la al. 1, 2, 3, de sub art. 227 C.P., adică răzvrătire și insurecție armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt, apoi creșterea de organizațiuni clandestine de șoc și a unei armate peste frontieră și în țară, cari să acționeze contomitent la ora stabilită de complotiștii care au întocmit planul complotului contra Statului, de care acuzatul a avut cunoștință; 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat în organizarea și conducerea Cercului Profesional Militar, ca organizație de bază în realizarea planului complotului, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop, care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă, care era instigarea locuitorilor să se ridice și să se înarmeze unii contra altora spre a provoca război civil în țară și insurecționare armată prin organizarea de trupe armate de șoc cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni.

Considerând că prin activitatea desfășurată de acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan în cadrul complotului, se tindea la scopurile prevăzute în art. 210 și 211 C.P., în special din activitatea dusă în dirijarea organizației militare subversivă Cercul Profesional Militar, unde a lucrat ca om de încredere al acuzaților Ion Mihalache și Iuliu Maniu, organizatorii complotului, dispunând conform sugestiilor date de Ion Mihalache să se întocmească planul general de organizarea armatei, în care se prevedea forțe în contradicție cu tratatul de pace spre a fi folosite ulterior în executarea complotului contra Statului, a continuat să țină legătura în vederea sco-

pului propus, împrejurări din care se evidentiază că se urmărea înarmarea locuitorilor țării și să se ridice unii contra altora pentru a se provoca război civil în țară și organizarea de trupe armate în cadrul Cercului Profesional Militar, în vederea insurrecției armate, astfel că sunt întrunite toate elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire și insurrecție armată.

Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, membru al partidului și al Cercului Profesional Militar, casierul acestui Cerc, a dus activitate în vederea realizării complotului, contra Statului, el cooperând împreună cu acuzatul colonel în rez. Stoika Stefan la atragerea în complot a militarilor deblocați și activi, la întocmirea planului de organizarea armatei, fiind la curent cu scopurile pentru care a fost creat acest plan, care avea ca rezultat final răsturnarea prin violență a guvernului democrat din România, fapte stabilite din depozițiile martorilor general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, lt.colonel Ticuță Mihăilescu, sublocotenent Walter Paul și plutonier Albu Gheorghe, toate acestea coroborate cu recunoașterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus reținute în sarcina lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru constituiesc în drept infracțiunea de complot în scop de răzvrătire și de insurrecție, p.p. de art. 227 al. 1 și 2, 3, din C.P., comb. cu art. 210 și 211 C.P.

Considerând că elementele infracțiunii de complot sunt întrunite în speță întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat să participe la complot prin cooperarea sa cu acuzatul Stoika Stefan, în atragerea militarilor deblocați și activi, în complot și la întocmirea planului de organizare al armatei, fiind la curent cu scopul pentru care era creat planul; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane, între acuzații Stoika Stefan, Ion Mihalache, Vasile Serdici, Stătescu Dumitru și ceilalți, existând un acord; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunea de sub art. 227 C.P. adică răzvrătire și insurrecție, cum s'a arptat la expunerea în fapt, conform planului complotului, acuzatul era conștient de scopul psopus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea delictuoasă propusă care era instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora și a provoca război civil în țară și insurrecționarea armată prin organizarea de trupe armate de soc cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni, împrejurări din cari rezultă și intențiunea delictuoasă.

Considerând că din activitatea dusă de acuzat în cadrul

complotului se tindea la scopul prevăzut în art.210 și 211 C.P. și anume din colaborarea cu acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan în organizația militară subversivă Cercul Profesional Militar, unde conformându-se directivelor date de organizatorii complotului, a contribuit la atragerea în complot a militarilor activi și deblocați și la întocmirea planului de organizarea armatei, în care se prevedea forțe în contradicție cu tratatul de pace ce urmau să fie folosite ulterior în executarea planului complotului, apoi organizarea de trupe armate de soc care să acționeze concomitent la ora stabilită de complotiști, împrejurări din cari se evidențiază că se urmărea scopul de a se provoca războiul civil în țară și de insurecționare armată, astfel că sunt pe deplin întrunite elementele infracțiunii de complot în scop de răzvrătire și de insurecție armată.

Din toate acestea Tribunalul constată că, fiecare dintre acuzații de mai sus începând cu acuzatul Iuliu Maniu și terminând cu Lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, au participat cu voință la organizarea complotului, care a existat în curs de pregătire și îndreptat împotriva Statului și a regimului democrat din România, contribuind fiecare cu acțiunea sa la realizarea acestui plan, după cum s'a arătat în dreptul fiecăruia: activitatea desfășurată, momentul în care a fost luată de fiecare, hotărârea de participare la acest complot și înlănțuirea faptelor materiale, din care se evidențiază că această hotărâre a fost luată de comun acord de toți acuzații prin legăturile ce au existat între ei, în scopul arătat la fiecare în parte, cu intențiune care rezultă din voința lor de a activa pentru lovitura de Stat în curs de pregătire, săvârșind toți acte preparatorii în sensul art.227 C.P., așa cum s'a specificat la motivarea fiecăruia în parte, acuzații erau conștienți că scopul propus ducea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, ei au activat pentru acest scop, cu tendința manifestă de a înfrunța dispozițiilor legale și în consecință Tribunalul stabilește că toate elementele infracțiunilor reținute în sarcina acuzaților sunt pe deplin întrunite.

Având în vedere că în cece privește inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, acesta a participat la întrevederile acuzatului Grigore Niculescu Buzesti, cu agenții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, când s'a stabilit planul complotului, el a cunoscut scopurile acestor întrevederi și a fost la curent cu cele prevăzute în Minută și Memorandum și cu toate că și-a dat seama că se pune la cale un complot împotriva Statului și contra

regimului democrat din România, nu a denunțat autorităților faptul și pe autorii complotului, fapt stabilit din mărturiile sale și din declarațiile acuzatilor Victor Rădulescu Pogoneanu și Radu Niculescu Buzești.

Având în vedere că fapta inculpatului Ion De Mocsony-Styrcsa arată mai sus, stabilită și reținută în sarcina sa, constituie în drept delictul de nedeunțarea complotului p.p. de art. 228 C.P.

Având în vedere că elementele acestei infracțiuni sunt întrunite întrucât: 1). Omissionea de a denunța complotul este dovedită și recunoscută de inculpat așa cum s'a arătat la expunerea în fapt, inculpatul mărturisind că a luat parte la ducerea tratativelor dintre acuzatul Grigore Niculescu Buzești, ca împuternicit special al acuzatului Iuliu Maniu șef al Partidului Național Țărănesc și agentii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton și că a asistat la întocmirea Minutei, Memorandumului, deci a luat cunoștință de organizarea complotului și cu toate acestea deși și-a dat seama că se pune la cale un complot împotriva Statului și a regimului democrat, totuși nu l-a denunțat autorităților faptul și pe autorii complotului, deși a avut timpul material de a denunța; 2). Intențiunea dăctoașă rezultând din aceea că inculpatul a luat cunoștință de organizarea complotului și și-a dat seama că se pune la cale un complot contra Statului și regimului democrat, a căutat să țină ascuns existența acestui complot care urmărea lovitura de Stat și răsturnarea guvernului dela cârmă țării prin mijloace violente, adică inculpatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al acestei infracțiuni.

Astfel fiind, atât în fapt cât și în drept toate infracțiunile reținute în sarcina acuzatilor sunt complet dovedite și urmează a se aplica sancțiunile legale;

Având în vedere că în ce privește susținerea apărării referitoare la încadrarea în drept a faptelor imputate și reținute în sarcina acuzatilor și anume, apărarea din partea unora din acuzati, a susținut că unele infracțiuni nu ar fi fost calificate și încadrate în textele corespunzătoare materialității faptelor, Tribunalul apreciază că aceste susțineri nu sunt întemeiate față de probele administrate și analiza acestor probe în raport de faptele reținute ca dovedite în sarcina acuzatilor și în consecință respinge aceste susțineri ca neconcludente și neîntemeiate.

Astfel, susținerea apărării prin dl. avocat Vlad Dimitriu, că punctul Tămădău nu ar fi pe o zonă în stare de asediu și că nefiind un punct de frontieră, ar lipsi elementele infracțiunii de încercare de trecere frauduloasă a frontierei, Tribunalul constată că în ce privește competența ea a fost atribuită instanței militare

prin decretul lege Nr.856/938, care până în acest moment nu a fost ridicată;

Că, chiar dacă punctul Tămădău nu ar fi într'o zonă în stare de asediu, acuzații sunt urmăriți și trimiși în judecată în același timp pentru alte infracțiuni mai grave, săvârșite pe teritoriul Municipiului București, cari atrag competențe exclusivă a instanței militare și deci susținerea apărării pe acest temei este nefondată și Tribunalul o respinge ca atare;

Considerând că și susținerea că Tămădăul nefiind un punct de frontieră ar lipsi unul din elementele infracțiunii, este de asemenea neîntemeiată deoarece după cum s'a stabilit din probele dela dosar și din debaterile orale, acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Iazăr, au avut intențiunea să plece pe cale clandestină din țară, în care scop au și plecat din București cu mașinile în noaptea de 14 Iulie 1947, pentru a se imbarca în avioane la Tămădău, așa cum se înțelese Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc, cu cei doi piloți prin Dr. Gafencu și subinginerul Popescu; până în momentul imbarcării în avioane s'au petrecut diferite acte materiale cari duc la concluzia neîndoioasă că acuzații urmăreau să treacă frontiera în mod fraudulos pe calea aerului, acte materiale cari marchiază intențiunea delictuoasă și care au fost întrerupte independent de voința acuzaților, fiind surprinși și arestați în noaptea de 14 Iulie 1947 în momentul când se urcau în avioane;

Că deci, localitatea Tămădău deși nu este un punct de frontieră, totuși din cele mai sus arătate rezultă că locul acesta a fost ales în ascuns de acuzați de comun acord cu cei cari urmau să-i transporte peste frontieră, ca teren bun de decolarea avioanelor și nu au ales unul din punctele stabilite de autoritățile de resort pentru plecările avioanelor în străinătate, așa cum ar fi trebuit să facă dacă ar fi înțeles să părăsească teritoriul țării în mod legal; iar înlănțuirea faptelor materiale anterioare duc la concluzia univocă de intențiunea acuzaților de a pleca peste graniță în mod clandestin și în consecință Tribunalul respinge ca nefondată susținerea apărării pe acest temei.

Că în ce privește aserțiunea apărării asupra punctului de frontieră anume că spațiul aerian corespunde cu terenul fizic, instanța nu are a lua în discuțiune aceasta, pentru că în speță acuzaților nu li se impută o trecere frauduloasă a fron-

tiereii ci numai tentativa de trecere frauduloasă a frontierei.

Cu privire la susținerea apărării prin dl. avocat Ionel Teodoreanu, referitor la calificarea infracțiunii prevăzută în art. 190 C.P. și anume supunând deliberării instanței infracțiunea sub aspectul art. 197 C.P.; Tribunalul constată că această infracțiune este bine calificată și încadrată în textul art. 190 C.P. pentru toți acuzații trimiși în judecată sub calificarea de trădare prin necredință, deoarece atât acuzatul Emil Oprișanu cât și ceilalți acuzați au recunoscut că au sustras și procurat documente și informațiuni constituind secrete de Stat, care au fost transmise unor persoane străine ce nu aveau calitatea să ia cunoștință de ele și din probele administrate s'a stabilit că faptul material al sustragerii, transmiterii sau divulgării constă în aceea că acuzații în calitate lor de funcționari publici au procurat de bună voie toate acestea, conștienți de fapta lor, și nu s'a evidențiat în decursul timpului cât au durat debaterile, că vre'unul din acuzați ar fi comis aceste fapte din neglijență, ci din contră, s'a stabilit că procurarea și transmiterea documentelor sau informațiilor s'a făcut cu voință și intențiune, în scopul de a contribui la realizarea planului complotului îndreptat împotriva Statului ce tindea la răsturnarea prin violență a regimului democret din România și astfel instanța respinge ca nefondată cererea de schimbare de calificare făcută de apărare;

Referitor la cererea de schimbare de calificare a apărării, pentru acuzatul Camil Demetrescu din participare la complot p.p. de art. 227 C.P. al. 1 și 2, comb. cu art. 184 pct. 1 C.P., în nedenunțarea complotului p.p. de art. 228 C.P., Tribunalul constată că faptele materiale ale acuzatului Camil Demetrescu însumate, duc la concluzia univocă că el a făcut parte din acest complot, a activat în scopul realizării complotului prin activitatea desfășurată, conștient de scopul propus, iar nu că acuzatul ar fi luat cunoștință în vre'un mod oarecare de complot și să nu fi denunțat, astfel că instanța respinge și această cerere a apărării ca nefondată.

Deasemenea Tribunalul respinge și cererea de schimbare de calificare formulată de apărare din partea acuzatului colonel în rezervă Stoika Stefan, deoarece s'a stabilit că și acesta prin activitatea desfășurată la Cercul Profesional Militar, a participat la complotul organizat împotriva Statului, conștient de scopul propus care era răsturnarea prin violență a regimului democret din România și nu s'a stabilit că el ar fi avut numai cunoștință de existența complotului și nu l-a denunțat.

In ceace privește susținerea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea și a apărătorului său, că nu a denunțat complotul de care avea cunoștință, din teamă afirmând că ar fi fost amenințat cu moartea de către agentii americani, invocând art. 130 din C.P.

Văzând dispozițiunile art. 130 din C.P.

Având în vedere că pentru ca un inculpat să beneficieze de dispozițiunile acestui text se cer următoarele condițiuni: a). Constrângerea morală să fie produsă prin amenințări, cari să continue un pericol direct; b). Acest pericol să fie relativ la viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea a sa sau a unei rude sau persoane de care ar fi legat printr'o puternică afecțiune; c). Pericolul să nu fi putut fi înlăturat prin alte mijloace;

Considerând că din analizarea elementelor de fapt se constată că inculpatul Ion de Mocsony-Styrcea a luat cunoștință de organizarea complotului îndreptat contra Statului în Septembrie 1946 și această pretinsă amenințare s'a produs cu mult mai târziu și anume chiar după ce o parte din acuzați participanți la complot, au trecut la săvârșirea unora din infracțiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art. 227 C.P. și că deci așa fiind chiar sub această latură, inculpatul n'ar mai fi putut beneficia nici de absolvirea de pedeapsă prevăzută în art. 228 C.P. care cere ca denunțul să se producă mai înainte de consumarea faptului;

Considerând că în speță această pretinsă amenințare nu constituia un pericol direct, în sensul art. 130 C.P., deoarece aceasta, avusese loc cu mult timp după ce s'a trecut la săvârșirea unor infracțiuni prevăzute în art. 227 și că după data amenințării, pretinșii amenințători părăsiseră deja țara, încât nu mai putea fi vorba de un pericol direct asupra vieții, integrității corporale, sănătății și libertății persoanei sale.

Având în vedere că în afară de cele arătate mai sus, acest pretins pericol invocat, putea să fie înlăturat prin alte mijloace și anume, prin aceea că inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea odată cu denunțarea acestui complot se pune și la adăpostul autorităților constituite în Stat, care i-ar fi garantat și salvat viața și integritatea corporală, sănătatea, libertatea etc.

Că, dacă nu a făcut aceasta, rezultă că inculpatul în mod voit, a ținut ascuns existența complotului, participând sufletește prin tăcerea sa la acest complot, pentru că autorii complotului să lucreze nestingheriți și să poată ajunge la scopul ce

și le-au propus, ca să era rasturnarea prin violență a regimului democratic din România și instaurarea din nou a regimului burghezo-capitalist.

Că în consecință inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea nu i se poate aplica neculpabilitatea trasă din art.130 C.P., neîntru-nind elementele acestui text de lege.

Astfel fiind Tribunalul înlătură ca neconcludentă sus-ținerea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea și a apărării sale pe acest temei și menține infracțiunea de nedenunțarea complotu-lui în sarcina inculpatului.

În consecință culpabilitatea acuzaților fiind stabilită, instanța urmează a face în cauză aplicațiunea textelor de lege arătate în dreptul fiecăruia și care a fost citite în ședință pu-blică de către președinte, fără a se face vre'o schimbare de cali-ficare.

Cu privire la circumstanțele atenuante Tribunalul apre-ciază că ele există numai în favoarea acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Opreșanu, Florin Roșu, Emil Lăzărescu, Camil Demetres-cu, Vasile Serdici, lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, pentru toate faptele, trase din împrejurările de fapt și din aceea că nu s'a dovedit un grad de perversitate în declarațiunile făcute în cursul cercetărilor și în fața instanței, cum și în favoarea acu-zaților Grigore Gafencu și Constantin Vișoianu, numai în ce priveș-te crima de trădare prevăzută în art.184 al.1 C.P., circumstanțe trase din împrejurările de fapt și cari se referă numai la persoa-na acuzaților de mai sus, iar în ce privește pe ceilalți acuzați instanța apreciază că nu există circumstanțe atenuante.

Deasemenea Tribunalul apreciază că în ce privește pe acu-zații Iuliu Maniu, Ion Mihaleche și Victor Rădulescu Pogoneanu, sunt în cazul de a se ține seama la aplicarea sancțiunilor de dis-pozițiunile art.31 din C.P. întrucât primii doi acuzați au depășit vârsta de 60 ani, iar al treilea acuzat este infirm.

Având în vedere că potrivit dispozițiunilor art.326 C.J.M. în caz de condamnare instanța de judecată urmează a se pronunța și asupra cheltuielilor făcute cu cercetarea, instruirea și judecarea procesului, care cad în sarcina celor condamnați și a se hotărâ și asupra corpurilor delictu-

Având în vedere că pentru acuzații în sarcina cărora s'a reținut crima de trădare sau de complot în scop de trădare, potrivit dispozițiunilor art.193 C.P., instanța urmează a pronunța și pedep-sa confiscării averii.

Că, în conformitate cu dispozițiunile art. 201 C.P., dacă acuzatul a comis mai multe infracțiuni calificate crime sau delicta, înainte de a fi fost condamnat definitiv pentru vreuna din ele, se aplică dintre pedepsele stabilite în instanță pentru fiecare dintre aceste infracțiuni, pedeapsa cea mai gravă care poate fi sportată cu un plus în proporțiile stabilite sub art. 101 din C.P.

Având în vedere că acuzații judecați în prezentă au fost arestați și că în conformitate cu prevederile art. 488 C.J.M. judecătorii urmează să hotărască totdeauna dacă detențiunea preventivă trebuie imputată în total sau în parte în quantumul pedepsei și că apreciindu-se este cazul a le socoti acuzaților întreaga detențiune preventivă

Având în vedere că parte din acuzați sunt ofiteri și subofiteri în rezervă, astfel că potrivit dispozițiilor art. 481 C.J.M. urmează a li se aplica și pedeapsa degradării militare, întrucât faptele reținute în sarcina lor sunt calificate crimă;

Pentru toate aceste motive de fapt și de drept, Tribunalul în unanimitate de voturi și în unire cu concluziunile reprezentanților Ministerului Public, declară culpabili pe următorii:

1/. IULIU MANIU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată, p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P., comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P., înaltă trădare p.p. de art. 184 pct. 1, 186 al. 2 C.P., răzvrătire, insurecție armată p.p. de art. 210, 211 C.P., instigare la crima de trădare prin necredință p.p. de art. 120 C.P., comb. cu art. 190 pct. 1 C.P., surparea ordinii constituționale, tentativă acestei infracțiuni p.p. de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P. și instigare la trecerea frauduloasă a frontierei p.p. de art. 120 C.P. comb. cu art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 din C.P. cu I.D. Nr. 856/38, I.D. Nr. 1108/38 și art. 482 C.J.M.

2/. ION MIHALACHE, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P.; trădare p.p. de art. 184 al. 1 C.P., tentativă de surparea ordinii constituționale p.p. de art. 207 C.P. comb. cu art. 96 al. 1 C.P., răzvrătire și insurecție armată p.p. de art. 210 al. 1 și 211 C.P. și încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 579 C.J.M., toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/38, I.D. Nr. 1108/38 și art. 482 C.J.M. îl declară neculpabil pentru infracțiunea de port ilegal de armă p.p. de art. 32 comb. 35 pct. 1 din Legea Nr. 190/947, în baza art. 48 din aceeași lege.

3/. NICOLAE PENESCU, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale și delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, comb. cu art. 184 pct. 1 și 207 C.P., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 C.P. cu I.D.Nr. 856/938, I.D.Nr. 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

4/. NICOLAE CARANDINO, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale și pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 și 207 C.P., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 C.P. cu I.D.Nr. 856/938, I.D. 1108/938, și cu art. 482 C.J.M.

5/. ILIE LAZAR, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale și pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, comb. cu art. 184 al. 1 și 207 din C.P., de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 C.P. cu I.D.Nr. 856/938 și I.D.Nr. 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

6/. GRIGORE NICULESCU BUZESTI, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată; crima de trădare, tentativa de surparea ordinii constituționale și trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1, 186 al. 2, 207, 210, 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P., art. 186 al. 2 C.P., art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P. art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 pct. 1 și 103 C.P., cu I.D.Nr. 856/938 și 1108/948, art. 482 C.J.M. și cu art. 365 C.J.M.

7/. GRIGORE GAFENCU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată, crima de trădare și tentativa de surparea ordinii constituționale, p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P., de art. 184 al. 1 și art. 207 comb. cu art. 96 și 97 C.P. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D.Nr. 856/938 și 1108/938, art. 482 C.J.M. și cu art. 364 C.J.M.

8/. ALEXANDRU CRETZIANU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată; crima de trădare și tentativa de surparea ordinii constituționale p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1, art. 186 al. 2, 210, 207, 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P. și art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D.Nr. 856/938 și 1108/938, cu art. 482 C.J.M. și cu art. 364 C.J.M.

9/. CONSTANTIN VISOIANU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și insurecție armată; crima de trădare, tentativa de surparea ordinii constituționale și delictul de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210, 211 C.P., de art. 184 al. 1 C.P., art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P. și art. 579 C.J.M. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P., cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938, art. 482 și cu art. 364 C.J.M.

10/. VICTOR RADULESCU POGONEANU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată și pentru instigare la crima de trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1, 186 al. 2, 207, 210 și 211 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 120 C.P. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

11/. EMIL OPRISANU, pentru crima de complot în scop de trădare și trădare prin necredință, p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. de art. 190 C.P. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938, și art. 482 C.J.M.

12/. FLORIN ROIU, pentru crima de complot în scop de trădare și înaltă trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P.; de art. 190 pct. 1 C.P., toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938, și cu art. 482 C.J.M.

13/. EMIL IAZARESCU, pentru crima de complot în scop de trădare p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

14/. CAMIL DEMETRESCU, pentru crima de complot în scop de trădare și instigare la crima de înaltă trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P., de art. 190 C.P. comb. cu art. 121 pct. 1 C.P. și art. 230 pct. 2 C.P. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

15/. VASILE SERDICI, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinii constituționale și instigare la crima de trădare prin necredință p.p. de art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., și art. 207 C.P., de art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 120 C.P., toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

16/. RADU NICULESCU BUZESTI, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinii constituționale, de răzvrătire și de insurecție armată p.p. de art. 227 al. 1, 2, 3, C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P., art. 186 al. 2 C.P. art. 207, 210 și 211 C.P. comb. cu art. I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

17/. Colonel în rezervă STOICA STEFAN, pentru crima de complot în scop de răzvrătire și de insurecție armată p.p. de art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 210 și 211 C.P., și cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

18/. Lt. colonel în retragere STATESCU DUMITRU, pentru crima de complot în scop de răzvrătire și de insurecție armată, p.p. de art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 210 și 211 C.P. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

19/. ION DE MOCSQNY-STYRCEA, pentru delictul de nedenunțarea complotului p.p. de art. 228 C.P. comb. cu I.D. Nr. 856/938 și 1108/938 și cu art. 482 C.J.M.

Asemenea cu unanimitate de voturi declară că sunt circumstanțe atenuante numai în favoarea acuzaților VICTOR RADULESCU POGONEANU, EMIL OPRISANU, FLORIN ROIU, EMIL LAZARESCU, CAMIL DEMETRESCU, VASILE SERDICI și Lt. colonel în retragere STATESCU DUMITRU, pentru toate faptele precum și în favoarea acuzaților GRIGORE GAFENCU și CONSTANTIN VISOIANU, dar numai în ce privește crima de trădare prev. și pen. de art. 184 al. 1 C.P. și că nu sunt circumstanțe atenuante în favoarea celorlalți acuzați.

Cu unanimitate de voturi declară că acuzații IULIU MANIU, ION MIHALACHE și VICTOR RADULESCU POGONEANU, sunt în cazul de a li se aplica dispozițiunile art. 31 C.P., primii doi depășind vârsta de 60 ani iar al treilea din cauza infirmității fizice.

În consecință,

TRIBUNALUL

În numele legii,

H O T A R A S T E :

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 C.P. cu art. 186 al. 2 C.P. și cu art. 211 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe IULIU MANIU, la 10 (zece) ani temniță și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 207 și cu art. 210 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la muncă silnică pe viață, pentru crima de înaltă trădare, transformându-se pedeapsa în temniță grea pe viață conform art.31, C.P., condamnatul având vârsta de 75 ani.

Făcând aplicațiunea art.186 al.2 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 ani muncă silnică și 10 (zece) ani degradare civică pentru crima de trădare, care se transformă în 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea, conform art.31 C.P. condamnatul având vârsta de 75 ani.

Făcând aplicațiunea art.210 al.1 C.P., îl condamnă cu unanimitate de voturi la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.211 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică care se transformă în 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea, potrivit art.31 C.P. și 10 (zece) ani degradare civică, pentru crima de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.120 C.P.comb.cu art.190 pct.1, C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la muncă silnică pe viață, care se transformă în temniță grea pe viață conform art.31 C.P., pentru instigarea la crima de înaltă trădare prin necredință.

Făcând aplicațiunea art.207 C.P.comb.cu art.96,97 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă pentru tentativa de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art.120 C.P.comb.cu art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru instigare la trecerea frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 și 103 C.P. condamnatul IULIU MANIU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică muncă silnică pe viață, transformată în temniță grea pe viață potrivit art.31 C.P. și degradarea civică pe 10 (zece) ani.

În baza art.193 C.P., în condamnă și la confiscarea averii.

În baza art.326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii), cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al. 1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1, 186 al.2 și 211 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe ION MIHALACHE, la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 C.P. și cu art.210 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la muncă silnică pe viață, care se transformă în temniță grea pe viață potrivit art.31 C.P., condamnatul având vârsta de 65 ani, pentru crima de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art.207 C.P.comb.cu art.96 al.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă, pentru tentativa de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art.210 al.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.211 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică, care se transformă în 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea, potrivit art.31 C.P. și la 10 (zece) ani degradare civică pentru crima de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 și 103 C.P.condamnatul ION MIHALACHE, va executa pedeapsa cea mai grea,adică munca silnică pe viață, transformată în temniță grea pe viață potrivit art.31 C.P.și 10 (zece) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

In baza art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Achită de orice penalitate pe ION MIHALACHE, pentru infracțiunea de port ilegal de armă p.p.de art.32 comb.cu art.35 pct.1 din legea 190/947, în baza art.48 din aceeași lege.

Făcând aplicațiunea art.227 aliniatul 1 și 2 C.P.comb cu art.184 pct.1 C.P.cu unanimitate de voturi condamnă pe NICOLAE PENESCU, la 5 (cinci) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.227 C.P.comb.cu 207 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5(cinci) ani detențiune riguroasă pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5 (cinci) ani închisoare corecțională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 pct.1 C.P.condamnatul NICOLAE PENESCU va executa pedeapsa cea mai grea,adică 5 (cinci) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe NICOLAE CARANDINO, la 6 (șase) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 6 (șase) ani detențiune riguroasă și 2 (doi) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 6 (șase) ani închisoare corecțională, pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 pct.1 C.P.condamnatul NICOLAE CARANDINO, va executa pedeapsa cea mai grea,adică 6 (șase) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 1000 (una mie) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe ILIE LAZAR, la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crime de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei-

Conform art.101 pct.2 C.P.condamnata ILIE LAZAR va executa pedeapsa cea mai grea sporită cu un plus de 2 (doi) ani adică 12 (doisprezece) ani temniță grea,și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 îl obligă la plata sumei de lei 50.00 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 comb.cu art.184 pct.1 cu art.186 al.2 și 211 C.P.comb.cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi,condamnă în contumacie pe GRIGORE NICULESCU BUZESTI,la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crime de complot în scop de înaltă trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 și cu art.210 C.P.comb.cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică,pentru crime de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct. 1 C.P.comb.cu art.364 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la muncă silnică pe viață și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crime de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art.186 al.2 C.p.comb.cu art.364 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică,pentru crime de trădare.

Făcând aplicațiunea art.96 al.1 C.P.comb.cu art.207 C.P.și cu art.364 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă pentru tentative de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.,comb.cu art.360 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în lipsă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 C.P.condamnata GRIGORE NICULESCU BUZESTI,va executa pedeapsa cea mai grea adică muncă silnică pe viață și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.mîl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) lei cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1, 186 al.2 și 211 C.P.,și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe GRIGORE GAFENCU,la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crime de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 și 210 C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl

condamnă în contumacie la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art. 184 pct. 1 C.P., comb. cu art. 364 C.J.M. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 20 (douăzeci) ani muncă silnică și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crimă de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art. 207 C.P. comb. cu art. 96 al. 1 C.P. și cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă, pentru tentativa de surparea ordinii constituționale.

Conform art. 101 C.P. condamnatul GRIGORE GAFFENCU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 20 (douăzeci) ani muncă silnică și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P. îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P., cu art. 186 al. 2 și art. 211 C.P., comb. cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe ALEXANDRU CRETZIANU, la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3, C.P. comb. cu art. 207 și 210 C.P. și cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art. 184 pct. 1 C.P. comb. cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la muncă silnică pe viață și la 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art. 207 C.P. comb. cu art. 96 pct. 1 C.P. și cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă, pentru tentativa de surparea ordinii constituționale.

Conform art. 101 C.P. condamnatul ALEXANDRU CRETZIANU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică, muncă silnică pe viață și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P. îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plată sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1, 186 al. 2 și art. 211 C.P., și cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe CONSTANTIN VIȘOIANU, la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 C.P., comb. cu art. 207 și 210 C.P. și cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art. 184 pct. 1 C.P. comb. cu art. 364 C.J.M. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 15 (cincisprezece) ani muncă silnică pentru crima de trădare și 5 (cinci) ani degradare civică.

Făcând aplicațiunea art. 207 C.P. comb. cu art. 96 pct. 1 C.P. și cu art. 364 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în

contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă, pentru tentativa de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art. 579 C.J.M. comb. cu art. 360 C.J.M., cu unanimitate de voturi îl condamnă în lipsă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională, pentru delictul de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art. 101 C.P. condamnatul CONSTANTIN VISOIANU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 15 (cincisprezece) ani muncă silnică și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P. îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P., cu art. 186 al. 2 și art. 211 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe VICTOR RADULESCU POGONEANU, la 10 (zece) ani închisoare corecțională, pentru faptul de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3, comb. cu art. 207 și 210 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune simplă pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art. 190 pct. 1 C.P., comb. cu art. 120 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru instigare la crima de trădare prin necredință, pedeapsă transformată din 25 (douăzeci și cinci) de ani muncă silnică conform art. 31 C.P., condamnatul fiind infirm.

În baza art. 101 C.P. condamnatul VICTOR RADULESCU POGONEANU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P. îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. și cu art. 157, cu unanimitate de voturi condamnă pe EMIL OPRISANU, la 3 (trei) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art. 190 pct. 1 C.P. comb. cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 3 (trei) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică pentru crima de trădare prin necredință.

Conform art. 101 C.P., condamnatul EMIL OPRISANU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 3 (trei) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică.

În baza art. 326 C.J.M. îl obligă și la plata sumei de lei 500 (cinci sute) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2, C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe FLORIN HOIU, la 5 (cinci) ani închisoare corecțională, pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art. 190 pct. 1 C.P., comb. cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5 (cinci)

ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică pentru crima de trădare prin necredință.

Conform art. 101 C.P. condamnatul FLORIN ROIU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 5 (cinci) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P. îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M., îl obligă la plata sumei de lei 10.000 (zece mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe EMIL LAZARESCU, la 2 (doi) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 500 (cinci sute) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe CAMIL DEMETRESCU, la 10 (zece) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art. 190 C.P. comb. cu art. 121 pct. 1 C.P. și cu art. 230 al. 2 C.P. toate comb. cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 15 (cincisprezece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredință.

Conform art. 101 pct. 1 și 103 C.P. condamnatul CAMIL DEMETRESCU, va executa pedeapsa cea mai grea adică 15 (cincisprezece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P. îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P., și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe VASILE SERDICI, la 5 (cinci) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 207 C.P., și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune simplă pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale.

Făcând aplicațiunea art. 120 C.P., comb. cu art. 190 pct. 1, C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredință.

Conform art. 101 C.P. condamnatul VASILE SERDICI, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art. 193 C.P., îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.P., comb. cu art. 184 al. 1, C.P., cu art. 186 al. 2 și 211 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe RADU NICULESCU BUZESTI, la 5 (cinci) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 207 și 210 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinii constituționale și de răzvrătire.

Conform art. 101 C.P. condamnatul RADU NICULESCU BUZESTI, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art. 193 C.P., îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 228 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe ION DE MOCSONY-STYRCEA, la 2 (doi) ani închisoare corecțională pentru delictul de nedenunțarea complotului.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2, comb. cu art. 211 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe Colonel în rezervă STOICA STEFAN, la 5 (cinci) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 210 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 8 (opt) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de complot, în scop de răzvrătire.

Conform art. 101 C.P., condamnatul STOICA STEFAN, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 8 (opt) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 211 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe lt. colonel în retragere STATESCU DUMITRU, la 1 (un) an închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de insurecție.

Făcând aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 comb. cu art. 210 C.P. și cu art. 157 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 1 (un) an detențiune simplă, pentru faptul de complot în scop de răzvrătire.

Conform art. 101 C.P. condamnatul STATESCU DUMITRU, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 1 (un) an detențiune simplă.

Conform art. 326 C.J.M. îl obligă la plata sumei de 5000 (cinci mii) cheltuieli de judecată.

In baza art. 488 C.J.M., se impută pedeapsa întreaga detențiune preventivă tuturor condamnaților judecați în prezență și cari au fost arestați.

In baza art. 326 al. 2 C.J.M. se confiscă în folosul Statului corpurile delictive din acest proces.

In conformitate cu dispozițiunile art. 481 C.J.M. Tribunalul mai condamnă la degradare militară pe: Ion Mihalache, maior în rezervă, Nicolae Penescu căpitan în rezervă, Nicolae Carandino sublocotenent în rezervă, Ilie Lazăr sublocotenent în rezervă, Grigore Niculescu Buzesti, sublocotenent în rezervă, Grigore Gafencu maior în rezervă, Victor Rădulescu Pogoneanu sergent T.R. în rezervă, Camil Demetrescu sublocotenent în rezervă, Vasile Serdici căpitan în rezervă, Emil Lăzărescu plutonier T.R. rezervă, Radu Niculescu Buzesti sublocotenent în

rezervă, Stoika Stefan colonel în rezervă, Florin Roiu sublocotenent în rezervă și Constantin Vișoianu locotenent în rezervă.

Tribunalul reintrând apoi în ședință publică, președintele conformându-se dispozițiilor art. 321 C.J.M. a dat citire în public dispozitivului de mai sus.

Data și citită în ședință publică, astăzi 11 Noembrie 1947 (anul una mie nouă sute patruzeci și șapte, luna Noembrie, ziua unsprezece) la București, la orele 20,30.

Se invită dl. procuror militar a ordona grefierului să citească în prezența sa această sentință condamnaților și să-i înștiințeze că au dreptul de recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție, conform art. 332 C.J.M.

Dăm putere și ordonăm tuturor agenților puterii publice de a executa această sentință, tuturor procurorilor pentru a ei aduce la îndeplinire, comandantilor și ofiterilor forței publice de a da ajutorul legalment cerut.

Spre credință prezenta sentință s'a semnat de noi:

PRIM PRESEDINTELE TRIBUNALULUI MILITAR BUCUREȘTI

Colonel Magistrat

Dr. Alexandru Petrescu

Membrii:

Col. Mag. Vasilescu Mihai

Colonel Irimitea Alexandru.

Prim Grefier
Tudor Petrescu Voiteanu

PROCES VERBAL.

Astăzi 11 Noembrie 1947 (anul una mie nouă sute patruzeci și șapte, luna Noembrie, ziua unsprezece), între orele 21 - 21,30, sentința de față s'a citit de noi Primul Grefier al Tribunalului Militar București Secția I-a, tuturor condamnaților în prezența d-lui Prim Procuror Militar și a gardei sub arme, condamnații au fost înștiințați că au dreptul de recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție, conform art. 332 C.J.M.

PRIM PROCUROR MILITAR
Colonel Magistrat

Alexandru Georgescu

PRIM GREFIER
Tudor Petrescu Voiteanu.

Tribunalul Militar Bucuresti

127
227

Dosar Nr. 5.262/947 (Supliment)

privind pe Rădulescu Pogoneanu Victor

Sentinta Nr. 1988 din 29. Oct. 1947.

R. P. R.
MINISTERUL JUSTIȚIEI
TRIBUNALUL MILITAR DE REGIUNE MILITARA BUCURESTI

Str. Cal. Plevnei nr. 145

Nr. 3041 din 19.03.1962

Dos.nr.

21.03.1962

Receput

Inteste

9

Trimitem alăturat adresa Nr. 6113 din 15.03.1962 a Penitenciarului Văcărești însoțită de certificatul de deces privind pe condamnatul RADULESCU POGONEANU VICTOR, pentru a face cuvenitele operații în scriptele Dvs.

P R E S E D I N T E
Colonel de Justiție,

Dimitriu D. Adrian

FUNCTIONAR PRINCIPAL,

T. Gyrei

B100358

c. 5285

Tribunalul Militar
Intrarea Nr. 7879
19.03.1962

228
INTRARE
Nr. 0117/1962

Către
TRIBUNALUL MILITAR BUCURESTI

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
PENITENCIARUL VACAREȘTI
Biroul Evidență

Nr. 6113. is. 03. 1962

229

Nr.	3041
Zis	7.11.1962

C ă t r e

TRIBUNALUL MILITAR DE REGIUNE MILITARA
BUCUREȘTI

17.11.1962
murdari
Calz

Inaintăm alăturat certificatul constatator de deces Nr.44/962 eliberat de Spitalul Penit.Văcărești privitor pe fostul detinut C.R.VICTOR RADULESCU POGONEANU fiul lui Ion si Elena nascut la 21 sept.1910 în București cu ultimul domiciliu în Buc.str.Arhit.Blanc nr.19 Raion Stalin, detinut în baza mandatului de arestare Nr.105.487/947 emis de Trib.Milit.Reg.II-a Milit Parchetul Militar fiind condamnat prin sentinta Nr.1988 din 11 nov.1947 a Trib.Milit.Reg.II-a Milit. la 25 ani temniță grea pentru faptul de complot prin răsvrătire.

Susnumitul a decedat în spitalul acestei penitenciar ar la data de 10 martie 1962.

Vă rugăm a face cuvenitele adnotări în scriptele

Dvs.-

COMANDANTUL PENITENCIARULUI
Colonel

Sef Bir.Evidență

Red.IE/IE
ex.2.

MINISTERUL SANATATII SI PREVEDERILOR SOCIALE

Regiunea : Bucuresti

Raionul : Nicolae Balcescu

Orașul : Bucuresti

Unitatea : Spitalul Văcărești

CERTIFICAT CONSTATATOR DE DECES nr. 44 / 12.03.1962

Numele și prenumele decedatului RAVULESCU POGORANU VICTOR

Fiul lui : ION și ELENA

Data decesului : Anul 1962 luna MARTIE ziua 10 ora : 10.

Sexul : Masculin

Data nașterii decedatului : anul : 1910 , luna : SEPTEMBRIE ziua 21

Locul nașterii decedatului : Regiunea : Bucuresti, Raionul : _____

Orașul : BUCUREȘTI , strada _____ nr. _____

Unde a avut domiciliul stabil :

Regiunea : BUCUREȘTI, Raionul : I.V. STALIN , Orașul : Bucuresti

Strada : LOUIS BLANK nr. 19

Subsemnatul medic STULOVSCI ANDREI certific prin prezenta

că am avut în tratament decedatul de mai sus și am constatat decesul cauzat de

I. CAUZELE PROPRU ZISE ALE DECESULUI

a) Cauza directă (imediată) ADŊIE PARAVENITO INTERVENITUL - TOXEMIA

b) Cauzele antecedente : NEFROZĂ - PARAVENITO - TOXEMIA

c) Starea morbidă inițială : NEFROZĂ - PARAVENITO

II. ALTE STARI SEMNIFICATIVE NEPRINTESE

PIROCIETATA - DISTICIE

Deput care am eliberat prezentul certificat constatator al decesului.

Semnătura și parafă Medicului
Dr. STULOVSCI ANDREI

Sigiliul Unității Sanitare

Data eliberării

Anul 1962 luna Martie, ziua 12.

dacă "Germania ar fi înfrîntă, sovietele ar impune mîine legea în Europa și s-ar termina astfel, cu independența și patriotismul națiunilor."

Am avut și am această convingere.

Rămân la această convingere, fiindcă noi, mai curînd ca alții, mai total ca alții, vom fi zdrobiți :

- pentru că sîntem punte între slavi și zăgazul care le stă de secole în calea expansiunii lor către Vestul și Sud-vestul Europei;

- pentru că avem bogățiile pe care le avem ; și

- pentru că vom fi trambulina salturilor lor viitoare.

Trăgînd învățăminte din trecut, cunoscînd tendințele slave, plecînd de la considerațiunile făcute mai sus și îndrumat de instinctul de conservare și de logica bunului simț, nu puteam d-le Brătianu, în conducător responsabil să mă "opresc la Nistru" și nici nu pot "să retrag armata din Rusia".

Ar fi o prostie din partea mea.

Este cu neputință să o facă cineva și ar fi și o greșeală ireparabilă pe care nu eu și dvs., ci neamul ar plăti-o scump.

Mareșalul Petain a dat, într-una din valoroase sale cuvîntări, speculatorilor situațiunilor grele, lecția care li se cuvenea și care a fost aplaudată de toți oamenii cu conștiința clară și nepătată.

Răspunzînd unor critici ale acțiunii sale, el a spus : "cînd Franța este în nenorocire nu mai este loc pentru minciuni și himere".

Nici la noi, d-le Brătianu, nu mai este loc pentru "minciuni și himere", și mai ales nu mai putem să ne plătim luxul de a face și prostii.

V-am răspuns d-le Brătianu, punct cu punct, nu numai la scrisoarea dvs. de la 24 septembrie, dar și la cele anterioare.

Este răspunsul unui soldat, care nu are nimic de ascuns și care este conștient de greutățile și pericolele ceasului de față, precum și de îndatoririle și de răspunderile lui.

V-am răspuns, cum v-am răspuns, fiindcă nu ați înțeles nici ținuta și nici înțelepciunea cu care am voit să trec, atît peste greșelile trecutului, cît și peste marii vinovați de ele.

Ca oamenii cei mai lipsiți de păcat, uitînd marile și numeroasele greșeli politice cari s-au comis sub șefia dvs., continuînd a considera comunitatea românească ca pe o turmă de sclavi, pe care, împreună cu celelalte organizații politice, cu firmă naționalistă, însă în acord cu oculta iudeo-masonică, cu care nu mai pe față erați în luptă, ați exploatat-o, ați mințit-o ați dezorganizat-o, ați demoralizat-o, ați exasperat-o și în cele din urmă, din neputință, ați dus-o, mîna în mîna cu trinitatea Tătărăscu-Urdăreanu-Lupeasca, la catastrofa din 1940 și la rebeliunea din 1941, îndrăzniți astăzi, cînd s-a pus regulă în țară și viața nimănui nu mai este în pericol, vă ridicați capul, de după saltarele consiliilor de administrație, a industriilor și a multiplelor afaceri, pentru a mă acuza.

Ei bine, domnule Brătianu, cînd cineva a fost șeful unui partid care, de la mare la mic, de la primăria din sat pînă la cabinetul miniștrilor, are răspunderea destrăbălării administrative, dezmățului moral, a iudeo-masonizării țării, a venalității, a compromiterii viitorului neamului și a catastrofei granițelor, nu mai are calitatea să vorbească în numele comunității românești, să dea sfaturi de conducere altora și mai ales să-i acuze că lucrurile nu merg cum trebuie.

ss. Mareșal Antonescu

29 oct. 1942

Prin 14.05.2003 noi, Punctul Mihai
reprezentant SPI și Ilinca ADRIAN reprezentant
CAISAS au procedat la returnat dos. nr
40001 vol. 83 care conține un nr de 232 f. b
+ I (în total 233 f. b)

Reprezentant SPI

Reprezentant CAISAS

— b —

